
My China Articles:

**collected articles of
Oscar Henry Rinell**

Master

MY ARTICLES ON

CHINA

Dåg. tryck från en mis- sionär i Kina.

Ärtes under dessa vinter att det kunnats mig förmåna att få företaga en resa för Missionären. På uppmaning af red. Nyström vill jag härmed meddela några intyg från denna resa.

Det var egentligen en blixtresa, hvilken började under strålande vinternader, och med Sva, die jag tillhörer en angelänkt hos mina släktingar, såsom utgångspunkt. Först besökte norra Smålands distrikts, därefter Skåne, Blekinge och sydligaste Smålands distrikts. Under sex veckor talade jag på cirka 45 platser.

Att denna resa var både intressant och lärorik för min personliga del är helt naturligt. Söder Smålands härliga natur och de i flerta fall vackra vacker byggnader, där allt var i sitt sätt lugnhet, ordnadt, gjorde en godt intryck på mig som tillhörde utanför de allmänna i det stora obotterrikhez Kina, där aldrin skrämt, rodnad och ordning nästan ifråvändigt var. Jag har också ett ljus minne från de många människor, som log möte på mig förd, komme mest från de pastorer och församlingar, som jag lärt känna och högt värderas. Var verksamhet synes i allmänhet befina sig i ett sund och kristligt utvecklingsstadium, men tyder finnes det också nedströmmande krafter, hvilka dess rönt af fiendtliga mot de grundsatser vi såsom baptister häfta. Det finnes också många i religiöst afseende alldeles otillgängliga, hvilket enda intresse tyckta vara hedningaras omorg om mat, läder och ögon.

Resan var emellertid ej endast en turistfärd utan en missionstur. Målet var egentligen att söka väcka, fostra och alda missionsintresset. Det är ju att glädförande faktum, att detta hände, men icke absolut nödvändigt för bedrifvande af ett framgångsfullt missionsarbete, verkligen stigas för karriärer år som går. Ni del alltjämt tilltagit! Det medel, som jag ansåg mest lämpligt för att nu detta hela mål, var spredande af missionsmeddelanden. Ordspräket: alltid jag icke kan ner, dor mig icke bränder, lever färligen en tillämpning på missionsen och är trotsigen alldeles grundsatser till att intresset för missionsen kunnat fullföra hvad det borde vara. Hverd dagar undanaf våra gemensamma strävanden, törde det komma vara svart att af göra. I bland tyckte jag nog att intresset och kollektionen kunnat och borit vara större, men å andra sidan blef jag ofta förfogand af den själförskond kärlek och den trivande mit, som ådragalades af en del församlingar. Om de ekonomiska resultaten är mesta som är mis-

seriösa — och huvudsakligen — är resultatet förmöget. Trots de i s. vissa stora omständigheterna är församlingarna i norra Smålands distrikts i genomsnitt givit kr. 18: 64. i Skåne kr. 21: 62. i Blekinge kr. 19: 18 och i Småland kr. 24: 96.

Inalles insamplades 870 kr. Lägga vi här till de många böner, som uppåndas till näden; trots, och för öfrigt allt de andliga välgengesterna, kunnas vi ihop, att vi ha tillmöte vara glada och takknusna, men det som gjorts för Kinas evangelisering.

Till sist ber jag att med rolig tillitilie få uttrycka mitt hjärtat tack för all gästrifheit, vänskaper och kärlek, jag blef föremål för denna missionsresa.

Oscar Rinell

Karlshamn 29/7-17

Om förhållandena och utvecklingen för missionsarbetet här dör

Höll i onsdags afton studenten Oscar Rinell ett intressant förelägg i Elimkapellet i Karlshamn.

Herr Rinell, som är född i Pinglu Shantung-provinsen i Kina 1896, har genomgått de av missionsällskapet C. A. M. för missionskrunans barn upprätta skolorna samt kom 1914 till Sverige för att i baptistteamförets Årsgymnasiet i Stockholm, utbildas till missionär. Efter genomgången här 4 år, anmär Rinell återvände som missionär till hemlandet, där han far J. A. Rinell sedan omkring 25 år tillbaka verkat som missionär.

Som utgångspunkt för sitt förelägg uppmärkste han en bibeldtext samt entrinade till en början om Israels barns avfall från Gud och gudstjänsten, men huranom Gud stände sin son i världen för att uppdra och dräpa alla och således även Kinas befolkning. Och Kinesen vet, även han, att det finns ett liv efter detta och att han behöver frilassa. Men på vilket sätt han skall komma i kontakt med de maningar och livekrafter, som kunnat rädda och frälja, är för honom ännu obekant.

Kineserna kro dock i grunden ett mycket religiöst folk, sade han. Härmed härde de många templet och avgudbilderna vittne. Vidare finnas flera olika religioner i Kina. Vår fjortonde dag firar man se hundrorna gå till sitt tempel för att hedja och utöva sin religion. Men vad beder han om? Jo, om timliga förmåner och fördelar. Varför? Därför att han ej känner till något högre och ädlare. Men ändock saknas ej hos kinesen längtan och trädandet efter fred och ro.

Missionsarbetet har gjort stora framsteg i Kina. Där finns nu 230 000 kineser, som omfattar hela landet och landet är ändrat för missionärerna. För endast 40 år sedan liknade man Kina vid ett tillsluter rum. I dag kan Kina liknas vid ett rum med vildöppna dörrar och fönster. Men landet är inte endast öppet för missionsarbetet. Det har även öppnat sina portar för västerlandets kultur och upplysingsarbete. Och framtidens? Ja, därmed vore kanske svårt att yttra sig. Tecken tyda dock på, ansätta att, att Kina kan betecknas som framtidens länder, sjuksvårds, tekniska möjligheter, ett land som äger 100 miljoner invånar, och ett område, som inom sig kan innehålla 25 sådana land som vårt. Om kineserna ställdes upp i konkurrens med 100 man i varje led och marscherade förbi oss, skulle det dröja i 76 år innan hela Kinas befolkning hade passerat. Och under dessa 76 år skulle en ny generation ha hunnit växa upp.

För att få känna domen känd bland dessa miljoner människor behöves många missionärer. Visseligen arbeta 4 000 missionärer nu i Kina, men detta antal försäkrar ej mycket. Det finns ännu över 2 000 städer, som saknar missionärer och därmed även kristlig verksamhet.

Ehuru hr. Rinell ej vistats i Sverige mer än knappt 2 år, löste han sin uppgift såsom talare mycket bra och gjorde sig ej skydig i sitt språk.

Elimkapellets sångkör bidrog till tillfället med körsang.

Förlovade.

Oscar Rinell
och
Helen Goldén.

Stockholm. Göteborg.
Öppnades den 26/2 1921.

Öppnades endast på detta

U.-V. 30/5-18.

LÄS SEGERTÅG NOM KINA

En blick på missionshistorien visar, att bibeln sedan lång tid tillbaka varit en synnerligen viktig faktor i missionsarbetet. Man har därför bemödat sig om att få den översatt till så många språk som möjligt. Den är redan översatt på icke mindre än 525 språk. Med samma beundransvärd nit har man strävat att få den spridd runt jorden. Då främst bibelmissionen i hednarländen, med fem bröders nya och beaktningsvärda initiativ, blivit aktuell för U. V:s läsare, vill jag på d. Landins uppmaning erinra något om denna boks segertåg genom Kina.

På detta stora och viktiga missionsfält har det liksom i andra hednarländer varit ett av missionärernas första arbeten att tillföra de myllrande milionerna bibeln. Innan detta kunde ske, måste den ju översättas till de sju kinesiska språken, där man tvivel kan räknas bokens svåraste. Dess beskrivning var t. o. m. sådan, ha tvåne engelska lärda vid 1700-talets slut sagt, att ingen bibelöversättning kunde göras förrän. Deras utländande kom emellertid Kinas missionshuvudmätte som alldelvis ogrundat "de sanna, heliga böckerna", så

lyder inskriften på den nestoriiska missionsboken vid Si-yan-fu i Peking. Men, fördes till Kina de portugisiska missionärer, vilka också övergav dem, så tidigt som 635 efter Kristus. En översättning av nya testamentet och postfluren Åstadkomas-omkring 700 år senare, utförd av en fransiskanermunk Johannes de Monte Corvino. Båda dessa översättningar ha dock alldeles försvunnit. Däremot finnes ännu i behåll hos en katolsk familj i Peking en av jesuiten Emmanuel Diaz 1636 utgiven bok, vars bok återgiver huvudinnehållet av evangelierna samt en kortfattad berättelse om det gamla testamentets innehåll. Ett och ett halvt århundrade dröjde det dock innan folket erhöll bibeln. Det skulle givas av protestanter, vilka varje förstes banbrytare, d:r Morrison,

kommande till Kina 1807. Det lyckades dock inte, att erhålla en kinesisk bok, då det var belagt med dock att förhindra kines att meddela underläring i landets språk åt en utlänning. Morisons världiga språkstudier gjorde, att han kunde fullborda översättningen av nya testamentet 1814 och utgivandet av gamla testamentet 1823. Han är emellertid intedagen förste, eftersom man velat göra gällande, som gjort kineserna en fullständig bibelöversättning. Den stan tillkommer tvåne baptister, Marchman och Lassan. Deras över-

sättning trycktes på baptisternas missionstryckeri, Singapore, Indien 1822. Dessa översättningar ha sedanmera gått efter annan rörelse och finns numera på de tre olika dialekter, som förekomma i Kina, nämligen mandarin och talspråket.

Den heliga skrift och delar av densamma ha — tack vare de i Kina befintliga bibelsällskaps försorg — spritt i stor utsträckning. Redan 1812 började Brittiska och Sveriges Bibelsällskapet arbete i detta land, därefter följde Amerikanska Bibelsällskapet och Skottiska Bibelsällskapet 1863. Man befarade i början att tryckningskostnaderna skulle ställa sig avsevärt höga, men dessa frågor befunnos ogrundade, ty övervägelsen lyckades man få dem mycket låga.

(Forts.)

Det fanns t. o. m. en tid, då bibelsällskapen skänkte bort böckerna, men man kan sedanmera att kineserna skattade dem högre, då de varit nögot för dem. Deras böcker är på mycket fördelaktigt villkor, och hållits av missionssällskapen. Missionärerna på sin sida har, i detta tillfället givits, särskilda rättigheter vidare. T. o. m. den svenska

sionären, som ännu ej hunnit inhämta de elementära grunderna i kinesiskan, kan sedan under första året deltaga i detta arbete. Kineserna förstår nog strax att hans ordförande är rätt, och av nyfikenhet samlat sig skara gossar och män omkring honom. Frågor hagla från alla håll, men på alla givrar han endast nögot av utgjefar följande svar: "10 cash exemplaret; " "3 cash för varje blad; " "Vi ha kommit för att omtala, att Gud älskar även eder och att Jesus kan och vill frälsa oss alla." Det blir väldiga straffsalver, men böcker säljer han, och det många. Till största delen har den skriftpredicationen för sig gått genom inlurda kolportörer, vilka dels tjänat utanför, dels fått sitt underhåll från bibelsällskapet missionssällskapen. Både de medda och utländska missionärerna ha helt visst erfariit, att oerhörda svårigheter varit förmedade med detta arbete. Fördömar och vidskepelse, som förföljer många från att skaffa sig bibeln, är dessutom stora svårigheter. Så trodde många t. ex. att man vid läsningen av utländningarnas böcker, fick huvudvärk, ont i ögonen, ja, blev t. o. m. så sviktigt, att man mot sin vilja måste dela sig från laran. Ibland föra de medda tillbörjan och lukta på den, för att få den att givit, att lukta. Detta är den nya boken, som är det onda, som försorskar de ovänndanda åkommorna. Ett annat hinder, som bibelpridningen möter, är den stora okunnigheten. Omkring 2/3-delar av folket kunna ej alls läsa. Särskilt bland lantbefolkningen, där man blott ett fatal, som kan läsa.

vid man ofta

utbudjandet av böcker möter invändningar: "O ski-ko-hsia-ti" d. å. "jag är blind" eller "jag kan ej läsa." Bland dem, som tillhör det litterära ståndet, märkes däremot i sорт seit, fast vackra undantag finns, längnog och förakt för allt utländskt. Detta nämligen till Konfucii sederegler och moralfilosofi och anse därför bibeln alldeles överflödig. Men trots särskilt motstånd, som successivt minskats un-

der årens lopp, ha ändå ett stort antal böcker blivit spridda. Under 1915 spreds t. ex. ej mindre än 6,304,522 delar av Guds ord, en ökning med 150,460 ex. i förhållande till 1914. Dessa siffror äro ju glädjande höga, men de äro ändå en bagatell jämförda med alla de milioner ex., som blivit spridda bland alla klasser och till alla delar av landet under de svunna 106 åren.

Bibelmissionen är i sanning av utomordentligt stor betydelse. Den öppnar vägen i hem, byar och städer, där skaror av hedningar eljest kanske ald-

rig skulle nås av evangelii budskap eller få röna kristendomens förädlande inflytande. Härigenom skapas tillfälle, då hedningen icke längre får höra talas om de gamla, men ändå nya sanningarna utan också själv får läsa därom i bibeln. Detta är verkligen att nå massorna med evangeliet. Mångas förstånd och sinne kommer så smärre om, och i denna befallning mässie de vidskepliga föreställningarna och traditionella åsikterna giva vika.

Hos somliga vacklar även tron på de ihjemska religionerna, som under århundraden haft ett fast grepp om mänskernas förstånd-, vilje- och handlingshär, och man t. o. m. givrar utanförmedsamhet kristendomen sitt erkännande. Så säger t. ex. Yung-Tas, en hög ämbetsman, som själv spridde 5,000 ex. av nya testamentet: "Utan stödet av kristna moraliska principer är det omöjligt att reformera samhället eller att utdriva det onda från människors hjärtan. Bibeln är den bästa boken för åstadkommande av en god och hög moral." En hel del tycks dock stanna med att ge sitt erkännande åt kristendomen, men andra, Gud vare lov, gå såsom Yung-Tas ännu ett steg längre. Guds ord har icke blott förberett mångas hjärtan för frälsningen utan också varit ett direkt medel till deras omvälvelse. I stället för de anskrämliga och fruktansvärda avgudarna ha de fått lära känna den sanne och levande Guden. Hans kärlek och godhet mot en i synd fallne och döende värld griper detta hjärtan och de under medvetandet av sin synd och skuld återigen honom om. Många har varmande samsit genom tron på Jesus Kristus bliva delaktiga av hans underbara frälsning. Därefter blir Ordet deras ledstjärna och auktoritet. Bland dessa frälsas skaror ha många även offrat sina liv på missionens altare.

och såsom evangelister, lärares och kolportörer, sättnat tid, krafter och förmågor åt missions tjenst. Stor är särkligens deras insats i Kinas evangelierring.

Till sist, medvetna, att fastän så mycket sätts in och görs i bilmisionens utvecklingsbringande arbete, så är det dock berört litet, som redan är gjort, jämfört med vad som återstår att göra. Av 1,000 kineser har endast en Guds ord i sin hand, 99% sakna ännu bibeln. Förvisso vilja vi unga vara med och göra något, för att Kinas döende miljoner mål få evangelium! Låt oss därför söka realisera de fem brödernas vackra och kristliga tanke! Låt oss genom givor och bön främja bilmisionen i hedenvärlden! Låt oss förtränsfullt lita på Guds löfte: "Ordet skall icke vända tillbaka till mig färligt utan att göra vad mig täckes och hava framgång i det, var till jag utsänder det."

Oscar Rennert

Tyska baptisternas predikantskola.

Baptistförbundet i Tyskland har innoverat år för år ett allt större jubileum med anledning av sin predikantskolas grundläggning. Detta seminariet, som skiljdes bildades 1880, har kraftigt bidragit till samlingens och kristendomens utveckling särskilt i Tyskland men också i framstående länder. Det torde då vara på sin plats att göra några erinringar över detta Predikantskolan der deutschen Baptisten* i Hamburg-Horn.

Först några korta drag

ur seminariets historia.

Redan tidigt under 1800-talets första hälften utvecklades en och betydelsen av evangelistskunnarens utbildning för ett heliga kall. Beslut fattades i den riktningen vid samfundets allra första konferens 1849. Innan 1874 hade sju predikantskolor på omkring sex månader varit hållits för nämnda landet i Hamburg. Som först antyts upptäcktes den permanenta teologiska läroanstalten först i oktober 1880. M. Gehrer tjänade som dess första lärare. Hans arbetssätt blev dock misslyckat sett till för kort, han dog 1885. J. G. Peter anställdes emellertid som lärare 1882 och tjänade är Joseph Lehmann. Dessa samt f. d. pastorer ha seddigt ett utvecklade och fruktbringande arbete i detta skola. Läroplanen, som bestämdes omfattade 17. Nov. enligt ett konkordat med kyrkan 1882 författn. Dessa sätta sig övergreppen av

bestämta artiklar förhindrade nya läroplaner. Samma sätta angickes vid Helsingfors, Helsingborg, allt för trång. Läck varo fristadska privatskolor (i. B. Rosenthalers skola 5,000 doll. till en fastighet) kunde ett städtigt skolhus invigas den 5 sept. 1888 vid Helsingborg-Horn. Under årens lopp krävdes seminariets utveckling ytterligare en byggnad. Den uppfördes i närbetenhet av den sistnämnda och blev färdigbyggd 1915. Vid krigsutbrottet undervisades omkring 70 elever. Under krigets första år minskade dock antalet betydligt samtidigt och seminariet måste stängas i januari 1915. Av skolans övervarande fem lärars addigades tre — därvid bland rektorn G. Giezelbach — och alla elever inställas sig i krigstjänst. Som väl kr. har dock ingen sätts i krig (ejst ha deltagit i minneskriget) liksom mindre än 1,000 tyska befolkning dödats före den 17 sept. 1918. Seminariet uppsades igen i jan. 1919. F. n. dro 40 studerande här. Under de 40 år, som sedan svarat, ha 285 elever mottagit undervisning vid denna predikantskola.

Stor vikt lägges vid elevernas

andliga utveckling.

Det är i kursernas danning skolan ser sitt ideal. Lärarnas redbarhetsvisen och kristliga värde betyder särskilt omtaligt intryck. Disciplinen är god och lagarna respekteras. Elevernas upprakta och värdena sätta lärares, hissen är också kärra och lika verabura. Likväl representerar de f. n. icke mindre än åtta nationaliteter. Skillnaderne i nationalitet, språk, sedvanor etc. är inte av viss stor betydelse, det visuellt utvecklade genomsnittet utvecklingens utvecklingens överensstämmelse. Detta är en konsensutveckling till det bästa. Men skolan förmöner man ej detta vid de offentliga undervisningsunderlägen. Ach, vilken härlig sang kunne ej manueller och predikaler! Barn sverigande

förfallen ej böckernas bok, bibeln, skolens normer för det enskilda och offentliga levet! Vad kringande böcker utgör livsmedel! Men spänns evilkortens till större intresset i det förmåda med Gud. Egenskapsbanan, ordet och ungdomen till ett gott seminariet till en verklig undervisningsanstalt.

Vidare till predikantläroverket riktas särskildt på

intellektuell utveckling.

Utom kursernas danning består lärares uppgift att bilda eleverna i allt sitt möjliga fond av boklig kunskaps. Samma flesta studeranden ej varit i lärares att utöva den akademiskt utbildningen och närmaste ligga ej af studier, profilieras dem föret allmän bildning, ekvivalent de erforderliga eller ønskvärda teologiska kunskapserna d. v. s. en grundlig läromedel i Guds ord. Förberedningstiden

omfattar ca 12, varav halva året en medanvarande tids teologiska läroplan. Studieplanet fördelar i det väsentligaste sammanfalla med Universitetsinstitutet. Det senare är dock mer omfattande, eftersom teckrakursen finns icke i universitetet heller. Liksom lärovernet torde bestå i godtgörande kurskataloger från specifikationer, idagliggande teknik samt pedagogisk skicklighet vid undervisningen. Eleverna hänvisas sig även med h. och lust att sina studier för att att bli blott sitt tillgodogöra sig det meddelande. Schema upptager omkring 32 lektionstimmar i veckan. Skolblott att något exmansväsende kan ej införas i detta seminarium.

Skolan äger ett rikligt bibliotek med cirka 6,000 band.

Livligt intresse visas i detta läroverk för elevernas

fysiska utveckling.

Medan skolan hörde i några rum över Onckeops kapell, Hamburg, var det klart besluti med den saken. Särskilt sovrummen varo tillfredsställande, de liknade merca ordnade salen än något annat. Ljus och luft hingo istet sitt välvänta och lätta gäng i taket. Helt anpassade är de nya skolbyggnaderna vid Helsingborg-Horn med sitt indambländska rum och moderna inredningar. Till tomten hör också en litet stor trädgård. Eleverna måste varje dag ligga en timma i nyttigt kropparbetes antingen i trädgården eller sene i vedkällaren. Dagtonen tro de förpliktigade att hålla sitt sovrum i god ordning och uppse vid matberget. Matlagningen ändrades i slutet av kvällen. Värt att nämna om att skolan är en del i veckan deltagit i gymnastik åt en annan skola här i närheten. Motton är synnerligen beaktaffadt skola som är en egen och högt värde för sitt utvecklade målgerd med förfarande och ingenting vid mänskliga. Vad som kvalitativt saknas införas också kvantitativt ersättas. I tro gäller fullständiga vegetarier. Köttansonen per person i veckan är blott 100 gr. och fett 100 gr. Margarin tjänar i mittet för smör. Kartoffel, d. v. s. surrogat, dricks alltid urna blida grädde och sonker. Kommissionernas gyllne tideridder är Ingru ej förfi. Såga för det praktiska och för sparsamhet får ej saknas och gör det ej heller vid tyckarnas asimbrium.

Till sist behöver nämna något om skolans sitt avsikt.

Finansiell ställning.

Vid tiflare skedde i den historien ha tyska trofränder i Amerika världsligt bidragit med ekonomiskt understöd. Under de senare åren har dock ha baptistförbundet här i Tyskland själva bestrikt sittans kostnader. De ha t. o. m. varit om sittande underläge. Endast sällan

Seminariet 1920

En svensk-tysk afton

Anordnades mandagen den 15 mars d.
Å vid tyska baptisternas predikant-
seminarium i Hamburg—Horn.
Initiativet till denna av så ovanlig
karaktär präglade högtidstund tog
av Betelseminariet.

schäfer från Hamburg hade nämligen
möjlet att vid ett predikobesök i Stock-
holm även göra bekantskap med vårt
samfunds läröverk. Därvid berättå
de han ett och annat av intresse från
den baptistiska missionen i Tyskland.

Minnet för goda och entusiastiga in-
tryck samt min hjärtliga välkomst
i en ljus och vänlig miljö framtid.
Hamburg den 12/2 1920.

Oscar Rinell

En svensk-tysk afton

särskilt om strävandena att utbilda
evangelii förkunnare för verksamhe-
ten i hemlandet och i hednavärlden.
Skuggor och dagrar hade växlat
med varandra, men ställningen var
just nu på grund av världskrigets
ödesdigra verknigar synnerligen all-
varsam. Hans till hjärtat gående
skildring åhördes av både lärare och
elever med livligt intresse. De senare
visade sin sympati för och sitt delta-
gande med kamraterna nere i Ham-

burg. Undertecknad var ensam svensk i
samlingen. Många skiljaktigheter i
nationalitet språk, sedvänjor etc. fö-
refunnos visserligen, men flera voro
dock de enande punkterna i gemensam
trosäckändning och gemensamma
livsintressen. Detta gjorde, att um-
gänget präglades av hjärtlighet och
samförstånd.

Festen öppnades med unison sång,
varefter rektor Gieselbusch hälsade i
hjärtliga ordalag samliga närva-

En svensk-tysk afton.

burg genom att göra en god insam-
ling till förmån för dem, vilken
skulle användas till en angenäm fest-
lighet. Det var denna vackra tanke,
som nu realiseras medelst vad vi
velat kalla en svensk-tysk afton.

Vid 8 tiden på kvällen voro ett 40-
tal inbjudna gäster samlade i Horner-
seminariets rymliga och eleganta
sällskapsrum. Nästan alla lärare
med resp. fruar och hela elevkåren
hade infunnit sig. Några kvinnliga
studeranden voro icke närvarande,
eftersom inga ännu vunnit inträde
vid denna skola. Sällskapet verkade
en smula kosmopolitiskt, icke mindre
än åtta nationaliteter voro represen-
terade. De flesta till borden tyskar.

rande välkomna. Omedelbart därpå
intogs under kordial stämning kaffe
vid små bord. Dagen till ära bjöds
det på äkta java med riktigt dopp.
Det serverades strykande åtgång vitt-
nade bättre än något annat om, huru
mycket man just i dessa vartgatider
uppskattar en sådan festlig tillställ-
ning i vårt södra grannland.

Så kom den andliga delen av högti-
digheten. Ordet lämnades till br.
Neuschäfer, som gladdes över tillfället
att få berätta något om sina resemin-
nen och intryck från Sverige. Han,
som genomlevat de sista blods- och
järnåren i Tyskland, skattade vårt
land lyckligt, emedan det sluppit kri-
gets förödelse. På vår härliga natur

och sköna huvudstad, var gästfria
folk och välsmakande mat sparade
han ej lovord. Han var mycket glad
över att det beretts honom ett tillfälle
att göra bekantskap med svenska
trosfränder. Särskilt intressant var
hans karaktäristik över några av
samfundets framstående män, t. ex.
doktor Benander, överste Broady, re-
daktör Byström, och pastorerna Joh-
ansson och Modén. Sammanträffan-
det med Betelseminariets lärare och
elever noterade han med stor till-
fredsställelse. Neuschäfer hoppades att
många svenskar skulle följa den, som
redan i studiesyfte vistades å semina-
riet i Hamburg. Likaså hoppades han
att inom en ej allt för långt av-
lägsen framtid även tyskar skulle

komma att vistas en tid å Betelsemi-
nariet. Detta skulle bidraga till att
stärka och förinnerliga sambandet
mellan nämnda predikantskolor. Själv
ville han arbeta för stärkade av vän-
skapsbanden, som redan knutits mel-
lan trosyssonen i Sverige och Tysk-
land.

Det intressanta föredraget åhördes
med spänd uppmärksamhet och all-
mänt gillande. Några sång- och mu-
siknummer bidrog också att höja stäm-
ningen. Lärare Jansson avslöt den i
allo angenäma festen med att läsa ett
Herrens ord och leda i en varm bön.

Så återstår ett minne blott, men ett
ljust och oförgätligt sådant blir den
svensktyska aftonen.

Oscar Rinell.

Seminariet öster. 1918

- 9 -

gav honom ett slags officiellt uppdrag att besöka fängarna och sprida biblar bland dem. Med detta pass på fickan anträddes han resan genom Ryssland och Sibirien, besökte hundratals fängelser, predikade för fängelarna samt bortsände 100,000-tals ex. av Den heliga skrift. Han hade ett obegränsat förtroende till gudsordets frälsande och hjärteomskapande kraft. Han gladde sig som ett barn, när han vid senare besök i fängelser, såg huru frälsningsordet verkat uppmjukande på något av nattsvart synd och mannlöst lidande förhärdat människosjärta. Med ädelmodig självpoffring lade han sig ut hos myndigheterna för de orättvist dömda och hade ofta glädjen se sina ansträngningar krönas med framgång. Genom sitt fint bildade sant kristliga väsen vann han förtrode hos sedana, som eljest ogärna sägo ett evangelii viltne för sina ögon. Framför allt måste en missionär känna varmt för de olyckliga, för vilkas räddning han givit sig ut. Doktor Baedeker är här ett manan-

de föredöme. Han kunde i den mörka fängelsehålan gråta tillsammans med den orättvist dönde stundisten eller molakanen, som landsförvists för sin strävan att tjäna Gud.

I sina predikningar återkom han ständigt till samma ämne: Kristus och honom korsfött, »Människornas största behov är att få höra, att Jesus dött för dem brukade han ibland säga. I sina missionstal var han sträng, personlig och vädjande. »Tro icke, engelsmän», säger han i ett tal i England, »att I iren de enda, som Gud älskar. Han älskar lika mycket den sämsta fänge i ett av Sibiriens sämsta fängelser!»

Vid 83 års ålder kallades denne väldige kämpe till vilans land. Hans sista ord, som hans hustru lät rista på hans gravsten, voro: »Mina ögon skola se konungen i hans härlighet. Och över hans väldiga livsverk kan sättas de ord, som han själv med förkärlek citerade: »Icke oss, Herr, icke oss utan ditt namn, giv äran för din näds och sannings skull!»

Otto Byström.

The Chefoo Schools.

Bland större och viktigare städer i Shantung, Kinas heliga provins, Kong-fu-tsies och Meng-tsies hemland, kunna vi även räkna Chefoo. Staden har ett vackert läge, ty å ena sidan begränsas den av Gula havets vattenmassor, å andra av majestätiska berg och bördiga slätter. Detta livliga handelscentrum har omkring 100-tusen innehånare, varav två tredjedelar utgöras av kineser och en tredjedel utlänningar, tillhörande olika nationaliteter. I denna kosmopolitiska stad finns tre engelska skolor. Vid två av dem har undertecknad haft nöjet tillbringa cirka tiو år.

Då det möjligen intresserar S. P:s läsare, vill jag berätta något om dessa »Chefoo Schools».

Kina Inland Missionen, vars hovsman är troshjälten Hudson Taylor, har grundlagt dessa skolor. I mån av sällskapets storartade utvidgning blev det nödvändigt att vidtaga åtgärder för att bibringa missionärernas barn boklig kunskap. Missionärerna funno jämte missionsarbetet foga tid övrig att undervisa barnen. Kinesiska skolor kunde man icke ens reflektera på, och att sända barnen till västerlandet var ock förknat med oerhördta svårigheter. Då

En svensk-tysk afton.

särskilt om strävandena att utbilda evangelii förkunnare för verksamheten i hemlandet och i hednavrlden. Skuggor och dagrar hade växlat med varandra, men ställningen var just nu på grund av världskrigets ödesdigra verknigar synnerligen allvarsam. Hans till hjärtat guende skildring hördes av både lärare och elever med livligt intresse. De senare visade sin sympati för och sitt delta- visande med kamraterna nere i Hambur

En svenska

burg genom att göra en god insamling till förmän för dem, vilken skulle användas till en angenäm festlighet. Det var denna vackra tanke, som nu realiseras medelst vad vi velat kalla en svensk-tysk afton.

Vid 8 tiden på kvällen varo ett 40-tal inbjudna gäster samlade i Hornerseminariets rymliga och elegante sällskapsrum. Nästan alla lärare med resp. fruar och hela elevkåren hade infunnit sig. Några kvinnliga studeranden varo icke närvarande eftersom inga ännu vunnit inträd vid denna skola. Sällskapet verkad en smula kosmopolitiskt, icke mindr än åtta nationaliteter varo representerade. De flesta till bördens tyska

och sköna huvudstad, vårt gästfri folk och välsmakande mat sparade han ej lovord. Han var mycket glö över att det berets honom ett tillfälle att göra bekantskap med svenska trofränder. Särskilt intressant var hans karaktäristik över några samsfundets framstående män, t. doktor Benander, överste Broady, doktor Byström, och pastorerna hansson och Modén. Sammanträffat med Betelseminariets lärare elever noterade han med stor fredställelse. Neuschäfer hoppades många svenskar skulle följa den, sedan i studiesyfte vistades å semestret i Hamburg. Likaså hoppas han att inom en ej allt för långt avlägsen framtid även tyskar skulle

Undertecknad var ensam svensk i samlingen. Många skiljaktigheter i nationalitet språk, sedvänjor etc. förefannos visserligen, men flera voro dock de endana punkterna i gemensam trosaskådning och gemensamma

- 10 -

inte någon tillfredsställande utländsk skola fanns i landet, sökte sällskapet lösa det svåra problemet genom att själva öppna en anspråklös skola i Tungshin 1881. Missionärernas barn varo 6 à 7 år, då de nödgades lämna hemmet för att å denna plats idka studier. Visserligen innebar detta alltid flera »broken hearts», men de måste foga sig i omständigheterna, eftersom frågan ordnades bäst på nämnda sätt. Med tiden anmälde sig så många, att skolan icke kunde förutrymmes skull mottaga alla. Men den saknen lades fram i bön för Gud, erhöll dr. Douthwaite, missionsföreståndaren i Chefoo, följande frikostiga erbjudan med hänsyn till bildande av en ny skola: »The Lord has laid it upon my heart to bear the whole cost of building the School». Atgärder vidtogs därför genast för att realisera denna tanke och den 15 juni 1896 lades hörnstenen till »the Boys' School». Samtidigt som denne stolta byggnad uppfördes, upprättades även »the Girls' School». »The Preparatory School» blev 1899 flyttad från Tungshin till ett hotel på samma område, på vilket de två övriga skolorna varo belägna. Den sist nämnda är en samskola med 4-årig kurs och de andra högre skolor med 7 à 8 åriga kurser. Logis finns för cirka 300 elever. Så långt utrymmet tillåter det, ha även barn till missionärer, tillhörande andra missionssällskap fått anmäla sig. Vårt sammefund har haft förmånen sända tio missionärsbarn hit. Över ett tusen gossar och flickor ha antingen mottagit eller mottaga undervisning i »the Chefoo Schools».

Dessa skolor tillfredsställa utan tvivel rätt stora anspråk på intellektuell utbildning. Studieplanet erbjuder ett rikt och omväxlande innehåll. Vid vissa ämnen anläggas naturligtvis mest den engelska synpunkten, då ju skolorna, lärarne och så gott som

alla elever äro engelska. Så t. ex. studeras Englands historia, geografi, språk, penningväsende mycket ingående. Vidare undervisas jämte latin och franska även i aritmetik, algebra och Euclides' geometri. Den som önskar, får också undervisning i musik. Utom de s. k. profana ämnena lägges stor vikt vid kristendomsundervisning. Liksom lärarne själva besitta gedigna kunskaper i sina specialämnen, ådagalägga de också stort nit och anmärkningsvärd skicklighet vid undervisningen. Eleverna hängivs även med liv och lust åt sina studier, ty det gäller alltid att tävla om högsta platsen i klassen. Utslaget faller därigenom, att frägorna ställas under nästan varje lektion och alltid vid examen till alla klassens elever, vilka besvara dem skriftligen och sedan får det positiva resultatet avgöra betygssättningen. I de högre klasserna avlägges och »Oxford Local Examinations» sedan 1908. Tills datum ha 295 elever — 185 gossar och 110 flickor — tenterat för dessa examen, och av detta antal ha — med undantag av 1 gosse och 4 flickor — alla blivit godkända, några t. o. m. med synnerligen vackra betyg. Utan tvivel bevisar resultatet av examensväsendet i dessa skolor, att ju förr examen införes i en skola, desto bättre!

Huru viktig den intellektuella utvecklingen är är, får dock den fysiska icke försummas. Gymnastik är obligatorisk i alla dessa skolor. Därjämte måste eleverna vid sam- och flickskolorna företa promenader under lärarnas uppsikt. I gosskolan däremot är detta frivilligt, men i stället är det obligatoriskt att använda bestämda timmar varje vecka till idrott: fotboll och cricket under resp. säsonger. Även hockey, tennis och nästan varje engelskt spel förekomma. På våren taga de frivilliga tävlingarna vid, då segrarne belönas

svensk-tyska *Oscar Rinell*

med pris. Som havet ligger aldeles i närheten av skolorna idkas om sommaren mycket bad- och roddesport. En av de första frågor, som läraren ställer till den nye eleven vid inträdet i gosskolan, är: »Kan Ni simma?» År svaret nekande, ror man honom ut på djupet. Där tvingas han att

de kvantiteter mat försvinna som ingenting vid måltiderna. Den bidrar även till god hälsa och större arbetslust. Engelsmännen äro eft idrottsfolk och förstå verkligen nödvändigheten av en rationell fysisk fostran.

Om den fysiska utvecklingen är

Oskar Rinells barndomshem.

hoppa i och göra sina förtvivlade försök att klara sig, sedan hjälpes han åter upp i båten. Många experiment av detta slag behövs ej, ty smart nog är »försökskaninen» kunnig i konsten. På detta sätt har jag jämte många andra lärt simma. Ingen olycka har skett vid badningen, ej heller har en enda elev, som genomgått skolorna, varit okunnig i simkonsten, de flesta ha t. o. m. summit ganska långa distanser. Motion av ovannämnda beskaffenhet ökar naturligtvis oerhört aptiten, varför häpnadsväckan-

vikting, den intellektuella ännu viktigare, så anses dock den andliga allra viktigast. Lärarne äro själva kristna och bemöda sig om att skapa en så hög moral som möjligt inom skolorna. Disciplinen är sträng men rätvisa. Skulle emellertid någon av eleverna göra sig skyldig till brytande av skolans skrivna lagar, antecknas det i ett register. Om anmärkningarna överstiga ett visst antal, förbjudes förbrytaren, om han är i gosskolan, att under en veckas tid lämna skolans område. År brottet

Hund!

VIS. 1920
C. A. Wassman 75 år.

75 år fyllde den 24 okt. f. d. missionskommisionären C. A. Wassman, Mjölby.
Br. Wassman är född på Gotland.

— 12 —

mycket svårt, består straffet ej sällan däri, att det går den skyldige illa på »slutet» — honom till straff och androm till varnagel.

Det onda får sitt straff, men det goda sin belöning. Vid läsårets slut utdelas pris till dem, som varit flitigast och ordentligast i varje klass. Den, som i uppförande varit nummer ett i de resp. högre skolorna hedras med ett dyrbart silverur. Den äran har tillkommit åtminstone en svensk, nämligen Egron Rinell. Sådana belöningar kunna nog egga till studier men är ej nog för att dana goda karakterer. Umgänget mellan lärare och elever samt elever sinsemellan är av större betydelse i detta avseende. Vi elever lärde oss älska och värdera såväl våra lärare som varandra. Många fula vanor och oriktiga föreställningar bland oss avhjälptes rätt snart även utan lärarnes ingripande. Här tillämpades verklig socialis-

mens höga ideal: frihet, jämlikhet, broderskap. Vid de offentliga möten, som höllos dels i skolorna, dels i »the Union Church», betonades vikten av personlig avgörelse för Kristus. Många blevoo och frälsta under skoltiden och några ikläddes sig Kristus i dopet. Sedan de lyckliga förberedelseåren voro tillända, ha de flesta lyckats väl i livet, och ett 30-tal ha även blivit missionärer i hednavärlden. Uppgifterna, som förelagts dessa skolor, ha fyllts på ett berömvärt sätt, och därfor våga vi tro, att dessa skolor skola gå en rik och betydelsefull framtid till mötes.

Mina minnen från Chefoo äro ljusa och oförgåtliga, liksom intrycken från Betelseminariet äro goda och outplänliga. Mitt varma tack och min hjärtliga välnöskan uttryckes kanske bäst i bönen: Gud välsigne Betelseminariet och »the Chefoo Schools!«

Oscar Rinell.

Ungdomsmissionären och hans folk.

Det talas och skrives mycket i den yttermissionens intressé och detta med rätta. Men det är av stor vikt, att inte fördjupa sig i detta spörs-mål så, att man glömmer en annan mission, som är ännu viktigare, nämligen den, som bedrivs i ens eget hemland. »Den äre missionen är basen, på vilken den ytter missionen är, var en av våra missionsmäns ord i ett större möte. Vilken sanning möter oss inte i denna korta mening! Må vi ena oss omkring Jesu befallning: »Gå ut i hela världen och göra alla folk till lärjungar», och göra det på sú sätt, att vi även tillkänna vårt eget land dess tillvaro i den värld, som vår Frälsare önskar se kristnad och lyckligjord.

En av de viktigaste grenar inom vår religiösa verksamhet i hemlandet är arbetet bland den fullvuxna och uppväxande ungdomen. För att denne skal kunna uppehållas och utvecklas, ha de kraftigaste av våra distriktsföreningar kallat missionärer som få ägna hela sin tid och förmåga åt denna viktiga mission. Detta tillvägagångssätt har bevisat sig vara mycket fördelaktigt, ty därigenom bli dessa missionärer i tillfälle att göra sig förtagna med såväl svårigheter som möjligheter i åsyftade arbete. Det är givet att en man, som sälunda samlar sig en rik fond av erfarenhet genom daglig tjänst, måste bli allt lämpligare för sitt uppdrag. Ju längre han fortsät-

dem olika föreningar. Den föreläende talaren överlämnade even

6A

C. A. Wessman 75 år.

75 år fyllde den 24 okt. i d. året dagsakolmisionären C. A. Wessman, Mjölby.

Br. Wessman är född på Gotland. I unga år studerade han till skollärare och tjänstgjorde under flera år som skollärare och klockare. Efter en tidsleverne i världen blev han troende på Herren Kristus och lät sig döpa och förenades med baptistförsamlingen. Samtidigt tog han avsked från sina imnehavda befattningar. Annan möjlighet fanns icke på den tiden. I stället började han tala till mänskorna om den frälsning, han personligen funnit. Det blev em i flera sveende prövande tid för Wessman. Motståndet var hårt. De ekonomiska förhållandena varo små. W. och hans maka förtöjde dock på Gud och prövade hans lättem för sig och sina 11 barn, av vilka 7 ännu lever.

De ungas, saker och deras frälsning hingo framför den förra skollärares sinna. Han signade sig efter hand utslutande åt uppgiften som söndagsakolmisionär, först på Gotland och därefter under många år inom Östergötland och norra Småland. Såsom sådan ägde han stor förmåga att intressera barnen. Hans tal varo ofta rika på bilder. Man glömde icke hitt den sanning, han allunda inskrift. Även äldre personer varo synnerligen intresserade av

att lyssna till "farbror Wessman".

Nu är den hurtige barhavvinnan och glade troskimpen gammal och stålsvända. Han har nu fyllt 75 år.

På sjutiofemndagen blev br. W. i sitt hem av barn och barnbarn med blommor och värdefulla presentter. Representanter från Mjölby baptistförsamling bringade honom en varma hyllning. Sångkören sjöng flera för tillfället välvalda sanger. Så signades samtliga med gott kaffe och tillbehör, varefter W. tackade de närvarande för väldig hälsning.

Kl. 4 på e. m. hade församlingen anordnat en festlighet i kapellet, vilket inleddes med sång och bibelläsning, varpå pastor Åberg i varma ordning hälsade festföreningen och invignade gäster hjärtligt välkomna. Under kordial stämning intog alla, efter kaffe, varvid tillfälle bereddes att trycka den äldriga klimpen hand. Så följde flera tal av hrr. Higmen, Eriksson, Hallin och Kistell, tal, som visade huru skatt och upphören jubilaren är inom församlingen och dess olika föreningar. Den nästan nämnde talaren överlämnade även

en gratifikation i hundrakter å församlingens och andres vägnar. De under dagen ingagna 25 telegrammen från nära och fjärran, vilka upplistedes under mötets lopp, vittnade också om vad den avhållne veteranan varit för minnesgoda och tacttamma vänner i vett-skilda delar av värld land. Djupt rörd uttryckte slutligen W. sin glädje och tactsamhet för den hjärtliga hyllningen, som beretts 75-åringen. Sångkören presenterade även flera yackra nummer vid denna i sifo angenäma högtidstid.

Br. Wessman, mottog vårt varmt tack för ljusa och oförglötliga minnen och våra hjärtliga lyckoskrifter till en fruktfull och välsignelserik framtid!

Oscar R.-II.

Ring hade väntligen inbjudit härvarande sångkör till en "angestam sångarstämma" i Zinkgruvan som mfl. Redan på tagnesan till Mariestad återvände upp den ensa veckan sången efter den andra. Under idealiskt vinterväder bar det sedan i väg med glädje genom mycket natursköna trakter. Framkomni till bestämmelsesorten blev vi varmt mottagna i glänsande Mariestadslejmars trevna hem. Kl. 4 på e. m. var det ändamålsenliga kapellet tillträngd till av en till spetsa tacksam publik. Med sin präktiga dirigent, C. A. Johansson, född i Zinkgruvan, spelade presterade kören många stilningsfulla sångnummer. Korta sällanden hölls av pastor Ahlén och undertecknad. Samma gedigna och omvälvande program följdes i huvudet senare på kvällen i Mariestad, också för fullast. Sen. Vid båda dessa yttrande släggdes jämstället kollekt för Klimatmissionen, som steg till 200 kr. inträdet till trots!

Så ett ord till sist om våra missioner. Yttre missions offerdag lämnade ett vackert prov på församlingens varma intresse för hednoländer. Något senare ha vi haft ett kort besök av missionsrådet Fryzell, som höll ett intressant och instruktivt förelägg om förhållandet och missionsarbetet i de svartra världsdelen, ekumeniken i Kongo. I söndags anordnade missionsföreningen en välbesökt klassmöte. Stad Bengtssons talade övertygande om Pauli livsmål och undertecknad gjorde några erinringar över de myllrande miljionerna i det urgrundet stora och förtoppningsfulla landet i Södra Ostera. Missionsoffret var sär-

börsedonningen inbringade 300 kr. Ja, att arbeta vi med fast förvisning om det godas slutliga seger i världen!

Oscar R.-II.

Mjölbyforen.

Vissa sminnen ha präglats av en frihet och förlåtelse anda. Församlingen höll vid dessutom den 15 jan. och förflyttningen den 16 dessomr. Föreläggaren varit pastor Åberg, som berättade om missionsföreningens arbete i världen och förhållandet mellan de världslivs arbetsmissionerna framför, att verksamheten bedrivs utan vissa militära eller föregående år. Den i särre alunda pastor Ahlén som föreläggande predikant efter att ha gjort ett mänskligt och fruktbarande arbete. Under det gänga året ha icke minne ha de frammande bröder gått ägora eller kortare tid deltagit i verksamheten, bland dem denna vi minnsnuva Åberg och Berggren. Under jullektionen hade vi glädjen ha spet Valfr. Berggren i land oss. Genom sin godliga Kristusförkännelse och vacker sång har han gjort sig omtyckt av alla. Offervilligheten har varit god, men en böhdförsing på 200 kr. Vår bräckfet räknade församlingens 174 medlemmar.

Öndagen den 16 jan. anordnades teknisk synnerligen lyckade sånggudstjänsten. Zinkgruvans baptistförsam-

S.W.C. 12 Maj. 1921.

W.C. 13/10-21

Rosan till Amerika.

Under minhems och sängens tider
kam vittningar från tusentals männi-
tals gäder till ångaren "Stockholm" ut ur
Göteborgs hamn. Ett 20-tal goda vän-
ner till mig gjorde tillstånd ett stycke på
en mindre ångård. Men snart nog ökade
avståndet och vi förlorade varandra
på enklingsens urval. De mina syn-
trona försvann också något senare han-
det, men skiljde av öster- och västerhem-
vete väger — — —

Hirst dä började jag ta på Strandvägens
silvana längre i betraktande. Åtton
"Superior" o.s.v. 22,000 ton och har en
maskinhus på 14-15 knop i momen. Ut-
om lastningarna på 240 man finns om-
kring 100 passagerare ombord. Sjö-
tolen har lyxhytter, medelklassen är på
medeldiskellet och proletariet i fö-
ren. Här finns många hela snabblin-
gsskeppen.

Nom mitt pochner är övermekaniken på
öfven beröddas med tillfälle under hans
mötningar att den mekaniken med
förutnänt framdrivningsmaskineriet, som
består av 3 krypelmaskiner på 4,000
hästkrafter vardera, finns 2 elektriska
generatorer för belysningen, 1 växel-
strömsgenerator för trädels telegrafering, 1 telefonmaskin för provisioria samt
en hel del pumpar för olika ändamål.
Även om erförda 20% att driva
många maskiner, alstras i 3 st. ang-
ponenter med tillমন্তেন 20% av lasten
och halvdriftening är 10 timmar
och upp till 100 km. Men så långt
lämnas 500 mil en dag!

Livet ombord är rikt omvälvande.
Men nästan av god humur och vilken-
kunde man, så tillverkning turistklassen
en stor del av sin tid i militärperson-
erat, biblioteket och promenadlokal.
Ny teknikapar offitas och de sammets
spelstuga, per trädels telegraf studior.
Man ser de långa, viktommiga vägerna
och lyssnar till fortynge suttentiken
underlägsne turkimer. De s.k. "Athenianska
spelen" reser Andaluzias mycket, vid en
konsert gjordes invigning för spansk-
missionen. Pastor Justinares som anträ-
git hantverket till Bragaportas försam-
lingens kyrka, ledde hela gudstjensten.
Underpekingen hade också förmått
missionen att ta till en sin kollektions-
kassan varifrån förmått förmått
överlämnades till den svenska mis-
sionären.

Denna här i stort sett varit angelägen.
Underlaget måste dock göras för tre
dagar eftersom på Alfonso. Men med min
uppdiktning kom vi tillbaka inom till
ejigades Napoli. Här sit i 12 dagar
varit på tillstånd hav var det med stor
öfverlämningskällan vi föreställde frihet-
gillan i Newyork hamn.

I ett följande brev härrör jag meddel-
a om mina intagningar i Amerika.
Oscar Blom.

Reseminnen - från Amerika.

Amerika är det stora, rika och av
inre krafter buna landet i västern.
Under tre månader här jag tagit dess
gästfrihet i anspråk. Vill härmid med-
dela ett och annat om mina iakttagel-
ser och upplevelser för W.P:s läsare.

New York är Förenta staternas fin-
ansiella, metropol, liksom Washington
är dess politiska huvudstad. Re-
dan från däcket på oceanångaren Stock-
holm beundrade jag de höga och magni-
fika byggnader på ön Manhattan.
vars pittoreska silhuetter avtecknade
sig mot den blå himmelen. Där finns
världens högsta nu bebodda byggnad,
Woolworth Building, som också kallas
The Cathedral of Commerce. Up-
pe på dess 55:e våning firar man en
storslagen vy av hamnen, skyskrapare,
svängbroar, mästarkonstpariser, parker,
m.m. Vidare besöktes Metropolitan
Museum, Public Library, Grand Cen-
tral Station, Wall Street, Coney Is-
land etc. Staden är med hänsyn till
invånarantal endast överträffad av en

men i världen, men i folga om yta
och befolkning.

Allt som här till livet i Newyork
är av vilda proportioner och tyd-
ligt av en federalistisk brödhet. Kallat
The National Geographic Magazine an-
sluter till staden fyra (trafikanta) ve-
sund, ett passgesarets var färjedra-
ndre och ett fastig lastar var
färjedra minut. Ett barn föddes var-
ejliga min, dit bollspel fanns var tret-
tonde min., och en begravning hölls
var fjortonde min. En tyndomskräck-
else var tiofemte min, en byggnad
öfverlämnades var femtiofemte min, en
old obryter var trettioende min, och
var dag kommer mer än tre hundra
och ett hundra sig i staden.

Mitt boende var en liten
New York, Härde hämmade trädgård med
de Gardi, som är pastor i Första ap-
ostelieförsamlingen. Han hjälpte mig
till en välvilligt med att skaffa Clergy
Ticket för Öster. På grund av fö-
varvad biljett har han fått sig att
medtäcka vistlet, under vilken tid pasto-
r Laurence uppehället verksamheten.
Kort efter sön ankomst till New
York följde också de flesta predikanter
hos New York-konferensen. Det var
möjligheten på detta uppbyggande
möte i Newark. Konferensen gav mig
en varm rekommendation till före-
ningar hemma distrikten. Flerta platsar
besöktes sedermera i missionsdistrikten
och resultatet under förhändan varan-
de föreläsningsgränd torda sanner väga
gudsak gott. Pastor Jansson och hans
församling i Monclair visade ett varmt
intresse för vår mission i Kina.

De avstickare gjordes även till New
England. Vid Boston "American
Athen" fra många historiska minnen
förknippade. Hit kommo för 200 år
stillebaka puritaner, så båten Mayflower.
Det amerikanska frihetkriget började
här. Vid Bonney Hill stod det första
slaget. Till minnet av häxhagen restes
ett stort monument. I närheten lig-
ger Harvard, det mest berömda uni-
versitetet i Förenta Staterna. Närmast
bör att den store americanske skalden
Longfellow var professor här i skan-
dinaviska språken. Om årens och hjäl-
tarnas språk lär han vid ett tillfälle
yttrat: "Det är värst att lära sig svenska
skan endast för att kunna läsa Phe-
nicio's saga, på modermålet". I Bond
ston döptes den första norske bapti-
sten. Här ha nordstaternas baptister
i många år haft sina huvudkvarter,
vilket nu flyttats till New York. Jag
hade tillfälle härvara vid baptistpredi-
kanternas möte, varvid de Rusibrooke,
pastor J. A. Öhrn och teol. kand. A.
Öhrn talade. Pastor Lundin var på
grund av vaccination förhindrad från
vara. Sv. baptisterna bedrivit en kraft-
lig verksamhet i staden och dess om-
nejd. Flera församlingar besöktes.
Omkring en månad stannade jag i
östra delen av den stora kontinenten.

I en komfortabel pullmanvagn bar
det i väg till Chicago. Innan målet
näddes gjordes ett kort uppehåll vid
Niagara, "detta ställiga monument till
Förenta Staternas prydnad i en utom-
ordentligt därför natur". På Getön kan
man se en vacker syn av goda vändiga,
solbelysta strömflödena jaga varandra
mot fallen. Därfrån ser man The
American Falls med dess ottafulla
vattenmassor i vildaste trots stora lod-
rätt ned från 167 fot. De ånnu mera
storslagna och majestätiska Horseshoe
Falls syns långt från den kanadensiska
sidan. Silverhanden i den mörkgröna
tavljan och sången från dessa mäktiga
röster trotsar varje beskrivning. Skä-
hetseffekten hade varit ännu större,
om ikke hotell, fabriker, kraftstationer
m.m. vuxit upp i dess omnejd. Vid
denna underbara och praktfulla skäde-
spele ser man Guds under i naturens
värld och mänskernas framsteg inom
den moderna ingenjöräktonen.

Så fortsatte färden till det stora,
rôleiga och smutiga Chicago. Här
ha de av baptisterna sitt huvudkvar-
ter. Vid tiden varo missionssekreter. Ha-
deén och red. Skoglund breströts till
Des Moines. Båda har jag dock haft
möjt att få träffa. Red. Backlund
hjälpte mig emellertid med att få
Clergy Ticket för västern. Något se-
nare hörde jag känna pastor Alden
och hans praktiga församling. Jag be-
varar ett bildigt minne från de världi-
beröylade slakterierna. Som Amours
anses vara ett bland de största begav-
ing mig i väg dit. Här dödades per
tim. 1,200 svin, 350 kreatur och 2,000
får. Götsunda var det att se här.

ställta. Huru livligt blevo ej sedan! Ica. 1917. "Han blev pligget hitta han ödmjukade mig och lekte öppnade sin mun, likt ett lam som föres böf att slaktas, och likt ett litet, som ärnyat inför den, som klipper det, ja, han öppnade lekte sin min". Skriken och stanken från söderstöndas djur förföljer mig längre...

Efter en nattavstånd på tåget anlände jag till Northern Baptist Convention i Des Moines. Det var inspirerande att blicka ut över den representativa samlings baptister i det rymliga kolloseum. Våra trofränder synas mig i dessa otrosfyllda och trivelasjuka tid med styrica hävdas baptisters grundsatser och principer. Försägen om att anfaga trosbekännelsen och donationen på Doll. 1,750,000 med trosvillkor antoges med överväldigande majoritet. — Ett

deponiatmästare intresserade ägnades åt blixtungestråvaden. Enligt rapporten angående skolornas teokrinella undervisning, så fanns enskilda lärare och elever, som diktat åt den moderna teologien men i stort sett utförla skolorna av alla grader ett arbete, över vilket antusfunden väl kan vara stolt. — Broderkapets och solitariets känslor med baptister på andra sidan Atlanten styrktes. De europeiska gästerna motteges hjärtligt och deras föredrag hållades med livliga applåder. Missionsskr. C. G. Lundin fördro sv. baptisternas i Sverige talan förträffligt. Dr Hunt sparade ej heller på lovord över svenska vackra insats i baptisternas historia. — Intresset för hednamissionen är stort. Northern Bapt. Convention i förenings med kvinnornas utländska missionsförening bildar tillsammans det fjärde största missionsföreningen i världen. Bröderna visade sig uppskatta systrarnas fruktbringande arbete, när de valde föreningens duktiga ledarienna Mrs Helen B. Montgomery till ordförande för nästa års generalkonferens. Det är första gången en kvinna innehar detta höga ämbete. Kvinnoföreningen hugfåstade minnet av sin goddrige tillvaro genom en fond på Doll. 450,000, vilket var Doll. 100,000 mer än det mfl som sattes för insamlingen. Gripande var det att se och höra de mörkryande men av intelligens och glädje strålande kvinnliga glästerna från Orienten. — The New World Movement har rört en glädjande framgång. Sedan denna rörelse började ha över 200 missionsrårs antingen utrikes eller anträfts för olika missionsfält. Under det gångna året ha icke mindre än 106,000 personer blivit döpta. Motiverade siffror för sydstaternas bapt. är 175,000. Tilliges här är Southern Bapt. Convention räknat omkring 2,000,000 medlemmar, medan Northern Bapt. Convention blott räknar 1,223,000. The Baptist anmärker med rätta att under det de flesta ha ött dag på 12 med-

temper, då de snarare ett på 12. Förjidea är insamlande nordstaternas bapt. Doll. 12,500,000 och sydstaternas Doll. 12,000,000. Medan de snarare gävo i genomsnitt Doll. 4:13 per person, kommande de förra Doll. 10:40 per individ. Båda ha i samma anledning jobbat över stora andliga och ekonomiska resultat. Detta gäller i all synnerhet nordstaternas trossysskon. Bevänt även att hälften av församlingarna ej deltagit i The New Movement. Om alla bapt. blott snade sig, kunde otroliga ting utföras. Totalintresset från högtidagarna är: Baptisterna dro en oefhörd makt i världen.

Snart efter konferensen i Des Moines ställdes färden till tusensjöarnas land Minnesota. Svenskarnas synes ha förkärlek för dessa natursköna trakter, särskilt i Twillingstäderna ha de slagit sig ned. Där finns icke mindre än sex svenska baptistförsamlingar. Jag har haft förmånen tala i allmänt. I St. Paul besökte jag även svenskarnas kyrkverk Bethel Instituta, Bethel Seminary, den teologiska avdelningen, färas i år sitt 50:e års jubileum. Bethel Academy, avdelningen för allmänbildning, har tillkommit först på senare åren. Omkring 240 elever idéstudier här, förföldet är. Dr Hagström hämtade många andra kyrkor tillstades. Så också Dr Robert Earl vid Mounds Park Sanitarium. Mina två systrar, Mary och Edith, ha under ett par år här häntit på ett utbildningsförflyttning. Min yngste bror, Eric, studerar vid Macalester College. Vi ha varit enskilda under sju år, varför återseendetet ögonblick var desto härligare. Vid den vackra sjön Minnetonka tillbringade vi våra lyckligaste dagar här i Amerika.

Efter att ha varit tillsammans en enklad nöjdades jag fortsätta färden genom den vilda västern. Kortadt gjordes i Kansas City, den tidigare mina mening väckraste residensstad i uniketen, Topeka, där jag har släckningar, och sedan Lake City, mormonernas stad. I San Francisco möttes inom lilla sällskapet jag skattar mig särskilt lycklig att sammanträffa med pastor Vingren, Samfundets första Kina- och hednamissionär, och pastor Lundgren. På söndagen anordnades flera goda missionsmöten och på måndagen en trevlig bankett för pastor Lundin och ytterstående missionsrådet. Omkring församlingar har jag haft nöje att tala i i detta land. Insamningar ha även riktigt prisbelöntes mellan biljetterna via Amerika eller genom Suez till Kina. Ljusa och ofriggliga minnen är: förknippade vid San Francisco, ja, den Nya Världen.

Ombord på Shinjo Maru den 29 augusti. —

Oscar Ritell

W.P. 27/10-21 Resan över Stille Oceanen.

Stilla havet gör som bekant ej alltid skill för sitt namn. Utanför Kaliforniens kust rasa ofta svåra stormar. Borta vid Japan förekomma hundratals, ja, särskilt under denne året traktausvärda tyfoner. På en 16-dagsresa över detta vildliga vattenförd himla de väta elementen gick efter varan uppöras och ligga sig till ro. Oftaft förde dock oceanen vara relativt lugn. Rent av idealiskt väder gynnade, Guds skejor, Shinjo Maru på dess sista färd från San Francisco till Japan.

Om bord & denne stolta oceanfartyg råder en förunderlig blandning av öster och väster. Toyo Kisen Kaisha har tillförd endast japanska officerare — den stora engelska kapitänen blev ersatt 1917. Shinjo Maru engagerar emellertid till trevnaden för både-japanska passagerar erengelska passare, en dito överkypare och en amerikansk barberare. Uppassare vid borden och i hytten är antingen kineser eller japaneser. Kineserna ha till all lycka monopol på köket. Bland passagerare torde japaneserna numerärt sett vara först i ordningen. Första klassen består av amerikaner, britter, skandinaver och asiater. Fören upptages huvudsakligen av representanter från Söderungegens land och aktern av söder från Midtens rike. Denna komopolitiska samlings kom mig att minnas vad en av Kinas vise sagt: almen de fyra haven är vi alla bröder.

Vi dro, icke mindre än ett 70-tal missionärer, representerande olika missionsföreningar och nationaliteter. Bland dem finnas 15 svenska. Vart tillsammans omfattar fra Lidquist och Hans, fröken Ejderblad och dr. Anderson, missionssekr. Lundin och understyrkan. Dr. Enoch Anderson reser ut till Mongoliet som bibaramissionär i Skand. Alliansmissionens tjänst. Han och fröken Ejderblad förlövade sig i det romaniske Honolin. Vi ønska sol och lycka över livsförbundet. Vi förgåde oss förmönen att egen-pastor fördömd i vår krets. Alltid glad, välgillig och broderlig är han en den bästa rekommendat. Framförallt ha vi fått känna och värdera honom som missionären med stora vyer, gedigen karaktär och varm nitilskän för Guds rikes utbreddande i världen. Åt inspektionen av vårt fältet och vårt missionsfält kröns med framgång! Vara enskilda andaktsstunder ha varit rika på välsignelse. Detunna kan även aldrig om de ofta årliga sammankomster, som anordnats varje dag och ett par gånger i veckodagar. Missionärer med

enstiglig erfarenhet givit värdefulla råd och visjor. Medan de för första gången utgående unga männen och kvinnorna skänkte författna gled och entusiasm. Br. Lundin hade enkelt ett lyckat engagemang att förföra. Dessa minnesrika stunder ha särskilt dragit om närmare varandra. Så tage missionären livligt där i en stigenhets koncert, som höjs, och även i lekar av alla slag. Ett par amerikanska missionärer ha tyvärr ej hållit sig för goda att delta i denna

tillställningar. Nåmnas bör, att de tillhörde ett missionssällskap, vars medlemmar äro kända för att i hög grad vara fria i sina uppfattningar om tro och leverne. Detta berättigar naturligtvis inte deras uppträffande, som blev desto mer bekräftande, eftersom det skedde i kinas och japanernas byn. Fransett dessa omtalade torde övriga missionärer uppfört sig värda sin heliga kallelse och utövat en förfärlig inflytande på medresande.

Livet ombord är tämligen reguljärt. Det blev dock för så mycket mera omvälvande att tillbringa den sjunde dagen av resan i Honolulu, huvudstaden på Hawaiis far. Här har Amerika en av sina starkaste militära och flottförläggningar. Vi hade glädjen att möta en av Uncle Sams förvarare svenska och baptistpastorsom — Kurt Söderberg. Han visade oss stadsens omgivningar och sevärdheter. Stora magna berg, utbrunna vulkaner, rockar, ananas- och bananaplantager samt en rik tropisk vegetation i översjös ågat. Heta somrar och kalda vintrar, som omvänta på öarna. Hela året om räder det mest behagliga klimat, varför få plister på öronen torde vara hälsosammare. Infödingarna tillhörde Malay rasen. Fyndiskt är de att räkna till de yttre bland folk vid Stilla havet, och ha även visat vackra pröv på intellektuell kapacitet. Obligatorisk skolundervisning infördes för omkring 50 år tillräkna. Engelska talas överallt. Hawaijerna äro nästan lystna, musikaliska och gästvitaliga. I moraliskt hänseende vero de föga bättre än kannibaler, innan kristendomen gjorde sitt inträde. Mission bedrives bland infödingar och ett ännu större antal invandrade japaner samt kineser. På öarna finnas 78 buddhist- och shinto-tempel. Mormonismen räknar många enhänga. Det första missionssällskapet firade förlidet är sitt sekelminna. De första missionärerna vero kongregationalister. Nu äro metodister, katoliker, K. F. U. M. och andra samfund representerade. American Board har övertagits av Hawaiian Evangelical Association. Enligt detta tillgängliga statistiken nu 19 japaniske församlingar med 1,954

medlemmar och 8 metodistskyror med 653 personer anslutna till Hawaiian Board. Metodisterna räkna 2 japaniske församlingar och 29 hundra.

I Honolulu liksom af oftast ejest på Stilla Oceanen flaggats ägot av den vackraste segeladrig. Just i utspriddes skimmer styr västfartyg åter kosen mot fjärran öster. För nista gången ser du de solbrända pojkarne försynna i djupet för att där upphämta de sist utökade fem centerna. Om några ögonblick kommer de igen med ett glatt leende på sina läppar, visande det uppfängna lytet. Ytterligare tio dagar och kontakterna av Japan skedjas. Under hela den långa resan har tillvaron varit ganska lugnlig. Besättningen förtjänar ett varmt erkännande för att i luke ringa mån ha bidragit här till. Mr. S. Asano, presidenten för bibelkoret, hjälpt förste klassens passagerare på dessup i sitt residens i Tokyo. Vi, som hörsammade inkjundingen, vore i tillfälle att se ett magnifikt japanesiskt hem och inckoja japanernas hukvärda och tekniska manér. Fr. Anglitzlinjer torde vara sin resande publik så tillmötesglade som Toyo Kisen Krishna.

Ombord å Shinyo den 12.9.21.
Oscar Rinell.

U. V. 17/3-21

Oscar Rinell.
(S. B. U. F:s blivande missionär?)

Krisen i Kina och missionen.

För U. V:s missionsnummer av missionär Oscar Rinell

Kinas fyrtatusenåriga civilisation häller på att störa samman. Omfattande yttere förändringar försiggår med stor hastighet, likaså genomgripande inre nydaningar. Detta har givit upphov till många mycket invecklade problem, vars tillfredsställande lösning blir av stor betydelse för världsutvecklingen i en ej för längt avlägsen framtid. Aldrig har det givits en tid, då Kina i sin historia befunnit sig i en allvarligare kris än nu.

Nutidsläget i Kina erbjuder större missionsmöjligheter än någonsin tillförne. Hela landet — Tibet undantaget — är tillgängligt för den kristna missionen. Frihet och misstånsamhet mot missionärer och deras budskap ha under de senare åren utbytts mot födragsamhet och förtroende. Sympatiska uttalanden förekomma rätt ofta i pressen i samband med behandlingen av kristendomen. Det nya Kina intager i stort sett en ganska välvillig hållning mot missionen.

O tillfredsställelsen med de kinesiska religiösa idéerna och den hedniska kulten gör sig mera allmänt gällande. Konfucianismens moralfilosofi, taoismens mystiska lära, buddismens ceremoniska religion och muhammedanismens blinda tro på ett obevekligt öde hålla på att förlora sitt järnhårda grepp om sina anhängare. En var har för övrigt rättighet att tro såsom hans samvete bjuder, ty med republiken infördes fullständig religionsfrihet. Pilgrimsströmmen till de heliga vallfärdsorterna förminska, och på sina platser förvandlas avgudatemplen till skolor. Några förklara dessa religioner värdelösa, förnämligast därfor, att de visat sig vanmäktiga i fråga om att fylla förstädets och själens behov, att omskapa karaktären och sätta en sedlig norm för det offentliga livet. Flera av landets ledande män ha framhållit Kinas behov av kristendomen.

Glädjande nog tilltager Guds församling både med hänsyn till medlemsantal och andlig mognad.

Stora framgångar ha vunnits i vitt skilda delar av landet och bland alla samhällsklasser. Väckelsen bland studenterna och affärsmännen är särskilt anmärkningsvärd. Mötena under mr. Edgars och dr: Motts ledning samlade omkring 117,000 s. k. literati. Därav ha inemot 10,000 förbundit sig att regelbundet studera Guds ord. Enligt The China Mission Year Book för 1918 uppgår antalet frälsta till 312,970. — Hos de infödda kristna förspörjes varmare intresse till och djupare ansvarskänsla för Guds rike i stort. Såsom ex. därpå kunna vi hävda till den ökade kunskapen i Guds ord, den växande offervilligheten (1914 uppgick deras frivilliga offer till \$ 383,114 och 1917 \$ 546,787) och det tilltagande antal frivilliga arbetare, som arbeta tidvis utan lön, samt nybildade självständiga församlingar. 864 kinesiska pastorer och 23,345 medarbetare äro de utländska missionärerna behjälpliga i missionsarbetet.

Den kristna församlingen står inför många gyllene tillfällen. Fallet anses moet för den direkta predikoverksamheten. Missionär Högman håller före, att evangelisationsarbetet inträtt i ett nytt skede och aldrig varit mer uppmuntrande än nu. Såsom aldrig förr ha missionens skolor — höga som låga — vunnit de ledandes och allmänhetens förtroende och erkännande. Hittills har det varit ganska fattigt på religiösa böcker, men under dr: Rees ledning gjöre; mycket för att skapa en kristlig litteratur. Genom biblesällskaps försorg spriddes ett par miljoner ex. av Böckernas bok. Jämte dessa utöva 30 kristliga tidningar ett stilla men mäktigt inflytande på sanningens utbreddande. Det faktum, att år 1914 nära 500 infödda assistenter verkade i omkring 500 sjukhus eller kliniker och behandlade omkring 1,400,000 patienter, angiver, vilken viktig faktor den kristliga kärlekens samaritjänst varit i Kinas evangelisering.

På samma gång som möjligheterna för missionen äro i så hög grad gynnsamma, hoppa sig dock

oerhörliga svårigheter i dess väg. Ödesdigra inflytelser från den västerländska kulturen hota landets sanna välfärd. Tusentals kineser kommer i beröring med lastbara representanter från västern. På

ett förfärande sätt strömma massor av antikristlig litteratur in över landet. Härtill komma de fördärvt bringande verkingarna av flera handelsvaror. Sedan den 31 mars 1917 skall opiumtrafiken, som förorsakades av den mest hän-synslösa vinningslystnad, ha upp hört. Den kinesiska regeringen hade så när fullbordat sin opiereform, då odlingen av densa gift under laglösheten åter började tilltaga. På senare åren ha ganska anseelige mängder morfin, tobak o. spritvaror importeras. Världskriget har förvisso ej heller bidragit att höja västerns prestige och befrämja kristendomens utbreddande i Kina.

Den politiska spänningen emellan Japan och Kina har i hög grad stärkt rasstoltheten och nationalkånsan icke minst hos kineserna. Norra och södra Kina har stått i harnesk mot varandra. De stora arméer, som hållas av regeringens militärledare och rövarehordernas hövdingar, ha plundrat och utarmat folket. Så slog skörden fel förridens sommar, och en fruktansvärld hungersnöd följde, vilken saknar motstycke sedan olycksåret 1887. Den härda kampen för tillvaron gör många likgiltiga för andliga intressen. Endast 64 gosar på 1.000 och 3 flickor på 1,000 besöka skolor. Nio tiondelar av folket betraktat som ett helt kan varken läsa eller skriva sitt eget språk. De icke-kristna religiönerna börja inse, sin otillräcklighet och söka anpassa sig efter de nya förhållandena. Det mäktigaste vapen, de använder, är att i sig upptaga en del kristliga sanningar och tillämpa vissa metoder, tillhörande Guds församling. Heden-dom blandas så samman med kristendom. Utan tvivel står den kristna missionen inför en synnerligen allvarlig situation.

Det nuvarande läget ställer oerhört stora krav på de kristna därute och här hemma. Många unga, rikt utrustade missionsarbetare fordras, om uppgifterna skola fyllas inom redan upptagna

områden och ännu till större delen oberörda fält. Det nu pågående arbetet och nödvändiga utvidgningar av detsamma kräver större ekonomiskt understöd. Oändligt mycket mera andlig kraft behövs, ty därpå beror allt, som har väsentlig betydelse, i missionsverksamheten. Om de behov, som nu göra sig så starkt gällande, snarast möjligt fyllas, går det unga Kina kanske mot en stor slagen framtid.

Brev från Kiaochow.

Missionär J. A. Rinell skriver den 12 dec. 1923:

De direktkommunikationerna kommer emellertid hit den 30 november. Resan hade gått bra. De varo nöjda med väret, båten och maten. Samtliga hade hälsat och varo förhoppningsfulla.

Dagen efter missionärernas ankomst till Kiaochow hölls en bröllopsfest här för Oscar och Hellen. De hade nämligen inför generalkonsul i Shanghai ett par dagar förrut ingått borgerligt äktenskap. Den religiösa akten här i Kiaochow hölls i kapellet, som var fint dekorerat och hade lockat dit en mycket stor publik — från mandarinerna och gräddan av stadsbefolkningen till och med den fattige dagakarlen. Förutom kineserna och sveaskarna varock flera amerikaner och tyskar närvärande på bröllopet, så att det var ett tämligen internationellt sättant. Tidningarna observerade det också. Flera tidningar ha skrivit vackert om det.

W.P. 24 dec. 1924

OSKAR RINELL

Fra HELLIE RINELL

12

W.N. 13 okt. 21.

VÄRLDSKRIGET OCH VÄRLDSMISSIONEN av Oscar Rinell, B.-M:s bokförlags A.-B., Stockholm, pris 1 kr.

En förtäfflig och omväntande framställning av missionen, särskilt före och efter världskriget. Mänga av de synpunkter förf. framhåller, hur välbekanta andra var. Det närvaraende tillståndet på missionsfältet är på många håll mörkt och oroväckande. Nya svårigheter uppstår på grund av de europeiska folks krigshets och hat och genom de nationalistiska rörelserna hos folken i Indien, Japan och Kina. Vi hoppas dock, att de skola övervinna. Guds rike kan inte gå under. Nya andliga krafter strömma ovilligt till och nya fält öppnas sig. Thon berar att samla folken under Jesu namn. Må förenlingen i hemlandet komma sitt ansvar och ej förslippas i sitt intresse att stödja missionen. En fast tro, en levande kärlek och utvillig bön måste känneteckna den kristna församlingen, om hon skall vinna seger på missionsfältet. Den lilla skriften av en ung missionär ger en sakrik översikt av missionshärresvärande svårigheter och utskräckter.

C-th.

V.P. 13 okt. 1921

VÄRLDSKRIGET OCH VÄRLDSMISSIONEN av Oscar Rinell, B.-M:s bokförlags A.-B., Stockholm, 1 kr.

Denna lilla broschyr vändes sig framför allt till den missionsintresserade. På ett klart och sädigt sätt tecknar förf. missionsens ställning före, under och efter världskriget. I synnerhet är kapitlet om missionsen under kriget mycket fylligt. Det kristna arbetet blir dkr — kap. II. — skräckslåt från olika synpunkter; gledjande nog saknas icke dagar även i denna tavla. Mest intressant är givetvis den avdeining, som behandlar missionsverkets ställning och framtid efter kriget. Här som f. s. ålsetades i sin skrift företän förf. att belysa och exemplifiera sina uttalanden med fakta... Om siffror talas — och det kunnade ju — är denna bok mycket värtlig!

»Världskriget och världsmisionen« är en skrift, som alla böra läsa. Den är givande och gripande icke minst för de unga. Dess mål och mening är först och sist att ställa läsaren fram inför det ovälvliga, godomliga missionskravet. »Tidsläggts allvar kräver hela den missionerande kristenhets gemensamma krafter av resurser.» Ur denne synpunkt icke minst kan den lilla välskriven broschyren ej nog rekommenderas.

O. H.

Sv. M. 15/12-21

V.P. 13 okt. 21

OSCAR RINELL: VÄRLDSKRIGET OCH VÄRLDSMISSIONEN, B.-M:s bokförlags A.-B., Stockholm.

I denna lilla skrift lämnas en redogörelse för världsmisionens ställning före, under och efter världskriget. Före kriget förmärktes en stark rörelse bland missionsarbetarna för enhet och samling. Längre framställningen målet riktade, att arbetet kunde bli mera planmässigt och valmedvetet. Så kom kriget med splittring även till missionsfältet, missionärernas led glasnade, och kristendomens ande sjönk bland de hedniska folken. Efter kriget ha da nationalistiska rörelserna kommit med bakslag för missionsarbetet, och särskilt för de tyska missionärerna li det för närvaraende mycket svårt till följd av de allierade makternas stränga åtgärder och bestämmelser. Dock har författaren av denna skrift mod att taga Taylors ord i sitt numm.: »Missionens framtidutsikter ses lika ljusa som Guds löften. Förf. har — så vitt jag kunnen finna — byggt sin framställning på uppgifter ur tillförlitliga källor, och trots bokens obetydliga format får läsaren en ganska omfattande bildmed om missionen under de senaste åren, varför den kan rekommenderas till intresserade som icke ha råd att hålla sig med utändiga missionstidskrifter och mer omfattande redogörelser för missionsarbetet.

O.-th.

VÄRLDSKRIGET OCH VÄRLDSMISSIONEN av Oscar Rinell, B.-M:s bokförlags A.-B., Stockholm.

Det är en missionärshäfta av värde inte sär som här möter läsaren. Först är ett inledande ord redogör författaren. Därpå drar en världsmisionens ställning före, under och efter världskriget. Framställningen är gedigen och given och icke minst intressant är den beskrift som infiltrats. Särkliggen skiljer denna skrift bidraga till mer både före och efter den missionsens vilda gärning under perioden omfattande miljoner.

H.J. Danielsson.

VÄRLDSKRIGET OCH VÄRLDSMISSIONEN är en annan liten skrift, fortsett av den till Kina utgångne missionären Oscar Rinell. Även detta är ett debutarbete. Förf. ger en »saklig och vederhäftig skildring av de stränga åtgärder och bestämmelser, världskriget förde med sig för världsmisionen«, men förf. visar »och möjligheterna för en fortsatt framgångar världsmisionen«.

V.P. den 3 nov. 21

VÄRLDSKRIGET OCH VÄRLDSMISSIONEN av Oscar Rinell.

En intressant och läsvärd missionärskrift. I sammantränd form redogör den för missionsläget före, under och efter världskriget. Förf. har ett bra grepp om sitt ämne. Alla missionens vänner börja skaffa sig denna bok. Pris 1:-. B.-M:s Bokförlags A.-B., Stockholm 1.

Per Holst.

"Bären varandas bördor."

(Gal. 6: 2.)

Für U. V. av missionär Oscar Rinell.

Vid en andaktsstund den 30 nov. i Kiaochow talade br. Wan, vår kinesiske läkare, över ovanstående bibelord. I den förhoppningen, att hans med hänsyn till framförna tal må vara av intresse för U. V:s läsare, återgiva vi härmed följande i sammandrag:

Vår text önskar jag först söka beffa med en berättelse, hämtad ur familjelivet i Kina. Kampen för tillvaron är hård i detta hem. Faderens inkomster som skollärlare och moderns som sömmerska är mycket blygsamma. Därmed skola de dock försöja sig själva och sina tre söner. Här till kommer att föräldrarna önska geva sina barn den hästa möjliga uppfostran. Under tidens lopp blir det uppenbart, att denna tanke icke helt kan realiseras. Äldsta sonen tillkallas där för och ombedes att vara de gamla behjälplig i att delvis lösa problemet. Han skaffar sig fördenskull anställning som gruvarbetare. Far och mor arbeta och spara ännu mera än förrut. På detta sätt hoppas de kunna bereda de två yngsta medlemmarna i familjen tillfälle att idka studier i någon skola. Åren går, men inkomsterna täcka allt fort ej kostnaderna. Den andra sonen nödgas följa sin äldre broders exempel. Både unga och gamla arbeta ihärdigt. De gemensamma ansträngningarna krönas och med framgång. Yngsta sonen vinner inträde i skolan och graduerar efter några år med goda betyg. Minnet härav hugfästes medelst en enkel festlighet i barndomshemmet. Så olit han lärar i en högskola och uppör hår för en vacker lön. Nu är det hans skyldighet att i någon mån söka återgåda sina betryckta släktningar. Föräldrarna är älderstigna, de måste, när tiden är inne, beredas en hederlig begravning. Bröderna ämnar snart gifta sig och behöva alltså ekonomiskt understöd. Vid tanken på alla sina förpliktelser begär han av fadern, att arvet må utdeles. Så skedde också. Under det att den otacksmämme sonen levde i överflöd, sträva familjens övriga medlemmar under stora umhärändran att bärä varandas bördor. Så kan det upplästa ordet besannas med hänsyn till det materiella livet.

Låt oss vidare tillämpa vår text på det andliga området. Våra fäder i evangelium ha ofta mist offra och lida mycket för sin tros skull. De besjälas av en brinnande åtrå att geva sina barn, ja, alla medlemmar i mänsklighetens stora familj upplysning och kristendom. Talrika kapell byggas, stora bildningsanstalter öppnas, kostamma sjukhus anläggas och röd litteratur smides snart sagt över-

allt i världen. Likväl är våra fäder missväl om sin begränsning — skaror av mäniskor leva i okunighet och edendom utan kännedom om eller erfarenhet av frälsningen i Jesus Kristus. Det väldje till sina barn att vara dem behjälpliga i det ansvarsfulla och maktfulla arbetet. Under det vi unga deltaga med liv och lust i verksamheten, komma de gamla att föryna sina ansträngningar. Våra bemödanden komma kanske ej att få så stor resultat,

Ater och åter ljuder därför kallelsen till de unga att axla bördorna. De gemensamma strävandena skola förvisso icke vara förgivnes. När kristliga idéer och sanningar tränga in i mänskors hjärta, skoja vi hava orsak att glädjas och tacka Gud. Ha vi mottagit evangelii välsignelser, kunna vi ej behålla dem för vår egen räkning. Vi stå i skuld till Jesus Kristus, våra fäder och medmänniskor. Den ena efter den andra av våra fäder åldras och kallas efter fullbördat arbete till en bättre värld. Vem skall fylla luckorna i stridsmännen led? De unga. De är framtidens missionsbärare. Du kristna ungdom! Vare vår lösen nu och allt framgent: »Bären varandas bördor».

Missionär Oscar Rinell i Kiaochow skriver: »Sammanföllingen av W. P. och Missionärsposten under för handen varande förhållanden anger jag varje gynnande för vår mission. Enligt min mening vore det lyckligt, om bilagan kunde åtfölja tidningen minst två (2) gånger per månad. De två äro i varje fall oumbärliga för varje baptist, som vill följa med vår missions utveckling hemma och borta. Väligen är redaktionen och tidningsföretaget till Hans namns förhållande i världen! U. V. 6/4-22.

Wedding**RINELL—COLLDEN**

Tsingtao, Dec. 3.—A wedding of considerable interest in missionary circles took place, on Saturday, December 1, at Kiaochow in the Chinese Baptist church of the Swedish Mission. Oscar H. Rinell and Miss Hellen Collden were united in marriage, the father of the groom, Rev. J. A. Rinell, performing the ceremony. The ceremony was in the Swedish language, but the accompaniments, on leaving the church were, wholly, after the Chinese manner, the bride and groom being borne away in typical Chinese sedan chairs.

A large crowd of Chinese gathered to see the son of their honored pastor married; the county officials and gentry from the city, were present; the house was adorned with decorations and with many beautiful bowera. A sumptuous wedding supper was spread in the father's home, and merrymaking lasted quite late. Telegrams from various places were read, several being from Sweden.

The bridegroom was born in China, educated in the C. I. M. School in Chefoo, finishing his literary and theological work in Sweden. He has been back in China two years. Miss Collden comes from the Second Baptist church, Gothenburg, Sweden. An interesting thing is that her twin brother was recently ordained and two weeks before she left for China, he and his wife left for missionary work in the Congo & Africa.

Standing with him as bridesmaids were the two sisters of Mr.

Royal Swedish Consulate
General in China

NOTICE is hereby given that the Swedish subjects, the Missionary OSCAR RINELL, born on April 7, 1896, at Pingtu in the province of Shantung, China, and now residing at Kiaochow, in the province of Shantung, China, and the lady Missionary, Miss IDA HELEN LOUISE COLDEN, born on August 1, 1899, in the parish of Malmö, Gothenburg, Sweden, and residing at Gothenburg, Sweden, intend to contract marriage, and that any just cause, why they should not be allowed to do so, must be declared before the undersigned not later than on November 21, 1922.

(Signed) J. LILLIEHOOK,
Consul-General for Sweden.
Shanghai, November 1, 1922.

643

Rinell, the groom, Misses Margaret and Edith Rinell, who made a hurried trip from Peking to be present. They are connected with the Rockefeller Hospital. The groomsmen were Messrs. George J. Sears and Boyd Copeland, business men from Taliugino.

De unga och missionen

För U. V. av missionär Oscar Rinell.

Vären och ungdomen höra tillsammans. Glädjen och hoppet är bådas vän. Gemensamt kämpa de emot fiender, vilka hota att hämma förnyelsen och utvecklingen. Kort och ovanlig är deras härliga och sköna tid. Ingen årtid tolkar och tjusar det unga mänskositnet så som våren.

De unga och missionen — höra de också ihop? Män och kvinnor i livets vår finnas, som besvara frågan aukande. Enligt deras mening torde missionen överhuvud icke äga något berättigande. Glädjande växer dock den skaran, som hyllar en diametralt motsatt uppfattning. I hithörande spörsmål. Större ~~och~~ ^{och} allare: livsuppgift är missionens finns ej för kris-tungdom.

Missionen och ungdomen drags emotständigt till varandra genom evangeliet om Kristus. År Han vårfrälse och erfara vi sälunda personlig gemenskap med Gud, så är vi i besittningen av det högsta goda i religionen och livet. Detta medvetande om att äga svaret på alla det mänskliga hjärtats, ja, hela mänuosliklets tids- och evighetsfrågor tvingar oss att göra Jesus Kristus känd i världen. Sedan Andreas gripits av Mästaren, uppsökte han strax sin bror, Simon Petrus, och sade till honom: »Vi hava funnit Messias». Och han förde honom till Jesus. Pilatus, den store hednamissionären, ufsörister: »Ve mig, om jag icke för-kunnade evangelium». »För alla har jag blivit allt, för att i alla händelser frälse några.» Den av febern tärde och döende missionären i Persien, Henri Martyn, hälsade missionsvänerna med orden: »Lev närmare Kristus! mottag ett rikare mätt av hans ande; ty Kristi ande är missionens ande.»

Ungdomen i allmänhet och kristen ungdom i synnerhet är utrustad med givor och anlag av stor betydelse för missionsarbetet! De unga åsliga höga och stora ideal med en brinnande passion. De bästa förstånd- och hjärtekraften fordna för att erövra världen för Kristus. År man gripes och entusiasmerad av målet, lägges hela personligheten i att vinna det. Intet halvgjort arbete i kampanen för sanning och rätt. Svårigheter avskräcka ej och på offer är man beredd! Missionen kräver hjältemod och osviklig trohet. Känslan av att få delta i ett kryvande men fruktbarande företag fyller själen med glädje. Framtiden med alla dess rika möjligheter skådas i hoppets rosen-skimmer. Verket är av Gud och Han skall kröna det med seger. De unga och missionen är sälunda skapade för varandra.

Bibeln och historien visa oss att Gud brukar de unga i missions-tjänst. Jesu lärjungar, som förfingo befallningen att gå ut i världen med evangelii budskap, voro unga män. Stefanus, den första martyren, var blott en ung man. Timo-teus var blott en adertonårig yngling, då han började tjäna i evangelium. William Carey, stiftaren av den moderna hednamissionen, var blott 21 år gammal, då han höll sin ljungan-

de missionspredikan över ämnet: »Försök stora ting för Gud och vänta stora ting av Gud.» Judson, Birwas apostel, var 22 år, då han bestämde sig för att bli hednamissionär. Mor-rison, Kinamissionens banbrytare, var också en helt ung man, då han fattade samma beslut. Hudson Taylor, K. I. Ms grundläggare, hade fyllt 21 år vid avresan till Kina. David Living-stone, Afrikas apostel, reste vid 23 års ålder som Kristi sändebed till de svartas världsdelen. Och de allra flesta män och kvinnor, som gjort sina namn odödliga på historiens blad, ha börjat sin bana på missionsfältet som unga.

Guds missionskallelse till de unga ljuder i dag starkare än någonsin förrut. Hela den icke-kristna världen är nu tillgänglig. Män med skilda intressen söka utnyttja möjligheterna för sina syften. Stormakter tävla med varandra att komma genom öppna dörrar och vinna större inflytande bland uppväknande folk. Affärsmän i Europa och Amerika hålla sig underattade om läget och sända agenter till snart sagt alla delar av världen. De hedniska religionerna inse sin egen otillräcklighet och anpassa sig efter de nya förhållanden.

Den katolska kyrkan använder alla medel i sin expansionssträvan.

Protestantiska missioner måste fördubbla sina ansträngningar, så att kristendomen må mäktigt påverka värje fås av individens och folks liv. Vi svenska baptister ha åtnjutit fredens välsignelser i vårt land och börja sälunda bidraga att fylla luckor i kämparnes led och i övrigt söka

göra en vacker insats i missionen. Kan Riksungdomsförbundet med 30,000 medlemmar ej ansvara för mer än en (säger 1) missionsvärlden? Beder du av hjärtet, unge vän: »Ske din vilja!?

Nos. 1 and 2, 1900, Road.

De unga och missionen.

För U. V. av missionär Oscar Rinell.

Våren och ungdomen höra tillsammans. Glädjen och hoppet är bådas vän. Gemensamt kämpa de emot fiender, vilka hofa att hämma förnyelsen och utvecklingen. Kort och ovanlig är deras härliga och sköna tid. Ingen årstid tolkar och tjusar det unga mänskositnet så som våren.

De unga och missionen — höra de också ihop? Män och kvinnor i livets vär finnas, som besvara frigjan ne-kande. Enligt deras mening torde missionen överhuvud icke äga något berättigande. Gladjande växer dock den skaran, som hyllar en diametralt motsatt uppfattning i hithörande spørsmål. Större och ädlare livsuppgift än missionens finns ej för kristendom.

Missionen och ungdomen dragas emotständigt till varandra genom evangeliet om Kristus. År Han vårfrälse och erfari vi sälunda personlig gemenskap med Gud, så är vi i besittning av det högsta goda i religionen och livet. Detta medvetande om att äga svaret på alla det mänskliga hjärtats, ja, hela mänskosläkts tids- och evighetsfrågor tvingar oss att göra Jesus Kristus känd i världen. Sedan Andreas gripits av Mästaren, uppsökte han strax sin bror, Simon Petrus, och sae till honom: »Vi har funnit Messias. Och han förde honom till Jesus. Paulus, den store hednamissionären, utbrister: »Ve inig, om jag icke förkunnade evangelium.» För alla har jag blivit allt, för att i alla händelser frälsu några. Den av febern tärde och döende missionären i Persien, Henri Martyn, hälsade missionsvänerna med orden: »Lev närmare Kristus; möttag ett rikare mått av hans ande; ty Kristi ande är missionens ande.»

Ungdomen i allmänhet och kristen ungdom synnerhet är utrustad med givor och anlag av stor betydelse för missionsarbetet. De unga älska höga och stora ideal med en brinnande passion. De bästa förstånd- och hjärtekrafter freds för att erövra världen för Kristus. År man gripen och entusiasmerad av målet, lägges hela personligheten i att vinna det. Intet halvgjort arbete i kampen för sanning och rätt. Svårigheter avskräcka ej och på offer är man beredd. Missionen trärer hjältemod och osviklig trohet. Känslan av att få deltaga i ett kryvande men fruktbarande företag fyller själen med glädje. Framtiden med allt dess rika möjligheter skildas i hoppets rosenkrön. Verket är av Gud och Han skall kröna det med seger. De unga och missionen är sälunda skapade för varandra.

Bibeln och historien visa oss att Gud brukar de unga i missionsfjärd. Jesu lärjungar, samt förfäder befallningen att gå ut i världen med evangelii budskap, voro unga män. Stefanus, den första martyren, var blott en ung man. Timoteus var blott en adertonårig yngling, då han hörjade tjäna i evangelium. William Carey, sifternen av den moderna hednamissionen, är gammal, då han

MISSIONSPOSTEN.

Missionärssbröllop i

Kiaochow.

de missionspredikanten.
Försök stora församlingar, var 22 apostel, var 22

sig för att bli 1. Såsom i annat sammanhang med rison, Kinamis, där missionär Oscar Rinell och en helt ung pojke utresende missionärerna till mötes i Shanghai! Den ena av dessa, I. M. S. grundläggande, Hellen Collén, var hans trolovade vid avresan till Under upppehållet i nämnda stad blev hon hans hustru. I sin reses års ålder som bekräftning meddelar missionär Svartas världscity, Andersson om vigseln och män och kvinnor namn odödliga börjat sin ban bröllopsfestligheterna fulljande:

Medan vi voro i Shanghai sammanvigdes inför svenska konsuln där städens missionärerna Hellen Collén och Oscar Rinell. Titti Schlyter och underlingsfinga vid detta tillfälle tillsammans som vitnen. De egentliga bröllopsfestligheterna skulle sedan hållas i brudgummens hem i Kiaochow.

Hela den förtur. Hela den förtur. Efter framkomsten till Kaomi fortzatte det unga paret Rinell omedelbart resan till Kiaochow i militär med fru Rinell d. ä. och frukten Ester Wahlin.

Guds missionspredikanten.
I dag ställas i brudgummens hem i Kiaochow.

är nu tillgänglig. Efter framkomsten till Kaomi

intressen söka ut

för sina syften att

med varandra att

na dörrar och v

bland uppväckna

i Europa och Amerika.

derrättade om läget och sända agenter till snart sagt alla delar av världen.

De hedniska religionerna inse

sin egen otillräcklighet och anpassa

sig efter de nya förhållanden.

Den katolska kyrkan använder alla

medel i sin expansionssträvan.

Protestantiska missioner måste fördubbla sina ansträngningar, så att

kristendomen må mäktigt påverka

varje fas av individens och folks

liv. Vi svenska baptister ha åtnjutit

fredens välsignelser i vårt land och

böra sälunda bidraga att fylla luckor i

i kämparnes led och i övrigt söka

göra en vacker insats i missionen.

Kan Riksungdomsförbundet med

30,000 medlemmar ej ansvara för

mera än en (säger 1) missionsförening i

hednavrlden? Beder du av hjärtat, unge vän: Ske din vilja!?

Den 1 dec. voro vi, såsom i an-

nat sammanhang är antytt, inbjud-

na till bröllopshögtid i Kiaochow.

Vi reste dit på förmiddagen, och

då var hela Kiaochow redan i rö-

relse. Fastän vigseln icke skulle för-

rättas förrän kl. 3 e. m., voro hela

dagen stora skaror av kineser sam-

lade utanför kapellet och vännerna

Rinells hem. Det var tydigen en

stor dag även för kineerna. De

flesta av gästerna åkte i kineskärror

till kapellet, och nu fick jag lära,

att det är skillnad på missionärernas

kärror och kinesernas. Jag åkte i

en av de sistnämnda. Den tillhörde

en rik kines och var mycket fint in-

redd. Det var i kinesernas ögon

en riktig herrskapskjuts, men inte

viste de att den, som befann sig

inuti densamma, satt och mediterade

över sanningenligheten av ordsprå-

ket: »Bättre gå än illa åka. Ga-

torna, där vi färdades fram, voro

fulla av människor, som kommit ut

för att få se en skymt av brudparet.

Framkomna till kapellet, bående nä-

gra poliser väg för oss genom folk-

skaran till kapellförrén. Kapellet

var till sista plats fyllt av åskå-

dare. Själva mandarinen hade in-

funnit sig. Kl. 3.15 e. m. anlände

brudparet i katolikar. Utanför ka-

pellet hälades de ankommande av

gosskolans musikfär. Då de in-

trädde i kapellet, spelade en miss

Flowers upp bröllopsmarschen. En

helt framtid gick fram

brudparet, bärande ringen på en li-

ten vit sidenknöda. Tärnor voro

Margret och Edith Rinell, systrar till

brudgummen, och marskalkar två

amerikaner av brudgummens vän-

krets. Vigseln förrättades av brud-

gummens fader, missionär J. A. Ri-

nell. Efter vigseln sjöngs en sång

av gosskolans elever. Därmed voro

högtidigheterna i kapellet över. En

angemänt eftermiddag och afton till-

bringades sedan i vännerna Rinells

hem.

THE MISSIONARY'S CHILDREN AND THE MISSIONARY CALL

BY OSCAR RINELL

THE sons and daughters of missionaries are like other children. They are however also different. This is natural when living under conditions specially peculiar to them. Many have made acquaintance with tropical diseases in their youth. Long and tiresome journeys have affected the minds of others. Almost all have been deprived of the influence of home a longer or shorter time during the most critical period in their lives when parents' aid and advice are so greatly needed. These and other circumstances cannot but leave marks on the physical, intellectual and spiritual development of missionary children.

Just these experiences characteristic so for missionary children, perhaps explain much of the curiosity and interest shown them by many friends of missions, while in the home country. We note with appreciation the genuine kindness and tact that a greater number show us, inspired by the love for God's work in heathen lands. The older the missionary history in a country or organisation the more vital the question becomes concerning missionary's children.

According to the peculiarities of climate, schools have therefore been founded on mission fields or private and common homes opened in their own countries.

The more sensitive and satisfactory this delicate problem is solved the stronger the ties that bind us to the missionary enterprise.

The opinion that missionary children should tread in their parents' footsteps on the same mission field seems to be quite common. When they are introduced to missionary friends, the

latter consider it often an axiom that this be the case. "Why the young people are usually born in heathen lands and have seen the needs with their own eyes". They know as a rule a good deal about the customs and manners of the inhabitants. Not a few have also obtained a good knowledge of the language, and if some has been forgotten while abroad, they pick it up more easily than new-comers. It is true they possess a few external requirements for the missionary call.

When however only a relatively small number of missionary children cross the seas to propagate the Christian truth, home folks become astonished and disappointed. What can the reason be? The above mentioned point of view which takes for granted that missionary children must be missionaries is unfortunate. Here lies a dangerous risk of confusing God's plans with human thoughts. We missionary know that the missionary call means sacrifice. We love our home countries too. After all the outer conditions are not the most important.

The inner evidences of the missionary call are decisive. A missionary's children do not own these from nature any more than anybody else. We must personally accept Christ as Lord and Saviour and must also have received God's call to missionary work, before we can go. We cannot avoid making the choice in conversion—the human life's most important choice—because our parents are heralds of Christianity. We simultaneously surrender our hearts to God and give Him the right to determine our lives in the future. If he calls me as missionary, then I must not fail him. My life would be ruined, because I had crossed God's plans. On the contrary it must be a glorious thing to do God's will by putting our whole being in the greatest and noblest enterprise in the world!

What an infinite privilege to be fellow-workers with God in the salvation of human beings! What a great honour of owning loving parents who have consecrated their lives for Christ's cause in heathen countries! What overwhelming grace to tread in our parents' footsteps to glorify God's name in China and throughout the world!

Vittre missionsfältet.

Sommarkursen i Tsinanfu.

De kristliga universiteten i Peking och Shantung ha just avslutat sin första sommarkurs, som hölls i Tsinanfu från den 29 juni—27 juli. Kursen var avsedd att särskilt hjälpa pastorer, evangelister och lärare att om möjligt bättre kunna fylla krävande uppgifter på resp. områden. Antalet deltagare steg till 221. Flertalet kom från Shantung, Chihli och Honan, men även från andra provinser var representerade. Vår mission hade fyra representanter. Det är anmärkningsvärt, att bland dessa deltagare även funnos 26 mänliga lärare och elever samt 50 kvinnliga elever från regeringsskolor. Det kanske är bristen på bildningsmöjligheter för dem, som leva utanför storstäderna i Kina, och likaså bristen på allmänbildande eller teologisk litteratur på kinesiska för mera försigdom, som gör sommarkursen till en så populär institution i nutidens Kina.

Lärarkräftet från de två kristna universitetena i norra Kina, sekrerare från K. F. U. M. och K. F. U. K. samt andra lärare undervisade i 46 läroämnen. Kurserna sorteras i huvudsak under följande rubriker: teologi, naturvetenskap, engelska och pedagogik. Utom de sedvanliga lektionerna förekommer populära föredrag, illustrerande föreläsningar och utflykter. Bland annat besöktes den romersk-katolska katedralen i Hungchinalou, där Della Chiessas grav, den förste biskopens i Peking, förvaras. De dagliga andaktstunderna i universitetets nya kyrka visade sig vara till stor hjälp och inspiration.

Det är meningen att hålla liknande sommarkurser omväxlande i Peking och Tsinanfu. Årets lyckade kurs lever gott för framtiden.

Oscar Rinell.

Tsingtaus överlämning nande en föröd mjukelse för Kina.

Japanerna ignorerade den kinesiska delegationen.

2,000 rövare ha gjort staden osäker för kineser och utlänningar.

— Från Svenska Morgonbladets korrespondent.

Regeringsbyggnaden i Tsingtao. Massor väntar på beskickanden.

Tsingtao är utan tvivel Kinas mest strategiska stad efter västerländska märket. På botten ett tiotal år skapade tyrkarna av den fattiga kinesiska fiskelägen ett fullmodigt världshus. Sedan västländska märken har sedan under japansk styrska utvecklat i huvudsak efter samma riktlinjer, som tyrkarna uppdragit. Under dessa årtal har invandrantsalet fördubblats och handeln blomstrat. I enlighet med Washington-konferensens beslut överlämnades Tsingtao den 10 decembertill Kina efter att under cirka ett kvarts sekel ha varit i främmande händer.

Gre och nervositet före överlämningen.

Vilketintet i detta strategiskt och kommersiellt så viktiga hamnstad omges av en atmosfär, mittid med oro och nervositet. Här till hörde också kinesiske handelsvärviken under de senaste åren, som

höll sig inom det japanska territoriet och därifrån plundrat och uträttat alltliggande kinesiska byar och köpingar. Dessa rövare beräknas uppgå till omkring 2,000 och förföljda tillverpnade. När tiden för överlämningen närmades, uppehöll sig tusentals rövare i staden utan att anträda av den japanska polisen. Men fikt vissten det intygat, att banditerna var i komplott med Japanerna. Vare varmed huru annat, men nog tycktes de snara ha intresset av att genom dessa svårigheter bringa den kinesiska administrationen i missgynn.

I samband med en mindre förteckling togo representanter från Kina initiativet till underhandlningar med rövarebandets ambud, dirigenten Sun Pao-wan, som dömts till ha fått sin skollidning i Japan. Rövarna hotade, att större delen av deras styrka skulle inkorporeras med den kinesiske armén och polisvakten samstämma till sittande Tsingtao. De

övriga skulle erhålla 100,000 dollars och hemvändas. Om dessa krav ikke godkändes inom en bestämd tid, skulle staden plundras och utlänningarna liv och egendom riskeras. Sedan underhandlningarna slutförts, inbjöds båda parterna till en kupp i Tungqua Hotel den 20 novembris. Rövarna, som ej ansega sig ha erhållit tillräckliga garantier, tillfängtogs emellertid av Mac Shantungs guvernörers representant hr Shu Hsi-ting, erfaranden Handelskammaren och andra framstående kineser samt förföljdes till den byggnad där man i staden finns sedan 5-6 års tider. Detta föregicks.

Panik gripa kineser och utlänningar. Resultatet härvid blev en fullständig panik bland kineserna i Tsingtao. Samtliga kineser affärer stängdes och tillhemvändes. Alla finansielle och handelsaffärer likaså flydde från platsen eller gickade sig.

Tegen varo överflylda och många som vägades hiljester, miste rönt till senare ligghet. De amerikanska och engelska konsulatet beordrade ett par krigsfartyg för att möta alla svenska fartygen. Vapen utdelades till polisningarna och ett privat meddelande viskades, att i fall av oroligheter samtliga civila män, kvinnor och barn skulle eskorteras till och frånvaro i Grand Hotel. Japanerna dock inte med sitt sätt vidmakthållit liksom de två framstående nationerna — Tyskland och Japan — åtminstone gjort. Kina har vid Tsingtaus överlämning vunnit en diplomatisk seger i rättvisan sanna. Det är en seger, som förstärkar.

Oscar Bladh.

Japanerna gör överlämningen. Mjukande för Kina.

Oroligheten i staden hede till följd, att ceremonierna i samband med valet hölls ned till ett minimum. Vid elva-tiden den 10 decembertill följde dr C. T. Wang, chefen för Shantung Kommissionen, samtliga representanter för den kinesiske delegationen emottagas i regeringsbyggnaden av general Yui, militär och dr Akijima, civilguvernör i Tsingtao. Etta följde ett sammanträde av privat naturen, varvid tal hölls och dokument i samband med överlämningen av Tsingtao vanta-

des kineser samlade. På plaket 12 hissades den kinesiska flaggan under handskymningar och fanfarer. Det kinesiske krigstepp i hänen satte med 21 skott. Kinesisk polis skyckade gevär för de avstående japaniska soldaterna, under det dessa stod i givakt. När den kinesiske delegationen snart trädde ut i huvudningen, saluerades den av den kinesiske vachten men ignoreras fullständigt av den japaniska. Då general Yui kom tillbyggnaden, saluteser han av både den kinesiske och japaniska vachten. När den japaniska officeren med sina soldater avliggmed sig, sätter man upp två stora kinesiska flaggor över huvudningen. Vakuumhölls vid andra ställen i staden till dock ha skett under mindre förslimjukande former för Kina.

Efter överlämningen återvände inget snart nog. Några mindre sammandräbningar mellan polisen och banditerna ha dock förekommit. Före den 20 decembertill stola de japaniska soldaterna avtagna. Japanerna ej minst i post, telegraf, elektricitets- och vattenverken sätta som vid hampen stola amfara kinesiskt till samma datum.

När nu Tsingtao övergått i kinesernas händer, är det deras plikt att vidmakthålla platsen som ministästad liksom de två framstående nationerna — Tyskland och Japan — åtminstone gjort. Kina har vid Tsingtaus överlämning vunnit en diplomatisk seger i rättvisan sanna. Det är en seger, som förstärkar.

Oscar Bladh.

KINAS SORG UTPLÄNAD.

Modern ingenjörskonst har besegrat
Gula floden.

En kvarts mil. människor ha återfått sina hem
Betydelsefullt missionsarbete inom
arbetarcarmén.

— Fria Svenska Morgonbladets korrespondent.

28/4
M.
W.

GULA FLODEN AVLEDES GENOM DEN NYA KANALEN.

Kiaochow 1° april.

Kinas historia är sammanvälvt med Gula floden. Vid dess mellersta lopp, där Shansi och Shensi-provincierna nu är belägna, stod den kinesiska civilisationens vaga.

Under 4,000 år av uppteknadt historie har denna landet nåt största flod genom ofta förekommande ödeläggelser. Detta lopp, det Shantung-namnet, »Kinas sorg». Modern vetenskap och ingenjörskonst tillämpades i fjol för första gången för att reglera en del av denna flod, och hifjden har blivit, att segerats förvandlats till värdegar för denna och kommande generationer därför.

The Asia Development Co. Ltd., en amerikansk firma, utveckle detta storartade forslag. Företagets president, Paul Page Wilson, har kommit en

engagerande skildring om tiden just av denna flod, grundad på de av ingenjörer samlade uppgifterna. Hans intressanta upplysningar ligga välutflöjt till grund för denne artikel.

Hwang-ho (= Gula floden), som är av sätta betydelse som samförbindelser, har sin upprinnelse i södra delen av Kukunor-anhödet, bort 17 av mil från Jang-tse-kongs källspring. Hela den slingrande strömmen i nordvästra delen av Kina beräknas vara 4,200 km. Som floden passerar de s. t. formationerna på vägen ned till havet, är den vatten bemängt med smörma avlägringar. Detta har haft till följd att flodlädden på dessa ställen höjts över de närmaste omgivningarna och man därför måst bygga höga vallar.

Deltamningen har direkt uppdrämmats, varför den nu sträcker sig omkring 60 sv. mil inåt landet. Det norra läglandet, som omfattar en stor del av fem provinser, trots ha bildats genom denna avlägringar av uppalammade länen från Gula floden. Enligt denna teori skulle Shantung-bergen en gång varit en ö, skild från Shansi-fastlandet genom en lång, grund sjö. Over 4,000 år har denna process fortgått, medan Hwang-ho ständigt ändrat sitt lopp, ifrån mynnande ut norr om Shantung-bergen och vid andra tillfällen söder därom. Det hände en gång att den tömde sina vattenmassor i nedre loppet av Jang-tse-kong. Minst tio större flodflöden ha lokaliseras. Neden minax naturen fullbordat ett bestämt lopp för Hwang-

bryggnings på vatten. Den förra vattenoverflöden komponerades med att hälften av vatten inom flodbädden började. De många misdryckade försökna kommitte folket att tro på floddrakar, gudar och stora sköldpaddor, som åstadkommo hål i fördämningarna. Under loppet av 1,000 år före 1853 flöt Hwang-ho ut i Gula havet, men nämnda år bröt den åter sin väg tillbaka till Petschiliviken, där den nu utmynnar.

Gula flodens ofta förekommande ändring av strömfåran, genombrott av vallar eller översvämningar har varit orsaken till fruktansvärd ödängelse och oberikneliga nationalförluster. Den mest fördärvarbrinande utbrytningen på senare åren skedde nära Kaifeng 1887, då floden strömmade söderut till Weifoddalen, åstadkommande oerhörd förluster i människoliv och egendom. Det tog två år innan öppningen stängdes efter att ha kostat regeringen 6,000,000 dollara. Sedan 1887 har floden stundom brutit sig igenom vallarna, den allra sista gången var i augusti 1921 vid Kung Chia Ko nära Li Cheng, Shantung. Delar

av fem häsen, härden, översvämmades och en kvarts miljon människor blevo hamlösa. Over 500 städer och byar förstördes, och den materiella förlusten beräknades till många miljoner mex. dollar för att inte nämna förlust i människoliv och händanden av åtföljande hungersnöd.

Kinesiska ingenjörers skicklighet.
Ehuru kinesernas bemödanden att öva kontroll över Hwang-ho blott delvis krönts med framgång, har under århundradenas lopp ett utomordentligt arbetsresultat vunnits med mycket begränsade resurser. Omkring 2,200 före Kristus framträdde Yu på scenen. Efter åtta års arbete lyckades han hålla floden vid makt, så att den inte bröt sig nya vägar på över ett tusen år. Som belöning för sin fosterländska gärning blev han gjord till kejsare, och ännu i denna dag är namnet Ta Yu, Yu den store, känt över hela Kina. Kinesiska ingenjörer ha grävt kanaler, byggt vallar och hämtat att få vattenmassorna inom ett rymligt lopp. När floden emellertid brutit sig igenom vallarna, hade ejkt tvinga den tillbaka på följande sätt: Först redonerasse öppningen genom att utgräva värderas

flod. Till denna en viktig metod bestående av sorghum (kneffling) och jord, medelst hundratals rep ned i öppningen. På detta sätt blev ådrakens mun, när försöken lyckades, igenvippt och floden ledt tillbaka till sitt forna lopp. Whitham säger: »Kineserna kunnna göra anspråk på att ha varit världen i fråga om kontroll över floden ända tills för ett hundra år sedan. Under det senaste seklet har emellertid ingenjörskonsten och hydraulisk vetenskap gjort sådana framsteg i västerlandet att Kina nu är distanserat.«

Modern ingenjörskonst tillämpas på Gula floden.

Som redan omnämnts bröt Hwang-ho för nära tre år sedan norra vallen vid Kung Chia Ko, Shantung. Inhemskta firman beräknade kostnaderna för reparationen härav till 6,000,000 dollara, vilket summa sedermera sänktes till 3,000,000 dollara. T. o. m. det senare beloppet anslag överstiga provinsens finansiella kapacitet; så att slutligen — för första gången i historien — engagerades en utländsk firma för att reparera genombrottet i Gula floden. I november 1922 undertecknades Hsung Pin Chih, civilguvernören i Shantung, ett kontrakt med Asia Development Co. Ltd.; den överenskomma summan var blott 1,500,000

dollars. Internationella nödhjälpekommittén har bidragit med 360,000 dollars härav, den återstående delen, 1,140,000 dollars, har provinsen kontraktspoligt utbetalat.

Arbetet började den 1 december 1922. Uppgiften var i huvudsak tvåfaldig. Det gällde först att borteliminera en sharp kurva i floden medelst att gräva en ny kanal tvärs över densamma, 1,846 meter i längd, 3 till 5 meter djup, 154 meter bred i botten och 277 meter bred på toppen. För att kunna få en lämplig hydraulisk lutning i den forna flodbädden längre ned, grävdes en kanal, över 60 meter bred, från den nedre änden av den nya eller förnamsta kanalen, sträckande sig nedåt strömmen över 1 sv. mil. Material från dessa utgrävningar användes till att bygga en ny vall i norra sidan, mer än 60 meter bred. Vidare måste en damm konstrueras, så att floden kunde avledas genom den nya kanalen. Tvärs över sträckan där vattenmassorna brutit igenom vallen byggdes en temporär bro, på vilken lades lasta järnvägsjärn.

Ett annat område, i Tsinan, där tydliga fördämningar med sorghum och jord, till den försöksmed den redan existerade norra vägen. Ur kinesiskt synpunkt var denne metod att konstruera dammen det enda aya tillvägagångsmåttet, men den utgjorde likväl borgen för företagets framgång. Dammen fullbordades omkring 1 sv. mil nya val-

Investerade ekonomier.

Vad som emellertid ~~ämnade~~ svåraste att lösa är de rent ingenjörskonstens uppgifterna för transport- och arbetsproblem. Stora transporterades från närheten av Tsinan, ett avstånd på över 16 sv. mil. Omkring 400 inhemska båtar användes för detta ändamål. Så fanns det på samma sätt 200 ton spannmål varje vecka en tid. Lägg här till trädvirke, maskiner och diverse. Automobiler användes för hastig transporter. År 1922 byggde Asia Development Co. för Internationella nödhjälpekommittén en sjundalång från Chow-tsun vid Kieschow—Tsinan-bron till den södra fördämningen vid Gula floden. Så snart kontraktet var undertecknat, förbättrades dena väg av bolaget och utsträckte i södra vallen 8 sv. mil till Kung Chia Ko. Ehuru vägen blott var gjord av jord och alkande måste ständigt repareras kunde en Ford tillrygga lägga denna 12 sv. mil på tre timmar.

Motståndet arbetare, engagerade under sju månader, var omkr. 7,000, det största antalet steg till 22,500. Att anskaffa föda m. m. till en sådan människokolonna var givetvis ingen litet sak. En rekryteringsorganisation visade sig nödvändig. Pris i form av kontanta penningbelopp till bästa arbetare skulle betydligt hastigheten i arbetet. Särskild uppmärksamhet signades åt arbetarnas hälso- och sanitetsförhållanden. Blott tre dödsfall, förorsakade av sjukdom, förekommo under hela tiden. Samarbete med K. F. U. M. efter samma linjer som under kriget bland kinesiska arbetartrupper i Europa framställdes. Missionsorganisationer i trakten varo K. F. U. M. behjälpliga i arbetet, missionsherrna R. E. Greening och Payne från Engelska baptistmissionen förtjina ett särskilt omtänksamhet i detta sammanhang. Den vilda arbetarmarken hanterades utan några allvarliga sekrigheter.

Den 12 maj förlidet är berjades
födelse avledande i den nya ha-
nalen, och nästa dag hade 2½-dalar
av dem vattensässer följt den nya

kuren. Det tog sedan två månader
att helt avstänga öppningen och
fullborda arbetet. Under regn-
perioden i juli och början
av augusti visade sig den
nya anläggningen kunna tillfreds-
ställande trotsa flodvattnets påfrest-
ningar. Den höll även provet under
vintern mot de väldiga isbloc-
kens framfart. Omkring 250,000
människor har gått tillbaka för att
bygga sina hem och åter göra an-
sprök på sin genom översvämmningen
förkörda jord. Spannmål, som sätts
den 1 juni, lämnade redan på hösten
en väcker avkastning.

Reparationen av Gula floden vid
Li Cheng är sålunda en verklighet.
Betydelsen av detta storartade verk
kan också här mot viken av till-
ämpning av modern vetenskap och
ingenjörskonst icke blott å andra

riskabla ställen av Hwang-ho utan
även å Kinas flödesystem i stort. Han-
na vid byggandet av vägar och järnvägar.
Här finns ett stort område
för samarbete mellan gula och vita.
Här givs också möjligheter att engagera
Kinas övertidliga soldater
och sålunda minska konfliktena
na till banditväldet.

Oscar Rönne

FELLOW-WORKERS ON SHINYO MARU

September 8, 1921.

- J. Enoch Anderson, M.D., Pao-tee, Kalgan, Mongolia, Sw. Bapt. Miss. 1921.
Ellin Andersson, Sin-Lo-Hsien N. China, Sw. Pent. Miss. 1921.
Philip C. Baird, Oklahoma City, Okla, U.S.A., Presb. Pastor.
Helen V. Barnes, Tokyo, Japan, Methodist Prot. Ch. 1921.
Ellen E. Brockner, Tokyo, Methodist Prot. 1921.
Fannie W. Butterfield, Sando, Korea, M.E. S. Teacher Am. Children.
Ellin Carlsson, Sin-Lo-Hsien, N. China, 1921. Sw. Pentecostal Miss.
Selma Carlsson, Sin-Lo-Hsien, N. China, 1921. ..
Hilda Carström, Sin-Lo-Hsien, N. China, 1921. ..
Mt. and Mrs. G. K. Chapman, Tokyo, Japan, Presb. Evangelists, 1921.
Wm. S. Clark 2d, Sapporo, Japan, Am. Board C.F.M. (Gong.) 1921.
John Becker, Tchien, China, Am. Bd. 1921, Teacher.
Miss Ruth, Decker, Hangchow, Presb. Bd. 1921.
Mr. and Mrs. Horace E. Dewey, Peking, China, M.E. 1921, (one child).
Miss H. Elderblad, Shantung, China, Sw. Bapt. Miss.
Mr. and Mrs. Fitzgerald, Foochow, China, M.E. 1921.
F. K. Gamble, Wife and five children, Songdo, Korea, M.E.S. 1908.
J. L. Gerdine, Seoul, Korea, M.E.S. 1902.
Eleanor Dye Gerdine (Mr. J. L.), 1905, (two children).
Mr. and Mrs. C. S. Gillett, 12 Höwamura Cho, Tokyo, Japan, Am. Bd. 1921.
Mayme Goldenburg, Capiz, P.I. (Home School) Sept. 1921.
Orpha B. Gould, Shentefu, China, 1921, Presb. Board.
Leeds Gulick, Kyoto, Japan, American Board, Born Japan, 1894.
Thor. H. Hadie, Kwansei Gakuin, Kobe, Japan, 1896, M.E.S.
Mr. and Mrs. Guy, W. Hamilton (two children), M.D. Shanteh-fu, N. China, 1903, Presb.
Mrs. Jennie Head, Shanghai, Cho of God, 1921.
Ethel J. Hempstead, Tokyo, Japan, Metho. Prot. (Kindergarten) 1921.
Mr. and Mrs. Jerome C. Holmes, Tokyo, 1918, Am. Bd.
Geo. A. Huntley, M.D. Shanghai, Bapt. Coll. 1899 1898 (three children)
Lizzie O. Huntley (Mrs.) ..
H.W. Jenkins, Wonsan, Korea, 1921, M.E.S. (two children)
M. K. Jenkins (Mrs. H. W.) ..
Takio Johnson, Ping Ting Hsien, Shensi, N. China, 1921.
Carrie Lacy, Shanghai China, 1913, Am. Bibie Soc. (one child)
Mrs. Harriet B. Lacy, .. 1916.
Geo. W. Lang, Meiji, Gakuin, Tokyo, Japan, Sh. Term teacher, 1921.
Mrs. Lidquist, Chucheng, Shantung, Sw. Bapt. Miss. 1911.
Doe Wh. Lin, Songdo, Korea, Presb. Bd. 1921.
G. G. Landis Mission Inspector, Shantung, China, Sw. Bapt. Miss.
Dr. and Mrs. Q.I.K. Malcolmson (one child) Seoul, Korea, Presb. Bd. 1921.
Mrs. Velma H. Maynor, Seoul, Korea, M.E.S. 1921.
Joe J. Mcnia, Kwansei Gakuin, Kobe, Japan, M.E.S. 1911.
Mrs. Maud W. McNie, ..
Margaret W. Rhodes, Tokyo, Japan, Son of Friends Teacher 1921.
Miss Esther B. Rhoads, .. 1917.
Marie Schurz, Chongming, via Swatow, China, Mex. B.C.S. 1921.
Sophie Richert, ..
Laura May Richards, Faotungfu, China, Presb. Bd. 1921.
Oscar Rönne, Chucheng, Shantung, China, Sw. Bapt. Miss. 1921.
Miss Sara Shaw, Hiroshima, Japan, M.K.B. 1921.
Miss M. A. Spearer, Tokyo, Japan, 1878, M.E. Church.
Henon Thomas, Kai-teng, Honan, China, Gov't Prop. Sch, Teacher 1921.
Frank Thompson, Little Rock, Arkansas U.S.A. Evangelist, Disciples Ch.
Mr. and Mrs. Alfred W. Woodard, Songdo, Korea, M.E.S. 1905 (two children).
Sidney Z. W. Ganta, China Ch. Coll. Evangelist.
Mr. and Mrs. Wm. R. Woodard, Tokyo, Japan, Am. Bd. 1921.
Heddie Zetterquist, Ping Ting Hsien, Shensi, N. China, 1921.

21

The Hounds Park Sanitarium
requests the honor of your presence
at their
Graduating Exercises
on Wednesday evening, May third
nineteen hundred and twenty-two
at eight o'clock
First Swedish Baptist Church
Saint Paul, Minnesota

Missionärskonferens i Kaomi.

Medlemmarna O. Rinell och konferensdeltagare i Kaomi.

Z.B. 5 apnl.
Född.

En SON.
Tsingtau, Kina den 31 aug. 1925,
Helen och Oscar Rinell,
född Collén. (1475x1)

ELLEN PEARSON
MAUD E. GUEST
MILDRED DUNLAP
MARGARET RINELL
EDITH J. RINELL
E. PHYLLIS HANSEN
W. SOLOMA WOLFE
MARTHA A. LOCKNER
ELSIE E. JOHNSON
EDNA MAY CAIN
ANNA M. NELSON
ELIZABETH ANNE JOHNSON

Missionärskonferens i Kaomi.

BRUDPARET O. RINELL OCH KONFERENSDELTAGARE I KAOMI.

Född.

En SON.
Taingtau, Kina den 31 aug. 1925,
Helen och Oscar Rinell.
född Colldén. (1476x1)

Sv. baptistmissionens gosskolor i
Kiaochow.

"GRADUANTER, FRÅN HÖGRE FOLKSKEOLAN OCH FOLKSKEOLAN I KIAOCHOW."

Vid missionens gosskolor i Kiaochow studerade över 100 elever under fjolåret. Dessa skolor omfatta småskola, folkskola och högre folkskola. Den senare motsvarar i verkligheten realskolan i Sverige.

Ätta elever graduerade med vackra betyg från Högre folkskolan. Samtliga graduanter är kristna. Med undantag av en enda hörde de alla till församlingen och kommit att som lärare och evangelister aktivt deltaga i arbetet för vår mission. Vid skolavslutningen, som också bedrade med man-

darinens närvärv, fingo även fyrtio elever från folkskolan sina avgångsbetyg.

Inom skolorna finnes en livlig ungdomsförening. Medlemmarna ha hållit religiösa möten varje söndags e. m. i omnejden av Kiaochow, genom klingande spel samlat gatupojkar till söndagskolan i staden Saint i övrigt sökt över ett förädlande inflytande bland skolkamrater och utomstående.

Vårterminen började den 14 februari 1924.

Oscar Rinell.

MISSIONSPOSTEN.

SKRIFTER FÖR MISSIONENS DRIVANDE.

Av dr Arthur J. Brown, Newyork.

Missionen hör och måste främjas.

Emedan Kristus befallde sina lärjungar att geva hem evangelium till alla mänskter.

Emedan en sann kristlig erfarenhet driver oss att se alla mänskterna i världen. Kristendomen är en världsreligion. Vi tro vår livsdelning vara sanna. Denna övertygelse eggas geva dem till alla, som inte äga den; och enligt en av det kristliga livets parader är ju mera religion vi geva bort desto mera ha vi kvar här hemma.

Emedan alla mänsklor behövdet evangelium, vi äga. Gud är icke en nationell gudomlighet utan mänskolsläkets fader och härskare. Jesus Kristus är 'försoningen för våra synder', och icke allehast våra utan också hela världens synder. Det säges, att icke-kristna folk ha sina egna religioner; men om konfucianism och buddhism icke fört tillräckligt goda för oss, så är de icke heller tillräckligt goda för kristner och kristneser.

Emedan Kristus förmår göra för alla mänsklor, vad han gjort för oss. Erfarenheten under loppet av ett hundra år har visat, att till-

12/1/25

läggskapitel kunde skrivas i Apostelgärningarnas bok. Redan finnas omskrapade liv och stora sociala reformer, vittnande om evangeliets fortsetta kraft. Folken i Kina, Indian och Japan är mycket högre på civilisationens sociala rangskala än våra förfäder varo, då den första utländska missionären fann de senare. Vi släda icke missionären till dessa folk, emedan de är os underlägsna utan emedan de är våra bröder.

Emedan vi ha passerat provinslismens tidevarv och inträtt i huvudpolitismens tidevarv. För trettiotem är sedan eode min föregångare, att den yttris missionen var för mänsklor, som icke berörde våra liv på någon punkt. Han kunde icke säga så i dag. Ånga och elektricitet hava dragit de mest avlägsna nationerna samman. Kina är närmare Newyork än Kalifornien en gång var. Asiens och Amerikas mellanfolktliga relationer ha kommit så nära, att vi icke längre är självtändiga med hänsyn till asiater, ej heller kunnen de vara oberoende av oss. Vi måste göra dem bättre eller komma de att göra oss sämre.

Emedan vi önska möte förkunnings moderna problem i sin helhet. Intet kristligt program är fullständigt, som ignorera större delen av världen. Ingen träng provinstill eller sekterisk företagamhet kan gripe den moderna lekmannen. Han planerar stora ting inom andra verksamhetsområden, och han är färdig att planera stora ting på det religiösa gebiet. Det är en omfattande uppgift framför oss. Sädant arbete kräver vissynthet att fatta, statsmannesegenskaper att planera, frivilliga att gå, penningar att utrusta och vidhjärtade män hemma att understödja det mästertinkta företaget genom sympatier, böner och gåvor.

Emedan 'Han förmår'. Min själ är rörd varje gång jag tänker på dessa två ord av vår Herre. Vi ha icke med en vammäktig Kristus att göra utan med hela mänskolsläktets Herre och Konung. Hans tankar omfatta världen. Vi måste denne övervältigande uppgift i hans namn och i hans krafter.

Fran engelskan av

Oscar Rinell.

Svenska baptistfestsamfundets Kinamission.

Missionärskonferensen i
Chucheng.

— Från Svenska Morgonbladets
korrespondent. —

Kiaochow i febr. 1925.

Vid den sydöstra delen av Shantung, Kinas heliga provins, Kong-futes och Meng-tes hemland, ha svenska baptistmissionärer under loppet av några och trettio år bedrivit missionsarbetet. Utöver pulärdern, Kao-Tai-härvigen, ligga två huvudstationer, nämligen Kiaochow och Kaomi. Chucheng och Wangtai missionstationer ha däremot inte varit så lyckligt lottade i fråga om moderna kommunikationsmedel, eftersom den första är omkring 60 km. och den senare 25 km. söder om den närmaste, menade huvudstationen. Resor över större delen av missionsfältet ha under alla år varit tidsräckande och tröttaende, då de ju företogs till blott eller i kinesiska kärnor, som sågna fjädrar. Gladan blev därfor så mycket större när båtarna mellan Kaomi och Chucheng fullbordades. Med vil tider sat blott två timmar att tillryggälja samma sträcka som de primitive fortakrängningarna pålga taga närmare två dagar i anseende. Andra missionärer, som verk i tillfälle att göra sina färder mellan byr och nu, synas nästan lika förtvivlade över framåtkrikan det som hänt situationen. Illa prävaras resorna sängen och leverdades varvat av

Svenska baptistmissionärer, vilka besökte den sedvanliga missionärskonferensen, som i år hölls den 10–12 februari i Chucheng.

Grundtonen angavs redan vid konferensens början av E. G. Rinell i en medtyckande och instruktiv predikan över temat: "Några betingelser för Guds rike kan segerta". Funktionererna omvälvades förtilligt, nämligen J. A. Rinell, ordförande, och A. J. Lidquist, sekreterare. Vidare valdes en program- och förberedningsutskott. På grund av konferensens lättande arbete under en hel månad kunde ett stort antal motioner och brevmeddelanden tas om hand i kort tid.

Av rapporterna från de fyra huvudstationerna framgick att de olika missionsgrupperna ha i huvudsak gjort enkla studier och under årligande års rövarnas hämndart ha under året ikke mindre än 200 personer inklusive Kristus genom dopet. En ny konferens, bestående av 405 medlemmar, har bildats. Antalet församlingar är siktet kring 20 och medlemmatal 1,000. Utom på huvudstationerna bedrivs tillämpningar och evangeliakyrkostiftningar av de intagna predikanter. 87 predikanten har

varit i landet sedan 1917. 110 predikanters undervisning 118 läraryrare, 2,663 barn. Vidare, utanför 108 värdianskapet med 2,029 elever, Missionsens gemensamma realskolor för flickor och pojkar är förlagda i Kiaochow och ha sammanslagt 80 elever. Insamling i fältet för en skolfond har inbringat över kr. 3,000. I mån av kapitalets storlek shall avkastningen utlåns till mindre bemediade elever i avsikt att hjälpa dem genomsy den 6-åriga kurser vid realskolorna. Bibelklasser för manliga och kvinnliga arbetare ha hållits & alla huvudstationer, liksom en två månader kura i Kaomi för evangelister. Barnhemmet i Chucheng har vårdat flera värnlösa små flickor. I tre sjukhusinrör ha omkring 7,500 patienter behandlats. Dessa uppgifter torde ge en föreställning om omfattningen och betydelsen av de svenska baptisternas mission i Kina.

Den ekonomiska depressionen som varit riddande i Sverige hade verkat hämmande på offersonsamtlingen för baptisternas Kinamission. Årets räkenskaper härstod kunde dock avslutas utan större deficit. För 1925 begrundar missionärskonferensen av hemförsamlingen för löpangs utgifter att beloppet ax: kr. 110,000. Hittills komma kr. 55,000 för uppförande av en del av ett planerat grosskolebygge. I sparsamhetens intresse förordas att samhällets i större utsträckning skulle delta tillämpas i realskolorna. Härvid hänvisas till att blott en likartad skola underhållas i stället för två såsom nu är fallet. Under för handen varande sociala förhållanden i landet skulle detta i min tus kräva en drastisk byggnad missbrukande för klassrum. Det nya bibelskolebygget får allifort fylla mitt ändamål, medan en ny byggnad skulle uppföras till sovrum för pojkar.

Inan ett beslut, som fattades, må säkert, nämligen missionärernas språkutbildning. Som missionärernas böra bekräftelse, det språk, som talas av de inföddarna, bland vilka deras verksamhet bedrivs, och då en väl organiserad och av flera missionsföreningar understödd språkakademi önskades i norra Kina. Motiverades att alla missionsrådkandidater, som ikke överrättligat binder förelägga under det nästa året av visstiden i Kina skulle lära språkstudier i The North China Union Language School, Peking.

Sessionernas präglades av en omväxlande och en allvarlig önskan att utfräda Guds rike i Kina.

Oscar Rinell

Kina.

Den 6 sept. döptes 7 personer i Kaomi, den 13 sept. 3 personer i Gåta och den 20 sept. 5 personer i Po. Samtliga hälsades omedelbart välkomna till Herrens bord och resp. församlingar & ovan nämnda platser.

O. H. Rinell

Fria Kaomi, Kina. Den 14 juni förekom flickskolans i Kaomi avslutning. Sex elever avgingo med vackra bryggor: 3 från folkskolan och 3 från småskolan.

Den sedvanliga bibelklassen i Kaomi hölls den 26 juni–4 juli. Närvarande varo ett 50-tal personer, representanterna Kaomi och Gåta församlingars evangelister, medlemmar och "sökare". Senare hölls några dagars klass i Gåta särskilt för "sökare".

Bibelklasserna avslutades med dopförrättningar. Den 5 juli döptes i Kaomi 15 personer och den 12 juli 21 personer i Gåta. Samtliga hälsades omedelbart välkomna till resp. församlingar. I Po iklädde den 19 juli 11 personer sig Kristus genom dopet. Samtliga missionärer å stationen äga god hälsa.

Oscar Rinell.

J.P. 16/7/25 Ytter missionsfältet.

Ur brev från missionärerna.

Missionär O. H. Rinell, som tillhör huvudförsamlingen för Missionens centralrådsskola på Kinafältet, skriver från Kaomi den 9 juni följande:

"Ber att få ges ett litet tillägg till mitt brev av den 29 april. Till geftinteförbundet för Kinamissionen hava anlänt från Sverige sedan sistnämnda dato, och då första halvåret snart är tillänt, vill jag med glädje erkänna denna förhållning i Kinamissionens finansiella. Det är med taktsamhet till God, hemförsamlingen och missionsledningen vi här ut möttigt gesta felgördunda förläggelse. När församlingarna i Sverige sätta sina ekonomiska förhållanden till hednamiotionen, underlättas i høy grad katedrernas arbete hemma och här ut, liksom missionärerna och deras infödda medhjälparenas missionsarbete & missionsfältet. Med bredergående hälsningar,

O. H. Rinell"

Högre folkskolor i Kiaochow.

AVSLUTNINGSKLASS OCH LÄ RARE I HÖGRE FOLKSKOLAN.

Svenska baptisternas högre folkskolor i Kiaochow utförde ett gott arbete trots bristande personliga missionskrafter och ekonomiska resurser. Så rapporterade dr F. S. Drake vid ett skolmöte i Shantung Christian University, Tsinan. Själv professor vid universitetet hade han fått i uppdrag att besöka regerings- och missionskolorna i östra delen av Shantung-provinsen. Hans sympatiske väsen och värdefulla råd i bildningsfrågor ha utan tvivel bidragit att stärka förbindelsen mellan universitet och ovan nämnda skolor. Här i Kiaochow minnas vi med vädje hans besök sistidne november i missionsens gemensamma skolor för flickor och gossar.

Kineserna insamla 3,000 kr. för en skolfond.

Inbördeskriget har rasat i Kina, men våra högre folkskolor ha dock utan arbrott fått fortsätta sitt arbete under höstterminen. Elevantalet i flickskolan uppgick till ett 50-tal, motsvarande siffror för högre folkskolan för gossar varo 51 och folkskolan för d:o 20. Elevernas rekrytering sker i allmänhet från missionsens landsskolor å våra olika fält i Shantung, men ett stigande antal elever ha under de senare åren kommit från icke-kristna hem. Orsaken här till torde sökas i samband med de stagrade ekonomiska förhållandena härut med våra betydligt förhöjda mat- och skolavgifter. Flera församlingarnas medlemmar anser sig på grund av fattigdom ur ständ att bekosta skolgången för sina barn i de högre folkskolorna, eftersom de ofta åtnjuta särskilda privilegier i form av nedsatta mat- och skolavgifter. Då plats har funnits för flera elever och då de icke-kristnas barn är villiga att be-

tala hela avgiften och i övrigt fylla skolornas bestämmelser ha de beviljats tillträde. Våra missionskolor förfela dock sin uppgift om icke församlingsmedlemmarnas barn erhålla kristlig uppföstran. I avsikt att hjälpa mindre bemedlade barn av kristna föräldrar att genomgå de högre folkskolorna fattades på en skolkommitténs sammanträde beslut om insamling till en skolfond. Insamlingen bland kineser och utlänningar å fältet har inbringat över 1500 mex. dollar, varav 1,100 mex. dollar komma på Kiaochows insamlingelistor. Detta måste i sanning anses som ett vackert resultat! Likväl är fonden ännu icke tillräckligt stor, varför avkastningen måste tills vidare läggas till kapitalet. Meningen är att sedan utlåna räntan å fonden till mindre bemedlade elever, så att de bliva i stånd att fallborda kursen vid den högre folkskolan. Gavobidragen från Sverige för skolhusfonden kommer i män av skolfondens storlek att minskas, ja helt uteblivna.

Ett nytt skolsystem införs.

Med innevarande skolårs början har det av den kinesiska regeringen fastslagna nya skolsystemet införts. Enligt detta system omfattar småskolan fortfarande 4 år, medan folkskolan reducerats från 3 till 2 år. Den s. k Primary School med sina lägre och högre avdelningar har sålunda tillsammans en 6-årig kurs. Folkskolans tredje år lägges nu till högre folkskolan. Vidare utökas den sist nämnda skolas 4 åriga kurs med ett år. Den s. k. Middle School omfattar alltså en 6-årig kurs; de tre första åren utgöra junioravdelningen och de två sista åren senioravdelningen. Vår nya läsplans omfattar alla (Forts. s 5:e sid)

Högre folkskolor i
Kiaochow.

(Forts. fr. 1:a sid.)

kurser, som nämnts här ovan, med undantag av seniorgraden i högre folkskolan. Anledningen till detta är att textböckerna ännu icke hunnit publiceras. Fjärde klassen fick därför sluta sin kurs enligt gamla systemet. Vid skolavslutningen i december graduerade sålunda nio elever från högre folkskolan med vackra betyg. Anmärkas bör att både gossar och flickor i de högre klasserna varit måna om att hjälpa sina okunniga bröder och systrar att lära sig det kinesiska språket. Under sommarferierna ha 40 manliga och kvinnliga elever utan ekonomisk ersättning undervisat omkring 400 barn samt äldre mäniskor i 22 sommarskolor, spridda i tre häser (häraden) att läsa. På det intellektuella området heller än det politiska bör den studeraude ungdomen i detta land göra sin insats.

20 elever avgöra sig för Kristus.

Den antikristliga rörelsen, som nyigen börjar på skilda håll i Kina, har ännu icke nått våra trakter. Missionskolornas rörelsefrihet vilja en del inflytelserika kinesiska lärare begränsa, emedan den undervisning, som meddelas i kristliga skolor, är av utländsk nationalitet och religiös natur. Resolutioner, antagna vid den nationella sammanträdeningen av skolförbundet, godkända av regeringen i Peking, ska betyda religionens borteliminerande från kursen i missionskolorna eller stängning av deras dörrar. Vi betvivla dock, att regeringen vid denne tidpunkt kommer att intaga en sådan standpunkt, emedan missionskolorna är erkända av många vederhålliga personer utanför kristna kretsar, för att ha en viktig uppgift att fylla, och vidare att regeringen i stånd att blott bereda bildningsmöjligheter åt en bråkdel av barnen i skulälderna. Varje nation i världen har plats för privata skolor i sitt nationella skolväsendes system, av vilka de flesta grundats för att barnen ska erhålla religionsundervisning. I missionskolorna meddelas icke undervisning i ett visst antal profana ämnen plus ett annat ämne — religion. Kristlig bildning skapar en kristlig atmosfär och en kristlig grundval för hela undervisningssystemet. Under hösten hade vi en söndagsaftermiddag glädjen bevitna, hur 20 elever, tillhörande våra gosakolor i staden, åtlödde sig Kristus genom dopet, av vilka 14 äro från högre folkskolan och 6 från folkskolan. Samtliga graduanter från högre folkskolan är kristna. Vare väl mål alifort uppförande av män och kvinnor med kristliga karaktärer för tjänst åt Kristus och Kina!

Kiaochow i jan. 1925.

Oscar Rinell.

Armeerna och trupperna.

»Stridande och bedjande guvernörer
gåva till trupper.

Stort kontrakt med Bibelsällskap.

För U. V. av fru H. Rinnell.

Den nationella armén i Kina har hult till högste befälshavare den kristne generalen Feng Yu-hsiang. Sedan Tientsin under inbördeskriget erövrats av hans trupper, har han i avsikt att resa jorden runt frånträtt sin befattnings till förmån för hans tapprare underordnade, general Chang Chih-kiang. Den nye befälshavaren är en helgjuten kristlig personlighet och en framgångsrik evangelist inom armen. Det Amerikanska Bibelsällskapet lämnar nedanstående intressanta av oss översatta skildring om ett större kontrakt för biblar, vilka general Chang avsett såsom gavor till sina trupper:

Den mest populära nyårsstävau inom arméerna kommer att vara bibel. General Chang Chih-kiang, Fengs efterträdare i Kalgan, har just köpt från det Amerikanska Bibelsällskapet 2,000 biblar och 4,000 Nya testamenten. Hälften av dessa böcker är bundna i läder och prydda med guldsnitt och en förgylld inskrift utarbetad av generalen själv. De andra, bärande samma inskrift i inristade skriftecken, är bundna i färgade tyger. På första sidan har införts en fotografisk reproduktion av tvemna uttalanden, som general Chang själv med möda skrivit. Ett av dessa är hans vittnesbörd om värdet av bibelstudium med hänsyn till hans egen erfarenhet; det andra är hans framställning med med en förmaning att bära den dyrbara volymen och läsa den dagligen. I slutet på boken är ett annat blad avsett att ifyllas med ägarens namn och löfte om att använda boken varje dag till sin moraliske upphyggelse.

Hela berättelsen om detta uppköp är romantisk. Den uppehalar hos denne militära man ett i allmänhet icke nog uppskattat karaktärsdrag. Den personliga uppmärksamheten, som han ägnat åt kontraktets detaljer, är rikt förvånansvärd i ljuset av de betydelsefulla händelser under de senaste månaderna, i vilka han spelade en så betydande roll. Det var först sedan sommar, som hans stabsofficer blev skickad till bibelhuset i Peking för att göra förfrågningar om möjligheten av att avsluta en större beställning och försäkra sig om citat i böcker med skilda sorters bindningar och storlekar. En serie telegram följde och all upplysning, som samlades, hänvisades till generalen för godkännande eller kritik. Då var det som han började förbereda inskrifterna, som han arbetade med under två månader innan de vore färdiga att fotograferas.

Underhandlingar mellan general Chang, Bibelsällskapets Pekingdepot, dess buvndkontor i Shanghai och de olika tryckerierna på Peking i flera veckor. Tillfridställande villkor för alla partier blev slutligen överenskomna, men vid den tiden hade kriget brutit ut i norra Kina och Chang Chih-kiang marscherade mot Tientsin. Det såg ut som om hela affären måste uppskjutas på obestämd tid. Denna ständiga och bedjande guvernörers karaktär var icke tillräckligt förstådd. Till åtagandenjämnet avtäcktes i aktion och smaltrande fararsalvor gick han över detaljerna i avtalet och understrykade det bevitnade kontrakten i sitt högkyrka å begifflhet.

U.V. 10/11-26

Kinesen Uh De-lins brev.

Högt ärade pastor och fru bländar! Kända sedan pastorn och frun reste till Sverige har farhjorden längtat efter edar, såsom hungrande och svittande efter mat och dryck. Pastorn och frun ha idag Guds ande fört oss och medelst andens möjlik uppehållit oss. Farhjordens genitiv beror på Kristi i-odra härliga utgåtta, hänlek till os. Mårtor, Margot, Vilma, efter, edar såsom den torrkande jorden, efter regnkürarna.

Guds nåd har åter kommit oss till dali. Hemförsamlingen har till viderövertört ansvaret för verksamheten på pastor Oscar Hinsel och hups fru. Detta som, minstekor, redhara, förtroende och fridsakande. De arbeta under förmakten. Församlingen har därtocht gjort stora framstegar och ordningen varit den bästa. Varen goda och icke hyssen beklimer. Ur v. v. v.

Xnuu en sak. Pastor Hinsel rapporterade under Armandet, att pastorn och frun i brev, framförta sina fridshilsningar till den lilla farhjorden. Vi fro mycket glada. Tack!

På omtalade frågan beslutte att undertecknade skulle skriva detta överläggs brev, och framföra församlingens underdåniga hälsningar till eder.

Vi be ook att få slinda fridshilsningar till heia familjen. Vidare bo vi eder framföra vår fridshilsningar till moderförsamlingen och i all synnerhet missionen. Lundin.

Med utmärkt hälsning
Kona af Baptistsförsamling
genom Uh De-lin.

W. May 5/1-1926

Kinamissionärer på flykt undan in- bördeskrigets faser.

Ohyggligt skräckvalde i den stora provinsen Shantung.

Aven svenska missionsstationer nom krigsska- deplatsen.

— Enskilt till Svenska Morgonbladet.

Kurmt Shantung, den 7/25.
Shantung torde ha producerat flera militära befälshavare än någon annan provins i Kina. Det pågående krigen om herraväldet över Shantung föres av provinsens trema sörnor, Sun Chuan-fang och Chang Tsung-chang. Efter Fengtien-provinsens intagna eger i sitt förfallitande ämbete Wang Pei-hung att nu överlämna Shantung och utnämna till militärgouvernör sin troende underordnade general Chang. Den nye guvernören har haft en litet obeständigt innrör men har nyligen gjort sig bemärkt genom att organisera en kombinerad truppvdjning bestående av Fengtien-soldater och utryssar och med denna styrka utdrivit kvarlevor av de slagna Chilhärarna från Yangtzedalen. General Sun Chuan-fang, rövan av Chekiangprovinssen, har sverat med att mata ut alla Fengtien-trupper ur Kungen- och Anhui-

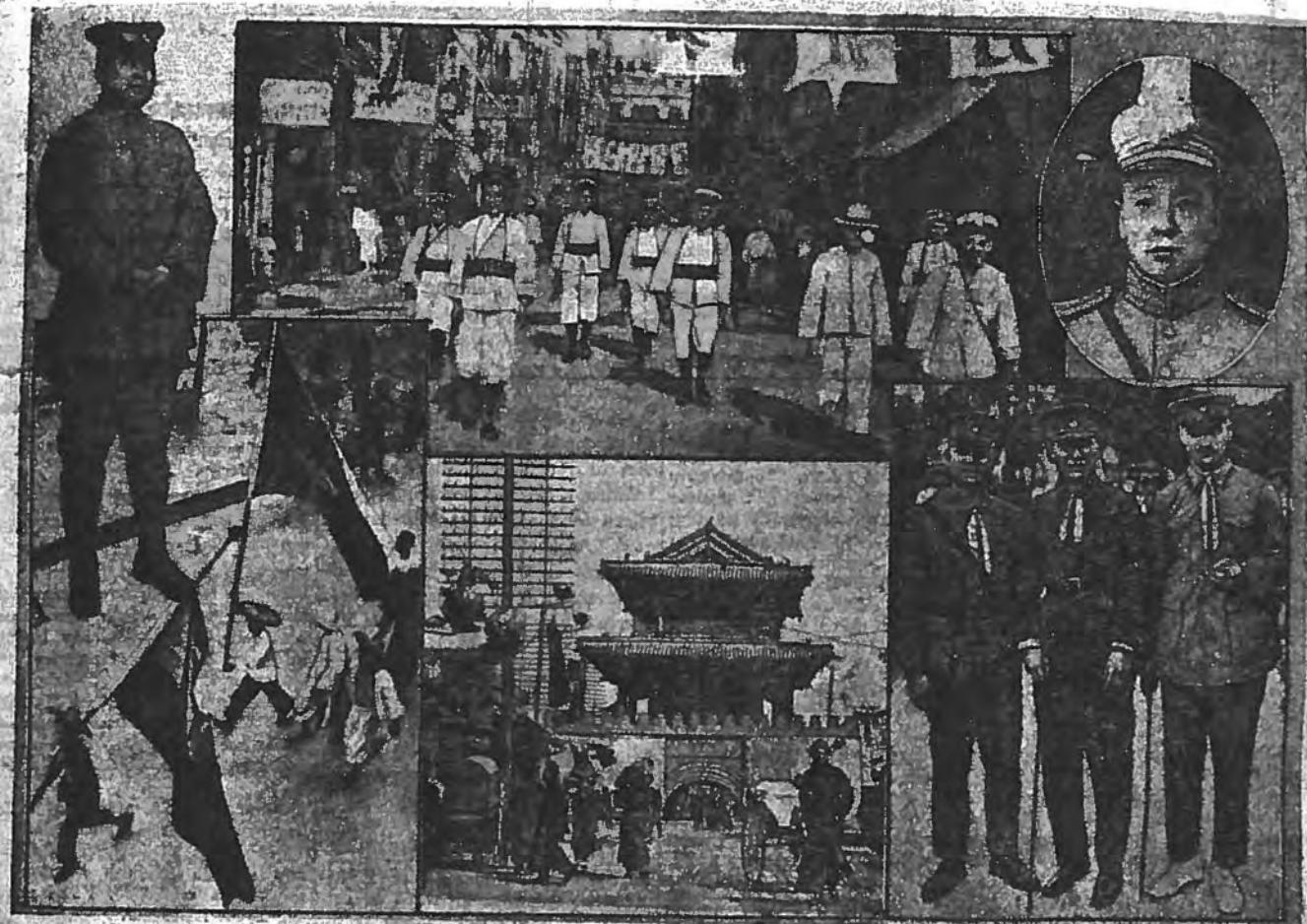
provinserna. Wang Pei-hung är högsta befälet över de s. h. allierade pionerna, är också en Shantungman, liksom hans starkaste militära anhängare Chin Yun-shan, huvud till f. d. premiärminister Chin Yen-peng. Beh många flera till börden sommitingeser sit i harskat mot varandra i avsikt att vinna sina förlorade positioner. Tillfället är att den likvända militärgouvernören denne provinsen icke härtumma från Shantung.

Med Hanhowfus fall avslöts det första skedet i inbördeskriget. Hittills hade den kristne generalen Feng Chi-hsiang och hans nationalarmé förkifrat sig intaga en neutral stillning till de stridande parterna. Nu handlar en av hans generaler, oh Wei-chun, självständigt genom att leda sina Honan trupper mot Chang Tsung-changs retirerande armé. Honan har för länge sedan utsugits av Yohs talrika soldater (kronoskatten lär ha insamlats till

1935) och därfor slappas den här på grannprovinssen. Båda arméerna strider varandra näraheten av Honan, huvudstaden Shantung. Av allt detta för Chang ett hemligt krig, varför general oh Wei-chun tunda erövra Shantung.

Ett sannsynligt skräckvalde

I provinsen under här på grund av inbördeskriget sannsynligt skräckvalde. Den nuvarande diktatorn Chang Tsung-chang är en handlings man, vilken fastar i hixtnahbt och fullföljer dem hänsynslöst. Som han behärskar en strategisk position avsedd att försvara Chang-Tsu-lins kommunikationsled från Mukden i norr till Shanghai i söder mobiliseras provinsens stora armé på omkring 200,000 man. Kommanderades Hauchowfus angång för att hämma de allierade Chilhärarna. I det fallet i tillfall att Chang Tsung-chang engagerade 60,000 man i sitt trivilligt ej längre tillräckliga förband. Omkring 200,000 man i kompanier.

Några bilder från Kinakriget.

Ovan: Höger: De boda krigshandarna, den kristne generalen Feng (t.) och general Chang Teo Lin (r.) i mitten. En modern kinesisk militärpatrull går genom staden. Nedanför: Panorama framför den kinesiske domstolsbyggnaden i Peking från Mukden, vilken stod japangerna kvar besatt för att skydda sina intressen i Manchurien, men som nu är rönt. Ned till höger: Manchukungens general (1 miljon) med sin oonsjewilande rådgivare (t. h.).

Kinamissionärer på flykt.

(Forts. fr. 1:a sid.)

Kvarter av källa slag med mullasnor
viste utlänningarna av befolkningen i stä-
derna och på landet. Det sades att
statförrådet skulle vara tillräckligt att
höra buda armén på i fem månader
ed. Varje härad beräknades att bi-
draga med minst 10,000 doll. för
krigssändanmål. Shantungjärnvägens de-
posit beloppade på 1,000,000 doll. i oli-
ka kinesiska banker tillgrips utan ve-
berörande myndigheternas tillståelse.

Järnvägen har tillt vidare lamsla-
gits, ty mera än 2/3 av alla dess
lokomotiv och vagnar ha engagerats
för truppflyttningar eller till bostä-
der för officerare vid fronten. Vid
Hsienowfu var Fengtien-armén längt
större än de allierades. Likväl blev
den första sigraden. På grund av åter-
taget blev flera armerade tåg om-
ringade av söders trupper och nästan
hela den synka truppavdelningen mas-
sakerades. Några Shantungsheter i
Gangas armé, vilka utgjorde från bör-
jan ett trivslaktigt element på grund
av tidigare stötmedel med Wu-pe-
fu, gjorde nytor och gingo över till
söderarnas sida. Fengtien-styrkorna
vila under för undan inför Chekiang-
armén; framryckning och Honan-
trupper intervention, tills fronten nu
bildats i Shantung-provinsens hjärta.
De första städerna, som haft det min-
sta att göra med trupperna, ha be-
funnit sig i panik. Några platser ha
plundrats och banditerna leder ha-
cklats med soldater, som rynt från
arméerna.

Missionärer på flykt.

Flera amerikanska missionärer från
Welsien vid Kao-Tai-järnvägen och
Yichowfu i sydöstra delen av provin-
sen ha nödgate lämna sina missions-
stationer. Kriget hotar att direktbe-
röra svenska baptisternas missionsfält.
General Chang Huaipin från Chefoo
flyttade med sina trupper till Chuo-
cheng, där han förklarade sig ha över-
gått till anti-fengtien-partiet. Följakt-
ligen har general Pi Hsu-cheng från
Tsingtau satt sina trupper till Kaomi
för att med dem till utgångspunkt
anfalla Kao-Tai. Missionerna ha sätta-
de sig i godisum vid synne stö-

der, där missionsstationer är för-
lägda. Missionärerna häromkring ha-
icke rest ännu fastän en negrös spän-
ning råder bland befolkningen.

Intensiva militära förberedelser pekade hän mot kriget.

General Chang Tsung-changs om-
fattande och intensiva militära för-
beredelser började så snart han blev
militärguvernör i Shantung. Det var
uppenbart, att en stor armé ické var
till för att blott tillfredsställa krigs-
hövdingens angeställe eller ens att ku-
va banditerna, som kommers och gru-
go genom provinsen efter eget behag
och som lämnades fria händer så län-
ge de blott plundrade den källförses
landbefolkningen och ické grodade jäm-
betämmansen. Det var en allmän åsikt
att en katastrofartad explosion varo
förestående. På och förr många solda-
ters strömmade till och fyllde städernas
bara kvarter och ett stort antal kvar-
ter å andra platser. Öppna tomter li-
tet varians vero ständigt fylda med
grakladda "figurer", lärande sig nog-
grannmarsch efter blista provincial-
stilen. Trupperna hundrade av vil tri-
nade veteranner till vagnar, knap-
past tillräckligt gods att vara "hay-
scouts". Den valdiga armén haft under
loppat av ett år att tredubblas. Inget
andras väl då på, att provin-
sens "missionärer" begick självmord
på grund av bristande förmåga att
finna tillräckliga medel för militära
omkostnaderna. Skatterna ökades
öpphördigt, trafiktariffer höjdes, nya
kronombetylder fastställdes, inkomster
avsedda för Pekingregeringen togos
och tiohundra miljoner dollars i vackra
nya pengarmedier, garanterade genom
general Changs eget högtidliga namn
utklippes. Som visskriften är årets

skörd slagit bra ut i hela provinsen
med undantag av det översvämmade
området nära den sydvästra gränsen,
där Gula floden åter har brutit ge-
nom fördämningarna vid P'u Hsien
och åstadkommit förödelse i ett tusen
byar. Lantmännen behöva alla inkom-
ster de kunna få genom skördens ty
myndigheter utkräva dubbla och
tredubbla skatter mot förut. Det se-
naste påbudet är en husskatt, som
väckt stor opposition. Vid en plats
har folket varit så förbitrat att fyra
ämbetsmän, som hade till uppgift att
indriva denna skatt, dödades och de-
ras kroppar brändes.

"Honom till straff och androm till
varnande!"

Shantung-guvernören har regerat
över denna provins, med järnhårt
grepp och upprätthållit ordning så
längt hans syften krävde det. När
hans trupper först kommo till pro-
vinsen rapporterades blott några få
fall av röveri. Orsaken till soldaternas
goda uppförande upptäcktes man snart
nog. General Chang signalerade sin
ankomst med att dekorera Tsinans
portar och offentliga ställen med en
rad lysande huvuden, som förut prytt
en del soldaters axlar men bortell-
mineras på grund av mindre brott.
Några andra huvuden hade tillhört ci-
vila medborgare. Det berättas att han
en gång höll en intervju med tidnings-
män i Tsinan; en mycket kort inter-
vju men dock mycket intressant ehu-
ru journalisterna förunderligt nog för-
summade att göra ett reklamnummer
av demsamma. Generalen sade ungefär
följande till journalisterna: "Det sä-
ges att förutvarande tapan alltid gi-
vit Eder pengar för att Ni skulle
skriva endast behagliga ting om dem.
Beklagligt nog har jag ické mycket
pengar, men jag har äminstone det-
ta" — och därmed klappade han ömt
med läddade revolver. "Nu mina her-
rar är intervjun slut. I haven frihet
att gå". Att han faktiskt menade vad
han sade torde bl. a. framgå därför
att hr Hu, redaktör för Kuo Min Pao,
en demokratisk tidning i Tsinan,
sköts i samband med detta.

Generalen visade sig ické blott
intressant och en sittande

En bild från Sv. baptistsamfundets station i Kiaochow.

lig haremefurste. Det fördrades ett helt års arbete, av "Blue Express"-vagnar att biföra hela många hustrur och konkubiner. För flera veckor blev trafiken vid Tientsin-Pukows järnvägsstation i Tainan allvarligt hämmad på grund av dessa vagnar, som lastade med sina sköna passagerare, blockrade järnvägens huvudlinje. Generalen har senare varit omvänta berörd på grund av den tunga plikten att tukta några av dessa damer, även föllo i onåd. Tuktandet bestod i att han gjorde dem ett huvud kortare.

Reformer gripa djupt i miljöernas privatliv.

Gouvernören Åstadkom allmän uppståndelse bland detta konservativa folk, när tvåne reformerat utgavas vilka avsågo att bortkappa männenas härspisar och göra kvinnorna fria. Länge ifrån alla mån kom prästvisen till varje utan filtan och med undantag av missionskommunens representanter var man högt sällan däremed patutiga fötter. De talade skulle männen få fått klippa sina härspisar och om de dröjde över tiden, så skulle de påläggas 2.— pund i böter för första månaden och varje följande månad skulle böterna ökas med 1.— pund. Om personen i fråga behagar betala 1.— pund per månad i skatt så får detta sedan 300 år tillbaka av kineserburna bilang behållas. Flera ha ansett det bäst att klippa härspiskan men detta är inte ännu något allmänt bland befolkningen. Det andra ediktet gällde som sagt damernas snörda fötter. Föräldrar och mälsmän till flickor i 5–10 års ålder, som låta snöra flickornas fötter, få plikta från 5 till 100 dollars, flickor från 10–20 år skola plikta 5–50 dollars och kvinnor från 20–30 år

med snöra fötter skola betala en månatlig skatt från 20–50 cents. Utsikterna för dessa reformers genomförande blevo så mycket större som en viss procent av böterna skulle gå till byarnas myndigheter medan en större procent lämnas häradenes magistrat och den största procenten skulle hamna hos guvernörén. Innan den genomgripande förändringen, som den nya lagen skulle ha inngått, Åstadkommits, kom kriget ...

Studenterna hållas i styr.

General Chang Tsung-chang har besyrlits för att vara främlingsvänlig i sin politik. Den antiutländska rörelsen har icke kommit till några väldssamma uttryck i provinsen Shanghai-affären förridem maj kom några dagar innan de flesta skolorna hunnit avsluta terminen, och större avslutningens av skolärets arbete i nästan varje skolinstiftning. De flesta skolorna hade just börjat sina sista examina, då representanter och litteratur från Shanghai- och Pekingstudentföreningarna började göra sitt inflytande gällande. Under juni månad deltog elever både i missions- och regerings-skolor i demonstrationer, marscherade genom gatorna med banér och sprido sin propaganda i tal och skrift. Med skolärets slut upphörde dock demonstrationerna i det studenterna skildes åt olika håll. Att döma av studenternas banér, litteratur och tal får man det intrynket att demonstrationerna varo främlingssentliga till sin natur, men fientligheten syntes icke ha varit så stor. Bojkotten mot engelska varor och sedlar har dock gjort sig gällande. På hösten ha samtliga skolor åter öppnats. Det finns intet tecken på någon konplott mellan studenterna och bolsjevikerna. Militärguvernören har upplyst studentorganisationerna om att vidare demonstrationer kommer att undertryckas och studentledarna fördesammans skjutes på fläcken. Ledaren av studentföreningen i Tainan har äppett det bäst att lämna staden. Förminskningen av elevantalet i regeringens skolor torde delvis bero på förhöjda skatter, som gör det svårare för föräldrarna att lika lära barnens skol- och matutgifter och även på banditernas framfart, som gör resorna osäkra. Några skolor ha haft för knapp ekonomiska resurser på grund av abnorma militära utgifter. Tillökningen i missionsens skolor torde innebära ökat förtroende från allmänhetens sida för dessa institutioners goda disciplin och höga ideal. Shantung Christian University rapporterar att skolans elevantal är niohundra.

230
Ra upphöry av prästekonferensen i 1935.
kinneke konferens i B. Morgan's
femare antypt Ha Psi Boa
kinneke tidning O. Ruell

歐美

	1903	1911
	15,288	20,83

歐美基督

第4

I 歐美教士							II 本地教士							III 教							IV 會						
總數	男授聖職者	男未授聖職者	師娘	及未婚婦女教士	試驗地	數	總數	男授聖職者	男未授聖職者	女教士	友	自立教會在下列之數是內	基督教社下之數是	成年教友	一年增加之教友	佈道處	基督教會之數是	成年教友	授禮孩童	總授禮者之數是	學友	主日學	主日學	捐款	學生總數是下列之數	小學校	初級
1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	1	2			
29,186	7,035	3,810	9,619	9,125	384	4,568	151,733	10,493	108,906	80,191	18,245	5,940	50,515	209,741	8,342,878	3,614,154	2,758,494	6,540,830	1,680,116	50,277	2,535,726	7,469,195	2,440,143	742	x		

注意 x 此附號系指明美國錢而力

中國

I 西國教士							II 本地教士							III 教							IV 會						
總數	男授聖職者	男未授聖職者	師娘	及未婚婦女教士	試驗地	數	總數	男授聖職者	男未授聖職者	女教士	友	自立教會在下列之數是內	基督教社下之數是	成年教友	一年增加之教友	佈道處	基督教會之數是	成年教友	授禮孩童	總授禮者之數是	學友	主日學	主日學	捐款	學生總數是下列之數	小學校	初級
1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	x				
7,563	1,475	1,593	2,357	2,538	76	740	27,133	1,966	18,166	6,646	5,494	158	5,456	35,067	795,073	402,539	132,678	5365,97	132,701	5,152	202,857	241,100					

注意 x 此附號系指明美國

中國

I 西國任職者							II 本地任職者							III 教							IV 會						
授聖職者	男醫士	女醫士	看護士	未婚女教士	男教士	女教士	授聖職者	未授聖職者	女教士	教士	男教員	女教員	男教員	女教員	看護士	看護士	男醫士	女醫士	總數	有薪任職者	義務任職者	數男任職者百分比	國本地任職者多於西	國本地任職者多於西	國本地任職者多於西		
1	2	3	4	5	6	7	8	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16				
1	2	3	4	5	6	7	8	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16				

近二五年歐美基督教國外佈道會進行各洲

II 歐美教士		III 歐美教士駐在地			IV 本地教士			V 教友			小學		
		1911	1925	1903	1911	1925	1903	1911	1925	1903	1911	1903	1911
38	20,333	29,188	2,980	3,761	4,598	72,752	102,948	151,735	1,235,303	2,344,829	3,614,154	23,539	30,100

World Missionary Atlas

教 國 外 佈 道 會 播 道

國錢而加(因壹元元美國錢能兌元貳中國錢)

World Missionary Atlas.

國 基 督 教 會

明美國錢(因壹元美國錢能兌貳元中國錢)

World Missionary Atlas.

東基督教會

者	III 教會										IV 教會									
	西國教士駐在地	本地任職者之倍數	男任教者之百分比	基督教友總數	基督教友之均數	基督教友有百分之幾														
數	15	15	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	1	2	3	4	5

變一覽表

VI

小 學 生

1903	1911	1925
1,059,696	1,283,774	2,165,842

各洲一覽表

覽表

院 事 業										VIII 慈 善 事 業										IX 聖經之分消													
醫 院 與 藥 房										孤兒院			麻 瘡 院			癱瘓人之子女社			聾啞學社			別種 慈善		總		聖	新	聖	經	單	本		
病 床 末	住 院 病 人	藥 房	授 醫 病 人	出 院 次 數	重 病 施 手 術	輕 病 施 手 術	之 授 人 數	治 病 數	之 病 人 數	授 醫 次 數	之 病 人 數	共 得 醫 金	孤 兒 社 居 人		麻 痳 社 居 人		癱 瘓 社 居 人		聾 啞 學 社 居 人		學 生 數		慈 善 社 員 數		總 數		經 約						
											孤 兒 社 居 人	癱 瘓 社 居 人	癱 瘓 社 居 人	聾 啞 學 社 居 人	聾 啞 學 社 居 人	學 生 數	學 生 數	慈 善 社 員 數	慈 善 社 員 數	總 數	經 約												
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	1	2	3	4
606	165,919	400	2,903,701	52,170	32,701	53,222	1,710,301	3,120,187	X	44	2,472	612	649	17	814	620	214	198	7	56	0	0	4	12	286	164	4	15	180	6,339,632	49,000	108,896	6,302,737

覽表

kinneka
fennae autem
kinneka tibiis

I

II

歐美教士

歐美

1903	1911	1925	1930
15,288	20,333	29,188	2,980

歐美基督教會

I 歐美教士				II 本地教士				III 教會												IV 普通									
總數	男數	男未授聖職者	女數	總數	男數	男未授聖職者	女數	教友	自立教會在下列之數是	佈道處	一年增加之數	基督教社數之合	成年教友	授禮童	總數之合	禮者之數	學友	主日學	主日學教員	捐款	學生總數之合	初級小學	高級小學						
數	數	數	數	數	數	數	數	數	數	處	數	數	數	數	數	數	數	數	數	數	數	數	數	數					
1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	1	2					
29,188	7,625	3,810	9,610	0,125	364	4,596	151,735	10,493	108,900	50,191	16,246	5,960	50,515	209,741	6,842,878	3,614,164	2,788,494	6,540,830	1,680,116	50,277	2,685,726	7,469,198	2,440,148	742	17,005	10,581	9,105,842	1,006,057	570,511

注意 × 此附號系指明美國錢而加(因壹元美國

中國

I 西國教士				II 本地教士				III 教會												IV 普							
總數	男數	男未授聖職者	女數	總數	男數	男未授聖職者	女數	教友	自立教會在下列之數是	佈道處	一年增加之數	基督教社數之合	成年教友	授禮童	總數之合	禮者之數	學友	主日學	主日學教員	捐款	學生總數之合	初級小學	高級小學				
數	數	數	數	數	數	數	數	數	數	處	數	數	數	數	數	數	數	數	數	數	數	數	數	數			
1	2	3	4	5	6	7	1	2	3	4	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	1	2			
7,563	1,475	1,293	2,357	2,538	76	740	37,123	1,966	18,180	6,840	5,494	162	5,456	35,007	795,075	403,530	183,678	1365,97	232,704	5,122	89,857	741,080	203,143	810	5,617	7,114	251,841

注意 × 此附號系指明美國錢(因壹元美國

山西東

I 西國任職者				II 本地任職者												III 教											
授聖職者	男數	女數	君未婚女數	男數	女數	教士總數	授聖職者	未授聖職者	女數	教士總數	男數	女數	教員總數	男數	女數	看護婦業者	卒業者	總數之合	下列之數	有薪任職者	義務任職者	數男任職者百分比	本地任職者多於西國教士駐在地	西國教士駐在地數	教會數	佈道處	男數
數	數	數	數	數	數	數	數	數	數	數	數	數	數	數	數	數	數	數	數	數	數	數	數	數	數		
1	2	3	4	5	6	7	8	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	1	2		
109	30	9	21	137	191	312	504	124	727	247	1,093	969	317	1,286	49	—	32	127	208	2,592	359	77%	5,2	66	663	1,330	26,970

美教士	歐美教士駐在地	本地教士	教友	小學
1911	1925	1903 1911 1925	1903 1911 1925	1903 1911 1925
20,333	29,188	2,980 3,761 4,598	72,752 102,948 151,735	1,235,303 2,344,829 3,614,154
				23,539 30,100

World Missionary Atlas

教 國 外 佈 道 會 播 道

錢而加 (因壹元美國錢能兌貳元中國錢)

World Missionary Atlas

國 基 督 教 會

IV 普通教育															V 高級教育										VI 醫術教育					VII 國醫															
主 日 學 教	捐 學 生 款	學 生 總 數		初 級 小 學				高 級 小 學				中 學			職業學校			師範學校			教 育 費		大 學			神 學		醫 學		看護學校		西 醫 士		本 地 醫 士											
		之 合 數	V 之 數	學	學	學	男	女	學	學	生	男	女	學	學	生	男	女	學	學	生	男	女	學	學	生	男	女	學	學	生	男	女	醫	醫										
生員款				校	生	校	數	生	生	校	生	生	校	生	生	校	生	生	校	生	生	校	生	生	校	生	生	校	生	生	校	生	生	士	士										
0	11	12	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	1	2	3	4	5	6	7	8	1	2	3	4	5	6	7	8	1	2	3	4	5		
			X																			X																							
			293,557	741,685	293,143	219	5,612	7,114	251,841	137,456	55,254	333	25,597	14,903	5,622	15	1,005	181	416	42	1,304	489	714		843,441	24	2,611	2,521	290	125	190	1,639	1,471	11	466,377	91	24	4,516	218	381	118	229	307	66	1

明美國錢(因壹元美國錢能兌貳元中國錢)

World Missionary Atlas.

東基督敎會

者	III 教會												IV 教																										
	數	男	女	教友總數	基督教社之人數	五萬人之大城中數	基督教友有百分之幾	男女教友有百分之幾	主日學生	佈道處教友之均數	初級小學	高級小學	中學	初級小學生總數	高級小學生總數	高級小學男生	高級小學女生	中學男生	中學女生	中學生總數	數	本地任職者多於西國任職者之倍數	西國教士駐在地數	教會數	佈道處數	基督教友總數	基督教友有百分之幾	基督教友有百分之幾	主日學生	佈道處教友之均數	初級小學	高級小學	中學	初級小學生女生	高級小學生總數	高級小學男生	高級小學女生	中學男生	中學女生
數	本地任職者多於西國任職者之倍數	西國教士駐在地數	教會數	佈道處數	基督教友總數	基督教友有百分之幾	基督教友有百分之幾	主日學生	佈道處教友之均數	初級小學	高級小學	中學	初級小學生女生	高級小學生總數	高級小學男生	高級小學女生	中學男生	中學女生	中學生總數	數	本地任職者多於西國任職者之倍數	西國教士駐在地數	教會數	佈道處數	基督教友總數	基督教友有百分之幾	基督教友有百分之幾	主日學生	佈道處教友之均數	初級小學	高級小學	中學	初級小學生女生	高級小學生總數	高級小學男生	高級小學女生	中學男生	中學女生	中學生總數
15	16	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12													
77%	5.2	66	663	1,330	26,970	14,851	41,821	53,480	12%	57%	64%	30%	23,661	31	942	142	10	13,106	1,887	17,083	1,872	910	2,782	1,045	441	1,489													

The Christian Occupation of China.

友 小 學 校 小 學 生

1911	1925	1903	1911	1925	1903	1911	1925
1,344,829	3,614,154	28,539	30,100	46,580	1,059,696	1,283,774	2,165,842

World Missionary Atlas

會 播 道 於 各 洲 一 覧

VI 育 醫 術 教 育		VII 醫 院 事 業																VIII 慈 善 事 業																		
學	學	醫	學	看	護	學	醫	士	本	地	醫	院	與	藥	房	孤	兒	院	孤	兒	院	麻	瘋	瘡	人	瘡	人	瘡	人							
學	學	醫	學	看	護	學	醫	士	本	地	醫	院	與	藥	房	孤	兒	院	孤	兒	院	孤	兒	院	孤	兒	院	孤	兒							
生	生	醫	生	看	護	生	醫	士	本	地	醫	院	與	藥	房	孤	兒	院	孤	兒	院	孤	兒	院	孤	兒	院	孤	兒							
總	總	醫	總	看	護	總	醫	士	本	地	醫	院	與	藥	房	孤	兒	院	孤	兒	院	孤	兒	院	孤	兒	院	孤	兒							
數	數	醫	數	看	護	數	醫	士	本	地	醫	院	與	藥	房	孤	兒	院	孤	兒	院	孤	兒	院	孤	兒	院	孤	兒							
6	7	8	1	2	3	4	5	6	7	8	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18								
11,800	11,161	11,097	10	914	663	251	72	1,065	194	757	861	355	1,007	619	99	2,597	2,861	856	51,204	399,712	1,686	10,441	689	187,152	68,713	146,138	4,788,258	17,548,808	1,767,774	861,15,106	4,474,9,256	104,10,580	4,218,2,716	6,498	47,710	87,67

World Missionary Atlas.

會 一 覧 表

VI 教 育		VII 醫 院 事 業																VIII 慈 善 事 業																							
教	育	醫	學	看	護	學	醫	士	本	地	醫	院	與	藥	房	孤	兒	院	孤	兒	院	孤	兒	院	孤	兒	院	孤	兒												
神	學	醫	學	看	護	學	醫	士	本	地	醫	院	與	藥	房	孤	兒	院	孤	兒	院	孤	兒	院	孤	兒	院	孤	兒												
女	學	學	學	學	學	學	學	學	學	學	學	學	學	學	學	學	學	學	學	學	學	學	學	學	學	學	學	學	學												
生	生	生	生	生	生	生	生	生	生	生	生	生	生	生	生	生	生	生	生	生	生	生	生	生	生	生	生	生	生												
校	校	校	校	校	校	校	校	校	校	校	校	校	校	校	校	校	校	校	校	校	校	校	校	校	校	校	校	校	校												
4	5	6	7	8	1	2	3	4	5	6	7	8	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17												
250	125	5,070	1,630	1,451	11	468	377	91	23	476	140	210	381	118	350	97	60	1,339	1,001	301	10,608	165,949	496	2,963,701	55,178	32,703	53,322	1,710,051	3,430,427	783,065	44,2,472	612	640	17	834	620	214	798	7	66	0

World Missionary Atlas.

會 一 覧 表

VII 教 育										VIII 醫 院 事 業										VI 山 東 歸													
初	小	學	初	級	小	學	高	級	小	中	中	中	中	數	中	學	分	會	立	醫	藥	男	女	年	君	學	之	教	共	西	中	國	數
初	小	學	初	級	小	學	高	級	小	學	學	學	學	學	學	學	學	學	學	院	房	人	人	內	護	學	均	會	有	國	任	國	教
小	學	生	小	學	生	女	小	學	生	男	學	生	女	學	生	學	分	立	中	醫	藥	男	女	內	護	學	均	會	有	國	任	國	教
小	學	生	小	學	生	女	小	學	生	男	學	生	女	學	生	學	分	立	中	醫	藥	男	女	內	護	學	均	會	有	國	任	國	教
男	生	生	男	生	生	女	男	生	生	男	生	生	女	男	生	生	百	有	學	男	女	人	人	治	病	生	數	地	數	地	數	地	數
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35		
13,106	3,887	17,053	1,872	910	2,782	1,045	444	1,489	21,954	76%	70%	16%	28	36	654	332	5,081	8	108	25	47	55,984	30,955	307	503	2,592	41,821	304	305	306	307	308	309

occupation of China.

注意 ○此附號系指明英國里 (參個中國里就是壹個英國里)

生

1925

2,165,842

洲一覽表

VIII

慈 善 事 業

聖經之分消

業

藥房			孤兒院			麻瘋院			癡瘋人之子女社			雙瞎學社			別種			總			聖			新			聖經單本		
輕病施手術	重病施手術	之授人數新病	之病人數授醫	共得之醫金	孤兒社數	社居人數	麻瘋人數	癡瘋人數	子女社數	社居人數	學	學生數	雙瞎學社數	別種社居人數	慈善社居人數	總數	聖經數	新約數	總數	聖數	新約數	聖經單本數	總數	聖數	新約數	聖經單本數			
15	16	17	18	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	1	2	3	4		
16,153	4,788,256	11,548,808	1,767,764	861	15,108	4,474	9,250	104	10,880	4,218	2,715	6,498	47	730	87	87	126	82	1,156	993	175	114	3,451	10,925,518	302,599	321,445	9,832,742		

範表

VIII

慈 善 事 業

聖經之分消

業

藥房			孤兒院			麻瘋院			癡瘋人之子女社			雙瞎學社			別種			總			聖			新			聖經單本		
輕病施手術	重病施手術	之授人數新病	之病人數授醫	共得之醫金	孤兒社數	社居人數	麻瘋人數	癡瘋人數	子女社數	社居人數	學	學生數	雙瞎學社數	別種社居人數	慈善社居人數	總數	聖經數	新約數	總數	聖數	新約數	聖經單本數	總數	聖數	新約數	聖經單本數			
14	15	16	17	18	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	1	2	3	4	
32,703	53,222	1,710,061	3,430,427	793,082	44	2,472	612	649	17	834	620	214	498	7	56	0	0	4	12	286	164	4	15	189	6,330,032	49,009	106,890	6,502,737	

覽表

VI

山東歸主之急要

女人	年內治病床	君學	會	之均數	每西醫士關於病床	數	會	教	西國	中國	教	任職者	一兆八中共有之	任職者	一千教友中共有之	任職者	一千教友中共有之	主日學生	會初級學生	西一兆人中共有之	醫院病床	一千兆人中共有之		
3	4	5	6	7	8	9	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14				
654	332	5,981	8	108	25	47	○	55,984	30,955	307	503	2,592	41,821	16	84	12	-62	13.5	566	475	1.3	32		

指明英國里 (參個中國里就是壹個英國里)

一

覽

表

慈 善 事 業

聖 經 分 消

經

濟

院舍		醫院並藥房		總數	聖經全書	新約全書	聖經單本	雜誌類	本地捐款數	教育捐款	社會捐款	基本金	濟貧捐	醫院得金
男子	女子	藥院數	住院病											

聖 信 議 會 19
會 教 育 慈 善

高 烈 河 蘭 面 金

浸華瑞東道區

道區			任職者												教					
立	會	書記	西國	任職者	本地	任職者	西教士駐在地	教會數	講堂	佈道處	一	受	序	收	序	出				
會	正		總數	受聖職者	未受聖職者	並未娶婦	未嫁女教士	總數	牧師	男傳道員	女傳道員	男教員	女教員	醫術	賣書者	義務者	受浸	序入	收回	序出
		統計																		

山道區佈				任職者				本地任職者					
會址	立會	會正	書記	西國任職者	任職者	本牧師	本地牧師	男傳道員	女傳道員	男教員	女教員	醫術	賣書者
				總數	未婚女教士 並寡婦	受聖職者	總數	牧師	女傳道員	男教員	女教員		
統計													

LENS ARM↑

31C

Ljusglimtar från Kaomi.

Kaomi moderniseras. Under den senaste åren har staden fått järnväg, telegrafiska och postala förbindelser med den yttre världen. Under loppet av ett par år har en bilväg till Chucheng anlagts och staden erhållit elektrisk belysning. De moderna samfördelnden har varit av stor betydelse för S. B. M.s missionsarbete. Helt nyligen har indragits elektriskt ljus i kapellet, sjukhuset, flickskolans lärosalar och missionärsbostäderna. Ännu finns givetvis rum för stora framsteg i materiellt hänsyns.

Upplysningen bland befolkningen är i stigande. Regeringen ha ett ganska omfattande skolväsende, som f. n. dock hämmas av ekonomiska svårigheter på grund av militärernas uppriprade krav på understöd för krigsförändamål. Vår mission har flera småskolor på landet och en folkskola för flickor i staden. Angående den senares avslutning och "graduanter" torde rektorn redan meddelat. Sedan den vanliga evangelistkursens avslutats anordnades en bibelklass i Kaomi. Evangelister, församlingemedlemmar och "välkare" från Kaomi och Gåta baptistförsamlingar vore representerade till ett antal av omkring 85 personer. Vi hoppas att klassen bidragit att höja intresset för Guds ord och verk!

Det sanna ljuset synes skinna mörkret till en viss utsträckning. Den 11 juli döptes 27 personer i Kaomi och förenades med församlingen därstädes. Senare döptes två personer i Bo, medan flera på grund av idålande regn förhindrades närvara. Döpförättningen i Gåta har måst uppskjutes av nyss nämnda upplösning. Vi prisa Gud för dessa ljusglimtar på det materiella, intellektuella och andliga området!

Oscar Rinell.

Stormötet i Kaomi.

Vi vänta nu som aldrig förr, att den kinesiska församlingen är rikt utrustad med ledare, så sammansattade dr John R. Mott sina intryck efter ett besök i Kina. Bland dessa andligen och intellektuellt väl utrustade inhemska missionsarbetare med ledaretalanger torde få räknas pastor Chen Swe-ting, som varit engagerad som lärare vid Southern Baptist Convention's teologiska seminarium i Hwanghsien, Shantung. Utan att erhålla lön från nämnda missionssällskap leder han nu tillsammans med evangelisten Li en serie väckelsemöten i skilda delar av denna provins. Svenska baptisternas missionsfält har nyligen besöks i detta syfte.

Väckelsemöten i Kaomi den 10–16 maj under pastor Chen och br. Lis ledning skola sent glömmas. Det genomgående ämnet var: »Själslivet». Dess mörker, kamp, frihet, seger, glädje, renhet och insegel belystes med träffande bilder i andemättade föredrag. Resultatet var ägnat att hos åhörarna väcka skuldmedvetande och längtan efter frälsning. Vid söndagens möten tecknade 24 personer sina namn & tryckta formulär för att därmed ge tillkänna sin personliga avgörelse för Kristus. Hos de kristna voro föredragen ägnade att fördjupa det andliga livet, väcka större intresse för Guds rike och föröka ansvarskänslan för evangelii utbreddande. Församlingemedlemmarna uppmunrades att ifylla blanketter för att liksom förpliktiga sig att göra vad på dem ankomma för att vinna en person var för Gud.

Till sist må nämnas att samarbetet mellan baptisterna och presbyterianerna i Kaomi under väckeskampanjen varit den allra bästa. Mötena ha hållits samtidigt i bådas lokaler och stundom gemensamt. Särskilt imponerande blev det gemensamma demonstrationståget genom staden, varafter demonstranterna uppdelades i mindre grupper för

att predika evangelium och sprida traktater på gator och torg. Be tecknande för kinesernas tolerans i religiösa frågor var pastor Chens förfog att ovannämnda personer, som avgjort sig för Kristus, skulle i framtiden besöka mötena i de guds tjänstlokalerna, som liggat närmast deras resp. hem. Som de kinesiska kristna i allmänhet sakna kännedom om den historiska bakgrundens för de olika kristna samfundens tillkomst synes tendensen för deras strävan dem vara mot en enad protestantisk församling i Kina.

Oscar Rinell.

Kaomi, Kina. 1926
Den 20 sept. döptes 4 personer i
Kaomi den 19 9 personer i Gåta
och 4 personer i Bo. Samtliga
var omedelbart välkomna till Hem
s förd och sina respektive försam
linger.

Hellen Rignell.

Swedish Baptist Mission
Kaomi, Shantung, China.

Kaomi den..... 192.....

Kära Medarbetare!

Har härmed näjet närluta följande belopp i mex. dollars:

Löpande utgifter för	station.....
Löpande utgifter för missionens gemensamma skolor.....	
Lön till	
Skolkostnader för.....	
Språklärare för	
Sommarrekreationsbidrag till.....	
Sjukvårdshjälp för	
Reseomkostnader till Sverige för.....	
Julgåva till.....	
Nybyggnader i	
.....	

Enligt meddelande från missionssekr. K. A. Modén har S.B.M: s expedition gjort nedanstående utbetalningar, som vederbörande torde godhetsfullt inbetala till Centralkassan:

.....
.....
.....

Med broderlig hälsning

DANIEL

Lödd 1903.

har i dag på morgonen gått
hem till Gud.

Göteborg den 12 nov. 1926.

IBA COLLÉN.

Ester, Ruth, Ebba, Lydia.
Göteborg 1926
Collén.

(1927x1)

EN FRIKYRKLIG BEGRAVNING
GÖTEBORGS IL Det är inte därfor
begrävningen var frikyrklig som ja
medskriver detta. Frågan om kyrklig
eller frikyrklig begravning är ingen di-
rekt andlig fråga om den an har en
större betydelse för oss såsom frikyrk-
folk. Vad som är viktigare är, att våra
kära, här de lämna oss, gå "hem till
Herron".

Den första frikyrkobegravningen i vår
församling hölls helt nyligent, då Daniel
Colléns stoft vändes till graven ro-
mål och hade tillhört församlingen se-
dan sitt femtende år. Under sin sjuk-
domtid genomgick han emellertid en
andlig kris. Och han förklarade själv,
att han först nu blev frälst. Därom
talade han till alla, som kommo till
homen på besök. Daniel fick erfara
verklig främlingsfröjd.

Daniel Colléen tycktes vara en av
dessa, som ha svårt att finna sig själva.
Hans fare var såsom en slumrande
vrid, som väntade på ett varde för
att öppna sig och utveckla sin rikedom.
Den stunden kom för Daniel, den kom
den man lig vid, korsats fot. Och nu
var man med förmundan och glädje hos
honom bevänt sig andlig tillväxt, som
en vän mänsk gjorde honom till en mög-
lig kristen. Men det blev ej allenaest
andlig tillväxt. Hans intelligens blev
även liksom illuminerad. Man fann nu
hos honom en vakenhet och en tanken
klarhet, som var ny och ibland rent av
bländande.

Hans lit, för själar var obeskrivligt.
Han bad Herren skicka till honom oom-
vänta mänskor. Herren hörde hans
bön och han hörde väckelsemöten med
dessa i sitt sjukrum. Daniel önskade
att han kunnat återvända till Källtorps
sanatorium, varest han vistats en tid.
Han såde att, om det vore Herrens vilja,
skulle han gärna ligga där ett beit år
bara för att få tillfälle att tala med
patienter och akterkor om Jesus.

Han släpp vända åter till Källtorp.
Jesus flyttade honom i stället hem till
sig.

Daniel gick triumferande över grän-
sen. Några minuter innan han dog, tau-
jade han på nytt Herren för sin frile-
sning och överlämmande åt honom alla sina
bestyrkan. Därefter såde han: "Kre
Jesus, mottag mina ande"; och efter en
liten stund bilda, då han hörde sin ensa
hant upprökt, fick hans ande flytta
hem till den eviga tillståndet.

Begravningsdagen var ingen sorgdag
i den Colléenska familjen. Stoffen i
kassan formade sig till ett viokele-
mote. En grupp av dem, vars namn Da-
niel visste i förbod, då han gick in
genom portarna, varo nu med.

I sista mom, infastinär David Col-
lén, officierade vid begravningen. Ute
på begravningsplatsen försummo-
vi, att en stor klock blott stede vid ca
Göteborgs stan under en typisk
högtid.

Karl A. L.-n.

Injudes

att med Eder närvaro hedra

Bröllopsfesten

för vår son

EGRON G. RINELL

och

GERDA LJUNGQUIST

i Baptistkapellet i Kiaochow,

Måndagen den 23 april 1928 kl. 3 e. m.

Föräldrarna.

O. s. a. med första.

Rev. and Mrs. J.A. Rinell
announce the marriage of their daughter
Margaret
to
Mr. Le Roy Roberts Jewett
on Monday the twenty first of February
nineteen hundred and twenty-seven
Tokyo Japan

R
En ny 60-årig Kinamissionär.

Den 12. oktober fyllde missionären Hedyg Rinell 60 år. Hon bodde sedan förade i makarna Rinells hem i Kiao-chow. Minnesgoda vänner i Sverige, samt kamraterna på fältet, skolungdomen och skolpersonalen i Kiao-chow, evangelister, bibelkvinnor och grannar m. fl. hedrade 60-åringen med brev, telegram, presenter, sång och musik m. m.

Jubilaren, efter många svåra operationer för ett par år sedan, är nu fullkomligt frisk och lekfull. Hon har tillseende med om hon varit ute i Kina 10½ år. Makarna J. A. Rinell ha som bekant fem barn. Av dessa ha två söner, Egon och Oscar, under en följd av år tjänat vår mission i Kina. Döttrarna Margaret och Edith ha även under flera år tjänat som sjuksköterskor å det stora Rockefellerska sjukhuset i Peking.

Man räknar den tid, som de senaste tio åren har gått i missionsarbete i Kina, att upprepa den till jämna mellan 100 år — sex mindre.

En DOTTER. V.P 197728
Helen och Oscar Rinell.
f. Colléen
Tsingtau, Kina den 10th July 1928.
(1191x1)

A daughter, Doris Helen, was born to Mr and Mrs O. H. Rinell on Tuesday July 10th 1928 at 7 o'clock p.m. at Faberkeankenhaus. Mother and child are both well.

En dotter, DORIS HELLEN.
Kiao Chow d. 10 Juli 1928.
O. H. och Helen Rinell.
(1191x1)

43

Bed för Kina!

Från engelskan av Oscar Rinell.

En kristen kan icke undgå att se huru Gud uppenbarar sig själv i det sociala pånyttfödelseverk, som nu försiggår i Kina. Detta är obestridligt händelser av djupaste betydelse, ty de äro oskiljaktigt förenade med hans rikes tillväxt och utveckling på jorden. De kristna kunnna bidraga att göra sanningens och rättfärdighetens utbreddande öövervinnligen genom att kasta i vägskälne hela kraften av sina böner och sin andliga styrka. De ha möjligheter, som äro utan motstycke i nutiden och nästan ofatbara i sin oändlighet. Mot varandra stridande ideal, missuppfattningar och brist på finkänslighet kunnna obotligt hindra eller sätta

tillbaka Kristi andes blomstring i ter må kraftigt förhindras från att det nya Kinas själ och hjärta.

På grund av dessa skäl framställs följande såsom en tvingande nödvändighet vid denna tidpunkt, då det gäller att använda bönens väldiga kraft.

1. Att de ledande inom den kinesiska tanke- och föreställningsvärlden må drivas av osjälviska motiv och höga mål samt inspireras genom godomlig visdom och bekläddas med den helige Andes kraft.

2. Att missionärerna må skänkas den stora kärlekens urskillningsförmåga för att tränga igenom tillfälligheter och upptäcka Guds nåd, som ligger till grund, samt äga det högsta medvetandet om Hans ständiga närvoro och förtröstan på Hans allmakt.

8. Att personer med onda avsik-

ter må kraftigt förhindras från att hämma legitima yttringar och utveckling av sådana krafter och idéer, som omedelbart resultera från sanningens andes aktivitet.

4. Att alla kristna må lära förstå den i världen nu så påtagliga omvälvningen och oron med dess omfattande dimensioner, invecklade problem, många faror och underbara utvecklingsmöjligheter i förhållande till Guds rikes utbreddande.

5. Att Guds Ande ikke må fjärras i ringaste män, men att om möjligt genom nu lössläppta krafter hans rike må utbredas i världen med hittills osenat mätt av rikedom, makt och härlighet.

Ingen kan mäta Kinas möjligheter att utöva inflytande på mänskosläktets framtid. Att bringa det inom området för kristliga strävan-

denna dag. Det framhölls, att husändakten bringat välsignelse för ledarens framförands dämligen därigenom, att läsa och studera Guds ord. Här övar sig i ett ledas möten och klädsina tankar i ordet samtidigt, att hälsa på sig själv inför dem, som hörs honom. Men husändakten medför även nytt och välsignelse för familjen. Den befärdar den lärde kyrkans knapphändig lärkosten, legger en kristen grund för de unga (Moses anförs som exempel), ider, ofta otrogena till Kristus och gudtjänstens familjemedlemmar, med varandra. Den medför också nytt och välsignelse för grannarna. Den kristna familjen står bland dessa som en fyrbuk i mörkret: Hela riket kommer att vinna därpå. Det är nämligen sammansätt av familjer. Sådana som fämljéerna äro, sådant blir dock riket. Och sätta men icke minst medför husändakten rika välsignelser förforsändlingen. Ty goda, yarmbjärtade kristna familjer är också goda och varmhbjärtade församlingsmedlemmar, flitiga gudstjänstbesökare, nidska bedjare och föredrjedare, frikostiga offrare, och inräning av dessa individer kunnas och bliva goda församlings- och missionsledare. Den stora frågan är emellertid huru förmå församlingsmedlemmarna att hära till sin första hushållning! Härvid rekommenderades den kärleksfulla, förmångivande att framhalla hushållakonstens välsignelser, att själv söka svara ett spredome, att icke vänta på andeutan själv börja, att börja nu, att starkare personer hjälpa de svagare, att de svagare göra som Kornelius bedjat en Petrus att komma till hjälpe (Act 10: 17, 33), att koet sagt är, att de kristna växer, man hungredeste rättigheten, ty sådana skots blivit måttide.

han bedje om hjälpa till God, som giver
rikeligen och förevitar ingen.

Arbetsordning.

Fyra kommittéer valdes att handhava verksamheten för nästkommande konferens. Dessa är: kommitté för skolkommitté, valgörelsekommitté och ekonomikommitté. Vardera av dessa kommittéer finns en utländsk missionär till ordförande. Och i de viktigaste kommittéerna blevo en eller flera missionärer invalda som ledamöter.

I stället för resande evangeliester beslöt konferensen att gnom:s predikantkommitté söka anställa en duktig och pålitlig bröder som fast predikant i staden Ichao. Jämte det att han själv predikade evangelium, skulle han också anförtros att delegera den del av verksamheten, som missionen under flera år bedrivit inom nämnda stad och härad.

Skolkommittén fick i uppdrag att ordna skolväsendet å hela fältet, att söka få det så enkelt som möjligt, att anställa examinatorer för smäskolorna på landet, att utskriva avgångsbetyg för sådana elever, som avlägga godkända kunskapsprov och att söka på bästa sätt ordna de s. k. sommarskolorna, så att de bliva så fruktbarande som möjligt.

Välgörenhetakommittén har att sörja för de fattiga och sjuka. Under den sorteras och barnhemmet i Chucheng. Den fick också uppdrag att i förening med ekonominikommittén genom insamningslistor söka samla pengar till barnhemmets utvidgning. Ekonomikommitténs uppdrag är att söka in samla nödiga medel för den verksamhet som konferensen lämnat sig.

En god konferens.

eller "fundamental och modern teologi". Den földeades av br. A. J. Lidquist. Någon av missionärerna troddé att denna fråga för närvarande var onödig - ett behandla inom vår krets. Ego ett faktum torde vara att till de många av konferentsleddarne hade särdeles mycket om den s. k. moderna teologien. Men i synpunkten tillkomst den var väckt av kineserna. Visade att man hade reda på siktigt. Fördragshållaren påvisade också en hel del av oljeheter mellan de båda riktningarne. Han påvisade att flera av de stöttestenar som ötronmässigt över, icke bördde vara nägra stöttestenar alls. Det gavala beprövade bibelordet, befrist från mänskliga otillbarbara teorier och uppfattningar, hade hållit prövet i alla tider, och det skulle bestå även då himmel och jord, förgå. Enär vi oförståndiga och svaga, människor är oöförmögna att fullt fatta Guds djuplektioner, värnades åhörarna för att vid bibelutläggningar, söka förklara bibelutläggningar, som de själva, icke förstår. Vi hör dock såsom kristna strava efter upplysning. Och Anden är en god läroverksamhet.

- 10 -

En infödd kristen om mis-
sionen i Kina. 15/4/27

En kinesisk kristen, Y. C. Chang, har nyligen gjort följande uttalande om missionen i Kina, vilet vår missionär Oscar Rinell översatt och ställt till vårt förfogande.

Agitationen mot missionsrörelsen på initiativ av de ultraradikala elementen i Kina bör icke betraktas såsom oroväckande syntomer för någon allmän missionsfientlig anda från det kinesiska folkets sida. Några sådana yttringar böra kanske väntas som en naturlig konsekvens av den intensiva nationalkänslans tillväxt, i synnerhet när man tager i betraktande de olyckliga historiska händelserna, som varit orsaken till att kristendomen i hög grad inblandats med Kinas förflyttnads- och ländernas relationer till de västerländska maktarna.

Att missionsföretagen nu underkastas en kritisk granskning är trotsigen till icke ringa utsträckning också beroende på utvidgningen av den allmänna bildningen och dess i ver att undersöka varje betydande institution, både kinesisk och utländsk, i avsikt at: examinera deras för- och nackdelar och studera vad som i dem är fundamentalt och vad som blott är tillfälligt och ytligt.

Men, från en synpunkt sett, kunnna vi säga, att även kritik av nedrivan-
de art är bättre än en total indiffe-
rent hållning ty, om kritiken är vä-
derhäftig och sadlig, kommer den att
leda till mera effektivt arbete genom
en bättre uppfattning och sålunda
mera intelligent och verklig vär-
dering av missionärens arbete. Vi bor-
de alltså i den nuvarande situationen
finna icke endast bekymmersamma
faktorer utan även uppmuntrande e-
lement.

I avsikt att nå de bästa resultaten bör en punkt icke förbises, närmigen att det närvarande är en i үgonen fallande nydaningsperiod i Kina, icke blott i politiska affärer och internationella förhållanden utan även fundamentalt i det kinesiska folkets liv och idéer. Missionären måste därför anpassa sig och sina metoder efter de nya förhållandena och omständigheterna. Detta är emellertid icke en antydan om, att något del av kristendomens fundamentala lära eller principer skall övergivnas eller offras.

MISSIONSPÖSTEN.

Svensk-kinesisk konferens i Kina.

Den svensk-kinesiske baptistkonferensen i Shantung, Kina, hölls i år i Chucheng under månadsskaran september–oktober. Stadgarna tillätta varje församling att sända ett ombud för varje påbörjat 50-tal av medlemmar. Men på grund av det långa avståndet, dyrtiden och det ihållande regnväderet, som gjorde vägarna nästan ofärbara, hade endast 23 ombud infunnit sig. Dessa representerade dock missionsens samtliga åtta församlingar.

betäckt och rapporter.

Under de fem dagar konferensen var samlad fördelades tiden sålunda: kl. 6-7 f. m. uppbyggelse och bönemöte; kl. 9-12 f. m. och kl. 3-halv 5 e. m. konferensförhandlingar samt kl. 7-halv 8 p. kvällen offentlig predikan.

Under en del av det gångna året hade konferensen haft tvåne resande evangelister i sin tjänst. Dessa avgavos var sin rapport om verksamheten. Jämte dessa evangelister hade också följare konferens, kallat f. d. seminarieårskonferens, pastor Ch'en. Swoe-ting att under ett par månader besöka fället. Denna konferens kunde med glädje notera, att han antagit kallesken och i sällskap med br. Li besökt Kiaochow, Kaomo och Chuching, där ibärmerkta och av Gud välsignade seriemöten hade hållits. — Kassarrapporten visade en liten kassa-behållning.

En kommité framlade förslag till gemensamt formular, att användas vid brudvignel och begravningser. En annan döde hade fullgjort ett flerstegt uppdrag att samla och sammansätta en del historiska fakta om värmissions verksamhet från början av dess tillvaro i Kina, intill närvärande stund. Båda dessa manuskript kommer efter någon ytterligare revidering, att tryckas och spridas inom församlingarna.

Statistik

Några av de viktigaste statistiska uppgifterna är följande: Under konferensen sortera åtta församlingar. Dessa hade under konferensperioden genomdöpt upptagit 130 nya medlemmar. Av dessa var 70 st skolungdomar. Likaledes hade under samma tid 12 st blivit urslutna och 28 avgått genom döden. Hela medlemsantalet var 2,123. Söndagslig predikoverksamhet hade utförts i 58 större kapell. Trenne hundrstationer hade särskilda kyrkorum förminnag med tillsammans 126 medlemmar. I 76 söndagsaskolor undervisades 1472 barn, av 53 lärare och lärarinno. I missionensiskolor hade något över 2,000 elever varit inskrivna och i 20 sommarskolor ytterligare nägra hundra. I Chucheng finns ett barnhem med 12 skyddslingar, och i missionens tre kliniker hade 65 sjuka en längre eller kortare tid vårdats, och därav åkte hem 66 personer i dessanmata.

tillsfällig sjukhjälp. Bokspridningen
uppgick till 9,450 ex. Å fältet insam-
lade medel steg till kr. 7600; 13,1
denna summa ärö elevavgifterna för in-
ackorderingsskolorna i Kiao-chow ej in-
beräknade.

Församlingens personliga bärkraft.
Fjolårets konferens hade uppställt fyra frågor eller överläggningssämnen som vid denna konferens skulle diskuteras. Det första överläggningssämnet handlade om den nutida kristna kinesens församlingens personliga bärkraft. Rörande detta fråga yttrade inledarens Gås Ginsji, bl. a. följande: Missionen har under årens lopp uppförstat och utbildat många dugande förmägör. Led samt nog ha många av dessa icke an vänt sina gavor i församlingens och missionsens tjänst. De ha blivit affärs män, lärate i regeringens skolor, inträtt i regeringens ämbetsverk etc. Orsaken till detta kunnat vara många. Men en av dem, säkerligen den största, är att de där erhållit högt fördeliktagande ekonomiskt utkomst. Många av dessa är dock icke helt förlorade för församlingen. De kunnat genom sitt intyckande och sina medel ändå främja Gud och missionsens intresse. En stor del sakar till glädje och tacksamhet till Gud är dock, att församlingen inom sig ännu äger många dugliga, godfruktiga och bärkraftiga personer. Dessa bör så häntas som möjligt tillvaratagande.

Den nutida kinesforsamlingens missionsuppgifter, vad den sätter i frågan på programmet. Det är som beskrivits just nu, en "braintande" fråga både i Kina och bland dem den missionstillsammensattade allmänheten. Frågan inledes genom ett längre och klärttaggande föredrag av Oscar Rydell. Med ledning förförde det och deu, därpå följande, discussionen fattades följande resolution:

"¹) Missionsarbetets mål i Kina är kristendomens stabilisering och naturalisering genom bildande av inhemska församlingar, bestående av pånyttfödda och döpta medlemmar.

2) Västerlandets missionsförsamlingar och
missionärer böra göra allt vad de kan
na för att fostra och hjälpa iförstå-
ningen till självständighet.

3) Varje infödd församlingsmedlem
bör hava som sin huvuduppgift att i
liv och lära fullborda Jesu Kristi mis-
sionsbefälning på jorden.

4) Församlingslagen bör tillämpa förfal-
tarskapets princip, som består i upp-
offrande av personlig kraft, tid och
agodear för Kristus.

5) Församlingens enhetsfråvända
börja grunds på Guds ord och en
bruten livsgemenskap med Kristus".
Den tredje frågan gällde
hundradekten:
Inledaren J. A. Rinell nävnde em-
het del exempel ur skriften, han
mänga av böckens mån både i gamla
och nya förbundets tid hade över huv-
udet, huru den hadé övars och övars
er alla mannhjärtaade kristna upp till

Ustulat. australis red.

Missionresor i krigstid.

Med missionens framryckning norrut under juni månad hotades provinsen Shantung att bliva krigsskådeplats. General Sun Chuan-fangs retirerande trupper på omkring 100,000 män övervälmade Sydöstra delen av provinsen och därmed särskilt hela vårt missionsfält. Under återläget hade flera "betydande platser" plundrats. De trupper, som vistades en längre eller kortare tid i de härden, där vår mission äger brygstationer, blevo väldigt bemötta av ortsbefolkningen och erhöll genom mandarinen bemedling dagligen mat. Dessa förhållanden torde förklara truppernas i stort sett goda disciplin & våra trakter. Tecken tydde dock på att större delen av vårt fält skulle indras i krigsförstånden, varför samtliga missionärer i Kaomi och Kiao-chow gav sig under senare delen av juni i väg till Tsingtau. Neden följer flyttningen var blot nägot tidigare denna gång än under föregående år, då flera av oss missionärer plägade tillbringa vår sommarrekreation vid kusten. Som Tsingtau endast hörde ett par tre timmars järnvägsresa från Kiao-chow och Kaomi pilgå dessa missionsstationer ofta besökas under sommarväret i missionens intresse.

I syfte att närvara vid de sedvanliga församlings- och uppbyggelsemötena i Po och Gåta återvände under tecknaden den 29 juni till Kaomi. Flyttningen var nog i tillfälle att se fältmarskalk Sun Chuan-fang stiga av ett extra tag för att inspektera sina taktiska soldater. Något senare berättade jag om mandarinen, som utlovade skydd åt missionens egendomar. Dagen efter min ankomst red jag till häst 35 km till Po. På grund av trupperkoncentrationer här var det omöjligt att hålla offentliga möten, utan de fingo i stället enskild karaktär. Under sådana förhållanden måste dopförfärtningen till vidare uppskjutas. Härifrån for jag till Gåta, som blot hörde ett par timmars resa från Po. Som denna plats icke hörde de sedanliga predikant-, skol- och församlingsmötens på lördagen och gudstjänsterna på söndagen. Det mest gripande ögonblicket under högtidligheterna var utan tvivel det, när 20 personer genom dopet klädde sig Kristus och senare vid Herrens nattvard hälsades välkomna till församlingenskap. Hela av de döpta har vi längre tid åtgjort undervisning i missionens skolor. Var böf är att dessa nya medlemmar ihållit allt Guds folk, må besjälade av Pauli passion, som hörde sig uttryck i orden: "Att love, det är för mig Kristus och att de är en vinnare."

på vissa delar i Po var Kiao-chow och Kaomi till Tsingtau. Vid framkomsten till Kiao-chow såg jag revolutionens flagga växla i staden. Det var trupperna under general Chen Lain, som i Kiao-chow och Kaomi gjort revolt mot den norra regimern och övergått till den södra. I proklamationen, utfärdad av general Chen utlovades bl. a. skydd och säkerhet för utlämningarnas liv och egendom. Inga främplingafientliga tendenser kunde jag upptäcka bland de soldater jag kom i beröring med i Kiao-chow och Kaomi. Denna lokala självständig hetsförklaring skapade givetvis en nervös spänning bland befolkningen. Kiao-chow sammanträffade jag med min far, J. A. Rinell, som var på tillfälligt besök i staden. Han förklarade att allt var som sig bör på missionsstationen. Detta var också förhållandet, när jag anlände till Kaomi på eftermiddagen. Med kvällstidet reste jag till Tsingtau. Sedan fick man veta att detta var det sista tåget, som gick till Tsingtau under fem dagars tid. Revolten hade nämligen till följd, att järnvägs-, telegrafiska och postala förbindelser i dessa trakter avklipptes. Trupperna i Kiao-chow beredde sig att intaga Tsingtau, medan de i Kaomi skulle försvara norra fronten mot ev. försök att nedslå uppror. Stridshandstenen upptogs genast av Shantungs militärhövding Chang-Tsung-chang och hans allierade fältmarskalk Sun-Chuang-fang. En straffexpedition under general Cheng Ching-yan sändes emot Chen. General Chu Hsiang-peng, högsta befälet för försvararet i Tsingtau, överrakade de revolutionärer genom sin bestämda vägran att utan strid överlämna hämnen till dem. Utlandska krigsbåtar lågo i hamnen reda, att försvara sina resp. länder. Undersättningslivet. Omkring 2,000 japanska soldater, som en tid bevakat japaniska intressen i Tsingtau, hanade sig i sig & sex beväpnade lig till Tsingtau, efter att först ha reparerat järnvägslinjen. Tsingtao förklarades i krigstillsstånd, betydande finansiella företag, järnvägar, m.m. affärshus tillbommade den dagen sind skyldförluster medelst järndörpat, och inga tillätsa vara på gatan efter kl. 10 på kvällen. Då de revolutionärer trupperna från Kiao-chow och Kaomi intago straffexpeditionens överlägshet, så flydde general Chen och hans soldater kapitulerade utan allvarlig strid.

På söndagen den 14 juli, mindre än en vecka tid efter självständighetsförklaringen var ingen, tillräckligt och normalt förbindelser återupprättade. Samma dag besökte några missionärer Kiao-chow och Kaomi. Till vår stora glädje funno vi att trupperna ikke plundrat dessa platser, missionens egendomar var inte skadade, och den kristna församlingen var bevarad. Faran synes för denne gång vara över. Tyngdpunkten för kriget ligger i skrivande stund åter flyttats söder om provinsen Shantung. Ingen vägar dock profitera om det militära liget i framtid! Vi tro tillhuggarna förmögenheternas sympatier och förhöja både i freds- och krigstid! Vår fasta tro är, att Gud skall leda allt till det bästa.

Tsingtau den 14 juli 1927.

Oscar Rinell.

Brev från Kaomi.

Alt-året gjorde general Cheng Chung-yen revolt i Kiangsu och Kaomi här lugn i stor sett varit sedanående på vårt fält. Röverier i mindre skala, särskilt vid denna årsid, då skörden utgör utmärkt gömställe för de laglösa, tillhörja ju nästan årligen den vanliga ordningen. Att dessa brott i år torde förekomma oftare här och var å landsbygden måste förfärligt tillskrivas sämre element, som lyckats undkomma efter det ovan omtalade upproret. Dåliga skördeutsikter på sina håll bidraga också att flera lokala personer i år bliva meddelaktiga i dessa företag. Medlemmar, tillhörande en hemlig förening, kallad »Röda sput», börja visa större aktivitet i PO-traktaten. Under bozareupproret riktades sådana föreningars medlemmar sin fientlighet mot utlämningarna och missionen, men nu synes deras mål vara att motverka skatternas höjande och militariseringen framfört.

Missionsarbetet pågår på samtliga utstationer utan avbrott. Den 5-7 augusti hölls våra sedvanliga predikant-, skol- och församlingsmöten i Kaomi. På sista dagen i högtiden klädde sig sju personer Kristus genom dopet och hälsades vid Herrens bord välkomna till församlingens gemenskap. Tre av de döpta ha en längre tid idkat studier vid missionens skolor å landsbygden. Det är vår förhoppning att efter sommarrekrationen vid slutet på denna månad få återvända till Kaomi för att fortsätta missionsarbetet på sedvanligt sätt och till Guds åra.

Oscar Rinell.

Trenne dopförrättningar i Shantung. Tre dopförrättningar i Po av löst vapen. Tre dopförrättningar i Po. På två av dessa förförutsättas att döptes 27 personer i Po, därmed förförutsättas att döptes 27 personer i Po. Samma dag besökte några missionärer Kiao-chow och Kaomi. Till vår stora glädje funno vi att trupperna ikke plundrat dessa platser, missionens egendomar var inte skadade, och den kristna församlingen var bevarad. Faran synes för denne gång vara över. Tyngdpunkten för kriget ligger i skrivande stund åter flyttats söder om provinsen Shantung. Ingen vägar dock profitera om det militära liget i framtid! Vi tro tillhuggarna förmögenheternas sympatier och förhöja både i freds- och krigstid! Vår fasta tro är, att Gud skall leda allt till det bästa.

Omtalade trenne dopförrättningar förrigginge på följande tider och platser: Den 4 september döptes 7 personer i Po, den 11 deanes 5 personer i Kaomi och den 18 dennes 19 personer i Gåta. Samtliga hälsades välkomna vid Herrens bord till resp. församlingens gemenskap. »Må Gud riga oss!» Hemsöktar att de värva i meddelaktigt och andlig nad!

Varför missionera i Kina just nu?

Var skapas historia rikligast i slutiden? Så frågade H. G. Wells nyligen och hans eget svar lydde: »Man må tväla på att någon enda av de senaste tolv månadernas händelser i Amerika eller Europa komma att spela en framstående roll i framtidens historia ... Men när vi bestrukturera Kina, synes det finnas något mera än framåtskridande där. Det är en förändring i ritmen. Det är en tydlig ansats till att skapa en ny fas, ett nytt Kina, ingenting likt vad världen någonsin förut skådat: en uppfördran, ett löfte till hela mänskligheten.»

Nutidslaget i Kina är fruktansvärt kritiskt men har likväl under de senare åren aldrig varit så förhoppningsfullt. Här gäller det en nation med 400 miljoner själar, för vilka Kristus även död, och de flesta ha likväl aldrig hört hans evangelium. Den största, äldsta och, när det gäller utvecklingsmöjligheter, rikaste nation på jorden, och kanske bestyrkande att i sinom tid förvandla världens utseende! Gud har berett detta folk för hans sanning. Det står i begrepp att övergiva tusentals uppfostringsmetoder och styrelseformer samt vänder sig bort från de falska religionerna. Folket

söker efter det, som tillfredsställer själenas djupaste behov.

Gud har säkerligen icke skänkt denna nation outtomliga möjligheter och bevarat dess civilisation i flera tusen år samt förberett dess fridskande miljoner för hans evangelium utan en bestämd anledning. Skall Kina påverka mänsklighetens utveckling, och i så fall huru skall det påverka den — för eller emot Gud? Svaret beror på de utländska missionärerna och de infödda kristna. En av Kinas ledare har sagt, att den kristna rörelsen skall bestämma huruvida Kina skall bli »den gyllene välsignelsen eller den gula faran» i förhållande till världen. Kina måste frilas icke för sig själv utan för mänskligheten.

Gud behöver Kina, men huru mycket behöven icke Kina Gud! Fyllt med fattigdom, okunnighet och vidskapelse samt omgivet av utvecklade möjligheter, står det kinesiska folket med sin tro på de inhemska religiösa ideerna och den hedniska kulten underminerat sökande efter svaret på mänskligens tide- och ewighets frågor. Endast i Gud kan det finna befrielse från okunnighet och vidskapelse samt erhålla förutsättningar att tillvarataga möjligheterna och mottaga tillfredsställelse för själens längtan. Kristus är Kinas enda hopp. Vid denna kritiska tid av yttre omvälvningar och inre

nydaningar är det särskilt ett trångt behov, att de bästa förtänder och hjärtekrafterna förenas för att göra kristendomen till en levande faktor i individens och nationens liv.

Dessa två skäl för missionens bedrivande just nu måste ses. Det tredje motivet måste känna. Själens krav är att tillfullo utvecklas sig. Detta kan ske endast genom anpassning i den plan, som Gud har för varje själ. Hans plan med avseende på oss är, att vi skola utbreda Guds rike i Kina liksom i hela världen. Endast genom att handla i överensstämmelse med denna plan, kan vårt liv göras rikt. Det är svårt att tolka Guds språk i detta sammanhang. Det måste uppfattas av vår inre mänskliga. Vilken förmånen att ha del i ett så stort och heligt företag! Gud kallar oss att missionera i Kina, ty Han älskar dess folk och behöver det i sitt frälsningsverk. Kina kallar oss att missionera här, emedan dess miljoner behöva Gud. I vårt inre känner vi dock kallelsen, ty endast genom att följa Guds plan kunna vi få det överflödande liv, som Kristus vill ge.

Oscar Rinell.

Utrotningskriget i Kaomi.

För U. V. av Oscar Rinell

Jusen-pa pågår ett fruktansvärt utrotningskrig, inom Kaomi, härad, liknä i de tre nägränsnande distrikten, där vår mission har sin verksamhet i Shantung.

Provinsens militärhövding, Chang Tsung-chang, har nämligen befallt sina trupper att utrota en hemlig förening, kallad »Röda spjut» eller »Stora kniv». Föreningen har på sistona visat stor tillslutning på handbyzden på grund av dels dålig skörd, dels skatternas ständiga höjande, dels den alltomslukande arméns framfart. Medlemmarna är långt ifrån väl disiplinerade efter alla beväpnade med vapnen, varav, eftersådana fannas till viss utsträckning, men ha dock visat häpnadsväckande med i mindre sammandräbningar med trupperna på grund av vidskepliga föreställningar om sin osärbarhet.

Soldaterna ha å de platser, där de redan dragit fram, infjat skräck hos befolkningen genom att göra mänsklig skövliv till den billigaste varan i världsmarknaden, plundra hemmen och bränna ett stort antal byar. De mäniskor, som hittills släppt till livet, varav några huvud nu prydta förgiftade platser i vår stad till rassing för allmänheten, tillhörta i de flesta fallen dem oskyldiga lanthövdingens. Då några få invånare i en by ingått i den stora knivens förfogning eller när »boxarna» tillfälldigt dro-

git genom en by i avsikt att angripa trupperna, ha dessa byar jämnaats mot inskeden. Det har dock givit fall, då andra byar räddats genom att bryt brytupersoner gått i bergen för att inga sådana ledlösa individer finns inom deras jurisdiktion. Som trupperna och boxarna tagit tillfället i Po-trakteo torde ett större slag vara att vänta i de närmaste dagarna.

När vi först hörde om det tillståndet utrotningskriget i dessa trakter tillrådde de kristna inom faröytila området att åtminstone tillvidare flytta kvinnor och barn till lugnare platser. Följden har blivit att missionsstationen i Kaomi är nu full med sådana flyktingar. Givetvis har många kristna, icke varit i stånd att lämna sina hem. I avsikt att utverka skyddsgärde för våra kinesiska församlingar har Kiao-chow- och Kaomi-bäralden hänt några »utläändska missionärer» gen. Kiao-chow-måndarinens vänliga bemötande i tillfället att underhandla med general Chu Hsiang-pen, högsta befälet för straffexpeditionen. Sedan har presenterades med kartor, utvisande missionsstationer, utlovade han skydd för våra kapell, skolor och liknande varande kristna. Vi uppmåttos att hissa en flagga liknande röda kornet över missions egendomar för att därmad fästa soldaternas uppmärksamhet vid dem. När jag i söndags reste till Gätä för att upprakta generalstabens därstädas, sådes det mig att denna befallning från general Chu mottagits. Till min stora överraskning tillhörde den högre officieren, som jag inledder underhandlingar med, G., baptistsamfundet. Vid mitt besök hade trupperna slagit sig ned i hela tillgängliga bus i byn, inklusive missions egendom och det förhyrda området.

Detta. Enligt senaste meddelande har soldaterna nu flyttat till en plats i närlheten av Po. Faran för utställningar, tillhörande Kaomi- och Gätä-församlingarna, synes i så fall vara förtöjd. Däremot ha Po och dess utposter indragits i krigssonen.

Hårdjude nog ha så vitt jeg vet i skrivande stund dann inga kristna dödats eller kapet eller skolor skadats. Utvileggen har naturligtvis till följd att missionsarbetet inom omtalade områden är imödigheten måst tillta vidare nedläggas. Det är att vänta att efter förföljelserna aldrig många bland befolkningen, vilka harit hemlösa och berövade alla existensmöjligheter, antingen utvandra till bättre lottade platser eller sätta sig till handiermak baserat tilltagande ledar... Nog, av utrotningskrigets ödedygiga verkningsar på mis-

sonen, resulterat inom missionsområdet traktat som förra i den närmaste framtidem.

Utrotningskrigets följd.

En ny bibelkvinna.

Tiderna förändras. Den sista av ledare för en väckelsekampanj i Kina plågar i allmänhet en manlig evangelist intes. Likväl har Koömnibaptistförsamlingen inbjudit fröken Hoo från Pingtu, Shantung, som talare för den serie religiösa möten, som just hållits. Hon representerar, kan man säga, en ny bibelkvinnotyp härut. Fordom, och till stor utsträckning även i dag i många missionser, ha endast äldre kristna kvinnor med minimal skolutbildning engagerats som bibelkvinnor. Fröken Hoo är däremot blott 32 år gammal och har jämte en god kinesisk uppfostran erhållit en gedigen teologisk utbildning i både Hwanghsien och Nanking. Hon har tjänat som läkarinna i många år i sydstaternas baptistmission i Shantung och deltagit nu med stor framgång i deras evangelisationsarbete.

Tiden för väckelsemötenas hållande visar sig tyvärr sammanfalla med det av regeringens trupper initierade utrotningskriget i dess trakten mot en hemlig förening, kallad «Löd-sjuda spjuts eller »Stora kniv». På grund av detta sakförhållande mördades flera av våra infödda missionsarbetare, som hade sin heminbörjan i krigszonen, helt eller delvis utslivda från dess möten. Till slutningen blev dock jämställdesvisor, ty under tiden komma många kristna från landsbygden som flyktade till missionsstationen.

Väckelsemötena varade i åtta dagar. Programmet för varje dag var som följer: kl. 6.30 f. m. andakt, kl. 10.30 f. m. gudstjänst och kl. 4 e. m. gudstjänst. Fröken Hoo ledde hämtliga möten och predikade oftast över en timmeas tid. Jesus Kristus och honom korafist var det centrala i hennes budskap. Kristens betydelse för den enskilda och Guds rike i stort fastslag på ett övertyggande sätt. Framställningen vittnade om renhet, berigvning, stor bibelkunskap, fördanskhet, vägen och djup andlig erfarenhet. Den, som hövde dessa rader, minna högt få märkta kristna talare, som har dött med så stor bekräftning, och talare, snälligt evangelister stå hanade. Det God att vår missionärer och de denna nya bibelkvinnotyp! Oscar Rinell.

fasta tro till det b
Tsingti

En krigshärjed by.

Det av regeringens trupper igångsatta utrotningskriget å vårt missionsfält i Shantung mot en hemlig förening, kallad "Stora kniv", tog ett hastigt slut. Då ingen allvarlig sammandrabbning förekommit kunde inte någon avgörande seger tillskrivas någonstans sida. Straffexpeditionen kommanderades i södra kinesiska till Lung-hai-härmarna, eftersom general Fen: Uli-huang annat tillfogat Shantung-Chih truppernas därför ett betydande nederlag. Denna hade till följd att de kinesiska underhånden ingick i "Boxars" och regeringens representanter kunde utan svårigheter sl. asyflet resultat.

Den hemliga föreningens last upptäcktes med undantag av ett par hundra personer i Pe-trakten. Dessa var i verkligheten banditer och var i strid med staten i konflikten både med de lokala soldaterna och de av blanda krigshärjed by.

Under utrotningskriget meddelade jag i ett brev till U. V. om hela soldaternas inungeade strick hos befolkningsens genos åtagande, militärholivet till den tillfälliga "Vatten i västerns markanden, plundrade hemmen och krävde ett stort antal byar. Efter kriget sätts in de flesta flyktingarna återvänd till sina hemtrakter. Jämför, som drabbats av föroreningar, har sätts in till följd över huvudet många miljör. Nyligare berättade jag Cheng-ka-cheng och Pao-hsing, två av dem som hett och kallat blanda. Blanda härvan ger en överblick över en rik folklös landstigning tak äro blanda och endast harer kvar. De tal, som synes i blanda, ha byggts efter krigets slut.

Många utrotningskriget pågick hela sommaren och hösten 1925 och den befallts ordet om skydd för den kristna församlingen till efterstridet. Det miste erövras, att i stort sett var tropperna mycket tillhörtsgående mot missionären och de kristna. Ingen kapell eller skollhus ha brunnit, elura nägra ha temporär bekräftats av soldaterna. I likhet med många bland befolkningen inom krigszonen ha flera kristna, inklusive missionsarbetare, riskerat en del av sina tillhörigheter eftersom blanda, men den inledande striderna etc. Medan soldaterna var i Götta dökades en mindre församlingssmedjan i söder om hembytet i hans eget hem. Denne kristne hade idag sätgt med "Boxars" att göra men väckte soldaternas vro-

de genom sitt motstånd då de voro i begrepp att stjäl hans ägedalar. Baudilernas led komma utan trivel tillväxa som följd av oroligheten. Nyligen medförde evangelisten Tsu Hung-ain en pengzingsmannas utgivande häverna för samtliga infödda arbetare i Po-district. På grund av osäkerheten vidtog han den försiktighetsåtgärden att gömma pengzingsarna på olika ställen i kläderna. Innan han näts bestämmelseurten blev han berövad ungefär halva beloppet av tvåttarbander med moderna vapen. Som väl var upptäckte de icke mera pengzinger på honom, ej heller togo de hans liv.

Oroligheterna inom Koömnibaptistförsamlingen hävdades, ha indirekt bidragit att flerta deltagare uppdrivsneset vid nya bevis på Guds inspridande till förmåda för hems folk. Många bland lantbefolkingen hade hettat för den betydande sannor för att vissa inträde i hemliga föreningar med uppgift att beskydda medlemmarna i oda tider. De gängna mänskorna ha gjort många förehopningar med hänryckning till betydelsen av den föreningars vidkunliga hjälpmittel i försvarsnysete. Många erövrade att den kristna församlingen lyckats bli genom ekisprovet och börja för den skull visa större intresse för "Jesus-kristen". Ett stort evangelistteam är förfinsa för handen. Församlingsmedlemmar, som en följd av är varit avfalliga i hjärtat, ha väckts ur sin slähet och börja blixtre förtid en kristens hälle förmåner och förpliktelser. Vid det nyligen hållna predikantsmötet i Götta rapporterade flera evangelister om dylika förändringar. Tillslutningen vid uppbyggnadsmötet var oväntat stor denna gång. Publikn kunde icke rymmas i kapellet, varför eftermiddagens gudstjänst med naturligt förriggick på missionsgård i stridande sol. En andlig stämning vilade över mötet, då vi erövrade oss huru Guds röd i ett rikt och härligt mäktigt vilat över oss som individer och som församling. God är mäktig att hinna det enda tytan det godes syften!

Antage att det är sant, att evangelisterna i Kina hävdar att kristliga erövrare framförskräckande i landet i sin helhet, skulle ett sådant sakförhållande berättiga den kristna religionens anhängare att proselitistiskt inskränka eller nedlägga missionshärjed? Dr. David Z. T. Yu, ordförande för Kinas nationella kristliga rik, framställde denne kristna och kunde fråga till både kristna och utländska kristna i Kina: "År kristendomen en lyxartikel att endast Majnias i fredskrav och övergivna i nödtid, eller har den kristna religionen liksom det kristna folket något att skänka ett folk i denna kamp för demokrati och självständighet?" Oscar Rinell.

Kaomistationens rapport för
V.P. 1927. 12/1927

Shantung har i stort sett ånämnt relativt lugn under 1927, trots inbördeskriget i Kina. Några områden i den sydvästra delen av provinsen har dock varit krigsskädeplatser. Förödelsen berörde under sommaren att direkt berörda svenska baptisternas missionsfält. Revolten i Klaochow och Kaomi under general Chens ledning nedslogs dock utan allvarlig strid. Utrotningsskriget däremot mot en bönig förening, kallad "Stora kniv" eller "Röda spjut", inbjagade under hösten skräck hos befolkningen i södra delen av Kaomi liksom i de angränsande distrikten. En tid syntes mänskolvilket vara den tillgängaste varan i världsmarknaden, hemmen plundrades och ett antal byar brändes. Sedan straffexpeditionen förekringrat "boxarna" har banditernas antal och aktivitet tilltagit i vissa trakter sörjande liv och egendom osäkra. Tunga och godtyckliga militära skatter jämte skördens missväxt ha ytterligare bidragit att öka folkets bördor och lidanden. Främlingstoliga- och antikristliga rörelser ha icke varit märkbara i dessa trakter. Missionärerna ha icke nödats avskurta, missionsegendomarna ha icke skadats och de kristnas liv, med ett enda undantag i Gåta, ha bevarats.

Tvenne baptistförsamlingar, bestående tillsammans av 763 medlemmar, är beläggna i Kaomi härad. Kaomi baptistförsamling räknar 265 medlemmar och Gåta 498. Under året har 12 personer i Kaomi upptagits genom dopet i församlingsgemenskapen, motsvarande siffra i Gåta är 39. Vid de senaste två predikantsmönen rapporterade evangelisterna från flera platser, som hemsöks av oroligheterna, om många "intresserade" och uttalade den förhoppning att efter grundligare undervisning i Guds ord flera av dem i den närmaste framtiden skulle ikläda sig kristenhet genom dopet och förenas med församlingen. Orostiderna synas ha gjort många icke-kristna mer intressanta för evangelium och väckt flera avfalliga kristna till större tillit till God och Jesus Kristus. Antalet församlingmedlemmar och intresserade i förhållande till folkmängden är litet men de äro dock spridda smart över hela häradet. Oroligheterna under hösten ha bidragit att öka kristendomens inflytande och höja dess prestige bland befolkningen.

Missionarbetet i Kaomi- och Gåtfältet har i huvudsak fortgått utan avbrott och följt samma riktlinjer som under föregående åren. Fyra utländska missionärer ha mer eller mindre ägnat tid till att evangelisk verksamhet. Tätmission och predikoverksamhet har också bedrivits av 19 infödda evangelister & 16 utställare med regelbunden rörlig verksamhet samt i många tillitligande byar. Taek varje "Steward"

"Fund" ha omkring 1,000 Nya Testamente utdelats gratis av de infödda missionsarbetarna till sådana personer, som hoya att dagligen studera Guds ord. En kolportör har ägnat sig utställande åt spridande av biblar och delar därav samt god litteratur. Sex bibelkvinnor äro upptagna med religiöst arbete för kvinnans lyftande. Bland talare från andra samfund noteras med tacksamhet fröken Ho, Pingtu, som ledde en givande serie väckelsemöten i Kaomi. Tillslutningen var synnerligen stor på grund av de många flyktningar, som uppehöll sig en tid i missionsstationen, eftersom deras hem befannos sig inom den farofulla zonen. Evangelisationstillfällena äro nu större än någonsin.

Skolkommissionen omfattar en folkskola för flickor i staden och 19 småskolor för gossar och flickor i landsbygden. Undervisningen i samtliga skolor utövers av en läarestab & 22 personer, inklusive en utländsk föreståndarinnan för folkskolan. Elevantalet i alla dessa skolor uppgår till 415, varav 29 erhållit sin utbildning i folkskolan. Skolavgifterna för landsskolorna ha inbringat kr. 900 - samt mat- och skolavgifter för folkskolan omkring kr. 400:-. Utom ett antal söndagsaskolor ha 4 sommarskolor bidragit att främja ökade kunskaper i bibeln och modernsättet. Bland antalet döpta under året räknas 33 elever. Den sedvanliga bibeklassen och evangelistskolan ha icke hållits på grund av oroligheterna.

Sjukvårdsverksamheten har under året varit temporärt nedlagd. Endast församlingsmedlemmar och elever i folkskolan ha erhållit hjälp från kliniken. Shauer missionens sjukvårdsverksamhet har dock bedrivits i mindre utsträckning, ha andra sjukhus i staden varit tillgängliga för allmänheten. Hälso tillståndet bland missionärerna och kinesiska kristna har i det stora hela

varit gott. Fru Hellen Rinell och fröken Sanna Anderson nödges under kasta sig läkarebehändig en tid, men fullt återställda ha de sedan kunnat aktivt delta i missionsverksamheten. Fröken A. Nödges språkstudier under första halvåret. Insamling har gjorts i tillämpligt syfte, och ha kontanter, kläder och gavor i natura givits nödlidande.

Till sist noteras med glädje att stationsföreståndaren A. Leander och fru Leander ha lyckligt anlåtit till Kaomi efter två års vistelse i Sverige för att återupptaga ledningen av missionsarbetet iom detta distrikt.

Upplyst och godkänt vid Kaomi stationen den 24/2/28.

Oscar Rinell.

12/10/28
sisk kristens gäva
... ätervände till Shanghai ...
... interessant kines, ... att ha fullbordat ...
... att han är en intresserad
... rad av politik och har vid flera tillfälle
... avhöjt höga och inflitserika
... poster. Han har blott sett några och
... femton somrar och härstammar från
... provinsen Szechuan. I flera år har
... han varit agent för Singers symaskiner
... i närliggande provins. Han är också
... intresserad i sjöfarten och äger en
... ångbåtslinje mellan Chungking och Ichang. Han är medlem av Chungking handelskammare.

Herr Liu är en alvarlig och aktiv kristen och en trogen församlingsmedlem. Han har gjort ett noggrann studium av olika religioner och kommit till det resultat att kristendomen är bäst. I yngre år var han fientligt ständ gent emot kristendomen, men efter grundliga studier i Bibeln beslöt han sig för att ansluta sig till en kristen församling. Efter att ha tjänat som ledare under många år för K. F. U. M. i Chengtu begärde herr Liu förflyttat sin aktivitet till Chungking och där bidragit att befria kristen verksamhet.

Några år sedan gav Liu tillkänna att han var tämligen förmögna, och önskade icke behålla heba sin förmögenhet. Sedan en sunna tillräcklig stor att underhålla honom och hans familj under den återstående delen av deras liv främräknats, hämnade han större delen av sin förmögenhet till K. F. U. M. i Shunghing och två andra kristna organisationer, inklusive den församling han tillhörde, och ett barnhem, som han intresserade sig för. Den sammanlagda summan, sou han donerade, var approximativt kr. 200,000.

En bestämmelse gjordes, att en del av detta belopp skulle användas till bildandet av ett kommersiellt bolag och vinsten skulle delas lika mellan de tre organisationerna. Herr Liu saade, att han var villig att förestå företaget och acceptera en nominell lön, men att han icke skulle taga större av vinsterna. Detta bolag har sedan utvecklats i hög grad tack vare häns effektiva metod och affärsinsikt och skicklighet.

Oscar Rinell

青島時報
THE TSINGTAO TIMES

(English Edition)

Published Every Day Except

Mondays & Holidays

1 Hsin Tai Road, Tsingtao

Telephone . . . 2115

Telegraphic Address "Times" Tsingtao.

Subscription Rates

One Year \$18.00

Six Month \$10.00

One Month \$1.00

Single Copy \$0.10

Advertising Rates will be supplied
on application to Business Dept.

Tsingtao, August 16th, 1928.

KIAOCHOW'S NEW MANDARIN PRISONER.

(The Kiaochow Coup-d'etat)

A few days ago a new magistrate called Hoa, with authority from the Southern government at Tientsin arrived at Kiaochow. In the beginning he remained in hiding after his arrival living in several different places, in the said town for short intervals. When his whereabouts was known he was invited to the yamen in order to take over official responsibilities. On Monday Mr. Wang Tien-we, the Northern Magistrate of Kiaochow, resigned in favour of Mr. Hoa, who duly assumed his new position. Everything seemed to be going smoothly, when the old official left all at sudden next morning (Tuesday 14th) by the fast train for Tsingtao. Soon after his departure General Chou, chief of the military police force, ordered his men to enter the yamen and arrest the new magistrate and his followers. The order was carried out during the morning. Among the new staff arrested are Lu Shing-tai, who was appointed by the new magistrate as new chief of the police, and Yang Denlin, a newly returned student from U.S.A. who was to open negotiations on behalf of the new regime with the Japanese garrison at Kiaochow.

The southern mandarin and his staff were bound and removed to the military headquarters. On account of the coup d'état the city proper was heavily guarded on Wednesday, as well as other strategic positions in the suburbs. No looting was reported and things seemed quiet otherwise.

The motive for the above drastic action is at present unknown. One Chinese version is that the Japanese at Kiaochow have protested to general Chou for letting a Southern mandarin take over responsibilities in this section of Shantung which nominally belongs to the North. Another Chinese version is that the military have taken the new mandarin prisoner in order to make negotiations with the South easier. It should be remembered that general Koo Chin and his soldiers have as yet been unsuccessful in their negotiations with the South. Under these circumstances it was of course exceedingly dangerous, to say the least, for a handful of southerners to try and assume official responsibilities at Kiaochow.

It must be said that the old official Mr. Wang Tien-we, has had a very stormy but successful period in Kiaochow. Last summer he had to make arrangements for the Kiaochow-district to accommodate a large portion of Marshal Sun Chuan-fang's troops while on their retreat. It will be remembered that part of this army under general Chen revolted at Kiaochow

but returned again to the northern fold within a week. During the autumn Mr. Wang negotiated with the Red Spear societies in the Kiaochow district and warned them of possible punitive expeditions. Although they did not heed his endeavours the punitive expedition terminated at an earlier date than was expected. Early he petitioned and received funds and grain for the homeless and property stricken. He has always stood for the people, and sometimes at great risk negotiated with the military. The most cordial relationship was established between Mr. Wang and the different missions at Kiaochow. He has

done everything in his power at critical periods to protect foreigners, their lives and property. Even during the Japanese occupation he has, under difficulties, faithfully carried on his many duties. Although the situation has often been serious he has continued to improve roads in the city and extend same for motor car traffic in the country. Mr. Wang has won the hearts of the people as no other mandarin in Kiaochow before. Whether he will be recalled after the coup d'état is unknown. If the southern government possess such officials as Mr. Wang Tien-we there will undoubtedly be a great future for China, but the absurdity of sending new officials of the Nationalist regime to supersede the old authority, and without any force behind them to divest the Police chief and suchlike armed force, is just looking for trouble.

THE FLARE UP IN ^{Tsingtao Times} KIAOCHOW

SPECIAL
WORK OF THE "RED SPEAR"
SOCIETY. JAPANESE TROOPS
ASSET IN MAINTAINING ORDER

The recent coup d'état at Kiaochow has now been followed by further disturbance. Fighting broke out on Monday morning the 10th within the walled city. Several hundred members of the Red Spear Society challenged the authority²³ of the Sheng-ku rd²⁴ Corp, Poh Wei²⁵ Tien. The invaders passed through the east Watergate and in cooperation with other members of the Red Society in the city started shooting in the east suburbs. During the shooting some thirty on both sides are reported to have been wounded or killed. The Japanese troops stationed at the Kiaochow railway station assisted the Chinese military police force in supporting the rebellion. Fighting between 8 AM which time all heavy guards at strategic points and so forth closed down; it was carried out in

An Oppo

The cause of a certain set it has been reported that Chou Kuan²⁶ assisted Ho²⁷ in capturing Kiaochow in his capacity as being sympathetic may have been backing. It would then appear that their object was to release the above mentioned prisoners. A more likely reason is mentioned by others, namely that the Red Spears considered the moment opportune to revenge last summer's military punitive expedition in the Kiaochow district. This purpose seems very probable also because the military at Kiaochow have from time to time pressed demands from the people. It is not unlikely that one of these suggestions both combined constitute the cause of the rebellion.

Done

The southern mandarin and his staff are still prisoners at the military headquarters of general Chou Yang Deng-kao, who was summoned as interpreter in eventual negotiations with the Japanese, has been released as he had not played any part in the new regime. The late northern magistrate, Wang Tien-wu, is still in Tsingtao and is not likely to return to Kiaochow in his old capacity. Previously he had tendered his resignation on several occasions although it had not been accepted. It is expected that the military will shortly appoint one of their own nominees as magistrate.

During the fighting no damage has been done to any of the property belonging to the Swedish Baptist Mission, the United-Lutheran Mission, or the Catholic Mission. All missionaries connected with the different Missions, who were in town during the shooting, are safe.

Kiaochow Notes.—General Chou Kuan-shan's nominee, Mr. Yang Deng-kao, assumed official responsibility as magistrate of Kiaochow on Sunday the 19th. At a meeting with the gentry the same day general Chou brought up the question of increasing the Safeguard Corps both in persons and arms in order to extend his pro-

tection to also include Kaomi. The district of Kaomi has been without a mandarin for some time. The realization of this plan would in fact result in making the Kiaochow cities independent.

The gentry is not in a position to make its disapproval of this project effective as general Chou is at present dictator in Kiaochow. It is however feared that such a project may result in future complications, when general Chou's authority is challenged by the Nationalists. General Chou has the southern mandarin, Mr. Hoa Shu-shing, still under arrest on the ground that the latter has no credentials. We have it however from reliable sources that Mr. Hoa has been duly authorized by the Shantung Provincial Government at Tidian.

The situation in the city of Kiaochow is again normal after the recent friction with the "Red Spears." In the southern part of Kiaochow, district, i.e., around Wangtai, the Red Spears are reported to be very active. As the crops just now make convenient hiding places for the many bandits there infest, the country side travelling in the districts of Kiaochow and Kaomi is at present not advisable.

Avskedsfest i Kiaochow.

Med anledning av fröken Titti Schlyters hemresa hölls den den 9 sept. en onkel men stumningsfull avskedsfest i kapellet i Kiaochow.

Kapellet var smakfullt dekorerat med blommor, ljus och flaggor, vilket bidrog att skapa en varm och hemtrevlig prägel på festligheten.

Initiativet till högtidligheten hade tagits av baptistförsamlingarna i Kiaochow och Longgiatsuen. Pastor Wang Ge-ahen väntgjorde som ledare och upplyste om mötets syfte. Tvonne kinesiska representanter riklade där efter några hjärtliga avskedsord till festförmålet och överlämnade var sin trelviga present som minne från församlingarna. Missionär J. A. Ringli tolkade i några väl valda ord de närvarande kamraternas känslor.

Fröken Schlyter tackade i sitt svarntal för förmånen att delta i missionsarbetet i Kina och meddelade att missionsledningen på grund av särskilda miljöförhållanden tillfältet henne företaga sin hemresa något tidigare än tänkt var.

Pastor Wang uttalade den förhoppningen att hon genom sympatiska skildringar av sittidslaget härnäst skulle påverka missionsvinnarna att ännu mera bedja och offra för vår Kinasision.

Under kordial stämning intog sedan te. Flera sångnummer bidrog även att göra programmet omvälvande.

Fröken Schlyter lämnar Tsingtao den 14 sept. med ångaren Burgenland. Vi önska henne en lyckosam resa.

Kiaochow den 11 sept. 1929.

Hellen Rinell.

U. V. Nov. 1929.

KIAOCHOW Notes.

George

U.S.L. 10/12/28

The situation in Kiaochow has been somewhat uncertain for a few days. No clash between the local Police and the military Police has ^{not} ~~ever~~ occurred. On Wednesday morning part of the military Police which until recently was connected with General Goo Chin's army left the city and went south some twenty li. The other part remained in the city proper under the command of General Chou Kun-shan. It will be remembered that General Goo had established a Military Guard Corps a few months ago which at first confined itself to Kiaochow but afterwards also included Keantien. After arresting the southern mandarin Hua Shao-tung, and his followers General Goo has been dictator in the said districts. During his short stay enormous sums have been pressed out of the people who had never been popular amongst the Kiaochow inhabitants and no one

Done

Local Police remain in charge of the city. Insurgents have ^{not} ~~ever~~ attacked.

The southern officials, the shooting, and two of his followers who have been prisoners at Chou's headquarters were released this morning. Their whereabouts was unknown during the afternoon yesterday. About a fortnight ago Liu Shan-tai who was arrested at the same time as the southern staff was shot by order of Chou,

Last Monday a relative of General Goo Chin left Chucheng for the Kuan-chow district with the intention of assuming the post of Taoyin. The seat of the Taoyin has hitherto been at Kiaochow but for some time Ching Tung-chang's appointee has not remained duty. The new Taoyin intends to temporarily have his office at Wung-tai which is 30 li south of Kiaochow. The reason for this is that no previous arrangement has been made with the Japanese in order to assume the Taoyin office at Kiaochow.

and Mission. There are 400 students, 100 Chinese, 300 European, engaged in religious activities and evangelistic services. The Chinese work is carried on by 100 members, 493 baptized communists were added to the Christian community during the year. The educational work consists of 87 Primary schools and a Junior Middle School with 1,547 pupils under instruction and spasmodic soft morphine repetition the philanthropic endeavours

KIAOCHOW

NOTES.

Tsinling Notes 13/10/28

(By Our Correspondent)

Since the Japanese, ^{now} in co-operation with the local Chinese Police removed Chou Kun-shan and his military ^{now} safety guard corps the situation in Kiaochow city has been quiet. Chou has been transferred to Tsingtao. It is rumored here that Chou has been accused for unlawful actions during his short tenure of office at Kiaochow and may be turned over to the Chinese Court at Tsingtao for trial. Chou's soldiers who were disbanded by the Japanese are now roving about the country demanding money and weapons from the villagers. They have been attacked by the Red Spears.

New Taoyin Unauthorized

The man who was appointed by Chou has been forced to resign. The new TAOWIN who assumed office only three weeks ago at Wung-tai requested the inhabitants of Kiaochow to acknowledge him in his new capacity. The gentry wired the Provincial government at Tsian and were informed that the Taowin had not been duly authorized. Kiaochow was advised to temporary appoint no acting officials as the Tsian Government would not appoint anyone for Kiaochow until the Tsinan incident had been settled. The gentry have followed this advice.

Successful Conference Concluded

The Swedish Baptist Mission has recently held its annual Chinese conference at Kiaochow as Swedish missionaries are connected with the

Tsinling Notes

COUP D'ETAT IN

CHUCHENG.

WILL CHUCHENG CHANGE FLAG?

(Contributed)

Nov. 21.—Fighting broke out early last night in Chucheng and continued until dawn. The clash occurred between 2,000 troops of General Koo Chen's force and about half as many soldiers belonging to the Provincial army under General Wu Chen-shan's command. The latter were stationed in the city proper while the former were confined to the suburbs. General Koo's main force is encamped in several villages in Chucheng district and neighboring districts. During the shooting several wounded and killed were reported on both sides. By daybreak General Koo's troops had entered the city proper, disarmed most of General Wu's soldiers with the exception of a smaller section, which was surrounded, while the remaining part had escaped with their weapons. City gates and strategic points were heavily guarded and only military were conspicuous on the streets this morning.

IS THE REVOLT OF
EASTERN SHANTUNG
MATERIALIZING?

The future only will reveal if the coup d'etat will result in the discontinuance of flying the nationalist flag in Chucheng. Time will also answer the question whether this flare up is but a disconnected incident or part of the much talked about independent movement of Eastern Shantung. General Koo Chen is one of tuman Chang Tsung-chang's old supporters and rumour has it that he, in cooperation with other generals of the defunct Shantung army, are making preparations for a revolt in favour of the Generals Chang Tsung-chang and Chu Yipu. If this be true this section of Shantung may sit back and wait for more trouble.

THE TABLES TURNED.
The wheel of fortune in Chucheng has now turned in favour of General Koo Chen. Only last summer he returned to this city with his retreating troops after their defeat around Pingtu and later at Da Jo Yang near Kaomi. General Chu Tsai-kai of the above mentioned Provincial army refused to give his troops admittance to the city. An armed clash was only averted in the eleventh hour through negotiations carried on by Mr. Bien, the popular mandarin of Chucheng, and General Tai who is a native of this city and therefore did not wish to see the welfare of the inhabitants impaired. Since then General Koo's troops have been garrisoned in the suburbs and neighboring villages. It now appears that General Koo found the moment opportune for revenge and to increase his sphere of influence.

WHAT FLAG DOES
CHUCHENG
FLY?

Whether the coup d'etat may have deeper significance is a matter of speculation. The Provincial troops under General Wu and General Chu's command who have now been disarmed are recognized by the National Government. They seem to have received uniforms, supplies and money from Nanking. This does not appear to be true concerning General Koo Chen's force. It lives entirely on the local inhabitants. Numerous bandits from Chuchow and around Poi Kiao-chow have recently been incorporated in his army. The Government at Nanking does not seem to have accepted his application for converting his troops to a regular nationalist force. It has been rumored several days that a Chong Ying Yu Yuan or Inspector of Troops should come but this has not yet been realized in spite of triumphal arches in conspicuous places. It should be noted that General Koo's troops had discarded their badges with the white sun and blue sky emblem for red ones during the morning.

Kristendomen och det nya
Kinas ledare.

Av missionär J. R. Saunders,
Shiu Chow, Kwang Tung, Kina.

En ny dag har räntats i Kina. De gamla ledarna ha lämnat scenen. Nya ledare ha gjort sitt inträde. Dessa nya ledare förklara, att de stödja Ateruppbygga Kina. Det är ett lämpligt tillfälle att undersöka kristendomens ställning till dessa nya ledare och se vad kristendomen redan gjort för de nuvarande ledarna.

Innan en ny tingens ordning kan införas, måste det finnas män och kvinnor, som leva och dö för att skapa den nya dagen. De två personerna, som bidragit mera än alla andra för att ha bringa den nuvarande regeringen i Kina och möjliggjort den nya. Den, varo d:r Sun Yat-Sen och Wu-Ting Fang. Dessa man, varo oskiljaktiga i livet och skildes icke i döden åt i sina ideal med hänsyn till sitt fosterland. Dr. Wu-Ting Fang var mera fredlig och konstruktiv i sitt tankande, men han var alltid trogen de ideal, för vilka d:r Sun levde och dog. D:r Wu var icke förenad med någon församling, men troddes likväl tillitigenom på kristendomen. I ett brev till författaren icke långt före sin död saade han: »Genom min egen personliga erfarenhet av och känner om det verks, som kristendomen utövar, så jag livligen medveten om dess konstruktiva inflytande över hela landet. Vid denne övergängsperiod, då Kina kämpar för demokratiens och humanitetens mili, ha Förenta staternas kristna ett enskilda tillfälle att lämna det deras värdefulla bistånd.»

Han avslutade sitt långa brev till mig med dessa ord: »Får jag uttrycka denna öppningen att Amerikanska kristna, soga i övervägande vad eller ej, president Abraham Lincoln, förförde sitt inträdestal den 4 mars 1863 med: »Karlek till alla, ständaktighet i den satta, såsom Gud uppembarar för oss det rätta's.»

D:r Sun bekräfta sig varav en kristen intill sin död och gav stränga order om att han skulle få en kristlig begravning. Detta betyder mycket för varje medborgare i Kina. Sun Fo, d:r Suns enda nu levande son, är medlem av baptistförsamlingen i Macao, Sydkina. D:r Sun:s första hustru är också medlem av vår församling i Macao. Hans annan hustru är medlem i en metodistkyrka. Mycket som d:r Sun gjorde, kunne vi icke göra, men han var bland som en kristen personalitet.

Dessa två ledare gingo ur tiden vid sin dres klyftpunkt och varo trovärdliga ledare. De kunde komma att förhålla det nya Kinas store ledare liksom Washington och Lincoln alltid komma att vara hos som äldre ledare i detta

i den nationellsta, politiska och ekonomiska kriserna. Detta är en del av de myndigheter, som leder den högsta ämbetsmannen. Den högsta ämbetsmannen i den nuvarande regeringen har ordföranden i den administrativa kommittén i Nanking. General Ten Yan Koi innehåller denna post. Hans privata sekreterare är församlingsmedlem och känner general Ten som få andra. Han saade mig, att general Ten Yan Koi är en sann troende. Andra, som känna konom, tro detsamma.

Kabinettets ledamöter kommer därnäst i maktställning. Den viktigaste post i kabinettet just nu är utrikesministern. C. T. Wang innehåller denna post, och han är känd som en bland de ledande kristna i Kina. Han har innehållt många höga poster i regeringen under de senaste tio åren och har varit mycket aktiv i kristen verksamhet i Kina.

Den nästa i hans departement är vice utrikesministern, Y. S. Tong, som är en kristen. Härnäst är kanske den mest betydelsefulle medlemmen i kabinettet finansministern T. V. Soong. Han är en av de bäst kända kristna i Kina. Handels- och jordbruksministern, d:r H. H. Kung är också en kristen. Inrikesministern och sekreteraren för The Overseas Association är båda välkända kristna. Den speciella envoyén till Förenta staterna, Hon. Frank W. Lee, är en aktiv medlem av en baptistförsamling i Canton.

Den mest inflytelserike generalem i hela Kina just nu är general Feng, den kristne generalen, som är väl känd i västerländska nationer. De, som bäst känner honom, tro att han är en sann kristen, eftersom han kanske inte alltid behagar militära ledare. Han är känd i Kina som en kristen.

Dessa representera de framstående ledarna i den nya regimen. Majoriteten av stora ledare är alltså på de kristnas sida. Detta sakförhållande är nästan utan motstycke i historien. Tänk dig jordens största nation i fråga om folkmängd och potentiella krafter med mindre än

en procent av befolkningen kristen, men likväl är majoriteten bland de stora ledarna medlemmar av någon kristen församling! Flertalet dessa är medlemmar av baptistförsamlingar.

Vilken betydelse har detta för kristendomen?

Det föreligger en fara, att kristendomen blir populär och att gemene man identifiera sig med församlingarna emedan ledarna är kristna. Detta skulle i hög grad förhindra sann kristendom såsom varande en hjärtats livsak.

Detta är en studie om Kristendomen, att andra ledare och missionsmässor kommer att villigt lära det kristna budskapet. Vi kommer att få det bästa tillfälle, som någonsin erbjudits oss, att predika Kristus och framhäva, att missionsmässor börta emottaga honom i enlighet med hans egna villkor för lärjungarna. Vi börta icke försäga budskapet eller kompromissa med dess innebörd eller förringa dess krav. Vi ställas inför en situation liknande den för kristendomen under det fjärde seklet, då Constantine accepterade den och önskade sina följeslagare att handla på samma sätt. Kristendomen kompromissade då och har sedan dess alltid lidit. Vi börta icke begå ett sådant misstag och få icke göra det i den nuvarande situationen i Kina.

Vj. undra ofta varför kristendomen har lidit så mycket under den nuvarande revolutionen, om dess ledare ärö kristna. Kristendomen har lidit och missionärerna å mänga platser ha lidit oerhört, men det gives en orsak och en förklaring. Dessa ledare i Kina veta tillräckligt om kristendomen för att förstå, att vår nation i likhet med andra västerländska nationer (översättarens anm.) i regel icke tillämpar kristliga principer i våra mellanhavanden med Kina. Vi ofta förnekta kristendomens sanna ande i våra internationella förbindelser. Vi är medvetna om anklagelsens allvarliga innehörd.

Många namnkristna från Västern och även en missionärer har ansett deras egna regeringar vara föroreningar än Kristi läror. Vi praktisera icke vad vi lära i våra relationer till andra folk. Detta har resulterat i förakt för några av kristendomens representanter. Föraktet har även kommit från Kinas ledare, som ärö kristna och som veta vad kristendomen verkligen är.

Den lärdom, som vi hämta från sitt detta, är att vi måste fåta Kristus dagligen framstäl för detta folk, liklida osz Kristus och icke anpassa oss efter den värld eller tid, uti vilken vi lever. Vi börta med glädje göra detta för hans skull, även om det eljest icke krävdes av oss. Vi behöva fullständigt återgå till Nya testamentets kristendom och vara förvissade om att vi alltid följa Honom, oavsett vad andra i västerländska länder göra eller säga. Detta innebär ett noggrannare studium av den ursprungliga kristendomen och en fast övertygelse från vår sida, att vi geva Kristus absolut kontroll över alla våra planer och vårt liv. Detta borde vara vår glädje och beslut, kostat vad det kostat vill. Om vi gör detta, erbjuder Kina de största möjligheter, som någonsin givits de kristna styrkorna. Hela världen nuvarande och tillkommande föreställning berörs av vårt handlingsätt i denna värld och huvudväda vi ärö villiga att på ett världet sätt fylla de uppgifter och tillvarata de möjligheter, som nu står till buda.

Från engelskten av

Oscar Hirsch.

Dop i Po.

Sexton personer döptes den 16 sept. i Po, Shantung. Omedelbart efter dopakten hälsades de vid Herrns bord välkomna till församlingens medlemmar. Detta är den andra dopförfärtningen i Po under året.

Vid första dophäften blevo såsom fört meddelats 36 döpta. Po-församlingen har sällan i år genom dop fått upptaga femtio personer. Notera bör att 25 av hela antalet döpta ha en längre eller kortare tid idkut studier i missionsens skolor. Give God att de nydöpta och församlingen i sin helhet må växa till i endig mognad!

Oscar Rinell.

2 Välförsedda bord varo nu dukade i kyrkans rymliga mindre sal, och skaran av gäster samlades omkring dem till en utmärkt bröllopsuppehåll. Efter supén földe en lång rad av korta spirituella och varmhjärtade tal. I samband med talen fick brudparet också mottaga en del bröllopspresenter. Församlingen uppvaktade med en fin familjebibel, överlämnad av byggm. Nathan Persson, samt en penningsumma för utrustningen, som överlämnades av församlingens kamrater. Efter det frukter serverats, kom ett stort antal telegram, vilkas text i regel var spår av förhållendet, att brudparet tillhörde Kongos folk och Herrs verk där.

Sist tolkades brudgummen sina egna och fruändens känslor uti ett både gläntigt och allvarligt tal, världigt ett ungt missionärspär.

Missionärsvuked.

Onsdagen den 5 sept. avreste våra fyra kongomissionärer över Danmark till Belgien, där de komma att stanna i två månader för språkstudier. De åro, som förtorda varit bekant David Collén, fru Elisabeth Collén, fruken Iris Engbom och fruken Anna-Lisa Carlsson. Göteborgs 2:dra församling hade beslutat, att söndagen den 2 sept. skulle firas såsom missionärernas avskedsgång åti Linnékyrkan. Fröken Hellen Collén, som också tillhör den församlingen, och om några dagar utreder sitt samfundets missionär till Kina, intog sin plats uti de avskedsgångande missionärernas led och gjordes såsom de övriga till förmål för församlingens och vänner kärlek vid dessa möten.

På förmiddagen hölls tvenne möten. Ett i Linnékyrkan, där rektor C. E. Benander höll predikan. Det andra i Teaternaklet, där undertecknad talade. Vid båda sammankomsterna gjordes insamlingar för missionen i Kongo och Kina.

Avskedsmötet, talrakt besök och präglad av den högtida och allvarstakning, samt ett så pass mängtligt missionärsskeende med undrighet

FÖRSTÅ MISSIONEN

Missionärsvuked.

Baptistförsamlingen i Falun hadde uttalat sin önskan, att kongomissionären Anna-Lisa Carlsson skulle få avslutas i Salemkyrkan i Falun, alltsedan hon är en värderad medlem av församlingen därstädes. Missionstyrelsen ansåg en sådan önskan berättigad och gick den tillmötes. Sålunda hölls högtid i Falun söndagen den 26 augusti.

Då detta möte torde referas av en falubo, skall jag icke taga tidenings utrymme i anspräk, för att tala däröm. Vare det blott sagt, att församling, pastor och en stor skara vänner från kringliggande orter samlades till högtid inför Herren, och att mötet gav uttryck för ett djupt och innerligt intresse ické blott för den utgående missionären utan också för det folk till vilket hon går, och det verk, hon bland dem skall verka. En kraftig missionsande ville verkligen över dessa sammankomster, och riklig penninggåvor insamlades för missionen i Kongo. En av församlingens ledande män uttalade till och med förförhoppningen, att Falu baptistförsamling i sitt hela och hället understödja fröken Carlsson dess egen missionär i Kongo.

Missionärbröllop.

Denna högtid lyckades rum åti Linnékyrkan, Göteborg, lördagen den 1 sept. kl. 7 e. m. och bekostades helt och hället av Göteborgs 2:dra baptistförsamling. Det var kongomissionärerna David Collén och Elisabeth Gustafson, som då firade bröllop.

Äktenskapet blev fört avsnittat på borgargården inför staden borgmästare i Linnékyrkan följdé ed den religiösa akten, vilken förrättades av de båda kontrehenternas lärares och faderlige vän, dr. G. E. Benander, som med Almåna visdom och kristlig allvar talade om äktenskapet, dess grundvillkor, förpliktelser och välgörd, samt gav sina goda råd och lyckönsningar för den nungekamma färden genom livet och nedkallade Guds välgivelse över brudparet.

Därefter földe församlingens hälsningsord, uttalade genom pastor K. A. Lundin, samt missionstyrelsens genom undertecknad jämte körens välkända minneshållningar.

dagens vacker hölls kl. 8 p. m. Pastor K. A. Lundin ledde det hela på ett sätt, som gav åt hörtiden en god andlig prägel från början till slut. Grosslund, David Börjesson kom i ett utmärkt missionsförande församlingens talan till de uppförande missionsyouthunten. Missionär E. G. Rydell pekade på fältet och beklävde, glad över de nya krafter, som nu vänts åt missionsverket. Rektor Benander talade med glädje och kändig stolthet för Betelseminaliet och bjöd dess farväl till de utgående f. d. eleverna. Undertecknad framförde missionssynpunkter och hälsningar åt missionsledningens vägrar. Kören sjöng flera gripande missionssanger.

Aftonens intresse knöt sig på ett särskilt sätt till de unga missionärerna talat. Alla talade — kort, konciskt och troststärkande. Där rejdes dock blott ungdomens hänförelse och mod. Det var, som också någon av dem betonade, Jesu-Kristi kirkel, som undvändiggjorde detta sätt, och manade de unga att se mycket av glädje och framtidshopp mitt i killemissions smärta. Symmetriskt rörande var det, då syskonen Collén vände sig till sin i mötet närvarande moder med ett berättigat tack för att vad hon varit för dem. Stad. G. Gustafsson avslutade högtiden med ett kortare anförande samt bön.

Dette tillfälle var epokgörande inom Göteborgs 2:dra baptistförsamling, yttrade pastor Lundin vid högtidens början, emedan församlingen nu för första gången var i tillfälle att visa sitt två av sina egna medlemmar som missionärer. Silhuetten har den annämnningen sitt berättigande, och vi önska, att vad som nu skett, måtte betyda öppnad gång till ännu rikare vilsignelselöden över en församling, som redan står först ledet ifråga om bevisad kärlek och rika offer för missionen.

Uti Missionsposten hoppas vi hli i tillfälle att närmare presentera de utvecklade missionsaktionen för församlingar och vänner landet runt.

Stockholm i september 1923.

C. G. Lundin.

CHUCHENG NOTES.

(By Our Correspondent)

The troops under the command of general Koo Chen at Chucheng and neighbouring districts have recently been inspected by the Chong Yang Yu Yuan, a Mr Tan, who seems to be duly authorised by the National Government. If the distribution of uniforms means that the said troops are accepted as a regular unit in the National army, then General Ko's force is now recognised. It seems however somewhat paradoxical that while the National Government is said to be reducing the army General Koo has lately been busily recruiting new troops, specially from the bandit infested districts. It is expected that as soon as the Japanese troops leave Shantung most of the troops under General Koo will move to the railway zone. The people, who have been used to the interminable raiding these troops, would certainly welcome such a move, but hardly the inhabitants who have been preserved from such a burden during the Japanese occupation.

KIAOGHOU NEWS

Capture Of Bandit Soldiers

From Wangtai

May 10.—The bandit soldiers under Lee Ging-shen and Wang Chin-ming, who escaped from Wangtai last Sunday night after a day's siege and shelling and were dispersed by the troops under General Feng Chen-tai, belong to General Yang Ho-chen's army. The captives, about 400 in number, were escorted to Chucheng today. The Chief of the Safety Guard Corps at Wangtai, who was taken prisoner by the bandit soldiers, has also been compelled to proceed to Chucheng, probably pending further investigations as his connection with General Koo Chen and the local bandit leaders.

CHUCHENG NOTES.

The recent inspection of general Koo Chen's force at Chucheng by Mr Tan Shu-chong of the National Government has caused much speculation amongst the inhabitants. The fact that uniforms have been distributed does not necessarily mean that the said troops are now recognised according to the Chinese viewpoint. Although the inspector is said to have had a sum of money for the troops the soldiers have not as yet received any pecuniary aid. At the request of the military the district is just in the process of collecting \$50,000. It is rumoured that an official document authorising general Koo to a position in the National army and recognising part of his force has been sent to Chucheng but has been ordered by the Government to be immediately returned. The inspector is said to have received instructions to inquire into the conduct of the general's bad reputation. We have not been able to confirm the truth of this statement, but that it caused a nervous tension amongst the inhabitants during the inspection is a fact. Whether the troops under the command of general Koo will be received in the Nationalist fold remains as yet to be seen.

15/12/28

In memory of Moha, Mignot & Silvergit
who in remembrance of his crossing
the Sahara Desert.

CHUCHENG NOTES

MARCH 8TH 1929

Chucheng Is Sixty Miles

West Of Tsingtao As

The Crow Flies

General Yang Ho-chen is now in complete control of the Chuchow District. The bandit-soldiers, under the command of Liu Hae-chi (i.e. "Liu the black seventh"), are now on the boundary between Chuchow and Chucheng. General Yang has sent a representative to General Koo Chen to negotiate in order to co-operate with him to exterminate Liu and his men. The representative arrived at Chucheng today on his official mission.

Whether General Koo Chen, who seems to be in treaty both with Marshal Chang Tsung-chang, Liu Hae-chi, and the National Government at one and the same time, will hereafter throw in his lot with the Nationalists, is at present impossible to tell.

It is high time that the suppression of Liu take place, for he and his men have extorted enormous sums out of the Chuchow population and are now using the most barbaric methods: in burning, looting, and killing off the populations of whole villages south of Chucheng, which are inhabited by the so-called "Red Spear" Society.

CHUCHENG NEWS.

Population Welcomes

Nationalist Forces

17/3/29

Mar. 17th.—The troops under general Yang Ho-chen's command entered Chucheng this morning without firing a shot. The local population welcomed the regular nationalist force by flying the blue-sky-white-sun flag in its aspects.

The evacuation of general Koo Chen's troops from Chucheng was first completed last night. No looting occurred before their departure. The evacuation was the result of a two days conference between general Koo, General Len He-ch'i and representatives of the gentry in Chucheng.

The troops under Koo Chen have gone in the direction of Wangtai, go 15 south of Kiaochow. As part of Koo's force has earlier crossed the Kiao-Tsi railway it may be assumed that the remaining units will soon follow suit. Len's troops have gone south in the direction of Kaohsiung. Soon after the troops under general Yang Ho-chen entered Chucheng a force was dispatched in order to pursue the retreating units belonging to Koo Chen. Some fighting may be expected to take place within the Kiaochow-district at Po and Wangtai.

CHUCHENG NEWS.

Koo Chen Gets A Hot Reception

And Is Forced To Retreat

Mar. 19th.—The troops under the command of general Yang Ho-chen have been pouring into Chucheng since Wednesday, the 13th. Several thousand farmers belonging to the Red Spear Society which inhabit the twelve villages destroyed a few days ago by Liu He-ch'i just south of Chucheng have also arrived. Immediately after their arrival the Red Spear members together with a smaller military force were dispatched to Anchou in order to round up Liu's bandit-troops. General Yang's main force was sent east to pursue Koo Chen's retreating troops. They were caught up at Po, exactly half way between Kiaochow and Chucheng. A fierce fight followed resulting in the loss of personnel equipment and many on Koo Chen's behalf. The wife and two concubines of the general and wives of many soldiers have been captured, the former were brought to Chucheng yesterday. Koo Chen and his bodyguard together with the remnants of his troops are now pursued by the nationalists in the direction of Wangtai, go 15 south of Kiaochow.

It is clear that Koo Chen has been completely taken by surprise. He did not expect the troops under general Yang to arrive at Chucheng before yesterday nor did he expect such a hot pursuit afterward. He refused to cooperate with general Yang against the bandit army of Liu He-ch'i, but had no intention of fighting the former. When general Yang found proof of Koo Chen's cooperation with the bandit Liu He-ch'i and Chang Tsang-chang and others on orders from the Central and Provincial Governments he was compelled to take warlike measures against Koo and elements of the so-called counter revolution. This is stated in the official proclamation in Chucheng which further states that the former general has during the short stay of his troops in the vicinity squeezed not less than \$3,500,000 out of the local population. General satisfaction is now expressed by the inhabitants over the cause of Koo's troops being removed.

Today, Chucheng is a prison of the troops that are at present in the city and influenced by a great majority. Nationalist flags were conspicuous everywhere. The usual three bows before Dr. Sun Yat-sen's portrait, and the reading of the two literary leaders' will was followed by a few minutes silent meditation opening the mass meeting. Then followed speeches by general Yang, several officials, the veteran mandarin, and representatives of different corporations. The military representatives emphasized that they were the people's army and duty-bound to suppress the counter-revolution and remnants of the defunct Shantung army. The local speakers welcomed the genuine nationalist troops as their saviors from oppression and all present expressed their desire to cooperate in the furtherance of the revolutionary cause.

CHUCHENG NOTES

Execution Of Koo Chen Denied

Escapes On Horseback Wives

And Son Captives

General Koo Chen was not captured and beheaded by General Yang's forces after the fierce fight at Po; some seventy Li from both Kiaochow and Chucheng. During the retreat from Chucheng the motor cars in which he, his wife, and his son were journeying were captured by General Yang's troops. General Koo's wife, one son, and his adviser, Yang, were brought the day after to Chucheng, and, according to information from Headquarters, General Koo Chen was wounded while in the car but was unable to escape horseback with the remnants of his forces.

After his release today he has telegraphed to General Yang, Ho-chen requesting him to release his family, but the latter received an answer in the negative.

As only a third of General Koo Chen's forces were equipped with weapons, and as a heavy loss of equipment was caused by his defeat, he was compelled for him to recapture Chucheng from the Nationalists without reinforcements from other insurrectionary sources.

RADICAL CHANGES IN CHUCHENG.

17/6/29
Idols Destroyed.

Classical Schools Abolished.

Social Reforms.

The troops under the command of General Yang Ho-chun are now distributed in five districts while the main base is located at Chucheng. The soldiers are well equipped and disciplined and certainly have the fighting spirit. General Yang braved the eight months siege of Shantung (1916) by Liu Chen-hua and was released by Sun Liang-chang, the present Chairman of the Shantung Provincial Government. General Yang, who is only 37 years old, is connected with Marshal Feng Yu-hsiang's army and his victorious troops would willingly move into the eastern section of Shantung in order to suppress the counter revolution. This will however not be accomplished by them as long as the Sino-Japanese negotiations have not been amicably settled. In order not to complicate the Shantung question through any further friction with the Japanese the remnants of Koo Chen's troops at Wangtai just south of Kiaochow and close to the so-called railway along the Kiaochow-Tai railway are at present to be left alone by these nationalistic troops. Nationalist forces under the command of other generals, who do not need to know the be given the Yang Tung-

Since the arrival of General Yang's troops hardly a week ago, no changes have as yet been embodied in the administration of the district. As the popular mandarin, Mr. Bian, first assumed office during the regime of Tuan Chang Trung-chang some years ago, it may be expected that another magistrate will soon be appointed to the said position. The "Hsien-dong sho" or local Kuomintang officials together with the student body are cooperating with the nationalist troops in a campaign against superstition. Not only speeches were delivered today against ancient faith and customs, but almost all the ido's in 30 odd temples in the city were deliberately destroyed. A visit to the city temple and several other places of worship revealed that only a very few gods of metal remained on their thrones while all others of clay and wood were knocked down on the ground and broken to pieces. The sad priests were seen removing their earthly belongings out of the temple premises. Two priests are reported to have committed suicide due partly to what is held opinion attributed to

monarchs and partly to lack of pecuniary assistance in the future. Some of these temples had a history covering over a thousand years and one had 1,800 gods alone. The empty temples are to be considered as public property to be used as schools, barracks etc.

According to speeches that have recently been held, educational reforms are also pending. All schools of the old classical type—and there are not a few in Chucheng!—must immediately close their doors. Some time ago about 300 applicants, who wish to serve as teachers in government primary schools in this district, were examined. Only 150 teachers are needed so the best qualified were chosen. These one hundred odd are now going through an intensive course in party-education, before taking up their work as teachers. Mission school's have received official regulations for the registration of same as private schools. It should be noted that no anti-foreign or anti-christian movements have yet been noticed.

The social life of the people is already being affected by the arrival of genuine nationalist troops. Soldiers can be seen going around cutting off many a man's highly honoured queue. The women folk are ordered to unloose their bound feet at an early date. Remembering that the people in Chucheng are exceedingly conservative the changes that have been or are in process of being brought about must be considered by many natives as extremely radical, to say the least.

KIAOCHOW NOTES.

17/6/29
General Yang's Occupation
Of Wangtai Denied.

April, 15.—The news item in the Taingtao press recently re: the occupation of Wangtai by general Yang Ho-chun is premature. We have it from reliable sources that neither the said general nor his representative have been to Wangtai. General Koo Chen has a force of about 500 strong still stationed there. Last Sunday these troops made a trip down to the coast in order to welcome general Koo Chen or his representative, who was expected to inspect them.

After the defeat of Koo Chen at Po by general Yang Ho-chun's national troops the retreating forces engaged in unrestrictedooting of villages and especially the locality of Wangtai. Not being content with the suffering the people the local inhabitants have been ordered by Koo Chen's troops to pay damages before the end of the month. The Japanese evacuation will not be finally completed before therefore it seems to be a question of making hay while the sun shines here after

This nationalist flag was hoisted yesterday on the roof of the Kiaochow railway station. The situation in Kiaochow has lately been somewhat tense owing to a rumour that bandit-soldiers from Kaoum intended to attack the city. The city walls have been heavily guarded during the last two nights. The farmers' protection corps have been active against bandits in the vicinity of Kiaochow.

Note
Wok

KIAOCHOW NEWS.

Mr. Ho-yu assumed
charge of Executive Elements.

April 29.—The Shantung Provincial Government has appointed Mr. Ho-yu as magistrate of Kiaochow. Yesterday he officially assumed responsibility in this capacity. Two other Nationalist officials have before functioned here, but their term of office was exceedingly short. It will be remembered that Ho Shu-shing was immediately put under arrest last summer by general Chou Kun-shan and held prisoner for some time. Chou Kun-shing was not permitted to remain in office by the Japanese on account of his connections with the Nationalist government. As Kiaochow has been without a mandarin for some time the chairman of the Chamber of Commerce, Mr. Lang Chi-min, has temporarily been in charge of the city administration. The Japanese do not seem to have made any objection to the appointment of the new Nationalist official, Mr. Ho-yu. The commencement of the Nationalist administration is commenced by the flying of the blue-sky-white-cloud flag throughout the city.

A representative of general Sun Tsin-ying has also recently arrived. Both he and the new magistrate are in communication with Pingtu which is under control of the said general. It is reported that Nationalist troops are within the Kiaochow

M
Entered
on this
page

Chen's command are still stationed at Wangtai. Koo Chen's troops at Tsingtao have also had an eye on Kiaochow lately. General Sun Tsin-ying has ordered Koo Chen's forces within the Kiaochow district to the command of general Liu Hui-lin, who is in charge of the Safety Guard Corps in Kiaochow, an old associate of the co-tycoon Chang Tso-ge-chang. He has just ordered the collection of \$40,000 from the gentry at the earliest date.

This is a summary contribution the only one made for military purposes within a year. Our local body which has contributed \$10,000. It appears to be a blessing if this sum can otherwise only be exacted by the Nationalist administration in the near future!

KIAOCHOW NEWS.

May 1st. 1929.
Wangtai Shelled Kaleidoscopic

Changes.

Wangtai, May 6—General Koo Chen's troops left Wangtai, a big market place 50 li south of Kiaochow, on the 2nd. instant for Tsingtao. They had been stationed there several months and extracted enormous sums from the local inhabitants. The mandarin at Wangtai, a nominee of Koo Chen, controlled the villages south of the so-called zone within the Kiaochow district. Special taxation offices were opened. Now that all this was terminated, with the evacuation of the said troops, the suffering people feel greatly relieved.

No sooner was the departure of Koo Chen's forces accomplished, than the day after, 100 soldiers under general Leu Ging-shan's command arrived at Wangtai. They claimed that they were regular nationalist troops. The fact of the matter is that they have opened negotiations with general Yang Ho-chen of Chucheng, but have as yet not been acknowledged by him as his troops. Some time ago belonged to general Koo Chen's army but revolted

The local inhabitants at Wangtai however very much questioned if the newly arrived soldiers were genuine nationalist troops. They were badly equipped and some of them were still recently known as bandits in this section. On the 1st. May the general was immediately asked to contribute provisions for 1,000 soldiers and pay up \$3,000 in hard cash. Only \$1,000 was received, and food according to actual needs provided.

In the meantime, word was sent to general Liu Hui-lin, who is in charge of the Safety Guard Corps in Kiaochow, and the Farmers Protection Force, around Wangtai. Two days ago an united attack on Wangtai from without, while the local police within should cooperate with the outside against their common foe. When your correspondent arrived on Sunday evening at Wangtai word went round to the civilians in all respect to this effect. Although those were deserted and many people had fled for safety outside Wangtai the troops inside did not seem to expect any immediate danger.

51

extremely difficult for the soldiers of Wangtai. The said soldiers that made their escape will probably be disarmed. General Yang Ho-chen's troops have likely been engaged in suppressing the bandits in some eight districts. The general opinion of the inhabitants in different districts is that these nationalist troops have the welfare of the people at heart.

KIAOCHOW NOTES.

Population Welcome Government Forces. 17/5/29

May 15—Last Monday a division of Government forces under the command of general Fan Li-hi-chih arrived for garrison duties. General Yang Ho-chen's troops evacuated Wangtai the day before and returned to Chucheng.

Owing to the arrival of the Nationalist forces a mass-meeting was held today. After the usual ceremonies before Dr. Sun Yat-sen's portrait the new Nationalist official, Mr. Ho-yu, and representatives of different corporations welcomed the Nationalist troops.

The chief of the educational department has been changed since the inauguration of the new administration

RADICAL CHANGES IN CHUCHENG.

Idols Destroyed. 30/4/29

Clerical Schools Abolished.

Social Reforms.

1929-10
The troops under the command of General Yang Ho-shen are now distributed in five districts while the main base is located at Chucheng. The soldiers are well equipped and disciplined and certainly have the fighting spirit. General Yang braved the eight months siege of Shantung (1926) by Lin Chien-hui and was rescued by General Sun Liang-cheng, the present Chairman of the Shantung Provincial Government. General Yang, who is only 32 years old, is connected with Marshal Feng Yu-hsiang's army and his victorious troops would willingly move into the eastern section of Shantung in order to suppress the counter-revolution. This will however not be accomplished by him as long as the Sino-Japanese negotiations have not been amicably settled. In order not to complicate the Shantung question through any further friction with the Japanese the remnants of Koo Chen's troops at Wangtai just south of Kiaochow and along the so-called neutral zone along the Kiao-Tai Railway are at present to be left alone by these nationalist troops. Nationalists forces under the command of other generals, who do not necessarily need to cross the neutral zone, will be given the task of suppressing Chang Tung-chang's revolt.

Since the arrival of General Yang's troops hardly a week ago, no changes have as yet been made in the administration of the district. As the popular mandarin, Mr. Hien, first assumed office during the regime of Tuan Chang Trung-chang some years ago, it may be expected that another magistrate will soon be appointed to the said position. The "Hien-dong shio" or local Kuomintang officials together with the student body are cooperating with the nationalist troops in a campaign against superstition. Not only speeches were delivered today against ancient faith and customs, but almost all the ido's in 30 odd temples in the city were deliberately destroyed. A visit to the city temple and several other places of worship revealed that only a very few gods of metal remained on their thrones while all others of clay and wood were knocked down on the ground and broken to pieces. The sad priests were seen removing their earthly belongings out of the temple premises. Two priests are reported to have committed suicide due partly to what is held opinion amounted to

heresy and partly to lack of pecuniary assistance in the future. Some of these temples had a history covering over a thousand years and one had 1,500 gods alone. The empty temples are to be considered as public property to be used as schools, barracks etc.

According to speeches that have recently been held, educational reforms are also pending. All schools of the old classical type—and there are not a few in Chucheng!—must immediately close their doors. Some time ago about 300 applicants, who wish to serve as teachers in government primary schools in this district, were examined. Only 150 teachers are needed so the best qualified were chosen. These one hundred odd are now going through an intensive course in party-education, before taking up their work as teachers. Mission schools have received official regulations for the registration of same as private schools. It should be noted that no anti-foreign or anti-christian movements have yet been noticed.

The social life of the people is already being affected by the arrival of genuine nationalist troops. Soldiers can be seen going around cutting off many a man's highly honoured queue. The womenfolk are ordered to unbind their bound feet at an early date. Remembering that the people in Chucheng are exceedingly conservative the changes that have been or are in process of being brought about must be considered by many native as extremely radical, to say the least.

KIAOCHOW NOTES.

General Yang's Successor
of Wangtai Denied.

April, 15.—The news item in the Taingiao press recently re: the occupation of Wangtai by general Yang Ho-chang is premature. We have it from reliable sources that neither the said general nor his representative have been to Wangtai. General Koo Chen has a force of about 300 strong still stationed there. Last Sunday these troops made a trip down to the coast in order to welcome general Koo Chen or his representative, who was expected to inspect them.

After the defeat of Koo Chen at Po by general Yang Ho-chang's national troops the retreating forces engaged in unrestricted looting of villages and especially the locality of Wangtai. Not being content with the suffering of the people the local inhabitants have been ordered by Koo Chen's officials to pay 30,000 before the end of the month. The Japanese authorities will use the funds collected by them therefore it seems to be a question of making hay while the sun shines here at least.

The nationalist flag was unfurled yesterday for the first time at the Kiaochow railway station. The situation at Kiaochow has lately been somewhat tense owing to a rumour that bandits—so called from Kaomi intended to attack the city. The city walls have been heavily garrisoned during the last two nights. The farms a protection camp of some active anti-national bandits in the vicinity of Kiaochow.

WOODBROW NEWS.

danger Of Dictionary Elements.

April 29.—The Shantung Provincial Government has appointed Mr. Ho-yu as magistrate of Kiaochow. Yesterday he officially assumed responsibility in the capacity. Two other Nationalist officials have before functioned here, although their term of office was exceedingly short. It will be remembered that Hsu Shu-shing was immediately put under arrest last summer by general Chou Kun-shan and held prisoner for some time. Chao Kin-wei was not permitted to remain in office by the Japanese on account of his oppositions with the Nationalist government. As Kiaochow has been without a mandarin for some time the chairman of the Chamber of Commerce, Mr. Lung Chi-min, has temporarily been in charge of the civil administration. The Japanese do not seem to have made any objections to the appointment of the new Nationalist official, Mr. Ho-yu. The commencement of the Nationalist administration is announced by the flying of the blue-white-red flag throughout the city.

A representative of general Sun Yat-sen has also recently arrived. Both he and the new magistrate are in communication with Pingtu which is under control of the said general. It is reported that Nationalist troops are now at Po within the Kiaochow district. Kiangshui has, however, not yet been cleared of reactionary elements. General Chou Kun-shan, who was ousted by the Japanese troops from Kiaochow by request of the gentry here, has recently turned up at Hsien-hu where the bandit-soldiers troops who last spring rebelled against one of Koo Chen's generals. Another general has just left Kiaochow where soldiers under general Koo Chen's command are still stationed at Wangtu. Koo Chen's troops at Tsing-tau have also had an eye on Kiaochow lately. General Sun Yat-sen has ordered Koo Chen's forces while the Kiaochow district by the general Lin Hsi-lin, who is in charge of the Safety Guard Corps in Kiaochow, make an old acquaintance of the ex-treasurer Chang Tung-shan. He has just exacted the collection - 160,000 from the gentry at the earliest date.

The new and heavy contributions have been made for military purposes within a year. One thousand ships have contributed \$10,000,000 toward the cost of the war, which will be entirely cleared up by the Nationalistic administration in the near future!

KIAOCHOW NEWS.

Wangtai Shelled Kaleidoscopic

Changes,

Wangtai, May 6—General Koo Chen's troops left Wangtai, a big market place 50 li south of Kiso-chow, on the 2nd, inst., along Tsung-tien. They had been stationed there several months and extracted enormous sums from the local inhabitants. The man-dan at Wangtai, a nominee of Koo Chen, controlled the villages south of the northern general zone within the Kiso-chow District. Special taxation offices were opened. Now that all this was terminated, with the evacuation of the red troops, the suffering people feel greatly relieved.

No sooner was the departure of Koo Chen's forces accomplished, than the day after those who sold themselves to general Leu Ging-shan's command arrived at Wangtai. They claimed that they were regular nationalistic troops. The fact of the matter is that they have opened negotiations with general Yang Ho-chen at Chencheng but have as yet not been acknowledged by him as his troops. At one time they belonged to general Koo Chen's army but repented and

The local inhabitants at Wang
however very much questioned if the
newly arrived soldiers were genuine
nationalist troops. They were badly
equipped and it was felt that they were not
recently known as bandits in this
section. It was finally the general
was immediately asked to contribute
provisions for 1,000 soldiers and pay
up \$3,000 in hard cash. Only \$200
was received, and food according to
actual needs provided.

general Lee Hui-lio, who is in charge of the Safety Guard Corps of Kiang-shaw, and the Farmers Protection Force, around Wang-tai. They planned an united attack on Wang-tai from without; while the local police within should co-operate with the ~~commune~~ ^{commune} against their common foe. When your correspondent arrived on Saturday evening at Wang-tai word was sent hasted to the civilians ~~to~~ all ⁱⁿ regard to this effect. Although ~~shops~~ ^{shops} were deserted and many people had fled for points of safety outside Wang-tai the troops inside did not seem to expect any immediate danger.

KIAOCHOW NOTES.

Population Welcome Government
Our Forces. 17/5/22

May 15—Last Monday a division of Government forces under the command of general Fan Li-chih, which arrived for garrison duties. General Yang Ho-chen's troops evacuated Wangtai the day before and returned to Chucheng.

Owing to the arrival of the Nationalist forces a mass-meeting was held today. After the usual ceremonies before Dr. Sun Yat-sen's portrait the new Nationalist official, Mr. Ho-yn, and representatives of different corporations welcomed the Nationalist troops.

The chief of the educational department has been changed since the inauguration of the new administration.

The victorious ones were in high spirits on Monday morning, when all of a sudden 3,000 to 4,000 nationalist troops under General Feng Chen-hai belonging to general Yang Ho-chang's army, turned up. The gates were again closed and Wangtai was again surrounded. Negotiations between generals Feng and Lai started. A deadlock seemed to be reached. Feng ordered his troops to take their positions. The situation was extremely critical and a conflict seemed inevitable. Then a bugle sounded and recalled the troops outside in the south-east section. An agreement had been reached. The Kiao-chow-police force and farmers' protectionary troops were soon seen evacuating Wangtai in the south-east direction. When the evacuation was completed general Yang Ho-chang's troops entered Wangtai by the north gate.

Missionärer i krigstid.

Med viss årsförra framryckning hörde under juni månaden botades provinsen Shantung att bliva krigsskådplatser. General Sun Chuan-fangs rättervända trupper på omkring 100,000 man övervämmade sydöstra delen av provinsen och därmed sälunda hela vårt missionsfält. Under återtäget hade flera betydande platser plundrats. De trupper, som vistades en längre eller kortare tid i den härden, där vår mission äger huvudstationer, blevo vänligt bemötta av ortabefolkningen och erhöll genom mandarinens bemedling dagligen mat. Dessa förhållanden torde förklara truppernas i stort sett goda disciplin å våra trakter. Tecken tydde dock på att större delen av vårt fält skulle indragas i krigazonen, varför samtliga missionärer i Kaomi och Kiaoehow gäv sig under senare delen av juni i väg till Tsingtan. Tiden för flyttningen var blott något tidigare denna gång än under föregående år, då flera av oss missionärer plägade tillbringat sommarrekreation vid kusten. Som Tsingtan endast ligger ett par timmars järnvägsresa från Kiaoehow och Kaomi pläga dessa missionsstationer oftas besökta under sommarlovet i missionsens intresse.

I syfte att hävda vid de sedanliga församlingar och upphyggesmötena i Po och Gåta återvände under tecknad den 29 juni till Kaomi. Framkommen var jag i tillfälle att se militärkalk Sun Chuan-fang stiga av ett extra tåg för att inspektera sina tekniska soldater. Något senare besökte jag missionsenheten, som utlovade att missionärer och medlemmar. Dagen efter min ankomst red jag till blott 55 km till Po. På grund av truppkoncentrationer här var det omöjligt att hålla offentliga möten, utan de flesta i stället enskild karaktär. Under sådana förhållanden måste dophärrättningen tills vidare uppakjutas. Härföran för jag till Gåta, som blott ligger ett par timmars resa från Po. Som denna plats icke ligger utefter den stora sträckvägen hölls de sedanliga predikant-, skol- och församlingsmötena på lördagen och gudstjänsteria på söndagen. Det mest gripande ögonblicket under högtidsheterna var utan tvivel det, när 20 personer genom dopet ikläddes sig Kristus och senare vid Herrens nattvard hänledes välkommen till församlingenskap. Elva av de döpta ha en längre tid studerat undervisning i missionsens skolor. Vår bön är att dessa nya medlemmar, liksom allt Guds folk, må besjälles av Pauli psalmen, som säger sig uttryck i ordene: »Att leva, det är för mig Kristus och att dö är en vision».

Rekommenderade värdeförsändelser till Kina.

Vid tressa tillfället under den allra senaste tiden ha värdeförsändelser från Sverige till missionären i Kina gått förlorade i posten. Då dessa försändelser icke varit rekommenderade har det internationella postverket givetvis icke ifrågat sig något som heist anavar för förlustererna.

Som Maare av Wecko-Posten och Ungdomens Veckopost ej sällan står i livlig förbindelse med Baptistsamfundets missionärer i Shantung, Kina, ber undertecknad försämt att fåsta uppmärksamheten vid vikten av att rekommendera värdeförsändelser. Så vitt brev eller paket innehåller något av värde bör man heist rekommendera dem. En sådan försiktighetsläggård medförf blott ringa extra kostnader men ökar i händelse chansen för att värdeförsändelser skota nä, det avsedda målet. Mitt råd är sålunda: Rekommendera alltid värdeförsändelser till Kina.

Oscar Rinell.

U. 7. 12 april 1929.

En kinesisk missionsledare om skolornas registrering.

Ur pastor Marcus Ch'engs nyligen publicerade intressanta bok "Vad händer i Kina" har missionär Oscar Rinell med begär om publicering sätter oss följande utdrag, som berör en även för vår mission aktuell fråga, nämligen de kristna skolornas i Kina registrering hos nationalregeringen. Ch'eng säger:

Det är nu en epokgörande fråga, som kommer upp, till vilken den kristna missionsmäste taga ställning och vars beslut har den största betydelse. Den kinesiska regeringen fördrar nämligen, att alla kristna skolor ska registreras. Varje regering måste ha kontroll över undervisningsväsendet i sitt land. Nu uppstår frågan: »Vilka skola villkoren bli för en dylik registrering?» De villkor, som regeringen nu uppsatt är, att rektorn och medlemmarna i skolstyrelsen ska vara kineser, att bibelundervisningen och deltagandet i gudstjänsterna skall vara frivillig och ej obligatorisk, såsom fallet förat varit.

Det är olika uppfattningar rådande bland missionärerna rörande denne sak. Somliga anser, att om bibelstudiet och deltagandet i gudstjänsterna ska vara frivilligt, komma missionsskolorna att förlora sin ursprungliga uppgift. Andra åter säger, att religionen är i verkligheten en frivillig sak och att en påtvänd religionsundervisning ej har samma värde som en frivilligt given och mottagen och att ställningen för närvärande gör en sådan sak omöjlig. Jag tror jag kan säga, att de förras mening blir mer och mer vacklande och de senares vinner mer och mer.

Jag har själv besökt många skolor av olika slag i Kina. Särskilt do senare månaderna, innan jag reste från Kina till utlandet, predikade jag i högskolor och lägre skolor, där gudstjänsterna var dels frivilliga och dels påtvändade. Jag har också haft tillfälle att diskutera med rektorer, professorer och lärare om de olika ständpunkterna i denna fråga. Jag har funnit, att både dessa system ha sina fördelar och nackdelar . . . Vi ha under alla förhållanden orsak att tacka Gud, att den kinesiska regeringen icke gått så långt som den turkiska, vilken har förbjudit alla religiösa möten och även förbjudit lärarna att ha privata samtal i ämnet med sina lärjungar. Jag är dock viss på, att vi skall få ha religionsfrihet. Vid övergången till en ny tid kanns svårigheter uppstå, men när den politiska situationen har klarat, skall även den kristna skolfrågan med lätthet kunna ordnas.

Predikotüre.

Rekommendera värdeför sändelser till King.

"Vi tror oss MILITÆR under den alde
periode i den ene, "Värderörmästarens
verv" till minstens 1 milj. riksdaler
längre i perioden. På denna förlämnin-
gelse VÄRT MILITÆR har det
bestämdas postverket givitvis ikke
kunst; men sågot som heller ansvar 100
Görlusterna.

Den äldre av "Weeks-Posten och
Engelska Versionen" ej allmänt
hvilket förstås med Baptistsamfundets
ministerier i Shantung, Ningpo, under
dertidens regering att fåsta upptryck
medan vid sätzen av att rekommendera
den svenska versionen. Så vitt krev
detta paket innehållas något av värde
för man, heller rekommendera dem. En så
dan förtärlighetskräfta, medförf. Möt
fråga endast kostnader, men ökna li. hif-
grad chancen för att vissteförändringar
skola före- och utveckla sig. Mitt råd
är alltid, Pakistansorden mittt vid
meddelelsen till Kina.

Quartermaster

U. S. 12 April 1929.

En kinesisk missionsledare om skolornas registrering.

Ur pastor Marcus Ch'engs nylig publicerade intressanta bok "Vad händer i Kina" har missionär Oscar Rinell med begärnan om publicering sätts os följande utdrag, som berör en även för vår mission aktuell fråga, nämligen de kristna skolornas i Kina registrering hos nationalregeringen. Ch'eng säger:

Det är nu en epokgörande fråga, som kommer upp, till vilken den kristna missionen måste taga ställning och vars beslut har den största betydelse. Den kinesiska regeringen fordrar nämligen, att alla kristna skolor ska registreras. Varje regering måste ha kontroll över undervisningsväsendet i sitt land. Nu uppstår frågan: »Vilka skola villkoré bli för en dylik registrering?» De villkor, som regeringen nu uppsatt ärö, att rektorn och medlemmarna i skolstyrelsen ska vara kineser, att bibelundervisningen och deltagandet i gudstjänsterna skall vägra frivillig och ej obligatorisk, säsommelärt fört varit.

Det är olika uppfattningar rående bland missionärer om bibelstudiet och deltagandet i gudstjänster. Enligt Sonligens anse, att om bibelstudiet och deltagandet i gudstjänster ska vara frivilligt, kommer missionskolorna att förlora sin ursprungliga uppgift. Andra åter säger, att religionen är i verkligheten en frivillig sak och att en påtvingad religionsundervisning ej har samma värde som en frivillig given och mottagna och att ställningen för närvårande gör en sådan sak omöjlig. Jag tror jag kan säga, att de förras mening blir mer och mer vacklande och de senares vinner mer och mer.

Jag har själv besökt många skolor av olika slag i Kina. Särskilt de senare mänaderna, innan jag reste från Kina till utlandet, predikade jag i högskolor och lägre skolor, där guds-tjänsterna varo dels frivilliga och dels påtvingade. Jag har också haft tillfälle att diskutera med rektorer, professorer och lärare om de olika ståndpunkterna i denna fråga. Jag harfunnit, att båda dessa system ha sina fördelar och nackdelar . . . Vi har under alla förhållanden orsak att tacka Gud, att den kinesiska regeringen icke gjött så långt som den turkiska, vilken har förbjudit alla religiösa möten och även förbjudit lärarna att ha privata samtal i samband med sina lärjungar. Jag är dock viss på, att vi skola få ha religionsfrihet. Vid övergången till en ny tid kommer svårigheter uppstå, men när den politiske situationen har klarat, skall även den kristna skolfrågan med lätthet komma ordnats.

Efter april-79
Kinas rekonstruktion.

För Eko av Oscar Rinell

"Utsikterna i Kina är nu enigling, er ljusare än någon period under de senaste trettio åren, så föllo d:r David Z. T. Yuis ord under en intervju vid hans framkomst till Förenta Staterna strax före årskiftet. »Vid den här tidpunkt i fjol vågade jag icke ens hoppas, att så mycket skulle ha fullbordats inom mindre än ett år. Utlandska såväl som kinesiska politiska iakttagare framhållt nästan enhälligt Kinas fenomenala framgångar under 1928.

Revolutionens skede i Kina har påverkat, medan rekonstruktionens period har börjat. Dessa ord uttalas ofta av offentliga talare och ha sin givna plats i varje vaken medborgares tankevärd härlite. Återuppfbyggandets problem är legio. Stundom är det svårt att avgöra, just vilket problem är mer trängande än de andra. Närast sanningen torde de komma, som säga, att ett antal konstruktiva mått hör samtidigt vidtagas, i avsikt att lägga en stark grund för den unga republik, som just framträtt ur inbördeskrig och politisk oro.

D:r David Z. T. Yui, generalsekreteraren för K. F. U. M. i Kina, har nyligen skrivit en broschyr med titeln "Fundamental rekonstruktion". Han påvisar vad K. F. U. M. i detta land fullbordat och vad den syftar att göra. Utom denna nationella institutions trefaldiga program att utveckla de unga männens fysiska, intellektuella och andliga liv genom dess lokala skolor och föreningar, omfatta planerna även ett banbrytande arbete i industriella relationer, undervisning i lantbruk, medborgareuppföstran och en rörelse för mönsterbyar.

Västerländska iakttagare framhåller att K. F. U. M. i Kina intager en enastående ställning. Den är en kinesisk rörelse — finansierad och ledd av kineseru själva: den är en nationell organisation med större eller mindre avdelningar i alla delar av landet. Framför allt intager den en enastående ställning icke på grund av orga-

MISSIONSPOSTEN

Årg. 1928

Svenska auktoriteter om kidamissionen.

Missionen i Kina har varit föremål för en opartisk och allsädig behandling av flera framstående svenska Kinasläkare. Vi taga oss friheten att här nedan citera fyra dylika auktoriteters beaktansvärda områden.

Vår svenska kronprins, som kom i beröring med svensk mission i Kina och Indien under sin resa jorden runt, sammanfattar sina intyckor sålunda:

»Överallt hos dessa (svenska missionärer) och på deras stationer fick man intryck av ett alldelens uteomordentligt hängivet och gott arbete, vars oegennytta och självuppsättning man icke nog högt kan prisa. Säväl de manliga som kvinnliga missionärerna åtagalägga stort mod och självförsakelse i sitt kall, vilket man ju för resten kan förstå, då de ju få leva «samma eller två och två längt skilda från all europeisk civilisation och bekvämlighet».

Professor Johan Gunnar Andersson, beryktad för sina geologiska forskningar i Kina, sager följande om missionärerna:

»I det bela taget vägar jag gå i borgen för, att det stora flertalet missionärer äro renhärtade, sin uppgift hängivna, offervilliga mäniskor, för vilka materiella hänsyn alldelens komma i andra planet. Ofta har jag studsat inför den tortfinget, under vilken särskilt skandinaviska missionärer tvingas arbeta, och den inblick i missionärernas ekonomi, som en engelsman i China Inland Mission en gång gav mig för att visa, hur jämförsevis rikligt jag betalat en tjänst, som han gjort mig, kom mig att önska, det Gud genom ett under måtte dryga ut desses mänskors knappa bröd». — »Draken och de främmande djävlar», sid. 279—280.

Språkforskaren, docent B. Karlsgren, giver de svenska missionärer

na omplata vitsord i ett s. lyckande uttalande:

»Det är mig en stor tillfredsställelse att kunna säga, att jag tror, att de skandinaviska, enkammerlade svenska missionärerna, äro alldelens särskilt högaktningsvärda. Jag känner många utav dem och har sett dem i deras miljö därutöver. De äro alla — utan ett enda undantag, så vitt min kännedom räcker — allvarliga, nitiska, övertygade och praktiska arbetare. Jag kan tillägga, att jag hört denna uppfattning uttalas även av flera andra, icke-svenska, iakttagare». — Svenska Morgonbladet den 22 aug. 1925.

Slutligen anföra vi ett belysande omdöme av professor Erik Nyström, som nedlagt ett mångårigt och betydelsefullt vetenskapligt arbete i Shansiuniversitetet, Kina. Han säger:

»Kontakten med den västerländska civilisationen har på några årtionden uppmatat det nya Kina och lett till den nuvarande revolutionen med dess rika löften, och den invigande västerländska civilisation är grundad på den kristna religionen och intet annat. Missionärerna ha varit pionjärerna i upplysningsarbetet. De har byggt kyrkor, skolor, sjukhus och apotek. De har utrotat vidskepelse, de har ofratt sina liv — ibland under gräsligaste tortyr — för spridandet av upplysning, de har vunnit folks hjärtan genom att bota sjuka och trösta änglar och faderlösa, de har kastat 'den lilla vita stenen' i den stinkande pölen av kinesiskt barnari och hedendor. Kinas uppvaknande är deras belöning». — »Det nya Kina», sid. 263—264.

Oscar Rinell.

MISSIONSPOSTEN

Välkomstfest i Chucheng.

Missionär Sten Lindberg med fru anlände den 28 januari innanvarande år till Tsingtao efter en lång resa från Sverige. De kommo just i tid till svenska baptistmissionärernas i Kina konferens, som hölls samma vecka i ovannämnda hamnstad. Vid konferensen riktdes ordföranden, J. A. Rinell, å missionärskårens vänliga välkomstord till de nyutkomna missionärerna. Efter konferensen fortsatte det unga missionärsparet resan till sin efterlängtade bestämmelseort — Chucheng. I förbigående kan sägas, att det i likhet med samtliga Chuchengmissionärer hade en synnerligen snabb och angenäm överlandsresa från Kaomi. Tack vare missionär A. Leanders vänliga erbjudan kunde färden med »missionsbilen» göras på tre timmar, medan fäderlös kinesiska kärnor eljest plägra tagit ett par dagar i anspråk. Fru Alice Lindberg stiftade för första gången bekantskap med dessa trakter. Missionär Sten Lindberg, som är född och delvis uppvuxen i Shantung, kände sig däremot genast hemmastadd i omgivningen, enkannerligen vid ankomsten till missionsstationen. Veteranen J. E. Lindberg med fru ha använt sina bästa dagar och krafter i missionsverksamhet i dessa trakter, och nu träder sonen Sten i förfädernas fotspår för att med tillhjälp av sin unga fru fortsätta deras välsignade missionsgärning.

Baptistförsamlingen i Chucheng anordnade den 10 februari en enkel men trevlig välkomstfest för missionärsparet S. Lindberg. Som det kinesiska nyåret denna gång sammanträffade på samma söndag låg feststämning liksom redan i luften. En arrangeringskommitté, bestående uteslutande av kyrkor, hade smakfullt dekorerat kapellet vid tidpunkten för festligheten. Bland dekorationsmå nämnas svenska och kinesiska — nationalisternas — flaggor jämte vackra transparanger med tänkvärda kinesiska inskrifter. Högtidsstunden inleddes med sång och bibelläsning, varpå skolläraren Koo Kin-shi i väl valda ord höllsade festföremålen hjärtligt välkomna. Så följde ett omväxlande pro-

gram med flera korta tal och vackra sanger. Infödda missionsarbetare representerande församlingens evangeliska, uppförings- och filantropiska verksamhet, tolkade de närvarandes känslor med anledning av den välbekörliga förstärkningen. Till sist hade de nyutkomna missionärerna ordet. Glädjens och tacksamhetens känslor bemäktigade sig dem, i det Gud i sin nåd kallat dem att förkunna korsets evangelium i detta stora land. Ehuru Sten Lindberg varit borta från Kina över tio år, var han dock i ständ att hålla sitt svarståt på kinesiska, vilket naturligtvis högt uppskattades, icke minst av kineserna. Fru Alice Lindbergs tal med tolk var även livligt senterat. Med hänsyn till de nyutkomna missionärernas goda kvalifikationer för sitt kall har man all anledning

För Eko av Oscar

Uteikterna i Kina är
er ljusare än någon peri- under de
senaste trettio åren», så föllo d:r Da-
vid Z. T. Yuis ord under en intervju
vid hans framkunst till Förenta Sta-
tarna strax före årskiftet. »Vid den-
na tidpunkt i fjol vägde jag icke ens
hoppas, att så mycket skulle ha full-
bordats inom mindre än ett år*. Ut-
ländska sällan som kinesiska politiska
iakttagare framhålla nästan enhälligt
Kinas fenomenala framgångar under
år 1928.

Revolutionens skede i Kina har pas-

Revolutionens särde i Finland är försärt, medan rekonstruktionens period har börjat. Dessa ord uttalas ofta av offentliga talare och ha sin givna plats i varje vaken medborgares tankevärld härute. Återupphyggetproblem är legio. Stundom är det svårt att avgöra, just vilket problem är mer trängande än de andra. Närståndet sanningen torde de komma, som säga, att ett antal konstruktiva mäst böra samtidigt vidtagas i avsikt att lägga en stark grund för den unga republik, som just framträtt ur inbördeskrig och politiskt orö.

D:r David Z. T. Yui, generalsekreteraren för K. F. U. M. i Kina, har nyligen skriven en broschyr med titeln »Fundamental rekonstruktionen«. Han påvisar vad K. F. U. M. i detta land fullbordat och vad den syftar att göra. Utom denna nationella institutionsrefaldiga program att utveckla de unga männens fysiska, intellektuella och andliga liv genom dess lokala skolor och föreningar, omfatta planerar även ett bantrytande arbete i industriella relationer, undervisning i lantbruk, medborgareuppföstran och en rörelse för mönsterbyggen.

Västerländska jakttagare framhåll
att K. F. U. M. i Kina intager en ena-
stäende ställning. Den är en kine-
sisk rörelse — finansierad och ledd av
kineserna själva; den är en nationell
organisation med större eller mindre
avdelningar i alla delar av landet.
Framför allt intager den en ena-
stäende ställning icke på grund av orga-

nisationens storlek och programmet omfattning, men emellan den koncentrerar alla sina strävanden på danandet av karaktären på en andlig basis med syftet att utveckla väl balanserade liv och socialisrade samhällen. Varje nations genomgripande rekonstruktion bör tvivelutan inbegripa karaktärens danning och odlandet av en utvidgad social syn och samhällelig samverkan.

Svenska autoriteter om kinamissionen.

Missionen i Kina har varit föremål för en ojärlig och allsälig behandling av flera framstaende svenska Kinakännare. Vi taga oss friheten att här nedan citera fyra dylikla auktorитетers beaktansvärdar områden.

Vår sveriske kronprins, som kom i beröring med svensk mission i Kina och Indien under sin resa jorden runt, sammanfattar sina intyck sålunda:

»Överallt hos dessa (svenska missionärer) och på deras stationer fick man intryck av ett alldeles utomordentligt hängivet och gott arbete, vars oegennyttiga och självpupperoffring man icke nog högt kan prisa. Säväl de manliga som kvinnliga missionärerna ådagaläggå stort mod och självförsakelse i sitt kall, vilket man ju för resten kan förstå, då de ju få leva ensamma eller två och två långt skilda från all europeisk civilisation och bekvämlighet.»

Professor Johan Gunnar Andersson, beryktad för sina geologiska forskningar i Kina, säger följande om missionärerna:

» I det hela taget vågar jag gå i borgen för, att det stora flertale av missionärer är renhjärtade, sin uppgift hängivna, offerrvilliga män och kvinnor, för vilka materiella hänsyn alldelens kommer i andra planet. Ofta har jag studsat inför den torftigheten, under vilken särskilt skandinaviska missionärer tvingas arbeta, och den inblick i missionärernas ekonomi som en engelsman i China Inland Mission en gång gav mig för att visa, hur jämförelsevis riktigt jag betalat en tjänst som han gjort.

betalat en tjänst, som han gjort mig, kom mig att önska, det Gud genom ett under mätte drygga ut dessa människors knappa bröd». — »Draken och de främmande djävulen», sid. 278—280.

en ungdoms vitsord i en så tydligt uttalande:

Det är mig en stor tillfredsställelse att kunna säga, att jag tror, att de akandinaviska, enhållnerligen de svenska missionärerna, äro alldeles särskilt högaktningsvärdä. Jag känner många utav dem och har sett dem i deras miljö därute. De äro alla — utan ett enda undantag, så vitt min kännedom räcker — allvarliga, nitiska, övertygade och präktiga arbetare. Jag kan tillägga, att jag hört denna uppfattning uttalas även av flera andra, icke-svenska, iakttagare. — Svenska Moribonladet den 22 aug. 1925.

Slutligen anföra vi ett blygsamt
omdöme av professor Erik Nyström,
som nedlagt ett mångårigt och be-
tydelsefullt vetenskapligt arbete i
Shansiuniversitetet, Kina. Han sät-
ter:

*Kontakten med den västerländska civilisationen har på några årtionden uppmattat det nya Kina och lett till den nuvarande revolutionen med dess rika löften, och denne livgivande västerländska civilisation är grundad på den kristna religionen och intet annat. Missionärerna ha varit pionärerna i upplysningsarbetet. De hava byggt kyrkor, skolor, sjukhus och apotek, de hava utrotat vidskepelse, de hava offrat sina liv — ibland under gräsligaste tortyr — för spridandet av upplysning, de hava vunnit folket hjärtan genom att bota sjuka och trösta änkor och faderlösa, de hava kastat 'den lilla vita stenen' i den stinkande pölen av kinesiskt bar-

d. 263—264.
Oscar Russell

Välkomstfest i Churchill.

Missionär Ewen Lindberg med fam
anlände den 28 januari innoverande
år till Taingtao efter en i alla lycka-
sam sjöresa från Sverige. De komma-
just i tid till svenska baptistme-
närernas i Kina konferens, som ha-
samma vecka i ovannämnda hem-
stad. Vid konferensen riktsade or-
föranden, J. A. Rinell, Å mis-
sionärskårens vägnar varma väl-
komstord till de nyutkomna mis-
sionärerna. Efter konferensen fortset-
te det unga missionärsparet resan
till sin efterlängtade bestämmelseort
— Chucheng. I förbigående kan sä-
gas, att det i likhet med samtliga
Chuehungmissionärer hade en syn-
nerligen snabb och angenäm över-
landsresa från Kaomi. Tack vare
missionär A. Leanders vänliga er-
bjudan kunde färden med »mis-
sionsbilen» göras på tre timmar, medan
fjäderlösa kinesiska kärror eljest
plägra taga ett par dagar i anspök.
Fru Alice Lindberg stiftade för för-
sta gången bekantskap med dessa
trakter. Missionär Sten Lindberg,
som är född och delvis uppfostrad
i Shantung, kände sig däremot ge-
nämt hemmastadd i omgivningen, en-
kannerligen vid ankomsten till mis-
sionsstationen. Veteranen J. E. Lind-
berg med fra ha använt sina bästa
dagar och krafter i missionsverk-
samhet i dessa trakter, och nu trä-
der sonen Sten i föräldrarnas fot-
spår för att med tillhjälp av sin
unga fru fortsätta deras välsignade
missionsgärning.

Baptistförsamlingen i Chucheng
anordnade den 10 februari en enkel
men trevlig välkomstfest för missio-
närsparet S. Lindberg. Som det
kinesiska nyåret denna gång sam-
manträffade på samma söndag låg
feststämning liksom redan i luften.
En arrangeringskommitté, bestående
uteslutande av kineser, hade smak-
fullt dekorerat kapellet vid tidpunk-
ten för festligheten. Bland dekora-
tioner må nämnas svenska och kine-
siska — nationalisternas — flaggor
jämte vackra transparanger med
tänkvärda kinesiska inskrifter.
Högtidsstunden inleddes med sång
och bibel läsning, varpå skolläraren
Koa Kin-shi i väl valda ord hälsade
festföremålen hjärtligt välkom-
na. Så följde ett omväxlande pro-

gram med flera korta tal och välsånger. Infödda missionsarbetare representerande församlingens evangeliska, uppfostrings- och filantropiska verksamhet, tolkade de närvärrandes känslor med enleden:

change for tomorrow, and as far as China
is concerned, I can
say that the Chinese government
will do its best to maintain
its independence and freedom.
I hope that the Chinese people
will be able to live in peace and
prosperity under their own government.

Revolten i Shantung.

Shantungs f. d. militära ledning Chang Tsung-chang har isearatt ett uppror i östra delen av provinsen mot den nationalistiska regeringen. Flera skäl tala dock för att det blott är en flamma från det döende glödet och bestämt att snart slökna. Redan vid första sammandrabbningen med den nationalistiske generalen Liu Chenniens trupper i närheten av Chefoo har ovannämnda krigsherrernas styrka lidit ett allvarligt nederlag. Revolten har dock åstadkommit en nervös spänning bland befolkningen, icke minst på värt fält.

Sedan flera månader tillbaka har en av Chang Tsung-changs f. d. befälhavare förlagt sina trupper till Chucheng med närliggande bärden, där vår mission har verksamhet. Eluru general Koo Chen till det ytteri givit sken av att vilja tillhöra nationalisterna, har han varit i komplott med provinsens f. d. guvernör. Nationalregeringen har icke upptagit hans trupper som en reguljär enhet i nationalarmén. Då den kristne generalen Feng Uh-hsiang fått i uppdrag att nedslå den s. k. kontrarevolutionen och undanröja självständiga element i f. d. Shantungarmén var det oändligt att även värt fält skulle utgöra en del av krigszonen.

Trupper under en av general Feng Uh-hsiangs befäl ha därför segrande kämpat sin väg söderifrån till våra trakter. General Yang Hohems framryckning i vårt södra grandistrikts hede till följd, att trupperna i Chucheng hastigt lämnade plätten utan att strida eller plundra. Koos soldater hade just evakuerat, då Yangs styrka nådde den 13 mars in i staden. Genast befalldes en truppavdelning att förfölja de retirerande trupperna i riktning mot Po och Wangtai i Kiao-chow-distriktet. Vid den förreplatserna stod ett allvarligt slag. Nationalisternas segrade och förföljde de slagna trupperna till Wangtai. Ställningen är ännu i skrivande stund.

Undertecknad var i Po i söndags för att närvara vid församlingens sedvanliga stormötet. Hade jag blott efteråt stannat ett par dagar där, skulle jag ofrilligt befurnnit mig i krigsskadeplatsen. Vi tro och hoppas, att det är blicket vad Chucheng nu är blivit.

Oscar Rinell.
Chucheng den 14 mars 1929.

Pinöter och missionen.

För U. V. av missionskyrkan Oscar Rinell

Den kristna missionskyrkan betydelse betyder först allt a. genom en intressant berättelse från det kristna universitetet i Nanking, vilket konkurrerar sig kring den odödliga pinöten — en delikatess från våra barndoms dagar och en numeröst uppskattad handelsvara.

Den utländska pinöten, varmed man i allmänhet betecknar den stora pinöten, som nu odlas i Kina, infördes till Kina från Förenta staterna för omkr 40 år sedan av ärkebiskopen Thompson, tillhörande den American Church Mission. Ärkebiskop Thompson medfördre fyra fjärdings (kvarts) pinöter till Shanghai, och där delade dem lika mellan sig och dr Charles R. Mills, tillhörande den presbyterianiska missionen, som var på väg till Tengchowfu i Penglaihsien Shantung. Detta härd var redan känt som ett stort pinötklande område. De pinöter, som här odlades liksom på andra platser i Kina, voro dock mycket mindre än de utländska.

Dr Mills delade sina två fjärdingspinöter lika mellan två av sina församlingmedlemmar med vilkor att de skulle förvara dem under loppet av tre år och vid slutet på denna tid företa en allmän utdelning. En av lantbrukarna åt upp hela sin skörd vid det första årets slut. Den andre lantbrukaren fyllde emellertid troget sitt kontrakt och utdelade pinöterna vid slutet på treårsperioden. På grund av deras storlek erbjöldes dessa en glädjande åtgång och odlades i samma utsträckning som de tre årens föregång medgav.

De farhoppningar, som man hyste med hänsyn till den stora utländska pinöters härligt spridning, intände snart att råbades. Endel kinesernas praxis sländernas pinöjen bede skal och kärna innan oljan utpressas, men detta försökt medelst denna process lyckades, att den utländska pinöternas tjocka skal i huvudsak absorberade all olja. Någon kom dock på den lyckliga idé att skala pinöterna före utpressningen av oljan.

Detta skedde, och världet av den utländska pinöten klart åtagalades! Detta råddade situationen för den utländska pinöten, och allt sedan har dess produktion årligen tilltagit tills den för närvärande betingar i Kinas inlandskarta ett ytor av flera miljoner guldollars årligen. Införandet av pinöter till Penglaihsien ansågs som en så betydelsefull händelse, att en stor minnessten, varpå ristades den stora utländska pinöterns värde, uppfördes i distriktsmandarinens "yamen".

Den av missionen införda stora pinöten ingår i vissa märke sänga synnerligen kristendomens natur och uppgift i Kina. Ur kinesisk synpunkt är kristendomen liksom pinöten av utländskt ursprung. Missionärerna kommer också till Kina för att svinga västerländska teologiska system eller sagittrusbildningar på ett avnationelliserat folk. Kineserna skola friviligt mottaga kristendom, sedan den i likhet med pinöterna visat sitt obestridliga värde. Folket uppskattade pinöten tillfallo först efter den visat sig vara akklimatiserad i sin nya omgivning.

Kristendomen måste planteras och skjuta rot i individens och nationens liv. Den måste växa i den kinesiska miljön och naturaliseras för att kunna utgöra en verlig beståndsel i folkets liv och medvetande. Evangelis universiella element åge den anpassningsförmåga utan att berövas sin kristliga karaktär. Den kinesisk-kristna församlingen måste självständigt utveckla sitt andliga liv för att kunna helt åläga sig ansvaret för landets kristnande. När så blivit fallet kommer kristendomen i den kinesiska mentaliteten att betraktas som en inhems produkt liksom redan skett med pinöterna.

Alldeles som pinöterna förhållats och förskats så att Kina kan lämna ett värdefullt tillägg till världsmarknaden, kommer, hoppas vi, den kinesisk-kristna församlingen med sitt karaktäristiska andliga lev i framtidens att göra en vacker insats i världsmissionen. Kristendomens introducering och naturalisering i Kina liksom i andra länder värdesättes och belönas dock på ett fulkomligt sätt endast av konungarnas konung i det eviga riket.

Radikala förändringar i Shucheng.

Chucheng övergick formellt till den nationalistiske rörelsen förra sommaren. Sedan dess har den nationalistiske flaggan med den vita solen mot den blå himmeln vajat i staden. Talrika, plakat med revolutionära inskrifterna ha varit uppklistrade på alla hus längs efter de största gatorna. Den gamla mandarinen stannade på folkets bejöran, kvar på sin post, men administrationen kontrollerades av Koumintang-partiets myndigheter. Den egentliga maktan låg dock i general Koo Chens händer, eftersom denne gjort Chucheng till huvudkvarter för sina trupper. General Koo har tillhört den slagna nordarmén. Medan han varit här, ha underhandlingar inletts både med nationalregeringen i Nanking och samtidigt med reaktionära element av den gamla regimen. På så sätt var det nästan omöjligt för os i Chucheng att avgöra, vilket läger distriket i verkligheten tillhörde.

trupper intog staden. Den 21 februari i uppförde att nedslå den sydliga av Chang Tung-chang som startat revolution i östra delen av provinsen Shantung. Han befälades för den skull bl. a. även trupper under general Yang Ho-chens befäl att sederifrin anfalla fienden. Den 10 mars tågade dessa trupper in i Chucheng efter att ha segrat i ett par sammandrabningar inte långt härifrån. De förföljde Koo Chens styrkor till Po, där dessa segern firades här med stora firningar. Segern firades genom en militärparad, varefter följde en av staden anordnad stor välkomstfest för de nationalistiska trupperna. Generals Yang och officiärerna befronade, att trupperna utgjorde en del av folkkets armé och voro bedömda att nedslå den s. k. kontrollrevolutionen och eliminera revolutionära element i denna del av Shantung. Representanter för olika konfederationer från staden uttryckte allmänhetens glädje över befrilelsen från den formen generalen Koo Chens förfryck. Under den tid hans trupper varit här har upprettats av den lokala befolkningen, ett värde av 3,500,000 p. st.

Augudabildar sänderstäds.

Nationalisterna hade icke varit i Chucheng en vecka förrän en kampanj mot vidskepelse började. Vidskepliga föreställningar och sedan e. angreps icke endast i föredrag, utan nästan alla augudabildar i ett 30-tal tempel i staden systematiskt förstördes. Vid mitt i stadsområdet och flera andra platser för tillbedjan befanns endast några få gudar, tillverkade av metall, kvar på sina troner, medan alla andra av lexa eller trä hade slängts i tuse spillrör på marken. Metalkolika präster stodo i begrepp att förstoppa sina jordiska egendomar ut ur tempelområdet. Tvonne präster sägs i förtvivan begått självmord, dels på grund av vad i deras uppfattning betraktas som helgarän, dels emedan de i ett nu bekräftats alla existensmöjligheter för framtidens. Några av dessa tempel åga en historisk, omfattande mera än ett tusen år, och ett av dem hade ensamt 1,200 gudar. På oss kristna vilår nu ansväret om folk- och hårskola skola bliiva atister eller likasåna, den enda sanne och levande Guden. Tempelbyggnaderna ska härförst förvandlas till skolor, etc.

Kinesiska skolor avskaffas.

Först de nyiligen hållna föredragen föresätta reformer även på folk-

truppernas område. Detta visat sig av den gamla klassiska typen och det finns inte så få skolor i Chucheng! — mestigenast många sina skolor. Det nya skolsystemet skall införas, och alla barn i skolålderns börja erhålla boklig utbildning. För ungefärlig en månad sedan examinerades 300 applikanter, som ønska få tjäna som lärare i regeringens små- och folkskolor inom distrikten. Endast 120 av dem skulle antas, och därfor valdes endast de med bästa kvalifikationerna. Några få kristna lärare äro bland dem, som utvaldes, och en i synnerligen erhöll mycket vackra betyg. Alla dessa utvalda genomgå nu en intensiv kurs i Kuomintangpartiets principer. Vår mission har för en tid sedan tillställts de officiella skolförordningarna, enligt vilka missionsskolorna måste registrera som privata skolor i det nationella skolsystemet. Inga främplingsfientliga eller antikristliga tendenser ha hittilts förekommit i demonstratioerna.

Sociala reformer.

Sedan de nationalistiska truppernas ankomst har folkkets sociala liv berörs genom reformkraven. Soldater ha gått omkring och klippt många mäns högt uppshattade hårflötter. Kvinnorna uppmanas att inom den närmaste framtiden upplösa sina bundna fötter. Då det kinesiska folket i dessa trakter varit ytterst konservert till sin läggning, måste många bland infödingarna stämpla de genomgripande förändringar, som fullbordats eller äro på väg att fullbordas, såsom synnerligen radikala.

Chucheng den 18 mars 1929.

Oscar Rinell.

banbrytare i att bringa modern vetenskaplig undervisning och modern medicin till Kina. Deras laboratorier äro bland de bästa i landet.

c) Kristliga högskolor för lantbruksvetenskap göra vetenskapliga forskningar över Kinas behov med hänsyn till söderkornsrörelsen, bomulls- och silkesodling samt växt- och djurjordbruksmässan.

d) De ha bidragit till hälsotillsättet bland eleverna genom befordranget av gymnastik och andra former för hälsosam rekreation.

e) De angriper icke-läkarnas heder genom upplysning bland massorna.

2) Dessa insats i sociala reformer:

Kristligt foster geskabete har höjt hemlivets standard genom att betona nödvändigheten av likställiga bildningsmöjligheter för gossar och flickor; genom att bryda samma moraliska standard för män och kvinnor; genom att bekämpa fothändning, hasardspel, prostitution, elveri och användning av opium; genom strävanden att förbättra industriella förhållanden.

Missionsskolornas permanenta plats i Kina.

Framstående kinesiska och utländska missionsledare från Kina ha till missionskonferensen i Jerusalem gjort ett synnerligen beaktansvärt uttalande om det kristliga bildningssatsendet i detta land. Vi inskränker oss här att anföra följande:

"Ehuru kristna skolor intager nu en helt annan ställning än de gjorda några år sedan, kan det icke allvarligt bestridas att de kommer att ha en permanent och betydelsefull plats i Kinas framtida liv. De äro i tillfälle att göra en specifik och väl behövlig tjänst genom deras betoning av karaktärens daning och tillämpning av kristliga principer i uppförandet. De äro en livsbetingelse för själva den kristna sammanslutningens utveckling. De behövs för att producera kinesiska medborgare fyllda med Kristi ödmjuka och självförsakande anda och villiga att förgäta sig själva i tjänst för samhället. Oavsett de senare två årens attacker och somliga strävanden att tvinga deras verk att upphöra finns det goda skäl för den uppmätningen att den tjänst de utfört uppskattas högt och deras fortsatta insats kommer att vara välkommen i framtiden.

Kineserna erkänna att det kristliga uppförringsväsendet fyller deras behov genom följande insats i folkkets sociala framåtkrävande:

a) Dessa insats i Kinas intellektuella förköran:

a. Uppfostran av kvinnor och flickor har i hög grad uppmuntrats och utvecklats genom kristlig bildning.

b. Kristliga skolinstitutioner voro

?) Dessa insats i kinesisk nationell:

Kristligt skolarbete har gjort mycket att bidra till Kinas nationella självmedvetande genom studentkonferenser, föredrag och lektioner om medborgarkunskap. Det har även bidragit till internationalismens utveckling i Kina, särskilt genom studenternas personliga förbindelser med deras utländska lärare och vänner.

4) Dessa insats i utbildande av dugliga ledare:

Kristliga läroanstalter ha producerat grupper av dugliga ledare bekräftade såväl av kineser som andra ländernas folk. Ehuru jämförlevis få till antal är deras inflytande betydande.

5) Dessa insats i karaktärens utveckling:

Slutligen ha dessa institutioner bidragit till den kinesiska karaktärens moraliska och andliga utveckling. Vid denna tidpunkt, då det kinesiska folket tålmod och uthållighet genom flera år av förtryck och strid ha nästan uttömts, ha de, som fattats av Kristi anda, mött situationen med föryndning, tro och mod och med den tillförsikt och minne, kuren av förtroendet med Gud, och äro i stöd att möta framtidens svåra problem med förtysk bepp." (The Jerusalem Meeting of the International Missionary Council, Vol. 1 Religious Education, sid. 140-141.)

Oscar Rinell

Kinamissionens värdesättning.

23/12/23

För U. V. av Oscar R. Binell.

Vid det stora örtuliska ångbåtsbolaget P. & O. Cos årsmöte den 8 december 1926 riktade dess ordförande, lord Inchcape, ett skarpt angrepp mot missionen i Kina och Indien. Han förklarade att den främplingsfientliga rörelsen i Kina hade till stor utsträckning sin grund i utländska missionärs strävanden att tvinga kristendomen i nationen i strid mot gamla trosäkändningar. Missionsaktivitet bland de icke-civilisirade folken kunde försvaras, men försöket att bryta ned Kinas organila frossatser är att beklaga. Sådana strävanden åstadkomma i mitt föremanade mer ont än gott! Jag skulle också bidraga med en penny till deras understöd. Ju förr några av vårt välvärde förlorar, uppgiva sitt korslag i Indien och Kina, desto bättre blir det, enligt min mening, för oss alla. Vid sammankomsten gav flera av bolagets aktieägare uttryck åt sin tillfredsställelse av lord Inchcapes anmärkningar mot Kinamissionen. Att angreppet åt andrä sidan vekte en stark opposition bland många sähörare, mestörer, etc. gifvet. Mot sistet på mötet höjde en av aktieägarna sin protest emot utlandet, och omedelbart efter årsmötet kom en flod av genomsigter i en synnerligen hylig men givande pressdetekt. Vi tagot oss här friheten, att anföra några av de mera typiska längren i diskussionen i hopp om att de må i någon mån belysa missionsläget i våra dagars Kina.

Sir Valentine Chirol, en erkänd ankorterit i östasiatiska frågor, tidigare medredaktör i London Times, sade i en insändare i nämnda stora tidning: »Det är nu 30 år sedan jag, efter att ha förtagit en resa i Kina för The Times rikning, skrev i min bok 'The Eastern Question', att missionsarbetet är praktiskt sett det enda medlet, varigenom den västerländska civilisationens inflytande når folkmassan. Fransett all dogmatisk undervisning är missionären liv ett liv i ensamhet och självförsakelse, var sig vi tänka på den romersk-katolska missionärens asketiska liv eller den protestantiska missionärens familjeliv med hustru och barn. Det är de flesta fall den enda åskådningsundervisning om den högsta kristliga sedliga andan, som skapar en förbindelse mellan västern och Kinas avlägsna bygder. Den övertygelse, åt vilken jag då gav uttryck, mödgas jag nu mer än någonsin hålla fast vid i ljuset av långt större erfarenheter och djupare kändedom från östern, som jag sedan dess förvärvat både i Kina och Indien... Genom ett beoverkligt sammanträffande hörde jag i går en av det mesta Kinas ledare — han var helt visst ingen missionär — på ett sätt, som jag

aldrig sett någon missionär göra, angräva sitt eget landes gamla trosläggningar och beteckna deras uppblomstring såsom nödvändig för framgången av den kinesiska revolutionären, vilken i honom hade en av sina mest framstående intellektuella förfare. Har lord Inchcape vidare frågat sig själv om den nuvarande tidpunkten, då så många missionärer i Kina, de flesta av hans egen nationalitet, är i livsfara, här väl valt?

Signaturen St. Clair Sarum skrev samtidigt i The Times och grunderar sin protest emot lord Inchcapes tal på synne sakförhållanden. 1) Det

är svårt att fatta huru någon som tror på den kristna uppebarelserna kan motsätta sig den fundamentala principen, som denna uppebarelse inneger. Huru kunna vi tro på Guds mänskoblivande utan att förkunna det för hela världen? 2) Frånsedt detta förnekar jag absolut riktigheten av hans påstående, för vilket han intet bevis lämnat, att det nuvarande motståndet mot oss engelsmän i Kina beror på den kristna missionsen. Om det kinesiska bråket voro i första rummet antikristligt, skulle vi höra mera om förföljelser mot de infödda kristna, som äro hävnisade till majoritetens godtycke. Det är en främplingsfientlig och icke antikristligrörelse.

Marshall Broomhall, Kina inlandmissionens sekreterare, citerar några vittnesbörd av i eminent grad framstående Kinakännare, vilka genom sin ämbetstäfällning eller långvariga erfarenheter fortjana respekt. Han skriver: »Sir John Jordan, en överträffad ankorterit i kinesiska frågor, har skrivit följande: 'Jag har varit i Kina 41 år och har under detta stiftat bekantskap med många vänner bland missionärerna. Jag har alltid ført mitt arbete med insess och sympati. Det är helt enkelt underbart hur stor delen av missionärerna i sittstående har visat sig vara just under drottider.' Vidare dr. G. E. Morrison, en av de mest berösta personer i Kina, sörjer: 'Jag har besökt hundratals missionärers hem. Månen tillhör den bästa typen och är väl utrustad för sin krävande uppgift. Närvaron av missionärer och deras familjer bringar till Kina ett element av högsta värde för civilisationen. Deras entusiasm, deras energi och hängivenhet hjälpa också blott Kina utan bidraga även till att höja Englands prestige i fjärran Östern.' Sir Ernest Satow, som i nära 45 år uppehöll sig i Östern, har också skrivit sålunda: 'Det har varit min förmåna, att under mitt sexåriga uppehåll i Kina som brittisk minister i Peking komma i nära personlig förbindelse med många av de protestantiska missionärerna och se en god del av deras arbete, sällan evange-

lik, medicinsk som skolverksamhet. Jag kan intyga med viken uppriktighet och nötkänkan da nästan sitt föle och tillverkande arbeta, t. o. m. under stora svårigheter till fuljd

av fanatiskt motstånd, stundom alldeles ensamma och ofta under livsfara — trons oförskräde vittnen.'

Många flera omdömen av framstående auktoriteter utanför missionskretsen kunde anföras men utrymmet tillåter icke det. Blott några korta utdrag ur uttalanden i olika tidningar: Biskopen i Birmingham saade: »Jag känner personligen missionärer i Kina. De sympatisera med Kinas aspirationer och äro goda vänner med de kinesiska ledarna... Taek varu missionärernas influytande följd Storbritanniens Förenta staternas exempel och återlämnade sin andel av s. k. boxare-skadeersättning i avsikt att befrämja kinesiskt framåtskrivande. Vissa missionärer söka dock att västerländerna Kina men att där skapa en inhemsck kristendom, i vilken alt det bästa i den kinesiska kulturen kan finna plats.»

MISSIONSPOSTEN.

F. d. statsminister om missionärer. Maj 1927

Herr Ramsay MacDonald, f. d. premiärminister i England, gav missionsarbetet ampla lovord i sitt tal vid Kongo-jubileumställningen i Central Hall, Westminster.

»Så snart missionären uppenbarar sig, är slaveriet dömt till undergång», saade herr MacDonald. »Jag säger icke, att det är dömt till undergång inom 24 timmars, förklarade han, men jag säger verkligen att missionärens närvoro har en sådan följd — förklara det som man vill — att från det ögonblick, som han utgör en del av rasens atmosfär, avtagen slaveriet och börjar uppiplingningen. Människor, som länge levat sina liv i en atmosfär av okunnig yidskepel och moralisk förskräckelse, bliva i stånd att lyfta deras huvud och att finna, att det finns något, som skänker dem kraft att gå med huvudet upprätta, lydiga lagen, men icke vara lagens trälar, och sätter dem i stånd att icke blott se ut på världen utan även inom sig själva. Där begynner ansvarig omtanke, som slutligen utlöser sig i uppfatningen om uyttighetens ansvar, vilket leder dem till idén om ansvar inför världen. Jag anser, att missionären behöver icke vidare rättfärdigande. Vi, som kallats att ägna oss åt livet världsliga sysslor heller än andliga, komma aldrig, hoppas jag, att uraklåta att visa vår tacksamhet till missionärerna, som ha förverkligat den mänskliga rättvisans och andliga kraftens evangelium.»

Oscar R. H.

Svenska auktoriteter om
kinamissionen. 1928

Missionen i Kina har varit föremål för en opartisk och allsidaig behandling av flera framstående svenska Kinakännare. Vi taga oss friheten att här nedan citera fyra dylikta auktorитетers beaktansvärda områden.

Vår svenska kronprins, som kom i beröring med svensk mission i Kina och Indien under sin resa jorden runt, sammafuttar sina intyck skulunda:

Överallt hos dessa (svenska missionärer) och på deras stationer fick man intryck av ett alldeles utomordentligt hängivet och gott arbete, vara oegennyttta och självuppföring man icke nog högt kan prisa.

bete, vars oegnynna och självpupper
offring man icke nog hög kan prisa.
Säväl de manliga som kvinnliga
missionärerna ådagaläggå stort mod och
självförsakelse i sitt kall, vilket man
ju för resten kan förstå, då de ju
så leva ensamma eller två och två
längt skilda från all europeisk ci-
vilisation och bekvämlighet.

Professor Johan Gunnar Andersson, beryktad för sina geologiska forskningar i Kina, säger följande om missionärerna:

»I det hela taget välgär jag gå i borgen för, att det stora flertalet missionärer är renhjärtade, sin uppgift hångivna, offervilliga mäniskor, för vilka materiella hänsyn alldeles komma i andra planet. Ofta har jag studsat inför den torftiglast, under vilken särskilt skandalövaviska missionärer tvingas arbeta, och den inblick i missionärernas ekonomi, som en engelsman i China Inland Mission en gång gav mig för att visa, hur jämförelsevis rikligt jag betalat en tjänst, som han gjort mig, kom mig att önska, det God genom ett under måtte dryga ut dessa mäniskors knappa bröd». — »Draken och de främmande djävlar-
nas sid. 279—280.

Språkforskaren, docent B. Karl-
gren, givér de svenska missionärer-

na - appels vitsord i ett ej lydande
uttalande:

Det är mig en stor tillfredsställelse att kunna säga, att jag tror, att de skandinaviska, enhållningslösa svenska missionärerna, är alldelvis särskilt högkäntningsvärda. Jag känner många utav dem och har sett dem i deras miljö därute. De är alla — utan ett enda undantag, så vitt min kännedom räcker — allvarliga, nitiska, övertygande och präktiga arbetare. Jag kan tillägga, att jag hört denna uppfattning uttalas även av flera andra, icke-svenska, isaktagare. — Svenska Mogenbladet den 22 aug. 1925.

genbladet den 22 aug. 1923.

Slutligen ansöra vi ett belysnande
omdöme av professor Erik Nyström,
som nedlagt ett mångårigt och be-
tydelsefullt vetenskapligt arbete i
Shanshuniversitetet, Kina. Han sä-
ger:

→ Kontakten med den västerländska civilisationen har på vissa sätt

ska civilisationen har på några årtionden uppammat det nya Kina och lett till den nuvarande revolutionen med dess rika löften, och den na livglivande västerländska civilisation är grundad på den kristna religionen och intet annat. Missionärerna ha varit pienägare i upplysningsarbetet. Do hava bygg kyrkor, skolor, sjukhus och apotek do hava utrotat vidskepelse, de hava offrat sina liv — ibland under gräligaste tortyr — för spridandet av upplysning, de hava vunnit folket hjärtan genom att bota sjukå och trösta änkor och faderlösa, de hava kastat 'den lilla vita stenen' i den stinkande pölen av kinesiskt barnari och hedendorum. Kinas uppvaknande är deras belöning. »Det nya Kina», sid. 263-264.

Oscar Emeil

Ett tack från hungersnöds

W.P. området 18/7/29
Hungersnöden i vissa provinser
Kina har varit och är fasansfull
De nödligandes antal & baptisternas
fält i Shantung har icke varit så stor
som i andra områden i norra Kina.
Sävobidragen från våra missionsvänn
i Sverige till de utsvalna och dö
ende skarorna i fjärran Östern ha
därför även delats med andra sven
ska missioner. Vi taga oss friheten
att göra ett par utdrag ur brev ad
resserade till vår mission från hun
gersnödsområdet.

Missionär Filip Andersson, som arbetar i Svenska Alliansmissionens tjänst i Saratsi, Suiyuan, skriver följande:

Jande:
Ett varmt tack för brevet av den
3 maj med inskriftsmeddelande växel å. 9
250.— till dje, särskilt mina värta fält.
Det värnade mitt och mina kamrater
hjärtan, att dje är hänförande tank
på vår ställning bland de av hunger
dömda männen på värta fält. Fram
för värta alla hänförande tack till
Ede rörelse! God välsignelse
med din gud.

medvetande om att det är de plattor
som vi uppriktat vällingkök och på så
sätt passerade särdecentralen och om-
ordnat medelpärarterna. The China
International Famine Relief Commis-
sion, Peiping, har också sätta upp
ganska mycket grym, dels för fri af-
delning och dels för försäljning till
självkostnadspris. Frälsningsarmén
från Peiping har också uppriktat fem
vällingkök på värt fält, så ansträng-
ningar göras att rädda så många som
möjligt. Trots all denna hjälp synes
nöden bli hemskare för varje dag.
Ännu har intet regn fallit, så det ser
verkligen mörkt ut även för det kom-
mande året.

En av våra kamarater, Folke Petersen, som här i Suratsi hade ledningen av räddningsarbetet, blev totalt nedbruten, fick tyfus och blev hemkallad till hälighetens land den 7 maj. Vi lät sörjande med många »varför« in för vår värvader broders bortgång. Gott är att veta: God gör aldrig några misstag!»

Missionär Karl Bergman, tillhörande Helgelseförbundets mission, skriver från Tatungfu, Shansi. Efter att ha nämnt missionär Folke Peterssons fränfälle tillägger han: »En stor förlust för Svenska Alliansmissionen! Han var en präktig och nitisk missionär. Saratsi's syns varo en härd för tyfus, då så många där ha stupat för denna sjukdom». Han säger vidare att nöden är större än på Sv. Alliansmissionens fält är å Helgelse-Förbundet. Då intet meddelande om att regn ännu fallit över de nysadda åkertergarna i Saratsi-trakten ingått ser det synnerligen bekymmersamt ut. Vägmission har därför nyligen ytterligare sänd \$ 250-- till Svenska Alliansmissionen. Missionär Sten Lindberg har erhållit \$ 165:28 för välgörenhet från några baptistungdomar i Amerika. Åven deras penningsumma har sändts till norra Kina.

Karl Bergman säger: »Å Helgelse förbundots vägnar får jag hjärtligt tacka för den stora gävan av \$ 250 till de nödilanda & vårt fält vi fått mottaga från Eder. Det är närliggande att för de fattiga nu, och de rika har ingen känsla av barmhärtighet!« Men det kanas sägas om oss, att vi drivit i länna högre grad av humanitära och kristliga principer i syfte att göra allt på oss ankommer för att avhjälpa de största möjliga män både lekmännen och andlig nöd i Kina och i hela världen!«

Oscar Rinaldi

KIAOCHOW NOTES

A MEMORIAL SERVICE IN KIAOCHOW.

Kiaochow, Dec. 20.—A memorial service in commemoration of the death of a local revolutionary leader, Liu Tsai-kai, was held today at Kiaochow.

Mr. Liu was appointed chief of the Peace Preservation Corps of the first Nationalist Government in Kiaochow. This new administration was in charge of Mr. Hoa Shu-shing who assumed responsibility as magistrate during the Japanese occupation in Shantung on to be more exact on August 13, 1922. The new regime only lasted a day on account of the coup d'état by general Chou Kun-shan resulting in the capture of the nationalist officials. Within two months of the coup, the Japanese garrison ousted general Chou Kun-shan and dissolved his military forces. The nationalist officials who had been prisoners at Chou's headquarters were released. About a fortnight before, however, Mr. Liu Tsai-kai was shot by order of Chou.

Since this hideous change, only a little more than a year has passed. The Kuomintang-party members who had to flee for their lives are now firmly in the saddle. They have taken the initiative to commemorate the memory of the untimely death of Mr. Liu Tsai-kai. The city is punctuated with inscriptions to his honour. Handbills, relating the cause of his death, have been scattered in great quantities. Students, soldiers and representatives of different corporations have collected a fund for the support of the bereaved family and the education of the children. The mass meeting was held within a stone cast of the place where Mr. Liu was shot. Several speakers representing different corporations eulogized the dead hero and emphasized the need of possessing his revolutionary spirit.

(Continued on page 4)

schools. About 150 such schools are at present opened. The need for more modern schools is apparent when it is stated that this district alone has 1,266 villages.

The missionary schools in the city have with a few exceptions made applications for registration as prescribed by the new regulations of the Government. Many missionary schools in the country have closed, while others are making preparations for registration. The classical schools all closed down. Since the civil war broke out the school regulations have not been strictly enforced. When in addition the educational facilities of the local Government have been exceedingly inadequate to say the least many schools which have not registered have reopened. A growing dissatisfaction with the head of the educational department has become more general.

The appointment of Mr. Li Shu-yung by Mr. Ho of the provincial educational department does not by any means reflect favorably upon the latter. Mr. Li can only with a stretch of imagination be classified as an average and his arrogant attitude towards men and all has not even been borne by the patient people of Kiaochow. The first sign of discontent to be made public was an article published a few days ago in a Chinese daily issued in Tsing-tau attacking him personally. Today placards criticizing him are seen throughout the city and two different handbills relating to his offences have been broadcast. A representative of the normal school criticized him most severely at the mass meeting. Mr. Li is accused of opposing educational work instead of encouraging it, of making it unnecessarily difficult for private schools to register, of illegitimate use of educational funds, of engaging incompetent natives from his home-county, Tsingtao, etc. The local Political Council will undoubtedly see to it that the petition for a new and better head of the educational department in Kiaochow will be realized.

(Continued from page 3)

THE KIAOCHOW EDUCATIONAL CHIEF UNDER FIRE.

Dec. 20—At a mass-meeting today a sharp criticism was leveled at the chief of the educational department in Kiaochow.

Since the inauguration of the Nationalist administration in May Mr. Li Shu-yung has been in charge of the educational department of this district. The local government could only boast of a normal school and primary schools scattered throughout the city and larger villages. The different missionary societies' contribution to the educational work consisted in a number of primary schools and a junior middle school—the latter is connected with the Swedish Baptist Mission. Numerous classical schools were opened by voluntary Chinese initiative and supported by private contributions.

No sooner had the new educational official, Mr. Li Shu-yung, assumed his position than a proclamation was issued ordering all classical schools to be closed and all schools of the modern type to either register or close. Only teachers who had obtained the new government's recognition were permitted to pursue such a profession. As this local proclamation coincided with the National Government's School regulations the educational official in Kiaochow was of course in duty bound to enforce it. One had however a right to expect that Mr. Li Shu-yung previously had made adequate preparations to provide educational facilities for the population.

Nothing was done however before the summer. He organized an intensive course for teachers in party-education in cooperation with the local Political Council. Some 200 applicants applied but only half the number passed the preliminary examination and were allowed to enter the course. Not even all those who later graduated have obtained positions as teachers in government primary

7/2
eng-satellitens erkrappart
 till minnesmöteskonferensen
 i Kina för verksamhet
 hetsåret 1928.

1928 utgör utan gengälelse ett
 särskilt år i Kinas historia. Den be-
 tydliga politiska häxan under året är landets enande och stabi-
 lisering under den nationalistiska re-
 geringen. Nationalisterna ha skapat
 en ny regeringorganisation och ly-
 kta engagera många i eminent grad
 framstående statsmän med modern ut-
 bildning och moralisk kapacitet. Na-
 tionalisterna konferenser har avlöst varan-
 dra och riktläger för genomgripande
 politiska, ekonomiska och sociala re-
 former ha uppdragits. Syftet med
 dessa reformsträvanden är att skapa

ett modernt Kina. Västerländska na-
 tioner börja inse, att förmynner-
 skaps tid är förbi, och tävla därför
 att på likställighetsgrund revidera
 förrådrade traktater med Kina. Japan
 är den enda stormakt, som inte un-
 dertecknat något nytt avtal med Kina,
 före årets utgång. Tack vare den
 japanska invasionen i provinsen
 Shantung utgör nu 20-kilometerszo-
 nen intill Kiao-Tsi-järnvägen det
 enda området i hela Kina, där den
 nationalistiska flaggan med den vita
 solen på den blåa himmelen icke vajar.
 Svenska Baptistsmissionens fält i
 Shantung sammansätts till viss ut-
 sträckning med den omtalade zonen.
 Rapporten här nedan inskränker sig
 dock till några erinringar om vår hu-
 vudstation i Chucheng, vilket härad
 frånleden sommar utan strid formellt
 övergick till den nationalistiska rö-
 rensen.

Nästan omedelbart före samman-
 drabbningen mellan en del av sydarmén
 och japanska trupper under maj
 månad i Shantungs provinshuvudstad,
 Tsinan, anträddé Chuchengstationens
 föreståndare, missionär J. E. Lindberg
 med fru resan till Sverige. De ha-
 dt slutat sin tredje verksamhetsperiod
 i Kina, vilken tid omfattat 15 år. De
 ha dock i allt nedlagt över 35 års
 troget arbete i missionsens tjänst i
 vårt Kinasfält. Familjen O. H. Rinell
 hade nötsitt i tillvaran, men hann vid
 tillpunkten för ovan nämnda hemresa
 endast vidtaga förberedande åtgärder
 för sin flytting till Chucheng. Då
 Tsinan-katastrofen i hög grad kompli-
 cerade det politiska läget, ansågs det
 önskvärt, att fröknarna M. Persson
 och S. Lindberg i likhet med flera
 andra missionärer inom vår missio-
 n för en tid avreste till Kjosten. Så
 snart någon förbättring i det allmänna
 läget inträffat, återvände fröken
 Persson till Chucheng. Under sommaren
 var hon egentligen utländsk missionär
 på stationen och visade storst mod vid
 flera kritiska tillfällen. Under bro-
 lektionerna var de infödda kristna och
 missionsarbetarna mycket lojala trots
 tillståndsliga tendenser. Läraren
 Lee Kin-shin förtjänar ett särskilt
 utmärkande för det berömvärda att

missionären E. Lindberg stannade en tid på Kjosten och deltog med undervisning i en bibelkurs. Undertecknads var på grund av familjoomständigheter förhindrad att vara i Chucheng under sommaren. Stationens samtliga missionärer ha sedan hösten uppehållit sig i C. Tvenne lokala revolter ha förekommit under året. Talrika retirerande nordtrupper ha en längre eller kortare tid vistas i detta distrikt och utpressat oerhörd penningsummor från befolkningen. En betydande del av skörden har slagit fel, ett förhållande, som bidragit till att ytterligare öka folkkets bördor och lidanden. Efter det att trupperna under general Koo Djins befäl slagit sig ned i staden och omnejden har en nervös spänning varit rådande bland befolkningen. Nankingregeringen har icke ännu upptagit dessa trupper som en enhet i nationalarmén, och ihållande rykten veta att förtälja, att generalen är i komplott med f. d. militärhövdingar i den slagna nordarmén i syfte att incensitata ett uppdrag mot den nationalistiska regimen med östra delen av Shantung som utgångspunkt. Soldater ha stundom lagt beslag på missionsens kapell å några utställningar.

Missionsarbetet har trots oroligheten i huvudsak fortgått utan avbrott och följt samma riktlinjer som under de föregående åren. Ansvarat för den evangeliska verksamheten har vilit dels på J. E. Lindberg och dels på undertecknad. Sex manliga evange-
 lister har deltagit i predikoverksamheten. Vidare ha tvåna bibelkvinnor ägnat sin tid å religiöst arbete bland kvinnorna. Utom i huvudstationen har regelbunden kristlig verksamhet bedrivits på sju utpostar jämte flera närliggande byar. Tvåna infödda ar-
 betare arbeta i Finska Baptistsmis-
 sionens fält i Kuhsien. Somliga evangeliester ha även deltagit i tält-
 missionen under våren och i en väc-
 kelokalkampen på höstsidan. Ingen
 särskild anställd bokspädare finnes, men omfattiga evangelister ha spritt
 kristlig litteratur. Vid de sedvanliga
 stormötens har en mycket givande
 bibelstudiokurs anordnats under kinesisk ledning. Undr upptecknade
 korta visstelse å detta vidstöckta fält
 här jag erhållit det livliga trycket,
 att missions utvecklingsmöjligheter
 äro stora, men att arbetarna äro för-
 få för att kunna tillvarataga de förf
 handen varande rika tillfällena.

Skolmissionen har i stort sett kun-
 nat fortgå oavbrutet, även om effek-
 tiviteten kanske något minskats på
 grund av den politiska oron. Sedan
 föreståndarinna för Inackörderings-
 skolorna, fru A. Lindberg, avret från
 Kina, har det kommit på fröken Signe
 Lindbergs lott att förestå denna
 verksamhetsgrupp. Vid hennes sida ha
 fyra inhemska lärarkläder deltagit i
 undervisningen, därem 2 kvinnliga
 och 2 manliga. Elevernalet i små-
 och folkskolorna i staden har varit
 pågått över 50, inkl. dagslever. På
 landbygdens lärare missiden är

fler och särskilt intressanta.
 Missionsverksamheten i syfte
 att utveckla missionskulturen, sär-
 skilt i landbygden, synes inte vara
 ett värande behov i Chucheng. Likaså
 i vissa andra fält. Detta är så my-
 ket mera fallet som frågan om att
 registrera missionskulturen idag
 privat-skolor i det nationella sko-
 systemet nu blivit aktuell i våra trak-
 ter. Nationalregeringens nya skolför-
 ordning, som officiellt tillställdes vår
 mission i C., berörar icke missions-
 skolornas deras kristliga karaktär till
 följd av registreringen, fastän deras
 rörelsefrihet med nödvändighet blir
 mera begränsad i framtiden än den
 varit under det förflytta.

Sjukvårdsverksamheten har under
 fröken M. Persons ledning nått en
 glädjande utveckling. 3,442 personer
 ha dels inom kliniken och dels inom
 sjukhusavdelningen erhållit vård och
 hjälp. På grund av att under större
 delen av året en stor mängd soldater
 varit förlagda i staden, ha också bland dem många sökt hjälp
 för olika åkommor. I regel ha de
 uppfört sig rätt ordentligt och visat
 sig tacksamma för den hjälp de
 fått. Några sjuka ha dock met-
 tiggått vård i sina hem, däribland må
 nämnas 20 förlössningsfall. Inkem-
 ster för såld medicin och sjukbe-
 handling ha under året uppgått till
 798.41 doll. För inköp av medicin
 och förbandsartiklar jämför lön till
 anställd personal, däribland en evan-
 gelist, har använts 741.48 doll. Re-
 gelbunden morgonbön har hållits med
 de sjuka, som varit starka nog att
 närvara, och i övrigt med besökare.
 Dessa andaktsstunder ha i regel lett
 av sjukvårdens evangelist. Hans ar-
 bede har i övrigt varit att genom
 samtal och skriftspridning verka bland
 de sjuka och även uppsöka f. d. pa-
 tienter. Vår bon är, att arbetet bland
 de sjuka och lidande må få till-
 föra många läkedom till både kropp
 och själ.

Chucheng-församlingen räknar nu
 130 medlemmar. Under året ha 10
 personer genom dopet upptagits i för-
 samlingsgemenskap. Flera kristna sö-
 ka sitte livsuppehälle på rätt avlägs-
 na orter, men församlingen strävar
 likväl att uppehålla förbindelse med
 dem. Församlingen underhåller en
 infödd evangelist, som uppbär 96 doll.
 i årslönen. Skolavgifter från elever
 i inackörderingskolorna i staden och
 småskolorna på landet ha inbringat
 81.20 doll. I filantropiskt syfte ha
 50.14 doll. insamlats. Nettoinsten
 genom sjukvården uppgår till 56.93
 doll. Inom församlingen finnas tven-
 ne ledande personligheter, som på
 grund av sin gedigne karaktär och
 mängdiga erfarenhet, blivit anförtrodd
 större ledareansvar. Dessa äro
 evangelisten Uh Ming-ahi och läraren
 Koa Kin-shi. Vi uttala den förhopp-
 ningen, att ansvaret för pastoralvär-
 den och skolverksamheten må i en
 ico allt för avlägsen framtid över-
 fases till dessa infödda kräfter. Sam-
 arbetet med missionslära, och de kri-
 stliga arbetarna har varit harmoni-
 skt. Väldigt God våra gemensam-
 heets strävanden att grundla en själ-
 ständig inhemsk församling i Kina!

Uppsläppt och godkänt vid stations-
 möte den 17 jan. 1929.

Oscar Rinell.

BOMBARDMENT OF CHUCHENG

CITY FEB. 25.

Tsin-ting Times

Reporting General Fan's 28/30

Visited By Our Correspondent

On Tuesday This Week

ANXIETY FOR FOREIGNERS IN
SHELLLED CITY

Mitschow, Feb. 25.—In company

with two foreigners you correspondents left Kaomai this morning by motorcar in order to investigate the war situation at Chucheng. The distance between these two cities with the crow-line is 120 li, but about 20 li longer when motoring. The farmers we met on the greater part of the road went peacefully about their duties either marketing their products or preparing for their spring work in the fields. Owing to the recent rain the roads were not in the best condition and we took about four hours before arriving within four hours' destination. We were then in the position to confirm the fact that the war is still on at Chucheng.

Field fighting has now been taking place about the walled city since February 19th. On our arrival the city was surrounded by about 10,000 troops under the command of general Fan Hsien of the 4th division. It was reported that about 1,000 troops of the Tuan defended the city. These forces are connected with general Ho Yew-hui of the 10th division, who also has troops stationed in Kiao-chow and Chucheng. It is reported that these 1,000 troops are fighting against Chian Tso-yen, the governor of Shantung. In the neighbourhood of Chucheng owing to the advantages of strong and high city walls partly situated by a river the relatively few defenders have until now been able to resist the much stronger forces outside of Chucheng.

Shelling continues during the daytime but commences to be more intensive in the evening and lasts throughout the night. Field guns are used in shelling the city. Under cover of darkness the invaders have reached the city walls and endeavoured to scale them with help of ladders. They have been shot down by the defenders resulting in a heavy loss of wounded and dead. Several motorcars have been commanded in order to transport the wounded to Kaomai and thence by rail to Tsinan. The damage done within the city is unknown as the gates have not as yet been forced opened. No doubt the civil population has also been seriously affected by the shelling. Great anxiety is felt for the foreigners that have unexpectedly been bottled up in the city. There are six Swedes missionaries inside, four of whom are women, and one child. How many Catholic priests are within is unknown. No news about the condition of the foreigners has been received since the outbreak of war. Our purpose was to try and get in touch with them, and see if anything could be done for their safety.

have entered the city they would guarantee all foreigners special protection. Although it was impossible for the time being to enter the city he expressed the hope that it would be possible within a day or two.

Whether the defenders are able to hold Chucheng against the invaders only time can tell. If the troops inside have sufficient ammunition, the food and water supply will probably be enough for a longer siege. Soldiers outside said that excavations had already been dug under the city walls and mines had been prepared that very same day. From the point of strategy it seems as if the government troops must compel the city to surrender within a very short time or themselves evacuate. The concentration of general Fan's troops at such an insignificant place as Chucheng leaves the Kiao-Tai railway practically unguarded. It is true that an armoured train is at present stationed at Kaomai and that other precautionary measures may have been taken along the line, but they hardly meet the situation adequately. The possibility of a lightning stroke from general Lieu Chen-nian must be reckoned on, although no evidence of his plain-clothes soldiers has as yet been produced at Kaomai or Kiao-chow. Since the recent recommencement of the civil war the bandits specially in the southern part of Kiao-chow have been increasing activity. What makes the local situation more serious is its possible connection with the pending clash on a large scale in China.

(Continued from Page 1)

The troops at the "front" courtously informed us that general Fan's headquarters was 10 li north of Chucheng, a village called Shih-li-po. In order to reach there with the car we were first compelled to motor within four li radius of the city wall. As by the road a shell had demolished a telegraph pole. Arriving at the quarters an interview was arranged and we were kindly received by a high adviser of the general. He informed us that the troops inside the city had obeyed the orders of the Central Government and the forces commanded by general Fan being loyal were duty bound to wage war against them. He stated that general Fan, who was not personally in Chucheng, had sent a representative from Tsinan in order to negotiate and that this delegate had only just left his office to go and enter the city in order to make arrangement. We have not been able to verify this statement. A resident engineer living at a house outside the city walls, reported the professor had given his troops

11 MARCH 1912

CHUCHENG CITY IS STILL BESIEGED

Correspondent Reports
Close Investment As
Recently As Thursday

Kiaochow, March 8.—The news that the siege of Chucheng was lifted by General Kuo Wei-tai's troops breaking through in a counter-attack last Monday resulting in the defeat of General Han Hsi-chi's forces appears to be premature. A traveller who left a village in that neighbourhood two days ago reports that General Han's troops are still besieging the city and that his attack was planned to commence yesterday.

There are eight foreigners in Chucheng. Six are missionaries connected with the Swedish Missions, of whom four are Swedes and two are Americans. Besides these there are priests of the Catholic Mission in the city and since the siege commenced no news whatever has been received from any of them.

It is rumored that General Lin Chennien's troops are coming up to Li Yen-hui at Kiaochow which they are expected to enter today. The supposed men of the National Government left Chucheng shortly after the arrival

LETTER FROM CHUCHENG

9th March 1930
Kiaochow, March, 10.—A force consisting of 1000 men was fought a few days ago when General Kuo's troops outside of Chucheng succeeded to relieve their besieged comrades within Chucheng city and were repulsed with heavy losses.

A hundred men with wheelbarrows left Kiaochow City yesterday for Chucheng to aid the besieged in transport work. There are only a few soldiers in Kiaochow and it is reported that troops under the Chiafoo General Lin Chennien are moving to Kiaochow in the neighbourhood of Ningpo.

22/3/31 Kinahögtid och avskedsmöte i Linnéa-kyrkan.

Den 14 okt. avhöll Göteborgs II förs. kinamissionens jubileumshögtid, som också blev avskedsfest för familjen Rinell. Högtiden inleddes med bibelläsning och bön av församlingens föreståndare samt körsång. Därefter gav missionär Oscar Rinell en återblick på de 40 årens arbete i Shantungprovinsen. Vi fingo följa missionen från dess upprinnelse i Betelseminariet fram till våra dagars väckelse ute på fältet. Genom ljus och mörker har missionen gått till seger. Det var en enkel, klar och gripande framställning av missionens utveckling på vårt Kinafält.

Det är alltid tacksamt att "tala mission" i Linnéa. Kollekten för Kina, vilken upptogs efter föredraget, blev 664 kronor.

Mötets senare del gick i avskedets tecken. Efter halvtannat års vistelse i hemlandet står nu missionären Rinell färdiga för uppdraget. Denna tid har för Oscar Rinell varit full av arbete. Han har knappast haft någon vilotid. Sinologi-studenterna vid Göteborgs Högskola har tagit det mesta av hans tid. Därför har icke missionens vänner fått tillfälle att höra honom i den utsträckning det varit önskvärt. Det är alltid mycket intressant att lyssna till Oscar Rinell och att läsa hans Kina-artiklar. Född och uppväxt i Kina är han större förutsättningar än de flesta att se missionen från kristlig-kinesisk synpunkt. Det är inte svårt att föreställa sig honom vara kines, när han vävdar till hemförstämningen att bedja och offra för kinamissionen. Det europeiska inslaget ger sig till känna i god förståelse av de nya problem vår tids Kina ställer oss inför.

Före och efter samvämet givs minnesord till de utresande missionärerna. Först talade broder David Björesson & Linnéakyrkans Hednamsions vägnar och överlämnade som minne ett bokverk. Fru Sara Solberg överräckte från församlingen till Hellen Rinell en bukett vackra nejlikor beledsagade av några hjärtliga avskedsord. Minnesordet från föreningen genom pastor Lundin var Joh. 15: 16. Pastor Thorrendahl förde första baptistförsamlingens talan. Dessa utom, ljunnges minnesord av bröderna Karl Scherzer, V. Hermansson, C. J. Johnsson, Gustafsson, Petrus Persson och Axel Lindén. Talen gav uttryck för undanvar i missionsåren, sympati för missionärerna och kärlek till Guds verk i Kina. Resenären överlämnades åt Guds pågående beskydd och tillämpades fort.

satt framgång i arbetet. Till sist talarade missionärerna och betygrade sin tacksamhet till församlingen.

Den 17 skedde avfärden. En stor skara av missionärernas och missionärs vänner hade samlats nere vid hamnen, där Ångaren Svecia låg, som skulle föra resenärerna till England. Att döma av blommornas mängd och paketen antal äga Rinells många vänner i denne stad. Hellen Rinell flick famnen full av härliga blommor, och Oscar Rinell måste nu och då göra en extra tripp ner i hytten med gåvor, som hade annan form. Ändå voro barnen överlastade med små paket, då de åntrada landgången strax före avfärden.

Prinsessan Ingrid och prins Gustav Adolf reste med samma båt. De skulle på bröllop i England. Man hade därför befarat folkträngsel nere vid hamnen. Därav blev emellertid intet. Kunnde den församlade skaran värderas till 400 personer, kom säkert hälften på missionärernas del. De andra 200 lade släktningar och vänner till de övriga passagerarna, som uppgick till ett knappt hundratal. Landshövdingafamiljen ledsgade de kungliga till landgången. Prinsen gjorde intryck av en flärdfrei, enkel människa. Säkerligen har han göteborgarnas sympatier. Värt demokratiska folk ålskar ett naturligt och okonstlat uppträdande av de kungliga. Leva prinsen!

När båten lade ut, uppstämda missionsfolk: »Tryggare kan ingen vara än Guds lilla barnskara!». Aldrig förr har den sången ljutit så vacker i mina öron. Att den också grep missionärerna var tydligt. Den praktfulla blomsterkasten höjdes märkbart och gönde den kvinnliga missionärens ansikte. Blommornas kalkar drucko hennes tårar. Visst är det vemodigt att skiljas från nära och kära, men det är Gott att då vila i Guds hand. Tryggare kan ingen vara än den, som får lämna de sina åt Guds beskydd och omvärdnad. Den härliga sångens innehåll överfördes av sågarnas varma röster till Ångaren Svecia, som nu gled allt längre ut i strömmen. Lilla Dolan och Roy höjde väl först nu riktigt fatta, att det var alvar med den där resan tillbaka till Kina. Så ståde där alla fyra nere på akterdäck och vinka. Alltjämt ljuder sången. »Gläd dig då du lilla skara!». På övre däck ståde de kungliga och andra notabiliteter. Männe också de ha hört sångens ord: »Tryggare kan ingen vara än Guds lilla barnskara!»

D. G.

Fredsmöten Stockholm

»Välkom
samför

BANBRYTARNAS STRAPATSER I KINAS HELIGA PROVINS

Missionär Oscar Rinell berättar.

De forntida länsviken Lu och Tsou, provinsen Shantung i våra dagar, utgöra Kinas heliga land. Detta område har varit skädesplatsen för många mäktiga händelser i det kinesiska folkets tidigare historia fram till år 206 f. Kr. Här ligger det högsta av Kinas fem heliga berg, vilket under fyrtio sekler varit det stora Mekka för fromma pilgrimer. Enbart dessa förhållanden berättiga platsens ryktbarhet. Men den är framför allt känd såsom Konfucius och Mencius födelseort, dess filosoffer och statsmän som utövat ett så vittgående inflytande över miljoner tänkesätt. Under de senare åren har kristendomens landvinnningar i denna nordöstra provins tilldragit sig missionsländernas uppmärksamhet. I dessa dagar firar Svenska Baptistsmissionen minnet av sin 40-åriga tillvaro i Shantung.

Ingen missionärsgrav.

Det av Svenska Baptistsamfundet upptagna missionsfältet är beläget på ett synnerligen folktäckta område i sydöstra delen av provinsen. Klimatet måste betecknas som rätt gynnsamt. Somrarna äro visserligen mycket hetta och vintrarna kalla. Under den svåraste värmen är det dock möjligt att taga sin tillflykt till den närliggande hamnstaden Tsingtao — Östernas pärla. Den jubilerande missionen har — Gud ska lov! — ännu ej någon missionärsgrav, fastän 34 missionärer längre eller kortare tid verkat i sällskaps tjänst. Några missionärer ha i likhet med pionjären Carl Vingren nödgats av hälsoskäl lämna missionsfältet. J. E. Lindberg har varit ute 29 år samt fra Lindberg jämte J. A. Rinell med fra 37 år. Dessa missionsveteraner ha utfört ett väldigt beträffande missionsarbete, här allt fort. vid god vigör och trogna sin missionskallelse. Att hälsotillsättandet bland missionärerna i stort sett varit gott och att missionsarbetet kunnat utföras i så stor omfattning är så mycket mer anmärkningsvärt, betraktat i ljuset av vissa ytter omständigheter.

Japansk-kinesiska kriget.

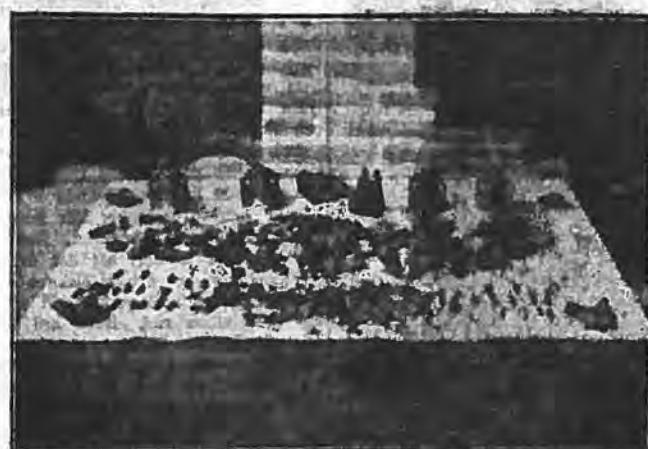
Redan innan Vingren nätt vårt strategiskt väl belägna missionsfält, medan han ännu var i Yangtse-floddalen 1891, fick han erfara Guds ledning och beskydd. Det var nämligen då som Svenska Missionsförbundets missionären Wikholm och Johansson mordades i Sung-po. Knappast hade missionärsparen Lindberg och Rinell hunnit mer än idka språkstudier och förvärva dälig kinesishus i Kiaochow förrän Kina invecklades i krig med Japan (1894—95). Med rörelse har jag hört mina föräldrar berätta om

aина upplevelser under en farofyld resa i dessa orostider. Som japanska trupper landsattes & Shantunghalvön beordrade de utländska konsulerna missionärerna att lämna det inre av landet och bega sig till hamnstaden Chefoo. Ett amerikanskt krigsfartyg utsändes för att vid Shan Shan Shair avhända ett antal missionärer, däribland de fyra ovannämnda jämte ett barn. De färdades tre långa dagresor över land till detta fiskaresmåll. Långt efter mörkrets inbrott anlände de dit, men folket tagande dem för japaner öppnade eld. De 14 missionärerna måste dra sig tillbaka, men varit skulle de gå för att få tak över huvudet! Ingen va fanns i närheten. Kvällen var mörk och marken beträckt med snö. Sudigen upptäcktes ej långt därifrån ett par tre lekojer. Innehavaren låt beveka sig att härbärgers främlingarna över natten. Under natten diskuterade värdfolket bästa sättet att döda utlämningarne. De starkare i det dödströtta sällskapet sökte dock hålla vakt. Följande morgon kommo beväpnade soldater från fiskaresmållet för att antingen döda främlingarna eller förmå dem att lämna landet. När de hörde att en undsättningsbåt skulle föra missionärerna därifrån under dagens lopp, fingo de anstånd till middagen — men icke en timme längre! På morgonen gingo några av sällskapet till havsstranden för att rekognosera. Hela viken var beteckt av is! Timmarna gingo och situationens allvar växte. Blott en timme innan kl. 12 syntes emellertid en rökpelare vid horisonten. När sällskapet hunnit ned till stranden hade vinden öppnat en vak på insiffrat så att en mindre ångalup obehindrat kunde föra missionärerna till den stora undsättningsbåten. Komma ombord på fartyget sågo de huru isbältet sätts tillsammans, men själva fördes de i säkerhet. Ett par månader senare kunde våra missionärer efter ytterligare strapaser återvända till sin station.

De första döpas och församling bildas i Kiaochow.

Med tiden ökades skaran, som hörde evangelium förkunna. Söndagen den 30 april 1899 var en högtidsdag i Kiaochow, ty efter många års troget arbete blevo fyra personer döpta och samtidigt bildades vår första församling. Följande år öppnades den första gosskolan, som bestod av 5 elever. Ungefär samtidigt startades den första söndagsakolan. Vid samma tid planerade man att grunda en skola för flickor, vilken dock kom till stånd först 3 år senare. Det lovande arbetet drabbades av ett allvarligt avbrott på grund av boxareupproret år 1900. De chyggliga boxarehistorierna visade sig vara allt för sanna, ty snart erhöle våra missionsfamiljer uppehakande underrättelser om mordbrand och blodbad, anställda av kineser mot utlämningar och kinesiska kristna i Nordkina. Med svindande hjärta förgnade våra tre missionsfamiljer sig med andra flyende missionärer. De fingo taga in i ett tykt kinesiskt tullhus, som samma natt hotades med mordbrand. Dagen därpå fortsettes resan i små segelbåtar till den dåvarande tycka kolonien, Tsingtao. Efter en kort tid återställdes lugnet i Kiaochow och missionärerna återvände dit. Till deras stora glädje fanns de missionsgenomen sakad och de kristna bevarade.

(Forts. s. sid. 11.)

Projektilskrävor, som hamnat inom missionsstationen vid belägringen av Chu cheng.

BANBYTARNAS STRAPATER

— Fortsättning från femte sidan. —

Nya missionärer komma och flera stationer öppnas.

Relativt lugna förhållanden rådde under de närmast följande åren. Snart förändrades det kritiska läget till följd av boxarupproret till Kiaochowförsamlingens fördel. Kapellet kunde ej rymma alla de mänsklor, som önskade höra Guds ord. Gosskolans kunde ej mottaga alla, som anmälde sig. Nya missionärer utsändes och flera infödda missionsarbetare anställdes. Nya utstationer samt små- och folkskolor öppnades. J. E. Lindberg med fra grundade i Chucheng den andra huvudstationen. Inom några år kunde Kiaochowförsamlingen bilda sina första två kraftiga dotterförsamlingar. Ett nytt kapell, rymmande 800 personer, invigdes åt God och Hana församling på vår älsta huvudstation. Svenska generalkonsul J. E. Holtman lade grundstenen och uttalade erkännande om och välgöngönskningar. På våren 1914 utbröt en andlig väckelse i förening med J. Goforths besök i Kiaochow.

Världskriget medför inskränkningar i arbetet.

Den lovande utvecklingen skulle dock åter hotas av politiska förvecklingar. Världskrigets ödesdigra verkaningar blev genast kännbara i fjärren Öster. Vårt missionsfält blev redan på sommaren skadeplatser för krigsoperationer mellan Japan och Tyskland. Tusental japanska soldater strömmade in i Kiaochow stad för att med denna till utgångspunkt bekriga tyskarna i Tsingtao. Alla i staden var totalt avskurade från den yttre världen och bevakades som fänglar under de tre månader, som kriget pågick. Liksom den tyske lutherska missionsmissionären varit våra missionärer behjälpliga under boxarupproret, kunde vi räcka dem en hjälpende hand under detta krig. Vittomfattande inskränkningar i missionsarbetet måste göras. De infödda arbetarna meddelades att de på grund av de svårbara förbindelserna med moderförsamlingen i Sverige ej kunde få någon lön. Underrättelsen mottogs delsmodigt och samtliga saade: »Med eller utan lön skola vi dock predika Kristi evangelium». Verksamheten fick därför fortga, så gott sig göra lit. En söndag inköldde sig sex män Krisus genom dopet, under det kanonerna spelade sin hemiska musik borta i Tsingtao, så att fänsterrutorna i källaren fallrade.

Nationen, regeringen, införande 1912 har missionsarbetet ytterligare utvecklats i olika riktningar. För närvärande finns fyra huvudstationer med 60 utstationer, där regelbunden predikoverksamhet bedrivs. Jämte 25 missionärer är omkring 100 infödda manliga och kvinnliga predikanter och kolportörer engagerade i missionsjänst. Åtta församlingar har ett sammanslagt medlemsantal på omkring 3,000. Till missions gemensamma institutioner hör en realskola för grossar och flickor i Kiaochow, en evangelistskola i Kaomi och ett barnhem i Chucheng. Lägre goss- och flickskolor förekomma på ett antal platser jämte ett par sjukhus. Bland missionsens fastigheter må nämnas flickskolans Andandisensliga två-åringshus i Kiaochow.

Detta allt verka omfattande före-

tag har givetvis berörts av de senare årens revolutioner, inbördeskrig, banditväsen och nationalistiska strömningar. Ån ha huvudstationer eller utstationer stått under rövarbandens herravälde, än ha de indragits i krigszonen för rivalisande armeer. Läget blev ytterst komplicerat under de nationalistiska arméernas frammarsch År 1928 tros vara den japanska krigshärens invasion ända in i provinsens mitt. Svenska baptistförsamlande missionärer kunde dock i motsats till flera andra missionsälvskaps missionärer vara kvar i Kina trots oroligheter. Beläggningen, av staden Chucheng hör utan tvivel till svenska baptistmissionärernas allvarligaste strapater. Sex missionärer och ett barn befann sig i den belägrade staden. Nationalistiska trupper bombarderade den krenelerade staden under sex månader. Utom mindre fältkanoner användes även flygmaskiner vid de svåraste angifallen. Genom de utländska kamraternas initiativ utverkades tillståndet för de manliga generalerna för de infestängda missionärerna att efter några månaders belägring lämna staden. De försdrogo dock att stanna på sina poster till hjälp de infödda kristna och barnhemmets skyddslingar. Religiösa sammankomster hölls till viss utsträckning under belägringen och särade soldater och andra fingo hjälp i missionsens sjukhus. Tolv granater träffade missionsgården, varav nio exploderade. Sedan beläggningen var upphövd hittade man att 200-tal överräktitor inom missionsområdet. Missionsföreningarna akadades visserligen, men, både missionären och de infödda kristna undkommo utan akador. E är rapportera samtliga huvudstationer om en genomgripande väckelse i samband med den norska missionären, fröken Monsen andefyllda motiven.

Vid branden av Svenska Baptismissionens egen krigsbyggnad, det på sin plats att sätta sig innan sommaren 1929 till protestantismens mest invandrings religion. En storm av handvap-

63
Oscar Rinell

tag har givetvis berörts av de senare årens revolutioner, inbördeskrig, banditväsen och nationalistiska strömningar. Ån ha huvudstationer eller utstationer stått under rövarbandens herravälde, än ha de indragits i krigszonen för rivalisande armeer. Läget blev ytterst komplicerat under de nationalistiska arméernas frammarsch År 1928 tros vara den japanska krigshärens invasion ända in i provinsens mitt. Svenska baptistförsamlande missionärer kunde dock i motsats till flera andra missionsälvskaps missionärer vara kvar i Kina trots oroligheter. Beläggningen, av staden Chucheng hör utan tvivel till svenska baptistmissionärernas allvarligaste strapater. Sex missionärer och ett barn befann sig i den belägrade staden. Nationalistiska trupper bombarderade den krenelerade staden under sex månader. Utom mindre fältkanoner användes även flygmaskiner vid de svåraste angifallen. Genom de utländska kamraternas initiativ utverkades tillståndet för de infestängda missionärerna att efter några månaders belägring lämna staden. De försdrogo dock att stanna på sina poster till hjälp de infödda kristna och barnhemmets skyddslingar. Religiösa sammankomster hölls till viss utsträckning under belägringen och särade soldater och andra fingo hjälp i missionsens sjukhus. Tolv granater träffade missionsgården, varav nio exploderade. Sedan beläggningen var upphövd hittade man att 200-tal överräktitor inom missionsområdet. Missionsföreningarna akadades visserligen, men, både missionären och de infödda kristna undkommo utan akador. E är rapportera samtliga huvudstationer om en genomgripande väckelse i samband med den norska missionären, fröken Monsen andefyllda motiven.

Vid branden av Svenska Baptismissionens egen krigsbyggnad, det på sin plats att sätta sig innan sommaren 1929 till protestantismens mest invandrings religion. En storm av handvap-

Välkomstmöte för de från Kina nytt kommande baptistmissionärerna. Göteborgs Linneakyrkan, Göteborg. En talare i publik hade infunnit sig. Detta var ju också naturligt, då fra Hållen Rinell är medlem av Göteborgs andra baptistförsamling. Efter sången »Hur i huviligt det är att mötas» sjöng Linneakyrkans kör den väckra missionssangen »Tillkomme dit, rika o havs, vår Guds, varafter välkomstförförden hölls av pastor Karl A. Lundin och grossh. D. Börjesson. Efter vittringars körning talade missionär Rinell.

Han utpeckade sig snarlikt vid de intycket han under sin resa genom Ryssland fått av ställningen i detta land.

Rutan genom Sibirien, Ryssland, Polen och Tyskland hade, gatt synnerligen väl och tagit sexton dagar i anspråk. Han hade tyckt sig förtur, att de styrande i Ryssland behärskar, att en viss framstånd, som visst är konsernitlig på det industriella området. Det hade dock luke lyckats där att hålla nöden på avstånd, varför skarorna gav inträck av stora fästningar och a-mod. När tal. År 1916 reste genom Ryssland, varu salutändan vid Rinnvestigationernas fylda av alltbehövda livsmedel, nu varo de så gott som tomta. Men är den timliga nöden stor, så är den andliga ännu större. Den gjungasida förföljelsen mot de kristna riktar sig dock så mycket mot den ortodoxa kyrkan som mot de protestantiska grupperna, i synnerhet mot baptisterna. De ortodoxa biskoparna har tunnat ligga i dagom en ganska stor anpassning efter de syrkandes vilja, och deras godstalar i stort sett är inte aggressivit, eftersom de är med att fara för sina sörjanden från dess sida. Annorlunda, allt detta, med annan till protestantismens mer invandrings religion. En storm av handvap-

vista flyktningar gär i.a. mot Sibirien och Centralasien. Förföljelsen mot d. protestantiska samfunden torde bl. scocka bero på att sovjet: 1) fruktat deras oerhört snabba tillväxten; 2) fruktat att ungdomen genom dem skall bli religiöst organiserad, och 3) fruktat för deras internationella förbindelser vilka sovjet betraktar icke blott som religiösa utan också kapitalistiska. Slutligen berörde tal. den omväntningsprocess, som det stora Kina just nu genomdrar, och som med en hittills osannolikhet genomträder alla områden. Det främsta market, som nu kläms om Kinas till materialismen och kristendomen. Utgången av denne kamp kommer att bli av alla största betydelse för Kina och för hela världen. Den kristna kristna församlingen torde nu efter den resa och prövning hon genomsatt vara starkare än någonsin förr. Möjligheternas att vinna kloster för Gud är trots alla yttr. svårigheter otroligt stora.

Efter att anförande av fra Rinell och några ord av pastor John Magnusson, avslutades mötet med sång och kon-

Magnussen

63

Yttre missions- fältet

MISSIONENS VERKSAMHETS- FORMER.

Den kristna missionens mest elementara och storslagna uppgift är att göra Jesus Kristus känd i världen. Detta innebär, att den enskilda bringas till en insiktsfull uppfattning om och en personlig avgörelse inför honom som är världens frälsare. De på Kristus troende samlas efter dopet i kristna församlingar enligt den i Nya Testamentet avgivna förebilden. Först när dessa hedningekristna församlingar blivit självständande, självunderhållande och självutbredande, har modersförsamlingen fyllt sin missionsuppgift. Alt missionsarbete är berättigat och har värde endast i den mån det syftar att nå detta höga mål.

Evangelii-förkunnen intager en framräkningen plats i missionsens arbetsmetoder. Kristus själv predikade ju om riket för sanningens i andligh mörker förnjunkna mänskor. Och till sina lärjungar och efterföljare saade han: "Gå ut i hela världen och prediken evangelium för alt skapat: "Innehålls i detta evangelium angiver Paulus med orden: "Vi predika den korfäste Kristus. Det centrala i budskapet är alltid Kristus som korsfäst och uppstånden. Detta hindrar dock inte att framställningsmålet måste taga hänsyn till de särskilda anknytningsspunkter, som Iro för handen har olika folk och under skilda tider. Det är nödvändigt att göra sig förtrogen med ett folks mentaliitet, religioner och aduktorer för att komma det närmast möjligt, som det goda, och sanna i främmande religioner och moralcodexar urkännes, bör man påvisa, att kristendomen skycker mänskor den fullkomliga sanningen. Trots bedräkt mörker och tusevärliga sader har Kristi evangelium visat sig vara en pånyttfödande kraft i hjärtan och sinnet.

Evangelii förkunnen eker naturligtvis på folket språk. Det främmande språket måste allunda först läras av missionären. Stundom är detta förenat med rätt stora svårigheter både bland primitiva folk och i kulturländer. Här efter bör bibeln översättas på folkets modersmål, så att alla kanna vara i tillfälle att självtillståndigt forska i den. Det blyder ju ej sällan att infödingarna gälla måste undervisas i sitt eget språk, att man t. o. m. måste skapa ett nytt språk. Att dem männen hantryrta missionsfär, ja, varit upptagna med detta grundläggande litterära missionsarbetet. Numera är böckerhasa bok försedd till över 600 olika språk och dialekter. Och så har kristlig litteratur skapats och spridits. Där den levande rösten hörs, har det skrivits ordet "Läs". Dessa tydliga budskapsförteckningar är det, som behagar Gud och han framställer det, varut han utdelar det.

När vår Missionär var på jorden tillbringade han en väsentlig del av sin offentliga verksamhet i att undervisa mänskor och särskilt lärjungarna. Erfarenheten under gänga tider har här hans erfarenheter, att dessna metod är ett av de mest effektiva medel för utbreddande av den kristna sanningen. Skolmission är evangelism. Genom missionsskolor har man kunnat nå många bland det uppväxande släktet, som eljest kanske aldrig skulle berörts genom någon annan verksamhetsform. I första hand börs församlingsmedlemmarnas barn uppföras och utbildas i en sida kristlig åsnoell. Under det predikaren blott nu och då får tillfälle att frambrära sitt budskap, åro skolorna iständ att hela året utöva ett kristligt inflytande på de unga plastiska sinness. Tugen och Återtan gesnar och flickor ha avgjort sig för Kristus i missionsens skolor. Här har utbildats ett stort antal kristna ledare och missionsarbetare. Om något hednaland skall evangeliseras, så måste

det till sistret delas ut genom inskrivda representanter. Även om alla f. d. missionscenter ej deltar i direkta kristliga arbeten, kunnar de utöva ett kristligt inflytande i hemmet, församlingen och samhället.

Läkarmissionen och filantropiskt arbete har även varit till stor välsignelse. Vår Frälsare hade omtanke för såväl kroppen som själen. Han gick omkring och gjorde väl, botade de sjuka och för de fattiga förkunnade glädjens budskap. Han befallde sina första lärjungar: "Boten de sjuka, som ären där, och sägen till dem: "Guds rike är eder nära." Och även i vår tid följer man Jesus och apostaternas exempel. Sjukhus och barnhärtighetsinrättningar förekomma i alla missionsländer. Så ha fördömar skingrats. Godhet visats många nödlidande. Tillståndet hjärtan och sinnen öppnats. Ökad kännedom om hygien och sanitära förhållanden vunnit. Outplänliga intryck av den store läkaren mottagits. Den moderna bedräktmissionen använder särskilt alla till buda stående medel för att i likhet med Paulus: "på alt sätta frälsna några."

Svenska Baptistsamfundets Kinasmission har under sin 40-åriga tillvaro i provinsen Shantung väsentligen begagnat ovannämnda verksamhetsformer. Från början har evangelisationsarbetet varit dominante. I nära samband med evangelisk predikan är skriftspridningen. Bibeln och delar av den gamla tillhands hållas på mycket fördelaktiga villkor genom de i Kina befintliga bibelsällskaps försorg. Den första goaskolan öppnades 1900. Under samtidigt startades även söndagsakoliverksamhet. Tre år senare grundades den första flickskolan. Sedermera ha många dylika skolor uppstått. Till missionsens gemensamma institutioner hör mellanuskolan för goosar och flickor i Kinchow, evangeliskskolan i Kaomi och barnhemmet i Cheshang. Under de senare åren har missionsen även bedrivit sjukvårdsverksamhet. Att arbetsmetoderna varit goda och praktiska framgår bland annat av det faktum, att Baptistsmissionen nu räknar åtta församlingar med ett sammanlagt medlemsantal på drygt 3,000. Detta är en vacker resultat genom en riktig kirieksgåva för en ny huvudstation. Fyrto år är en kort period i ett missionsstillskaps historia. Det är en del klockan sio på morgonen för Kristi rikssak i Kina. En ny dag skall ranta och Kina behöver en krigsläge. Det givit endast en appell för ett kunnat mera. Hoppfulla och trogna förslättande av missionsarbetet i Kina: det är CHRISTUS.

Doktor Knutsson

Nutidsläget i Kina och missionen.

V. FOR U. V. AV MISSIONAR OSCAR RINELL 9/10/31

När jätteriket Kina är nästan öppet för världens handel och handelsvägen, är det vanligen inbördeskrig, banditvägen, översvämnings, främplingsfientlig propaganda och antikristliga rörelser i erinran.

Vad nuelläget sågår ha vårt lands främsta Kinakännares nyligen i ett beaktastående upptrop bl. a. betonat: Under de årtusenden: över vilka Kina kan blicka tillbaka i tiden, har dess folk aldrig någonsin blivit hemskökt av en natukatastrof, som i fruktansvärd storhet kunnat jämföras med Yangtsekiangs nu pågående översvämnningar... Enligt de säkraste källor, som står oss till hand, har redan hundra tusentals människor omkommit, och man beräknar att minst 40,000,000 människor är hemlösa och hungrande... Under de månader som stundar moter man händelser, som i fasväckande grymheth och omfattning sätta sin like i världahistorien. Den intensiva sommarhettan och de kringflytande liken ger upphov till epidemier. Då skördetiden är inne, finns inga fält att maja. Där såden väggade för vindens står vatten flera meter djupt. Man väntar därför en hungersnöd, som i snyggelighet skall överträffa allt ifrån förgängna tider. Sedan kommer hösten och vintern, då miljoner flyktingar, vilka för att rädda livet lämnat alt vad de ägde i sticket, icke kunna skydda sig med annat än de lätta sommardräkter de har, då dyken kom. De måste dyka ihjäl, om de icke få hjälp. Endast världskriget kan skänka jämförsematerial i lidanden och i förlust av mänsklig levnad och egendom.

Den gripande väldjan från Dunstadalen bör besvaras genom att skyndamt rücka de nödlidande i hånande hand.

ingen, som är förtrogen med den

nuvarande situationen i Kina, förnekar förefintligheten av ovan-nämnda företeelser. Det mest utmärkande för det allmänna läget är dock det faktum, att det kinesiska folket genomgår en genomgripande omdaningsprocess. Kinesernas benhårda konservatism och omtalade saktfördighet underkastas stora förändringar — synliga, hastiga och radikala förändringar. Aldrig har det givits en period i Kinas historiska utveckling, då förändringen försiggått i sådan omfattning, på så många områden och i så raskt tempo som nu. Idéer och institutioner, som under sekler accepterats och bestått, prövas och omvärveras. Allt nytt och gammalt, kinesiskt och utländskt ställs under debatt. De nuvarande förändringarna skilja sig från de föregående, i det de djupt beröra folkets tankeliv och verksamhet.

Det intellektuella uppvaknandet är pregnant med underbara möjligheter och allvarliga faror. Detta gör nutiden till den mest kritiska perioden i Kinas nationella liv. Kina står i våra dagar vid skiljvägen. Tvenne röster höras. Den ena är hedisk materialism. Den har ingen plats för Gud och andra. Västerns maskinkultur sätter exempel på, att det enda nödvändiga är materiell välfärd. Den andra är kristendomen, som förkunnar frälsningens budskap och den djupare sanningen, att mänsklig lever av bröd allenast. Stora värden står på spel. Här gäller det en nation, som omfattar 1/6 av Jordens landområden, ett folk, som utgör 1/4 av världens befolkning, och en civilisation, som är den förnämsta bäraren av orientalisk kultur. Om Kina blir kristet eller hediskt, be-

(Forts. å sista sid.)

Nutidsläget i Kina.

Fortsättning från föregående sida. — tyder det oerhörta mycket, att blott för detta rike utanför världen i sin helhet.

Den protestantiska missionen har bedrivits omkring ett och ett kvarta sekel i Kina. Gud har välsignat våra föregångares självuppförande och trogna arbete. Kristendomen har slagit rot i den kinesiska jorden. De kristnas numerära styrka är visserligen ej stor i förhållande till folkmängden. Det kristliga inflytandet har dock gjort sig gällande vida omkring från de längsta samhälleklasserna och ända upp till regeringens högsta kretsar. Under de senare årens antikristliga stormlöpningarna har den kristna församlingen vuxit i inre styrka och ytter slagsmäkt. Utanför församlingen ha stora folkskolor förberetts för evangelii sanning och evangelisationstillfällena ha aldrig varit större.

Svenska Baptistmissionen, som i dagarna firar minnet av sin 40-åriga tillvaro i provinsen Shantung, har gjort en vacker insats i Guds rikes utbreddande i Kina. Gud har under farfyllda och lugna tider hållit sin skyddande och välsignande hand över vår mission. Den gångna tiden har därför varit en utvecklingsens och framåtskridandets tid.

Ungdomsförbundet har genom sin missionär varit i tillfälle att särskilt påverka det uppväxande släktet medelst kristligt inflytande. Många ungdomar ha i mellanskolan i Kiaochow avgjort sig för Kristus. En ieke oansenlig procent av missionsarbetstaben har erhållit sin utbildning i och rekryterats från samma skola.

Ännu återstår mycket att göra både på vårt missionsfält och annorstädes. Vi, som tillhör den yngre generationen, ha haft förmånen enottiga ett stort missionsarbete. Låt oss i denna tid av ytter omvälvningar och inre nydaningar

sätta in hela vår själ för att kommande släkten må få ett ännu större och rikare missionsarbete än vi erhållit från våra fäder! Vile Guds välsignelser över vår Kinamission och Hans rikssak i hela världen!

Oscar Rinell.

"Till Sverland vill jag fara..."

Människor i olika åldrar, särskilt i värdegrävets uniformitet, ha längtat ut i den stora, vilda världen. Framför allt torde de unga nära önskan att få resa till trakter, där naturen och människorna äro fullständigt andra än i hemlandet. De flesta måste nu som förr i likhet med den unge Nils Holgersson företa sig äventyrliga och intressanta färder på fantasieas jättefågel. En och annan bland de äldre ha i någon mån fått sina önskningar uppfyllda, har kommit ut och fått se och lära känna många främmande länder och folk. Missionärer höra till dem som företa längre eller kortare resor till skilda världsdelar. Själva kallelsen innebär att de måste fara till sina respektive missionsfält i icke-kristna länder. Min hustru och jag betrakta det som en stor förstånd att som Guds sändebud, dyrka få anträda färden till fjärren Ostern. Där bo några av våra bröder. Vi resa i den förhoppningen, att vi därutöver måtte kunna bli till åtminstone någon nytt. Våra barn är även med på den långa resan. Roy är sex år, medan Doria är tre. Vi kommer att passera många intressanta platser. Jag vill i några resebrev berätta om vad vi sett. Det kanske kan, intressera dem, som gripits av reslusten men som hittills ikke fått sin önskan fullbordad.

Med flygposten erhöll vi i London de senaste numren om V.-P. och U.V. De tu voro tuo. m. mera välkomna i utlandet än hemma i Sverige. Vi se, att signaturen D. C. skrivit om vår Kinamissionens jubileumshögtid i samband med vår avskedsfest i Linneakyrkan, Göteborg. Här må endast tilläggas att vi bevara enbart ljusa och oförgätliga minnen från dessa sista dagar där och i Stockholm liksom i övrigt från hela vistelsen i Sverige. Vid uppdraget känner vi ett stort behov av att uttala vårt varmat tack till missionsledningen och hemförsamlingen. Vi ha varit föremål för personlig välvilja och kärlek samt sett gripande, utryck på tro, hopp och kärlek; missionsgärningen. Det här till sättant, som vi alltid skräla minnas och i innerlig glädje tacka Gud för. Åhur ha vi hört sången: "Tryggare kan ingen vara än Guds lilla barnunge". Linda vackrare och mer gripande än varje vid Göteborgs husum. Den missionsgärningen kommer att inspirera och lyfta tidens vår mångfaldsmiljöer och sedan i det oroliga Kina.

Avgården skedde den 17 oktober. Vår närmaste mål var England. Vi hade det komfortabelt i 3:e klass i fartyget Suecia. Nu och då såg vi en häktning av prinsessan Ingrid och prins Gustav Adolf. Nordajou har ju ryktat om sig att stundom varit rätt besvärlig. Den var visserligen ganska upprörd denne gång. Färden över var dock för vår del mycket angelägen. Som jag är en synnerligen dålig sjöman är ju detta annalkningsvärt. Medicinen mot sjösjukdom var verkligen effektiv. Hade det också varit för den kunde åtminstone iståt jag varit med vid måltiderna. Resan tog ungefär 11/2 dygn i anspråk. Passfragan och tullen föranledde inga svårigheter. Ungefär en timme med tåg och vi befinner oss i Storbritanniens huvudstad. Oscar Rihell.

Världsdrottningen

Bland städerna

London är världsdrottningen bland städerna. Länge har den varit världens vilda hamnanläggningarna och det näste åren i invånarantal överflyts av New York. »Polisdistriktet Stor-London, Greater London, sträcker sig över ett område av nästan 1,800 kvm. och har en folkmängd på över 7,6 milj. Efter världskriget har London nödigt avståt något av sin absoluta härskarställning på penningmarknaden åt New York, men man behöver blott med blicken överfara de vilda hamnanläggningarna och det myllrande livet i City för att inse, att det fortfarande går i spetsen för den mellanfolkliga handeln. Den som för första gången besöker mångmiljonstaden vid Thames rent av överväldigas av dess jättestora dimensioner och till ytterlighet livliga trafik, men så är den också medelpunkten för en världsmakt.

Ingen annan stad på jorden kan känna sig stolt över så många attraktioner. Det forntida och moderna London, det politiska, ekonomiska, sociala och religiösa London, allt bildar tillsammans ett fascinerande och storslaget metropolis. Bland många historiska minnesmärken är Tower ett av de förnämsta. I fråga om nationellt intresse saknar den motstycke. Ånu finns kvarlevor av den av Wilhelm Erövraren 1078 påbörjade ursprungliga romerska stadsmurun. Använt som kungaborg, fästning och fängelse är Tower förknippat med minnen från flera seklar i örikets historia. Här ha många försviktat i livslång fängelset eller färt bort till straffningsplatsen vid Tower Hill. Kronjuvelerna förvaras numera i tornet.

Englands Pantheon.

Döt starkaste tryck av kontinuitet i engelsk historia, erhålls i Westminsters Abbey, imperiets pantheon. Den mest krevdriva helgedoms grundläggare var Edward Bekändaren (1049). Under de följande fyra seklerna blev den ombyggd och tillbygd. Under lång tid har den varit platsen för monarkernas kröning. Den har även blivit det sista vilorummet för nationens konungar och drottningar samt många framstående statmän, krigare, skaldar, skriftställare, vetenskapsmän etc. Ej långt från den okända krigarens grav ligger David Livingstones grav. De stigande symboler för olika sätt att ära världen. Jag stod i taket i graven inför uppökteresanden och missionskåren grav, ty endast i hans föredome ser jag den rätta, offer- och segervagnen. Monument över mäktiga män förekommenderar även men mindre riktigt i St. Paulskatedralen, ett välverk av den store arkitekten Christopher Wren.

Bir leguna skapar.

Strax intill Westminster Abbey reser sig parlamentskyrindrarna, som är arkitektoniskt hänseende hört till de mest betydande i London. Detta vilda byggnadskomplex, som började uppföras 1240, sträcker sig över 8 acres. Klocktornet är över 300 fot högt och inrymmer en av världens stora och pittoreska tidevisare. The House of Lords är en praktfull och magnifikt dekoreras kammare. Vid besök i Överhuset lägger man genast märke till kungens, drottningens och tronföljarens troner samt den rykbara »Woolsack» (ullsäcken), där Lord Chancellor har sin plats. Parlamentets öppnande försiggår här med en högtidlig ceremoni. The House of Commons, de folkvalda representanterna s.l., är relativt enkel och liten. Talmansstolen är det mest dominerande i Underhuset. Bilder i båda husens korridorer och hallar, representerande spänande historiske episoder, är väl värda att taga i beaktande. Det var mycket intressant att få vandra genom de salar, där Storbritanniens lagar stiftas. En större upplevelse hade varit att få åhöra en debatt i denna miljö, men farbröderna vore allt för mycket upptagna med valkampanjen.

Riksstyrelsens brännpunkt.

I nordlig riktning från parlamentshuset löper den breda gatan Whitehall, omkring vilken riksstyrelsens ma-

skineri är koncentrerat. Imponerande byggnader avsedda för utrikes-, inrikes- och kolonialministerierna, ministeriet för Indien, krigsdepartementet etc. är synliga här. Premiär- och finansministrarnas officiella residens ligger på den trånga men världshertade tvärgränd Downing street. New Scotland Yard leder även in till Whitehall. Detta centrum prydes av ett enkelt men vackert monument — Cenotafiet, rest till minnet av de i världskriget stupade — »De Åhörika Döda». Minnesvärden symboliseras nationens sorg och är ett Mekka för talrika individer och organisationer, som dagligen bringa de fallna sin hyllning. Man iakttar huru männen lyfta på sin hatt varje gång de passerar. Vid Cenotafiet hålls en högtidlig minnesegendjänt varje år på vapenstilleståndsdagen. Vi råkade vara på Trafalgar square den 21 oktober och fingo sälunda bevitna kranståndsläggningen till den store sjöhjälten Nelsons minne. Trafalgarplatsen med sin skyhöga Nelsonspelare, sina springbrunnar och statyer är ett av de vackraste centra man gärna kan se. Både här och utanför St. Pauls katedral förekommer ett av Londons älskligaste gatuhintermar, nämligen då talrike duvor flyga omkring åtande ur barnens händer, balanserande på deras armar, skuldror och knäuden.

Gottfridh, konstskaperna.

Hundratare institutioner, som kunskapsförstäderna från alla delar av världen besöka, är The British Museum. Ruskin häller före, att museet är den mest storlagna koncentrationen av mänskligt vetande i världen. Den oörliga samlingen representerar ett arbete under ett par sekler. Den är rik på reliker från den förhistoriska världen och från primitiva och kulturfolk i skilda tider. Utom bl. a. värdefulla skulpturer, keramik och ädelstenar kan man även se original till Magna Charta, sällsynta böcker och manuskript. Biblioteket omfattar 4 miljoner volymer, vilka upptaga en hyllangd av 50 eng. mil enligt en uppgift. Läsesalen ger plats för omkring 500 ständerande. Här hade jag hoppats träffa docent Westin. Han hade dock redan hunnit begiva sig iväg till Oxford för att fullfölja sina forskningar.

Härliga parker.

Uti härliga parker kunna Londonborna i det moderna livets brådaka finna vederkvickelse. Hyde Park och Kensington Gardens är i huvudstädens mitt men är tillräckligt stora för att inrymma "National", som erbjuder lantliga idyller. Den förra lär vara den mest fasionable och populäraste av alla parker i London. Inom en del av detta område får vem som helst hålla tal och offentliga möten. Denna idé att ha en plats där tanke- och yttrandefrihet sättes i högsätet synes mig väl kunna oplanteras i Stockholm. Regentpark räknas även bland de förmästa parkerna. De zoologiske och botaniske trädgårdarna är förlagda dit. Ett besök på dessa platser är både intressant och givande. Barnen vore särskilt förtjista att få göra bekantskap med så många underliga djur. Även om mycket har gjorts för stadens förskönning och trevnad nödgas man nog erkänna att åtskilligt är att önska. London har ju sina skuggsidor. Man får visserligen intryck av överflöd men även av armod. Fattigdom och elände är ej heller endast begränsat till the East End.

Religiösa institutioner.

Under vår Londonvistelse ville vi se några religiösa institutioner. Missionsskr. Wilson var väntlig nog att förevisa baptisternas städtiga missionsbyggnad med expeditioner och avdelningar för en mängdighed och planmässig mission i hem- och hedland. Det ligger i sakens natur att en baptist önskar närvara vid en gudstjänst i Spurgeons Tabernacle. Pastorerna Chilvers och Gibbon predikade i varandras kyrkor denna söndag. Det korta talet speciellt till barnen och ungdomen var ett mycket lyckligt inslag. Ingen körsång förekom utan en viscos sång av en rätt talrik skara ungdomar. Insatningen utgjorde en verlig beständsdel av guds-tjänsten. Sedan kollektörerna sam-

lade nedanför talarestolen medkallades Guds välsignelse över offret. Kl. 12 börjades predikan till de äldre. Texten var "För Kristi skull" och behandlingen gav åtskilligt både för tanken och hjärtat. Helgedomen var långt ifrån fullsatt. Tempelvaktarna voro hjälpsamma mot gästerna.

På kvällen besökte the City Temple, kongregationalisternas stora kyrka. Den fylldes till sista plats. Vi fingo tryckta program för dagens gudstjänster oss tilldelade. Här saknade man ej sinne för det estetiska. Körernas prestationer voro verkligen lyftande. Dr Norwood har namn om sig att vara en av samtidens mest framstående predikanter. Han räknades bland den utvalda och fatala skaran, som på särskild inbjudan av ärkebiskopen fick höra Gandhis bud-

skap i Westminster Abbey. Gandhi talade i religionens intresse och upplyste om den indiska frigörelsekapens aspirationer. En engelsk officer hade sagt honom att man skulle med väldamedel nedlägga nästa okörsamhetskampanj. Pacifismens apostel svarade honom att han var beredd att offra en miljon människor för att vinna sina syften. Norwood berättade hela föredraget och gjorde sina reflektioner. Det var att befria Englands sköld att begagna makimedel mot denna rörelse. Efter allt bestod Storbritanniens genius icke uti att förtrycka ett folk utan att väcka det. Den kristliga lösningen av problemet fanns i Pauli ord: "Ty i mitt kött gjorde han om intet-budens stadelag, för att han skulle av de två i sig skapa en enda ny mänsklig och så bereda frihet" Efesa 2: 15. Det var inspirerande att få höra en pastor på ett så vederhäftigt sätt behandla dagens brinnande frågor ur kristlig synpunkt.

Under vår Londonvistelse bodde vi på Kina. Inlandsmissionens missionshus. Svenska baptisterna har här, mycket gemensamt med denna missions. Bland annat har ett tiotal Missionärsers barn studerat vid nämnda missions utmärkta skolor i Chefoo, Kina. Jag fick träffa tre av mina f. d. lärare, som jag också sett på över 20 år. Andra bekantskaper f. an den gamla goda tiden upplivades, liksom pastor Aldis, föreståndaren för den missions, och bryudtalaren vid den senaste konferensen för det andliga livets fördjupande i Söderläje.

Kina Inlandsmissionen har engagerat något över 2,000 missionärer en längre eller kortare tid i sin tjänst. F. n. har den omkring 1,200 missionärer i Kina. Under 1930-31 har syftet varit att utsända 200 nya missionärer från England, Nordamerika och Australien till Kina. 100 ha redan utskickats. Den återstående delen skall resa i december.

I London står man i begynnelsen att hiva ned den gamla utbildningsanstalten för missionärer och bygga upp en ny. Detta är möjligt på grund av en gråva från en enskild. I Shanghai har missionens gamla fastighet salts. Under årens lopp har den ökats med 66 proc. i värde. Köpesumman har varit tillräckligt stor att inköpa en ny tomt och uppföra en ny stäfällig byggnad på utkanten av Shanghai. Insläppen under fjolåret har visserligen något förmänts men skäts under innevarande år. Kina Inlandsmissionens representanter är optimistiska med hänsyn till Kinas evangelisering.

Detta brev har blivit allt för långt. Mycket mera hade bort skrivas om dessa och andra platser. Utmärkta guideböcker, snabba kommunikationsmedel och en präktig poliskår hjälpa en självständig Londonfarare att se rätt mycket av staden på egen hand på tio dagar. Även om den förut ej späckade plånboken blivit ännu tunnare, har livet dock blivit rikare, tack vare vistelsen i London.

Oscar Rinell.

Holland-Spanien.

Väderkvarnarnas land.

Torsd. den 10 feb 1927

Från England föro vi till Holland. Under flera sekler ha holländarna fört en hård kamp mot den obidikliga naturen. Havet och floderna ha hotat att översvämma stora landområden. De skyddsåtgärder, som företagits mot dessa vattenmassor, består av konstgjorda vallar, kanaler och pumpverk. Väderkvarnar ha fordon drivit pumparna, som tillhörde dammbyggnaderna. Numera användes i allt större utsträckning ång och elektricitet. Med dessa tre uppfinningar ha holländarna genom Århundradena återvunnit mycket av de väldiga landförlusterna under medeltiden. Tack vare dem vintas stora resultat i de pågående omfattande räddnings- och tornläggningsarbeten. Kanalerna och väderkvarnarna bildar alltid ett karakteristiskt inslag i det holländska landskapet.

Ett handelsfolk.

Denna hårdiga och idoga folk har t. o. m. en gång förmått skaffa sig en ledareställning som handels- och kolonimakt. Holländarnas livskraft har bevarat sig oförminskad in i våra dagar, vilket enligt en författare på ett lysande sätt kommer till uttryck i det faktum, att Holland i detta år har en större handelsomsättning i förhållande till sin storlek än något annat land på jorden, och att det lilla folket på sju miljoner förmår bevara ställningen som härskare över ett kolonialvärde med en sju gånger större befolkning.

Härom kan man göra sig en föreställning t. ex. i Rotterdam, en av

världens största hamnstäder. Staden har fått en enorm utveckling på grund av kanalanläggningen Nieu Waterweg, som förbinder den med Hoek van Holland. Mellan den sistnämnda platsen och Harwich i England är en mycket anlitad ångbåtslinje. Vi togo denna väg från London till Rotterdam. Resan tar endast en natt i anspråk. Man får intrycket av att Hollands näst största stad har en vildig varuomsättning. Vi gingo igenom det största varuhuset — De Bijenkorf. Det var ett imponerande byggnadskomplex i funktionalistisk stil. Hamnanläggningen var verkligen storartad.

Vår oceanångare.

I Rotterdam stego vi ombord på den oceanångaren, som skulle föra oss via Suez till fjärren Östern. Båten heter Coblenz och äges av Norddeutscher Lloyd Bremen. Ångbåtslinjen Den är 9,449 reg. ton. En extra tur till Antwerpen fördelade båten ett par dagar. Godsets myckenhet i Rotterdam försenade den ytterligare en dag. Den 3 nov. anträddes färden. Vi fara genom den mycket trafikerade västra delen av Nordsjön och The Channel och nära Atlantiska oceanen. Efter det Englands och Frankrikes kuster passerats kan man skönja Spaniens och Portugals landområden. Oceanens vågor förändras visserligen ständigt och verka imponerande, men deras kallelse att offra till sjöguden Neptun blivva för en del mänsklig allt för oemotståndliga.

Biskaya-bukten.

Biskaya-bukten fördegrade sig ej heller denna gång. Medicinen mot sjösjukan visade sig nu ej nog effektiv. Jag nødgades med flera andra intage sängen några dagar. Roy krydde på sig efter första dagen. Doris klarade sig bättre. Min hustru hade fullt upp att göra innan en förändring i vår hälsotillstånd inträffade. Om denna väg varo den enda för Kina-missionären att fara, skulle även de sjösjuka bland dem inga finna sig i sitt öde. Under en svår storm förstår man bättre än ejest varför så många resande föredraga genvägen genom kontinenten ned till Marseilles eller Genoa och där först medfölja båten. Jämförvis är visserligen en smula dyrt, men besparar flera dagar och framför allt undviker man därför en eventuell svår storm vid Biskaya. Vi kunde ej annat längtata den förhoppningen att få slippa resa samma väg igen.

Gibraltar.

Så snart båtens kom till det smala sundet mellan Gibraltar och Afrikas kustland blev värdet genast gynnsamt. Från däcket erhälles en utmärkt vy av de nägge stränderna. Klippfästningen Gibraltar har ju en omtalad historia. Den har bevitnat flera århundraden av strider. Redan 711 erövrades och befästes klippan av den moriske hövdingen Tarif och har allt sedan betraktats som nyckeln till medelhavet. Spanjorerna förlorade platsen 1704, då de förenade brittiska och holländska styrkorna intog den densamma och den engelska flaggan slutligen hissades över fästningen. Många försök att återta den ha sedan gjorts, särskilt 1770—83, då general Elliot försvarade den för tre år och sju månader mot franska och spanska trupper. Gibraltar är också i dag en strategisk punkt, även om fästningen kanske icke kan anses så ointaglig för moderna krigsvapen.

Sträckan från Rotterdam till Barcelona tog åtta dagar. Om den sistnämnda hamnstaden och Genoa ämnar jag berätta i ett följande brev. Vi hade en utmärkt resa hit till Italien. Båten avgick tidigt i morgon (d. 14 nov.). Oscar Rinell.

Genom Medelhavet.

IV.

26/12/31

Gibraltar, ingångsporten till Medelhavet, ligger bakom oss. Vattnet i den stora inlandssjön är mörkblått. Solen lyser klarare. Knappast någonsteds förekommer vackrare solnedgångar. En underbar färgprakt. Om en konstnär söker återge dessa mångskiftande nyanser, skulle många ifrågasätta tavlan överensstämmelse med verkligheten. Samtidigt som naturens skönhets beundrare har tanken till de sigruspunkta länder, som omgiva detta livligt trafikerade farvattnet och som betytt så mycket för den europeiska, ja, hela mänsklighetens civilisation.

Barcelona.

Vi följa Sydspaniens knut, som kallas Tarsis i Gamla testamente. Den 11 november när båten Kataloniens huvudstad, Barcelona. Under de få timmar, som vi stanna här, gör vi en blick runt genom staden, vars folkmängd varia omkring en miljon. Eburu är Spaniens äldsta städer är Barcelona, fullt modernt med ställiga, välbyggda affärshus och breda, myllrande trafikleder. Redan tidigt var staden en viktig hamnplats, bekant för sina duktiga sjöförlag. Nyiligen hölls en världsutställning här. Minnet härrör om att föregås genom bibehållet av triumfbågen, byggnader av olika slag och parkanläggningen. Det kungliga palatset samt parlamentet vittnade i hög grad om konstnärligt sinne. För nära 40 sedan hölls en betydelsefull fredskonferens här. När vi passerade universitetet, omväntade vår sagezman, att revolutionens vaga stod där. Det var intressant att ses en katolik gudstjänst i den gamla katedralen. Ånnu bevaras den svarta Kristus på korset, men en gång tros ha spelat en historisk roll vid ett större sjöslag. Inför honom bedja sådana, som ha svårigheter i sina familjer. Sedan 42 år har arbetet på en ny katedral begått. Det kommer att ta 600 år, innan den blir fullbordad. Endast handgjort arbete får förekomma vid uppgrändet av en katedral. Vid bygget av en kyrka användas alla moderna tekniska hjälpmidler. Härav skillnaden mellan dessa byggnader. Spanien är land för sina turförfäktningar. Barcelonas amfiteater rymmer 30,000 åskådare. Vid de ofta förekommande helgdagsarna anordnas denna grymma sport. De personer, som medverka på arenan, besöks dessförinnan bönekapellet. En katolsk präst nedkallar välsignelse över dem. Ingen turförfäktning pågick, medan vi varo där, men vägviszaren med hjälp av åskrädningsmaterialiet skildrade entusiastiskt hela förloppet. De förolämpade föres till en mindre oppositionsmål. Vi sågde djur, som komme att vara med vid nästa turförfäktning. Det hela förefaller oss en blodig och grym sport.

Under morgonens tomta tid är »Coblenz« ut ur hamnen. Nu och då synes städerna vid franska och italienska Rivieran, dessa populära badorter med sitt blida klimat under vintern. I bakgrundens observeras högfjällsvärder med snö och is. Vi anlände till Genoa rätt sent på kvällen. Den upplysta staden liknade stjärnhimlen i miniatyr. Nästa morgon fingo vi se, huru imponerande panoramat där verkligen är. Staden Genoa hörer sig majestätskt vid ändan av viken med samma namn och utbreder sig i en amfiteater av berg, sänkande sig ned mot havet, översållat med vackra villor och härliga trädgårdar, bildande till samman en enhet av sagolik skönhet. Dess historia är rik på viktiga och spännande händelser. Här födder Atlantens betingare, Kristoffer Columbus. Hans vänning är ännu i behåll. Staden kan berömma sig av storartade palats och kyrkor. Det kungliga palatsets talrika rum innehöll artistiska stuckater, skulpturer och målningar. The Church of Annunciation är den rikaste privatkyrkan i världen och ligger synnerligen värdefulla konstakat-

ter från de mest beryktade skolorna. Camposanto de Staglieno är väl stadsens fornämnsta sevärdhet. Denna är den fornämnsta kyrkogården i Italien och även i världen, dels på grund av de utomordentliga konstverk, som den besitter, och dels på grund av dess idealistiska läge och vackra anläggningar. Man får snarare det intycket, att man vandrar i en artistisk trädgård snarare än i de dödas dysta stad.

Eldsprutande berg.

Eftersom det regnade rätt duktigt i Genoa stannade vi där 1 1/4 dagar. Italienerna vägrade att fortsätta med lastningen i hällande regn. Mitt emot »Coblenz« låg Italiens modernaste angare »Rex«. Den har icke fyllt Mussolini's förhoppningar om hastighetsrekord över Atlanten. »Bremen« och »Europa«, som utgöra en triumf för tysk företagshamhet och grundlighet, förförträdande de snabbaste. Den 14 nov. hamnade vi i den umökkta hamnen och följa så det naturräkna. Italiens kuster. Man ser alpernas storslagna ödelighet i norr, likaså Apenninernas i söder. »Vi« passera vulkaniska områden. Till vänster ligger Vesuvius, den enda verksamma vulkanen i Europas fastland. Till höger på ön Sicilien är vår världsdelas största vulkan — det mäktiga Etna. När vi fara igenom det smala Measinasundet, som skjuter Italiens fastland från Sicilien, får man en bra vy av staden Messina, som ofta — senast 1868 — ödelagts av jordbävningar. Båten hade tidigare passerat alldeles förbi den ständigt verksamma vulkanen Stromboli, som stiger direkt ur havet till en höjd av nära 1.000 meter. Kl 4 på morgonen eller en timmes sjöresa från ön kunde jag se ljusreflexerna från den glödande lavamassorna och den brinnande vätskan, som strömmar ut ur vulkanen. Den liknade en fyr. På närmare håll kunde man tydliggen iakttaga den sjudande kraterns regelbundna utbrott med nägra få minuter mellanrum. Den mörka öan sölhuett mot den stjärnglansstrande himlen sprutade eld — ett underbart skädespel! Det är förunderligt, att jord-

ens båtar saknar vissa värterhetsvagnar, och att dessa inte har en stor roll vid däcketet av den leverande landskap.

Livet ombord.

Snart förloras Italien och därmed Europas fastland ur sikt. Ett par dagar synes blott det blänkande havet. Både i Barcelonas och särskilt i Genoa har ett stort antal nya passagerare embarkerat. »Coblenz« är fylld till sista plats. En del av besättningen har t. o. m. överlävit sina hytter till passagerare. Det är en kosmopolitisk samling ombord. Blott i Mittelklassen är minst tio nationaliteter representerade. Vid vårt matbord sitter en engelsman, 2 holländare, 2 kineser och 2 svensk. Det är i hög grad intressant att ha de enda kinesiska passagerarna till bordskamrater. Arkitekt Gin Djih Su har erhållit sin utbildning i Amerika och just gjort en studiereise i Europa. Hr Su tillbringade sina sista fem månader i U. S. A. vid forskningsanstalten Cranbrook, Michigan. Under denna tid var den svenska professorn Carl Milles hans lärare. Han betraktar honom som världens bläste skulptör. Hr Shou Hong Sib har studerat internationell lag vid universitetet i England, och Frankrike. Han är en av Kinas framtida diplomater. Båda är hemmahörande i Shanghai, Kina, men tala främmande språk flytande. Tankeutbytet med tvåne så förmåne och intelligenta representanter för det nya Kina är synnerligen givande. Ett 30-tal kineser är på ett eller annat sätt engagerade på båten. Bland passagerarna finns vidare ett par svenskar. Den ena av dem är missionär i ett tyskt missionsförsamling.

Missionärerna är starkt representerade bland passagerarna. Katoliken klassa har blott några få, men så många flera finns i Mittelklassen. Katolikerna är i majoritet. Här är 29 präster och 17 nunnor. De spanska prästerna ha alla helskögg och är klidda sina körp. De engelska och tyska prästerna förefalla långt mera mänskliga, och prästkragen är det enda, som skiljer dem från van-

liga dödliga i fråga om klädsel. Nunornas kläder synes mig vara mindre praktiska, även om de är svarta utbytas mot vita i länder med tropiskt klimat. Protestantiska missionärer räknas omkring 35. Tyskarna dominerar. Det finns dock tre amerikanska missionärfamiljer jämte ett par danska kvinnliga missionärer. Katolsk andakt förekommer varje morgon och evangelisk varje kväll. På söndagar hålls både katolsk och evangelisk gudstjänst.

Livet ombord i övrigt är rätt enskilda. De flesta fördriva tiden med att sova, leka, prata etc. 19 barn är i Mittelklassen, varav tre är babbar. Barnen ha en förunderlig förmåga att kunna leka tillsammans trots språkförbistriking. Varken Doris eller Roy klarar tiden längsamt.

Den 19 nov. sent på kvällen kommo vi till Port Said, och på e. m. i morgon (den 20 nov.) skulle båten vara i Djibouti. Hjälptliga tillhållningar från oss alla.

Oscar Hall

Där väster och öster mötas.

V.P. 2/32

Enligt vårt sista resebrev slutade färden genom Medelhavet vid trotskeln till tre världsdeler. Vi ha sagt farvä till Europa. Med stora förväntningar närmna vi oss Asien. Jag kommer att för första gången sätta min fot på Afrikas jord.

Port Said.

Så är vår ångare ankrad i Port Said, ingångsporten till orientalisk romantik. Här erbjudes många möjligheter för turister, som önska besöka det heliga landet och sevärda platser i Egypten. Kairo och de två världsbudjandé monumenten — sfinxen och pyramiderna — vid Gize är de största attraktionerna i faronernas land. Dylika utflykter för vår del hör tyvärr endast till de fromma önskningsarnas kategori. Port Said var en obetydlig fiskarby före Suezkanalen byggande men har sedan utvecklats till en blomstrande

hamn- och handelsstad. Antalet invånare är nu omkring 90,000 och omfattar tillika med den inhemska befolkningen personer från nästan varje europeisk nation. Stadens blandade rasskt nödvändiggör varierande lokaler för tillfördjan. Utan moskéer finnas romersk och grekisk katolska kyrkor såväl som en engelsk kyrka. Den senare är belägen på huvudgatan och underhålls genom i staden boende protestanter frivilliga bidrag. Vår båt stannade endast tre timmar i Port Said för att hämta kol. Fara vi anlände vid elavatiden på kvällen gingo de flesta passagerare i land. Snart nog är man omgiven av mörkhyade personer, som med enastående nit och uthållighet söka sälja brövkort och halsband. Många fascinerande affärer, som hållas öppna vid snart sagt alla timmar på dygnet för sent inkomna båtar, erbjuder tillfället i konsten att pruta, en konst, som är av stor hjälp i Östern. Passagerarna föredraga dock det stora varuhuset, Simon & Azvt, med sina beständiga priser. Nästan alla skaffade sig här solhjälmar och kläder för tropiskt klimat. Några kunde givetvis ej motstå frestelsen att sätta minne köpa typiska egyptiska varor.

Suezkanalen.

Med lotsen ombord ångar nu Coblenz genom Suezkanalen. Idén att förbinda Medelhavet med Röda havet är ingalunda modern. Historien säger oss att en konstgjord vattenväg var under byggnad redan under Ramses II:s regeringstid eller över ett tusen år ifr. En senare egyptisk häxakare upphörde med arbetet att binda Nilen samman med Bittersjön och Röda havet ivyndad för oraklets utseger. Därmed var Perseus fullbordade dock kanalbygget omkring 487 f Kr. Den romska kejsaren Trajan hade kanalen 100 f Kr. öppnad på nytt efter det den varit ur bruk under flera år. När Napoleon Bonaparte med sina franska trupper företog sin invasion i Egypten 1798, låt han föranstalta en undersökning rörande möjligheterna att bygga en kanal mellan de två haven. De tekniska svårigheterna ansågs oövervinnbara och kanalprojekten uppgavs. Rapporten kom decennier senare i händerna på Ferdinand de

Lesseps, medan båten, han medifflydde, miste var i karriären under flera dagar. Den inspirerade honom till det omfattande och krävande kanalbygget. Monsieur de Lesseps plan vann även en internationell ingenjörskommissons godkännande. År 1858 satte han arbetena i gång. Trots politiska intriger, arbetsproblem och tekniska hinder lyckades han dock fullborda sitt företag inom tio år. Suezkanalen invigdes högtidlig den 17 november 1869, då 68 fartyg vid Port Said bildade en procession och på given signal passerade te i kanalen.

Suezkanalen börjar vid Port Said, där den snällrika fransmannen Ferdinand de Lesseps minne är hugfäst genom en staty, och slutar vid Tewfik vid Röda havet. Kanalen är 163 km. lång och 10 meter djup. Genomsnittbredden mellan kanalbankarna är från 100 till 160 meter men den segelbara delen är från 45 till 60 meter. Kanalen passerar genom Timsah-samt Stora och Lilla Bittersjön. Arbetet med att förbättra och utvidga kanalen pågår ständigt på olika platser. Ångarna nödgas gå ytterst längsamt så att svallvågor ej undeminerar bankarna. Den vanliga tiden för färden från det ena havet till det andra är från 14 till 16 timmar. Tiden förlänges stundom betydligt, då ångarna måste andra i vänt att låta mötande båtar passera, ty utom i sjöarna är det ej tillåtet att gå om varandra. Enligt kanalkompaniets bestämmelser är kanalen öppen för båtar tillhörande alla nationaliteter både i freds- och krigstid. En större passagerareångars måste erlägga en avgift på 2,000 till 3,000 frs. för att fara genom kanalen. Beloppet beräknas omkring 7,5 frs. per ton och 10 frs. per passagerare, barn 5 frs. Avgiften förfaller kanske stor, men man bör då ihågkomma att redan vid invigningsfesten hade kanalföretaget slukat omkr 200 milj. frs. Sedan dess har förbättringar och driftkostnader årligen krävt stora summor. Företaget ger riktig vinst på grund av kanalens betydelse för världssjöfarten. Tack vare Suezkanalen är det ej nödvändigt att resa via Sydafrika till Asien. Avståndets förkortande innebär givetvis en oerhörd tidsbesparing.

Historisk mark.

Öster om kanalen ligger Arabiska öken och väster därom utbreder sig en smal remsa grönlande mark. På denna sida löper egyptiska statens järnväg. Vid Kantarens korset ligger den gamla karavägen mellan Egypten och Syrien. Därmed kommer man till staden Ismailia vid stranden av sjön Timsah. Trafiken i kanalen dirigeras från denna halvvägsstation jämte Andstationerna. Tjänstemannen hjälpa sig nog underhålla om varje ångares exakt läge i kanalen genom sitt eget telegraf-, telefon- och signalystem. Då haken åter ingår i den egentliga kanalen, passerar den på högra sidan en sandbög, känd som Gebel-Mariam, vilket den arabiska traditionen sannolikt knyter med berättelsen om Moses syster. Khura, traditionen säger, var en sikhbar veteväxplätt stöjd, torde distriket därmed vara bibliskt område. Det ligger nära vad som en gång var det fruktbara landet Goshen. Vid Gebel-Mariam har ett dominerande krigsmonument rest. Efta långt härifrån var nämligen skädeplatsen för ett turkiskt anfall under världskriget, vilket de Allierades styrkor lyckades tillbakaslä. Sydväst om Bittersjön ligger ett berg, där Moses och Israeliterna enligt några auktoriteter skulle ha slagit ned sina tält innan färden genom Röda havet. Andra auktoriteter anger Sesapeum eller Sues som troliga platser. (Forts.)

S. A. »Oscars« på grund.

Två mycket obehagliga färder, som stundom förelommna vi i resan genom kanalen är dimma och sandstorm. Vä undslapp dem båda. Därmed gjorde vi en annan upplevelse. Vid niotiden på kvällen serverades te i vanlig ordning ombord. Några av oss höll just på att betrakta de fjärren liggande ljusen. Med tillfredsställelse konstaterades att vi närmade oss Suez. Så anmärker en i sällskapet att vår båt tycktes styra rakt mot kanalbanken. Nåsta minut kände vi en stöt. Omedelbart därefter hördes en skräck. Det var en massa porslin i köket som krossades mot golvet. Båten hade kört nosen i gytjan — fastän kanallotsen var på kommandobryggan. Lotsen lär dock endast vara räddgivare, medan kaptenen bär ansvaret. Ett par ångare föro stolt förbi oss. Det gällde för oss att försöka komma loss. En stark lina från fören till den motsatta stranden anbragtes med hjälp av araber. Så användes båtens maskiner att spänna linan för att därigenom dra oss till djupare vatten. Detta lyckades emellertid ej, varför samma procedur försöktes i aktern. Arabererna sågo att ångaren var ordentligt fast och att dyliga metoder vore resultatlösa. Utan att invänta närmare befallning från lotsen lossade de tiget på den andra stranden. Vi måste sända efter bogseringsbåtar, vilka visade sig vara effektiva. Det hela fördröjde oss sex timmar.

Röda havet.

Från Suez, som är en pittoresk stad på över 40,000 invånare, går färden genom Röda havet. Till att börja med syns ödsliga stränder och berg, men senare förloras land helt ur sikt. Den behagligaste företeelsen på den sträckan är de bedörande effekter av solens upp- och nedgång. Den, som tidigt på morgonen sett de klippiga öarna utefter Arabiens kust locka sig mot det österländska himmälvetts härlighet, glömmar aldrig scenen. Röda havet kan vara mycket varmt och är faktiskt känd för det. Vi äro lyckliga nog att passera vid den svalaste tiden på året. Passagerarna finna det emellertid skönt att byta ut sina varma plagg mot tunnare sädana. Coblenz tar även på sig den tropiska habiten. Vit kanvas spännes över förut öppna däck och officerare jämta manaskap uppträda i snövita kläder. Vid Röda havets mynning fara vi förbi Perim. Man undrar just vilken belöning kunde vara nog stor för att locka någon att bo på en i så hög grad ödstig ö. Fiskmåsarna, som hela tiden följt båten, ha samtliga övergivit oss vid Röda havet.

Vi voro fem dagar på Röda havet och anlände till Djibouti den 25 november på natten. Denna hamn ligger i franska Samariland, vilket tillhör tillhörf Abessinien. Djibouti är en liten smutig plats. Den tycks ej på att främmanden mynnar på värst böga tankar om »den här mängden förra». Vi stannade här endast några timmar.

I ett följande brsv komma vi att anlämna till Indiska havet genom Indiska havet. Vi befinner oss i dag (den 12 dec.) i Singapore.

Oscar Rinell.

Genom Indiska Oceanen.

Vi lyfta ankare och lämna Afrika. Så sätter kursen genom Adevenken och rakt ut på Indiska Oceanen. Flera dagar är vi utom synhåll för land. Det är bättre men på däck erfar man vederkvarnande bris. I dessa farvatten måste hänsyn till monsuner tas. Från juni till september är perioden för sydvästmonsunen, oktober och november är början till nordostmonsunen. Den senare har som väl är ické lunnit börja på allvar, då vi under de sista dagarna av november och de första i december färdas vägen fram. Det var dock rätt guppigt. Med undantag av ett par dagar hade vi mindre känning därav, enär båten styrs rakt mot vägorna. Dessa därar är den ena likt den andra. Ombord är man i kontakt med en stor sammanslutning människor med skilda intressen. Allt efter tycke, sunak och övertygelse deltar man i däckspel, dans, filmsförevisning, konsert, protestantisk eller katolsk gudstjänt. De som föredraga ett stilla liv kanna vilja i sin däckstol eller läsa en bok i någon undangömd vrå.

Kolombo.

Denna sträcka är den längsta på hela resan. Den varade i åtta dagar utan att vi angjorde någon hamn. Vi anlände den 4 dec. till Kolombo, huvudstaden i den brittiska kronkolonien Ceylon. Ön förster en undersökning växthet. Den rymliga hamnen skyddas av en lång vägbrytare och är en viktig mötesplats för fartyg på väg till och från Östasien, Australien och Afrika. Det var hemlandstider att fäss en svensk ångare i hamnen. I samband med det Svenska Ostindiska Kompaniets jubileum i somras i Göteborg fick denna båt namnet Feiping. Staden Kolombo består av två delar: den europeiska staden med guvernementens palats och andra offentliga byggnader samt affärshus, och de inföddas stad Pettah, där man kan se sengaleser, tamiler, malajer och några få kineser trängas med varandra. Den förra stadsdelen kallas Fort, efter ett befästningsverk, som anlades av portugiserna i det sextonde seklet och sedan förföllas till holländarna. Slavön var platsen där holländarna förvarade sina slavar men som numera bebos av inföddingar. Gatucentralen är måleriska. Tvåhjuliga kärtor dragna av zebuoxar med en liten spets, bilar, rikschaer och en kolonialbefolknings kläder med granatfärger utgör en intressant bild. Byggnader, asfaltgator, stora parker och idrottsplatser, samt praktfulla villor omgivna av härliga trädgårdar skapa hos besökaren det intrycket, att Kolombo är en av Orientens mest idylliska städer. Bilturen

med tiden är här en indisk handelsplats. Sedanmera blev den en obetydlig malajisk fiskarby. Engelsmannen Sir Thomas Stamford Raffles köpte ön för en ringa penning 1819, inseende dess utvecklingsmöjligheter. Omkring 60 år sedan kom Singapore under brittiskt herravälde och är, som sagt, numera en av de största handelsplatserna i Östasien. Det Malackasundet är den viktigaste handelsvägen österut, kan Singapores strategiska betydelse jämföras med Gibraltar i västern. England håller för svrigt på med att göra denna plats till en svärt intaglig marinbas.

Ett vandrings genom staden bringar en ansikt mot ansikt med ett konglomrat av raser, som man knappast kunde göra sig en föreställning om. Här först möter man att stort antal kineser, som bilda den största gruppen i denna kosmopolitiska stad. Där näst kommer malajerna och därefter indierna. Kineserna ha specialiserat sig på tenngruvor sedan gammalt. Gummiplantagerna har lämnat rikliga bidrag till världens gummidmarknader. Många förmögna kineser ha byggt sig ställiga hus. De botaniska trädgårdarna är stadsens största sevärdhet. Här finns en yppig trädgård med Aporna lekte i trädens och fåglar präglade i de mest prunkande färgskrudar.

Ett rätt stort antal passagerare lämnade båten vid de omtalade hamnarna för att antingen stanna där eller fartsätta till sina respektive bestämmelserorter. Vänkapsförbindelser hade knutits särskilt bland oss som varit längst tillsammans under resan, varför en viss känsla av sorg gjorde sig märkbar vid skilsmässans stund.

Mitt nästa brev blir det sista i denna serie och kommer att sändas sedan vårt längtan mål natta. Fria hälsningar från oss alla.

Oscar Rinell.

och inhemska stadsdelar. Vi voro ej i tillfälle att fara dit, då häktotståndet inom familjen ej var det bästa. Barnen och jag hade ädragt oss en svår förkyllning med rätt hög feber. Roy låg ett par veckor och Doris något kortare tid. Jag var i sängen 3 1/2 dag, och hann just komma på benen igen tills vi hunnit Belawan. Barnen voro därgnöt i sängen medan båten var i hamnen. Ett par tre dagar senare drogo de återställda. Värmen ner i bytten och brisen på däck under dagen och svala kvällar ha gjort att alla av passagerarna varit sjuka på samma sätt. Som vi förfogde över en innerhytt var hettan olidlig i all synnerhet i närheten av ekatorn. Den elektriska fläkten och luftpumpen är visserligen smidrika artificiella upfinningar men kunna ej ersätta frisk luft genom ett eller ett par gluggar. Båtens sympatiska läkare var oss till stor hjälp och uppmuntran. Min hustrus sjukvårdscura vid Finspångs lasaret kom henne väl till pass vid värlandet av familjen.

Singapore.

Resan fortsatte från Belawan till Singapore och vi anlände den 12 december eller jämt en vecka efter den utsatta officiella tiden. Dagen är av speciellt intresse, ty Singapore är Österns korsväg. Coblenz styr sin väg genom en mässig farkoster... oceanlängare, fartyg från Indokina och Japan, malajiska fiskerbåtar samt kinesiska djonker med stora ögon målade på fören i avsikt att jaga bort djävulen. All handel och sjöfart till och från Östern passerar genom Singapore och dess hamn bildar en livlig och fascinerande scen.

I fjärran östern.

Nästa resesätt var från Singapore till Manila. Som det Sydkinesiska havet var mycket upprört hade vi att göra hela sex dagar. Mer än hälften av passagerarna varo sjösjuka. Jag låg givetvis, fastän medicinen mot sjösjuka var mig till hjälp så tillvila att jag åtminstone kunde förtära mat. De övriga i familjen visade sig även denna gång vara goda sjömän.

Manila.

Tidigt på morgonen den 19 dec. anlände vi till Filippinernas huvudstad Manila. Omgivningen är bland det vackraste man kan se och hamnen är till de största i världen. Själva staden erbjuder en fascinerande kombination av gammalt och nytt. Spår finns ännu efter malajerna, som en gång erövrade ögruppen från urinvåarna. De bo i låga halmkläckta trädhyddor, som stundom äro uppförda på ett underlag av palär. Vattenbuffeln användes som dragdjur och de kunnar ses svallka sig i sumpmarker. Många historiska minnen från spanjorernas väldo under sextonde och sjuttonde århundradet är i behåll. Där finns massiva murar och portar, vackra kyrkor och kloster samt stora befästningsverk. Sedan 1898 har Filippinerna varit en amerikansk koloni. Det kan icke förnekas att Föranta staterna gjort åtskilligt för att höja välvändet. Man ser breda gator kantade med hummiga träd, vackra residensdistrikter, pampiga affärshus och fabriker, bildningsanstalter av alla slag och ställiga offentliga byggnader. Alt är fullkomligt up-to-date. Infödingarna ha utnyttjat dessa möjligheter, känna sig mera kospabla att administrera sina egna affärer, varför självständighetsrörelsen vuxit sig starkare under de senare åren.

Hongkong.

Vårt närmaste mål är den brittiska kronkolonien Honkong. Vi togo 2 1/2 dagar för att tillryggalägga denna sträcka. Även denna gång råkade vi ut för storm. Efter det en väg sköljde vårt däck uppträckta man, att en fisk blivit kvar. En av besättningen infangade det vackra exemplaret och förvarade det i saltvattnet. Vi passerade visserligen taifunområdet, men buna fruktansvärda mätta icke stormarna vara under själva säsongen. Man drog en lättadens suck, då ångaren svängde in i den diffiterliknande hamnen och befann sig bland alla nationers fartyg vid hävyatans arena. Honkong är en ö och byggt på en brant bergsalutning och liggande sig i terrasser. Från havet erbjuder den en pittorisk syn. Med "The Peak Tramway", en av världens längsta

och kraftigaste bergbanor, är det sedan ej långt till bergets högsta krön (1000 ft), där en överträffad utseende över staden och hamnen kan fås. Formosas huvudstad, har präktiga byggnader och en tropisk vegetation. England fick ön 1842 i den förfredning i Nanking. Halvön Kowloon mitt emot är fastlandet lades till kolonien 1861. Engelsk företagsamhet har på några få decennier förvandlat denna ödsla piratfiskarby till ett av de mest betydelsefulla kommersiella centra i Fjärran Östern.

Formosa.

Så snart vi lämnat Hongkong känna det kyligt. Vinterkläderna tagas fram och vilstolarna på däcket bereda en mindre glädje. Spänningen mellan Kina och Japan inverkar på resetur. Som kineserna hålla på att böjkota japanska varor, nödgas "Coblenz" gör en extra tur till Formosa för att leverera gods. Det tog 2 1/2 dagar mellan Hongkong och Takao till följd av grov sjö. Namnet Formosa gavs på sin tid av portugiserna, eftersom de tilltalades av den skogbeklädda ön och kallade den i översättning för Den sköna ön. Holländarna grundade dock här den första europeiska kolonien. Sedermera kom ön under kinesiskt herrvälde, men blev japansk besittning f. o. m. 1895. Urbefolkningen är ännu i dag huvudjägare och här endast i ringa utsträckning visat sig mottagliga för civilisationsarika inflytelser. Den japanska regeringen har monopol på den vinstinbringande kamferproduktionen. Takao är en vacker omgivning, men hamnen är obetydlig. Stadens enda sevärdighet var ett härligt beläget tempel. Så stor oceanunge som vår plägar sällan besöka denna plats. Vi hade beräknat vara i Kiao Chow före julafenton men firade istället den ombord i denma hamn. Till Nöjd för "Coblenz" bör det returas att julkärring räddde trots allt på kvällen. Mitt i mitten fanns en vacker julgran och orkester spelade flera förtjusande julnummer. De väl kända julångarna saknades ej, och passagerarna stämde in av hjärtans lust. Bent av motbjudande var det däremot senare på kvällen, då de spanska katolska munkarna och nunnorna på sitt sätt firade jul. De hade drackit vin och sjöngo vad som för en ovinnig lät mera som dryckesvisor än något annat. Vem som råkade att vara i närheten bjöds att kyssa en docka, som väl skulle föreställa Jesu harnet. Allt skedde under höga klapptider och salvo. Om sådana resa ut som missionär till Kina.

Shanghai.

Vi lämnade Formosa på julid den och en tre dagars resa tar oss till Shanghai. Första antydan på att vi nalkas denna plats är att vattnet helt plötsligt blir gult. Fastän Shanghai är beläget vid Whangpoos vänstra strand är det ej långt ifrån mynningen till den stora Yangtse-foden, vars vildiga vattenmassor färger havet många mil från land. När "Coblenz" ångar uppför Whangpoo är man i tillfälle att iakttaga djonker, stora och små ångare samt krigsbåtar av olika nationalitet. Våra kinesiska reskamrater anmärkte att det ändå var besynnerligt att stormakter måste ha särskilt konstruerade krigsfartyg för de kinesiska inlandsvatten. Vildiga rökpelare från talrika fabriker tekna sig mot himmelen och återkalla minnen från Europa och Amerika. Utöfter stränderna äro dockor och skeppsvär, kraftstation samt fabriker och magasin av olika slag. Från att ha varit sumpmarker har Shanghai under de senaste hundra åren blivit Ostasiens mest betydande handelsstad och Kinas största exporthamn. Här förekommer en förunderlig blandning av Öster och Väster. De dominerande affärselementen äro västerländska, medan större delen av befolkningen är orientalist. Shanghai uppdelas i Kinesstaden, Franska Settlemetet och Internationella Settlemetet. Den sistnämnda stadsdelen är den betydelsefullaste och står under ledning av ett municipalråd. Detta råd väljs av och bland de utländska skattebetalarna och är den högsta myndigheten. Kineserna, som under de senare åren agiterat för vissa reformers genomförande, ha hittills blott lyckats få en del av sina önskemål uppfyllda. De västerländska stadsdelarna äro fullt moderna och på den beröktade strandvägen resa sig många dominerande byggnader. Shanghai är också ett viktigt centrum för missionsarbetare och flera missionshillskap ha förlagt sina administrations- och affärssorgan hit. När vi från båten sågo Shanghai Baptist College omtalade arkitekten Sui med en viss stoltet att han studerat där. Vår andra kinesiska reskamrat Sih graduerade i St. Johns Universitet, en väl känd bildningsanstalt tillhörande the American Episcopal Mission. Vi stannade endast en dag i Shanghai och visades dä i Missionary Home.

Samtliga passagerare, som voro kvar på "Coblenz", togo i Shanghai farväl av sitt tillfälliga hem. Detta

lämnades en annan underligt, då de där var dess värsta båten nog nästan hundrader. Vi före allt som allt nio dagar försenade. Tvanne orsaker bidrog till förseningen. Utom det att Ångaren angjorde två hamnar över dem, som kroptagna i den reguljära turistän, hade vi ju haft rätt mycket storm. Coblenz är en ganska bra sjöbåt; fastän man ofta önskade att den kunde prestera en större hastighet. Befilet och betjäningen lämnade intet örtigt att önska. Det var förunderligt huru musikaliska flera av dem, som passade upp vid borden, städade hyttorna och tvättade badkaren, varo. Vid sidan av dessa syssestötningar bjödo samma personer även på härliga konserter. Hornmusiken och stråkorkestern äro förstklassiga.

Tsingtau.

Som Coblenz besökte ett par hamnar i norra Kina före ankomsten till Tsingtau, togo vi en direkt båtlägenhet till den sistnämnde platsen. Vi stego ombord på en japansk Ångare, Hotel Maru, kl. 9 f. m. och voro framme nästa dag strax efter middagen. Från sjösidan verkar Tsingtau som en modern hamnstad med utländska byggnader, täckta med röda tegelpannor. De skogbeklädda bergen i bakgrunden höja skönhetseffekten. För blott omkring 40 år sedan var Tsingtau en kinesisk fiskarby, men i dag är det en betydelsefull kommersiell stad och en av de populäraste badorterna i Fjärren Östern. Tyskarna grundade denna stad, japanerna utvecklade den och under kinesisk styrelse har den gått snabbt framåt. Att döma av de många nya hus, som byggs under de senaste två åren, synes man tro på Tsingtaus framtid.

Vid målet.

Framkomna till Tsingtau känner vi oss som vid resans mål. Far sjölv var där och mötte oss. Park Pension tjänar allt fort som »missionshotell». Vi stanna en dag för att göra nödiga uppköp för hushållet. Blott två timmar på tag och vi är vid Kitochow-järvägsstation. Här träffas vi nära och kära, missionärer och infödda kristna. Vi nådde bestämmelseorten nyårsafton. Det är en underbar känsla att vara hemma igen. Pastor Wang hälsade oss söndagen den 6 januari välkomna till Kiao-chow och församlingen. Söndagen därpå hölls åramötet i Wangtai. Ett varmt tack uttalades av därvarande församling till J. A. Rinell för troget arbete under väkanstiden. Samtidigt hälsades undertecknad välkommen till att tjäna denna församling och verka på dess omfattande arbetsfält. Tack samma till Gud för att Han fört oss lyckligt fram till målet, be vi få vara ihäckomna i missionsvärldernas innerliga förbörner. Bed för Guds rike utbreddande på vårt Kina! Mitt tillit skilda delar av världen.

Oscar Rinell.

Svea Lindberg hemkallad.

Den omödige liemannen faller personer, som befinner sig i livets vår och sådana, som nätt älderdomens sena höst. Vi påminnas härom igen, då en i blommor av sin ålder nyligen skördats. Ett Pekingtelegram av den 22 jan. omfattar nämligen Svea Lindbergs mänskligt sett allt för tidiga bortgång. Hon var endast 26 år gammal — »hennes sol gick ned, medan det ännu var dag» (Jer. 15: 9).

Dotter till baptistaamfundets missionärsveteraner J. E. Lindberg och fru i Shantung, Kina, har Svea stått under kristligt influytande allt sedan barndomen. Hon erhöll en engelsk uppföstran vid Kina-Inlandsmissons utmärkta skolor för missionärerbarn i Chefoo. Vid John D. Rockefellers storslagna sjukhus i Peking blev hon utbildad till sjuksköterska. Sedan genomgick hon en fortsättningskurs i Amerika. Efter återkomsten till Kina engagerades hon som sjuksköterska i ovannämnda sjukhus i Peking och skulle samtidigt tjäna som läraryrka vid därvarande kurs för utbildning av sjuksköterskor. Men så kom sjukdomen. En allvarlig operation i Stockholm, och den bästa möjliga behandling i Peking kunde ej ståva den lösksa sjukdomens ödelsdigra verkningar. Vi som blott ser endels här svart att rätta, varför en med så rika löften på detta sätt ryckes bort. Men vi veta, att Gud gör aldrig något misstag.

Svea tillhörde våra trofastas barn-domsvänner. Glad och hirtig spred hon solsken icke blott i hemmet och vänkroten utan vida omkring sig. Hennes ljusa syn på livet och livsuppgiften var fast grundad i kristlig optimism. Hon var en älskvärd personlighet, som alltid hade en hjälpende hand för nödlidande. Jämte sin medicinska utbildning var hon i besittning av en god insikt i det kinesiska språket. Uppväxt i Kina har hon alltid varit mycket fast vid kineserna och många av dem vid henne. Genom den sociala misson, som sjukhuset bedriver, kom hon i kontakt med ett stort antal hem-tillhörande f. d. patienter i Peking. Omtyckt både inom och utom sjukhuset ärde hon sättre förutsättningar än de flesta att utöva en kirkelära präng i den internationella omgivningen med sitt starka kinesiska mäte. Talmodigt bar hon sitt evärvidhänder. Som intet hopp kunde av läkarna givnas för hennes tillfrisknande var det skönt att döden kom som befriaren från prövningen. Då Svea ej längre är bland de levandes antal kan man likväl ej annat än djupt känna saknaden.

Med dessa rader vilja vi uttala vårt innerliga deltagande med de närmast sörjande i den stora förlusten. Sveas soliga minne lever. Hav tack, Svea, för vad du varit! Vi mötas i en bättre värld.

Oskar Rinell.

Litteratur

JEN KINESISKA FRIHETSBÖREL
DET OCH MISSIONEN. Av Oscar
Kjell. B.M:s Bokförlaga A.B.
M. 2:20, kart. 2:75.

En synnerligen värdefullt och intressantt inlägg i diskussionen om missionssituationen i Östern här missionsär Oscar Rinell gjort med denna bek.

Förf. framställning, som alltigenom
är prägeln av en grundlig insikt i
kinesiska samhällsförhållanden och ki-

medan alkohol rör sig som av titejn

Sedan sätts tillslut, rör sig, som av titeln
visar, kring det hämmende spöra-
det om den kristna missionsens ställ-
ning till den vakannde kinesiska
nationen. Med utgångspunkt från
yttranden av statman och skriftstel-
laren hävdar han det kommande Kinas
stora betydelse för världsutvecklin-
gen och pekar på de krav, som måste
ställas på den kristna församlingen
i Kina för att den skall kunna fylla
sin evangelisationsuppgift.

Läsaen får som inledning en klar resportage för den nationalistiaka rörelsen sponkonst och utbredning till alla sammällningar i Kina liksom för rörelsens ledande principer. Bokens huvuddel utgöres av de tvenne kapitel, där nationalismens ställning till de missionerande kristna kyrkorna och den kristna missions ställning till nationalismen belyses. Söm det synes oss här förf. här förstätt att ställa fram för missionsvänerna i hemlandet alla de nya problem, som blivit en del av den ändrade politiska situationen. Då dessa problem för visso ha den allra största betydelse för all missionsverksamhet i Kina, bör denna bok läsas av alla missionsvänner och förbudsjära.

Först är, proté de stora svårigheter han konfronterats med, icke pessimist. Hela boken besjälas av hans varma härlek till ämnet och av hans ljusa trivsel på en storligen framtid för den kristna rörelsen och det nya Kina.

samtunden och en gärna läst författare.
Denna hans senaste bok, som innehåller
berättelser och skisser ur missions-
historien, är en synnerligen medry-
kande åskildring, som man läser med
vändande intresse och god behandling.
En man som han är värde ett särskilt
vandominande. — *Den kinesiska frihetens*
rörelse och missionsen. Den är skriven
av missionär Oscar Rinell, som är
en av baptistförsamlingens yngre missio-
närer i Kina. Han är född och fostrad
i Sverige och har under många år levt
i Kina. Han är mitt och kan därför prä-
sentera värdefullt sitt teckna förhållande
med detta. Vilket han också gör med
läktet synsp och akt. Boken re-

En bek, som kommer att tala om sig sj

Den kinesiska frihetsrörelsen och missionen

missionär OSCAR RINELL

Snart färdig för expediering
Se vidare kommande nummer!

B.-M:S BOKFÖRLAGS A.-B.
Stockholm I. (777x1)

Festschrift till minne av
Nyutkommen litteratur.

Nyutkommen litteratur.

Den kinesiska frihetsrörelsen och missionen "Av Oscar Rinell. B.-M:s Bokförlags A.-B., Stockholm. Häft. 2: 25, Kart.
2:-75

2: 75.
"Världshistoriens brännpunkt häller på att förflyttas till fjärren Östern". Och särskilt Kina synes f. n. så att säga var den innersta brännpunkten av vad som sker bland Österns myllrande miljoner. Ett arbete som här föreliggande, vilket behandlar de problem, som höra samman med nuvarande gigantiska omvälvningar i "Mittens rike", borde därför kunna påräkna intresset längt utom de missionsföreningarnas kretsar. Boken bär också alltigenom prigeln av vederhäftighet och storakkademiskhet. Och helt naturligt f. ö., det fört, en av våra yngre missionärer, ännu född och fostrad i Kina och under många år levat i händelsernas mitt.

Erik Bäcker.

WPs 6/3/29 **Boknyhet!** Årsin inför
i fö. bl. 48. 1
Den kinesiska frihetsrörelsen
och
Missionen.

Av missionär Oscar Rinell. Hft. 3: 25, kart. 2: 75.

"Världshistoriens brännpunkt häller på att förflytta till fjärran östern. I våra dagars Kina försjälgå kanske den mest gigantiska revolution, som någonsin förekommit i mänskligaklätters historia; och om dessa rörelser

Det är med stigande intresse man läser denna vederhäftiga bok, skriven av en av våra yngre missionsärer, som är född och föstrad i Kina, och under många år levat i händelns mitt. Boken rekommenderas, fog vid.

Erbålls i varje bokhandel. I parti från förlaget rabatt.

B-M:s BOKEÖBLADS A-B Stockholm 1- . . . (8161)

Stockholm 30/7/29
Det kinesiska frihetsrörelsen

Den unneska frihetsrörelsen
och missionen. Av Oscar Rinell.
Baptistmissionens bokförlag, Stock-
holm. 152 sid. Pris kart. \$1.00.

holm, 154 sid. Pris, kart., \$1.00.
De som önska en lättfattig och
sann överblick av det politiska och
religiösa läget i Kinas skola i den-
na, kan skriven av en Kina-godt
missnär, Linna, just vad de ska.
De fem kapitlen utgör en vacker
renässans. Nationalismens up-
komst och syfte. Nationalismens
ställning till den kineska misso-
nen, Missionens ställning till Kine-
sisk nationalism. Nationalismens
och missionens förhållanden.
Först är omförlämnat Kinas

framtidens övervärlden. Minnes-
meddelanden från den svenska
hushålls- och handelsförbundet
skickas till den helsefulla och
genomgållbara hushåll.

C. Geo. E

STÖVVIK

Under de sista veckorna har jag läst två böcker, som jag på det varmaste vill rekommendera för alla U. V.-läsare: Svärds »Riksbyggar och O. Rinells »Den kinesiska frihetsrörelsen och missionsen». Dessa böcker är varandra mycket olika till innehåll och form och i böll jag på att säga — rytm, men de ha både till sikt ett och samma höga mål: Gudsrikets seger. Svärds stilkonst är då verkligen emellanlänat fascinerande, och dit när intresset, men samtidigt måste jag säga, att Kinaboken på ett utmärkt sätt klarlagt för oss hurran Österrikängliga problem. Köp »Riksbyggar» och »Den kinesiska frihetsrörelsen och missionsen» och läs dem sedan. Böckerna är värdta på däde.

W.F.A. BEAUMONT

12 Juni 1929.

Kina och missionen.

Av Nils Almgård.

OSCAR RINELL: Den kinesiska frihetsrörelsen och missionen. B.-M:s Bokförlag.

Ar det över huvud för den icke närmare invigde svart att följa trädarna i det alltjänt pågående revolutionsverket i Kina, så gäller detta i särkild grad de religiösa förhållanden. Varje politisk omvälvning måste ju taga ställning till det av religionen förskräckade levsvärldet och den därmed svarande etiska inställningen. Särskilt komplicerat blir givetvis problemet i ett land, där olika religioner möta sig mot varandra. Det mest rationella tillvägagångssättet är ju proklamationen av fullständig religionsfrihet. Det nya Kina har också gått in för denna princip. Men enbart genom är frågan om kristendomens ställning, enskilt och offentligt, i världens största republik ej besvarad.

Förf. till föreliggande arbete har med den största saknuskap och objektivitet tagit upp denna fråga i hela dess vidd. I spetsen för sin undersökning ställer han en redogörelse för det nya Kina i dess olika förhållanden. Han pekar på revolutionens fem olika aspekter: den intellektuella, den religiösa, den industriella, den sociala och den politiska. Inom samlinga dessa områden har endast det utsikt att bibehållas, som visar sig användbart i en alltigenom modern värld.

Denna nya värld är resultatet av Kinas möte med den västerländska civilisationen och kulturen. Att Västerns religion härvid spelat en stor roll, säger sig självt. "Kristendomen har i särskilda länder varit den moraliska revolutionen religion", skriver förf. Men genom den kristna missions aktivitet har den ätt revolutionens frö även på det politiska området. Vad de kristna skolorna betytt för ingjutandet av friheten, demokratiens, patriotismens och nationalismens idéer, är ju likt att inse. Den avgörande politiska faktorn i Kina f. n. är det nationaldemokratiska Folkkommunistpartiet. Kristendomen präglar av den moderna "menigheten" dr. Sun Yat-sen. På detta program står dessas trema punkter: Kinas internationella likställighet, landets politiska enhet samt förbiflytandet av den östra mänska olika förhållanden.

Den kristna missionsverksamheten är ett av föremålen för de traktater och teleommittesuler, vilka utredigerades efter tonårsparet 1902–03. Tack vare dessa rent mercantila huvudintresse har den enstaka mer skadat än gagnat världen. Föret de vinnanet den nationella strategien direkt. Därför har konkurrensen mot missionen från kompetitorerna fört, vilka visserligen på

ett visst sätt har gjort vissa framsteg, men givit vissa förlor. Avv. den på annat sätt utvecklade moderna etiken är krigigt verksam. Förf. är, att motståndarna rymmer missionen med sig mot den "utläändska" religionen. Å andra sidan har den kristna missionsen i stort sett ställt sig sympatisk gentemot de nationalistiska strömningarna, liksom åtskilliga av ledarna för dessa varit eller äro kristna. Många bland missionens mäslmän yrka också på en revision av traktaterna, så mycket mer som Kina såsom medlem av N. F. förbundit sig till att "garantera samvets- och religionsfrihet" inom sitt område.

Då efter Nankingkatastrofen 1927 missionärer i mång utrymde sina stationer, bereddes missionen ett avbråk som fierstädes, inom och utom Kina, framställd som ett fiasco. Omdömet var emellertid fortfarande. "Erfarenheten visar", säger förf., "att kristendomen är gift för djupa rötter i Kinas jord för att förstöras av förföljelszernas stormar". För ett rikt bedömande av situationen och framtidsutvecklingen uppdrar han fyra skiljelinjer: mellan det nationalistiska partiet och den nationalistiska rörelsen, mellan kristendomen och de s. k. kristna nationerna, mellan den kristna missionsen och den kinesiska kristna församlingen samt mellan kristendomen och Kristus (d. v. s. mellan det periferiska och det centrals i den kristna religionen.) Inför dessa gränslinjer uppmanar han, trots allt det kritiska i situationen, till god förhoppning med avseende på kristendomens framtid i Kina.

Den fängelände boken bör ej förbigås av någon, som vill fatta det väsentliga i det brokiga virrvarret av namn och händelser. Just nu i det väldiga forntids- och framtidsskicket i den yttre östern.

Den kinesiska frihetsrörelsen och missionen. Priset är 2: 25 hatt och

2: 75 kart. W 12/1929. O. Rinell.

Man kan utan överflöd säga, att även den boken är en bra bok. Teol. dr Nils Almgård, som bör vara kompetent att bedöma, dess värde, skriver i en längre artikel i Stockholms Dagblad bl. 2 om Rinells bok: "Den fängelände boken, Mr. O. Rinell, är någon, som vill fatta det väsentliga i det brokiga virrvarret av namn och händelser just nu i det väldiga forntids- och framtidsskicket i den yttre östern.

Det har sitt särkilda intresse i dessa dagar att bli förtryckt med förhållandena i Kina, med hänsyn till den gigantiska omvälvningen, som förträffar där ute. Att boken är skriven av en av världens yngre missionärer, som är född och fostrad i Kina och i många år levat i händelsernas mitt, är ligat att ge ökad, styrka åt världens intresse att köpa och läsa denna bok, som på det varmaste rekommenderas.

— samband med dessas —

Marcus Cheng om Rinells bok.

DEN KINESISKA FRIMETSÖRSELSEN
OCH MISSIONEN. Av Oscar Rinell.
B.-M:s bokförlags A/B, Stockholm.
Pris: hatt. kr. 2:25, kart.
kr. 2: 75.

Som dagens brinnande frågor i östra Östern på ett vederhäftigt sätt behandlas i denna bok, har den vunnit berättigad uppmärksamhet av flera svenska kinasläpare och missionsanställda. En föreläsning vid beaktansvärt uttalande från kinesiskt håll. Högst få sätta kvalifikationer att värdesätta ovannämnda bok än den även i vart land välkända och uppskattade kinesiske missionsledaren, pastor Marcus Cheng. Om missionär Oscar Rinells kinasbok avgör han följande omdöme:

Jag har med eftertanke genomlistat boken och erhållit det allra bästa trycket. Författaren har läst en betydande litteratur rörande Kina och äger en mycket god kännedom om mitt land. Sådans belägg finns på nästan varje blad. Det är framför allt glädjande, att författaren åskar Kina och dess folk. Han är därför mycket sympatisk och förstår våra svårigheter samt prestarar väsynta tolkningar. Jag är synnerligen glad, att han nu är missionär med ett budskap från Gud, som icke har anseende till personen, utan att den, som fruktar honom och över rättfärdighet, han tages emot av honom, vilket folk han än må tillhöra. Jag gratulerar därför författaren med anledning av resultatet av denne bok om mitt land och den mission, vi åskar och bedriva. Jag uttar den förhoppningen, att alla missionsvänner, som intressera sig för evangeliseringen av en fjärde del av världens befolkning, ska köpa och läsa denna bok. Gud välsigne var och en, som beder och arbetar för Kina!

Marcus Cheng.

Missionsskolornas ställning.

I den kristna missionens historia har skolverksamheten spelat en stor och kraftfull roll. Ingen, som tar del av detaljerna i det månggrända arbetet på missionsfältet, kan undgå att se, av vilken utomordentlig betydelse den kristna skolverksamheten har varit och är.

I särskild klarhet lyser här namnet Alexander Duff, den store skolentusiasten i Indien. I Japans missionshistoria och kulturella utveckling kan icke namnet Nisima utplänas. Hans enastående verksamhet för det kristna skolväsendet var av stora mått. Och vad shall man säga om skottarnas stora insatser på samma område i Afrika (Lovedale-t. ex.) och om det kristna universitetet i Kairo. Och vem kan fortälja om betydelsen av de amerikanska och engelska sällskaps stora institutioner i Indien och Kina. Därtill kommer, jämte denna högre undervisning, den lägre, som på varje missionstation i mer eller mindre grad förekommer. Påfallande är, att missionens lägre skolor, särskilt bland primitiva folk, i hög grad banat väg för civilisationen och den högre odlingen.

I vissa länder har under de senaste årtiondena missionens skolfråga förrorsakat bekymmer av särskild art. Särskilt är detta fallet i Asiens gamla kulturländer, där nationella frihetsrörelser och åverkan mot det utländska inflytandet varit sig starka. I Indien har redan i många år den s. k. samveteklansen gjällt angående skolorna. Den innebär, att icke kristendomsundervisningen får vara obligatorisk i missionens skolor. Eleverna i dessa skolor icke tvingas att mottaga den religiösa undervisning och verksamhet, som missionen bedriver. Denna fråga har i Indien förantlett vissa slitningar. Några anse, att om icke missionens skolor få ha kristendomskunskap som obligatorisk läroämne, så bör man icke hålla skolor, ty dessas syfte är ju i första hand att tjäna missionen och Guds sak genom att meddela undervisning i religion. Andra mena, att det är nödvändigt för missionen att ha ungdomen under sin vård, även om man endast får meddela undervisning i profana ämnen. Ty en kristen lärare, som undervisar i historia, matematik eller biologi, kan i alla fall öva ett kristet inflytande av den största betydelse.

Det är icke underligt, att skolmissionen under dessa förhållanden kan ta sig problematisk. Det är ju också så, att även under under-

(Forts. s. d.)

Missionsskolornas ställning:

(Forts. fr. första sida.)

och mer normalt gynnsamma förhållanden denna mission skickas bedömes. Det finns missionärer med mindre intellektuell utrustning, vilka dock är goda evangeliska arbetare. Dessa är understundom misstänksamma mot all högre skolutbildning, och när läget blir så, som ovan nämnts, är det att värna, att från det hället ett bestämt motstånd skall resas mot skolmissionen.

Vad som ovan nämnts om Indien har också nu nått Kina. Nationalregeringen har börjat skapa ett statsligt reglerat skolväsende och kräver nu, att missionens skolor ska inkorporeras i det nya systemet. De enskilda skolorna (dit missionskolorna hör) ska nu registreras. Det innanför, att skolorna ska ställas under statligt överinseende och kontroll, och dessutom kräver man även här en ordning motsvarande den övnämnade samvätsklausulen i Indien. Religionsundervisning får icke förekomma som obligatoriskt ämne på skolornas schema, och ingen religiös propaganda får ske i klassundervisningen. Om någon form av religiös verksamhet förekommer i skolorna, får icke eleverna tvingas att delta. Därjämte finns flera andra krav.

Nu står missionens skolor i Kina inför alternativen att antingen låta registrera sig och då böja sig för de krav, som ovan anförs, eller också att icke utan registrera sig med ifråga om att akademien måste stängas, emar regeringen kräver att alla förut nämnda skolor registreras. Det kan synas förklart, att missionen vägrar regeringskravet om icke obligatorisk kristendomsundervisning får finnas i skolorna, han det te sig hem om för dyrbar verksamhet för esentiell kulturella syften att då ha skolor. Vi tro emellertid, att om den kristna missionen av denna anledning skulle alltigen sitt skolor och helt utlämna Kinas ungdom åt skolor med antikristen eller icke-kristen prägel, skulle detta vara en allvarlig fara för hela missionen därut. Ty att ha en kristen mission utan ett starkt och målmedvetet skolväsende innebär, att man skaffar missionen en rekrytering av de okunnigaste och mest stående, i andlighet avseende en boskapshjord, som visserligen man kan söka tygla och leda men som inte bli några den kristna missionens förkämpar och stöder i den judande nydansprocessen, som nu sker i det myllrande folkhavet. (Om denna process, se Oscar Rinells misärkbok: *Den kinesiske missionsrörelsen och missionen*.)

Det är en sak, som missionärerna på alla fält nu måste lära sig inse. Det är, att det är en större sak att rostra fram kristna personligheter av det inhemska folket, vilka få god utbildning och en fast inriktning än det är att skaffa några hoppar av okunniga och lydiga efterläggare, som man kan kommandera över. Missionen får inför en kris. Nationalitetskänslan och självständighetssträvanden har lett oss dit. Missionärerna måste lära sig att räda tillbaka, men de måste sörja för att män finnas, som är skickade att lösa de nya uppgifterna. Detta går ej utan en stark skolverksamhet.

Den Svenska baptistmissionen har, liksom nägra andra missioner, an-

sett skalen starka nog för en vägman att registrera, d. v. s. ett nedläggande av skolverksamheten. Ty att ett öppet, trotsaende av myndigheternas förordning skulle försökas eller om det försökes, skulle ha framgång, är osannolikt. Det kan vara delade meningar om nödvändigheten att låta ett så förkrossande slag drabba vårt lovande skolarbeta i Kina. S. B. U. F:s missionär, Egrou Rinell, har med nit och skicklighet arbetat i skolmissionen. Vi beklagar, om han, jämte andra, skulle se sin framgångsrika mission förslamad. Men kanske ett försök enligt de nya linjerna icke skulle visa sig omöjligt.

Ma ledarna vaka! Skall Kinas ungdom utlämnas åt kristendomsmotståndare? Eller, skola vi förstå vad det nya läget kräver, när det gäller anpassning och andlig offerwilja?

G. W.

CHUCHENG HOLDS OUT UNDER AEROPLANE ATTACK

Kiaochow, March 4.—News is to hand from a reliable source at Kiaochow that General Fan, who is besieging Chucheng, received reinforcements some days ago. Aeroplanes have recently been making attacks upon the city and it is reported that the number of killed and wounded is great. Only a few of the latter have been transported to Tsinan.

There is no news yet regarding the safety of the foreigners in Chucheng.

V.V d. 3 June 1930
Yttre missionsfältet.

En hälsning från Wangtai-fältet.

Hej tre månader ha gått, sedan jag tillträddi platsen som Wangtai församlingens förstadsföreståndare, och det kunde kanske därför vara på tiden att sända er en hälsning från dessa trakter av vårt Kina-fält.

Oscar Rinell, som senaste året verkat i Wangtai, blev attackad på ett sätt, som visade, att han under den korta tid han verkat där vundit kinesernas förtroende och kärlek. Att man hoppas få honom tillbaka uttalades också, och undertecknad instämmer i detta »välkommen åter». Inför tanken på den ömsesidiga uppskattning och förståelse för varandras

inriktning i missionsarbetet i nutidens Kina, som kom till synes vid den gemensamma avskedfesten i Kiaochow, kan man ej annat än tacka Gud. Ej alltid få utländska missionärer i dessa svåra tider erkänna dem ord. Broder Rinell har fyllt de tre krav jag tror en kines ställer på en god utländsk missionär, nämligen: 1) Ett liv i guds rikten, 2) Villighet att tjäna och 3) Djärtelse för det nya Kina och dess krav på större förtroende, vad gäller skötseln av arbetet, inom såväl religiöst som politiskt område.

Efter
Eric Strutz.
Kiaochow, Sung 30/4 1930.

ROY och DORIS.

För några dagar sedan kom detta förtjusande foto från Kina till Sjövik. Nu står det på mitt skrivbord, herrskapet själv har vandrat rakt in i hjärtat. Doris (engelskt uttal med två r) heter den unga damen, ett beträffande litet soligt väsen, mamma upp i dagen. Unge herra lystrar till namnet Roy, en hurtig, säker krabat, självaste pappa i miniatyr, gissar jag. Två små svenska barn i det stora landet borta i fjärran Öster! Käraste Roy och Doris, må Gud beskydda er. Välkomna snart till fars och mors hemland! Och välkomna att hälsa på hos ett par jämnhåriga, Sten och Gunnel. Adressen få ni med glädje av

Olof Hammar.

H.V 14/3/30

Hemma igen efter 9 år i Kina.

MISSIONÄRSPARET RINELL ÅTER
I SVERIGE.

Hård kamp i Ryssland mot fattigdomen.

S.V.M. 10/4/30

Missionär OSKAR RINELL.

På tisdagen anlände missionär Oscar Rinell och fru Hellen Rinell jämte deras två barn till Göteborg. De avreste den 22 mars från Taingtan med båt till Dalny, varifrån de sedan på järnväg fortsatte resan hem från östern. Anlända till Moakva, togo de vägen via Berlin till Göteborg.

För en av tidningens medarbetare har missionär Rinell meddelat, att resan varit synnerligen angenäm. Hela familjen befinner sig väl efter den långa färden.

Det intyck, som missionär Rinell fått av Ryssland under färden, var en stark känsla av, att befolkningen kämpar en hård kamp mot fattigdomen. Men en resande kan givetvis ej närmare lära känna förhållandena.

Missionär Oscar Rinell är född i Pingtu, Kina, och har genomgått Bettelseminariet samt någon tid studerat vid baptisternas seminarium i Hamburg. År 1921 utreste han till Kina som missionär, där han 1923 ingick äktenskap med fröken Hellen Collén från Göteborg.

I Kina har Rinell några år funnit ställen den högre folkskolan i Kiaochow, varefter han var föreståndare för Kaomi missionstation 1925–28. Sedan ledde han 1928 och 1929 missionsarbetet i det nu belägrade Chucheng.

Som en god kännare av Kinas problem framstår missionär Rinell genom sitt arbete »Den kinesiska frihetsrörelsen och missionen».

Den kinesiska frihetsrörelsen och missionen.

OSCAR RINELL: Den kinesiska frihetsrörelsen och missionen. B.M:s bokförlags A-B.

Det ligger utan tvivel ganska mycket i det från amerikansk håll framförda talet om att världshistoriens tyngdpunkt förflyttar sig västerut. Betraktar man närmast den västerländska kulturen, var denne länge koncentrerad till länderna kring Medelhavet med de romanska folken i handelns centrum. Med upptäckten av Amerika växte historien ut över de europeiska innanhaven. Segrarna över Filip II, Ludvig XIV och Napoleon i föreningen med de lyckligt förda kolonialkrigen under 1700-talet och kommunikationernas utveckling under 1800-talet förde England och de anglosaxiska folken upp till världshärskande ställning. Atlanten blev ett nytt Medelhav. Vad kommer hänt nu? Det är ju lätt att se att efter den moderna »upptäckten« av Asien, Amerika, fr. a. U.S.A. intar samma världsläge, som England gjorde efter Amerikas upptäckt. Shall Europa bli ett nytt

Grekland och Stilla havet bli ett nytt gigantiskt Medelhav? Man möter rätt ofta uttalanden i amerikansk litteratur, som gå i sådant riktning, och, som sagt, något ligger nog i detta tal.

De senaste decenniernas händelser ute i Fjärren öster om resulterat i, vad som ovan kallats den moderna »upptäckten« av Asien. Denna upptäckt kan icke jämföras med någon annan i upptäckternas historia. Den ledde till en intim kontakt mellan den vita och den gula världen, som i Japan resulterade i imitativ anpassning, men som i Kina resulterat i en konflikt och i problemkomplex, som se olösligare ut i samma mån man försöker begripa dem. Vad som i våra dagar händer därutöver i Kina, anger oss alla i egenskap av medlemmar av mänsklighetens stora familj, ty vad som sker här nog en större räckvidd, än vad man kanske i vårt hörn av världen kan förställa sig. År man en kristen människa, anger det en så mycket närmare, ty det är vältidiga makter, som i våra dagar driva

ett spel om den gula männens rät. Den kinesiska frihetsrörelsen och missionens, den titel Oscar Rinell givit sin i dagarna utkomna bok, utgör i själva verket för närvarande den kristna missionens allvarligaste problem, ett problem, vars lösning omistliga kristna värden beror.

Oscar Rinell har många förturtsningar att skriva en bok över detta ämne. Han är själv missionär men född därutöver och torde betrakta Kina som sitt fädernesland i lika grad som Sverige. Kinesiskan är hans andra moderland. Från sina tidigaste år förtrogen med missionens problem — hans far och mor tillhörde den svenska-missionärsrådene veteraner — har han fördjupat sitt perspektiv under studium av den betydande litteratur. Den som skriver dessa rader, erinrar sig med tacksamhet långa och intressanta samtal över hörande frågor under några heta semmardagar däruppe vid Gula havets stränder. Hans bok är också en intressant bok. Den lägger fram icke endast missionens problem utan också de politiska problemen med en klarhet och en pregning, som är värt att erkänna, och ingen lägger den ifrån sig utan en betydligt fördjupad kunskap om den aktuella kinesiska situationen.

En del formella brister kan man nog visserligen påpeka. Man känner sig ibland en smula otillfredsställd med författarens politiska no-

manklater, och man skulle nog ibland ha önskat en allsidigare beskrivning och en mer analytisk och konstitutionell problem, som ha det största intresset. I vilken utsträckning har i den moderna grundlagsstiftelsen funnits värt och lyckat bevara kontinuiteten i sitt folks historia? Detta är dock en ganska viktig fråga, ty ett misslyckande på denna punkt framkallar säkerligen en senare reaktion.

En mera väsentlig observation måste emellertid anmärkas framställa mot den grundsyn, som präglar författarens bok. På det hela taget har den blivit ett ganska kritiskt försvar för den nationalistiska rörelsens mål och medel, som icke nöjer hela sanningen. Man behöver inte godtaga västerländskt världspolitiken i Kina eller västerländska överstyrri mot kineser för att erkänna att det saknas rättsliga traktaterna delvis har sin begrundande. Det här dock varit en ur minu ett svagt befäst mellan västerländsk och kinesisk rättspraxis. Moderna världslaggar betyds ju föga, så litige rättsskipningen är den gamla. Och man kan ju fråga sig vilken roll de västvärldens nationer och handelsvändet av västerländska totalitärtister har spelat som praktiska konkurrerande. Den kinesiska nationalismen är icke allt nationalism, direkt att den är blind för egna fel. Egentligen anmärk-

mening förstår man dess icke, om man ej tar hänsyn till den mindre värdes-känsla, som tycks ha beträffat framför allt efter det misslyckade a. k. boxarupproret vid sekelskifte, en missvärdes-känsla, som det mesta Kina satt i alla sina krafter på att återta sig ur och delvis också lyckats över hovon. Trots rivaliseringen i stormaktspolitik, trots profishungriga kriget, trots allt har dock den kompromissande och samskiksbehövande kinesiska nationen haft rätet att lära av västern, nämligen att den rätt är mest värde, på vilken det inte pratas. Särskilt från amerikansk håll har det under det senaste decenniet framhållits, att Kinaerna själva borde utan invändningar utträda till utarbeta lösningen på sina politiska problem. Hitintills ha de ganska kapitalt misslyckats, och det är i likhet med kinesiska nationalister varit händigt att kasta skulden på utlämningar. De ha nog också tvivelatit om det skuldet. Det skulle emellertid ha varit intressant att få höras förför svar på t. ex. följande frågor: Finns det någon konstitutiv brist med i den kinesiska rätten, som trots mer än 4.000 års kultur är levkata snarare än bättre stat än den som fall sista 1800-tal? Kan det kinesiska folket på egen hand lösa sina politiska problem? Svarer på dessa frågor innehåller också lösningen på problemet om den kinesiska rättens värde-

historiska mission.

Självklart har den nationalistiska rörelsen i Kina bringt missionen i en hårig prekär situation. Författarens utredning av hithörande frågor är mycket upplysande och kan icke förbättras av dem, som här hemma måste fatta ställning till desamma. Att den nationalistiska rörelsen skulle komma att betrakta missionen och kristendomen med misstro, var ej siktat att förvåna. Man måste nog för det första erkänna, att missionärerna ej alltid gått fram med den fakt och klokhet, som de bort. Många ha varit kallade, men icke alla utvalda. När en gång den kinesiska revolutionens historia kommer att kunna skrivas med verklig objektivitet, kommer det nog att visa sig, i vilken hög grad missionen även rent politiskt har varit en av dess inspirationskällor. Missionärerna har medvetet eller omedvetet, i synnerhet i det här området, drivit Kinaeras byggde på världsmoden, det västerländska på rättsläget. Det smärre är möjligt enbart i en stat, som är tillräckligt mäktig att, om den erkänner individens rättigheter, också kräva uppfyllelse av vissa bilar. När Kinaeras förlorade världsheden, måste det politiska sammanbrottet komma, ty därmed förlorade också staten all

Den kinesiska frihetsrörelsen.

(Forts. fr. s. 4 sid.)

alitit färtigt, men finns det något
övervägning, som särskilt karakteriseras
kinesen, torde det vara boken att
hänga sig åt utopier. Den kristna
etiken är den fruktansvärdaste vä-
klagelse mot allt »Österlands vä-
sen», för att citera profeten, en
kannerligen kinesiskt. Därför är
man också dess fiende, ända tills
man erkänner anklagelsens berät-
tigande.

Att åstadkomma ett sådant er-
kännande är åtminstone en av den
kristna missionens uppgifter i för-
handenvarande situation, ty Kinas
problem är innerst icke politiskt
utan etiskt. Säkert har författaren
rätt, då han betonar nödvändig-
heten av att missionen makthållas
från allt samverkande med imperialis-
tiskt maktströveri och kanonbåts-
politik, ty genom ett sådant sam-
verkande har den nog adäquat sig en
förklarlig misscio. Kristendomen må-
ste snaturaliseras i Kina för att
kunna bli en religion för kungen. Hur
detta skall ske, är den stora
frågan. Att på avstånd bedöma si-
tuationen liksom det arbetsprogram-
met, framlägger är ofantligt svårts-
(Forts. å s. 7.)

Onatligent för man intycket, att
förf. ibland ser en smula för opti-
mistiskt. En bränande fråga just
nu är frågan om missionskolornas
registrering, vilket förf. synes för-
orda som ett led i naturaliseringa-
processen. Den avvaktande hällningen,
en del svenska missionsföreningar
intagit, synes emellertid anmälaren
väl på sin plats med hänsyn till
den labilitet, som alltjämt karakteri-
serar den politiska situationen.
Hillsandet av Sun Yat-sens bild,

som väl i praktiken ej skiljer sig
mycket från tillbedjan, synes också
betänkt och påminnas ju osäkt om
det offer inför kejsaren bild, som
den romerska staten krävde av sina
underåtar. Den som något känner
kinesernas art, vet väl, att om man
ger dem ett finger, ta de smart hela
handen.

Man bör icke hänga sig åt rasför-
håvelse men icke heller åt utopiska
drömmerner. Det är naturligtvis ingen
tillfällighet, att kristendomen
omfattats framför allt av västerlandets
folk och i sin repaste form av
den nordiska rasen. Skulle kristen-
domen snaturaliseras av kineserna
själva, vore det nog ett frukta, att
den rätt smart skulle förlora sin egen-
art. Att i dessa dagar gå till Kina
som missionär är en stor uppgift
än någonsin, men en uppgift, som
också kräver mer än någonsin. Däri
kan man ge förf. obetingat rätt.
Ty kristendomen är den kinesiska
nationens enda hopp.

Daniel Toijer.

N.J. Nordströms brev av den 28 Okt. 1928.

Jag tror att arbetet blir av värde, och väl kommer att försvara
sin plats som ett bidrag till den litteratur som avser att lösa det svårlo-
sta Kina-problemet.

Marcus Cheng om Rinells
kinabok.

DEN KINESISKA FRIHETSÖRELSEN
OCH MISSIONEN. Av Oscar Rinell.
B.-M:s bokförlags A/B. Stockholm.
Pris: häft. kr. 2: 25, kart. kr. 2: 75.

Som dagens bränande frågor i fjär-
ran Östern på ett vederhäftigt sätt be-
handlas i denna bok, har den vunnit
berättigad uppmärksamhet av flera sven-
ska kinakännare och missionsautoriter.
Här nedan förekommer ett be-
tänksvärt uttalande från kinesiskt
håll. Högst få läga bättre kvalifikationer
att värdesätta ovannämnda bok än den
även i vårt land välkände och uppskat-
tade kinesiske missionsledaren, pastor
Marcus Cheng. Om missionär Oscar Ri-
nells kinabok avger han följande om-
döme:

"Jag har med storanse genomläst
hela boken och erhållit det allra bästa
intrycket. Författaren har fått en bety-
dande litterärt rörande Kina och ligger
en mycket god tankegom om mitt land.
Sådana heliga finnas på ostan varje
bok. Det är framför allt glädjande, att
författaren liktar Kina och dess folk.
Han är därfor mycket sympatisk och
förestår våra svårigheter samt presterar
vidsyna tolknings. Jag är synnerligen
glad, att han nu är missionär med ett
budskap från Gud, som icke har anse-
nde till personen, utan att den, som
fruktar honom och över rättfärdighet,
han tages emot av honom, vilket folk
han är må tillbör. Jag gratulerar där-
för författaren med anledning av resul-
tatet av denne bok om mitt land och den
mission, vi blott och bedriva. Jag ut-
talar den förhoppningen, att alla missions-
vänner, som intressera sig för evangelis-
eringen av den härde del av världens be-
folkning, ska köpa och läsa denna bok.
Gud välsigne vår och en, som bedrar och
arbetar för Kina!"

Marcus Cheng.
Annonc.

Oscar Rinell,
Kieschow.

Mölndal den 13 juni 1929.

Käre min lille Sväger!

Sedan jag nu två gånger läst igenom "Den kinesiska frihetsrörelsen och missioen" känner jag det som om jag skulle vilja tacka dej av hela mitt hjärta, för att du skänkt oss en så god bok. I motsats till en hel del missionslitteratur av ganska måttligt värde, som kommer ut från våra små förlag, hälsar man med glädje och tacksamhet ett arbete sådant som detta.

Det som först och mest grep mej vid genomläsandet av din bok var den kärlek till Guds-verket och den nitälakan för själarna som brinner på varje däss blad. Detta är där parat med ett tjänaresinne, som förgäter ej själv och de egna fördelarna för att på de vägar som äro framkomliga söka bidraga till Guds-rikets seger genom Jesus Kristus. Över dessa drag är jag så stolt, Oscar!

Om en sådan bok är vederhäftig eller inte är inte lätt för den oinvigde att bedöma. Men den ger ett överväldigande intryck därav. Jag kan bekräfta dess vederhäftighet därför att jag vet att min sväger är som ett enda stycke sådan.

Att du, som är halywiga kines, kan få fram en så god och vacker svenska är storartat och jag beundrar till den grad språket i din framställning.

En väldig styrka för din bok är naturligtvis att du lagt den så bredd och inte begränsat deg till vad som ligger dej närmast. Jag tycker om missionärer och annat missionsfolk som ser i stort! Även om dom inte skriver böcker.

Så får jag lyckönska dej till att Hått fått en sådan fläkt över framställningen, ja den är verkligt fängslande. Detta är så mycket mer att beundra, som den innehåller så mycket fästa och är så saklig.

Därtill önskar jag, min käre Oscar, över dej själv och din lilla bok Guds nåd och välbehag. Må vad du nedtecknat få tjäna det verk och det folk som du lärt dej älska!

Någen utestående skulle tycka att det vere förmåtet av mej att så här yttra mej som jag gjort här ovan. Men det är inte gjort för dom. Och jag hoppas du vill ta emot dessa rader. För dels är det mitt hjärta och dels mitt lilla förstånd som talar.

I morgon, då jag kom till kenteret sade vår nye inspektör: Heter inte fröken Celldéns sväger Oscar Rinell? Ja, det kunde jag ju inte neka till. Då sade han: Jag satt i går kväll och läste Stockholms Dagblad och fick där se en recension på en hel spalt om hans bok. Du förstår att jag blev eld och lägor. Varpå herr Ericsson rusar iväg till en kiosk och får tag i St. D. för att tillfredsställa min nyfikenhet. Jag har förgäves sökt i våra religiösa tidningar efter de första erden om din bok. Hittills har ingenting synta. Inte hade jag räknat med att St. D. skulle bli den förste. Det var en väldigt sympatisk och fin recension och jag sänder dej tidningen under X-band. Skulle jag få se något mer i den vägen i tidningar som du inte har, så skall jag rädda det åt dej.

Nu får du väl hälsa så hjärtligt till Hellen och barnen och alla de dina! Så hälsar dig själv

med Ruggima
Oscar.

Från David den 16 aug. 1929.

81

Appropos böcker så har din Oscar riktakt den svenska bokströmmen med en utomordentligt fin bok. Ehuru den är så historiskt och politiskt betonad som en sådan bok måste vara läser man den med stort intresse. Det ligger säkerligen ett oerhörta arbete bakom detta resultat. Gedigen i språk och saklig i innehåll upplyser den alla och envar om den nuvarande ställningen i Kina. Att säga att allt är ett enda kaos som så många avfärdar hela kinamysteriet med, är ingen konst. Det skulle till och med en sán som jag i Afrikas inre kunnat säga. Men att ge en överskådlig plan över vad som skett och sker, där till födras djup sakkunnen, objektivitet och kärlek till Kinas folk. Allt detta äger Oscar. Han har bevisat detta med sin bok. Ja man har rätt av ~~dumk~~ inttrycket att bokeh är skriven av en försynt och bildad kines som försöker finna en lösning på de många svårösta problemen och därvid ärligt söker uppskatta det västerländska inflytande till vad det är. Men jag tycker ~~att~~ nästan att boken borde ha givits på engelska så att de amerikanska och engelska missionärerna och deras boards fång del av de forskningar författaren gjort. Det skulle säkert hjälpa dem till en bättre förståelse för kinesernas krav. När nu boken skrivits på svenska borde diakonisstyrelsen ha fått ge ut den, för att den skulle fått en större läsekrets. Det är solidariskt att låta BM. få den. men jag fruktar att boken är för gedigen för att finna en större läsekrets bland våra led. Jag tyckte det var så mycket dumkalt för mig förut dunkelt som klarnade angående Kina då jag läste Oscars bok. Tacka honom å mina vägnar.

27/1/29 "Oscars bok är finfin. Säkert har gossen gjort ~~sej~~ ett mannt med den. Jag tycker den borde översättas till engelska för att bli läst i alla missionskrössar. Och varför ge ut en sån bok på BM? Olof Nilsson kan inte skaffa läsare ~~att~~ ett dylikt arbete. Det är väl högst få i våra kretsar som ha intresse ~~xx~~ för en så gedigen bok. Studentföreningen borde ju inte behöva skrämmas för att ge ut den. Eller Diakonisstyrelsen. Vid läsningen av boken får man inttrycket att den är skriven av en kines som älskar sitt folk och försynt påvisar för missionskällkapsen de linjer han tror samarbetet skall ~~läggas~~ efter för att bäst gagna Guds sak i Kina. - - - - Ingen mer av missionärerna i vårt samfund skulle kunna rikta den svenska bokmarknaden med en så fin bok som Oscars. Man läser verket och får kinesiskt intresse. Den ger något. Det kan icke sägas om alla missionärerböcker."

Bef. Lundin över den 3/1/1929.
Sitt senaste arbete "Den Kinesiske Frihetsrörelsen och Missianen" har jag läst med stort intresse. Formellt sett är den förträfflig, och jag gratulerar dig hjärtligt. Lörande innehållet gläder det mig, att du funnit fastslå "att den fundamental le faktorn i den kinesiske rörelsen är nationalism och icke bol-sjeivism". Din vakenhet över det berättigade i den frihetskamp, som pågår i Östern, gläder mig icke mindre. Det är dock ett dess syn under framföras i de missionerande länderna. Jag har vid några tillfällen i tsr och skrift givit samma ton. Såsom infödd kinaman torde du i viss utseenden gå längre i nationalistisk känförelse än vad jag förmår. Ugrättande av en enad kristen kyrka i Kina kan jag vara med om endast för så vitt den inrättas efter apostlegärningarnas mönster. Ett fullständigt urphävande av territorialrätten för utlänningar kan också i praktiken bli mycket vanskelig, på grund av att Kina ännu icke torde förmå uppehålla en betryggande rättsordning m.m. Men det går fort nu för tiden och den tid kommer naturligtvis, då Kina kan möta Västerlandet som likvärdig nation. Tack för din bok. Den hedrar sin man.

81

MARCUS CHENG OM RINELLS KINABOK

Oscar Rinell.

Den kinesiska frihetsrörelsen och Missionen.

Av OSCAR RINELL -:- B.-M:s BOKFÖRLAGS-A.-B., Stockholm

Pris: häft. kr. 2: 25, kart. kr. 2: 75.

Som dagens bränande frågor i fjärran Östern på ett vederhäftigt sätt behandlas i denna bok, har den vunnit berättigad uppmärksamhet av flera svenska kinakännare och missionsaftörer. Här nedan förekommer ett beaktansvärt uttalande från *kinesiskt* håll. Högst få äga bättre kvalifikationer att värdesätta ovannämnda bok än den även i vårt land välkända och uppskattade kinesiske missionsledaren, pastor Marcus Cheng. Om missionär Oscar Rinells kinabok gör han följande omdöme:

Marcus Cheng.

«Jag har med eftertanke genomläst hela boken och erhållit det allra bästa trycket. Författaren har läst en betydande litteratur rörande Kina och öger en mycket god kännedom om mitt land. Sådana belägg finnas på nästan varje blad. Det är framför allt glädjande att författaren älskar Kina och dess folk. Han är därför mycket sympatisk och förstår våra svårigheter samt presterar välsynta tolkningar. Jag är synnerligen glad att han nu är missionär med ett budskap från Gud, som 'icke har anseende till personen, utan att den som fruktar honom och övar rättfärdighet, han tages emot av honom, vilket folk han än må tillhör.» Jag gratulerar därför författaren med anledning av resultatet av denna bok om mitt land och den mission, vi älska och bedriva. Jag uttalar den förhoppningen, att alla missionsvänner, som intressera sig för evangeliseringen av en fjärdedel av världens befolkning, skola köpa och läsa denna bok. Gud välsigne var och en som beder och arbetar för Kina.

MARCUS CHENG.»

I den svenska pressen har boken erhållit goda omdömen. Vi citera endast en mening ur den recension, som *Teol. D:r Nils Algård* skrivit i *St. Dagbl.* Han skriver bl. a.:

«Den fängslande boken bör ej förbigås av någon, som vill fatta det väsentliga i det brokiga virvarret av namn och händelser just nu i det väldiga forntids- och framtidslandet i den yttersta Östern.»

Bokförlags Aktie. AB

83

Uttalanden om "Den kinesiska frihetsrörelsen och missionen".

Arboga - Posten av Aug.E.Lernberg.

"Vad som häller på att ske i det väldiga riket i fjärran Östern, det berättar denna utomordentligt intressanta bok.Den kastar ett klart ljus över dunkla frågor och ställer i skarp belysning en del spörsmål, som västerlänningen och icke minst svensken bör taga del av.Denna bok böra salutanda alla missionsvänner och alla som för övrigt intressera sig för vad som för närvarande sker i Kina, läsa och läsa med eftertanke.

Författaren är visserligen svensk till borden och har studerat i Sverige.Men han är född i Kina och har vistats där större delen av sitt liv,vadan han är väl förtrycken med det ämne,han behandlar.En kväll tillsammans med "Den kinesiska frihetsrörelsen och missionen" blir både intressant och givande.Det innebär att horisonten vidgas och att man får känna en ny tids värvindar spela omkring sin panna.Tag och läs!"

Vadstena Läns Tidning av Aug.E.Lernberg.

Det stora landet i öster tilldrager sig för närvarande den upplysta allmänhetens ~~intressen~~ stora intresse.Man undrar,vad som skall växa fram ur omskakningar i Kina.Ryktena växla,och telegrammen är av skiftande innehåll.Under sådana förhållanden är man tacksam mot B.-M:s förlag,som gått i författnings att utgiva denna innehållsrika och fängslande bok.Den lämnar upplysning i många av Kinas problem och visar samtidigt missionens betydelse för och ställning till Kinas nydaning.Därför är denna bok en bok för både missionsvänner och andra,som intressera sig för det stora,gamla kulturlandet.Författaren som visse ligen är svensk till borden,är född i Kina och har vistats där större delen av sitt liv,vadan han är väl införsatt i förhållanden i flera städer.Läsandet av denna bok kan icke heller annat än vidga ens horisont,och stärka missionsintresset och ge en klarare bild av vad som sker i det som händer.Det är också ett verkligt nöje att få rekommendera Den kinesiska frihetsrörelsen och missionen till vidsträckt spridning.En kväll tillsammans med denna bok kommer att bli en god del sällskap.

Västerviksposten av Per Holst.

Kina har under de senare åren fångat världens ~~uppmärksamhet~~ uppmärksamhet såsom aldrig tillförne.Där har pagått och pågår alltför händelser, som följs med största spänning av en hel värld.Den revolution som det kinesiska folket i dessa dagar genomgår, har icke enbart politisk innehördhet.Det är tydligt att den syftar vida längre.Den är mahnanda den mest gigantiska omvälvning, som någonsin ägt rum i mänsklighetens historia.Kanske den också varslar om att världshistoriens brännpunkt håller på att inta sin plats som "Mittens rike".

Det är icke lätt att här i Västerlandet bilda sig en riktig förstållning om vad som sker där borta i det väldiga riket.Telgrammen förmåla om de blodiga inbördesfejderna,där än den ena och än den andra generalen har övertaget.Läget ter sig i hög grad komplicerat.Nya och i hög grad svåra problem ha trängt i förgrunden,icke blott för statsmännen och affärslivets representanter utan även för den kristna missionen.Det är ju bekant, att ett flertal missionssällskap för någon tid sedan fingo ta hem praktiskt tagit hela sin missionärskar, och även om några sedan har kunnat återvända till sätta resp. fält, är det tydligt, att svårigheterna fortfarande inför allt detta frågar man sig:Kan man få en något så nära klar uppfattning av det faktiska läget i detta kolossala omställning?Ja, man

II.

kan det.

I dagarna har i bokhandeln utkommit en bok av missionär Oscar Rinell med titel som redan ovan angivits. Den ger en synnerligen god bild av den kinesiska revolutionens uppkomst, förlopp och innebörd. Mr Rinell som är född i Kina och missionär i provinsen Shantung, visar sig äga en utomordentligt god kännedom om den kris Kina nu genomlever. Hans skildring är nycklig och i hög grad aktuell. Det är en märklig bok, som helt viss kommer att tala om sig.

Gottlands Posten av W.L.

Med denna bok har missionär Oscar Rinell givit oss ett värdefullt inlägg i den egenartade situation som uppstått för missionen i Kina efter de stora omvälvningarna i det gätfulla "Mittens rike". Författaren som är född och uppväxt i Kina och därfor äger ingående sahkännedom om landets förhållanden, behandlar här det brämnade spörsmalet om den kristna missions ställning till den vaknande kinesiska nationalismen. Inledningen lämnar en klar redogörelse för den nationalistiska rörelsens uppkomst, utbredning och ledande principer. Bokens huvuddel behandlar nationalismens ställning till dem kristna missionen, även som missionens ställning till nationalismen. Det är många nya problem, som här rullas upp för missionsvänerna här hemma problem av den allra största betydelse för den framtida missionen därut. Därfor må ingen av missionens vänner och föredjare försumma att läsa detta arbete, vilket alltigenom besjälas av en ljus tro på den kristna missions framtid i Kina.

Av E.A.L.

I detta arbete om 152 sidor har en ung kinamissionär skildrat den kinesiska frihetsrörelsen på ett mycket allsidigt, intressant och medryckande sätt. Man läser ovillkorligen boken med ett stigande intresse och märker att förf. sökt tränga djupt in med problemet. En mängd uttalanden från framstående personer i Kina ger åt framställningen en överskådighet som gör att läsaren får ett mycket allsidigt begrepp om den hela denna rörelsen ursprung, utveckling och framtidsmål. Förf. är svensk men kinesentusiast och ser frågan ur kinesisk men på samma gång strängt kristlig synpunkt.

I de fem avdelningarna i boken behandlas Kinas renässans, nationalismens uppkomst och syfte, nationalismens ställning till den kristna missionen, missionens ställning till kinesisk nationalism och nationalismens och missionens framtidsutsikter. Man märker av rubrikerna, att han gripit tag om just de brinnande frågorna, vilka icke blott missionens vänner intressera sig för utan, man kan gött säga, en hel värld.

En intressant upplysning lämnar förf. angående ledarna av den nationalistiska rörelsen. Ett stort antal av dessa är nämligen kristna och semliga intaga en ledande ställning i de kristna församlingarna. Sálunda är trafikministern medlem av en baptistförsamling. Utrikesministern är en bland de ledande kristna och mycket aktiv sådan. Även vice utrikesministern är kristen, likaså finans-handels- och jordbruksministern m.fl. Majoriteten av de främsta ledarna är alltså kristna. Till detta sakförhållande citeras träffande ett yttrande av missionär J.R. Saunders: Tänk dig Jordens största nation ifrån om folkmängd och slumrande krafter, med mindre än en procent av befolkningen kristen, men likväl är majoriteten bland de stora ledarna medlemmar av något kristen församling! Flera av dessa är medlemmar av baptistförsamlingar. Icke underligt att förf. har stor tro på nationalismens framtida möjligheter.

En fråga som just nu är särskilt aktuell inom missionsfolkets le-

III.

r Oscar
od bild
inell
ga en
kildring
helt viss

värdefull
ia efter
tom är
undets
missio-
en lämnar
redning
llning
nalismen
är hemma
därute.
läsa
tna mis-

der i hela virlien ,är den nya lagen i Kina om missionsskolornas regi-
strering.Olika meningar råda om det rätta eller orätta i en sådan åtgärd
men förf.synes starkt luta at den uppfattningen arr detta är det enda rik-
tiga och nödvändiga för dessa skolors framtida betydelse liksom och för
missionen som sådan.Skälen som anföras här för äro bl.a.dels den psykologis-
ka verkan en sådan åtgärd skulle ha på folket,de blevé då ej betraktade
som "utländska" skolor och dels det,att dess utgående elever fingo samma
rättigheter som de statserkända skolornas elever erhålla,vilket de eljest i
icke fa.Den ursprungliga bestämmelsen om förbud för undervisning i och
utövning av religion i skolorna har upphävts och kvar står sälunda blott
det,att denna undervisning icke far vara obligatorisk utan frivillig.
Detta anser förf. vara en konsekvent tillämpning av religionsfrihetsprin-
cipen.Manga kristna högre skolor och mellanskolor ha och godtagit princi-
pen om frivillig religionsundervisning och sälunda blivit registrerade.
Rapporter från dessa äro uppmuntrande.Jet är ock numera möjligt att re-
gistrera kristna skolor som privata,utan att de därmed förlora sin krist-
liga karaktär eller sina arbetsmöjligheter.

Hela boken är en ypperlig skildring av ett mycket spännande skede
i Kinas historia och bör läsas av i första hand alla missionsintresserade
men även av övriga som vilja få ett grepp om det faktiska läget i Kina.
Och ingen som börjar ~~läsa~~ att läsa den behöver ångra sig.Den ger anledning
till tacksamhet till både Gud och författarem för vad som där framhalles.

Blå Bandet av P.V.

Den kinesiska frihetsrörelsen och missionen är titeln på ett
litetarbete av Oscar Rinell,som till pris av 2,25 utkommit å B.M:s förlag.
Man får i denna ett verkligt levande begrepp om denna rörelse och man lär
sig inse, att mycket av vad som skrivits varit vilseledande.Det är ett
arbete, som av alla missionens vänner bör läsas,skrivit av en, som känner
sin sak.

Författaren som är född och uppväxten i Kina,men genom studier
i Sverige också lärt sig se med Västerlandets ögon,har nu i många år som
missionär levat i händelsernas mitt i Kina,och hans synpunkter ha förvisso
mycket av intresse att ~~enkänka~~ var och en,som bättre vill förstå den till-
trasslade situationen i Jordens,väldigaste rike.

Biblioteks Bladet Arg.15 Häfte 1.år 1930. av Doc.G.Lindeberg.

"Det växande antal kinaböcker på svenska vittna om ett betydan-
de intresse i vart land för vad som försiggår därborta i fjärran Östern.
För många är detta intresse förbundet med den mission, som i ~~Kina~~ Kina be-
drives av flera svenska organisationer.I föreliggande arbete gives först
en historisk politisk orientering med särskilt utrymme åt den kinesiska
nationalismens historia och säregna drag.Författaren övergår därför till
sitt huvudämne:kristendomens ställning inom den kinesiska kultukretsen
och dess förhållanden till de moderna frihetsrörelserna.Boken är både sakli-
och välskriven och vittnar om författarens stora förtrogenhet med ämnet.
Den är en värdefull populär handledning för alla som utan större möda vilja
skaffa sig kunskap om det moderna Kina dess politiska och religiösa bryt-
ningar.

Ett litet barn skall leda dem.

Här ovan presenteras Doris Rinell, och hennes bror Roy, från Kina. Det är egentligen om lilla Doris, som jag har något att berätta den här gången.

Doris mamma har en kineskvinnan till hjälp i hemmet och lilla Doris älskar henne av hela sitt hjärta. Men hon sörjer över att hennes älskade son Chang da sao inte tror på Jesus.

Häromdagen var Chang da sao sjuk och Doris mamma sade, att hon skulle gå hem och vila sig. Då Doris hörde det, blev hon ledsen. Hon tycker det är så tråkigt, då Chang da sao går hem. För att trösta henne sade kvinnan: "Jag ska inte gå hem, jag kommer snart tillbaka". Doris förstod dock, att hon narrades, och frågade därför mamma, om dom som narras får komma till himlen. "Nej, sa' mamma, som man narras, får man inte komma till himlen, då passar man inte där." Då började Doris att grata sa förtvivlat: "Chang da sao" narrades. Nu får hon inte komma till himlen, och jag vill, att hon ska komma dit", snyftade hon om och om igen. Hon grät länge över sin älskade Chang da saos synd, och minnna lyckades till sist trösta henne med att de skulle hjälpa åt att bedja för kvinnan. Då sade Doris: "Jag ska bedja till Jesus, att han inte hämtar 'Chang da sao' in, ty hon måste bli omvänd först, och jag vill, att hon ska komma till himlen".

Vareje kväll beder Doris för sin Chang da sao, och på dagarna tar hon ofta med henne om Jesus. Kanske lilla Doris en dag skall vinna denna kineskvinnan för Jesus. Hon har börjat tidigt som missionär. Matte Gud välsigna henne på

Doris och Roy Rinell.

den vägen! Det finns många, många kineser, små och stora, som inte tro på Jesus. Vilja inte Ni också, därhemma i Sverige, hjälpa Doris att bedja om kinesernas frälsning?

Gerda.

Bön för hednabarnen.

O Jesus, när jag tänker på
Den näd, du givit mig,
Då vill jag minnas dem också,
Som än ej känner dig.
Bli, Herr, även deras Gud,
Bli deras lje också.
Välsigna dina sändebud,
Som ut ibland dem går.

— 6 —

8

HEDDESVALLS NYHETER.

24/9/30.

Den kinesiska kvinnan i gammal och ny tid.

Vid ungdomsföreningen Idoghesta missionsfonden i Betanlakapellet på måndagen höll missionären, fru Helen Rinell från Kina ett föredrag över ovanstående ämne, av vilket vi nu åro i tillfälle giva ett kortfattat referat.

Bland de stora och genomgripande förändringar, som på senare år försiggått i Kina, är intet märkligare än den kinesiska kvinnans uppvaknande och frigörande. Kvinnan i det gamla Kina intog en mycket underlägsen ställning. Sedan urminnes tider har kvinnan i det kinesiska riket liksom i Östern f. ö. betraktats såsom långt underlägsen mannen. I en av Kinas klassiska skrifter läses, att himmel och jord frambragtes ur en urprincip, sammansatt av den manliga principen Yang och den kvinnliga principen Yin. Den manliga principen representerar solen, ljuset, styrkan och visdomen, medan den kvinnliga representerar månen, skuggan, svagheten och okunigheten. På grund härav framhölls de gamla kinesiska lärde skillnaden mellan könen. Kvinnorna ansågos visserligen som mänskliga väsen ehuru av en lägre grad än männen. Målet med kvinnans fostran ansågs vara fullständig underkastelse, icke förståndets uppövning och utveckling. Kvinnan skulle stå under männen uppsikt och icke tillåtas ha någon egen vilja.

Aktenskapets ingående markerar starkt den kinesiska kvinnans underlägsna ställning. Aktenskapen bestämmas av föräldrarna utan någon som helst hänsyn till vederbörande kontrahenters önskningar. För att befordra släktens fortplantning och upprätthålla förfädarskulten tages vid äktenskapens planerande alltid mera hänsyn till sonens än till dötterns intressen. Då måste hustrun vara sin man fullständigt undergiven. Lagen tillåter mannen att skilja sig från hustrun på grund av ofruktsamhet, äktenskapsbrott, olydnad mot männen föräldrar, svartsjuka, pratsjuka, stöld och spetälska men kvinnan får skiljas från sin man, endast om denne har spetälska eller har övergivit henne för mycket lång tid. Dör hustrun, har mannen full rätt att gifta om sig, men om mannen dör, bör hustrun förföljas. I gamla tider hänt ofta, att kvinnan vid mägnens död tog sitt liv för att bli i tillfälle att tjäna honom även efter döden.

Den kinesiska kvinnan är även underkastad mångifftets förödmjukelse. Ehu lulagen förbjuder mångifftet är detta mycket allmänt. Mångifftet är så naturligt för kineserna, att de talia om den lagliga hustrun såsom månen och bihuistrurna såsom stjärnorna, vilka alla kretsa omkring solen — mannen. Medan den lagliga hustrun väljs av mägnens föräldrar, väljer denne själv sina bihuistrur enligt sin egen önskan. Det är under sådana förhållanden naturligt, att bihuistrurna ofta tillväller sig makten i hemmet och beredz den lagliga hustrun stora lidanden.

Den kinesiska hustrun är också helt utlämnad åt svärföräldrarnas godtycke. Hon får icke företa sig något väsentligt utan att erhålla sin svärmoders tillåtelse. Om hon utsättes för aldrig så oresonlig behandling från sina svärföräldrars sidan, vägar hennes man aldrig — beröende på den i Kina så utpräglade och allmänna vördnaden för föräldrar och föräldrarna över huvudet taget — uppträda till hennes försvar.

Den gamla fotbindningens fysiska kval är en träffande sinnebild av kvinnans andliga tortyr. Seden att binda kvinnans fötter har varit allmän i Kina sedan 900-talet. Denna brutalitet har i hög grad bidragit till att tvinga kvinnan till det in-

ställning än hennes systrar i övriga Österns länder.

Nu har emellertid den nya tiden gjort sitt intåg i Kina, och därmed häller kvinnans ställning på att undergå en radikal förändring. Även om ännu folkets stora massor leva tämligen oberörda av allt det nya som bryter in över Kina, så kommer dock stora skaror av unga flickor — om dessa skaror ökas dagligen — i kontakt därmed. Och det är dessa unga kvinnor, som, som hålla Kinas framtid i sina händer. Flera faktorer ha medverkat till den kinesiska kvinnans frigörelse. De kristna missionärerna ha bringat Kinas folk praktiskt kännedom om Västerlandets kristna hemideal. Unga kineser, som för studier vistats i Västerlandet har där tillägnat sig och sedan bland sitt eget folk spritt den västerländska uppfattningen om kvinnan. Västerländsk uppfostran och kristen religion kunna icke påverka Österns samhälle utan att väcka frågan om dess kvinnor. Sedan detta århundrade början har dock en stor iver gript Kinas folk att råda bot för de missförhållanden i hem och samhälle, som ha sin rot i kvinnans brist på bildning och hennes föraktade ställning. Härvidlag är den kristna missionen främste föregångaren. Särskilt i fråga om kvinnobildningen har den protestantiska missionen varit brytare. Redan 1842 öppnades den första kristna flickskolan i Kina, under det att den kinesiska regeringen öppnade sin första skola för flickor först år 1887. Särskilt missionens högskolor ha en oerhörd betydelse för förandret av ledare på kvinnobildningens område. De vid dessa skolor utbildade kvinnorna gå ut och öva såsom läkare, läkarinnor, författarinnor och sociala arbetare det starkaste inflytande på frigörelsearbetet i Kina. I missionens lägre skolor utbildas tusentals kvinnor, som redan arbeta bland sitt folk, såsom lärarinnor, bibelkvinnor eller mödrar i hemmen.

Ej mindre genom sitt rena evangelisationsarbete och genom sin omfattande filantropiska och sociala verksamhet har den kristna missionen verksamt bidragit till kvinnans frigörelse i Kina. Ett stort antal föranträdes av kristna unga kvinnor arbeta i Kina för kvinnans sociala, intellektuella och andliga utveckling.

De senaste åren har dock fått bevitna en glädjande förändring av kvinnans moraliska standard, av den allmänna livssynen, av den sociala ställningen o. s. v. i Kina. Dessa hastiga förändringar ha ställt Kinas uppvaknande kvinna inför stora möjligheter och inför stora svårigheter och faror. Goda och onda makter kämpar om hennes själ. Många kvinnor i Kina genomleva i dessa dagar på kort tid en utveckling, som i andra länder tagit årtusenden.

Den kristna missionen har äran och ansvarat att ha varit den förste att bärta budskapet om frihet till Österns fängar, till dessa slavar och kvinnor. Den kristna missionen bär också ett stort ansvar i dessa brytningstider. Den måste sätta in all sin kraft på att hjälpa de frigjorda att rätt bärta frihetens gåva och bruksa den till eget och samhällets bästa. Kinas största behov är alltför evangeliets Kristus främst som själarnas Frälsare och sedan som levnadens ideal och rättensnöre. Endast hos Kristus kan Kinas folk och vi alla lära det sanna tjänandets och offrants salighet, utan vilken kunskap och erfarenhet ingen mänsklig kan rätt fylla sin kallelse och uppgift i världen.

frambragtes ur en upplaga sammansatt av den manliga prinsippet Yang och den kvinnliga prinsippet Yin. Den manliga principen representerar solen, ljuset, styrkan och riodomen, medan den kvinnliga representerar månen, skuggan, vatten och okunnigheten. På därför framhöll de gamla kilderna lärde skillnaden mellan könen. Kvinnorna ansågo visserligen mänakliga väsen churu av en grad än männen. Målet med kvinnans fostran ansågs vara fullständig underkastelse, icke förstärkning och utveckling. Kvinnan skulle stå under männen uppfostrad och icke tillåtas ha någon egen rörelse.

Aktenskapets ingående markerar att den kinesiska kvinnans underordnade position är ännu inte ändrad. Aktenskapen bestämmas av föräldrarna utan någon annan helst hänsyn till vederbörlande kontrahenters önskningar. För att befria släktens fortplantning och upprätthålla förfädernas kulten tages vid aktenskapens planerande alltid mera hänsyn till sonens än till dotterns intressen. Då måste hustrun vara sin man fullständigt underordnad. Lagen tillåter mannen att skilja sig från hustrun på grund av skräcksamhet, aktenskapsbrott, olydnad mot männen föräldrar, svartsjuka, pratsjuka, stöld och spetsälska. Kvinnan får skiljas från sin man, endast om denne har spetsälska eller har övergivit henne för mycket lång tid. Dör hustrun, har mannen full rätt att gifta om sig, men om mannen dör, bör hustrun förfölja änka. I gamla tider hände ofta, att kvinnan vid männen död tog sitt liv för att bli i tillfälle att tjäna honom även efter döden.

Den kinesiska kvinnan är även underkastad mångifftens förödmjukelse. Eheru lagen förbjuder mångifftet är detta mycket allmänt. Mångifft är så naturligt för kineserna, att de talar om den lagliga hustrun såsom mänen och blystrurna såsom stjärnorna, vilka alla kretsar omkring solen — mannen. Men den lagliga hustrun väljs av männen föräldrar, väljer denne själv sina blystrur enligt sin egen önskan. Det är under sådana förhållanden naturligt, att blystrurna ofta tillväller sig makten i hemmet och bereda den lagliga hustrun stora lidanden.

Den kinesiska hustrun är också helt utlämnad åt svärföräldrarnas godtycke. Hon får icke företa sig något väsentligt utan att erhålla sin svärmoders tillstånd. Om hon utsättes för aldrig så oresonlig behandling från sina svärföräldrars sidan, vågar hennes man aldrig — beröende på den i Kina så utpräglade och allmänna vördenaden för föräldrarna och förfäderna över huvudet taget — uppträda till hennes försvar.

Den gamla fotbindningens fysiska kval äro en träffande sinnesbild av kvinnans andliga tortyr. Sedan att binda kvinnans fötter har varit allmän i Kina sedan 900-talet. Denna brutalitet har i hög grad bidragit till att tvinga kvinnan till det innestängda och begränsade liv, hon vanligen levat.

Att ge kvinnan del av boklig bildning har naturligtvis ansetts alldeles oändligt. "Att ingen kunskap äga, det är kvinnans dygd", lyder ett gammalt ordspråk i Kina. Man var i äldre tider inte ens viss om att kvinnan hade någon själ. Därför kunna Kinas kvinnor vanligen varken läsa eller skriva ens i sådana hem, där sönerna beredas mycket omsorgsfullt fostran och god boklig bildning. Vid 1800-talets slut kunde möjligen en kvinna på tusen hjälpligt läsa eller skriva.

Trots allt detta kan sägas, att kvinnans ställning i Kina i allmänhet varit något drägligare i verkligheten än i teorien. En och annan kvinna har väl också lyckats intaga den särställning i samhället, som en originell begävning eller stora karaktärsegenskaper gjort henne förtjänt av. I stort sett torde Kinas kvinnor dock ha intagit en gynnsammare

kristna hemideal. Unga kineser, som för studier vistats i Västerlandet har där tillägnat sig och sedan bland sitt eget folk spritt den västerländska uppfattningen om kvinnan. Västerländsk uppföstran och kristen religion kunna icke påverka Österns samhälle utan att väcka frågan om dess kvinnor. Sedan detta århundrade början har också en stor iver gript Kinas folk att råda bot för de missförhållanden i hem och samhälle, som ha sin rot i kvinnans brist på bildning och hennes föraktade ställning. Härvidlag är den kristna missionsen främste föregångaren. Särskilt i fråga om kvinnobildningen har den protestantiska missionsen varit bannbrytare. Redan 1842 öppnades den första kristna flickskolan i Kina, under det att den kinesiska regeringen öppnade sin första skola för flickor först år 1887. Särskilt missionsens högskolor ha en oerhörd betydelse för fostrandet av ledare på kvinnobildningens område. De vid dessa skolor utbildade kvinnorna gå ut och öva såsom läkare, lärarinnor, författarinnor och sociala arbetare det starkaste inflytande på frigörelsearbetet i Kina. I missionsens lägre skolor utbildas tusentals kvinnor, som redan arbeta bland sitt folk, såsom läkarinnor, bibelkvinnor eller mödrar i hemmen.

Ej mindre genom sitt renare evangelisationsarbete och genom sin omfattande filantropiska och sociala verksamhet har den kristna missionsen verksamt bidragit till kvinnans frigörelse i Kina. Ett stort antal föreningsar av kristna unga kvinnor arbetar i Kina för kvinnans sociala, intellektuella och andliga utveckling.

De senaste åren har också fått bevitnas en glädjande förändring av kvinnans moraliska standard, av den allmänna livssynen, av den sociala ställningen o.s.v. i Kina. Dessa hastiga förändringar har ställt Kinas nya vakanande kvinnor inför stora möjligheter och inför stora svårigheter och faror. Goda och onda makter kämpar om hennes själ. Många kvinnor i Kina genomleva i dessa dagar på kort tid en utveckling, som i andra länder tagit årtusenden.

Den kristna missionsen har äran och ansvaret av att ha varit den första att bärta budskapet om frihet till Österns fängar, till dessas slavar och kvinnor. Den kristna missionsen bär också ett stort ansvar i dessa brytningstider. Den måste sätta in all sin kraft på att hjälpa de frigjorda att rätt bärta frihetens gåva och bruksa den till eget och samhällets bästa. Kinas största behov är alltför evangeliet. Kristus främst som själarnas Frälsare och sedan som levnadens ideal och rättesnöre. Endast hos Kristus kan Kinas folk och vi alla lära det sanna tjänandets och offrandets salighet, utan vilken kunskap och erfarenhet ingen människa kan rätt fylla sin kallelse och uppgift i världen.

Published Every Day Except

Mondays & Holidays

1 Hsin Tai Road, Tsingtao.

Telephone.....4115

Telegraphic Add: "Times" Ts'ingtao

One Year \$20.00

Six Months \$11.00

One Month \$ 2.00

Single Copy \$ 0.20

Advertising Rates will be supplied on application to Business Dept.

Tsingtao, June, 18th, 1932

THE CULTIVATION OF THE POPPY

Foreign Governments have of late years joined so whole-heartedly in assisting in every way to prevent the trade in opium between their dominions and China, in order to meet Chinese demands that this iniquitous trade shall cease, and the British-Indian Government in particular, India being formerly the chief source of China's foreign opium supply, has willingly agreed to a huge loss of revenue from the embargo on this dangerous drug, in order to meet the Chinese Government's oft-expressed desire to stamp out the smoking of opium in China.

It is disheartening, therefore, when evidence annually at this season comes to hand from almost every Province in China, that the local cultivation of the opium poppy, far from being eradicated, appears to be flourishing. It is apparent that were the local authorities really sincere in preventing the growing of this crop nothing would be easier than to have local commissions at work in each area setting the crops, and arranging for the punishment of the growers as these crimes occur. In every village throughout China there are people of power and influence who are determined to assist in preventing the growing of opium poppies, and it is only where areas are under lawless conditions that these people are unable to function in the way indicated; unfortunately so much of China is not amenable to the law, that the regulations against poppy growing cannot everywhere be put into force successfully.

It is gratifying, so far as the Kiaochow district of this Province of Shantung is concerned, to read from the report of the Special Correspondent of "The Tsingtao Times" in that district, that the "strong arm of the law" is active against the numerous opium growers there now the poppies are in full bloom, and if similar measures are being adopted in other districts then the Provincial Government deserves high commendation.

It is a disgraceful state of affairs however, that permits a foreigner dealing in the drug traffic for years to be allowed liberty in a Chinese city, as asserted by our correspondent, by sheltering under the protection of extraterritoriality, and we beg to draw the attention of the American, British and Japanese Consuls to the omission so that we can, if desired, provide further particulars which will help to sift this matter to its sense and bring the evildoer to condign justice. It is worthy of note that our correspondent is himself a foreigner, so that he is not likely to be making a statement of the kind he does with any particular

Suppression of bandits.

June 15.—Six heads have recently been hanging outside the City proper. They were trophies taken in a fight against bandits by local military and police. The kidnappers have been operating some time in the southern part of Kiaochow district with the hills as their base. It is said that the bandit leader known as "Ironneck" is amongst the beheaded. "Northeast Wind" and "The Great Priest," two of his companions, had earlier met the same fate. On the whole the last few months have been more peaceful than former years. It is however feared that the kidnapping season will not be dull the higher the sorghum grows, and the hotter the weather gets.

Poppy cultivation.

While making a trip off the beaten paths in certain sections of this district early this spring, your correspondent observed the widespread cultivation of poppy. Just as the poppy blossoms showed all their glory on hilly slopes and in hidden valleys the government ordered an inspection. Many opium platters were rounded up and are now awaiting punishment. Yesterday a Chinese dealer in morphine and heroin was punished by death here. A foreigner in this city has been engaged in the narcotic traffic for several years. This has been and still is a flourishing business thanks to the protection of extraterritoriality!

Summer wheat harvest.

At present the farmers are busy reaping the summer wheat crop. It is damaged somewhat in a small section around Chang Teang and Wangtiaohuang. These two villages, 100 li south of Kiaochow, are now connected with the said city by telephone lines as are several other important places in the district. Roads south of Wangtai have been improved during the spring. Buses are daily running in three directions with Kiaochow as center. The police have taken up their quarters in the Old Temple. Some of the gods were locked up in a room, while others compelled to open the bathing season in the neighboring pond.

Protective measures Japanese students snubbed.

May 17.—General Yang Kong-hsiung's military force has recently been transferred from Kiaochow to Chefoo. The troops under the command of general Chen Teh-tse at Weihsin are in the near future to take up garrison duties here.

Before the former general left his troops had dug an extensive system of trenches. They are to be found close to the city and continuing southward along the coast some hundred li down to Wang Kia Chong. Troops were also stationed at the latter place during the last three months. This has formerly been a bandit infested area, but has been unusually quiet this year or so.

General Yang commanded the most around this encircled walled city to be deepened and filled with water. According to estimates the project would cost some \$60,000. This sum is exclusive of damages to the farmers cultivated lands. The military dug out a few meters of the moat as an object-lesson for the civilian workers. \$8,000 was borrowed by the military. As General Yang has now left it is hoped that this project will be discarded as unpractical.

Some twenty Japanese students arrived here yesterday from Tsingtao. The object of their visit seems to have been to study Chinese educational conditions in this city. Owing to the tension between China and Japan all Chinese Schools that were visited refused them admittance. The students returned therefore on an early train to Tsingtao without being much the wiser for having made the trip.

Single Copy \$0.20

Advertising Rates will be supplied on application to Business Dept.

Tsingtao, June, 18th, 1932

THE CULTIVATION OF THE POPPY

Foreign Governments have of late years joined so whole-heartedly in passing in every way to prevent the trade in opium between their dominions and China, in order to meet Chinese demands that this iniquitous trade shall cease, and the British-Indian Government in particular, India being formerly the chief source of China's foreign opium supply, has willingly agreed to a huge loss of revenue from the embargo on this dangerous drug, in order to meet the Chinese Government's oft-expressed desire to stamp out the smoking of opium in China.

It is disheartening, therefore, when evidence annually at this season comes to hand from almost every Province in China, that the local cultivation of the opium poppy, far from being eradicated, appears to be flourishing. It is apparent that were the local authorities really sincere in preventing the growing of this crop nothing would be easier than to have local commissions at work in each area seizing the crops, and arranging for the punishment of the growers as these crimes occur. In every village throughout China there are people of power and influence who are determined to assist in preventing the growing of opium poppies, and it is only where areas are under lawless conditions that these people are unable to function in the way indicated; unfortunately so much of China is not amenable to the laws, that the regulations against poppy growing cannot everywhere be put into force successfully.

It is gratifying, so far as the Kiaochow district of this Province of Shantung is concerned, to read from the report of the Special Correspondent of "The Tsingtao Times" in that district, that the "strong arm of the law" is active against the numerous opium growers there now the poppies are in full bloom, and if similar measures are being adopted in other districts then the Provincial Government deserves high commendation.

It is a disgraceful state of affairs however, that permits a foreign dealing in the drug traffic for years to be allowed liberty in a Chinese city, as asserted by our correspondent, by sheltering under the protection of extraterritoriality, and we beg to draw the attention of the American, British and Japanese Consuls to the assertion so that we can, if desired, provide further particulars which will help to sift this matter at its source and bring the evildoer to condign justice. It is worthy of note that our correspondent is himself a foreigner, so that he is not likely to be making a statement of the kind he does with any particular bias against extraterritoriality. On the other hand it does seem to us that foreign Consuls will be certain to welcome information from Chinese sources direct ament the illegal trading in opium of foreign nationals in the interior of China, and if a foreigner has remained scathless who for years has apparently openly been profiting by this traffic, then it is a disgrace to his country's Government that such a state of affairs persists.

We append our 'Correspondent's' letter.

season will not be dull the higher the sorghum grows, and the hotter the weather gets.

Poppy cultivation.

While making a trip off the beaten paths in certain sections of this district early this spring, your correspondent observed the widespread cultivation of poppy. Just as the poppy blossoms showed all their glory on hilly slopes and in hidden valleys the government ordered an inspection. Many opium planters were rounded up and are now awaiting punishment. Yesterday a Chinaman dealer in morphine and heroin was punished by death here. A foreigner in this city has been engaged in the narcotic traffic for several years. This has been and still is a flourishing business thanks to the protection of extraterritoriality!

Bumper wheat harvest.

At present the farmers are busy reaping bumper wheat crop. Hail damaged the harvest somewhat in a small section around Chang Tsang and Wangashuang. These two villages, 100 li south of Kiaochow, are now connected with the said city by telephone lines as are several other important places in the district. Roads south of Wangtai have been improved during the spring. Buses are daily running in three directions with Kiaochow as center. The police have taken up their quarters in the City Temple. Some of the gods were locked up in a room while others compelled to open the bathing season in the neighboring pond.

systems of trenches. They are to be found close to the city and continuing southward along the coast some hundred li down to Wang Kin Chong. Troops were also stationed at the latter place during the last three months. This has formerly been a bandit infested area, but has been unusually quiet this year or so.

General Yang commanded the moat around this isolated walled city to be deepened and filled with water. According to estimates the project would cost some \$60,000. This sum is exclusive of damages to the farmers cultivated lands. The military dug out a few meters of the moat as an object-lesson for the civilian workers. \$8,000 was borrowed by the military. As General Yang has now left it is hoped that this project will be discarded as unpractical.

Some twenty Japanese students arrived here yesterday from Tsingtao. The object of their visit seems to have been to study Chinese educational conditions in this city. Owing to the tension between China and Japan all Chinese Schools that were visited refused them admittance. The students returned therefore on an early train to Tsingtao without being much the wiser for having made the trip.

青島泰晤士報 THE TSINGTAO TIMES

Published Every Day Except
Mondays & Holidays
1 Hsin Tai Road, Tsingtao,
Telephone.....4115
Telegraphic Add: "Times" Tsingtao

One Year	\$20.00
Six Months	\$11.00
One Month	\$ 2.00
Single Copy	\$ 0.20
Advertising Rates will be supplied on application to Business Dept.	

Tsingtao, September, 20th, 1932

THE NEW WAR IN SHANTUNG

In our Sunday's issue of this newspaper we reported the outbreak on Friday evening of hostilities between the troops of General Han Fu-chuh, Chairman of Shantung Province, and those of the actually independent General Liu Chen-nien of Chefoo. We added a rider to the effect that as our information came through Japanese sources and had then no other corroboration, it should be accepted with reserve.

We must confess that our editorial note was added more in the hope than the confidence that the trouble, if any, was only in the nature of a local quarrel between the soldiers of different commanders, and was not a considered action between rival commanders and their forces.

Information now to hand from Chinese and other sources makes it evident that the military activities developing in Shantung Province are the result of the actually independent position of General Liu Chen-nien, who ever since the retreat of the forces of the former Shantung Tuan, the late Marshal Chang Tsung-chang, has remained the supreme ruler of a large portion of Eastern Shantung, including the Kiaotung Peninsular, with

nan, but actually Eastern Shantung has been a separate area under the redoubtable and calculating General Liu.

It may well be that General Han Fu-chuh has decided to put matters to the test, in order to see if he cannot bring his nominal subordinate General to definitely recognise the suzerainty of the Provincial Government over Kiaotung.

We cannot imagine a more unfortunate time for internecine bickerings of this nature than the present, September 18th being the date upon which all China mourned the dismemberment of Manchuria as a result of the Sino-Japanese dispute there a year ago. National unity at this particular time is of such paramount importance to the people of China, that this latest exhibition of the conditions of turmoil and chaos into which most of China has been thrown as a result of personal animosities on the part of Chinese Generals and politicians is a pathetic proof of the aloofness of the people of the different Provinces of China when occasions of tremendous national importance arise that call for recognition of their gravity by an united and undivided front. That the Provincial embroilie may not grow into a first-class civil war we must all devoutly wish, but latest intelligence is far from reassuring.

Rumour has it from Chinese sources that General Liu has recently been in communication with the Communist elements in China so that for this reason General Han has begun action against him, but it is a popular slogan nowadays to proclaim anyone a Communist who is not ranged on the same side as the legal authority in China, and too much credence should not be placed upon this argument.

The fact remains that Kiaochow has been made very much a base for an expeditionary force to act from, according to latest information, and it may be that a military force may have the desired result without the loss of life which belligerent moves of this nature usually entail.

IN

V

ENCL^D

the destruction of a bridge on the omnibus road between Kiaochow and Pingu, by General Liu's "frontier" force in that region. What further activities have transpired remain yet to be made known, but that relations have been strained to breaking point is evidenced by the blowing up of a bridge at the confines of the rival territories.

General Liu undoubtedly played the part of a valuable ally of the Nanking Government during the advance North of the Southern Army of conquest against Chang Tsung-chang and the Northern War-lords. Liu's doubtful attitude at first necessitating the deflection of a considerable portion of the Tsinan forces in his direction in order to watch his

man, but actually Eastern Shantung has been a separate area under the redoubtable and calculating General Liu.

POPPY CULTIVATION IN KIAOCHOW

(By Our Own Correspondent)

"May 27th—In the South-western section of Kiaochow the cultivation of the opium poppy is extensive. Your correspondent observed, during a trip to this district, the poppy flowers in full bloom mostly in the valleys and along dry river beds, often surrounded by wheat and other crops, could be seen the beautiful poppies with their different colours. Farmers were active in process of extracting the juice from some ripe poppy capsules, by scraping their outer surfaces. If the crop was not seized the outlook for a bumper opium harvest is assured.

Despite of official restrictions the cultivation of this poppy and the traffic in opium is evidently flourishing. While one Mou, under the most favourable circumstances, will only render the farmer twenty odd dollars for a wheat crop, the same area will yield the opium planter between three and five hundred dollars if the land is fertile and well tilled, and the market price is good. This is the reason for the planting of opium, according to the natives, of the district.

The deleterious effects of opium are of course recognised. This narcotic and poison could be eradicated if it were not for the irregular and profitable dues levied by the local authorities. Opium must be stamped out, according to the dictum of Chin-ese law, but punishment by fines only means that handsome revenues are derived without suppression of poppy cultivation and the traffic in opium.

The public and military forces in Kiaochow are perfectly capable of controlling this area. It is not a bandit infested district outside of their control. Other nations may have profited by selling opium to China in the past, but the assistance of the evil in this particular district must be laid to the biome of the Chinese officials and people there who permit it.

A MILEMENT IS ABOVE

June 1st—General Han Fu-chuh, Chairman of Shantung Province, has ordered the suppression of opium in Kiaochow. Troops under command of General Chao Tschihui have commenced to eradicate the opium poppy in this district, and the Magistrate responsible for this area, Mr. Li Shi fo is now held a prisoner by the authorities. Some forty local officials in the Southern and Western districts have been seized, bound, under military escort sent to the Capital of the Province for trial. The punishment of some of these is sure to be severe. The strong arm of the law, now functioning, will probably completely stop the cultivation of opium in Kiaochow.

(NOTE:—Such is the information received from our correspondent, and our readers will observe the remarkable difference in the report under date May 27th, from that of June 1st. Action has evidently been taken at the very time when the cultivation is most apparent. But we beg leave to differ with our correspondent in his optimistic, hopefulness regarding eradication of this evil. If we know anything about China we are convinced that many a poppy patch will be harvested on its slopes. The mere fact that the poppies have been allowed to reach their bloom is a sure sign of turbulence somewhere, and it would have been as easy to take action earlier and so obviate the creation of any opium at all from the poppies.)

Six Months \$11.00
 One Month \$ 2.00
 Single Copy 50c
 Advertising Rates will be applied on application to Business Dept.

Tsingtao, September, 10th, 1932

THE NEW WAR IN SHANTUNG

In our Sunday's issue of this newspaper we reported the outbreak on Friday evening of hostilities between the troops of General Han Fu-chuh, Chairman of Shantung Province, and those of the actually independent General Liu Chen-nien of Chefoo. We added a rider to the effect that as our information came through Japanese sources and had then no other corroboration, it should be accepted with reserve.

We must confess that our editorial note was added more in the hope than the confidence that the trouble, if any, was only in the nature of a local quarrel between the soldiers of different commanders, and was not a considered action between rival commanders and their forces.

Information now to hand from Chinese and other sources makes it evident that the military activities developing are the result of the actually independent post of General Liu Chen-nien, who ever since the leader of the forces of the former Shantung Tuan, the late Marshal Chang Tsung-shang, has remained the supreme ruler of a large portion of Eastern Shantung, including the Kiaotung Peninsula, with his headquarters at Chefoo. The advance, or encroachment of large forces from Western Shantung strengthening the garrisons at Weihsiem, Kaomi and Kiaochow, and the commandeering of carts at Kiaochow and elsewhere, presumably with a view to an advance of troops Eastward, together with the presence of a large force of General Han Fu-chuh's troops at Pingtu, has been the direct cause of the destruction of a bridge on the omnibus road between Kiaochow and Pingtu, by General Liu's "frontier" force in that region. What further activities have transpired remain yet to be made known, but that relations have been strained to breaking point is evidenced by the blowing up of a bridge at the confines of the rival territories.

General Liu undoubtedly played the part of a valuable ally of the Nanking Government during the advance North of the Southern Army of conquest against Chang Tsung-shang and the Northern War-lords. Liu's doubtful attitude at first necessitating the deflection of a considerable portion of the Tsinan forces in his direction in order to watch his movements, and his later activities making it apparent that he counted upon great advancement for his services to the Central Government. Upon the appointment of another Commander to be Chairman of Shantung Province General Liu retired into his territories where he has been ever since, a very doubtful factor when the consolidation of all Shantung under the Tsinan regime has been under public consideration. Ostensibly the Province has been under the Provincial Government at Tsingtao, September, 10th, 1932

than the present, September 18th being the date upon which all China mourned the dismemberment of Manchuria as a result of the Sino-Japanese dispute there a year ago. National unity at this particular time is of such paramount importance to the people of China, that this latest exhibition of the conditions of turmoil and chaos into which most of China has been thrown as a result of personal animosities on the part of Chinese Generals and politicians is a pathetic proof of the aloofness of the people of the different Provinces of China when occasions of tremendous national importance arise that call for recognition of their gravity by an united and undivided front. That the Provincial embroglio may not grow into a first-class civil war we must all devoutly wish, but latest intelligence is far from reassuring.

Rumour has it from Chinese sources that General Liu has recently been in communication with the Communist elements in China so that for this reason General Han has begun action against him, but it is a popular slogan nowadays to proclaim anyone a Communist who is not ranged on the same side as the legal authority in China, and too much credence should not be placed upon this argument.

The fact remains that Kiaochow has been made very much a base for an expeditionary force to act from, according to latest information, and it may be that military force may have the desired result without the loss of life which hellish, wanton moves of this nature usually entail.

IN
V
R

trip to the mountains. Hidden mostly in the hills and in the valleys, these opium-growing districts are the home of the opium crop, and he sees the different peoples with their different customs. Farmers were seen in process of extracting the juice from some opium plants, by crushing them with stones. No other crop can not stand the outlook for a bumper opium harvest is assured.

Despite of official restrictions that cultivation of the poppy and the traffic in opium is evidently flourishing. While one Mu, under the most favorable circumstances, will only render the farmer twenty odd dollars for a wheat crop, the same area will yield the opium planter between three and five hundred dollars if the land is fertile and well-tilled and the market price good. This is the reason for the planting of opium, according to the natives, of the district.

The diabolical effects of opium are of course recognised.

This nar-

otic evil could easily be eradicated if it were not for the irregul-

ar and profitable taxes levied by the local

authorities. Opium must be stamped out, according to the dictum of Chin-

ese law, but punishment by fine

only means that handsome revenues

are derived without suppression of

poppy cultivation and the traffic in

opium.

The police and military forces in Kiaochow are perfectly capable of controlling this area. It is not a bandit infested district outside their control. Other nations may have profited by selling opium to China in the past, but the assistance of the

evil in this particular district must

be laid to the blame of the Chinese

officials and people there who permit

it.

A SUPPLEMENT TO ABOVE

June 1st—General Han Fu-chuh, Chairman of Shantung Province, has ordered the suppression of opium in Kiaochow. Troops under command of General Chou Tschung-kuo commenced to eradicate the opium poppy in this district, and the Magistrate responsible for this area, Mr. Li Shu-fu, now holds a prisoner in his residence. Some forty local officials in the Southern and Western districts have been seized, bound hand and foot and sent to the Capital of the Province for trial. The punishment of some of these is sure to be severe. The strong arm of the law, now functioning, will probably completely stop the cultivation of opium in Kiaochow.

(In addition to the information received from our correspondent, our readers will observe the remarkable difference in the report under date May 27th, from that of June 1st. Action has evidently been taken at the very time when the cultivation is most apparent. But we beg leave to differ with our correspondent in his optimistic hopefulness regarding eradication of this evil. If we know anything about China we are convinced that many a poppy patch will be harvested of its leprous. The mere fact that the poppies have been allowed to reach their bloom is a sure sign of turpitude somewhere, and it would have been as easy to take action earlier and so obviate the obtention of any opium still from the poppies.)

WHAT BAPTIST MISSIONS DID FOR THE PEOPLE OF CHINA

CHINA in 1860 was in a desperate condition. The Manchu Dynasty which had governed the country for 220 years was corrupt and effete. Law and order were breaking down. Banditry was common, property was insecure and life was cheap. The Taiping Rebellion devastated the country and wiped out 20 million people. Lack of sanitation and hygiene led to frequent outbreaks of plague; while malaria, leprosy, smallpox and tuberculosis were common and widespread. Flood and famine took fearful toll of the population and in the great North China Famine of 1876-78, 15 million people died.

There was no government medical service or hospitals, no sanatoria or leprosaria, no institutions for the blind and handicapped and no Gospel for the poor. No community existed within China able to breath new life into the stricken country. This was to come from outside.

Into this situation in 1860 came our first Baptist missionaries, the Revs. H. Z. Kloekers and C. J. Hall, to be joined later by Timothy Richard, the first of a long line of devoted missionaries, all with a burning desire to preach the saving gospel of Christ to the Chinese. But as they lived amongst the people and journeyed into the interior and spoke to the condition they found there, they became at once involved in the whole life of the Chinese peasants and plunged fearlessly into the Christlike task of helping them. No human need was outside the scope of their deep concern and compassion.

Medical and Social Services

Every single one of these early missionaries and their wives used any medical knowledge they had, to heal the sick. They were later followed by qualified missionary doctors and nurses, who set up hospitals for men, women and children in all three of the B.M.S. provinces, Shantung, Shansi, and Shensi. In these hospitals Chinese men and women, who had caught the same spirit of self-sacrifice and compassion, were trained to take full responsibility as doctors and nurses, and in times of war and crisis, when missionaries were withdrawn, proved their Christian quality. At the same time the missionaries also fought the many social and economic ills around them, such as opium-smoking, foot-binding and degrading conditions of poverty. Orphans and persons were cared for as persons. Women were welcomed into the Christian community and given a new standing. Poor villagers were taught crafts in industrial schools. Thousands of illiterates thronged the B.M.S. Museums to learn, from pictures and models, commonsense lessons of hygiene and general knowledge. All this and more was regarded by the missionaries as an essential part of preaching the Gospel of the New Life in Christ, and became a permanent contribution to the regeneration of Chinese society, reaching out beyond the confines of the Christian community.

Teaching and Education

If this was true of the medical and social work of the B.M.S. in China, it was also true of the mission schools which were founded. From the very first beginnings of our B.M.S. work in China, Church and school grew up together, often on the same premises. Indeed the Christian school was basic to the life of the Church. Regular worship and Bible study were an integral part of the school curriculum and on Sundays, the schoolboys and schoolgirls formed a large part of the congregation.

In the past, education had been for the very few and instruction had been limited chiefly to the learning of the ancient Confucian Classics. Now the door was open wide to rich and poor, boy and girl, Christian and non-Christian, and as schools developed and teachers were trained, modern subjects were taught and the best modern teaching methods were introduced.

First of all Christian Primary schools were started, mainly in the villages. Then, as the need for higher education arose, central boarding schools for boys and girls were established in the towns where at first missionary educationists were in charge. Later, Chinese men and women, fully qualified teachers, took over the headships.

In 1916, the B.M.S. together with other missionary societies, joined to establish the Shantung Christian University, later called Cheeloo University, in Tsingtao, the capital of Shantung. Here the four faculties of Science, Arts, Medicine and Theology were served by

By the
Rev. Tom W. Allen
(B.M.S. Mission, China, 1931-50)

Christian men and women; Chinese, British and American. So it was possible now for a Chinese boy or girl, living in our B.M.S. field, to receive a complete education, from kindergarten to university, in Christian institutions, and this, only 56 years after the B.M.S. work was begun in China.

These schools and colleges provided "a continuous evangelistic opportunity among young people" and many were won for Christ in their early years, later becoming Christian leaders in every sphere of life, both in the Christian community and outside it. Young Chinese men and women, baptised members of the Christian Church were more and more to be found in positions of responsibility in the Government and civil service, in business firms and on the land, as well as in schools, hospitals and churches. An observer outside mission circles once said, "In the moulding of personality, the mission educational system has served China more than any other agency."

For many years the best schools and colleges in China were Christian, and of these our B.M.S. institutions ranked high. With the coming of the Republic in 1911 and the setting up of a National modern system of education, the mission schools naturally served as a pattern. Popular education in China today owes a lasting debt to the vision and devotion of our early missionary teachers.

Evangelism and Church Building

Yet through all the work of educational reform, social uplift and medical care, the central aim of the mission was always to win men and women to Christ and through them to establish a Church of Christ in China. In 1869, the first B.M.S. missionaries were all thinking along the lines of an independent Chinese Church, and one of them said, at that time, "I shall never rest until I see the native Church self-governing, self-supporting, and free from every kind of foreign influence." This was to be the guiding principle behind the organisation which developed as numbers increased and churches were founded. Before there were enough pastors trained to take

charge, elders were appointed, men of character and Christian experience, who took the oversight often of some dozen small causes. In addition, each group had its own leader, who was responsible for the Sunday services and for keeping a record of the attendance and gifts. The training of pastors was begun at a very early stage and in 1891, six men were ordained to the Ministry in Tsingtao, Shantung. Of these, five became pastors in Shantung province and one went away to the province of Shensi. These were to be the first of a long line of well-trained Chinese pastors.

Training Chinese Church Leaders

In addition, many devoted men and women were trained as evangelists, and gave up their lives to the arduous and slow task of preaching to their own countrymen and women "unsearchable riches of Christ." As the church grew, annual Baptist Union meetings were held in every province, when reports were received, work was planned and appointments made. At first, the missionary played a leading part but gradually the Chinese Church developed its own leadership and became increasingly self-propagating and self-governing. For some years in Shantung Province the Chinese Church paid the salaries of its pastors. That the churches in all three provinces were not able to do so, was due partly to the grinding poverty in which most of the members lived and partly to the recurring disturbances which shook China from 1900 to 1930.

The fact that the structure of the Church survived at all was a tribute to the faithfulness of the Chinese Christians and to the vision of the men and women, who, under God, were sent out by the B.M.S. to bring this Church into being. In 1951, the last B.M.S. mission left China but the Chinese Church still remains in all three B.M.S. provinces of Shensi, Shantung and Shantung.

How the Christians are meeting the present challenge of atheistic Communism we have no certain knowledge, but in saying "Goodbye" to the last Shantung missionary, the Chinese secretary of the Shantung Baptist Union, Rev. Chang Ssu Ching said, "Thank God, old Sasey taught us to trust in God and stand on our principles."

May it just be that God is using all Christians in Communist China today—of man, stand upon your feet, and I will speak with you."

PENTECOST POSSIBLE AT RIO (continued)

- at evangelism be made to reach the masses of the people in Rio?
- A. Definitely yes! The Congress finale will come on Sunday afternoon, July 3, after a full week of meetings. We have asked authorities for the use of our big athletic stadium, adjacent to the coliseum, which will provide comfortable seating for 150,000. Billy Graham will speak.
- Q. Do you think the Brazilian people will be receptive to an evangelistic appeal?
- A. Though Brazil is considered a Roman Catholic nation, the average man and woman here lives in a spiritual vacuum. If you asked him his religious preference, he may or may not say Catholic. If he said Catholic, chances are that it is his grandfather who was a practising Catholic. He has not, this average Brazilian, been in a church in many months or even years. These people respond readily when they hear the gospel. That is why the Baptist work in Brazil has grown like it has. There were 49 Baptist churches in the city of Rio in 1948. Now there are 125, and the total metropolitan area, which includes the suburbs outside the Federal District, has 241.
- Q. Many are asking us about the availability of good hotel rooms in Rio. Are the hotel owners co-operating with your committees?
- A. Hotel owners have been extremely cooperative in opening their rooms for reservations of Congress delegates. They have promised about 40 per cent. of their first-class accommodation, and we believe even more will be made available. Rio people are also opening their homes.
- Q. Is it necessary for Congress delegates to register early?
- A. Let me urge you to register as early as you can. Big numbers will encourage. Early registration will help you get your choice of the available hotel rooms. Beyond that, big numbers of advance registrations will help us get more hotel rooms.
- Q. What can our Baptist visitors do to bear an effective witness during the Congress?
- A. There are many things Baptists in other parts of the world can do to help the Congress achieve a triumphant witness. First, we want every visitor to be a evangelist? Second, show the Brazilian people, when you come to the Congress, that Baptists are concerned about them. Third, be Christian. Please don't be impatient because a Brazilian waiter takes longer to serve you than you are accustomed to waiting for your food in the United States. Eating is an art, not a duty, in Latin America. Avoid the use of tobacco, because to most Baptists in Latin America tobacco takes its place along with beverage alcohol as a thing that Christians do not use. Women should go light on cosmetics. If you have any race prejudices, leave them at home; there is no colour line in Brazil.
- Q. What else would you like to tell the Baptists of the world?
- A. One of the reasons for the pouring out of divine blessing at Pentecost was the prayer that went up from the disciples to the throne of grace. If we should have only one word to say to Baptists everywhere, it would be this: Pray! Pray for the Baptist World Alliance personnel in Washington as they and others prepare the Congress programme.

12/6/30 År Kina vårt att räddas?

Tal av missionär Oscar Rinell
vid ytter missionens högtid den 3 juni
1930 i Blasieholmskyrkan,
Stockholm.

Det är svårt för oss att fatta, att Kina utgör 1/6 av jordens landområden och omfattar över fyra hundra miljoner människor eller 1/4 av världens befolkning. Vilken uppförfödning ställer icke denna jätte bland nationer till den kristna rörelsen i världen!

Vilken bakgrund ha vi i vårt tänkande rörande detta folkrika land och den betydelsefulla kristna missionsdärstaden? Huru underbart är icke det kinesiska folkets kultur-

arv! Kina representerar en civilisation, som är den förmästa bäraren av orientalisk kultur. Medan många riken fallit i spillror, månget folkslag på höjden av sin tids kultur, försvunnit, har Kinas andliga och materiella odling ägt oavbruten följd. Den kinesiska civilisationen var redan gammal, när Västern var ny. Vel må vi känna oss stolta över Svea rikes historiska utveckling, men när våra föräder och våra föräders föräder strövade nakna och vilda genom skogarna, så låste den bildade kinesen, klidd i siden, sitt lands kulturhistoria, som redan då var flera hundra år gammal. Gud har icke bevarat den kinesiska civilisationen i 40 seklar utan en beständig avsikt!

Vad tänka vi om kinesernas intellektuella egenskaper och bedrifter? År en del västerländningarnas känsla av raseöverlägsenhet berättigad! Tänk på kinesernas litteratur, konst och filosofi, som vilken nation som helst vore stolt att äga! När Moses ledde israeliterna ut ur Egypten, hade kineserna en lagstiftning och litteratur överträffande det stolta Egyptens bästa produkter. Kina hade ett omförgäfvat utarbetat skolsystem omkring 2,000 år f. Kr. och har under alla tider visat härdomen och dess representanter den allra största aktning. Under det 18:e seklet utarbetades en encyklopedi omfattande 5,280 volymer med 852,408 sidor. Det beräknas, att den har fyra gånger så mycket textmaterial som Encyclopedi Britannica (motsvarande Nordisk Familjebok i Sverige). Kinakänslan har även lovordat den omfattande kinesiska litteraturens halt. Kineserna tryckta mest trädblock flera hundra år innan tryckeripressen uppfanns i Europa. Och så kunde vi fortsätta att visa vad de fullbordat inom det intellektuella området. Vad de i det fysiga förmytt åstadkomma var, kan inte om vad de komma att förmå, när Kristi ande upplyst deras förmind och hjälta.

Vi tvingas för allvarande den kinesiska nationens och civilisationens platsförhållande till följd av konflikten som finns mellan den västerländska och kinesiska kulturen. En kristen kan icke undra sig, huru Gud uppenbarar sig själv i det nydåningsverk, som nu försiggår i Kina. Dr. T. Z. Kee, en framstående kinesisk missionsledare, säger träffande: »Gud har i sin underbara omtänsksamhet tagit Kina i sin hand, andats på det och sagt: 'Varde liv!'». I våra dagars Kina försiggår kanske den mest gigantiska omdaning, som någonsin förekommit i nännskälvetts historia. Det kinesiska folket genomgår nu fem slags revolutioner: intellektuell, religiös, industriell, social och politisk revolution. Liknande revolutionärs rörelser uppkomst och utveckling i Europa omfattade omkring fem århundraden, och de stora förändringarna skedde gradvis, så att folket hade tid att åtminstone delvis anpassa sig efter den ena processen, innan den andra hunnit börja verka. Ett oerhört betydelsefullt faktum är, att alla dessa revolutionerande rörelsen ha i Kina sammantränts i en enda generations livstid. Ett nytt och modernt Kina skall framträda ur kaos liksom saganas nya fågel Fenix uppsteg ur askan. Prof. Reisch, som ägnade fjärran Östern ett livlängt studium, har uttalat, följande beaktansvärd ord: »Kina är bestämt att industriellt och kommersiellt bli världens centrum, och Stilla Oceanen den förmästa skädeplatsen för världens stora händelser. Det 20:e seklet är Kinas sekel.» Kina kommer att påverka mänsklighetens utveckling — men påverka den för eller emot Gud? Om Kina blir den gyllene välsignelsen eller den gula faran, det beror på kristendomen och dess representanter. Kristendomen har mäktigt bidragit till Kinas uppvaknande, men förmå dess representanter att behålla ledareskapet i den nydåningens timma! Kina måste frälsas icke för sig själv allene, utan för mänskligheten.

Vi skola icke som bakgrund för vårt tänkande sätta endast kinesernas stora fortjänster, utan också söka uppmärksamma deras akande nöd. Trots det storslagna kulturarvet och den moderna renässansen är det kinesiska folket alltför en behövande ras. Att den kinesiska civilisationen under flera århundraden stagnerat har sin orsak i vissa allvarliga brister. Nutidens problem är oerhört invecklade även till följd av kaotiska förhållanden inne i landet och ett högst komplicerat internationellt läge. Luften är nu full med projekt i syfte att genomföra politiska, ekonomiska och sociala reformer. Tänk på några av de stora behoven! Skolväsendet har sedan gammalt bestått på en demokratisk bas, men sammänt har dock sett vistandets aristokratiskt skapata. Sedan republiken införande har regeringen visat större intresse för folkmassernas upplysning. Lökvilken 80 proc. av Kinas befolkning

eller 320 miljoner människor verken kan eller skriva. — Kina har uppdragit många medicinalväxter. Likväl hela miljoner fruktansvärt på grund av brist på modern hälsovård och medicinsk hjälp. Kina har det största antalet barn i världen, men minst 50 proc. dö, innan de åro ett år gamla. Miljoner människor ha fallit offer för inbördeskriget, banditväsendet, hungersnöden, m. fl. olyckor. — Långt större än den fysiska är den andliga nöden. Med all uppskattning av de orientaliska religionernas insats i religiöst liv och tänkande, så kvarstår det faktum, att dessa saknat kärlekens dynamiska kraft och renhetens helgade livsgemenskap med Gud Fadern genom Kristus, som är Vägen, Sanningen och Livet. Ingen som levat mitt i den vidskepliga fruktan, som dominerar icke-kristna folk, kan någonsin glömma, huru tragiskt de flesta av dessa människor levat och dött. Kinas enda hopp ligger i Guds frälsande nåd i Kristus Jesus. Så kunde vi fortsätta att visa behoven i varje fas av livet. Särskilt under den nuvarande krisen bör kristendomen göras till en levande faktor i individens och nationens liv.

Slutligen böra vi gripas i vårt tänkande av den kristna rörelsens fruktbarande arbete. För omkring 11/4 århundrade sedan framställdes den hänande frågan till Kinas första protestantiska missionär, dr Robert Morrison: »Tror Ni, att Ni kan omvända hedningarna i Kina?» På denna fråga svarade han ödmjukt: »Nej, men jag tror, att Gud kan göra det. Och hans tro kom icke på skam. Han arbetade 7 år, innan den första kinesen blev omvänd, och 35 år för de första sex omvände. Så svår var missionsuppgiften, att han endag 100 år nödvändige för att vinna 1.000. Hur ter sig missionsläget just nu? Endast på Svenska Baptistsmissionens fält i Shantung finns omkring 3,000 kristna. Protestantiska kristna i hela landet räknas summanligen närmare en halv miljon.

Det varoundvikligt, att en tro, som strävade att revolutionera människosjälen, också skulle göra sitt inflytande gällande i samhället. Kristendomens representanter förkunnade ej endast ett andligt budskap, de utförde också ett socialt arbete med kristligt instieg, grundade skolor och sjukhus, vilket altid bidrog till att skänka kineserna ett emastende exempel på praktisk filantropi. Dessa kristna institutioner gav impulser åt en rad inhemska välgörenhetsorganisationer. Frånbindningar, månggrifft och opiumräckningen vora sociala olyckor, som missionären ha bekämpat. Sjukhus här och var i landet hörde kineserna hygienens första grunder och fördde dem i kontakt med moderna medicinska vetenskap. Missionärer och börgare konsistenter hörde betydande bildningscentra, som direkt eller indirekt uppförat ett snälligt antal av lärosalar och nationens ledare.

ERFARENHETEN visar, att kristendomen släppt för djupa rötter i Kinas jord för att förstöras av Kinesernas stormar. Den evige Kristus, mejslad i kinesernas hjärta, kan aldrig upplåtas. De senaste åren har renat och starkt församlingalivet. Den kinesiska församlingens vankande självmedvetande är vår tids mest förhoppningsfulla tecken. Alldeles som barnet en dag helt plötzligt vaknar till medvetande om att det är en självständig varelse, så börjar den kinesiska församlingen att komma till den period i sin historia, då hon blir medveten om sig själv som en verkande kraft i kampen för sanning och rättfärdighet. Nutidsläget visar tydligt, att den kristna församlingen därutöver ingalunda saknar andligt och intellektuellt rikt utrustade inhemska missionsarbetare med ledar才能. Skada blott, att de äro för få i förhållande till de många och kravande uppgifterna. De kinesiska kristna anse-missionärer med de högsta andliga och intellektuella kvalifikationer mera än någonan behövliga i Kina. De förändrade förhållanden kräva att framtidens missionärer icke skola leda och styra, utan tjäna och inspirera. Tiden är inne för skapandet av ett kirkeläktfullt och effektivt samarbete mellan missionärer och infödda missionsarbetare i den kristna verksamheten i fjärran Östern.

Från tiden för Xaviers förtvivlade dödsdrop, »O klippa, när vill du öppna dig för min Mästare?« till tiden för martyrenas död år 1900 har denne bön varit karakteristisk för de kristnas hopp. Gud hör bön. Nu har klippan (Kina) krossats, ja, söndersmälts. Intet land är i dag mera formlös, mera flytande, mera plastiskt. Människorna söka efter nya ideal, nya ideer och nya former för sitt handlande. Skall Kina bli ett kristet land? Det kommer icke att bli hedniskt. Därtill är det för upplyst. Det kommer att antingen bli kristet eller ateistiskt. Den allvarliga faran består icke därin, att det

unge Kina kommer att dyrka avgudar, utan att det icke kommer att tillbedja något, icke ens vid ett altare, sät en okänd gud. Kunna vi kristna läja oss med att låta ett hedniskt Kina bli ett ateistiskt Kina! Krisen har skapat större missionsmöjligheter men allvarligare faror än förrut. Tidslägets allvar ställer oerhördt krav på den kristna rörelsen. Gripas vi av pessimismens undret. Bör Kinamissionen inskränkas eller avvecklas? Vem vill kraftigare än hittills understödja den kinesisk-kristna församlingen, evangelisationsarbetet, skolmissionen, skriftspridningen, kirkleverksamheten, allt i syfte att vinna Kina för Kristus! Vid ett fälttag, då fienden attackerade välden, befälde befälssaren trumslagaren

93

giva signal till reträtt. Gossen svarade: »Jag har aldrig lärt signalen till reträtt, men jag kan ge signal till anfall.« Trumslagaren befälades att ge anfallsignalen, och fienden blev i grund slaget. Vi därute i Kina vilja icke sätta till reträtt, vi ha aldrig lärt sättet. I lydand för missionsens Herres befallning och driven av hans kärlek låt oss gå till förnyade anfall och härligare segrar!

År Kina vårt att räddas! Se på kinesernas goda egenskaper och värdefulla bidrag, sådana de uppeneras i deras urgamlia odlingahistoria eller moderna renässansrörelse, ty vad kineserna varit och äro lovar gott för vad de möjligem kunna bli. Tänk vidare på folkmasornas hjärtslitage och förståndsovertygande nöd, som endast Kristus tillfulllo kan avhjälpa. Fatta slutligen mod med anledning av den kristna missionsens redan vunna storartade framgångar, ty de utgöra borgen för ännu större segrar i Jesu namn under den närmaste framtiden.

Väckelserörelser på baptistmissionens Kinafält.

Missionärskonferens har hållits
i Kiaochow.

Kiaochow i febr. Fyra och en halv månad har sedan gått sedan Japan med beväpnad makt ockuperade Mukden och andra delar av Mandjuriet. Japansk militär aktivitet har även utsträckt sig till det egentliga Kina. I skrivande stund är Sjanghai — Kinas kommersiella metropol — krigsskådeplatsen. Här i provinsen Shantung råder f. n. relativt lugna förhållanden. Den anti-japanska opinionen växer sig dock allt starkare hos det kinesiska folket. Avvecklingen av den nuvarande konflikten i fjärran Östern utgör en trångande uppfordran till Nationernas Förbund och kan betraktas som ett allvarligt prov på dess kapacitet att befrämja fredens och rättens sak i världen.

Detta kritiska läge bildade liksom bakgrunden för Svenska Baptistmissionens särskilda missionskårer, som i år hölls den 31 jan.—3 febr. i Kiaochow, Shantung, Kina. Med ledning av Psalm 123 urimrätt J. A. Rinell om Guds beskydd under orostider och hans välsignelser, under det svenna året. Samtliga på fältet varande missionärer hälades därefter till födpläning om Guds rikes angelägenheter. Ett berikat världsområde riktades till de fyra, nyligen till Kina återkomna missionärerna.

Därpå hölls konferenspredikan av O. H. Rinell över ämnet: »Missionens motiv. Kristendomen är till sin granskarakter en missionsdrivande religion. Missionen föddes i Guds egen hjärta. Frälarna var den största av alla missionärer. Den kristna erfarenheten inbegriper ett fundamentalt missionsfelicitet. Kristendomen tycker missionskraften mest universell behov. Kristus måste därför göras känd bland alla folk och hans Ande inbjutas i varje område av det mänskliga livet.«

Bland funktionärer valdes J. A. Rinell, förste ordförande, och fil. kand. Thure Blomqvist, som förste sekreterare. Så utsågs val- och beredningskommittéerna. Föredragningstallan upptog en del frågor rörande evangelisation, skolmission, filantropi och organisation. Vid åtakande av 1932 års budget tog konferensen också hänsyn till den allmänt rådande ekonomiska depressionen. Antalet motioner och avsändningar, som i år behandlades, varo mindre än vid föregående konferenser.

Missionens 40-årsjubileum.

Av rapporterna från huvudstationer och gemensamma institutioner framgick att 1931 varit ett märkesår i Sv. Baptistsmissionens historia. 40-årsjubileet hade firats i oktober på ett värdigt sätt både av baptistförsamlingar i Sverige och i Kina. Högtiden här utsörlades till missionskårs huvudstation, Kiaochow. Tillslutningen från den inhemska församlingens sida var givetvis den allra bästa. Grammissonsällskapsen av luthersk, presbyteriansk och baptistisk trotskårdning lät även representera sig. Den jubilerande missionen bedrades genom närvoran av dr. McNeill, baptistkårsalliansens ordförande, och hans fru. Om jubileet heter det i en skrivenhet, satt det var ett på andliga minnen och välsignelser högst

givande möte. Det skall länge bevaras i minnets och hjärtats helgedom.»

Frånsingens och föryneliens våg.

Missionens 40-årsjubileum blev glädje- och klangdagar icke minst på grund av de kraftiga väckelserörelser, som övergingo hela vårt fält under det senaste året. Med tanke på den väckelsens, frälsningens och föryneliens våg, som berört såväl kristna som utomstående, säger föreståndaren för Kiaochowstationen följande: »År 1931 kan betraktas såsom ett Nådligt Herrs år — det bästa sedan missionens början. Samtliga andra huvudstationer kunnat helt viast göra detta uttalande till sina. En norsk luthersk missionär, fraken M. Monsen, var det förnämsta mänskliga redskapet. Några år tillbaka föll hon i sjövråvhänder. Tidigare hade hon genomgått en andlig kris och har på flera platser i Kina därefter varit medlet till ej älara pånyttfödelse och fördjupande av det andliga livet i församlingarna. Syndebuknelse, ömsesidig uppgörelse rörande gamla trötter, återställande av orättfärgat gods, bön om och tacksgeske för undfängen nåd är nägra av de verkningsar, som följa hennes verksamhet. Dopasiffran är i år mindre än under några föregående. Men så ha kraven på de personer, som önska bli kristna höjts enligt en rapport. En synnerligen ansvarsfull uppgift föreligger dem, som skola leda och fostra de väcka och förynade själarna.«

Bessökssektionen har även berört det uppvisande släktet i missionskolor. Ur mellanskolan för flickor och gossar rapport citeras vi nedanstående: »Framför allt är vi tacksamma och glada för den Andens sanning, som vi fått känna även i skolarket. Det gäzunga året här tillfört oss rika välgärder och många uppenbarelser. De sanningens pilar, som denna Herrens tjänarina (fr. Monsen) fick näd att knista, sargade många hjärtan och flera elever, både gossar och flickor, ha blivit vunna för Herren... Bönen moten ha hållits, såväl i gosse- som flickskolan, på elevernas eget initiativ, utom de av skolan beständna dagliga andaktstiderna. Under hösten ha vi dessutom varje söndagskväll samlats i kapellet till ett sång- och vittnesbördsmöte. Eleverna ha visat ett särskilt intresse för dessa möten.«

Härav framträder med allt önskvärd tydlighet att allt görs för att bibehålla missionskolornas kristliga karaktär trots nationalregeringens nya skolförordningar. Samskolan är icke formellt inregistrerad. De lokala myndigheterna ha visat mycket förståelse för denna verksamhet. Mandarinen, statens skolinspektör och andra ha gjort missionens bildningssträvanden väckra vitsord. Den kinesiske rektorn, hr Wang Feng-yong, har visat sig vuxen sin krävande uppgift i samskolan.

Vår Kinamissions omfattning.

Svenska Baptistsmissionen i Shantung består av 8 församlingar med sammanlagt 3,094 medlemmar. 185 ha

under året blivit döpta. 23 missionärer äro engagerade, varav 4 f. n. befinna sig i hemlandet. Utom på de fyra huvudstationerna bedrivas reguljär evangelisk verksamhet av 79 infödda evangelister och 27 dö bibelkvinnor å 66 utstationer. Biblar och delar därav samt god litteratur ha spritts. I 58 söndagskolor undervisas över 1,300 barn. Vidare finns 43 vardagskolor med 1,103 elever. Missionens gemensamma mellanskola är förlagd till Kiaochow och har 79 elever. Bibelklasser för kristna och sökare har hållits å olika missionsstationer, likaså en bibelskola i Kaomi för evangelister och i Kiaochow för bibelkvinnor. Barnhemmet i Chucheng har vårdat 22 värlösa flickor. Sjukhuset i samma stad har behandlat omkring 3,000 patienter. Dessa statistiska uppgifter torde ge en föreställning om omfattningen av de svenska baptisternas mission i Shantung.

Andligt givande konferens.

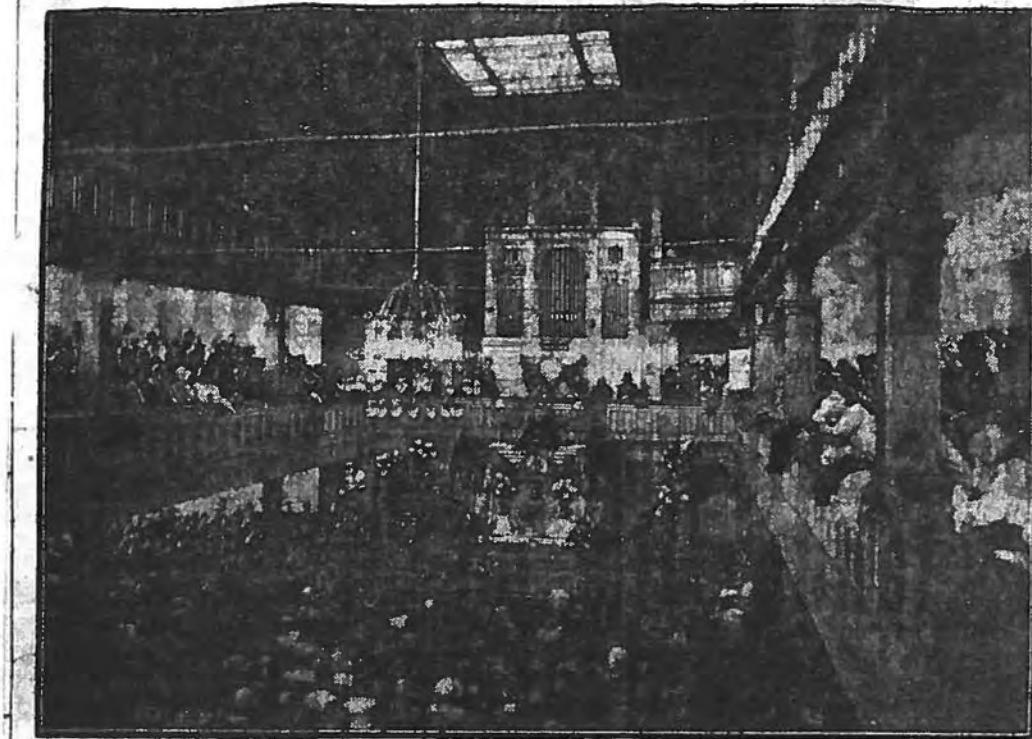
Under konferensen bereddes rätt mycket tid åt bön och uppbyggnelse. En för konferensen särskilt inövd sångkör bidrog med flera vackra nummer. Andaktstiderna leddes av olika personer med lämpliga tal. J. A. Rinell höll även en i hög grad intressant och instruktiv föreläsning. Annet lydde: »Nestorianism i Kinas. Sedan en historisk överblick lämnats rörande den nestorianiska rörelsen uppkomst och utveckling belystes dess förfall och därmed sammanhängande orsaker. Föreläsaren understöd att kristendomen, om den, i likhet med nestorianismen, identifierar sig med utomkristna religioner och seder, icke kan bliva en levande makt i individens och nationens liv. Han slutade med orden: »Må vår mission lämna ett bättre minne efter sig än ett stenmonument.«

En s. k. svensk afton anordnades med ett omväxlande program. Därom upplystes det inledningsvis i en för kvällen särskilt sväffadt spirituell sång. De återkomna missionärerna hämtade Sten Lindberg särskilt intressant sina minnen från stundom åventyrliga färder samt sina istorier av förhållanden i Sverige och Amerika. Deklamation och förfriskningar i den av svenska flaggan och levande ljus dekorerade salen bidrog även att höja stämningen. Här bör också det trevliga samvämet i Rinell seniors gästerna hem vid konferensens början noteras.

När konferensen nalkades sitt slut uttalade missionsveteranen J. E. Lindberg i ett gediget avslutningstal bl. a. att »konferensen varit den bästa på flera år.« Sessionerna präglades av en samförståndsanda och en allvarlig önskan att utbreda Guds rike i Kina.

Oscar Rinell.

Baptistungdomens jubileums- högtid.

Jubileumshögtiden i Immanuelskyrkan.

Fruktlösa försök att rädda de sex missionärerna.

MISSIONAR RINELL BERÄTTAR.

Hr Rinell, som f. n. vistas i Göteborg, var själv med i den delegation, som sökte befria de svenska fångarna i Chucheng.

Allt sedan missionären Rinell i tusen man stora, men avsevärda Kineser avsehade det i någon mån- styrkor ha sedan dess dragits däri- liggande telegrammet angående de i frän. Där alltså inte 10,000 man kan- den belägrade kinesiska staden Chu- d' komma till något snabbt avgörande, har väl knappast ungefär halva cheng omkring dessas 3de givit anledning till mycken oro. En mittenredare i Göteborgs Morgonpost har sitt ett samtal med den i dagarna från Kina hemkomne missionären hr Oscar Rinell, son till den fört- plämde missionären Rinell i Kiaoehow, och som fulljältigen kan lämna en hel del intressanta upplysningar om det oroliga läget i Kina och utsikterna för de fångna missionärerna.

Befäringen av staden Chucheng ha- de redan börjat innan jag lämnade Kina, berättade hr Rinell, och jag var själv i den delegation av tre missionärer, som den 19 februari uppmärkade generalen för belägringstrupperna, Fane Tji Chang, för att möjligtvis kunna förmedla honom att medverka till att de i den belägrade staden verk- amma missionärerna skulle få slippa ut ur sin fängelse. Generalen lo- vade att göra vad han kunde, men sa- de att det drögs till han erhöll en bekräftelse från högsta kunglig län- ger. Om sitt par veckor var staden imponerat och missionärerna på sätt att. Generalen var emellertid allt för optimistisk i sina hopp och ingen vet, hur länge belägringshillsapdöt kommer att röla. Innan De belä- grande trupperna, som tillhörde regi- mentet, var utprägligen en do-

Tal av de i staden instängda sven- farta. A. o. t. t. t. t. t.

Fruktlösa försök.

Först. fr. sid. ett.

äka missionärerna äro amerikanska medborgare och de amerikanska myndigheterna ha även gjort energiska försök att befria dem, vilka emellertid hittills haft lika negativt resultat. Från amerikanska konsulatet sändes sällunda telegram till generalen för trupperna i den belägrade staden. Denne svarade också, att han skulle ombeörja att missionärerna kommo ut, men det stannade vid blotta löftet.

De instängda svenska missionärerna, som tillhörta baptistmissionen, är hr J. E. Lindberg med hustru, son, dotter och sonhustru samt fröken Mathilda Persson. Detta unga paret Lindberg, som äro amerikanska medborgare, ha dessutom ett ett halvt år gammalt barn. Hr Lindberg senior, som är född i Högsby i Kalmar län, kom ut till Kina som missionär redan 1891 och är nu den äldste svenska baptistmissionären där ute.

Förutom svenskar befinna sig i Chucheng också ett par katolska mis- sionärer.

Hr Oscar Rinell är född i Kina och har företagit sin Sverigresa för att rekrytera och vila sig. Nästa år återvänder han för att åter, tillsammans med sin fru, som är göteborgska, dotter till fru Ida Colldén och missionär sedan 6 år tillbaka, återtaga sin verksamhet. Hr Rinells far kom till Kina redan 1893 och av hans barn är ytterligare en son missionär, under det att en annan är ingenjör, först i Kina och sedan i Amerika. De två döttrarna ha i flera år ägnat sig åt färskarbetet som sjukköterskor i Peking, men äro även de numera boende i Amerika.

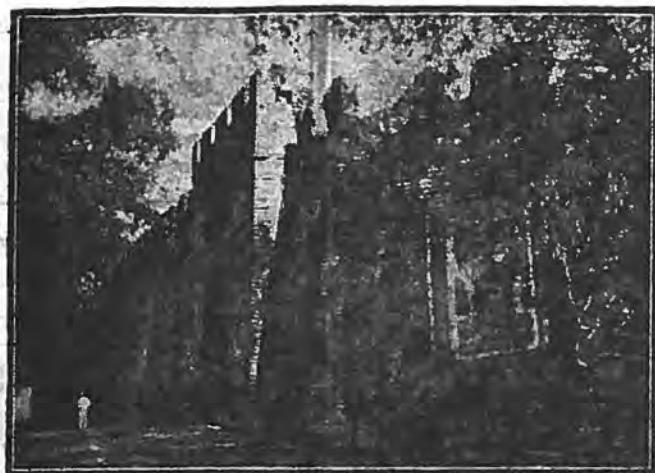
Hr Oscar Rinell har givetvis, upp- född i Kina och vilt förtrogen med kinesiska förhållanden som han är, blivit en stor kännare av detta land och har även samlat sina intryck i ett arbete Den kinesiska frihetströrelsen och missionen, som kom ut här i Sverige 1929.

Missionärerna måste sex dagar bo i en källare.

SEX BOMBER TRÄFFADE HUSET.

Chucheng tros snart komma att kapitulera.

Den värsta tiden synes nu vara över.

STADSMUREN.

Utanförta för de i den kinesiska staden Chucheng varande svenska missionärerna att bli befriade ur fängelset synes på senaste tiden, enligt vad Göteborgs Morgonpost erfarit, ha ljunat högst betydligt. Belägningen, som nu pågår i nära tre månader och hävda utkämpa i skarpa strider mellan beläggare och försvarare, har nu mistat mycket i intensitet. Av de stridsmögliga till ett hundratal man upptagna beläggingsgrupperna finns nu endast omkring 2,000 kvar, sedanvarsta avdelningar dragits därifrån till andra krigsfronter. Även de s.k. flygmaskiner, som används för att bombardera staden, ha sänkt bort och över huvud taget har ett lugn intäkt, som ger anledning till en förhoppning om ett snart slut på beläggningstillståndet. General Fang Tji Chang har över meddelat, att fredsunderhållningsarméns, och ejlikv var han, mycket optimistiskt beträffande stridens utgång. Flera tecken tyder på, att befälhavande generalen inom Chucheng räknar inför uppgiften att med sina 1,500 soldater hålla ständigt den överbakna beläggningstrycket och inte skulle vara svillig att kapitulera. En bidragande orsak här till kan även tänkas ligga där, att en annan avdelning av denne generals armé, som befinner sig utan staden på en annan front, blivit inringad, och för vilken utanförta lära te sig mycket svårka.

Under beläggningstidens tidigare skeende hade emellertid Chuchengs invånare det mycket svårt, särskilt utsatta för faran av det fientliga bombarde-manget och med för varje dag minskande tillgångar på livsförnödenheter. Missionsegendomen har blivit träffad av ett flertal gevärskulor samt inalles 6 granater, som Astadi-konflikts allvarligare skador på byggnaderna. Själva kyrkan har blivit ramponerad av en granat. Som dessutom en del av missionsanstalten bus, i likhet med de flesta bus i Chucheng, varo hals-locked, måste invånarna själva för att minska eldfaran riva bort faken. När striderna varo som häftigast, fingo missionärskoloniens medlemmar tillbringa sex nätter i källaren för att skydda sig från det kraftiga bombarde-manget. Missionärerna ha utfört ett mycket välgärningsbringande arbete bland städens här privatbefolkning, värvat de sårade och påvalt sätt

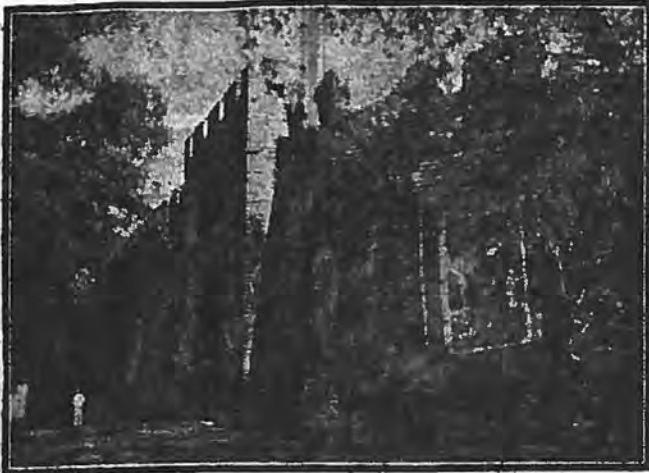
re som beläggare behandlat främningarna i staden med största hänsyn. Så lyckades det t. ex., när livsmedlen började tryta, missionärer från närliggande stationer att få matvaror och medicin informerade till deras flings kollegerna. Två läder-kusser och en läda medicin ha såmåta klassats över städsmuren, sedan beläggningstrupperna befälhavare lämnat välvilligt tillstånd.

Belägningen av Chucheng är en rätt egendomlig företeelse i det stora inbördeskriget i Kina. Som bekant är det regeringstrupperna som belägger och en upprorisk general, som försvavar staden. I övrigt är provinsen ansinten till regeringspartiet och Chucheng är alltså en ganska isolerad krigsskådeplats, långt från de övriga fronterna, i ett ejest av krigsoperationer ganska litet berört land.

Missionärerna måste sex dagar bo i en källare.

SEX BOMBER TRAFFADE HUSET.

Chucheng tros snart komma att kapitulera.
Den värsta tiden synes nu vara över.

STADSMUREN.

Utsikten för de i den kinesiska staden Chucheng varande svenska missionärerna att bli befriade ur fängelserna synes på senaste tiden, enligt vad Göteborgs Morgonpost erfarit, ha ju näst högst betydelse. Belägringen, som nu pågått i nära tre månader och tidvis utövats i skarpa strider mellan belägrare och försvarare, har nu minst mycket i intensitet. En uppdelning i det svenska personalen man uppges ha ändast om 2,000 kvar, sedan stora avseningar dragnits därifrån till andra krigsfronter. Även de två flygmaskiner, som används för att bombardera staden, ha sänts bort och över huvud taget har ett lugn intäkt, som ger anledning till en förhoppning om ett snart slut på belägringsstället. General Fang Tji Chang har även meddelat, att fredsunderhandlingar införts, och ejlik var han mycket optimistisk beträffande stridens utgång. Flera tecken tyder på, att befälhavande generalen inom Chucheng resignerat inför uppgiften att med sina 1,500 soldater hålla ständ mot den överlägsna belägringsstyrkan och inte skulle vara ovillig att kapitulera. En bidragande orsak här till kan även tänkas ligga där, att en annan avdelning av denne generals armé, som befinner sig utan staden på en annan front, blivit inringad, och för vilken utsikten lär ta sig mycket mörka.

Under belägringstidem tidigare skede de hade emellertid Chuchengs invånare det mycket svårt, ständigt utsatta för faran av det fientliga bombardemanget och med för varje dag minskande tillgångar på livsförnödenheter. Missionsegendomen har blivit träffad av ett flertal gevärskulor samt inslagen 6 granater, som åstadkommit allvarligare skador på byggnaderna. Själv kyrkan har blivit ramponerad av en granat. Som dessutom en del av missionsanstalten bus, i likhet med de flesta hus i Chucheng, varo halmflocka, miste invånarna själva för att minska eldflaran riva bort taken. När striderna varo som häftigast, fingo missionskoloniens medlemmar tillbringa sex nätter i källaren för att skydda sig från det kraftiga bombardemanget. Missionärerna ha utfört ett mycket välsignelsebringande arbete bland städens hårt prövade befolkning, vändat de sårade och på allt sätt hjälpt dem.

I den utsträckning, krigsstillståndet frammet tillmita det, ha sällan försvarare

re som belägrare behandlat främmande i staden med största hänsyn. Så lyckades det t. ex., när livsmedlen började tryta, missionärer fråga närliggande stationer att få matvaror och medicin informerade till de fängda kollegerna. Två läder konserver och en låda medicin ha såmunda hissats över stadsmurarna, sedan belägringsgruppernas befälhavare lämnat värligligt tillstånd därför.

Belägringen av Chucheng är en rätt egendomlig företeelse i det stora inbördeskriget i Kina. Som bekant är det regeringstrupperna som belägrar och en upprorist general, som förvarar staden. I övrigt är provinsen ansluten till regeringspartiet och Chucheng är alltså en ganska isolerad krigsskådeplats, långt från de övriga fronterna, i ett ejest av krigsoperationer ganska litet berört land.

DELTAGARE

i Svenska Missionsrådets fortbildningskurs för hemmavarande
missionärer och missionärskandidater vid
HOLSBYBRUNN den 20—31 aug. 1930.

Missionärer och missionsanställda:

Ackzell, Ingeborg, lärarinna (Kina), Katrineholm, S. M. K.
Alm, Sigfrid, pastör, missionssekreterare (Indien), Uppsala, S. K. M.
Andersson, Elsa, sjuksköterska (Indien), Norrköping, E. F. S.
Andersson, Emma, fröken (Kina), Duvbo, S. M. K.
Andersson, Eva fröken (Kongo), Enskede, S. M. F.
Andersson, Hulda, fia (Kina), Örebro, S. B. M.
Andersson, Susanna, sjuksköterska (Kina), Hjorted, S. B. M.
Anholm, Maria, fia, Hellerup, Danmark, Jesidmissionen.
Anvill, Elis, missionär (Kina), Karlstad, S. M. F.
Anvill, Greta, fia (Kina), " "
Arell, Gustav, missionär (Östturkestan), Katrineholm, S. M. F.
Aronsson, Ester, fröken (Sydafrika), Brötjemark, S. A. M.
Bauer, Alma, fröken (Indien), K. F. C. K., Stockholm, E. F. S.
Berg, August, missionär (Kina), Duvbo, S. M. K.
Berg, Emil, missionär (Kongo), Tidaholm, S. M. F.
Berg, Märta, fia (Kongo), " "
Berg, Signe, fia (Eritrea), Lövånger, E. F. S.
Berggren, Maria, bitr. sekreterare, Stockholm, E. F. S.
Bergling, Dagny, fia (Kina), Duvbo, S. M. K.
Bergling, Morris, fil. kand., pastor (Kina), Jönköping, S. M. K.
Bergling, Carola, fia (Kina), " "
Björkquist, Laila, fil. kand., utg. missionär (Kina), Uppsala, S. K. M.
Burell, Oscar, missionär (Kongo), Söderläje, S. M. F.
Burell, Mary, fia (Kongo), " "
Byström, Otto, missionär (Kongo), Linköping, S. B. M.
Börjesson, David, köpmann, Göteborg, S. B. M.
Carlsson, Erhard, missionär (Kongo), Stockholm, S. B. M.
Carlsson, Ruth, sjuksköterska (Rhodesia), Göteborg, S. K. M.
Ehne, Ivan, missionär (Kina), Tisselskog, S. M. F.
Eklof, Signe, föreståndarinna (Indien), Stockholm, Ö. M. F.
Elgner, Oskar, missionär (Indien), Kultorp, S. A. M.
Elgner, Rut, fia (Indien), " "
Engbäck, Nath., pastör (Kina), Hasslerör, S. M. K.
Engbäck, Elsa, fia (Kina), " "
Eriksson, Anna, fröken (Kina), Duvbo, S. M. K.
Eriksson, Joel, missicnär (Mongoliet), Tärnsjö, S. M. M.
Eriksson, Annie, fia (Mongoliet), " "
Flodén, S. A., missionär (Kongo), Huskvarna, S. M. F.
Flodén, Hildur, fia (Kongo), " "
Folke, Erik, missionsdirektör (Kina), Stockholm, S. M. K.
Folke, Mimmi, fia, Stockholm, S. M. K.
Franzén, Elof, missionär (Kina), Vetlanda, S. M. F.
Franzén, Esther, fia (Kina), " "
Fredberg, Gustaf, missionssekreterare (Kina), Alingsås, H. F.
Fredberg, Ester, fia, " "
Fredriksson, Nanny, fröken (Kina), Gränna, H. F. "

Frykholm, Harald, teol. lic., pastpr (Indien), Uppsala, S. K. M.
Fröberg, P. E., pastor (Indien), Stockholm, E. F. S.

Gustafsson, Ellen, lärarinna (Eritrea), Hult, E. F. S.

Hammarsten, Helga, fru (Indien), Vetlanda, Ö. M. F.

Hedberg, Enok, pastor (Indien), Kortebc, S. A. M.

Hede, Sam., missionär (Kongo), Gråbo, S. M. F.

Hede, Hulda, fru (Kongo),

Henoch, Maria, missionär (Eritrea), "Bremen," Tyskland, E. F. S.

Henriksson, Frank, missionär (Indien), Rydsnäs, Ö. M. F.

Henriksson, Hanna, fru (Indien),

Hermannsson, O., missionär (Östturkestan), "Södra Vi," S. M. F.

Holm, Anny, fröken (Indien), Göteborg, S. K. M.

Hult, G. A., missionär (Kongo), Sunne, S. M. F.

Hult, Ester, fru (Kongo), "Stockholm," S. M. F.

Höök, Bertil, missionär (Kongo), Stockholm, S. M. F.

Höök, Sara, fru (Kongo), " " "

Jakobsson, Gustaf, missionär (Kongo), Lidingö, S. M. F.

Jakobsson, Ruth, fru (Kongo),

Jacobsson, Olga, husmor (Betlehem), Västervik, S. J. F.

Johansson, Alma, fröken (Armenien), Stockholm, K. M. A.

Johansson, Emma, lärarinna (Indien), Stora Levene, S. A. M.

Johansson, K. J., missionspredikant, Uppsala, F. I. M.

Johansson, Magnus, missionär (Mongoliet), Drottningholm, S. M. M.

Johansson, Signe, fru (Mongoliet),

Johansson, Viktor, missionsföreståndare, Jönköping, S. A. M. "

Jonsson, Maja, lärarinna (Indien), Stockholm, S. K. M.

Josephsson, Märta, sekreterare, Stockholm, K. M. A.

Jönsson, Beatrice, fröken, utg. missionär (Armenien), K. M. A.

Karlsson, Anna, fröken (Israel), Wien, F. I. M.

Karlsson, Uno, missionärskandidat, Storvik, E. F. S.

Kronsell, Ester, lärarinna (Indien), Hässleholm, S. K. M.

Kugelberg, Fredrik, missionsläkare (Indien), Uppsala, S. K. M.

Kugelberg, Eva, fru (Indien), Uppsala, S. K. M.

Kängström, Petrus, missionär (Östturkestan), Stockholm, S. M. F.

Kängström, Ingrid, fru (Östturkestan), " " "

Larsson, E. John, missionär (Kaukasien), Kristinehamn, S. M. F.

Larsson, Helfrid, fröken (Kina), Haurida, S. A. M.

Larsson, Matilda, fru (Kongo), Osby, S. M. F.

Larsson, Sigrid, sjukskötarska (Östturkestan), Väse, S. M. F.

Lilja, Gösta, missionär (Kongo), Malmö, S. M. F.

Lilja, Ester, fru (Kongo),

Lindberg, Gertrud, fru (Indien), Stockholm, E. F. S.

Ljungfält, Cecilia, med. stud., missionärskandidat (Indien), Edinburgh, S. A. M.

Ljungfält, Hilma, fru (Indien), Malmö, S. A. M.

Lundahl, Jakob E., missionssekretare, Stockholm, S. M. F.

Lundell, Frida, sjukskötarska (Östturkestan), Dannemora, S. M. F.

Lundholm, Lydia, sjukskötarska, Stockholm, S. M. F.

Lundvall, Hanna, lärarinna (Kina), Stockholm, Sk. A. M.

Marcusson, Rosa, missionär (Nordafrika), Stockholm, K. M. A.

Morfeldt, Oskar, missionär (Kongo), Hedemora, S. M. F.

Morfeldt, Judit, fru (Kongo),

Myrberg, Axel, missionär (Kongo), Vätternäs, S. A. M.

Myrberg, Ingeborg, fru (Kina), " " "

Mårtensson, Stina, ackuchörska (Östturkestan), Ovanåker, S. M. F.

Nilenius, K., apotekare, Göteborg, S. M. K.

Nilsson, Nils, pastor (Abessinien), Bolnäs, E. F. S.

Nilsson, Thekla, fru (Abessinien), " " "

Nilsson Tekla, lära
Norborg, Anna, lära

Ollén, Gerda, froke
Othenius, Elisabet

Palmær, Georg, mi
Palmberg Gottfrid
Palmberg, Ingeborg
Palmqvist, Efraim
Palmqvist, Elin, fri
Persson, J. A., pasi
Persson, Henny, fr

Reinholdson, Gustaf
Reinholdz, J., miss
Rinell, Oscar, miss
Rinell, Hellen, fru
Roberts, Elizabeth
Rudbeck, K. A., sju

Samuelsson, Ivar,
Schelander, C. W.,
Schlyter, Titti, fro
Schultheis, Anna, i
Selin, A. J., missio
Selin, Viktoria, fru
Silfwerbrand, Carl,
Severin, Vilh., stac
Sköld, Johan, missi
Sköld, Eva, fru (K)
Sköld, Sam., fil. m
Sköld, Eva, fru (K)
Smedberg, Paul, i
Sonell, Albin, miss
Sonell, Hilda, fru (Stolpe, Isabella, sju
Svensson Axel, mi
Svensson, Brita, fr
Svensson, Hosea, n
Svensson, Tyra, fru
Svensson, Knut, n
von Sydow, Elsa, s
Söderberg, Ellen, i
Söderström, Ellen,
Söderström, Erik B
Söderström, Gusti,
Söderström, Karin,

Tonner, G., missio
Vitus-Anderson, K
Österlind, Ellen, lära

Andersson, Elisab,
Arnér, Gertrud, lära

Berglund, Frida, fr
Bölling, Inga, lära
Clæsson, Gina, sju

Indien), Uppsala, S. K. M.
holm, E. F. S.

, Hult, E. F. S.

landa, Ö. M. F.

abo, S. A. M.

., M. F.

nen, Tyskland, E. F. S.

Rydsnäs, Ö. M. F.

tan), "Södra Vi", S. M. F.

S. K. M.

S. M. F.

ckholm, S. M. F.

" "

), Lidingö, S. M. F.

Västervik, S. J. F.

Stockholm, K. M. A.

Stora Levene, S. A. M.

Uppsala, F. I. M.

iet), Drottningholm, S. M. M.

re, Jönköping, S. A. M.

ockholm, S. K. M.

holm, K. M. A.

när (Armenien), K. M. A.

n, F. I. M.

Storvik, E. F. S.

Hässelholm, S. K. M.

Indien), Uppsala, S. K. M.

ta, S. K. M.

urkestan), Stockholm, S. M. F.

n), " "

isen), Kristinehamn, S. M. F.

aurida, S. A. M.

, S. M. F.

urkestan), Väse, S. M. F.

Talmö, S. M. F.

ckholm, E. F. S.

ärskandidat (Indien), Edinburgh, S. A. M.

o, S. A. M.

re, Stockholm, S. M. F.

urkestan), Dannemora, S. M. F.

ckholm, S. M. F.

Stockholm, Sk. A. M.

frika), Stockholm, K. M. A.

Hedemora, S. M. F.

Vättersnäs, S. A. M.

tturkestan), Ovanåker, S. M. F.

S. M. K.

Bollnäs, E. F. S.

" "

Nilsson Tekla, lärarinna (Eritrea), Ystad, E. F. S.

Norborg, Anna, lärarinna (Indien), Göteborg, S. K. M.

Ollén, Gerda, fröken (Mongoliët), Stockholm K. M. A.

Othenius, Elisabet, fru (Sydafrika) Hindås, S. K. M.

Palmér, Georg, missionsläkare (Kongo), Jönköping, S. M. F.

Palmberg, Gottfrid, missionär (Östturkestan), Vetlanda, S. M. F.

Palmberg, Ingéborg, fru (Östturkestan),

Palmqvist, Efraim, redaktör, Jönköping, S. A. M.

Palmqvist, Elin, fru (Kongo), Lidingö, S. M. F.

Persson, J. A., pastor (Sydafrika), Stockholm, M. K.

Persson, Henny, fru (Sydafrika), " "

Reinholz, Gustaf, missionär (Kongo), Stockholm, S. M. F.

Reinholdz, J., missionär (Sydafrika), Forserum, H. F.

Rinell, Oscar, missionär (Kina), Göteborg, S. B. M.

Rinell, Hellen, fru (Kina),

Roberts, Elizabeth S., sjuksköterska (Korea), Upplands Ekeby, M. K.

Rundbäck, K. A., stadsfogde, Jönköping, S. A. M.

Samuelsson, Ivar, missionär (Kina), Linköping, S. M. F.

Schelander, C. W., missionär (Indien), Jönköping, Simsonska missionen.

Schlyter, Titti, fröken (Kina), Stockholm, S. B. M.

Schultheis, Anna, f. skolförståndarinnan, Stockholm, S. K. M.

Selin, A. J., missionär (Indien), Kortebö, S. A. M.

Selin, Viktoria, fru (Indien),

Silfwerbrand, Carl, missionärskandidat (Kina), Hagalund, H. F.

Severin, Vilh., stadsråd, Jönköping, S. A. M.

Sköld, Johan, missionär (Kina), Uppsala, S. M. F.

Sköld, Eva, fru (Kina),

Sköld, Sam, fil. mag. (Kina), Skärblacka S. M. F.

Sköld, Eva, fru (Kina),

Smedberg, Paul, missionär (Kongo), Långared, S. M. F.

Sonell, Albin, missionär (Kongo), Ed, S. M. F.

Sonell, Hilda, fru (Kongo),

Stolpe, Isabella, sjuksköterska (Eritrea), Stockholm, E. F. S.

Svensson, Axel, missionär (Indien), Jönköping, S. A. M.

Svensson, Brita, fru (Indien),

Svensson, Hosea, missionär (Kina), Gislaved, S. A. M.

Svensson, Tyra, fru (Kina),

Svensson, Knut, missionär (Sydafrika), Göteborg, S. K. M.

von Sydow, Elsa, sjuksköterska (Indien), Strängnäs, S. K. M.

Söderberg, Ellen, lärarinna (Östturkestan), Öjervik, S. M. F.

Söderström, Ellen, fru (Indien), Uppsala, S. K. M.

Söderström, Erik B., missionsläkare (Abessinien), Stockholm, E. F. S.

Söderström, Gusti, fru (Abessinien),

Söderström, Karin, sjuksköterska (Abessinien), Stockholm, E. F. S.

Tonnér, G. missionär (Kina), Jönköping, S. M. F.

Vitus-Anderson, Karin, fru, Stockholm, S. M. M.

Österlind, Ellen, lärarinna (Indien), Ö. Karup, S. K. M.

Övriga deltagare:

Andersson, Elisab., fröken, Vetlanda. Colldén, Ester, kassörskra Göteborg.

Arnér, Gertrud, lärarinna, Eksjö.

Berglund, Frida, frök., Valdemarsvik.

Bölling, Inga, lärarinna, Vadstena.

Eeg-Olofsson, Richard, med. lic., Holsbybrunn-Stockholm.

Eeg-Olofsson, Linnéa, fru, dito.

Ehnberg, Ellen, fröken, Norra Rörum.

Clæsson, Gina, sjuksk., Kalmar.

von Essen, Cecilia, fröken, Stockholm.

VÖNDAGEN STOR HOG-
THSDAG.

Missionsdirektör Folke ledar
bibelstudierna.

Holsbybrunn, måndag.

Med anledning av missionskursen blev söndagen för hela Holsbybrunns omnejd en missionsdag. I hela mindre än 11 kyrkor och missionshus i den närliggande trakten hölls missionsgudstjänster och missionsföreläningar av i hundratals deltagande medlemmar.

I Västlands kyrka bland andra var både på förmiddagen och eftermiddagen missionsmännen anordnade. Därmed firades gemensam närvardagsdag i samband med högmässan.

Denna kurs den 4:e i ordningen, pågår den 30-31 augusti. Männen inskrivena är missionsdirektör E. Folke och pater S. Alm. Icke mindre än 148 missionärer, representerande minst 14 olika missionsförsamlingar samt 38 ändra deltagare är närvandrade.

Bedan vid ankomsten till Nässjö förmärktes, att något särskilt var i färde, ty från alla håll såg man missionärerna komma för att fara till Västlanda och Holsbybrunn. Senare på aftonen hölls tillkommstmöte i kapellet, som var väckart dekonvolut. Missionsdirektör Folke påminde om huru liksom fördom även nu de, som frukta Herren, komma till samman för att rådgå med varandra om huruvida det är fåfängt att tjäna Gud, och vad viningar vi hara därav. Så nedkallades Guds välsignelse över sammvaran.

På fredagen höll dr. Enok Hedberg föredrag om alle nationalistiska strömningarna och deras missionsinsatser i Indien. Nationalismen i Indien har knappit hittat ut område. Den har framkallats av lord Curzon sjudje års deltagning av Bengalen och Biharens många befolkning med Västern. Den har också varit folk och stort, varje av de tre grupper, som här talade, varje religion. Man vill emaknara landet, samhället, folket både socialt och ekonomiskt. Religionen fick ej heller vara i fred. Hinduismen började missionären och hela folk in i sin egen religion. Industrialismen trängde in i varje provins trots Gandhis reaktion och kamp för gängna tider handverk. Strejker och nöd följa i dess spår.

Denna kamp synes ha vidgat klyftan mellan indier och engelsmän. Det tog tid, innan de kristna drog in i de nationalistiska strömningarna. Men under de allra sista åren ha de kristna dragits med lika längt som de icke kristna indierna.

Mellanfolkliga stränderna ha lett till omfattande resultat såsom Sydindiens förenade kristna kyrka och Nordindiens kyrka. Målet synes vara att kunna bilda en kyrka, där alla lika samfund kunna inrymmas. Ett närligt tecken är också, att den anglikanska kyrkan i Indien häller åt att skilja sig från moderkyrkan och uppträder som Church of India, ej Church of England.

Den nationalistiska rörelsen i Indien häller på att omgestalta läror och regler, som bestätt i tusende år. Alt ställs under debatt för att rövas. Det som för kort tid sedan ansågs kunna trotsa världens anlopp, saknar och faller samman.

Vilken som skall segra i striden är ännu ovist.

Pastor O. H. Rinell höll föredrag över »De nationalistiska strömningarna i Kinas. Man märker i det dock tressna skeden i dess nationalistiska uppväkande. Intill tiden 1919 berördes de studerande och bildande klasserna, 1919-25 arbetarklassen, som blivit en faktor att räkna med i kritiska tider, därefter även allmogen dragits med i området. Det nya Kina kräver tillbestämmande i politiska, ekonomiska, kulturella och religiösa saker. Under ett tidigare skede av revolutionen hade kristendomen be-

Missionsdirektör i FOLKE.

traktats som en betydelsefull faktor vid Kinas nationella frigörelse. Men så förföll myten om Västerlandets överbihet. Man började granskas och omvärdra främlingarnas ställning i Kina. Genom nationalisternas fälttag i Sydkina spred sig hatet mot de kristna.

Att de infödda kristna kallas för utländska slavar och jegande bundars etc. beror i första hand på deras förbindelse med utlänningar. Man torde kunna säga, att sådana personer åtnjutit missionärers skydd vid rättsställfallet. Kineserna tro gärna, att utländska regeringar står bakom missionsföretagen.

Befriningslisternas endom är, att kristendomen är föräldrad, att dess representanter ej levat som de lära, och därtill kommer stor söndring. Kina är ett bevis härp med ej mindre än 187 olika sannfundsbildningar.

Ingen grupp av kineser hyllar det nationalistiska programmet mera enhälligt än de kristna. Den nationalistiska rörelsen tolkades av 1,000 kinesiska kristna i Shanghai den 6 febr. 1927 såsom »en kamp för ett starkare och friare nationellt liv». Många av ledarna i den nationalistiska rörelsen har varit och är kristna. Dr Sun var en kristen och deunes son är kristen och medlem av baptistförsamlingen. I allmänhet har missionärerna i Kina, churum med vissa reservationer, intagit samma sympatiska ställning.

Missionärerna ha yrkt på att ingångna trakterna måtte revideras, så att inga missgivna rättigheter måtte förenas till förvecklingar. Den kristna missionen är ett andligt förstag och blir för den skulda förstiga sig på andliga och ej fysiska krafter. Med traktatförhandling skulle kineserna med vilja »inmas i stora utsträckning och därmed bättre förutsättningar skapa för Guds rikes utbreddande i landet. Nu erkännes den infödda församlingen också kinesisk, och den saknar ej rikt utrustade ledareförmågor, churum är för få på det stora fältet.

Det är alltför problematiskt att väga uttala sig om nationalistemens och missionärens framtidsutskräckter. Dock synes för talaren fyra saker mera framträdande. En skillnad bör göras mellan nationalistiska partiet och nationalistiska rörelsen. För det andra bör skiljas på den kristna rörelsen och de s. k. kristna nationerna. För det tredje bör skiljas mellan den kristna missionen och den kristna församlingen i Kina. Sällskapen börja syfta på att göra sig ej ärliga överflödiga. Men då blir det fråga om de västerländska sammfunden upphöra att bistå Kinas församlingar. För det fjärde synes det med särdegnad att tidsläget vara nedvändigt att göra mera markerad skillnad mellan kristendom och Kristus.

Varje dag efter morgonbön och frukost hölls bibelstudium, som ledes av missionsdirektör Folke, över ämnet »Elias inför Akabs». Tal påpekte huru denne profet kämpar för sin Gud bland hedendom. Elias historie är full av tröst och värokelse. Den visar huru Herren tänker även på dem, som ej öppet våga bekänna honom, ja, även på dem, som misströsta. Elias exempel bör kunna hjälpa särskilt missionärerna.

En allmän översikt av det nutida missionsläget var ämnet för två föredrag av dr Karl Fries. Under kriget inkallade ententekraterna från olika länder hundratusentals soldater, vilka lärde känna europeen bättre än förut. Den överlägenhet, som förut omgivit den vita rasen, har härför försvagats. Kriget var ett uttryck för nationalism. Man ville frigöra sig. Den har nu gripit de färgade folken, vilka därför resa sig mot bl. a. europeisk skolundervisning.

Besläktad med nationalismen är

nar Emma Johansson från Indien om vikten av att vara renna Herrens kärli. Med ledning utav den givna versen samt 4 Mos. 31: 23 betonades kallelsen att stå inför den stora överstepristen samt att gemensamt bärta bördorna allt efter vars och tio förmåga.

Missionsfältet är en reningaeld, som karake är hetare än någon annan eld för den troende, men »Herren sitter vid degeln där Levis söner renas». Så tillåter Herren ej att någon prövas över förmågan i lurtringens eld.

Bibelstudiet, även denna dag lett av missionsdirektör E. Folke, handlade som föregående dag som Hjälparen. Hela 1 Kon. 17 lästes och lades till grund för studiet. Med ledning av orden om Elia framställdes många utomordentliga sanningar, som även ha sin tillämpning på oss.

Det är den enskilda själen som är dyrbar i Herrens ögon. I det ena som det andra fisk Elia erfara att det häller att lita på Gud. Detta fick han erfara, även då han sändes av Herren till den guddlösa Isabells hemland.

Misionen och de nationalistiska strömningarna bland de icke kristna folken.

Över detta ämna höll missionär O. H. Rinell föredrag kl. 12-12.45. Den i Kina födde och uppförtrade föredragshållaren var, som man under dessa omständigheter kunde vänta, mycket väl insatt i kinesiskt förförande. Föredraget blev också något av det bästa man i denna väg kunde få höra.

Den nationalistiska rörelsen kan spåras i tre skeden: För det första under tiden från revolutionen 1911 fram till 1919. Under denna period var det huvudsakligen studenterna och de mera upplysta inom de mercantila klasserna. Den andra perioden är den som omfattar tiden 1919-1925. Under denna period var det arbetarklassen, som rycktes med i den nationalistiska rörelsen. Den tredje perioden är den som vi nu befinner oss i och som började år 1925. Under denna tid har allmogen börjat att i stor utsträckning komma med. De mål man i denna rörelse kämpar för är för det första Kinas internationella likställighet, för det andra dess politiska enhet och för det tredje landets ekonomiska förbättring. »Kina åt kineserna» är lösenordet för den nationalistiska rörelsen.

Då det gäller dessa rörelser finns det som nu sker i Indien, är det märkligaste och på samma gång ödesdigaste, som gått över Indiens folk i historisk tid. Då det gäller kristendomens inflytande på Indien under denna tid, har detta som känt varit stort. Kristus och honom korsfäst är nu som aldrig förr del centrala i den kristna förkannelsen.

slutningar bedriva mission i Kina. Att det vore bättre med mera san manhållning på denna punkt, är klart.

En glädjande företeelse mitt i alvirvarret i Kina är dock att i den sittande regeringen och bland de styrande finnes ej mindre än 300-350 kristna ämbetsmän, vilka regerar bundet samlas till bönenöten, och man beder om hjälp och framgång sitt maktpåliggande vär.

Så har under vad som hänt och händer det blivit mer och mer klar för missionärerna, att det ej häller eller går att stödja sig på fördra och besättmäljer regeringar emellan. Kristendomen är andlig och måste stödja sig på Guds makt och kraft allena.

De senare årens händelser har renat och fostrat den kinesiska krisuna församlingen. Likaså har des tvungna isolering hjälpt kyrkan fram till mer självständighet.

Efter det utomordentliga väl utarbetade föredraget fortsatte india missionären, dr Enok Hedberg föredrag över samma ämne, som föregående talare, nu med tanke på Indiens varestat. Föredragshållaren arbetat 30 år. Såsom varande en av världens främsta indiakänna rullad talaren upp en massa betydelsefulla erinringer i samband med sitt ämne. Föredragshållaren höll före, att vad som nu sker i Indien, är det märkligaste och på samma gång ödesdigaste, som gått över Indiens folk i historisk tid. Då det gäller kristendomens inflytande på Indien under denna tid, har detta som känt varit stort. Kristus och honom korsfäst är nu som aldrig förr del centrala i den kristna förkannelsen.

A. x.

rikningen för inhemska kyrkobildningar. Denna förändring har flera platser i världen verkat, särskilt på missionsmedlen. U. S. A. har flera missionärer och mera pengar att geva än något annat land. 1924 gavs därifrån 54 milj. dollar, sedan har det sjunkit till 38 milj. Arligen.

Skolväsendet nationaliseras. I Turkiet t. ex. stod två missionärer anklagade, för att de utom lektionstiderna undervisat om Kristus. Många anser att Västern ej är bättre än Öster. Låt oss därför först bättre oss, innan vi bedriva ytter mission. I Europa är fattigdom ett hinder i missionen. Dock ha de tyska missionssällskapen, churum mycket hårt pressade efter kriget, redan kommit upp till fem sjättdelar av vad de varit.

Därpå gjordes jämförelser mellan olika ländernas missionsutgifter. De skandinaviska ha ökat. Men man måste räkna med att de krafter, som i andra länder är verksamma att underminera, finns verksamma även hos oss.

I sitt andra föredrag berörde dr Fries de märkligaste händelserna i nutida missionshistoria och nämnde bl. a. mötet i Jerusalem våren 1928. Där funnos 250 delegater, de flesta valda från nygrundade kyrkor. Tal nämnade vidare Free Religions Councils i Indien, profeten Harris på Elfenbenskusten, konferensen i Leopoldiville, Eritreas gränsplått för missionärer, Turkiets nyvaknande

EN POPULÄR BILDNINGSRÖRELSE I KINA

FÖR "MIDSOMMAR" AV MISSIONÄR OSCAR RINELL

Kina, det urgamla kulturlandet i fjärran östern, hade ett omsorgsfullt utarbetat skolsystem 2,000 år f. Kr. och har under alla tider visat lärdomen och dess representanter den allra största aktning. Medan vägen för både kulien och prinsen var öppen till den klassiska skolbildningen, hade intet försök gjorts att bibringa de bredare folklagren boklig bildning. Samtidigt som skolväsendet lagts på en demokratisk bas, hade dock "ett vetandets aristokrati" skapats. När modern undervisning först introducerades under den senare delen av Manchudynastien, nåddes blott ett begränsat fåtal. Sedan republikens grundande har regeringen visat större intresse för folkmassornas upplysning. Demokrati och okunnighet äro varandras motsatser. Denna artikel vill fästa uppmärksamheten vid en populär bildningsrörelse i Kina, som synes utgöra början till en verklig och stor renässans icke blott bland några få literati utan även det vanliga folgets stora massor. Den är en början till ett nytt liv för dem, och den är kanske dagbräckningen till en ny civilisation i Östern.

Denna populära bildningsrörelsens främsta ledare är herr Y. C. James Yen, en K. F. U. M. sekreterare, och graduant från universitetet i Yale, U. S. A. Sedan sin

återkomst till Kina har han ägnat sig uteslutande åt massornas upplysning. Vår framställning grundar sig väsentligen på hans uppgifter om denna rörelse. Enligt den senast tillgängliga statistiken kan 80 procent av Kinas befolkning eller 320,000,000 varken läsa eller skriva. Av denna summa finns det approximativt 73 miljoner barn i skolåldern (mellan 6 till 12 år), som icke går i någon skola, och över 100 miljoner i uppväxtåren (mellan 12 och 22) för att icke tala om mera än 100 miljoner fullvuxna. Uppfostran av barn i skolåldern har erkänts som en regeringens uppgift och ingår i det nationella skolsystemets plan. Men vad skola de andra två hundra miljoner personer, som passerat skolåldern, göra? Det är särskilt med hänsyn till denna stora grupp icke-läskunniga, som massuppförstringsrörelsen kommit till stånd. Att nå alla dessa under de närmaste tio åren är emellertid tydligt omöjligt. Det är därför rörelsens politik att väsentligen, ehuru icke uteslutande, koncentrera undervisningen på dessa 100 miljoner icke läskunniga i uppväxtåren. Detta på grund av deras förmåga och lust att lära och emedan de om 5 å 10 år skola bliva de medborgare, som komma att spela en betydande roll, då

det gäller att bestämma nationens öde. Att rörelsen lyckats i detta hänsende, framgår av det faktum att t. n. 70 procent av de inregistrerade i "populära skolor" är mellan 10 och 22 års ålder.

Att en så överväldigande stor procent av kineserna icke varit läskunniga beror på flera orsaker. Här nämna vi blott en av dem. Det finns två utpräglade språk i Kina, fastän båda använder samma skriftecken. Det klassiska "Wen-li", som under flera århundraden varit det officiellt erkända litteraturspråket, har varit ett dött språk och har knappast haft större släktkap med talsspråket än latin med svenska. Endast efter mångåriga, trängna studier har det varit möjligt att göra sig förtrogen med detta litterära instrument, och därtör har gemene man, som arbetat dagen i ända för sitt levebröd, lämnats ur räkningen. Tack vare den litterära revolutionen har talsspråket, "Pai-hua", sedan några få år tillbaka accepterats såsom nationalspråk. Numera utges tidningar, skolböcker och t. o. m. standardverk av filosofi och sociologi på detta språk. (Den kristna missionen har varit en banbrytare för detta genombrott, i det biblar och annan litteratur trycktes på "mandarinspråket" långt innan kineserna fattade betydelsen av ett populärt skriftspråk.) Detta sätter att förenka det kinesiska språket har visat sig mycket mera tillfredsställande än fonetisk stavning och andra metoder. Den populära bildningsrörelsen har adopterat "Pai-hua" och därmed i hög grad förenklat processen vid intärandet av det skrivna språket.

Under världskriget varo 200.000 kinesiska kulis engagerade vid de brittiska och franska arbetarkårerna i Frankrike. K. F. U. M. var bland de organisationer, som intresserade sig i deras välfärd, och bland dess representanter i Frankrike funnos två unga kineser, herrar Y. C. James Yen och Daniel C. Fu. Dessa arbetare varo nästan samtliga icke-läskunniga och det föreföll som om den största nyttan bestod uti att lära dem läsa och skriva deras eget språk på lediga stunder. Men textböcker eller kinesisk litteratur varo icke tillgängliga. Det blev därför nödvändigt att åstadkomma sådana på platsen. Detta medförde många svårigheter — inga kinesiska typer varo tillgängliga — och det blev slutligen nödvändigt att skriva text- och andra böcker med hand och sedan reproducera dem medelst kopparblock, gjorda genom en fotografisk process. Den tid, som stod till K. F. U. M.-sekretärernas förfogande var mycket begränsad, varför de helt naturligt sökte göra kursen i läsning och skrivning så enkel och så praktisk som möjligt. Och härigenom resulterade en ny idé — de obildade kinesernas undervisning i läs- och skrivkonsten genom att lära dem igenkänna, förstå och kopiera ett begränsat antal skriftecken. Den första arbetetidningen startades. De resultat, som vunnes i Frankrike, uppmuntrade

pionärerna att studera hela problemet om de icke-läskunnigas uppförstran mera vetenskapligt efter kriget.

Som det kinesiska språket har ett ordförråd på 40.000 skriftecken var det nödvändigt att först utforska det grundväsentliga ordförrådet i "Pai-hua", som varje människa med nödvändighet använder i det alldagliga livet. Omkring 200 publikationer samlades och under $4\frac{1}{2}$ år granskades 1.600.000 kinesiska skriftecken. Professor H. C. Chen nedlade sedan även ett betydelsefullt arbete i samband med bestämmande av dessa fundamentala skriftecken. Resultatet blev en reducering av det kinesiska ordförrådet till 1.300 skriftecken. Grundade på dessa fundamentala skriftecken utarbetades fyra läroböcker. Varje bok består av 24 lektioner. En strängt uppptagen lanthrukare (eller hushållerska) behöver endast använda 1 timme pr dag i klassrummet, 6 timmar pr vecka, 24 timmar pr månad, och då slutar han (eller hon) en textbok, som omfattar mera än 300 Pai-hua skriftecken. Hela kursen tager blott 96 timmar. Personen kan då läsa tidningar och böcker på Pai-hua samt skriva enkla brev och föräckenskaper. Dessa textböcker kostar den tabulösa summan av omkring 8 öre pr exemplar. Alltså 32 öre. Med hänsyn till tiden tar kursen sålunda 96 timmar, med hänsyn till kostnaderna 32 öre. Dessutom har ett s. k. folkets ficklexikon, som ytterligare uppger 2,000 skriftecken, utarbetats. I allmänhet använder icke genomsnitts-skribenten mera än 2,000 skriftecken. När en person sålunda kan 1.300 grundkaraktärer och dessutom äger detta lexikon, kan han vad som möjligt fordras i Pai-hua-litteraturen av en medborgare i den kinesiska republiken.

Härnäst gäller det att förmå folket tillgodogöra sig den hjälp, som erbjudes. Vid organiserandet av en massuppföringskampanj formas olika metoder för att möta varierande förhållanden på skilda orter. Detaljerna må skilja sig, men huvuddraget torde i huvudsak sammanfattas i följande: Platsen besökes först av herr Yen eller några av hans kollegor och ett försök göres att få lokala ämbetsmän, affärsmän, pastorer, lärare och studenter att skänka företaget sin sympati och sitt understöd. Medan detta försiggår väckes allmänhetens intresse genom demonstrationer, föredrag, affischer och andra medel. Kampanjens mål måste, om möjligt, förstås av alla folksikt. Sådana penningemedel, som äro behövliga, (och de äro förväntningsvärt ringa jämfört med verksamhetens omfattning) samlas genom lokala subskriptioner. De flesta klasserna hållas på kvällarna, varför skolbyggnader, tempel, affärshus, etc. tjäna som lektionssalar. En kallelse till lärare och studenter utfärdas i avsikt att erhålla deras frivilliga hjälp vid undervisningen. De frivilliga lärarna erhåller icke någon lön annat än 6 eller 8 kronor pr månad som resebidrag. Studenterna turas om att biträda

a för
Men
lärate
ingar
ar är
it ej de
an spor
! Skall
ina eller
Rinell.

sina lärare en timme på kvällarna. Så kommer rekryteringskampanjen. Platsen uppdelas i flera distrikter och varje område har ett antal frivilliga. De går från hus till hus för att värvä så många icke-läskunniga som möjligt och hävna individerna sedan till närmaste bildningscentrum. Så kommer själva undervisningen. De frivilliga lärarna förberedas först för sin uppgift genom en veckas specialutbildning. Fyra klassstyper organiseras: klasser som undervisas av individuella lärare med 20—40 personer; större klasser på 40—80 personer, som undervisas medelst tabeller som åskrädningsmaterial; läsgrupper i hemmen på 5—20 personer och slutligen "mass" klasser på 80—200 eller även mera, vilka undervisas med tillhjälp av skioptikon. Vid slutet på varje kampanj examineras samtliga personer i läs- och skrivkonsten och en förväntansvärt hög procent graduera med vackra betyg.

Det första experimentet skedde i en mindre provins i Centralkina. Omkring 1,400 personer rekryterades för att studera de 1,000 skriftecknen. 80 frivilliga lärare tjänade vid undervisningen. Omkring 50 skollokaler användes. Detta var i mars 1922. Av de anmälda fortsatte 1,250 hela kursen ut och voro sällunda även närvarande vid examen. Vid avslutningshögtiden hade 4,000 personer samlats. Provinssens guvernör, som motsatte sig kampanjen i början, var själv närvarande och gav den litterärt-bildad-medborgargraden till 967 personer, vilka hade godkänts i examen. Även de lärda av den gamla typen, som icke ansett rörelsen äga något existensberättigande, understödde den sedermera ivrigt efter att ha sett dyliga resultat. En förening för massuppfosten organiserades för hela provinsen Kiangsu. Innan 1925 funnos icke mindre än 150,000 studerande i denna enda provins! — Härrefter besöktes norra Kina. I provinsen Shantung vid hamnstaden Chefoo erhölls liknande resultat. Av 1,600 som examinerades godkändes 1,147, varav 372 voro kvinnor eller flickor. Madam Hsiung Hsi-lin, fru till f. d. premiärminister Hsiung, en av Kinas 3 äldre statsmän, utdelade diplomerna. Vid den gripande åsynen av dessa talrika graduanter, representerande alla åldrar och folkskikt brast hon ut i gråt. Hon sade sedan till Yen: "Jag har varit intresserad i alla slags organisationer i Kina. Jag är president för kvinnornas nationella förbund. Jag är president för Röda Korsets nationella kvinnoförening. Men jag skall resignera från dem alla, emedan jag nu funnit min livsuppgift. Härrefter skall jag ägna mitt liv åt utbrednin-

gen av den populära bildningen i Kina." — Senare besöktes östra och södra Kina samt skilda delar av landet. Endast stora städer besöktes i början men sedermera även en del jordbrukscentra och arméer. De konkreta resultaten på olika platser skapade ett nationellt medvetande om vikten av att utpläna icke-läskunnigheten. Under hösten 1923 hölls i Peking en nationell konferens för populär bildning, representerande Kinas 21 provinser och speciella distrikter. Den organiserade ett nationellt massbildningsförbund med avdelningar sedermera över hela Kina. Det uppges att mellan 4—5 miljoner av olika åldrar erhålla nu undervisning. Det finns mellan 1—2 hundra tjugo tusen frivilliga lärare. En hel nation håller på att få en intellektuell chock!

Vi läsa mycket litet om denna märkliga populära bildningsrörelse i dagspressen. Den är dock en betydelsefull strävan av enastående slag under de senare åren av inbördeskrig och oroligheter. Politiskt sett har Kina varit söndrat, men på skolväsendets område och särskilt den populära bildningens gebit är det ett. Denna rörelse, som avser läskunnigheten hos massorna av folket, har också verkat stimulerande på undervisningsväsendet i allmänhet. Att den också har sin stora betydelse för den kristna rörelsen behöver icke ens påpekas. Det är självklart. Med rörelsens utveckling under snart tio år har en rad trängande och invecklade problem uppstått. Det gäller att vidare utbilda kvalificerade lärare för de ständigt tilltagande skolorna och nya ledare för de många skolorganisationernas överinseende. Det gäller icke blott att lära folket läsa utan även att skapa en ny litteratur för de kommande läskunniga millionerna. Det gäller att finna utvägar att introducera modern jordbruksvetenskap för att öka jordens produktivitet och lantbrukarnas effektivitet och därigenom finna en motvikt mot böndernas armod och stegrade levnadsstandard.

Vi sluta med att citera följande ord av herr Yen, den populära rörelsens entusiastiska ledare. Han säger: "Betraktande de resultat, som hittintills vunnits, synes rörelsen iständ att tränga in överallt i hela landet inom några år. Med hänsyn till den medfödda kärlek bland folket för vetande, med hänsyn till den populära bildningens praktiska och beprövade program och med hänsyn till de lärda och förmögna osjälviska tjänst och samarbete skulle det vara för ärelystet av den populära bildningsrörelsen att adoptera som dess lösen: "Kinas icke-läskunniga millioners uppfosten i denna generation?"

Kinas gudabilder förintas

En allvarlig apell.

1930

Kina är templens förlövade land. Tempel smycka städer och byar samt många av landskapets mest natursköna dalar eller dominerande bergshöjder. Tempelbyggnader ha ej sällan en arkitektur med rik konstnärlig utsmyckning. Med fog kan sägas att tempelhusen i allmänhet hör till de bästa byggnaderna i samhället. Mycket sevärt gömmes i deras interiörer. Under tempelgårdarnas lummiga träd erfar man en sällsam känsla av lugn. Endast vid stora högtider eller särskilda tillfällen förekommer ett rörligt liv. Smarta affärsmän bjuda då ut sina varor till besökare på tempelgården. Utom förfriskningar säljs mest sådant som brukas vid de religiösa ceremonierna. Papper och rökelse bränns i bronskar eller skålar på gården och framför gudabilder i templet. Medan prästen slår på klockan och trummar och cymbaler ljuda faller den bedjande på knä inför guden och berör golvet med panan trenne gånger. Så ha fridsökande själar under sekler sökt tillfredsställa hjärtats djupaste krav genom tillbedjan i dessa tempel. Detta sker även i våra dagar.

Iakttagare av religiösa förhållanden i nutidens Kina kunna ej annat än också lägga märke till fallfårdiga tempelbyggnader, illa vårdade tempelgårdar eller gudabilder och andra religiösa symboler, som utsatts för ele-

En del av det buddhistiska helvetet i stadstemplet i Kiaocho, Shantung.

Himmelens tempel i Peiting (Peking).

Kristendomen har aldrig uppmärksammats så av det kinesiska folket som i dag. Detta tack vare de senare årens angrepp och försvar. Fastän många äro kritiska saknas ingalunda villighet från folkskarornas sida att lyssna

a för
Men
lärute
ingar
ar är
tusenfalt mera maktpåiggande. Lat ej de
stora kraven verka nedtryckande utan spor-
rande! Sök de andliga kraftkällorna! Skall
det hedniska Kina bliva ett ateistiskt Kina eller
ett kristet Kina?

Oscar Rinell.

mentens destruktiva krafter och befinna sig i olika stadier av förvittring. En övergiven gudbild är verkligen en patetisk figur; regnet har spolat bort dess glada färger och anfrätt dess »lerköt«, så att själva skelettets trästomme syns på flera ställen. Vidskeplig fruktan förhindrar i allmänhet ett värdigt eller anständigt borttagande av det förmultnande. Ingenting kan göras för så vitt någon välgörare icke bisträcker med medel för en fullständig restaurering. Den stackars guden förintas så småningom och dess förnämsta beständsdel återgår till det element, varav den formats. Visserligen givas platser, där nya bilder och reparerade tempel finnas, men tillräckligt belägg finns för att kinesernas religiösa idéer och den hedniska kulten börjat förlora sitt järnhårda grepp om folksjälen. Många milioner människor ha erfärt att de gamla symbolerna för andliga ting icke kunna fylla moderna krav eller självs evighetslängtan.

Under de senare åren har nationalregeringen fört en målmedveten kamp mot avgudadyrkan och vidskepliga bruk. De nya ämbetsmännen av vilka de flesta äro unga och utbildade i utlandet, ha här och var gått i spetsen för denna rörelse. På flera platser ha de engagerat de nationalistiska trupperna för att förintta gudabilderna i templen.

re en timme på kvällarna. Så komm impanjen. Platsen uppdelas i flera område har ett antal frivilliga. Di hus för att värvä så många icke-ljigt och hänvisa individerna sedan ildningscentrum. Så kommer själva De frivilliga läraryna förberedas för genom en veckas specialutbildni organeras: klasser som undear ära med 20—40 personer; stör -80 personer, som undervisas medels skrädningsmaterial; läsgrupper i hela personer och slutligen "mass" kl 0 eller även mera, vilka undervisas med optikon. Vid slutet på varje kampa samtliga personer i läs- och skrivko vänansvärt hög procent graduera mi

t första experimentet skedde i en mind ralkina. Omkring 1,400 personer re studera de 1,000 skrifttecknen. 80 tjänade vid undervisningen. Omkring användes. Detta var i mars 1922 da fortsatte 1,250 hela kursen ut och även närvarande vid examen. Vid en hade 4,000 personer:

nör, som motsatte sig ka , , , , närvärande och gav den litterärt-bildad- den till 967 personer, vilka hade godki

Även de lärda av den gamla typen, t rörelsen äga något existensberättigan le den sedermera ivrigt efter att ha tat. En förening för massupprostan för hela provinsen Kiangsu. Innan 1! mindre än 150,000 studerande i denna ! — Härefter besöktes norra Kina. I utung vid hamnstaden Chefoo erhölls li it. Av 1,600 som examinerades godkä v 372 voro kvinnor eller flickor. Mad lin, fru till f. d. premierminister Hsi is 3 äldre statsmän, utdelade diplomern ande åsynen av dessa talrika graduante alla åldrar och folkskikt brast ho i sade sedan till Yen: "Jag har varit i slags organisationer i Kina. Jag är p nornas nationella förbund. Jag är p ja Korsets nationella kvinnoförening. M ignera från dem alla, emedan jag nu fun gift. Härefter skall jag ägna mitt liv å

Medan den som skriver dessa rader på våren 1929 var i Chucheng, Shantung, intågade en del av den segrande nationalarmén. Soldaterna hade icke varit länge i staden förrän de begåvo sig till de största tempelen i avsikt att pröva sin krafter på skräckinjagande avgudar. Gudabilderna av lera krossades obarmhärtigt, medan de av trä höggos sönder. Den mäktige stadsguden liksom det buddhistiska helvetets ringaste tjänsteande delade samma öde. Vad skickliga yrkesmästare skapat och folkskaror i århundraden tillbeddit slogo dessa soldater på en halv dag i spillror. Detta var jag i tillfälle att konstatera vid besök i flera tempel. Endast ett fåtal konstnärliga bilder eller sådana som tillverkats av metall eller sten hade icke detroniseras eller vandaliseras. Prästerna drevos ut på gatan berövade sina existensmöjligheter. Inför detta helgerän begingo två präster självmord, den ena genom att intaga gift och den andra medelst hängning. Att döma av soldaternas ansiktsuttryck och yttrandena verkade det hela som ett lustigt skädespel. Den stora folkhopen greps av förfaran men var nog icke övertygad. Den tror blint på att högre makter komma att bestraffa dessa våldsverkare. Först när tiden visar att detta icke sker, kommer dess tro på avgudar att fullständigt undermineras.

Sedan republikens införande ha flera tempel förvandlats till skolor. Tempelklockans klämmande sammankallar en skara vakna ungdomar till lektioner i de förut så fridsamma tempelgårdarna. Kampanjen mot avgudadyrkan har varit rätt grundlig i vissa landområden medan andra ännu icke berörts. Även i trakter som ligga avlägsna från de stora sträckvägarna, kan man stundom se tempel utan gudabilder. Sant är att Tu Ti Miao eller »markens tempel» fortfarande existerar i talrika byar men även en del av dem har berövats sina gudar. Stundom kan man få se helgedomar, som förlorat sin gudabild, men ersatt den med ett papper varpå ordet »Shen» (Gud) är skrivet och vilket uppklistrats på den plats guden innehäft. Någon gång har en egendomligt formad trädstam eller en

ohuggen sten placerats på tronen. Man undrar om det inte är bättre att tillbedja sådant än ingenting alls. Månné icke i så primitiv form det ger uttryck för en religiös känsla? Gripande är emellertid att se huru ständaktig den religiösa instinkten är hos somliga människor.

Gudabilderna förintas och det med stor hastighet. Detta faktum innebär en den största uppfordan till och den största faran för kristendomen och civilisationen i Kina. Inom vissa kretsar söker man bringa nytt liv i de gamla religionerna. Men när folket en gång insett deras otillräcklighet torde det vara svårt att övertyga det om deras andliga livskraft. Det finns en tendens hos somliga, som förlorat tron på avgudarna, att betrakta religion överhuvud som en lyxartikel. Läkare framhålla att botandet av ett symptom icke är bästa sättet att hjälpa en patient. Han tror sig kanske vara botad och blir ovillig att eliminera själva roten. Är månné detta fallet med Kina och dess avgudar? Nationalregeringen tenderar att söka tillgodogöra sig civilisationens frukter såsom modern undervisning, medicinska hjälpmmedel, sociala reformer, moraliska normer och industriella framsteg. Kina vill med andra ord adoptera den västerländska kulturens frukter, men samtidigt vägra mottaga den kristna religionen — den verkliga drivkraften och inspirationen till alla dessa framsteg. Skall agnosticism och ateism ersätta hedendom och vidskepelse?

Gudabildernas sönderfallande konstituerar en väldig apell. Stora folkmassor med sin sekelgamla religionsutövning kommer icke att lättvindigt övergiva allt. Ämbetsmännien börja inse detta och ha därför givit order om att kampanjen icke forceras allt för fort. Den kristna religionens representanter anse att användandet av maktmedel i religiösa frågor är förkastligt. De mera upplysta bland kineserna framhålla dess berättigande i fråga om bekämpandet av vidskepliga element i religionen. De kristna ledarnas utbildning, deras uppfattning av religionsfridens princip och evangelii anda, allt bidra-

igen sten placerats på tronen. Man und om det inte är bättre att tillbedja sådant ngenting alls. Månné icke i så primitiv i det ger uttryck för en religiös känsla? ande är emellertid att se huru ständak den religiösa instinkten är hos somliga riskor.

dabilderna förintas och det med stor ghet. Detta faktum innebar en den störppfordran till och den största faran för indomen och civilisationen i Kina. Inom kretsar söker man bringa nytt liv i de religionerna. Men när folket en gång as otillräcklighet torde det vara övertyga det om deras andliga livs-

Det finns en tendens hos somliga, förlorat tron på avgudarna, att betrakta in överhuvud som en lyxartikel. Läkare illa att botandet av ett symtom icke ta sättet att hjälpa en patient. Han kanske vara botad och blir ovillig ninera själva roten. År månné detta ned Kina och dess avgudar? Nationalgen tenderar att söka tillgodogöra sig tionens frukter såsom modern under-, medicinska hjälpmittel, sociala remoraliska normer och industriella g. Kina vill med andra ord adoptera sterländska kulturens frukter, men gt vägra mottaga den kristna religiöden verkliga drivkrafter och inspirall alla dessa framsteg. Skall agnosti h ateism ersätta hedendom och vid?

bildernas sönderfallande konstitueväldig apell. Stora folkmassor med elgamilia religionsutövning kommer lättvindigt övergiva allt. Ämbetsbörja inse detta och ha därför givit att kampanjen icke forceras allt för n kristna religionens representanter användandet av maktmedel i religgor är förkastligt. De mera upplysta ieserna framhålla dess berättigande m bekämpandet av vidskepliga eleligionen. De kristna ledarnas utderas uppfattning av religionsfriprincip och evangelii anda, allt bidra-

ger till att fördöma begagnandet av tvångsmedel. Människorna måste vinnas på övertygelsens väg. De kristna ställas inför ett faktum. Här gäller det icke att diskutera utan blott acceptera ett givet sakförhållande. Kristendomen har aldrig uppmärksammats så av det kinesiska folket som i dag. Detta tack vare de senare årens angrepp och försvar. Fastän många äro kritiska saknas ingalunda villighet från folkskarornas sida att lyssna

till evangelii budskap. Att vinna dessa för Kristus är en överväldigande uppgift. Men att å ena sidan söka omvända dessa därute och å andra väcka slumrande församlingar härhemma att inse missionslägets allvar är tusenfalt mera maktpålliggande. Låt ej de stora kraven verka nedtryckande utan sporrande! Sök de andliga kraftkällorna! Skall det hedniska Kina bli ett ateiskt Kina eller ett kristet Kina?

Oscar Rinell.

egna skulle komma i fara. Svårt är att säga, vad det i längden skall bli av det stora och folkrika Kina. Det ser ut som skulle det sonderslitas bit för bit av sina egna inbyggare. Men kanske fullbordas någon gång revolutionen och lugnet återställs, och då torde Kina komma att med heder taga sin plats bland världens stora nationer.

Den kinesiska frihetsrörelsen och missionen

Uppläst vid årets predikantmöte i Iron Mountain, Mich.
av pastor Simon P. Englund

(Forts. fr. föreg. no.)

Bokens sista kapitel behandlar nationalismens och missionens framtidsutsikter. Författaren säger härom, att det framtida förhållandet mellan de kinesiska nationalismen och den kristna missionen är alltför problematiskt att i detalj diskuteras. De, som äga bästa kännedom om Kina och de nuvarande svårigheterna, torde vara de mest tystlättna rörande denna fråga. Men, säger han, då jag tänker på problemet om det nationalistiska Kina och det kristna arbetet, synes mig fyra riktlinjer så klara, att jag tar risken och omnämner dem. Det kan icke vara fråga om förutsigelser. Ingen, vore sig utlännings eller kines kan med ledning av det nuvarande komplicerade läget profetera om framtiden med någon säkerhet. Det är endast några observationer.

Den första observationen är, att en bestämd skillnad bör göras mellan det nationalistiska partiet och den nationalistiska rörelsen, mellan revolutionens instrument och själva revolutionen.

Dr David Yui, dåvarande ordförande för det Nationella Kristna Rådet, fällde några ord vid årsmötet 1927, som förtjänar att begrundas i detta sammanhang. Han yrkade enligt rapporten på samarbete mellan den kristna och den nationalistiska rörelsen. Detta borde vara möjigt, då den nationalistiska rörelsens väsentliga mål icke vore oförenliga med den kristna rörelsens principer. Han framhöll tydligt, att det nationalistiska och det kommunistiska partiet måste skiljas från den nationalistiska rörelsen. Den nationalistiska rörelsen, försäkrade han, är en populär rörelse, som omfattar folk i alla delar av Kina, och eftersom den f. n. icke har någon erkänd ledare eller någon organisation, är och blir den likväl en allt mer betydelsefull faktor i nationens liv.

Den andra observationen är, att en bestämd skillnad bör göras mellan den kristna rörelsen och de s. k. kristna nationerna. Om icke en utväg kan finnas att effektivt frigöra den kristna missionsen, företrädd av den kristna församlingen, från den kommersiella inkräktningen, påvingad Kina med militärmakt, så att kineserna klart inse, att dessa tvenne

företeelser icke blott är särskilda, men mot varandra stridande, finner det ingen framtid för missionen på någon som hälst grundval, som rättvisligen kan kallas andlig. Det kinesiska folket näste inse, att missionärerna, som i Kristi namn arbeta bland dem, absolut fördöma sina respektiva regeringars imperialistiska och militaristiska politik. Svärdet måste skiljas från korset.

Den tredje observationen går ut på att en tydligare skillnad än hittills bör i framtiden iakttas mellan den kristna missionen o^{ch} den kristna församlingar i Kina. Vid en icke officiell konferens i Shanghai år 1926 enades en representativ grupp av kristna ledare om följande uttalande rörande den kinesiska församlingen:

1) "Denna konferens anser att missionsuppgiftens slutmål är grundandet av en självständande, självbetalande och självunderhållande kyrka. Denna kyrka skall äga full frihet att utveckla sitt andliga liv och äga kyrklig självstyrelse. Varken de kinesiska kristna eller de utländska missionärerna kunna vara tillfredsställda med något mindre än detta.

2) Förvaltanget av hela det kristna företaget bör så fort som möjligt överlämnas till den kinesiska kyrkan.

3) Missionen (missionssällskapen) har hittills varit en nyttig enhet i det kristna arbetet, men perioden för dess ansvarsfulla arbete nalkas nu slutet. Tiden, då dess myndighet skall upphöra, kommer att variera med hänsyn till missionsfält och kyrkliga organisationer, men de utländska organisationernas myndighet bör så snart som möjligt upphöra."

Det nationalistiska Kina respekterar icke en förfalskad tro, ej heller accepterar det en utländsk sådan. Problemet gar oändligt djupare än till frågor rörande styrelse, kontroll eller underhåll. Det är en öppen fråga, huru mycket den kinesiska församlingen framdeles kommer att behålla eller övergiva av den västerländska kristenhetens uppfattningar, angående organisationer, gudstjänstritualler, teologi etc. Men ett är visst. Endast i den män kristendomen i Kina blir andligt inhemsk, kommer den att förbliva och vinna ökat utrymme.

Genast uppstår då frågan, om västerlandets kristna samfund, vilka fruktigt lämnat sitt understöd till dess av utlännings kontrollerade institutioner, kommer att fortsätta detta understöd, även sedan ledningen en gång överflyttats från missionärerna till de kinesiska kristna ledarna. Det finns element i den antikristliga kampanjen som framhäller, att missionsen liksom andra utländska företag, uteslutande bedrivs i självishetens intresse. Det råder en utbredd känsla i Kina, att hela det utländska missionsföretagets upprightighet kommer att prövas genom de västerländska kristnas svar på denna nödvändiga omläggning. Missionen har skapat en så

stor missionsapparat i Kina, att den kinesisk-kristna församlingen icke blir i stand att under den närmaste framtiden övertaga det ekonomiska ansvaret för den i dess helhet. Det är salunda hemförsamlingarnas moraliska plikt att i fortsättningen ekonomiskt understödja den kristna verksamheten i Kina, även om den ställes under kinesisk ledning.

Den fjärde och sista observationen med anledning av tidsläget är nödvändigheten av att göra en mera markerad skillnad mellan kristendomen och Kristus. Dr. C. S. Mino, en av Kinas mest framstående religiösa ledare, säger: "De kristna erkänna, att vad de kristendomsfientliga sökt kritisera och angripa är icke Kristus utan dåliga församlingar och dåliga kristna. Det avgörande problemet, inför vilket kristendomen i dag ställes, är bristen på personlig religiös erfarenhet åt de kristnas sida." Dr. P. W. Kuo, ävenledes känd som en nitisk kristen ledare, gör en liknande iaktagelse. Han säger: "Det är ett sällsynt faktum, att vi ibland all ogynnsam kritik av kristendomen finna mycket få, om ens något angrepp, riktat mot Jesu Kristi personlighet eller Hans lär. De invändningar, som rests, riktas då icke så mycket mot kristendomens kärna, den verkliga religionen, som mot sättet, varpå den är organiserad och förkunnad. Härutinnan ligger den kristna missionens budskap samt hoppet om en bättre och större kristen kyrka i Kina."

Citerande Stanley Jones, säger författaren: "Syftet med den kristna missionsen är icke att göra propaganda för Västerns civilisation eller kyrkoforum, utan det är helt enkelt att göra människorna lika Jesus Kristus. Själva vilja vi vara lika Honom. Vi vilja delaktiggöras av Hans kraft. Vi vilja ge oss själva på samma sätt som Han gav ut sig för världen. I Honom ser jag hela det mänskliga livets fullkomning. Därför är det missionens uppgift att göra människorna lika Honom. Och till detta mål finnes ingen annan väg än Jesus Kristus själv, ty Han är Vägen, Sanningen och Livet."

Under denna kritiska tid i Kina måste allt göras för att Kristi Ande må mäktigt påverka varje område av det mänskliga livet. Kinas djupaste behov är Kristus. Det behöver icke i första hand teologiens Kristus, ej heller konstens Kristus eller den västerländska kulturen Kristus, utan evangeliets Kristus, Nascarets bergspridkans, korsets och uppståndelsens Kristus.

* * *

Författaren avslutar sin ytterst intressanta och värdefulla bok med följande tänkvärda ord: Nutidsläget i Kina är fruktansvärt kritiskt men har likväl under de senare åren aldrig varit så förhoppningsfullt som just nu. Det företer många problem och faror men även inspirerande framtidsutsikter. Författaren tror, att det finnes något i det kinesiska folkets karaktär, något i landet

outtömliga resurser och något i nationens kulturarv och moderna renässansrörelse, som gör hopploshet även under den nuvarande krisen omöjlig. Jag kan icke och vill icke tro, att Kinas gyllene tid har förflyttat. Jag tror detta, även emellertid jag tror, att den kristna rörelsen har ett oerhört betydelsefullt bidrag att lämna till det Kina som skall komma. De skuggor, som lägat sig över horisonten till den gulemannens land, bebådade icke aftonskymning med natt, utan morgonrodnad till en ny dag. Västerns kristna, som „gjort en vacker insats i Kinamissionen, har alltför en stor missionsuppgift att utföra i Kina.. Den kinesisk-kristna församlingen, som vuxit i andlig mognad under förföljelsernas stormar, skall säkerligen sträva efter att ytterligare vinna i sin styrka och ytterligare slagkraft. Omläggningen av missions-tekniken och de framtidta relationerna mellan de yngre och äldre församlingarna kommer att gå i den kristna gemenskapens och solidaritetens tecken. Den ömsesidiga ansvarsänslan borgar för större kraftutveckling i utbredet av Guds rike. Det kristna arbetet i Kina går helt viast mot en härligare tid än det haft i det förflyttna. Jag tror på den kristna rörelsen i Kina, emedan jag tror på Gud. Han har bevarat Kinas civilisation i flera tusen år och berett dess fridsökande miljoner för sitt evangelium utan en bestämd avsikt? Kristus har även dött för Kinas odödliga själar och många skola ännu genom Honom komma till livsgemenskap med Gud och finna svaret på alla det mänskliga hjärtats, ja, hela människosläktets tids- och evighetsfrågor. Kina måste frälsas, icke för sig självt allenast, utan för mänskligheten. Kina skall påverka mänsklighetens utveckling, och Gud behöver det i sitt världsomspännande frälsningsverk. En kristen kan icke undgå att se, huru Gud uppenbarar sig själv i det pånyttfödelsens verk, som nu försiggår i Kina. Härligare förmän och ädlare uppgift än att arbeta och bedja för Kristi andes blomstring i det nya Kinas hjärta och själ, finnes ingenstädes i världen! Verket är Guds, och Han skall understödja det. Kristus är densamma i går — det förflyttuna — i dag — det närvärande — och desslikes i evighet — det oändliga och icke uppenbarade tillkommande. Därför är jag optimist och tror på en stor-slagen framtid för den kristna rörelsen och det nya Kina.

Det sjuttioåttonde årliga läger-mötet på Ossining, N. Y.

Till Ossining, till Ossining! Klockan mellan sex och sju på morgonen fredagen den 25 juli, rullade automobilen så glättigt ut genom Brooklyns gator. Den tidiga timmen var vald i ängdamål att hinna igenom Manhattan, innan den väldiga trafiken av lastbilarna började. "The underworld" höll väl som

bäst på att söka vila ifrån sina nattliga strapatsor och affärsmänniskorna kunde gott sova en timme eller så, innan de likt en böljande ström började ringla sig mot tunnlar och spårvagnar. Men i en klass var vaken och fylde nu som bäst trottoarerna i långa takfastastrupper på väg till sina arbetsplatser, det var arbetsfolket, de, som påstår arbeta, icke med huvudet, utan med händerna. Vi voro glada att se så många av dem och voro färdiga att tro med Lincoln: "Gud måste tycka om dem efter han skapat så många av dem," men det var ju ej för det, som de skapades, utan därför att de behövdes så väl.

Han nägon av er stått på en av de stora jättebroarna, som spänna sig över East River, förbindande Brooklyn med Manhattan, tidigt en morgonstund, så där i soluppgång? En lätt morgondimma hänger luftigt likt en brudslöja i rymden och försöker att skymma topparna av vår skyskrapor, dessa magnifika, ståtliga industripalats, som höja sig likt gigantiska monument över människosnillet och arbetsförmågan. Tusentals fönster glimma i den uppgående solens sena likt guld och diamanter. I djupet ser man gatorna likt smala dalgångar tränga sig fram. Där nere är ännu nörröt, men där ovan dansa solstrålarna sin muntra morgondans och därborta utbreder sig den väldiga oceanen med frihetsgudinnan som vakt vid inloppet till metropolen. En bakgrund värdig tavlan — Vem var det som gav våra underbara, vackra jättebyggnader namnet skyskrapor? Ett banalt namn! Det var en prosaisk personlighet, han stod ej på någon av broarna, han måste ha stått i en trång mörkligränd och sett en brant vägg gå lodrätt upp i skyn. Trots skyskrapor är dock New York ännu icke lika hög som den är lång och bred. I Uppsåtar att läsa om en stad, vars längd och bredd och höjd är lika.

Men automobilen ilade genom gatorna och följede icke denna gång den förnäma och förtjusande Riverside Drive, utan gick i stället genom Bronx River Park. Lika vackert, lika underbart, lika morgonfriskt i den tidiga timmen. Här är natur, men ej vild natur. Man skulle vilja kalla den tam eller rättare tämjd natur. Människokonsten och naturen gå hä hand i hand. Gräsplanerna är hår klippta och rena, träden äro ansade och välskötta, blommorna hålla sig så snällt på rabatterna, här och där en liten konstikt byggd bro över en portlande bæk eller ett litet miniatyrfall över en liten pittoresk klippformation. Min unge brorson, som nyss anlänt från Sverige, blev alldeles hänyrkt över det vackra skädespelet. Han visste ej om, att landet var så vackert. I Europa är ju U. S. A. endast känt, som landet av dollar och fläsk. Men ack, nu ilade själens öga bort, långt bort till oslägna ängar fulla av vildblomster, till skogsdungar, där träden få växa som de själva vilja och slingra sig ut och in

[Den 21 augusti 1930]
Bibelklass i Shantung
C. E. Scott, i Tsinan, skriver om
klass för ledare uti lantdistrikten av mu-
rar, där äldste och diakoner mötte under
en månad av hårdia studier. Dessa an-
strängningar förtjänade en kraftig rekom-
mendation, vid tanken på de lidanden
som ej kom förekommo i den tid att
et som fält, kunde av kringströvande soltider och en
organisera en ny församling i denna här-
de medlemmar av evangelisterna sal-
karor. Delar av föreläktiga plats som
uppdelades. Under lördagar
varit bättre tillfällen. Under klassen sista
högtidlig natt
byarna. Den sista
upporf-
-förr.
na

Bibelklass i Shantung
[Den 21 augusti 1930]
C. E. Scott, i Tsinan, skriver om
klass för ledare uti lantdistrikten av mu-
rar, där äldste och diakoner mötte under
en månad av hårdia studier. Dessa an-
strängningar förtjänade en kraftig rekommendation, vid tanken på de lidanden
som ej kom förekommo i den tid att
et som fält, kunde av kringströvande soltider och en
organisera en ny församling i denna här-
de medlemmar av evangelisterna sal-
karor. Delar av föreläktiga plats som
uppdelades. Under klassen sista
högtidlig natt
byarna. Den sista
upporf-
-förr.
na

Mitt åne utgör snarare en revy över
en bok med ovanstående titel än en av-
handling. Bokens författare är Oscar
Rinell, en missionär i Kina och son till
en svensk missionär i Kina.

Senaste tiden händelser visa, att
världshistoriens brännpunkt håller på att
förflyttas till fjärran Östern. Theodore
Roosevelt yttrade på sin tid: "Medelha-
vets era slöt med upptäckandet av Amerika. Den atlantiska eran är nu vid höjd-
punkten av sin utveckling och måste
snart uttömma de resurser, som den för-
fogar över. Stilla havets era, ämnad att
vara den största av alla är just i gry-
ningen". Med förbrukandet av de euro-
peiska marknaderna, vilket nu rådande
kris utgör ett tydligt bevis på, med Syd-
amerika avlägsnat från den internatio-
nella tävlan genom tillämpning av Mon-
roe-doktrinen, och med Afrika ännu för-
nära det civiliserade tillståndet för att
kunna ge mycket till världsmarknaden,
tyder allt på att nästa stora arena
för internationell tävling med nödvändig-
het blir fjärran Östern och i synnerhet
Kina. För omkring 25 år sedan saade
John Hay om Kina: "Den som förstår
detta stora rike socialt, politiskt, ekono-
miskt och religiöst, har nyckeln till
världspolitiken under de nästa fem se-
klen". H. G. Wells fällde nyligen föl-
jande behjärtansvärda yttrande: "Man
må tvilia på att någon enda av de sena-
ste tolv mänskernas händelser i Amerika
eller Europa kommer att spela en
framstående roll i framtidens historia.
Men när vi betraktar Kina, synes det finnas
något mera än framåtskridande där.
Det är en förändring i rytmén. Det är
en tydlig ansats till att skapa en ny
fas, ett nytt Kina, ingenting likt vad
världen någonsin förut skrädat: en upp-
fordran, ett löfte till hela mänskligheten.
Mig synes, som om detta nya Kina är
ojämförligt det intressantaste på de nu-
varande händelsernas scen, och värt stu-
dium och uppmärksamhet mera än nä-
got annat."

I våra dagars Kina, säger författaren,
försiggår kanske den mest gigantiska
revolution, som någonsin förekommit i
mänskostälkets historia. Det kinesiska
folket genomgår nu fem slags revo-
lutioner—intellektuell, religiös, industriell,
social och politisk revolution. En
jämförelse mellan övergångsperioden
från gamla former till en tidsenlig orga-
nisation i Kina med liknande situatio-
ner i de västerländska folkens historia
giver vid handen, att vad som nu på-
går i detta land, är ingenting mindre än
danandet av en modern nation, jämför-
lig med den process, vilken de väster-
ländska folken genomgått under den pe-

SÄNDEBUDET

[Den 7 augusti 1930]

riod i sin historia som kallas den "moderna". Det gives dock flera olikheter mellan de historiska processer, som förekommitt i Västern och de, som nu försiggår i Kina. Först bland dessa är oliheten i tidpunkten. I de västerländska länderna började den intellektuella renässansen stimulera mänskors tänkesätt och utvidga deras kunskaper i det 13de seklet. Den religiösa reformations med förändringar i mänskornas religiösa liv och organisation kom i de 15de och 16de seklen. Den politiska revolutionen, som gav upphovet till demokratins utbreddning och en omgestaltning av den sociala strukturen, framträdde i det 18de seklet, och slutligen åstadkom den industriella revolutionen i de 19de och 20de seklen stora förändringar i ekonomiskt hänseende. Dessa revolutionära rörelser uppkomst och utveckling i Europa omfattade sålunda omkring fem århundraden, och de stora förändringarna skedde gradvis, så att folket hade tid att åtminstone delvis anpassa sig efter den ena processen, innan den andra hunnit börja verka. Det oerhört betydelsefulla faktum är, att alla dessa revolutionerande rörelser ha i Kina sammantränt i en enda generationens livstid.

En annan olikhet mellan den yttre omväxlingen och den inre nydaningen i Kina och motsvarande processer i Västerns historia är befolkningens omfattning.

Vid tidpunkten för dessa händelser hade hela Europa långt mindre folk-
mängd än Kina nu har. Hela den vita befolkningen i de 13 staterna vid tiden
för den amerikanska revolutionen var
mindre än den nuvarande befolkningen i
det område, som tills helt nyligen kunde
kallas det kinesiska huvudstadsdistrik-
tet. När fransmännen började sin hun-
draåriga strävan att införa en republi-
kansk styrelseform, levde mindre folk i
Frankrike än nu är fallet i provinsen
Hupah. När Garibaldi ledde frihets-
rörelsen i Italien, var hela den italienska
befolkningen mindre än den nuvarande
invånningen i provinsen Chekiang. Bis-
mark började sitt arbete i ett land med
mindre folkmängd än den nuvarande
provinsen Chili. Ännu så sent som år
1832, då den stora engelska parlaments-
reformen genomfördes, hade Storbrit-
tanien en mindre befolkning än det nu-
varande invånantelet i provinsen
Kwangtung. Skandinaviens hela folk-
mängd är mindre än befolkningen i pro-
vinsen Fukien. Europa (exklusive Ryss-
land) och Mindre Asien tillsammans ha-
minre antal mänskor än Kinas 21
provinser. Nord- och Sydamerikas to-
tal befolkning är mindre än hälften av
befolkningen i Kinas 21 provinser. Ki-
neserna utgöra en fjärdedel av hela jor-
dens befolkning. Om det kinesiska fol-
ket skulle passera en given punkt en
och en, skulle processionen aldrig taga
slut, ty innan den sista personen av den-
na generation hunnit förbi, skulle en an-

nan generation inträtt på scenen. Dessa
fakta om befolkningens omfattning bär ihågkommas, när man stundom är be-
nägen att bliva otälig över att nyord-
ningen i Kina går alltför långsamt.
Att vänta att de stora omvälvningar, som
nu försiggår i Kina, kunna åstadkommas
utan allvarlig desorganisation eller inom
ett par decennier och att anse, att kine-
serna själva icke är i stand att lösa
sina egna problem i sinom tid, är att
visa okunnighet om de många betydelse-
fulla åtgärder kineserna vidtagit för att
lägga grunden till ordning och framåt-
skräckande för framtidens.

Den kinesiska nationens och civilisa-
tionens panyttföelse är en följd av kontak-
ten med den västerländska kulturen
och korsbefruktningen mellan den väster-
ländska och kinesiska kulturen. Kine-
sernas förbindelser med utlänningar före
det 19de seklet kunnat kortligen beskrivas sålunda: de mötte och besegrade
eller absorberade mindre, halvcivilisera-
de stammar, vilka varo mycket under-
lägsna i kulturellt hänseende. Under
dessa sekler, då kineserna utvecklade sin
egen civilisation, sina egna sociala och
politiska idéer och system, var det helt
naturligt, att de skulle anse sig själva
och sina tänkesätt i hög grad överläg-
na andra folk och deras idéer. De an-
togo, att Västerns folk tillhörde samma
kategori som de i Tibet, Siam, Birma,
Korea och andra närliggande länder, som
de besegrat och utkräftat undersättlig lydnad
av. Brev från Kinas kejsare till
franska och engelska konungar och rys-
ka tsarer, äro alla avfattade på ett
språk, avsett för underlägsna och tribut-
skyldiga härskeare. Sändebud från grann-
länderna måste genomgå ceremonien att
genom knäfall med pannan mot marken
visa tecken på underdåigkeit från deras
härskarsa sida inför kejsaren, som var
Himmelens son. De förväntade alltså,
att de västerländska härskearens ambas-
sadorer och andra officiella representanter,
som kommo till Kina i det 19de
seklet, skulle följa de former som gävo
uttryck åt en underordnad ställning, och
som varit avsedda för alla mellanhavande
mellan Kinas kejsare och andra folks
regenter. Dessa moderna västerlänningar
vägrade emellertid att bliva av kine-
serna betraktade såsom en underlägsen-
ras med en underlägsen civilisation. I
stället hävdade de sin egen överläg-
sitet, De fordrade rätt att kontrollera vis-
sa områden, där de uppehöll sig. De
krävde, att deras medborgare skulle
styras enligt deras egna lagar och icke
efter kinesisk lag. De anförde skäl för
att deras sociala seder, deras sätt att
leva och tänka varo bättre än kineser-
nas. Framförallt voro de till det ytter-
sta otäliga över kinesernas övertygelse
om deras urgama institutioners och me-
toders överlägshet.

Vissa västerlänningar önskade allvar-
ligt hjälpa kineserna. De ansågo, att upp-
rättandet av kontroll över ett militärt
svagare folk var dålig etik och dålig af-

fär eller bädadera. Aldrig förr hade kineserna på så sätt haft nära förbindelse med främningar, som icke utnyttjat alla fördelar av sin överlägsna militärtyrka för att få vad de önskade, utan som också förklarade att de av humanitära skäl ville oegennyttigt hjälpa Kina och handlade på sådant sätt, att intycket blev, att åtminstone somliga bland dem voro uppriktiga. Ej heller hade kineserna hört främmande makter framhälla, att rätt i stället för makt var den enda rätta grunden till internationella mellanhavandens lösning. Förvirringen hos kineserna ökades därigenom att främlingarna själva icke handlade konsekvent. Stundom talade och handlade de som om rätt och icke makt var avgörande. I bland återigen anlitade de makten för att utverka nya "rättigheter", och samtidigt besky尔de de kineserna för att dessa icke uppfylldes de genom vapenmakt påtvingade förpliktelserna. Alldeles som om vilket folk som hälst icke skulle söka undkomma sådana förpliktelser, om det vore möjligt, resonerade kineserna. Det var sálunda inte underligt, att kineserna icke visste, vad som borde med rätta göras, då de ställdes inför dessa nya förbindelser med Västern, ej heller var det underligt, att rätt stor förvirring rådde i den omorgang, som blev oundviklig, i den man förbindelserna började tilltaga i antal och intensitet.

Vår svenska kinamissionär, dr J. G. Anderson, stämplar i sin bok, "Draken och de främmande djävula", vissa drag i de främmande makternas uppförande mot Kina som "den vita faran". Han är dock givetvis icke blind för, "att den vite mannen under de senaste 50 åren oerhört vidgat kinesernas andliga horisont och satt i deras händer mäktiga hävstänger till materiell förkovran." Den kristna missionen från Västern har varit en av de bidragande faktorerna till Kinas utveckling. Kristendomen har i skilda länder varit den moraliska revolutionens religion. Förr nära 2,000 år sedan varnade man folket i Mindre Asien för de missionärer, som hade "vint världen upp och ned." Det var oundvikligt även i Kina, att en tro, som strävade efter att revolutionera mänskossjälén, också skulle göra sitt inflytande gällande i samhället. Kristendomens representanter förkunnade ej endast ett andligt budskap, de utförde också ett socialt arbete, grundade skolor och sjukhus, vilket allt bidrog till att skänka kineserna ett enastående exempel på praktisk filantropi. Dessa kristna institutioner gav impulsar åt en rad inhemska välgörenhetsorganisationer. Fotbindningen och kvinnans slaviska ställning voro tvenne i ögonen fallande sociala olyckor, som missionärerna ha bekämpat. Sjukhus här och var i landet lärde kineserna hygienens första grunder och förde dem i kontakt med modern medicinskt vete-

ningscentra, som ha direkt eller indirekt uppfostrat ett ansenitlant av Kinas nuvarande ledare och ha verkat i hög grad stimulerande på nationens skolväsende.

Men det fanns ett annat område, där missionens aktivitet skulle så revolutionens frö, nämligen det politiska. Vid tiden för revolutionen år 1911 blev en av de unga kinesiska ledarna tillfrågad om, när denna moderna rörelse kunde sätta början. Han svarade, att han trodde den verkliga började, när Robert Morrison först landade i Kanton. Svarat var måhända en överdrift, men betydelsefullt i betraktande av de senare årens händelser. Missionens skolor voro i icke ringa grad ansvarige för de kinesiska studenternas undervisning i principer rörande modern historia och statskunskap. Teoretiskt sett ha frihetens, demokratiens, patriotismens och nationalismens idéer, vilka voro helt och hållit nya för det unga Kina, påverkat ett växande antal därför, att de blivit otillfredsställda med manchudynastins despotism och ruttenhet och arbetat för en förändring till varje pris. Praktiskt sett var kristligt inflytande i viss mån ansvarigt för Taipingupprorets ledare, som nästan lyckades att med sina anhängare stötta manchuerna i det 19de seklets mitt, och även för dr Sun Yat-sen, som föddes 1866 och är känd som "revolutionens fader." Lägg härtill de många unga kineser, utbildade helt eller delvis under missionens inflytande, vilka nu utgöra en rätt stor del av den nationalistiska rörelsens förmämsta ledare. På ett indirekt, men ganska avgörande sätt voro missionssträvandena sálunda i viss utsträckning ansvariga för revolutionen år 1911 och det nationella uppvaknandet i vår tid.

Dr Hu Shih, ledare av den litterära revolutionen och ateist, säger i en artikel om "Kina och kristendomen" bl. a. följande: "Den roll, som missionärerna spelat i Kinas modernisering, kommer kineserna att länga minnas. De är det nya Kinas pionärer. De hjälpte kineserna kämpa för utrotandet av opium, som piratköpmän förde till oss. De agiterade mot fotbindningen, som åtta seklers esoterisk filosofering i det inhemska Kina ej förmått erkänna vara en omänsklig institution. De bringade oss den europeiska vetenskapens första grunder. De tidigt anlände jesuiterna gav oss den för-newtonska astronomien, och de senare protestantiska missionärerna grundade moderna sjukhus och skolor. De lärde oss känna, att det fanns en ny värld och en ny civilisation bakom piratköpmän och krigsbåtar. Många av de protestantiska missionärerna arbetade på att väcka Kina och åstadkomma en modern nation. Kina har nu vaknat och har beslutat att modernisera sig."

Forts.

Förnya Eder prenumeration i dag!

Årskonferensen

är ej så långt avlägsen. Bland andra konferensstyrelser och kommittéer förrekommer konferenskaffarnes, vilkas uppdrag är att tillse att konferensens anspråkhavande, det vill säga våra pensionerade pastorer samt änkor och barn efter avlidna pastorer erhålla det understöd kyrkan har bestämt. Konferensen har rekommenderat att vi hemställa till våra församlingar att de godhetsfullt i år i likhet med förra året ge en summa motsvarande en dollar per medlem.

Vi hade förlidet är 21 pensionerade pastorer, 26 änkor och åtta barn, som hade anspråk på understöd.

Enligt kyrkans disciplin bestämmes, att de pensionsberättigade inom vår konferens skola betalas efter \$18 per tjänsteår. Vi kunde dock ej betala mera än efter \$14 för tjänsteår. För att kunna göra det, måste vi förlidet är begära \$5,456 av konferensfondens intresse.

De pensionerades antal ökas årligen. Vi nödgas därför bedja våra pastorer att de tillse, att icke mindre än \$1.00 per medlem insändes till konferensen från alla våra församlingar. Vi äro övertygade om att vårt kärta folk beredvilligt tillmötesgår denna vår rekommendation, så att vi ej av brist på medel tvingas nedräka den redan knapp tilltagna pensionen.

Vördnadsfullt,
å konferenskaffarnes vägnar,
G. E. Gordon, ordf.

THE LAYMEN'S ASSOCIATION of the Central North West Conference

will hold its annual session in the chapel of the Bethany Home, 5015 N. Paulina Street, Chicago, Illinois, (adjacent to Bethany M. E. Church) Friday and Saturday, September 5th and 6th, next. We earnestly urge each local church to send at least two delegates to this meeting, which is of great importance to our church at large. A splendid program has been arranged, including subjects which are of vital importance to each local church, and we are looking forward to a most interesting and inspiring meeting with the representative laity of our churches.

J. A. Regnell,
President.

THE PREACHER'S ANNUAL PICNIC

The Preachers of the Chicago District, together with their families, will hold their Annual Picnic on Tuesday afternoon, August 12, at the usual place near the Wisconsin Street Bridge in Lincoln Park. All families are most heartily invited and urged to come.

Mrs. C. J. Erickson, Pres.

Mrs. C. F. Edwards, Sec'y.

Guds kärlek lämnar ej ett villat barn, så länge det finns hopp om frälsning.

SÄNDEBUDET

En tidning för altare och härd
Metodist Episkopalkyrkans officiella organ
bland svenskarna i Amerika

D. K. ENGLUND..... Redaktör

Prenumerationspris	
För ett hela år	\$2.00
För ett halvt år	\$1.00
Till Sverige för ett år	\$2.50
För ett halvt år	\$1.00

Alla metodistpastorer är berättigade att
upplägga prenumeration. Framfört datum
Å adressrmen är kvitto på insändt prenume-
rationsurvode.

Vid adressförändring glöm aldrig att in-
sända er gamla adres.

Alt som rör tidskriftens redaktion och ex-
pedition, insändes under adress:

SÄNDEBUDET, 740 Rush St., Chicago, Ill.

Telephone Superior 6460

Chicago, Ill., den 7 augusti 1930

Västkustens svenska distrikt

(Forts. fr. föreg. no.)

Vid avresa från Mount Vernon
gav vi det lilla idylliska samhället
en dröjande blick; det var ingen lätt
sak att lämna det folk vi dessa dagar
lärt högakta och älska. Den sista da-
gens angenäma bjudning hos vän-
nerna Castells, systerföreningens väl-
besöpta möte kvällsdags, då bl. a.
"Myran" deltog med en uppläsning
(en av föreningens medlemmar, vars
litterära alster förekomma i Svenska
Amerikanska Posten), de många vän-
ner, som godvilligt antecknade sig för
"Sändebeudet", nästa morgons av-
skedshöns i bostället och några klick
från kameran, allt tillhörde det flyd-
das område. Nu sättes fräs på mo-
tor och söderut ilar den Burdellska
bilen. Framkomna till Seattle bjödo
vi det charmanta värdfolket farväl,
ty resan måste fortsättas med järnvägståg. Klockan 5 e. m. ankommo
vi till Portland, Oregon, "rosornas
stad", ett namn staden sannerligen
gör sig förtjänt av. "Den svenska
blomsterkungen" vilja vi kalla pastor
G. A. Nelson, som värdar den meto-
distiska telningen i Portland. Här-
med mena vi inte, att han vid offent-
ligt uppfrågande lägger an på blom-
sterspråk, snarare är han känd för
"att ta bladet från munnen" och för-
kunna sanningen i Jesus Kristus rätt-
fram och utan om och men. Hans
förmåga att omdana en kyrkas om-
givning till ett paradis av blomster
och grönt är välkänd, sedan hans tol-
vriga termin i Emmanuel, Minneapoli-
s. Samma underverk har försig-
gått med egendomen i Portland. Om-

givna med en slätstrukna häggård,
blomsterrabatter och en rik variation
av småhuskar i alla tänkbara former
och fasoner samt en gräsplan, som
får underkasta sig en lika regelbun-
den klippning som bevattning, skänker
egendomen tryck av ett sago-
slott och har den vunnit anseende som
den bäst tillvaratagna av sitt slag i
staden. Bilden å nästa sida lämnar
endast en svag föreställning om ver-
kliga utseendet.

I mötet på kvällen samma dag sam-
manträffade vi med en grupp kärn-
friska metodister, som troget bistår
sin pastor i hans arbete för själars
frälsning. Vad själva staden beträf-
far gör den ett rikt och välmående
tryck, dess läge är också idealiskt
vid Columbiafloden som tillåter ha-
vets jätteängare att gå upp ända till
samhällets centralaste delar. En av
församlingens medlemmar C. G. An-
dersson ställde sin lyxbil till vår dis-
position bemannad av en chaufför, som
hanterade ratten lika säkert och
skickligt som många av samma kön
håller i synfält. Ja, att bilförfaren
skötte sig oklanderligt framgår där-
av, att varken varnings- eller befall-
ningsrop emanerade från baksätets
passagerare, icke ens då bilen sling-
rade sig utmed vägar, som med sken-
bar möda höllo sig kvar vid tvärbranta
bergsstup och som vid en bils even-
tuella kullerbytta erbjuder ingen annan
utväg än Columbiaflodens djupa
vatten. Ty det var uppför denna
flods stränder vi bilade för att njuta
av västerns kanske vackraste scenerier.
Floden har skurit sig igenom de
skogklädda bergen och att åtfölja den
några timmar är en behaglig upple-
velse. En gammal indiansk legend
förtäljer, att man fördomdags kunde
gå över den på en naturlig bro,
som gudarna uppfört över den smala-
ste delen. Skarpa klippor och vind-
lande vägar, ruggiga stup och fjär-
ran blänande kammar tränga inom
synranden. Från höglandet ovanför
störter en mängd mindre floder ner
i dälden, bildande det ens vattenfället
efter det andra. Multnomah fü-
ste vi oss särskilt vid. Det föll från
sådan höjd, att vattnet trasades sön-
der till idel stänk på sin svindlande
färd mot bottnen och därfor tycktes
bli hängande på halva vägen. Vi
trängde oss helt nära och mottogo på
vårt kala huvud av Multnomahs upp-
friskande bestänkning. Senare på

kvällen betraktade vi från en domi-
nerande höjd den stora staden, som
läg glittrande i sin elektriska belys-
ning. Tiden var allt för kort för en
bekantskap med det imponerande
samhällets uppsjö av sevärda platser.
Att vi under de två dagarnas lopp
kände oss som "pirla i gull", omhänd-
ertagna av det jovialiska prästfolk-
et, pastor och fru Nelson, under vil-
kas tak en och annan ledig minut till-
bringades i upplivande av gamla min-
nen från de gemensamma åren i
kvarnstaden österut, är självklart.
Påståendet, att Oregons plommon och
bigarrar är de läckraste och saftigaste
i världen, konstaterades munfligen,
trots av att en längre tid åtgick
att göra sanningen härav fullt överty-
gande.

Den 4 juli randades solklar och be-
friad från dagens karaktärisiska bul-
ler och bång. Jämmt sex timmar
sutto vi på tåget mellan Portland och
Seattle och lät sinnet fänglas av en
nästan outtömlig rad överbryggt
sköna scenerier. Då vi skyntade det
stolta Mount Rainier, erinrade vi oss
löftet, mottaget några dagar tidiga-
re, att få en biltripp dit och beskåda
med egna ögon landets näst högsta
berg och med egna fötter klättra upp
för dess svindlande höjder. Past. Ahn-
lund var löftesgivaren. Då tåget slut-
ligen rullade in i Seattles spatiösa
stationsbyggnad var han oss till mö-
tes, denna gång för att ledsaga oss till
sitt hem.

Forts. i nästa no.

Från årskonferensen i Sverige

Under löppet av tisdagen den 1 juli an-
lände flertalet konferensmedlemmar till
Karlskrona, vilken stad i år utsatts till
mötesplats för Sveriges årskonferens.

Redan halv åtta på aftonen började
samling att äga rum på stora torget
framför den helgedom, där välvärmstmö-
tet skulle äga rum. Man måste säga om
denna öppna plats, att den är synnerli-
gen stäfällig och väl proportionerlig, och
kanske stadens planstäre, Erik Dahl-
bergh, hade i tankarna att skapa en
motsvarighet till de torg, som han sett
i italienska städer. Och han har icke
misslyckats, även om hans plan inte ge-
nomförts fullständigt. Men tänk ändå
hur stäfällig rådhuset är! Och Trefaldig-
hetskyrkan sedan! Båda förresten av
vårt lands yppersta byggnadskonstnär
Nikodemus Tessin d. y. Trefaldighets-
kyrkan är icke särdeles stor, men man
betages av dess skönhet och ädelhet i
former och linjer. Dess inre är kanske
i vissa fall något svagare än dess yttrå

svart kvinna. Det tigger någonting aer, mr S. B. Reid. Vigselakten för- la hemlandet.

vårt land från både lärorna och från kommunismen i praktiken.

Turkiet har haft ett litet krig helt nyligen, och det kriget stod på berget Ararat, där förröden arken stannade, sedan floden började avtaga. Kring det berget bor numera kurderna, en krigisk ras, som på intet sätt velat näja sig med de reformer, som föreskrivs av Kemal Pasha. Kurderna höra nämligen under Turkiet. Nu började de ett uppdrag, ett "heligt krig" mot allt det nya, som de icke kunde med, och man undrade, vad slutet skulle bli av detta. Men Kemal Pasha visste råd. Han sände femton tusen reguljära soldater och lika många i reserv samt hela sin luftflotta till Ararat, och han gav order om, att varenda kurd skulle dödas. Så skedde även. Kurderna bombarderades med bomber från höjden och med maskingevär från de påträffande soldaterna. Alla kurdiska byar kring berget brändes, och kvinnor och barn dödades tillsammans med männen. När muhammedanerna börja vad de kalla ett "heligt krig", så kämpa de till det yttersta, och de visa ingen som hälst barmhärtighet. Det var detta Kemal visste, och därför hans stränga order, att alla skulle dödas. Det är underligt nog, att han så länge fått hålla på med sitt reformarbete i Turkiet utan att oroligheter uppstått, ty han har så gott som omskappat sederna och levnadsförhållandena i landet. Men det har gått lugnt och bra ända tills nu, och denna gång var svårigheten icke så stor. Men det torde bli mer efterhand.

För någon tid sedan nämnde vi om, att flera personer, som sökt medborgarskap i vårt land, nekats sådan på grund av, att de icke voro villiga att lova att gå ut i krig för landet, om så skulle fordras. Den ene av dessa var en baptistpastor, och han sade sig vilja göra vad han ansåg vara rätt, men att lova gå ut i krig, även om vårt land börjat ett sådant utan orsak, det ville han icke. En annan var en kvinna, och hon svarade, att hon icke trodde på att döda någon mänsklig, varför hon icke kunde lova att tjäna i krig. Det väckte icke så litet uppreende, då dessa nekades medborgarskap, ty det stämde alls icke överens med de principer, vilka städse framhållits såsom de fundamentala för landet. Nu har emellertid en högre domstol avgjort, att dessa personer icke borde nekas medborgarskap, då de lova vara landets lagar trogna och leva såsom värdiga medborgare, och så ha de nu blivit medborgare. Om var och en som söker medborgarskap måste lova att, om nödigt är, gå ut i krig, så gör man ju detta land till ett riktigt militaristiskt sådant, och vi ha alltid påstått oss vara den mest fredslsksande nation i världen och det land, där den största möjliga frihet gives åt individen.

Den kinesiska frihetsrörelsen och missionen

Uppläst vid årets predikantmöte i Iron Mountain, Mich.
av pastor Simon P. Englund

(Forts. fr. föreg. no.)

Kristendomen har i flera århundraden förkunnats i Kina. Dess tidigaste kontakt var genom den gamla nestorienska kyrkan. Enligt den s. k. nestorienska stenen, som upptäcktes år 1625 i närheten av staden Sianfu i Shensi, kom den nestorienska kyrkan till Kina år 635 e. Kr. och blomstrade minst under två seklar. Under de 13de och 14de seklern kommo katolska missionärer till Kina. Johannes av Monte Corvino's arbete utgör de första framgångsrika försökna å de europeiska kristnas vägnar att evangelisera Kina. År 1307 utnämndes han till ärkebiskop i Peking. Kontakten upphörde dock med spärrandet av vägen över land. Jesuitordens grundläggare, Francises Xavier, dog inte långt från Kinias kuster år 1552 utan att ha lyckats bringa kristendomen till "Mittens rike". Med den första jesuitmissionären, Matteo Ricci, som anlände till Kina år 1580, hade den katolska missionen stor framgång. Missionärerna vunno stor ynnest vid hovelet, mest på grund av deras vetenskapliga arbeten och deras anpassning efter Konfucius- och andekulten. När denna hållning senare fördömdes av påven, igångsatte kejsaren en blodig förföljelse. Trots de styrandes fientliga ställning fortsatte missionärerna sina strävanden och vunno inträde i de flesta provinserna. Under denna förföljelsetid, vid början av det 19de seklet, anlände de första protestantiska missionärerna till Kina och grundade ett permanent evangeliskt missionsföretag. Den första protestantiska missionären var engelsmannen Robert Morrison, som kom till Kanton 1807 å en amerikansk handelsångare, i trots av motståndet från Ostindiska kompaniet. Detta ansåg nämligen missionsidéen vara "det galnaste, dyreste och mest obetydiga projekt, som någonsin föreslagits av en vansinnig entusiast." Medan Morrison bodde hos amerikanska affärsmän, studerade han språket, översatte bibeln och utarbeta ett stort kinesiskt lexikon. Det fientliga Ostindiska kompaniet var icke obevänt att senare använda honom som tolk. Fastän många andra missionärer följde, kunde dock endast litet uträttas, främst litterärt arbete, för att införa kristendomen i Kina, så länge dessa missionärer ej kunde komma utanför de utländska faktoriernas områden i Kanton. Detta var icke möjligt förrän år 1842 genom traktaten i Nanking. Vid denna tid, då dessa begivade män arbetat en generation, funnos endast sex omvänta protestantiska kineser. Under loppet av 40 år efter Tientsin-traktaten 1860 utvidgades det protestantiska mis-

sionsarbetet betydligt, till dess att varje provins och varje betydelsefull stad hade näts av missionen. Trots periodiska lokala uppror hade kristendomen dock ett fast grepp om en stor del av folket. Detta visade sig i all synnerhet under boxarupproret 1900, då tusentals kinesiska kristna i olika delar av Nordkina tillsammans med 221 missionärer eller medlemmar av missionärsfamiljer besegrade sin tro med sitt blod.

Det sätt, på vilket så många kristna mötte döden, och det omedelbara återuppbrygget, av de kristnas förstörda gudstjänstlokaler, öppnade kinesernas ögon och väckte eftertanke. Från den tid blev det kinesiska folket mera mottagligt för det kristna budskapet. Inom missionens olika verksamhetsgrenar märktes större aktivitet, rikare utveckling och allmänna framgång. Enligt den senaste protestantiska missionsstatistiken utgjorde hela missionärskan 8,158 år 1925, en ökning från 6,395 år 1918. Antalet missionsstationer hade stigit från 979 år 1918 till 1,133 år 1925. Där funnos 5,428 församlingar med omkring 2,000 kinesiska pastorer; sammanlagt 27,000 kinesiska män och kvinnor anställda i missionens tjänst, kommunikanternas antal var 402,539 eller om "intresserade" medräknas 795,075 personer. I missionens elementar- och sekundärskolor undervisades inalles 293,143 elever. Här till kommer 24 högstolar och universitet, 125 teologiska seminariet och bibleskolor samt 37 medicinska skolor med sammanlagt 7,664 studenter. Antalet sjukhus och kliniker uppgick till 797 samt asyler för föräldralösa barn eller spätskilda personer till 61.

Inga fullständiga uppgifter finns angående de olika missionsorganisationernas ekonomiska förhållanden i Kina. Dr Warnshuis giver oss dock en intressant föreställning om de frivilliga penninggåvorna från amerikanska församlingar till missionen i Kina. Han säger: "Amerikanarnas största intressen i Kina är de kristna missionerna. Det i skolor, sjukhus, kyrkor, byggnader och landområden nedlagda kapitalet beräknas till approximativt 80 miljoner dollars. Det av amerikanska handelsföretag placera kapitalet beräknas till omkring 70 miljoner dollars. De amerikanska missionsföretagens årliga utgiftsstat understiger icke 10 miljoner dollars. I denna siffra är icke inbegripna gåvobidrag från kinesiska församlingar eller avgifter, erlagda av skolelever eller patienter, vilket troligen överstiger två miljoner dollars årligen."

Den katolska kyrkan är organiserad i 66 självständiga missionsområden i Kina med omkring 3.000 missionärer och över 2,200,000 anhängare.

Till för några år sedan voro kineserna i allmänhet icke otacksamma för de millioner i guld, som olika utländska missionsorganisationer frikostigt skänkte detta land, och för de flera tusen mis-

sionärer, som ägnade sina liv åt grundandet av sjukhus, skolor och kyrkor i kampanjen för en internationell filantropi, som är utan motstycke i historien. Buxaupproret år 1900, som föranleddde flera iakttagare att förutsäga kristendomens undergång i Kina, var ej ett uttryck för någon antikristlig rörelse bland massorna. Det hade utan tvivel ett visst stöd hos folket, men det var i första hand ett följök av änkekejsarinnan i Peking att aterställa manchuovets tynande anseende genom att förena folket i ett gemensamt främplingsfientligt uppror.

I våra dagar kan den stora oavgjorda massan alltför anses tolerant mot kristendomen liksom mot andra religioner. Men på skilda platser i landet finns en mindre, utpräglad grupp, som är kritiskt stämd mot religionen i allmänhet och särskilt mot kristendomen. Det är att befara, att när den oklara massan vankar, kommer den att följa den utpräglade gruppens ledning. Denna kritiska hållning mot kristendomen har vid flera tillfällen utvecklat sig till öppet väld. Ehuru agitatorerna avhällt sig från att uppge till ett nytt missionärsblodbad, har dock det antikristliga fältläget å somliga platser fördrivit missionärerna, förföljt de kinesiska kristna, stängt skolorna och konfiskerat missionsegendomarna.

Den antikristliga rörelsen riktar sina anfall mot den kristna missionsutefter fyra linjer:

1). Kyrkan angripes på grund av dess främmande karaktär, ifråga om organisation, förvaltning personal och understöd. Den beskylls för att vara en förkämpa för västerländsk exploatering av Kina. Här förnimmes tydligt nationallisternas röst. Anfallet gäller icke så mycket religionen som det främmande inflytandet i religionen.

2) Kyrkan fördömes som en kapitalismens verktyg. Den har skapats uteslutande för att förgifta sinnet och förlösa anden hos de förtryckta klasserna i samhället. Här talar den komunistiska rösten.

3) Kyrkan fördömes som en förrädrad institution, en kvarleva av vidskepelse och en motståndare till det mänskliga framåtskridandet. Ateisternas och de religionsfientligas röst höres i denna kritik.

4) Kyrkan anfaller, emedan den icke lever, som den lär. Det är gemene mans kritik.

Till detta, att kristendomens representanter icke leva som de lära, kommer det beklagliga faktum, att de äro söndrade inom sig själva. Missionärerna begär, att kineserna ska mottaga en kärlekens religion, som de själva icke tillämpa i sina inhördes förhållanden.

Omkring 140 olika kristna samskusbildningar bedriva mission i Kina. Eftersom avundsjuka och partisinne också förekomma i missionsarbetet liksom i andra företag, ha missionssällskap med olika uppfattning oundvikligen kommit

i konflikt med varandra. Lägg härtill den söndringsrörelse, som skär rätt igenom flera samskud, nämligen den s. k. fundamentalist-modernist-schismen, som också i Kina präglats av bitterhet. Utom denna tudelning mellan kristna gives en konservativ och en liberal riktning beträffande de kristnas rätta ställning till kinesiska sedvänjor och kinesisk nationalism samt det nya liv, som nu häller på att forma sig i Kina på det religiösa, sociala, ekonomiska, politiska och kulturella området. Med tanke på dessa sönדרingar och meningsskiljaktigheter synas följande ord, som kejsar K'ang Hsi för 200 år sedan riktade till katolska missionärer, som voro inbegripna i en religionstvist, hava mera än akademisk betydelse. Han sade: "När de, som redan omfattat eder religion, iakttaga de ständiga strider, som förekomma bland eder, börja de tvivla på dess sanning, och andra bliva för varje dag mindre benäigna att mottaga den. Själv anser jag eder vara personer, som komma till Kina, icke för att grunda eller stabilisera eder religion, men för att bryta ned och förstöra den. Om edra ansträngningar bli resultatlösa, kunnen I enbart tillvita eder själva detta."

Kinesiska studenter erhålla ej sällan en hög tanke om Västern av sina västerländska lärare och vänner. För missionseleverna är det naturligt att sammabinda deras lärares religion med denne hemland. När sådana studenter resa till utlandet för vidare utbildning och själva se, huru livet i ett "kristet" land ter sig, vände de ej sällan tillbaka till Kina med en djupt grundad fördom mot kristendomen. Det är bland unga kineser, vars religion övergått till förkänt genom direkt kontakt med de sämsta elementen i den västerländska civilisationen, man finner några av de bitraste fiender till kristendomen och till missionärerna, vilka senare göras ansvariga för blandverket. Ett av de största hindren för kristendomens utbreddande är sálunda förefintligheten av en "kristen" kultur, som icke står i harmoni med Kristi principer.

Forts.

THE LAYMEN'S ASSOCIATION of the Central North West Conference

will hold its annual session in the chapel of the Bethany Home, 5015 N. Paulina Street, Chicago, Illinois, (adjacent to Bethany M. E. Church) Friday and Saturday, September 5th and 6th, next. We earnestly urge each local church to send at least two delegates to this meeting, which is of great importance to our church at large. A splendid program has been arranged, including subjects which are of vital importance to each local church, and we are looking forward to a most interesting and inspiring meeting with the representative laity of our churches.

J. A. Regnell,
President.

sett en vit man, som gitt sig med en svart kvinna. Det ligger någonting

vilken ledsagades till altaret av sin farer, mr S. B. Reid. Vigselakten för-

Central Northwest Conference

Rev. K. G. Norberg,
Conference Host

PROGRAM

of the Third Annual Session of the Central Northwest Conference of the Methodist Episcopal Church, to be held in the Bethany Swedish Methodist Episcopal Church, Ashland and Winnemac Avenues, Chicago, Illinois, September 3-7, 1930; Bishop William F. Anderson, D.D., LL.D., presiding.

Wednesday, Sept. 3

- 5:00 p. m.—Reception.
- 5:30 p. m.—Banquet and Program.
- Rev. K. G. Norberg, Chairman.
- Doxology—In unison.
- Invocation—Dr. James T. Wigren.
- Music—Oriental Trio.
- Vocal solo—Mr. Einar Wærnø.
- Welcome—Messrs. Aug. H. Skoglund, Andrew Nilson and Rev. Eric P. Swan.
- Music — Oriental Trio.
- Response—Rev. A. W. Carlson.
- Vocal solo—Mr. Einar Wærnø
- Intermission.
- 7:45 p. m.—Evening Service. Rev. Ivar F. Pearson, Presiding.
- Invocation—Rev. Swan W. Mattson.
- Conference Sermon—Rev. Emil Malmstrom.
- Singing—Ario Male Chorus.
- Closing prayer—Rev. O. G. Sandstrom.

Thursday, Sept. 4

- 9:00 a. m.—Conference Session. The Sacrament of the Lord's Supper administered by the Bishop.
- 10:00 a. m. Conference business.
- 12:30 p. m.—Dinner.
- 2:00 p. m.—Committee meetings.
- 2:30 p. m.—Anniversary Woman's Home Missionary Society; Mrs. C. H. Malmquist in charge.
- 3:30 p. m.—Anniversary Woman's Foreign Missionary Society; Miss Ruth Gordon in charge. Address: Miss Elizabeth Roberts.
- 5:30 p. m.—Supper.

rer, som i. n. visste -- -- -- la hemlandet.

SÄNDEBUDET

An Official Organ of the
Methodist Episcopal Church

D. K. ENGLUND, Editor

All traveling preachers of the Methodist
Episcopal Church are authorized to
take subscriptions.)

Subscription Price, \$2.00 a Year in Advance

Published Weekly by
THE METHODIST BOOK CONCERN
740 Rush St., Chicago, Ill.

Publishing Agents
John H. Race George C. Douglass
Oscar Grant Markham
Publishing Agent Emeritus
G. P. Malone

ADVERTISING RATES
50 cents per column inch each insertion

lever Gud, än är hans nöd stor, ännu tänker han i förharmande på sina barn i tiden. Skurar av nöd skola falla på nytt, uppfriskande, livgivande, förhålligande. Se till, min vän, att du är bland dem, i vilkas hjärtan dessa skurar falla.

L. S.—g.

I DAGENS FRAGOR

Att sätta uthållighetsrekord har gansk längre varit någonting på modet bland Amerikas folk, det vill säga, försök att sätta sådana rekord. Vi minnas för något år sedan, hur folk dansade i veckor för att kunna skryta med, att de dansat längre än någon annan. Just nu håller ett par män i St. Louis, Mo. på att söka slå ett rekord i uthållighetsflygning i aeroplan. Ett par unge män i Chicago håller rekordet för tillfället, sedan de hälldit sig upp i luften i över tre veckor. Det torde bli ganska svårt för dem i St. Louis att bryta detta rekord, men kanske är det inte omöjligt. Det beror egentligen på om aeroplanet håller och maskinen icke går sönder. Men vad som f. n. väcker största uppmärksamheten är "trädskrutarne". Dessa äro barn, pojkar och flickor, som klättrat upp i något träd och stannat där i dagar och nätter, ja, nära nog i veckor. Om de helt enkelt klättrade upp i ett träd och försökte sitta på en gren så länge som möjligt, så vore kanske intet att säga därom, ja, tröttnade de snart. Men nu göra de i ordning riktiga små plattformar uppe i träden, taga med sig kuddar och kläder och se till att de skyddas för regn, och de sätta upp staket omkring sig, så att de inte skola falla ner. Mat langas upp till dem så att de slippa svälta eller törsta. Somliga förtjänar pengar på det. De få pengar som gävor av nyfikna mäniskor, vilka tycka dylika tilltag vara sportmäktiga. Somliga ha satt upp sparbössor, i vilka nyfikna besökare lägger sina bidrag, och det finns även andra sätt, på vilka de förtjäna. Vad verkligen nyttas gjöres med dessa trädskrutarne.

lånska folken genomgått under den pe-

är svart att fatta, men icke desto mindre är det modernt, och därför sker det. Nere i söder rakade en pojke ramla ner ur ett träd, där han satt, och skada sig livsfarligt, och ett dussin andra pojkar, som också sutto var och en i sitt träd, blevo av polisen tvingade att komma ner. Bäst vore nog, om polisen ville taga ihåll med det överallt och tvinga de därliga pojkkarna och flickorna att komma till jorden igen. Framstående läkare säga, att dylikt trädskräppa är farligt icke blott för den fysiska hälsan, men även för sinnet.

Den förfärande hettan och långa torkan i en stor del av landet under hela juli månad har på många ställen förstört alla utsikter för skörd, och det börjar redan råda nöd bland dem, som gräbbats svårast. Det synes som om Chio haft det värre än någon annan stat, och där ha två hundra farmare inom ett county vänt sig till myndigheterna med legärnan om hjälp, ty deras familjer svälta, och det blir ingen som hälst skörd. Myndigheterna dröjde icke heller med att anslå väldiga summor för vägarbeten, och så sändes männen genast till arbete, så att de kunde förtjäna något till de sinas underhåll. Det befaras, att nöd skall komma att råda på många håll i landet på grund av torkan. Mejerihanteringen har lidit ofantligt, och mjölk och smörbrist råder redan i många trakter. Det är dock möjligt, att de regn som under de sista dagarna fallit, till en viss grad förbättra ställningen, ehuru brist nog kommer att råda, hur mycket det än regnar.

Det av jordbävning så nyligen härjade Italien har haft flera mindre jordkalv sedan det första större inträffade. Man har hunnit leta reda på alla de döda i ruinerne och begrava dem, och man har egnat omsorg åt alla skadade och givit all hjälp man möjligtvis kunnat åt de många tusenden, som förlorade allt de ägde i jordbävningen. Hjälp har erbjuds från olika länder, men den stolte Mussolini har förklarat, att Italien är i ständ att taga vara på det hela utan hjälp utifrån. Det är måhända något stort att vara stolt och att neka mottaga hjälp i nödens tid, men när så många drabbats av nöden, borde man allt låta stoltheten fara och med tacksamhet mottaga den hjälp som erbjudes.

Det av inbördes krig så länge sönderlitna Kina synes nu sta i fara att falla i händerna på kommunistiska rebeller, vilka i väldiga skaror fara fram i landet, mordande och plundrande. Dessa komunister ha icke blott till mål att plundra och mörda sina egna landsmän utan fara också hotande fram mot utlänningsarna. I en större stad förstörde de egendom för utlännings till ett värde av flera miljoner dollar, och utlänningsarna måste fly för sina liv. Alla utlänningsarna har blivit varnade, och de fly så fort de

möjligtvis kunna till befästa platser, där de kunna finna skydd. Ganska många utländska krigsskepp finns nu i de kinesiska vattnen, färdiga att skydda undersatser från deras respektiva länder. Som nationalistregeringen icke synes vara stark nog att möta angreppen från kommunisternas sida, så borde de utländska trupper, som finns tillhands taga initiativet till försvar, ty att tillåta en hop laglösa banditer fara fram här de vilja utan att röna motstånd, det är allts icke förståndigt. Och inbördes kriget i Kina torde icke komma till något slut, förrän de utländska makterna blanda sig i det och driva bort rebellerna.

För ett par år sedan läste vi mycket om huru tio stycken kvinnor, som arbetat i United States Radium Corporation i Newark, N. Y., med att måla tavlorna på flickur med radium färg blivit förgiftade av radium och icke hade lång tid kvar att leva. En rättegång hölls med deras arbetsgivare, och bolaget dömdes att till var och en av kvinnorna utbetalas en summa av tio tusen dollar. Ingen av de förgiftade beräknades kunna leva så länge som ett år. Men ännu leva flera av dem, bland andra en miss Schaub, som, då hon visste sitt liv vara så ofantligt kort, började leva så storsteg som möjligt på de pengar hon fått. Varför skulle hon inte njuta av livet, då hon icke hade mer än högst ett år kvar? Penningar komme ju att räcka till så bra för den korta tiden. Men nu lever hon ännu, efter två år, och hennes kapital börjar taga slut. Skulle det nu så vara, att hon får leva någon längre tid änna, så är det möjligt, att hon får dragas ned i fattigdom och nöd, då hon icke sparar något åt sig. Dock påstår det, att hon under de senaste dagarna blivit mycket sämre än hon varit förrut, och att sluten antagligen nu närmar sig. Det beror säledes på, vilket som först tar slut, hennes kapital eller hennes liv. Ljusa utskräckter har hon visserligen icke.

Den kinesiska frihetsrörelsen och missionen

Upläst vid årets predikantsmöte i Iron Mountain, Mich.
av pastor Simon P. Englund

(Forts. fr. föreg. no.)

Den kristna missionen liksom varje annat företag i Kina måste naturligtvis taga ställning till den sig hastigt utbreddande nationalistiska rörelsen. I stort sett har den kristna religionens representanter varit sympatiskt stämda mot Kinas nationella strävanden. Ingen grupp av kineser hyllar det nationalistiska programmet mera enhälligt än den kristna. De tusen kinesiska kristna, som avfattade trenne budskap i Shanghai år 1927, riktade till missionärer, kinesiska kristna och kinesiska medborgare, tolkade den rationalistiska revolutionen såsom "en

1029

under att människorna började se allvarsamma ut. Leendet kom icke så lätt på läpparna, orden blevo icke så glada. Hoppet höll på att dö. Få vi icke regn, så blir det missväxt, och fattigdomen star för dörren, och vi veta icke, vad vi skola taga oss till. Det var dystert och nedslänande. Kommer icke regnet nu, så betyder det sedan ingenting, när det kommer, ty då är det för sent. Farmerne avskedade sina drängar. Vi ha icke råd att hålla oss med hjälp, vi måste strívaa allena. För resten är det inte mycket att göra. Vi få sitta ner och se på, hur skörden brinner upp helt sakta inför våra ögon. Och vi som ha arbetat så hopfullt, och vi som känt oss så säkra och gjort sådana ypperliga beräkningar. Allt var lönlöst. Himlen brinner, solen glöder, jorden förtorkar, hoppet dör. Vi arma, hälplösa varelser, som trodde oss så mäktiga. Att det inte behövdes mer för att krossa allt det stora och vackra och glänsande. Barn några veckor torka och hetta, intet mer. Världens mäktigaste land, världens stoltaste folk i ängslan, bara för att Guds mäktiga hand höll skyarna borta för en liten tid, för att han höll regnet och daggen tillbaka för några korta veckor. Egendomligt i alla fall,

I staden voro affärsmännen nedslagna. Butikerna stodo så gott som tomma. Man fick vara försiktig medved man köpte nu. Det nödvändiga måste man ju ha, men resten fick għi tills senare, ifall det bleve bättre någon gång. Lida farmarne så lida var alla. Misslyckas de, så misslyckas andra också. Arbetslösheten började se hotande ut. Och intet kunde man göra, endast vänta. Ångsliga frågor framställdes. Skall det då aldrig regna? Syns intet moln till? När skall denna förfärliga hetta brytas? Ingen visste. Alla voro lika hjälplösa.

Och vi sjöngo vid gudstjänsten
'Väldiga skurar, vi efter dessa nu-
se.' Det kom ett egendomligt leen-
de på somligas läppar. Betydde den
sången någonting alls? Varför skul-
le vi sjunga den, då inga skurar föl-
lo? Men vi, som tro på Gud, vi ha-
de all anledning sjunga den, ty vår
Gud kan allting förvandla, och han
kan ge regn och ymniga tider, då män-
niskorna intet alls förmå. När vi
sjungit, bådo vi om regn, och jag är

viss om, att varje hjärta suekade med i den bönen.

Detta var på söndagen. Måndagen var lika het. Det började komma ett hart uttryck i somligas anleten. Brydde sig då Gud inte om dem alls? Frågade han inte efter, hur det gick med dem! Ack, det är så svårt att verkligen tro, att riktigt förtrösta på den himmelske Fadern och hans nåd. Hur länge vi vandra med Gud, hur mycket vi än se av hans underbara gärningar, hur mycket vi än njuta hans omsorg och hans nåd, så kommer tvivlet så lätt in i hjärtat, när han icke sänder oss det ombedda utan dröjsmål. Om vi hade tro så stor som ett senapskorn, skulle vi förmå flytta berg, förklarade Jesus för oss. Och likväl flytta vi så sällan berg, vare sig av ett slag eller annat. Detta talar icke väl för vår tro. Varför lita vi icke mer på löftena? Varför pröva vi icke mera? Dessa frågor borde vi alla fråga oss själva och söka bevara dem.

Inemot kvällen började molnen samla sig. De kommo icke fort, de togo sig god tid, och det såg ut, som skulle de vara färdiga att draga sig tillbaka när som hälst. "Det där få vi intet av," sade någon. "Nej, det drar sig åt väster och far oss förbi," inföll en annan, och jag kunde sätta vil höra, hur hopplösheten och tvivlet och sorgen darrade i varje ord. Men de drogo sig icke tillbaka. Majestätsikt höjde de sig, bredde ut sig, dolde solen, gömde purpurskimret och lindrade hettan. "Det blir kanske nägra droppar," anmärkte någon. "men mycket få vi inte av det där." Elia väntade icke längre än till dess molnet var såsom en mans hand, då sprang han ner från berget, och han kom icke undan skurarna. Vi behöva se det störträgna innan vi tro.

De första dropparna föllo, bara några få, inte nog för att det skulle kunna kallas regn. Men så vände vinden, och molnen tågade högre. Långt i väster stod det som en gråaktig vägg med vita streck. När den väggen hunnit flytta sig fram till oss, föll regnet i rika strömmar, varligt, i fina, vackra droppar, föll i timmar, fylde diken och hälör, läkte alla sären, som torkan givit jorden och vederkwickte hela naturen. Det susade lovsång i träd och buskar. När naturens elosharpa börjar klinga, ackompanjerad av rägnets trumvirvlar, då ~~reszagades~~ till altaret av sin farer,

är det musik som heter duga. Kunde höra hur allting stämde in efterhand. Människorna själva suckade en förlössande suek, och den blev kanske som det skönaste akordet i hela den väldiga symfonien. Gud hade givit, skurarna föllo, allt skulle bli väl. Ingen hopplöshet längre, ingen nedsgenhet. Vi har en mäktig Gud, en kärlekstfull Fader i himmelen. Först nu fattade vi det på allvar.

"Skurar av näd." Så var det jag började denna lilla uppsats, och nu är jag färdig fortsätta med att tala om dessa skurar. Det är fullkomligt lika nödvändigt att få skurar på det andliga livets område som på det fysiska. Det förefinnes en säregen analogi mellan det fysiska och det andliga livet. Liksom jorden lider och allt materiellt lider av en svartorka, så lider det andliga livet, om icke nädeskurarna falla. Jag har hört kristne klaga ibland över, att det är så torrt på det andliga området. Gudstjänsterna bli torra, predikan blir torr, bönerna likaså, själva sången ljuder torr och livlös. Då bli hjärtan nedslagna, då bli hoppet så förkrympt och tron är som en döende blomma på en torkande stjälk. Då är det som vi behöva skurar av näd. Huru skola vi få dem? Bed om dem, tro att de skola komma som svar på bön, bidla dem, tacka, bida dem hjärtligt och öppna ditt eget hjärta för dem, och visserligen skola de komma till dig. Ju flera som tro med öppna hjärtan, ju större blir området, på vilket nädens skurar falla.

Har du lagt märke till, att när det regnar efter en lång torka, så vederkwickas alla blommor och örter? Visst har du det. Men har du också lagt märke till, att det ofta nog skjuter upp plantor och blommor, där det inga var förrut? Det har du kanske inte ens tänkt på. Men så är det. På andens område betyder detta, att de troende i första hand vederkvickas och få nytt liv, men också att hjärtan vinnas för Herren, vilka förut icke haft något andligt liv. De iro de nya plantorna. Vi borde vara mycket angelägna om att få se sådana plantor börja gro. Ett väldigt nädens regn kan åstadkomma det. Du skall icke inbilla dig, att allt är hopplost, att allt är slut, bara för att det kom en torr tid. Giv Herren tillfälle. Bida tills han sänder skurarna, och det blir annorlunda i allting.

kamp för ett starkare och friare nationellt liv; en kamp för ett fullare och rikare innehåll i massornas liv; en kamp för en mera värdig plats i nationernas familj; en kamp för en ny kulturell livsstyrning, som kommer att förena det bästa i vart intellektuella och andliga liv med det bästa i den moderna vetenskapliga civilisationen." Dessa kristna talesmän beskriva den nationalistiska rörelsen såsom "en av de mest betydelsefulla och förhoppningsfulla rörelserna i Kinas uråldriga historia. Dess centrala syfte och mål är frigörelse från sådana inre och yttre förhållanden och mellanhavanden, som förhindrat förverkligandet av Kinas nationella frihet och fullborndhet av en demokratisk styrelse.

Många av ledarna i den nationalistiska rörelsen har varit eller är kristna. Dr Wu Ting-fang, som mer än många andra varit Sun Yat-sen behjälplig att skapa den nya tiden, var visserligen icke förenad med någon kristen församling, men troddes likväl alltigenom på kristendomen. Sun Fo, dr Suns ende nulevande son och minister för järnvägarna, är medlem av baptistförsamlingen i Macas, Svejkina. Dr Suns första hustru var också medlem av samma församling. Hans andra hustru är medlem av metodistkyrkan. Många av de nuvarande ledarna i den nationella regeringen är också kristna. Det är t. ex. fallet med Tan Yen-kai liksom hans privatsekretare, vidare den bekante "kristne generalen" Feng Yu-hsiang, onekligen en av de mest inflytelserika generalerna i hela Kina. De, som häst känner honom, tro, att han är en sann kristen, och som sådan är han känd i Kina. Den nuvarande utrikesministern, dr C. T. Wang, är känd som en bland de ledande kristna i landet. Han har beklätt många höga poster i regeringen under de senaste tio åren och har varit mycket aktiv i kristen verksamhet i Kina. Även vice utrikesministern, Y. L. Tong, är en kristen. I kasp finansministern T. V. Soong, och handels- och jordbruksminister H. H. Kung. Vice och tjänstförrättande utrikesministern och sekreteraren för The Overseas Association är båda välkända kristna. Den speciella envoyén till Förenta Staterna, Mon. Frank W. Lee, är aktiv medlem av en baptistförsamling i Kanton. Majorteten av de främsta ledarna är alltså kristna. Detta sakförhållande är nästan utan motstycke i historien. Missionär J. R. Saunders säger träffande: "Tänk dig Jordens största nation i fråga om folkmängd och slumrande krafter, med mindre än en procent av befolkningen kristna, men likväl är majoriteten bland de stora ledarna medlemmar av någon kristen församling!"

Under oroligheterna 1926 och 1927 tvingades många missionärer att lämna det arbete och det folk, de lärt älska så högt. Beträktat från den kristna missions synpunkt liknade utrymmendet mera ett fullständigt nederlag för missionärerna. Från skilda provinser flyttning med den process, vilken de västerländska folken genomgått under den pe-

de liksom före stormen. Alla missionärer lämnade dock icke sina poster som svar på de utländska myndigheternas besättning. Fragan om lojalitet till kungarnas Konung eller trohet mot regeringens besättning avgjordes mera än en gång på sa sätt, att missionären i lydnad för Kristus, stannade kvar i en farfyld trakt utan skydd av vapenmakt. Några få ville hälle lida för evangeliet. Några få ville visa kineserna, att de voro offer för det västerländska krigssystemet. De ansågo, att kristendomen icke var en lyxvara att åtnjuta i fredstid men övergiva i nöjd. Under abnormala förhållanden äro människor i större behov av hjälp, och nya tillfällen erbjudas för sådana handlingar, som ådagalägga evangeliets väsen. De kvarhölls å sina stationer av kärleken till det kinesiska folket, om omtanke om de kinesiska kristnas öden och en önskan om att kunna bidraga till vidmathållande av de institutioner, som under ett halvt sekel upprättats medelst kärleksgåvor. Vem kan föreställa sig de känslor, som bemötigade sig dem, när de togo farvälv av sina avresande medlarbetare, för att sedan återupptaga det ännu mera ensamma arbetet i en avlägsen vrå! "Här är i sanning hjältemod och trohet! Här är den ande, som besjälade Corey och Morrison och Judson och Duff, vilka utingo för att predika Kristus, innan den tid var kommen, då missionshjältemoden förvagats genom att man sökt skydd hos diplomater och krigssystem. Här står de härliga ensamma få, med blottade händer och blottade bröst, ånyo förkroppsligande deras Mästares allsmäktiga hjälplöshet, i vilkens namn de gingo till Kina för intet annat än Hans syfte — att folket må hava liv och hava övernog." The Christian Century, som är här citerat, betecknar dessa få som "guldmissionärer, hjälpar och kanske — Gud besklyder dem! — martyrer, bärande vittnesbördet om sin tro på Kristus mot mammonism, imperialism och militarism i förening med en civilisation, som inbillar sig vara kristen!"

När missionärerna reste, konstaterade kristendomens fiender med en viss skadeglädje, att hela missionsföretaget var ett fiasco, och även många missionärer och missionens vänner grepos av pessimismens ande. En amerikansk nyhetsbyrå telegraferade sálunda: "Framstående missionärer, tillhörande alla trosaskräddningar, ha upplyst The United Press, att de betrakta kristendomen såsom dömd till undergång i Kina. De rapportera, att kineserna är inbegripna i en systematisk förföljelse mot kristendomen, och att hela byggnaden i verkligheten sammanfallit." Den stora engelska tidningen Daily Telegraph hade följande meddelande: "I Kina finns knappast något kvar av de världiga missionsföretagen, till vilka den brittiska och amerikanska allmänheten lämnat så mycket pengar. Missionärerna ha med allt sitt sparkats ut ur landet. Deras kyrkor, sjukhus, skolor och privata bostäder är nu plundrade, ty inhem och utländska generationer hunnit förbi, skulle en svagare folk var dans etik och dalg

rade eller förstörda och hålla på att förfalla." En norsk korrespondent skrev: "Nu är missionsstationerna övergivna över hela Kina, hjorden har mist sina herdar, och ulvarna skola vara över dem."

Läget var och är alltjämt visserligen allvarligt, men är det likväl så ödésdigert, som dessa pressutalanden giva vid handen? Det finnes kanske ljusare sidor, vilka journalister och andra iakttagare lätt förbise. Andliga fakta aro icke alltid så i ögonen fallande som de ovannämnda förhållandena. Att missionärerna lämnade landet var en olycka. Ingen vill förringa detta. Blott för några år sedan funnos ju över 8.000 missionärer i Kina. Sommaren 1927 hade antalet av de i landet varande missionärerna reducerats till omkring 3.000. Ett rött ansetligt antal missionärer havar emellertid nu återvänt till Kina och till sina stationer, så att antalet f. n. uppgår till omkring 4.000.

Många missionärer och kinesiska kristna ha genomgått fysiska prövningar och andligt lidande. Några få ha under oroligheterna mistat livet. Många gripande händelser ha berättats om trogna kinesiska missionsarbetare, som under stor svårigheter sökt värda sina kristna landsmän, liksom de även sökt hjälpa icke-kristna landsmän i prövningens tid. Med beundransvärd frimodighet har kinesiska kristna ledare åtagit sig tunga arbetsbörder till följd av missionärernas hastiga avresa. Kristendomens byggnad har ej fallit samman. Huset har väldigt skakats, men grunden i kinesernas hjärta är fast. Det kanske ingår i Guds plan att på denna grund uppbygga en mera storstad byggnad än förrut, nu under kinesiska byggmästares ledning, med sådan hjälp som västerlänningarna kunna och vilja erbjuda i samförståndets och broderskapets uppriktiga anda.

Forts.

KVINNANS YTTRÉ MISSION

(Skrivelser för denna avdelning mottas med tacksamhet och böra adresseras till miss Ruth Gordon, 820 Clay St., Joliet, Ill.)

Mrs. Henry Swan writes from Pakaur, India, June 26:

"I have just returned from Darjeeling where I have been with my children since the middle of March. I left them all in boarding schools and came down here a week ago. Our lives here seem to be made up of farewells. For us missionary wives it is a constant deciding between your work and your children. Our children have always taken these partings so bravely that it has been easier for me because of that.

After the cool of Darjeeling I feel the heat here very much. After a week of it however, I am beginning to be acclimated.

We see the need for rearranging the

g.

work here as the great growing Santali work needs to be quite separate from the Bengali work.

We have been having an exciting time in India of late. Here i Pakaur we have had a peaceful time. The people here seem so friendly to us. Then too, the great masses of the people are very friendly towards the British government. If only those who are trying so hard to get political freedom would bend their efforts to securing a social revolution, they would probably secure both. It seems now from the Simon report that we will probably have provincial government with the great majority of office holders Indian.

Miss Grandstrand and Mrs. Beeken have had no holiday this hot season. Miss Grandstrand will perhaps go a little later on but Mrs. Beeken does not expect to take any vacation.

Miss Pierce has just returned from Sat Tal where she has spent much of her time at Dr. Stanley Jones Ashram. It is always a rare privilege to hear him.

Miss Norberg returns from Kashmir next week. Our son Charles is teaching in our school in Darjeeling. He seems so happy to be back in India and they seem happy to have him."

The Santali work of which Mrs. Swan speaks, is where our Thank-Offering is going this year to help erect a new school building. R. S. G.

R. S. G.

Skandinavien

Mrs Evelyn Riley Nicholson skriver att Kvinnans Yttre Missionssällskap Skandinavien har gjort stora framsteg sedan minnesfästen i Columbus, Ohio.

De olika skandinaviska länderna, Sverige, Danmark och Norge har organiserat ett nationalt förbund, samt valt sina egna ledare. Mrs. R. J. Wade, president och miss Marie Johanson, sekr.

Sälskapets halvårsmöte röstade för antagandet av den nya ställningen, som verksamheten i sagda länder därigenom ingtager till sälsskapet, vilket given dem större självständighet, med tillståelse att sända sina penningar direkt till missionsfältet, istället för som förut, genom huvudkassören. De komma också att bli ansvariga för träning och underhåll av sina egna missionärer, så långt som det för dem blir möjligt.

De ha bildat en fond, till minne av mrs Anna Lelkly, för bekostande av utbildandet av missionärskandidater. K. Y. M. S. vill assistera det skandinaviskt nybildade Kvinans missionssällskap, så väl som det central-europeiska kvinnans missionssällskap, med ett tillfälligt understöd.

Den italienske kronprinsen hälsar på och
samtalare med en valdensare

Då vi tänka på de grymma förföljelser och utsägliga lidanden, som detta godfruktiga folk fått utstå under århundraden, icke minst av den katolska kyrkan, som nedslaktade tusen sinom tusen,

da kan en liten händelse under ovanstående rubrik, tjäna till uppmuntran.

Den valdensiska kyrkan i Italien, han
snarare vunnit är förlorat genom den of-
ficiella förlikningen mellan Italien och
Vatikanen. Hon har erhållit publicitet
av en natur, som varit till hjälp.

I Italien förekommer nu en känsla av vänlighet gentemot valdensarne, som ej varit känd förrut. Under sommaren fältmanöver av det 92 infanteriregementet för vilket kronprinsen Umberto är överste, har kronprinsen haft tillfälle göra sig själv bekant med folket, som beundrar hans vänlighet och artiget. En dag under manövern i "the Charcoalburners Glen", mötte prinsen en gammal valdenson och stoppade och sättandes

densare, och stannade och samtalade med honom. Han fann den gamle mannen rätt så stolt över, att han sett tre av Italiens konungar, nämligen Victor Emanuel II, Humbert, och Victor Emanuel III. "En av mina äterstående önskningar," sade valdensens, "är att få se vår unge kronprins, som de sagt mig lär vara en mycket vänställ och präktig ung man, men jag är för gammal, och kommer aldrig att få ett så lyckligt tillfälle. Jag har alltid hans fotografi med mig." Han tog fram det från sin ficka och sade: "här är det". Prinsen såg på det och sade: "Tycker ni icke att jag liknar honom rätt mycket?" Valdensen blev förlagen och glad, samt utropade: "Ni är prinsen, och jag har talat med Eder, som om vore Ni endast en officier. Om jag nu inte blöd att jag fick se Eu-

"Så är jag," sade prin-

sen, och med en hjartig handskakning
krönte han den gamlemannens lycka.
En liten flicka från Bobbio hade blivit
ormbiten och prinsen ställde genast sin
eigen automobil till pastorns hustrus förfogande,
som tog barnet till Pinerolo där hon genom läkares behandling räddades ur faran.

Bibelklass i Shantung

Dr. C. E. Scott, i Tsinan, skriver om en klass för ledare uti landdistrikten omkring Yu Cheng, en stad omgiven av murar, där äldste och diakoner mötte under en månad av harda studier. Dessa ansträngningar förtjuna en kraftig rekommendation, vid tanken på de lidanden som förekommo i den trakten, försakade av kringströvande soldater och en mängd banditer. Man tog sig tid att organisera en ny församling i denna hart prövade trakt. Under torgdagar predikade medlemmar av klassen till rätt stora skaror. Delar av evangelierna saldes. Den mest fördelaktiga plats som kredde de bästa tillfällen, var plattformen framför kapellet. Under lördagar och söndagar uppdelades klassen uti grupper som gingo ut och predikade i de staden omgivande byarna. Den sista söndagsaftonen, under belysning av ljus och lantärnor, hölls en högtidlig nattvardsgång. Varje delegat återvändt sina respektiva byar, beslutna att helt tjäna Herren Jesus och helt uppförf

Klara och Anna-Lisa har också deltagit

Rev. E. M. Norton i Fukien provinsen häger, att i det religiösa, sociala och politiska livet, allt som ej kan utstå en undersökning fördömes och övergives. Han tror att det är anledningen till att tempel förstöras eller förändras till skolor och muséer. Avgudbilder halshuggas och uppbrännas. Med ett ord alla gamla idéer och traditioner genomgå smältelden. För fyrtion år sedan var det alldeles omöjligt att förmå en skolgosse att framställa frågor. De antogot allt vad läraren sade som sant och trovärdigt. Nu vare sig ämnet är engelsk grammatik eller stavning, matematik, vetenskap, astronomi eller religion, fråge de varför — är det verkligen sant? Huru vet ni?

En kinesisk general besöker en missionsstation

General Chang Chin Chiang, en av det kinesiska guvernements ledare, besökte metodistkyrkans centrala konferens, som hölls i Nanking. Han talade till de församlade delegaterna med en profets energi och insikt. "The China Christian Advocate" beskriver generalens föredrag, som ett av de bästa som förekom vid konferensen. Han och hans hustru kommo till söndagsmorgonen gudstjänt med sina två barn, vilka döptes och erhöll namnen Mary och Samuel.

Småplock från Kingsburg, Calif.

En rad, eller två, från kungstaden i San Joaquinvalen, Californias största och bördigaste fruktälte, torde ej vara ut vägen, hälst som jag sällan förberördat Sändebudets spalter. Man tycker ju alltid om litet småplock, eller hur? Det som man ser "genom egna glasögon", och något annat vill man gärna inte erkänna, så det räknas icke. Man hortser

102J

Missionen — en kraftfaktor.

För U. V. av civilingenjör Arthur Hultling.

Erfarenheten har visat, att missionsintresset växer i samma män, som den positiva hysinställelsen till Kristus blir markerad i en människas liv. Detta gäller inte minst ungdomen. Därför dragen missionsvö och ungdomen till varandra genom evangeliet om Kristus. År han vår Frälsare, och erfara vi sålunda personlig gemenskap med Gud, äro vi i besittningen av det högsta goda i religionen och livet. Detta medvetande om att äga svaret på alla det mänskliga livets, ja, alla hela mänskohäcklets tids- och evighetsfrågor tvingar oss att göra Jesus känd i världen. Andreas grupp av Missionären förkunne, uppökta strax sin bror Simon Petrus, och förlade honom till Jesus. Paulus, den store hednmissionären, utbrister: »Ve mig, om jag ické förkunnade evangelium! — För alla har jag blivit allt för att i alla händelser frilisa några.» Henry Martyn, den av feher tärde och döende missionären i Persien, hälsade missionsvännerna med orden: »Lev närmare Kristus, mottag ett rikare mätt av hans ande, ty Kristi ande är missionens ande.»

Oförstörbar har kristendomen gått igenom tiderna och erörvrat folk och raser. Icke av en slump har det gått så. Missionens Herre visste det själv, han kom i ringhet och fattigdom utan makt och utan väld. »Himmelriket är likt ett senapskorn, som när det läggas ned i jorden är minst av alla frö — men skjuter upp och bliver störst av alla kryddväxter och får så stora grenar, att himmelen füglar bygga sina nisten i dem.» Så föll sig hans förutsägelse om världsevangeliseringen redan i dess begynnelsel. Och vid slutet av sin jordrelevans gav han åt sina efterföljare den stora missionsbefallningen, som gömde sig i orden: »Mig är given all makt i himmelen och på jorden: gån för den skull ut och görer alla folk till lärjungar.»

Missionen vitnar om kristendomens livskraft.

Missionens historia är således berättelsen om, hur senapskornet växer till ett världsfannande träd. Den är en historia om under och omgestningar, som kommer all mänsklig berikning och maktteori på skam. Den uppenbarar, vad vi annars ha svärt att se, nämligen hur den andliga maktten är oändligt överlägsen all annan makt. Den vitnar om kristendomens livskraft, dess realitet och universalitet, ja, den bevisar bättre än ord, att kristendomen är icke en religion bland religioner utan Religionen. Ja, missionens historia läter oss förnimma den levande, i mänskohistorien handlande Guden. Den är ett ovedersägande vittnesbörd om kristendomens allt betingande makt, om huru Jesu Kristi lura obunden av folk, tider och viss kulturstadium — universell som ingen annan religion — aldrig förförlidit gått och går genom tiderna och vunnit och vinner folk efter folk och släkte efter släkte. Endast den har förmått att stilla mänskohjärtats längtan och fylla dess djupaste behov. Genom den har folk efter folk inspirerats att för Kristi fötter lägga det bästa de ägt. Intet folk har den mött och lämnat oberört eller oförändrat.

Mission och ungdom.

Detta missionens förvandlande inflytande har utövats av svaga män-

niska, som genom Guds kraft ifrån det trevliga årsmöte mätta storart. Somliga ha gj

olika och förgätna. Alla slags mäniskor ha kämpat för detta mål, starka, stridbara mäniskor, stilla hängivna mäniskor, män och kvinnor, unga och gamla, lärda och glärdar. Icke minst iögonenfallande är det faktum, att många av de tongivande gestalterna på missionsområdet voro unga män, när de började sin gärning. Så var det med Jesu egen lärjungar, som först fingo befallning att gå ut i världen med evangelii budskap. Stefanus, den första martyren, var blott en ung man. Timoteus var blott en adertonårig yngling, då han började sitt arbete i evangelium. Stiftaren av den moderna hednamissionen, William Carey, var endast tjugoårs gammal, då han höll sin mycket omtalade predikan över ämnet: »Förök stora ting för Gud, vänja stora ting av Gud!». Sam Judson, Birmas apostel, var tjugoårs års, då han bestämde sig för att bli hednamissionär. Robert Morrison, Kina-missionens banbrytare, var även en helt ung man, när han började sitt arbete bland Kinas myllrande skaror. Hudson Taylor, Kina Inland Missions grundläggare, hade, fyllt tjugoårs års vid avresan till Kina. Afrikas apostel, David Livingstone, reste vid tjugoårs års till de afrikans världsdelen. Ja, de alla flesta som gjort sina namn odödliga på missionshistoriens blad, ha börjat sin bana på missionsfältet som unga.

Detta sakförhållande finner sin förklaring där, att de unga är utstridna för missionsarbetet. De är också för missionsarbetet en brinnande passion. De är större världen för Kristus erforderas de bästa förstånd- och hjältekrafter. Blir ungdomen gripen och entusiasmerad för en uppgift, lägges hela personligheten in i arbetet för att få denna uppgift löst. Intet halvgjort arbete i kampanen för sanning och rätt. Sägerigheter avskräcka ej, och på offer för man beted. Missionen kräver hjältemod och osviklig trohet, därför fyller känslan att få deltaga i detta krävande men fruktbarande arbete själun med glädje. Ungdomen ser framtidens med alla dess rika möjligheter i hoppets rospenskimmer, därför för ungdomen och missionen skapade för varandra.

Ungdom och arbete.

Guds kallelse till de unga att gå in i missionsarbetet ljuder i dag starkare än någonsin. Ett oerhört betydelsefullt faktum är ungdomsrörelsernas framträden under vår generation i flera icke-kristna länder. Varje nationalistisk rörelse från Cape Town till Shanghai är ett av ungdomen lett förtag. Liksom de unga utgöra själva drivkraften i arbetet för nationernas utveckling, måste missionen framföra att invända kristen ungdom i sin tjänst. Missionsfältens största behov för nuvarande är att därför vara unga, hänförda män och kvinnor, som våga offra sig för lekmannamissionens betydelsefulla uppgift. Det kan lätt tänkas, vilket inflytande kristna bankmän, tekniker, läkare, arbetsledare, lärare och andra arbetsutövare kunna bli till bland ett folk, som fäster den största betydelse vid omsättandet av Kristi etik i det rent praktiska livet. Vardagslivets profetgestalter är många gänga värdefullare banbrytare för kris-

Ett andligt uppvaknande.

Kina genomsyras för nuvarande en befolksetid. Nåden Herrs tung över större delen av folkmassan. Nöglagen har intensifierat strävanden att finna räddning för individen och nationen. På skilda platser i landet och i provinsen Shantung försiggår ett andligt uppvaknande. Som dessa väckelsorerelser utan tvivel representerar andliga värden anse många att de äro av Gud. Somliga ha däremot fått sig mest vid en del uppenbara överdrifter i samband med dem och intaga en reserverad ställning. Gud verkar på ett mäktigt sätt i dag, även om satansmäktigt passar på att utöva sitt verk. Ljuset och mörkret brottas vid ett och samma religiösa möte. T. o. m i en och samma person förekommer denna kamp alldeles som man måste räkna med en positiv och negativ ström på det elektriska området. Om någonsin måste en kristen ledare nu pröva andarna och vasa i stånd att skilja mellan det fysikaliska, självsliga och andliga. Av frukten känner man trädet, och en rättvärdesättning av dessa rörelser erhålls genom deras resultat. Må missionens vänner innerligt bedja Gud att dessa väckelsorerelser ledas i sunda andliga banor och bliva av beständige värde.

ten tro och gärning är förklaringsbergets strålande män. Kristi ande måste påverka varje fäss av det mänskliga livet både här hemma och ute på missionsfältet. Missionen behöver att inga i detta utomordentligt härliga och betydelsefulla arbete, ty besjälade av nyskapareanda och däckraft vägra de att vara hundra av ett oföränderligt förflutet och väga preserverat tro på framtiden.

Inför talet om missionen är det många, som vrida sina händer i förtrivlan över de offer av liv och pengar den kräver. Väl kan det tyckas ibland, då de bästa, de som syns oss omistliga, lärna verksamheten och den alldagliga gärningen i hemlandet för att ge sin kraft åt missionsverket, som om det voro en förlust. Känner vi då så föga det andliga livets lagar? Ha vi glömt de allvarliga orionen? »Den som vill bevara sitt liv skall mista det.» Ju mer vi ge oss ut för evangelii sak, desto rikare bli vi, så lyder kärlekens livslag. Den godomliga kärleken vet ej av några gränser, och vi avskrära oss av kristendomens livsverkar, om vi förneka denna kristendomens broderstank, som bottnar i varje mänskans evighetsvärde. Åro vi kristna, då följer därmed konsekvensen: en ohämmad kärlekens erövrargärning. Missionen är icke en de kristna folks äderlättning, den är — en kraftkälla.

Arthur Hultling.

(29) 1911
OLIO DALININ' SWEDISH
1911-04-07
BOSTON - MASS.

Missionen — ²en
kraftfaktor.

U. V. av civilingenjör
Arthur Hultling.

Erfarenheten har visat, att missionsintresset växer i samma män, som den positiva livsställelsen till Kristus blir markerad i en mänsklig liv. Detta gäller inte minst ungdomen. Därför dragen missionsou och ungdomen till varandra genom evangeliet om Krisjans. År han vår Frälsare, och erfara vi sålunda personlig gemenskap med Gud, äro vi i besittningen av det högsta goda i religionen och livet. Detta medvetande om att äga svarvet på alla det mänskliga livets, ja, alla hela mänskokoalaklets tids- och evighetsfrågor tvärar oss att göra Jesus känd i världen. Andreas graps av Müstarens förkunelse, gynnade strax sin bror Simon Petrus, och förde honom till Jesus. Paulus, den store hednmissionären, utbrister: »Ve mig, om jag icke förkunnade evangelium! — För alla har jag blivit alt för att i alla händelser frälsa några.» Henry Martyn, den av feber törde och döende missionären i Persien, hülsa de missionsvärmerna med orden: »Lev närmare Kristus, mottag ett rikare mahl av hans ande, ty Kristi ande är missionens ande.»

Öförsörbar har kristendomen gått igenom tiderna och erövrat folk och raser. Icke av en slump har det gått så. Missionens Herre visste det själv, han kom i ringhet och fattigdom utan makt och utan väld. »Himmelret är likt ett senapskorn, som när det lägges ned i jorden är minst av alla frön — men skjuter upp och bliver störst av alla kryddväxter och får så stora grenar, att himmelen fåglar bygga sina nästen i dem.» Så föll sig hans förutsägelse om världsevangeliseringen redan i dess begynnelsse. Och vid slutet av sin jordrestrandning gav han åt sina efterföljare den storm missionsbefallningen, som gömde sig i orden: »Mic är given all makt i himmelen och på jorden: gån för den skull ut och gören alla folk till lärjungar.»

Missionen vitnar om kristendomens livskraft.

Missionens historia är således berättelsen om, hur senapskornet växer till ett världsfämmande träd. Den är en historia om under och omgestningar, som kommer all mänsklig beräkning och maktteori på skam. Den uppenbarar, vad vi annars ha svårt att se, nämligen hur den andliga maktens är oändligt överlägsen all annan makt. Den vittnar om kristendomens kraft, dess realitet och universalitet; ja, den bevisar bättre än ord, att kristendomen är icko en religion bland religioner utan Religionen. Ja, missionens historia läter oss förnimma den levande, i mämnishistorien handhående Guden. Den är ett ovedersägligt vittnesbörd om kristendomens allt betvingande makt, om huru Jesu Kristi hära obunden av folk, tider och visst kulturstadium — universell som ingen annan religion — aldrig förfältrad gått och går genom tiderna och vunnit och vinner folk efter folk och släkte efter släkte. Endast den har förmått att stilla människohjärtats längtan och fylla dess djupaste behov. Genom den har folk efter folk inspirerats att för Kristi fötter lägga det bästa de ägt. Intet folk har den mött och lämnat oberört eller oförändrat.

Mission och ungdom

Detta missionens förvandlande intyande har utövats av svaga män-

niskan, som genom Guds kraft fått
mått stora ting. Somliga ha gj

o
da och förgåtna. Alla slags män-
niskor ha kämpat för detta mål, star-
ka, stridbara mäniskor, stila hän-
givna mäniskor, män och kvinnor,
unga och gamla, lärda och glödura.
Icke minst irogenfallande är det
faktum, att många av de tongivande
gestalterna på missionens område
voro unga män, när de började sin
gärning. Så var det med Jesu egen
lärljunge, som först fingo befallning
att gå ut i världen med evangeliets bud-
skap. Stefanus, den första martyren,
var blott en ung man. Timoteus var
blott en adertonärig yngling, då han
började sitt arbete i evangelium. Stif-
taren av den moderna hednamissionen,
William Carey, var endast tjugo-
ett år gammal, då han höll sin mycket
omtalade predikan över ämnet: »För-
sök stora ting för Gud, vänta stora
ting av Gud!». William Judson,
Birmas apostel, var tjugoårig, då
han bestämde sig för att bli hedna-
missionär. Robert Morrison, Kina-
missionens banbrytare, var även en
helt ung man, när han började sitt
arbete bland Kinas myllrande skaror.
Hudson Taylor, Kina Inland Missio-
nens grundläggare, hade, fyllt tjugote-
tår vid avresan till Kina. Afrikas
apostel, David Livingstone, reste vid
tjugoeft års till den första resan
missionen och att även vi, som nu lever,
kommit under dess inflytande samt där-
för att jag tror, att kristendomen är
livsviktig för såväl den enskilda som
ett folks verkliga lycka, känner jag ett
nre och ofräckomligt mäste inför den
christna missionen och har så blivit dess
vän.

Därför att jag just genom den mis-
sion, som blivit vår, fått mottaga så
mycket av värde; den skall även med
Guds hjälp förbliva vår och stödjas

av oss svenska baptister.
Herbert Lindholm,
Stockholm.

Missionsarbetet gör mitt andliga liv
rikts.

1) Jag är missionsamman därför, att
det är en befärling av min Frälsare
Matt. 28:19; Mark. 16:15-16. Världen
behöver räddas från synden och
för att rädda den, så har Herren Jesus
givit sina barn uppgiften att missio-
nera.

2) Det är en avbetalning på min skuld till mina medmänniskor. Paulus

zurück. Keiner kann mir das bestätigen. Ich habe nur eine Theorie: Es ist eine Art von Wettbewerb unter den Kindern. Sie wollen zeigen, dass sie besser sind als die anderen. Das ist ein sehr schlechter Gedanke, aber es ist der Wahrheit näher als der anderen. Ich kann Ihnen nicht helfen, das zu ändern.

and product requirements.

Kina genomgår för närvarande en besvärsstid. Nöden ligger tung över större delen av folkmassan. Nödläkare intensifierar strävan om att finna räddning för individen och massan. På skilda platser i landet och i provinsen Shantung förråggas ett andligt uppväckande. Som dessa väckelsersrörelser utan tvivel representerar andliga värden anse många att de är kro av Gud. Somliga ha dock fastat sig mest vid en del uppenbara överdrifter i samband med dem och intagna en reserverad ställning. Gud verkar på ett mäktigt sätt i dag, främst om satans samtidigt passar på att utlösa sitt verk. Ljuset och mörkret krottas vid ett och samma religiösa möte. T. o. m. i en och samma person förekommer denna kamp alldeles som man måste räkna med än positiv och negativ ström på det elektriska området. Om någon sin mest en kristen ledare nu pröva andarna och vissa i ständ att skilja mellan det fysikaliska, självskilda och andliga. Av frukten känner man trädet, och en rätt värdesättning av dessa rörelser erhålls genom deras resultat. Må missionens vänner innerligt bedja Gud att dessa väckelsersrörelser ledas i sunda andliga banor och bliiva av beständande värde.

En givande bibliotekss

Detta andliga uppaknande torde i viss mån förklara att den i Kiaochoh årligen Återkommande bibelklassen blev så väl besökt och givande som följet var. Den hölls den 15 juli och var gemensam för baptistförsamlingarna i Kiaochoh, Lungkiatsun och Wangki. Söndagsa pläster lälo representera sig genom infödda missionsarbetare, församlingemedlemmar och siktare. Hela antalet steg till omkring 200. Gemensamma möten av ordinanser, där väckelsens- och förnyelsebudskap betonades. Ordinansgrupper indelades i sex klasser, tre för varandra könen, och undervisning gavs i kristendomens elementarier och bibelns grundsättningar. Som lärare och talare tjänade samtliga Kiaochoh-missionärer jämte en del infödda medarbetare. Under kursen erhölls vi ett uppskattat besök av dr Newton, tillhörande de amerikanska sydstaternas baptistmission i Shanghai. Bibelklassen gav åtskilligt båda för hjärtat och minnet.

En stämningssfull depförrättning.

Bibelklassens avslutning följdes omedelbart av Klostchowförsamlingens sedvanliga månadsmöten, som den gång präglades av en större dopförättning. Lördagen den 16 juli inklude sig 37 personer genom dopet Kristus. Pastor Wang förrättade den stämningafulla dopakten. Bland dopkandidaterna räknades icke minst 34 kvinnor — en ovanligt stor procent i detta land. Fem av de i Klostchow sätta tillhörta Langkiahsun-församlingen. Här är sändagar tidigare hade denna församling förmånen att döpa 18 personer. Detta är så mycket mer glädjande som församlingen under tiofört� ej hade någon dopförättning. Vid båda här omtalade tillfällen hälsades sedan de nydöpta vid Herriens bord till respektive församlingars gemenskap. Baptistsförsamlingen i Wangtai kommer att ha sin dopförättning första söndagen i september.

—Oscar Rinell.

Yttre missionsfältet.

Kristendomens utsikter i Kina.

V.B. Ett mycket fält.

Kina är det mest mognas evangeliska fältet i världen i nutiden. Hela läget väntar en stöt — en mild, kärleksfull kristlig stöt. När människorna, i Indien kunnat stanna i sina hem och vara kristna såsom de kunnat i Kina, då kommer vi att ha en situation jämförlig med Kinas. Men Kina är det mest vidöppna fältet i världen i nuvarande tid, så sammanfattnar Stanley Jones sina intyck efter en nyligen avslutad resa i Kina.

Detta uttalande torde förefalla minst sagt egendomligt för många i Västern, där dagsspressen i sine meddelanden om detta oroliga land nästan uteslutande berättar om ödesdigra följer från överväningar, hungersnöd, banditväsende, inbördeskrig, komunism samt militäristisk och politisk aggressivitet från grannlandet. Orovückende som dessa är, utgöra de i verkligheten väsentliga eruptioner på ytan på grund av insvaghet och brister. Det givs även ett djupare liv i våra dagars Kina; viktiga blandelser, varom många står i okunnighet. Mitt i den yttre oron, fastigheten och nöden fortalitäts utländska missionärer och kinesiska kristna arbetet för kristendomens och samhällets utbreddande. Kinas nationella kristna råd, inbjöd nyligen Stanley Jones att hålla speciella evangeliska möten på elva olika provinscentra. Övanstående citat gjordes på grundval av de erfarenheterna, som han gjorde vid detta besök. Med rätta säger Courtney H. Farn följande: »Det är ej blott ett sammanträffande, ej en ytlig iakttagelse, som har lett flera framstående besökare av missionsländer att vård eniga om att förklara Kina, även i dess nuvarande beligenhet, såsom det största och mest löftesrika evangeliska tillfället i hela världen. Det är ingen tid att försiktigigt vänta fredens dag' innan man ger Frälsningsens evangeliem till detta stora, behövande och förberedda landet.«

Förändring av den kinesiska mentaliteten.

Monarkiet hade ockuperats av Japan, innan Stanley Jones anlände till Kina. Den studerande nationen fann han oskifflig men besluten att bilda sin råd till när den var redo. Det finns ingen studentgrupp i världen, som undervisar en större präfektur i Kinas studenter. Denna har i hög grad gjort dess mögna. För tio år sedan när jag var i Kina bestod de yngre tingen — populära och upptorrande. Nu behändige verkligt stora frågor. Hela vägen från Makien ned till Kanton förankras inte det minsta stöd-

rande moment av något slag på något möte, intet försök att häckla talaren och intet försök att beställa till panik på möten. De lyssnade med andlöst intresse. Detta är mycket anmärkningsvärt när man ihägkommer de studerandes bråk ett år sedan. Och det är ännu mera märktid då man minns att den antikristliga rörelsen gick som en löpeld över Kina under åren 1925—27 och där omkring. Denna rörelse utdrog i huvudsak alla missionärer ur Kina och överförde alla missionsskolor till kinesiskt ledarskap, egendomar beslagtogs och konfiskerades och stundom brändes, bilarna gingo genom Foochows gator med inskrifter på dem uppvisande att kristendomen nu skulle utrotas och för alltid bannlyssas. En sådan känsla fanns överallt. Och likväl inom mindre än fem år är alla dessa missionärer i huvudsak tillbaka, nästan all egenhet har återlämnats, relationerna mellan missionärerna och kineserna är kordial. Jag fann knappast något av den bittra kritiken mot missionärer, som jag var van att finna i Indien. Och i mina möten förföljde det som om Kina satt framför mig i dessa stora skorar studenter och andra, frågande med andlöst intresse om kristendomen var utviken.

Andligt uppvaknande i radikalismens drivbänk. — Kanton.

Efter möjligheter för evangelisationsarbeta erbjuds Stanley Jones i alla städerna, som besöks. Kanton var den sista staden på denna turné. Härmed säger han: »Denna stad har varit själva centrum för den antikristliga rörelsen. Det var här som den olyckliga akjutningen på paraderande studenter av utländska trupper förekomm. Jag mäste passera monumentet till de fallnas minne varje dag, då jag gick för att ta till de stora skolorna. På mer är ett sätt mäste jag passera detta monument innan jag kunde komma till dessa folkskolor. Här skulle man inte vänta mycket. Men vad är de verkliga förhållandena? Den lokala kommittén beslutade att ingen skulle närvara vid mötena, som ickes inskrift sitt namn och sin adress i ett register. Endast då kunde man erhålla inträdesbiljett. Mer än 3,500 människor hade tecknat sina namn längst innan mötena började. Vi hörde två olika evangeliska mötesserier under dagen, en kl. 2,30 e. m. för studenter och en 7,30 e. m. för allmänheten. Ingen publik i världen kunde vara mera uppmärksam. Och budskapet från början var Kristus. De voro där en timme innan mötets början för att förära sig om plats. Sista dagen framställde jag en vägjan om avgörelse, bedjande dem att icke göra det emedan jag bad dem att så göra, ej heller emedan deras grannar gjorde

det, men emedan de varo bekräfta att vara en avgörelse för livet, som innebar även att förena sig med den kristna kyrkan och överlämna sig åt Kristus. Mer än ett tusen tecknade sina namn. Jag bad alla, som tecknade sina namn, att möta mig nästa kväll; ty jeg hade ett speciellt budskap uteslantande till dem. Hela tisdagen kom I avsikt att taga vara på dem efteråt, hade vi en grupp på fem hundra varje morgon i träning. En missionär skriver: »Under trettioett är har jag varit förenad med arbetet i denne stad, men under denna period ha vi aldrig haft något liknande den andliga rörelsen, som har försiggått här de senaste dagarna! Detta var i Kanton — radikalismens drivbänk.«

Väckelsen i Kinas kulturcentrum — Peking.

Väckelser och ett andligt uppvaknande rapporteras från skilda delar av Kina. Efter att ha tagit en plats i sydkina som exempel, gå vi till norra Kina. Peiping (= Peking) är alltför landets kulturcentrum, fastän huvudstaden flyttat till Nanking. Fem kinesiska evangelister, tillhörande The Bethel Evangelistic Band, ha nyligen hållit en väckelses kampanj i den urgamla staden Peiping. James P. Leyne omtycker resultaten på följande sätt: »Såsom en del av den andliga rörelse, som sprider sig över norra Kina, har väckelsen i Peiping utgjort kronan på verket. Under en månads väckelsesmöten ha vi sett åhörareskarot på 1,000 till 1,500 knäböjande i gemensam bönen. Aldrig förr ha vi vitskap om att så många människor besöka fyra möten om dagen. Aldrig förr ha vi hört så inspirerande unison sång. Aldrig förr ha vi sett våra församlingssmedlemmar nedtyngda av passion för själarna. Hundratals bekände sina synder, och togo offentligt ställning för Jesus Kristus. Ett stort antal lovade att återbeta pengar, som förvarvats på ett oerhört sätt. En gammal rik man övergav sin unga bistrustur; en annan sin opiumpipe; en äldre dam, som rökt sedan hon var nio år, sina cigarrer; en student uppgade sig sina anarkistiska intentioner. Tjänare bekände sina väror att föranlälla, och världiga ämbetsmän sina frihetsanspråk. Djupt fördolda synder avslöjades och Kristi blods renande kraft blev uppenbar genom gilldjätar och strålande andakter. Församlingssmedlemmar, fördom kalla och kritisera, ha på ett härligt sätt förvandlats och fyllts med ny eld. Deras högljudda vitnesbörd ha visat verkliga yttriangar av godomlig energi i verksamhet. Pastorer och evangelister likaså ha på nytt invigt sig själva åt sin kallelse, åtföljda av frivilliga församlingsarbetare. Vid en söndagsförmiddagsgudstjänst böjde 80 församlingssmedlemmar sig på talarestolen för att inviga sig åt evangelisk aktivitet. Vid avslutandet av de speciella mötena i vår presbyterianiske kyrka spred rörelsen sig till andra delar av staden och 32 dagars möten hölls. I altt ha 70 frivilliga evangeliska grupper bildats världens omfattande 3 till 5 personer. Folkets iver att följa korsets blick har varit inspirerande till oss.«

Kristendomens iver kom.

Denna andliga rörelse är från plats till plats och från provins till provins. Framtiden tillhör domen eller komunismen. Dr. Jones har gjort en sådan iakttagning. Han skriver: »Kina är i dag den stora, världsdjupetens iver. Det har bestämt sig för att vara antikristligt, men har icke bestämt för att bli kristet. Kommunisterna knackar på vid folkjälvens döden, men hälles tillbaka medelat makt och förtryck. Om denna försökregeringen faller, då blir komunismen alternativet. Under mellantiden har kristendomen plattformen. Kanske de nästa fem åren tillhörer henne.« Japanens välpolitik gentemot Kina stärker återkutna banken mellan Ryssland och detta land. Kommunisterna har redan förut ett starkt fäste i central-Kina. Sherwood Eddy, som besökt 21 av Kinas städer, där komunismen krävts i tillväxt, säger: »Tio miljoner förgingos i Ryssland, innan det stabiliseras. Många flera kommer att förgås om Kina vänder sig till komunismen.« Ett komunistiskt Kina innebär ej endast en hotande fara för organiserad kristendom i landet, och folkets välfärd, utan även för världen i sin helhet. Vi vet ej vad framtidens bär i sitt sköte. Låt oss i Kinas nationella kris göra allt för att tillvarataga de gyllene tillfallen och befrämja kristendomens sak bland de kinesiska miljonerna. Kristus är Kinas och världens enda hopp.

Oscar Rinell.

V.O. 18/5/33
Väckelsemöten i Kiaochow.

»Betelbandets» besök.

Fem unga kinesiska män ha bildat The Bethel Evangelistic Band of Shanghai. Dr John Sung och pastor Andrew Gih tjänna som väckelsepredikanter, herr Frank Lin som tolk och bröderna Philip Lee och Lincoln Nieh som sångledare och ungdomsmissionärer. Dessa infödda missionsarbetare är utrustade för sitt själavinnande arbete bland Kinas miljoner. De står den allmänt antagna uppfattningen att varje land bättre evangeliseras genom sina egna helgade söner och döttrar.

Betelbandet har satt som mål att hålla väckelsemöten i samtliga av Kinas provinser inom en period av tre år. Efter denna tid kommer längre tid att ägnas de platser, som särskilt önska besök. Den evangelistiska kampanji inleddes 1931. Redan ha många provinser erhållit besök och predikanten kommer från alla håll. Provinssen Shantung har Betelbandet ägnat omkring sex månader av de snart gångna två och ett halvt år. Under förra veckan anlände detta sällskap till Kaomi och höll evangeliska möten. Kiaochow erhöll ett uppskattat besök av pastor Gih och sångledaren Nieh.

Som tiden var ytterst begränsad hölls endast fem möten i denna stad. Dessa voro dock väl besökta och välsignelsebringande. Nieh inledder mötena med att lära de församlade en väckelsesång, helst någon kör, vars innehåll hade anslutning till pastor Gihs predikan. Den inlärdas sången sjöngs flera gånger under mötets gång och upprepades, när mötesbesökarna lämnade kapellet. Både före och efter talet förekom gemensam bön, då alla både spontant och högt. Detta att samtliga bedja högt är i överensstämmelse med kinesisk tradition och sed. Som bekant läsas

Översta plats högt av alla i kinesiska skolor. Vid bibelläsning hade predikanten folket att läsa bibeln tillsammans med honom sälls före predikan som under dess gång. Samarbete mellan mötets ledare och åhörare var ett utmärkande drag i gudstjänsten och gjorde den mindre predikantcentrisk.

Pastor Gihs framställning var enkel, malmödeten, andefyllt och i högsta grad dramatisk. Nyckelorden i hans förkunelse voro synd, pányttfödelse, helgelse, andeuppfyllelse och plikten att evangelisera. Bibelns sanigar belystes medelst träffande skrifter och bilder på svarta tavlan. Ej nog härmed, utan hans tankar gjordes levande genom en följe, kineserna lätt förståelig dramatisering. Syndens fängenskap och befrielse visades t. ex. genom att binda tre personer med rep och senare släppa dem lösa. Människor med stenhårda hjärtan illustrerades genom en hel del stenar innanför predikantens rock. Den över sina synder olycklige personen bekänner ofta i början endast mindre begångna fel. En mindre sten tas bort från predikantens rock, medan stora stenar ännu sticka fram där. Först när alla synder bekänts och alla stenar elimineras, vinnes renning och frid genom Jesu blod. Det finns sådana män som för en hög bekännelse men som dock lever i synd. Det liknades vid ett glas fyllt med papper. När väften hälldes i glaset, så rann det ut på golvet. Men så tog predikanten ut den ena efter den andra av papperslapparna. Olika synder voro skrivna på alla. När glaset var tomt kunde det fyllas med vatten. Vi mottaga. Andens fullhet endast när vi fullständigt överlämnas vårt liv åt Gud. Det ärhdliga budskapet präntade sandningen in i alias hjärtan.

Vi som endast se endels ha svärt att bedöma de undligga resultaten av dessa väckelsemöten. Vid varje möte riktades en allvarlig väldan till syndare att omvända sig till Kristus att leva ett riktare andeliv i Gud. Som ett tecken på en dylik önskan gingo många fram till talarestolen och bådo om förbön. Vi tro att syndare motogt Jesu förlitande nåd och att församlingemedlemmar och missionsarbetare erhöll kraft att leva ett segerrande liv. Många Kristna, däribland flera studerande i våra skolor, ha fattat heliga beslut att viga sina liv åt Gud. Flera frivillige evangeliska grupper, bestående av tre till fem personer, ha bildats. Dessa band ha till uppgift att vittna om Guds kärlek och frälsande nåd. — Pastor Gih anmärkte i avskedets ögonblick att fastän mötens ej pått stort mera än en dag så hade resultatet dock varit lika bra som efter fem dagars möten. Jordmånen var väl beredd. Våra sedvanliga möten under den kommande tiden ha varit väl besökta och andligt givande.

Ena dagar vänta vi pastor Chen Che-wting från Chefoo. Han kommer att leda en serie väckelsemöten för skolungdomen och bibelstudier för våra infödda arbetare. Bedjen för oss i Kiaochow.

Oscar Rinell

Kristi ande skall

Fräddas Kina. 18/5/33

General Chiang om läget.

För U. V. av pensionär O. Rinell.

Medan general Chiang Kai-shek var uppfungen med att utrotta kommunismen i Centralkina, besökte han bland annat platsen även Changsha i provinsen Hunan. Vid detta tillfälle gav ett teologiskt seminarium vid Edert Bible School, en bankens kapell och Madam Chiangs kapell. Härmed varo guvernör Ho, generalissimus och andra höga ämbetsmän. I förföljande kan det sägas att den i Sverige väl kända general Chiang är en av lärarna i Edert seminariet. Tre av vår missions predikanter har härmed sin teologiska utbildning vid detta seminarium. När general Chiang,

Kinas president, omhöll att tala till studenterna i skolans kapell, såade han bland unga "enligt The Chinese People's Daily".

Det inträdet i Edert institut var min ande inspirerad. Många män och kvinnor misstänka missionsarbetarna, ty de förtäder dem ej. I avsikt att räddar världen från dess katoiska tillstånd, att härliga och stabiliserade förhållanden, att hjälpa de fattiga tror jag i maste att härliga oss om de kristna institutionerna. De har en stor insats.

Det givs många medel att rädda världen för Jesus angivit. Detta är det folket på grunden, kärlek och uppror. Härmed självförsakande, utsträckte sin egen trygghet och bekännelse för att kunna frälsa andra människor.

Om vi skola frälsa Kina, måste vi vara besjälade av Kristi ande och hans uppförande i världen. Jag hoppas uppräktigt att alla åhörare skola bidra till att Kristi personlighet kommer att utöva inflytande på hela nationen och världen, så att våra studenter kommer att i Kristi andna gå till verket för att frälsa land och folk. Detta är Ederts stora ansvar, som jag hoppas Ni alla ska bärta, för att hjälpa till att rädda landet och dess folk, och bringa välgörande tillstånd beträffande Eders alla.

ooo

Bibelkursen i Kiaocho.

Vår tids största behov — bibelundervisning. 8/6/33

En kristens trefaldiga uppgift består uti att så, ansa och vattna, sade pastor Chen Swe-ting nyligen i en predikan i Kiaocho. »Evangelii ädla utsäde bör sås både i tid och i stid. Den växande brodden eller planvlingen måste nog värdas. De på Kristus troende behöva ledas in i bibelskriften. Guds rikes åkerter är det vattnas för att ge rika skörder. Väckelsearbetet har även sin egen plats i den kristna missionen. Ingen av här omtalade uppgifter kunnat negligeras utan stor skada för det hela. Varje verksamhetsgron är betydelsefull för Guds rikes framgång. Under en följd av år har evangeliets förkunnata i skilda delar av Kina. En härlig väckelse har utbrutit på flera platser. Det finns rätt gott om väckelsepredikanter. Faran föreligger dock att mycket av värde kan förlorats i sanden, för så vitt större vikt ej läggas vid mera förkrogenhet med den kristna föreställningsvärlden. Vi säkra f. n. bibelundervisare. Vår tids största behov är en bibelundervisning, som leder människor djupare in i Guds ord.»

Pastor Chen som bibelundervisare.

Här i Kiaocho har vi även känt ett sådant behov göra sig gällande, som uttryckes i detta citat. Våra gudstjänster ha under flera månader gått i väckelsens tecken. Människor ha varit flitigt med på mötena och synas mycket berörda. Ett andligt uppvaknande, som ej åtföljs av ett grundligt bibelstudium, tenderar snart att bli ensidigt inriktat. Under sådana omständigheter förvanskas den kristna trosuppfattningen. Vi ha därfor ansett det klämigt att anordna en bibelkurs för kristna och missionsarbetare tillhörande Kiaocho, Longgatsu och Wangtai baptistförsamlingar. Den hölls den 20—30 april. Glädjande nog lyckades vi förvarva en så betydande bibelundervisare som pastor Chen Swe-ting. Han har under flera år varit lärare vid den amerikanska baptistmissionens seminarium i Hwanghsien, där flera av vår missionspredikanter erhållit sin teologiska utbildning. Numera förestår han sin egen bibelkola i Chefoo, vilken kan glädja sig över rätt många elever. Enkel och flädfri äger han en samtidig fond av bibelkunskap och andlig erfarenhet för sitt viktiga värv.

Ebbe som rättegångsord.

Varje dag på f. m. mellan kl. 10—12 ledde pastor Chen bibelstudium speciellt för missionsarbetare och församlingmedlemmar. Omkring ett hundra personer deltog regelbundet. Pedagogiken sett hade han önskat att denna klass varit mycket mindre till antal. Frälsningslärkan belystes översköldigt och övertygande från utkrisians, pånytfödelsens, omvändelsens, helgångens och sittfårdiggörelsens synpunkt. På ett sätt framhölls skillnaden och kontrasten mellan det ryska, själliga och andliga livet. Kvällsmötena varo tillgängliga för all-

mänheten. Tillslutningen var synnerligen god under hela tiden. Andarnas kamp och de kristnas vapenrustning var det genomgående ämnet då för hans gripande framställningar.

Pastor Chens förkunnelse präglades av en bibelundervisande predikan. Varje sanning fastslogs genom hävning till flera bibelställen. Hans stora förtronhet med Ordet framgick däri genom att han utan anteckningar kom ihåg var alla dessa talrika citat funnos både i Gamla och Nya testamentet. De närvarande följde noggrant med genom att slå upp bibelställena, varvid någon föreläste högt. Skarpt kritiseras han vissa avarter i den pågående väckelsen, likså vissa villfarelser, som under tidens gång smugit sig in i den kristna trosläran. Syner, drömmar, tungomålstal och extatiska yttringar fanns under inga omständigheter erlåtta den bibliska sanningen. »Grip tag i något Guds ord, något Guds löfte, var en ofta förekommande uppmaning. Ordet allena måste vara rättesnöret för den kristna tron och praxis.

Ordet överlever varje mänskoverk.

Utom pastor Chens möten förekommo andaktstunder ledda av inföddes missionsarbetare. Schemat för varje dag — söndagar undantagna — upptog också trene lektioner. Pastor Wang Ge-shan fortsatte sin exegetiska utläggning över romarhavret. Undertecknad hade kristologi enligt synoptikerne som ämne. Gerda och Hellen Rinell undervisade i sång.

I motsats till föregående år var den nuvarande bibelkursen helt självländerhållande. De inhemska församlingarna, inklusive sig. Även extra utgifter för pastor Chens resor och besök.

Som totalintryck måste sägas att bibelklassen var väl besökt och andligt givande. Villigare Gud pastor Chen, som rätt delade sanningens ord. Men det aldrig kunde sägas om kursdeltagarna att de kommit ditän, att de behöva snyggt i stället för stadig mäts (Hebr. 8: 12). Men Ordet här efter bättre förkunnas genom våra tv och vittnesbörd. Skaldernas och de stora tänkarnas ord sägs komma att överleva mänskohändens mest permanenta verk — pyramiderna, monumenten, etc. Jesu ord överlever dock även Guds händers stabilaste verk — i Himmel och jord skola förgås, men mina ord skola aldrig förgås.

Oscar Rinell

Från Kiaochohorsonten.

Väckelsen fortätter.

Dopförrättningar.

Inom Kiaochohårad har flera dopförrättningar nyligen tagit rum. Så har Wangtai församlingen haft tvenne dophögtider med sammanlagt 71 döpta. Den 3 sept. iklädde 40 personer sig Kristus genom dopet i Wangtai. Två dagar senare döptes 31 i Wanggachuang, en av Wangtai stationens större utstationer.

Dop förekom i Longgatsu den 2 juli, då 14 personer blev döpta och förenade med därvarande församling. I staden Kiaochoh ha 11 personer på sin bekännelse och tro nyttan erhållit dop. Den första dopförrättningen här försiggick den 9 juli, då 6 döpta, och den andra den 10 sept., då lika många döptes. Samma hälsades efter dopakterna vid Himmels bord till respektive församlingens gemenskap. Må. Gud fullbordade det i varje hjärta!

Evangelization.

Under själva högsommaren har en förmindring i missionsarbetets intensitet kunnat iakttagas här särskilt på andra platser. En intensiv evangelisationsverksamhet har ejest varit ett utmärkande drag för missionsarbetet i Kiaochoh.och Wangtaihuvudstationer och deras utstationer. Utom den regelbundna religiösa verksamheten och skolmissionen har tidigare omnämnts att »Baptist Evangelistic Band» höll värbesökta väckelsemöten i Kiaochoh samt Pastor Chen Swe-ting ledde en givande bibelkurs här. Fröken Esther Wahlip har hållit väckelsemöten och bibelklasser på flera utposter i Wangtai distrikts. A. Leander, Ko Shing-han, m. fl. från Kaomi hölo en åtta dagars väckelsekampanj i Wangtai köping, dit inföddes missionsarbetare, kristna och intresserade blivit invändna. Mötena varade så gott som hela dagen med endast kortare uppehåll för måltider. Koas fina personalitet och gedigna predikningar är ett belägg för att missionen äger i honom en rik andlig tillgång. Många bekände sina synder och vi tro att resultatet av dessa möten blev sinnesändring för syndare och förnyelse för kristna.

Avskedsfest.

Strax efter den första av de här, oväntade dopförrättningarna i Kiaochohårad anordnades för fröken Nina Finsvikson en avskedsfest. Under den andra period som missionär i Kina har hon tillbringat sitt sista år i Kiaochoh. Fröken N. har dels undervisat i kristendom i missionsförenas gemensamma skolor, dels tjänat som kristtänderna i bibelkvinnoskolan.

Uppbrottet från Kina, närmare bestämt Tsingtau, skedde dock först den 25 augusti. Resan till Sverige anträddes med svenska ångaren »Formosa». Det är ej uteslutet att hon på oceänen passerar eller i en hamn sammanträffar med familjen Strutz som väntas inträffa i Kiaochow mot slutet på september. Innan julen hoppas vi även få glädjen hälsa missionsveteranen J. A. Rinell med fru välkomna.

Skandinavism.

Under sommarvärmén har Tsingtau visat sig vara en populär tillflyktsort. Denna badort, pårlan i Östern, är ännu tillgänglig från vårt missionsfält. Under de senaste åren i synnerhet flera baptistmissionärer i likhet med andra funnit en kort tids rekreation och i en del fall rekuperation mycket välgörande. Vårt mission har i sommar varit ganska starkt representerad där. Örebromissionen har representerats genom familjen Thomassen, Svenska Missionen genom Martin Bergling med fru och Pingtunmissionen genom 2 norska damer och 1 svensk. Tillsammans torde de skandinaviska missionärerna utgjort det största antalet skandinaver, som nästan på en och samma gång vintat i Tsingtau. Deina kristna skandinavism tog sig uttryck bl. a. i speciella uppbyggelsemöten för norska och svenska landmän. En mycket intressant och givande mötesserie för allmänheten hölls av dr Franz Olliwer, som varit ett utkorat redskap i stora väckelsekampanjer i flera världsdalar. Han är en kämpande fundamentalist, som utan fruktan men med bindande bevisföring attackerar rationalism, ateism och vidarekliga föreställningar. Med starka kropp- och själakräftor återvände vi till Kiaochow vid slutet av augusti för att i Herrens namn upptaga höstens missionsarbete.

Oscar Rinell.

Döpt i Wangtai och Long-Kia-tsun.

Den 4 sept. döptes 33 personer i Wangtai och den 18 30 personer i Long-kia-tsun.

Samtliga hälsades omedelbart välkomna till Herrens bord och sina respektive församlingar.

Vår bön är att de ska föra en vandel, som är värdig Herren, honom i allt till behag, och genom kunskapen om Gud bär frukt och växa till i allt gott verk.

O. H. Rinell.

Ur Kinarapporterna. Kiaochow och Wangtai.

Under en följd av år har J. A. Rinell med fru förestått resp. Kiaochowstationen och bibleskolan. I april anträdde de resan till Sverige. O. H. Rinell har sedan fyllt vikariatet i Kiaochow-distriket vid sidan av ansvaret för verksamheten i Wangtai. E. G. Rinell, som varit upptagen med missionens gemensamma skolor, har även flitigt deltagit i den allmänna verksamheten. Nina Fredriksson har förestått bibelkvinnoskolan och även undervisningen i kristendom i samiskolan. Hellen Rinell har deltagit i bibelkvinnoskolans undervisning och Gerda Rinell i slöjd samt skött organistsysslan. Ester Wallin har ägnat sig åt arbetet bland kvinnor i Kiaochow och Wangtai-distrikten. Titti Schlyter har varit behärsklig i kvinnoverksamheten och sedan höstterminen meddelat Roy Rinell svenska undervisning. Samtliga i skolmissionen engagerade missionärer ha gjort en god insats i söndagskola och evangelisk verksamhet i allmänhet.

İnom Kiaochow-distriktet finns nu fyra baptistförsamlingar. Döpta under Året: Kiaochow 33, Longtsuens 28, Wangtai 33. Medlemsantal resp. 438, 350 och 678. Den fjärde församlingen, Po, sköttes sedan ett par år tillbaka från Chinchengs bussstationen. Se dess rapport.

Missionsarbetet har i huvudsak följt samma riktlinjer som föregående år. Regelbunden verksamhet bedrivs i staden och på nio postorter. I Wangtai-distriket finns 12 kapell, i Longtiansen 6. På ytorde platsen finns en infödd evangelist, som svarar för verksamheten. Därtill kommer 6 bibelkvinnor i K, 2 i L och 3 i W. Denas uppgift är att i evangelii intressens röse omkring i distriket. Under våren ha filmlöften hållits på alla missionsorter och i många andra byar. Varje församling samlas en gång i månaden till uppbyggnads och Herrens nattvard eller församlings- eller predikionsmöte. Undersöknad har bekräftat att missionsområdet två gånger, sedan mina dager av det erhållit flera besök. Under mina missionsresor på fältet har jag färdats 3,330 kilometer på hästar, isbrygg eller med motorcykel. I samband med predikoverksamheten ha många biblar, traktater och kristliga böcker blivit spridda. De infödda missionsarbetarnas utgöra en mycket viktig faktor i evangelisationsarbetet. Vi längtar efter att få se varje enskild medlem växa till i inre styrka och stridbarhet, så att ejälva församlinglivet blir ett annu mäktigare vitnesbörd om Kristi nåd och härlighet.

Skolmissionen är också ett betydelsefullt led i vårt missionsarbete. S-skolan i staden har gjort stora framsteg.

Givande bibelkurser och dopklasser hölls i K i juli och varo gemensamma för alla tre församlingarna. Hela antalet deltagare var omkr. 200. Ester Wallin har även i år hållit bibeklasser i staden och i flera landsbyar. De ha varit väl besökta av både kvinnor och män och goda resultaten ha uppnåtts.

Småskolan i K har cirka 130 elever, goskolan i W. har omkring 70. På landsbygden finnas 22 småskolor. Regeringen har i denna kristid ej varit i stand att tillämpa sina skolförordningar för de lägre skolorna. Missionskolorna gör väl i att begagna sig av de för handen varande förhållanden för att höja sin intellektuella standard och stärka sin kristliga karaktär.

Insamlade medel: K. 826:90, L. 789:73, W. 829:27 — allt i mexikanska dollara. Församlingen i K. underhåller en infödd pastor och en Kolportör, L en biblespridare och W. en evangelist. Kvinnoföreningen i K, som räknar 40 medlemmar, lämnar ekonomiska bidrag till samskolan och till Barnhemmet i Chucheng. Hittils har skolmissionen nätt längst på självunderhållts väg. Vi uttala den förhopningen, att den inhemska församlingen måtte än kraftigare stödja evangelisationsarbetet.

Hälstillsättendet bland svenska och kinesiska arbetare har i stort sett varit gott. Nina Fredriksson har genomgått en rätt allvarlig operation. Hos är nu, Gud till ära, fullt återställd.

Samarbetet mellan missionärerna, mellan dessa och de kinesiska arbetarna och likaså med Missionsledningen har varit unbart angenämt.

O. H. Rinell.

108
Samhällets inställning till vår samskola.

Märkliga tal vid avslutningshögtiden.
V.P. Av Oscar Rinell 21/7/2

I dag pryda två stora kinesiska flaggor entrén till Baptistmissionens gemensamma samskola. Under musikens toner hälsas särskilt inbjudna gäster till skolans avslutningshögtid. Representanter för icke mindre än sexton institutioner i samhället ha hörsamat kallelse. Bland de närvarande finns ombud från armén, den nationalistiska partistyrelsen och Kiao-chowråds regering, rättsväsende, skolkommision, rekonstruktionsbyrå, polisavdelning, handelskammar, mellanskolans samt tidningsbyrå. Ett antal kineser och svenska missionärer representera baptistförsamlingen och missionen. Denna representativa samlings jämte samskolans lärare och den avgående klassen ställa sig så framförs kameran och förevigar minnet.

Bedan samlas hela skolan tillika med gästerna i den med blomstermånfält dekorerade hörsalen. Rektor Wang Feng-yung upplyser att dagens graduering är den 18:e i ordningen i mellanskolans historia. Trettion elever, däribland en flicka, skola nu erhålla avgångsbetyg. Antalet graduanter blir härmed sammanlagt 170. Tre av dessa ha tagit sin grad vid kristna universitetet i Kina. De deltagna är aktivt i det kristna bildningsarbetet. Ett stort antal f.d. elever har som evangelister och lärare engagerats i missionens tjänst. F. n. iklädta en del graduanter förvarade poster i distriktsregeringssystemet, skolväsende och affärerörstugor. Särskilt nämndes herr Gong Ge-po, som under en följd av år varit chef för ett av häraderna. Han är högt uppskattad av mandarinerna och går under benämningen "mo-fan-chu-changs", d. v. s. ett mönster för distriktsledarna. Till dessa f. d. elevers goda egenskaper höra redbarhet, militärhet och nykterhet. Enligt somligas mening torde de brista något i allmänheten och i vissa världsvärnor.

Ordet lämnades härpå till samhällets representanter. Sex talare begagnade sig av tillfället. Några berörde folkkonfostran i allmänhet, dess betydelse och brister. Andra delgav sin uppfattning med hänsyn till religionsundervisning över huvud taget och därmed betonade vår samskolans plats och uppgift i våra dagars Kina. Vi inskränkte oss här att göra några utdrag ur trene tal, som kasta ljus över tabernaklarnas inställning till kristna skolor.

Domaren, en äldre sympatisk herre, lovordade skolans arbetsresultat. Han hoppades att graduanterna aldrig skulle sakna världsvärnor av det slag, som i det beskrivande som f. d. elevers svaga punkt på grund av deras fränvaro. Enligt min mening, saade han, är missionselver ärliga och samvetagranna. Regeringsaskolornas elever är raka motsatsen. När missionselever slutat sitt arbete läsa de sin bibel eller sjunga andliga sanger. De äro förtjämma och äga en ljus syn på livet. Så är ej fallet med deras kamrater i statens skolor. De jagar efter pengar och makt men sluta otillfredsställda, rent av förtrivlade. Samhället behöver i dag redbara, tålmodiga och självförsakande personligheter. Må graduanterna bli sädana och därmed bevara samskolans goda aror.

(Forts.)

Kongo.

Samhällets inställning till vår samskola.

(Forts. fr. föreg.)

Rektorn för regeringens mellanskola var glad över inbjudan. Som denna skola grundats först i år, ansåg han den som ett nära mänskets gammalt barn, som blott kunde krypa och knappa säga något. Barnet var dock stolt över att få i samskolan äga en stor brot på ett 20-tal värar. Vi se upp till Eder och ännu ska följa Edert exempel i allt. Vi skola blika de bästa bröder och hjälpas åt att befria upplysningen bland det uppväxande släktet. Om graduaterna planera att fortsätta sin utbildning vid högre skolor, så var försiktig med val av skolor och gå ej genvägar för att endast få ett betyg. De som icke fortsätta med bokliga studier börja söka göra en god insats i samhället. Om någon skulle stanna kvar i hemmet, så bör Ni ej anse Eder för god att hjälpa till med allshanda göröml.

Herr Lieu, chefen för polisavdelningen, en intelligent man vid mogen ålder, kände sig djupt rörd, ja, ovärdig att tala vid ett sådant tillfälle. Som ung hade han studerat i en missionsskola. Jag hoppades att bli en hög ämbetsman efter slutade studier. Snart nog lärde jag mig samhällets många och fruktansvärda synder. I dag ångrar jag allt. Må graduaterna ej lyxa samma tankar som jag tidigare haft. De äro felaktiga. Kinas skolundervisning är till stor utsträckning oriktig. Både elever och deras föräldrar ha i allmänhet den falska uppfattningen att bildningens största värde består däruti att en väg banas till väl avlönade ämbetsmannabefästningar. Majoriteten av dem i utlandet studerande kinesiska uppgöden utbildas för politiska och juridiska vägar. Kinas hopp ligger i naturvetenskapen och religionen.

Missionsskolornas speciella bidrag till nationens rydning, och lyftning är religionsundervisning. Vetenhet och religion är icke varandras motsetningar. Amerika har med framgång utvecklat sin vetenskap snabbt som en stor procent av befolkningen tror på religionen. Religionen skapar en viss struktur hos individen. De kristna måste handla i överensstämmelse med samvetset. De vet att det finns en Kristus. Ateister räkna varken med samvetset eller God och handlar därför efter gottförmående. Kina har liknats vid en hög drivsanda, emedan det saknar trotskildning. Vi måste ha religion för att sammansätta nationen. Samhällets bästa person gör icke upp mot den kristna församlingens sämsta medlem, enligt mina intryck. Må skolen alltför hålla religionsens ideal högt. Härigenom bidrar den till Kinas riddning i den svenska kritiska tiden.

Rektor Wang Feng-yung nämnde ytterligare några förmaningar. Den avgående klassen. »Varför uppbösta över talarnas erkännande, utan sträven att nå det högt över Edert. Ett gängande mälet: Odlen är fort Edert intellekt. Ihägkommen så sann bildning består i personlighetens harmoniska utveckling. Varför trogna i kalleseuppgiften, rättssaken i umgången, sparsamma i levnadsförläckanden och uthålliga i svärigheterna. Kampen ständigt för det goda och rätta. Bevaren skolans goda namn och rykte.»

Samtliga främmande talares tal applåderades. Livligast senterades härvan citerade gästers anföranden. Polischefen avlade en modig bekännelse. Han måste ha varit medveten om att hans kritik över tillståndet i samhället och hans uppskattning av religionen ej i allt delades av alla närvarande. Det var en tid, då man rasade så snart ordet religion nämntes, sade han, men den torde vara förbi. Helhetsintrycket av denna avslutningshögtid kan sammanfattas sålunda: kristendomens prestige är i stigande och en mera gynnande opinion med hänsyn till kristna skolor är på frammarsch härut.

Oscar Rinell.

g riktade
gård till
Varen ej
innsamma
högt ovan
llen allt-
mänen att
personlig-
g. Varen
rätskaf-
i levnads-
i svär-
för det
lans goda
lare tal
enterades
föran-
be-
... med-
iver till-
us upp-
ult dela-
Det var
ut ordet
men den
reket av
samaran-
prestige
gynnsam
na sko-
Rinell.

Svensk-kinesisk konferens.

Den svenska-kinesiska baptistkonferensen i Shantung, Kina, hölls den 3-8 oktober i Chucheng. Utom ett rätt stort antal missionärer hade 31 ombud, representerande åtta församlingar, infunnit sig till högtid och rådpläning.

Konferensen föregås i regel av kvinnoföreningens sedvanliga årsmöte. Det finns tre kvinnoföreningar på vårt fält. Årsmötet atttalade den förhoppningen, att konferensen genom sina församlingar skulle göra mera än hittills för kvinnors lyftning, befrämja kvinnans sak genom att bilda flera kvinnoföreningar samt låta kvinnan vara bättre representerad än förut vid den svenska-kinesiska konferensen. De kvinnliga delegaterna synas vara eniga om att deras årsmöte varit mycket gott.

Vid den svenska-kinesiska konferensens början höll vice ordf. Sten F. Lindberg en inspirerande predikan. J. E. Lindberg hälsade därefter å Chucheng baptistförsamlingens vägnar konferensen välkommen. Ordf. Han Fengming, tackade förbindligen och förklarade efter ett högstänt tal konferensen öppnad.

Konferensen hade formanen få besök av flera långväga gäster och återvändande missionärer. Pastor Wang Belde, en framstående vickepredikant, tillhörande Sydstaternas baptistmission i Shantung, hade hörsänt mat kallelser att vara huvudtalare vid uppbyggelsemötena. Broder Thomas Thomasson och han varo trolligen de första representeranter från Örebro Missionsförening, som deltagit i en av våra kineskonferenser. Vännerna Doris och Eric Strutz hade just anlänt till Kiao-chow, Kina, varifrån de omedelbart reste till konferensen. Br. Martin Jansson har ju bedrivit flera månaders språkstudier i Peiping och var nu i tillfälle att närvara vid sin första konferens i vår Kinasmission.

Rapporter och överläggningsmönen.

Under de sex dagar konferensen var samlad, fördelades tiden i huvudsak sålunda: bönemöte i arla morgonstund. Efter en kort andaktsstund såsom inledning till f. m. och e. m. sessioner förekommo konferensförhandlingar. Varje kväll användes till offentlig predikan. Lördagen och söndagen utgjorde ett undantag från detta allmänna program, ty hela tiden ägnades åt uppbyggelse.

De fyra kommittéerna, som valdes att handhava verksamheten under det gångna konferensåret, avlade rapport. Dessa äro: predikantkommitté, skolkommitté, välgörenhetskommitté och ekonomikommitté. Med ett undantag lade dessa kommittéer en utländsk missionär till ordförande. Samtliga ha haft utländska och kinesiska ledamöter.

Predikantkommitténs uppgift bestod

Svensk-kinesisk konferens.

(Forts. fr. föreg. nr.)

Välgörenhetskommittén har att sörja för de fattiga och sjuka. Under den sorterar barnhemmet i Chucheng. Det var ett känsligt ogonblick, då barnhemsbarnen föreställdes för konferensen. Denna kommitté fick också i uppdrag att i förening med ekonomikommittéen inkomma med förslag om pensionsfrågan ordnande. Konferensen beslutat att vänta till den inhemska församlingen att skupa en pensionsfond, vars ränta skulle användas för att hjälpa infödda missionsarbetare, som under en följd av år tjänat Guds rike. Det kommande året, insamlingen kommer att utzöra grundplåten. Beslut fattades även om tredje offredagar för det evangeliska arbetet i Jihchao, samskolan i Kiao-chow och barnhemmet i Chincheng. Trots

sjöfarts okläde utgjuter slöt konferenskommitté med obetydlig skuld.

Det närmaste året konferensen hade uppställt trene frågor eller överläggningsmönen, som vid denna konferens skulle diskuteras. Endast ett av ämnena behandlades, nämligen det blantropiplatsernas syfte. J. E. Lindberg höll en utmärkt inledningsföredrag, därmed följt av en föredrag var

med en föreläsning om korset. Konferensen hade ju redan i denna gång med en hel dag speciellt för detta. Pastor Thomasson ställde i en erläpnande predikan en kväll korset i vår mitt. Pastor Wang Belde betonade på ett övertygande sätt vikten av helgelsemonumentet i den kristnas liv och nödvändigheten av omvändelsen för en syndig mansklighet. O. H. Rinell erinrade om den kristna kärleken särskilt det största i Kristendomen och i världen.

Statistik. Några av de viktigaste statistiska uppgifterna följa. Under konferensen sorterat åtta församlingar. Dessa hade under konferensåret genom dop upptagit 465 nya medlemmar. Av dessa varo 104 st. skoluuggdomar. Hela medlemsantalet är 3.752. Regelbunden predikoverksamhet bedrevs i 73 kapell, i 73 söndagskolor undervisas 1.864 elever av 63 lärare och lärarinor. Missionen har 40 småskolor, 1 mellanskola och 2 bibelskolor med tillsammans 1.419 elever. Barnhemmet har 23 skyddslingar. Något över 9.300 biblar, nya testamenten och bibeldelar ha spritts. Å fältet insamlade medel steg till 5.692:92 doll. I denna summa åra elevavgifterna för inackorderingskolorna i Kiao-chow ej inberäknade.

Ett omdome. Denna konferens kan knappast sägas vara den bästa i sitt slag. Den var upphygglig, men högst få nya beslut av vikt fattades. Beslutet att denna gång först klara av konferensförhandlingarna var mindre lyckligt. Följden blev att tiden för föredrag över angivna ämnen var för knapp, ja, hotades nästan att helt indragas. Orente-rande inledningsföredrag rörande nutida missionsuppriffrer och problem omväxlande med förhandlingar skänkte inspiration, lyftning och klarhet. Mindre betydelsefulla frågor hörs i långt större mängd än hittills behandlas av konferensens fyra kommittéer. Tre hela dagar avsedda för förhandlingar och föredrag samt två uteslutande för uppbyggnelse synes vara en ganska proportionell uppdelning av konferensstiden. Att kvällsmötena varo tillgängliga för allmänheten och boro karaktären av väckelse är av stor betydelse, icke minst för den lokala verksamheten. Speciella möten däremot för ombuden böra ha det andliga livets fördjupande till syfte. Namnet »väckelsemöten» för dyliga uppbyggnelsemötena är mindre väl valt. Pastor Wang Belde lyckades förena

dessa syften på ett utmärkt sätt. På verkad av vissa andliga tidsströmningar var en särskild grupp ombud allt för högljudd i den gemensamma bönen och under sången förekom stundom val illa lära kroppsrörelser. På flera deltagare verkade sådana yttringar mera som fysisk kraft än tillbedjan i anda och sanning. Det är min förhoppning att konferensen i framtiden må återgå till sina mera värdiga former för århögtider. Med tanke på de andliga väckelserörelser, som förekommit under de senare åren, hade man rätt att vänta att den helige Andes största nådegåva — kärleken — fyllde större utrymme i hjärta och mission. Till konferensens huvudtalare böra endast kallas sådana som är fullt lojala gentemot baptistförfundet och dess grundprinciper. Främmande talare befria ej oss missionärer eller våra infödda missionsledare från att sätta baptismens speciellt kristliga prägel på århögtider.

Till nästa års konferensordförande valdes Riksungdomsförbundets missionsär E. G. Rinell. Konferensen kommer d. G. v. att hållas i Wangtaf.

Oscar Rinell

**Samhällets inställning
till vår samskola.**

(Forts. fr. föreg.)

Rektorn för regeringens mellanskola var glad över inbjudan. Som denna skola grundats först i år, ansåg han den som ett några månaders gammalt barn, som blott kunde krypa och knappast säga något. Barnet var dock stolt över att få i samskolan äga en stor bror på ett 20-tal vårar. »Vi se upp till Edet och ämna söka följa Edert exempel i allt. Vi ska blika de bästa bröder och hjälpas åt att befrämja upplysningen bland det uppväxande släket. Om studierna planeras att fortsätta sin utbildning vid högre skolor, så var försiktig med val av skolor och gå ej genvägar för att endast få ett betyg. De som icke fortsätta med bokliga studier börda söka göra en god insats i samhället. Om någon skulle stanna kvar i hemmet, så bör Ni ej anse Edet för god att hjälpa till med allehanda göromål.»

Herr Lieu, chefen för polisavdelningen, en intelligent man vid mogen ålder, kände sig djupt rörd, ja, ovärdig att tala vid ett sådant tillfälle. Som ung hade han studerat i en missionsskola. »Jag hoppades att bli en hög ämbetsman efter slutade studier. Snart nog lärde jag mig samhällets många och fruktansvärda synner. I dag ångrar jag allt. Må graduanterna ej hyss samma tankar som jag. Tidigare haft: de är felaktiga. Kinas skolundervisning är till stor utsträckning oriktig. Både elever och deras föräldrar ha i allmänhet den falska uppfattningen att bildningens största värde består därutöver att en väg banas till väl avlönande ämbetsmannabefattningar. Majoriteten av dem i utlandet studerande kinesiska ungdomen utbildas för politiska och juridiska värv. Kinas hopp ligger i naturvetenskapen och religionen.»

Missionsskolornas speciella bidrag till nationens nydaping och lyftning är religionsundervisning. Vetenskap och religion är icke varandras motståndar. Amerika har med framgång utvecklat sin vetenskap samtidigt som en stor procent av befolkningen tror på religionen. Religiositet skapar en viss fruktan hos individen. Det kristna måste handla i överensstämmelse med samvetet. De veta att det finns en Kristus. Ateister räkna varken med samvetet eller Gud och handla därför efter gottfinnande. Kina har liknats vid en hög drivsands, emedan det saknar trosåskräning. Vi måste ha religion för att sammansätta nationen. Samhällets bästa person går iöpp mot den kristna församlingens sämsta medlem - enligt mina iakttagelser. Må skolan alltjärt hålla religionens ideal högt. Härigenom bidrager den till Kinas röddning i den kritiska tiden.»

yttre
den
upps
ord,
Ede.
fort
sann
hete
trogi
fens
förh
heter
goda
namn
Sa
appl
här
den.
känn
veten
stån
skatt
des
en ti
religi
torda
denn
fatta
är i
opini
lor ä

huvudsakligast i att ordna det evangeliska arbetet i Jihchao. Evangelisten Slang Bo-yong har varit anställd som predikant i staden Jihchao under flera år. Sedan januari har en ny kraft anställts för utpostverksamheten. Framgångar rapporterades ifrån detta distrikts. Jihchao församling har förut endast haft en kvinnlig medlem, men i år hade sju kvinnor döpts och två vunnit inträde som elever vid bibelkvinnoskolan i Kiaochow. Under året hade A. Leander och Ko Shing-han valts att resa omkring och hålla väckelsemöten. De ha med framgång besökt ett antal platser i detta syfte.

Skolkommittén fick i uppdrag att ordna skolväsendet å hela fältet och söka få det så enhetligt som möjligt. Rapporter från de olika stationernas missionsskolor infördrades. Undersökningarna gav vid handen att de kristna skolorna långt ifrån följa något enhetligt system. Kommittén ansåg, att endast en mera centraliserad skoledning med ekonomiskt ansvar hade förutsättningar att nå detta mål. Tiden synes f. n. dock knappast vara inne för detta steg. Ett predikantseminarium ansåg kommittén ej vår mission iständ att nu öppna. Detta dels på grund av missionsens relativt små resurser, dels emedan ett utmärkt baptistseminarium redan finns i vår provins. Behovet däremot att utvärda de förefintliga bibelskolor och höja deras standard gjorde sig rätt allmänt gällande.

(Forts.)

Religiös lyrik.

— Fortsättning från 5:te sidan. —

är en bok som man vill behandla med lätta och varsamma händer.

Even Nils Bolander är en poet, som man har skildt att särskilt observeras redan vid första framträendet. Hans diktning, när den är som bäst, har spänst och svikt, vad mer är, det har en gnista av den levande anden. Genom Bolanders strofer går den ljusa, hoppfulla ton, som alltid utmärkt den kristne optimistens sång. Mera sällan träffar man dock hos Bolander en dikt, som är poetiskt alldeles fulgängen, det förfaller som om hans lyriks ingivelse vore större än hans formella härlighet, vilket är dikterna gen nägot brustet, osärdigt, som på sitt sätt gräper och fängslar. Vackrast är den avdelning i boken som rubriceras Herton; där återfinner man den gripande teckningen av Kyrkogårdsgummorna, med slutstrofen:

Snart bäras de utanför tullarna till mullens tynta advent

**"Om denna bok utkommit
för en 25 år sedan,**
skulle de många och lilla, mis-
visande diskussionerna om det

Ur vä-

PRENUMI

V
D6

Inunder de bio

Men skönt i

står deras nam

Under det i

och annan gän

dikt, lyrik, bli

religiös vers, il

predikan på rit

fogar över en

versadra, han

tryckets glans

det är mest ga

gå igen. Luther

här hemma, ä

Bäst är han i

ren psalmton,

varon av djup

ter som man

har gjort någ

och en Somm

gen något av

ten doft och

Den ljusa nat

och vek dess

Den längtan

att till Guds

nu ordlös höj

och viskar so

i Faderas fa

din sorg och

L

Linnea, Kr

Ungas Förlo

Det är ett

gången av

gångars fyll

Dess innehå

rekommende

domen som

är tyvärr i

fylla dessa

ron akall ic

boken inne

för innehåll

något som

Docent W

dinal New

prof. Linde

av denne

Light" är

sång, läser

Hjelms b

audlig sån

vit en stu

maran och

har ett bl

de ensam

sig boken

Linnea

ringar, en

Svensk-kinesisk konferens.

(Forts. fr. föreg.)

Valgörenhetskommittén har att för de fattiga och sjuka. Under sorterrar barnhemmet i Chicheng var ett känsligt ögonblick, då barnsharren föreställde för konferensen. Denna kommitté fick dock i uppgift i förening med ekonomikommittén att förslag om pensionsordnande. Konferensen beslutade att vidja till den inhemska församlingen att skapa en pensionsfond, vars inkomster används för att hjälpa till missionsarbetare, som under en följd år tjänat Guds rike. Det komma året, i samsamling kommer att utgå från grundplåten. Beslutet fattades även tre dagar offerdagar för det evangeliska arbetet i Jihchao, samskolan i Kchew och barnhemmet i Chicheng. Tjänstes årets konferens h

uppsättta treningar eller överläggningar, som vid denna konferens diskuterades. Endast ett av anträden behandlades, nämligen det tillan platsarbetet "synte". J. E. Lindholms uttalande. Inledningsförslaget om att förslag till en församling för församlingen i Chicheng, som medan tidigare förfogt om en församling, kom till att förslagget inte förfogt om en församling. Konferensen hade en arbetsdag, den med en hel dag spelellt för detta. Pastor Thomasson ställde i en gripen predikan en kväll korset i vår. Pastor Wang Bei-de betonade på övertygande sätt vikten av hela Jesu medel i den kristna livet och nödvändigheten av omvälvanden för en synmänsklighet. O. H. Rinell erinrade den kristna kärleken särskilt den stora frihetendomen och i världen.

Statistik. Några av de viktigaste statistiken uppgifterna följer. Under konferensens sorterrar församlingar. Det hade under konferensens arbetet upptagits 465 nya medlemmar. Av dessa 204 st. skolungdomar. Hela medlemsantalet är 3.752. Regelbunden dikeverksamhet bedrivs i 73 kapell, 73 söndagsskolor undervisas 1.864 elever, av 63 lärare och lärarhonor. Missionen har 40 smäskolor, 1 mellanskola och 2 bibelskolor med tillsammans 1.419 elever. Barnhemmet har 23 skyttar. Något över 9.300 biblar, i testamenten och bibeldelar har spridits i fältet. Insamlade medel steg 5.692:92 doll. I denna summa åter åter avgifterna för inackorderingsskolorna Kiaochow ej inberäknade.

ATHLETIC SPORTS IN KIAOCHOW.

The Times 17/4/34
Educational facilities.
Census of population.

Kiaochow, March 15.—In spite of unfavorable weather conditions the athletic exercises at Kiaochow have been a great attraction. This is the first time the newly laid out grounds by the city for games and sports have been used. Beginning yesterday morning the programme covered two days. All the athletes belong to General Chen Te-hing's military forces. Although the headquarters of the said general are at Kiaochow, his 4,000 odd soldiers are also garrisoned at Keemi, Pingtu and Tsimi. The entire troops under his command are present at this athletic meeting. These sports cost the city according to reliable sources a few thousand dollars as contribution toward travelling expenses and prizes.

Schools and different organizations here commemorated the death of Dr. Sun Yat-sen last Monday. On account of rain the planting of trees was postponed until Friday. The Government has a fairly extensive system of schools in this district, although educational facilities are far from enough for all children in school age. The Government has 250 Primary schools, 1 Junior Middle School and 1 Normal School. In addition different Missions have established a Junior Middle School and some thirty Primary Schools.

The Kuomintang District Party Headquarters at Kiaochow has not received any subsidies from Tientsin for about half a year. It is now entirely dependent on local subsidies for its support. Some time ago it started a weekly, which later became a daily. Owing to financial and other reasons the journal has been discontinued from the beginning of the year.

The approximate population of Kiaochow is estimated to 586,000 according to the latest official census. The inhabitants in the city amount to some 50,000; while more than 530,000 live in 1,570 villages scattered over the district.

KIAOCHOW TROOPS ORDERED TO SUPPRESS DISORGANISED FORCES OF LIU KUEI-TANG

The Times 17/4/34

Kiaochow, March 30.—Some of the disorganized forces of the independent General Liu Kuei-tang are reported to be advancing along the Weihien-Chefoo motor road with Fushan as their destination. This mountain range has formerly been the scene of bandit activities under his notorious leadership and has been a strategic base for warlike operations. General Chen Te-hing's troops, which have been garrisoned at Kiaochow and Tsomi, have received orders to assist in suppressing the scattered forces of Liu. General Chen left for Weihien yesterday with some troops. The remaining part of his military force proceeded in the direction of Chucheng today. The only exception being a small artillery unit at Kiaochow.

53

GOVERNMENT TROOPS CLASH WITH FORCES OF GENERAL LIU KUEI-TANG IN KIAOCHOW DISTRIKT.

The Times 17/4/34

Notorious bandits shot.

Kiaochow, April 12.—Yesterday the forces of the independent general Liu Kuei-tang are reported to have clashed with government troops on the boundary between Kiaochow and Chucheng. Troop movements through Kiaochow to points south and west were continuous last night. Many homes in the city were woken up during the night in order to prepare food for the troops.

Five bandits were shot here yesterday. Two are claimed to be notorious leaders. Their heads were later severed from their bodies and are now to be seen hanging on the city wall. Some time ago five others belonging to the same gang were shot. At the end of the year six people were burned to death in the northern part of Kiaochow by this gang. Relatives of the murdered removed the hearts of the executed bandits as an act of vengeance.

CLASH WITH THE "BLACK" GENERAL'S FORCES

The Times 17/4/34
SEVENTY LI FROM

KIAOCHOW.

The Times 17/4/34

Communications between Kiaochow and Chucheng severed.

Kiaochow, April 13.—An eyewitness from Lianghsiang, a village 70 li southwest of Kiaochow, reports a minor clash between the forces of the "Black" general Liu Kuei-tang and the Government troops. The bandits had already surrounded the said village when the military forces arrived on the scene. The bandits retreated, leaving a few dead. Since the day before yesterday telephone and telegraph communications between Kiaochow and Chucheng have been broken.

INSURRECTION NEWS

The Times 17/4/34
Strength Of Rebels In Kuhien And Chucheng Districts

Kiaochow, April 14.—Two spies sent out by the forces of the "Black" General Liu Kuei-tang, recently caught by government forces near Hung Shih Yeh, in Kiaochow Bay, gave their captors some information as to the strength of the rebels. They state that there are just now about 2,000 soldier-bandits at Kuhien, and some 600 in the Eastern sector of Chucheng district.

Liu Kuei-tang's main strength consists of cavalry.

—Continued.

KINAKRISEN

främst ekonomisk och intellektuell.

Missionär OSCAR RINELL

Missionärsparet Oscar och Hellen Rinell, som nyligen bemkommen till Sverige, har nu anlöt till huvudstaden, där Baptistsamfundets Missionsstyrelse på söndagen anordnat välkomstfest för dem.

Svenska Mörönbladet hade därvid ett samtal med hr Rinell. Han är född i Kina, där han vistats i hela sitt liv utom sju år som tillbringats i Sverige. Han är allteväldigt förtrogen med kinesiska förhållanden och tänkesätt.

Rörande belägningen i Chucheng kunde missionär Rinell komplettera vad som redan meddelats därom med de allra första underhållarna från Kina, vilka därför lagnade. Esligt vad förut meddelats, uppging belägningstrupperna till 10,000 man men har nu reducerats till ca 3,000. De båda flygmaskiner, som beläggings-

trupperna haft till sitt förfogande för bomhållning ha nu förflyttats till annan ort. Fredsunderhandlingar ha upptagits mellan de upproriska och de belägrande regeringstruppernas ledning. Det ena med det andra gör att läget nu ter sig mer konstigt, även om utgången ännu är osäker.

Rörande det allmänna folksituationen byser hr. Rinell den uppmattningen, att nationalfregeringen i Nanking pröva vissa fel, f. n. dock är den bättre regering Kina kan få. Den bekanta oppositionsmannen general Tang, den kristna generalen, har övervitt sina stora förtjänster, men båtts haft det varit, om han kunnat emancipera med Nankingregeringen. Det samma gäller general Yai-Shi-Shan, som varit guvernör för mänterprovinzen Shanxi.

(Forts. i nästa sida)

sedan republikens införande.

Men det är inte bara kriget, som orsakar och irriterar därhär. Det ekonomiska läget har på sista tiden avsevärt försämrats, vilket återverkar på alla förhållanden och inte minst på missionsarbetet och missionärernas personliga levnadsvillkor. Den ekonomiska depressionen är givetvis i hög grad förorsakad av kriget men också av flera andra faktorer. Silverdörrvalutan har under innevarande år sjunkit katastrofalt. Då missionsparterna under de senaste åren varit den svenska baptistmissionens i Kina har dessutom han haft så mycket större anledning att göra sig förtrogen med det ekonomiska läget i Kina, och hans intagelser ge anledning till oro. Då de svenska baptisternas bostad ligger närmare kusten, får man där meran känning av det tryckta ekonomiska läget, om vad fall det är längre in i landet.

Nemt dessna spänningar beröra all

Kriget blott reflex av djupgående omstöpning.

Hoppfullt för de belägrade
i Chucheng.

Missionär Oscar Rinell om
dagsläget i Mittens Kina.

det av hela världens befolkning och representanterar en civilisation, som är den förmämste häraren av orientalisk kultur. Den kinesisk-kristna församlingen har under de 2-3 sist åren utsatts för en häftig antikristlig stormöte. Det har dock visat sig, att kristendomen slagit fast rot i Kina och att den kinesiska församlingen gått fram starkt och luttrad ur prövningen. Infödda arbetare ha på

ett berömvärt sätt åtagit sig större ansvar för missionsarbetets fortsatta bedrivande. De infödda ledarna hälsa emellertid alltför de utländska missionärerna såsom medarbetare. Vi också i stark känsla av, att hemförsamlingen bör kräftigare än någon sin stödja missionsarbetet därhär. Ty läget är nu sådant, att det kan bli ödesdigert icke blott för Kina utan för hela världen, om man försunmar tillfället.

Välkomstfest för missionärsparset Rinell.

Välkomstfesten för missionärsparset Rinell hölls på söndagsaftonen i Täby.

Sedan pastor Swedberg hällit hälsningstå, höll missionssekr. Lundin ett tal, vari han hälsade missionärerna välkomna till Sverige. Hr. Rinell, som är född och uppfostrad i Kina, visades i Sverige 1914-21, under vilken tid han bl. a. studerade vid Betel-seminariet, fru Rinell, född Collén, reste ut till Kina 1923.

Pru. Rinell uttalade sin synnerliga glädje över att vara hemma i Sverige. Hon hade trivts bra i Kina, men det var ändå kärt att få resa hem efter sju års bortvaro. Slutligen berättade fru R. något om sina erfarenheter i Kina.

Missionär Rinell uttalade en farhåga för att hans livssyn möjligen blivit »kineserad», då han ju tillbragt nästan hela sitt liv där. Det var emellertid även för honom en stor glädje att få hälsas välkommen till ett land, där fria härskar. Han sa sig här representera 8 församlingar med 3,000 medlemmar på de svenska baptisternas fält i Kina och framförde hälsningar därför samt lämnade en intressant redogörelse för läget i Kina av i dag. Framställningen visade, hur viktigt det är att just nu sätta in all kraft på missionen i Kina, som trots allt tår sig lövande.

Slutligen höll red. J. Byström ett kort tal, vari han å Missionsstyrelsens vägnar hälsade missionärerna välkomna hem samt manade till att göra det goda medan tid är.

Missionsinsamling företogs. Det inspirerande missionsmötet avslutades med sången »Använd de tillfällen Herren givit.»

Ett intressant uttalande om våra dagars Kina.

12/7/50

Missionär Oscar Rinell.

Bland deltagarna i den i denna tidning förut omnämnda Års- och jubileumskonferens, som Sveriges Baptistskolförbund under flera veckor hållit i Norrköping, varo även en del utländska gäster. Och då åtminstone ett på av dem kommit från länder, där mäktiga och för respektive länders framtida öden betydelsefulla händelser tilldragit sig, ha anmodat dem delgivare, oss i uppfattning om det som sker i dessa länder.

Missionären Oscar J. Rinell, som är född och uppväxt i Kina och med undantag av fyra år, då han studerade i hemlandet, tillbragt hela sitt liv där ute, berättar om förhållandena i fjärren Östern. Hr. Rinells fader är född i Rinnas socken och familjen uppehöll sig i detta område i flera generationer.

Vår första fråga gäller inbördekriget. Allvarligare drabbningar pågår mellan nordpartiets och nationalregeringens trupper, de förra under "christie generalen" Feng-Uh-Haiangs och Shensi-guvärden Yen-Shi-Shane, de senare under general Chiang-Kai-Shehs ledning. Utgången av dessa strider är svår att förutse, endr båda parterna äga starka trupper och därtill blivs av tyska rådgivare.

Striden gäller denna gång icke principiella maktfrågor, och religionen står helt utanför dessamman. Att striden dock verkat i hög grad förtryckande på missionsarbetet är självklart. Shantung-provinsen, där svenska baptisterna bedriver mission, ligger mitt i stridslinjen, och dess huvudstad är starkt hotad av nordarmén. Krigets utgång beror till största delen på i vilket händelse staden och därmed provinsen faller.

Huru allvarliga de krigiska förvecklingarna i och för sig än är, så kommer de dock icke att få den största betydelsen för det framtidige Kina. Nej, den verkliga "revolutionen" där ute betonar missionär Rinell med skärpa, äger rum på det kulturella området. En mäktig, renässansrörelse drager fram bland Kinas bildade ungdom. Denna rörelse syftar bl. a. till att göra talspråket till skriftspråk och nationalspråk, medan landets klassiska språk, som hittills varit litteratur-språk, skall undanträggas.

Men rörelsen arbetar inte blott på skolan, eftersom det är ett nytt språkligt instrument, den tager upp allt, som kommer i dess väg till diskussion. Nytt och gammalt, kinesiskt och västerländskt, allt stilles under debatt. Vad som kommer att utvinnas ur denna återspråkprocess är ej klart att förutse, siger missionär Rinell, som tillägger, att det säkerligen vore lyckligast för Kina, om renässansrörelsens ledare kunde taga det blista av kinesisk och västerländsk kultur och därav skapa en ny för Kina.

Om kommer missionär Rinell in på skolhuset och dess ordnande efter-

En märklig renässansrörelse bland de unga.

nya skollagarnas ikräftträdande. Alla privata skolor, dit även missionskolorna riknas, måste införas i det nationella skolregistret, var till kommer, att skolstyrelsens majoritet och ordförande måste bestå av kineser. Vidare skall skolans rektor vara kines. Skolans undervisning skall vara fostrande, men deltaganden i religionsundervisning och andaktstunder skall vara frivilligt. Vidare måste d:r Sun-Yat-Sens — nationalismens fader — skrift "Folkets tre principer" läsas som lärobok i stats- och samhällslära. En gång i veckan skall därjämte en ceremoni, som dock, enligt vad kineserna själva påstår, icke har någon som helst religiös betydelse utan endast är ett uttryck för värmdad inför en nationalhjälte. Hällas inför d:r Sun-Yat-Sens bild.

Det har bland missionsråderna rått delade meningar om hur man borde ställa sig till registreringsfrågan, men i stort sett ha alla vidtagit åtgärder för skolornas registrering i de kinesiska församlingarnas namn, således icke i resp. missionsellskaps. Att döma om resultaten av dessa åtgärder är ännu för tidigt; men genom anpassning till de nya förhållanden ser det likväl ut, som om missionskolorna kunna bibehålla sin kristliga karakter och ändå få arbeta i lugn och ro.

Sjutigen framhåller missionär Rinell, att den kristna församlingen i Kina gätt starkt och renad ur de senaste årens förföljelser och synes tillväxa både utåt och inåt. Flera infödda kristna ha visat prov på goda ledar- och fostraregenskaper, vilka slutligen påvisat missionsråderna. Och för att Kina skall kunna evangeliseras måste missionsrådet just inrikta sig på att utbilda landets egna söner och döttrar till dugliga missionsledare.

Pastor J. G. Hammarberg (över) och
missionär O. Rinell.

Svensk gay katchinfolket skrift och bibel.

Framstående baptister samlas till konferens.

På söndagen öppnas den 5:e allmänna baptistkonferensen i Konserthuset, och redan på fredagen hade nägra konferensens delegater och gäster anlänt till Stockholm.

Från Kina har missionären pastor Oscar Rinell och hans hustru även anlänt till konferensen. Och pastorn omräcker, att erörligheterna därhört många gång varit mycket svåra. En av de svenska baptisternas huvudstationer i staden Chu Cheng var också till helt nyligen belägrad i två och en halv månad, och baptistkopellet skadades bland annat av en bomkrevad, dock inte särskilt allvarligt. De svenska baptistmissionärerna ha emellertid lyckligt undgått att falla offer för banditer. Inalles finns det åtta av svenska missionärer ledda baptistförsamlingar om cirka 8 000 medlemmar, vilka senare är utslutande kineser. Predikoverksamheten, skolmissionen, ajukvården och litteraturutpridningen också helt på kinesiska. Varje missionär får först ägna tre år därhört att att lära sig språket, innan han kan aktivt delta i arbetet. På alla huvudstationer finns det småskolor och folkskolor, och i staden Kiao Chow ha svenska även en mellanskola. Tjugo svenska baptister verka inom ett område som omfattar 2 miljoner människor.

— Det låter mycket, men det är inte så mycket i Kina, menar pastorn. Och de tjugo svenska missionärerna ha i sin tur en stab av infödda missionärer till sin hjälp i genombrott av evangelister, lärares och bokspredikare. Ernster.

**MISSIONÄRSPARET RINELL
ATER I SVERIGE.**

Missionär Oscar Rinell med fru här efter en 8-årig vistelse i Kina i dagarna återvänd hem.

Missionär Oscar Rinell är född i Pingtu, Kina, och har genomgått Bettelseminariet samt någon tid studerat vid baptisternas seminarium i Hamburg. År 1921 utreste han till Kina som missionär, där han 1923 ingick äktenskap med fröken Hellen Collén från Göteborg.

I Kina har Rinell några år företräst den högre folkskolan i Kaiischow, varefter han var förståndare för Kaomi missionsstation 1925–28. Sedan ledde han 1928 och 1929 missionsarbetet i det nu belägrade Chucheng.

Missionär O. H. Rinell talade som representant för missionen i Kina. Det kinesiska folkets kulturarv är, sade han, av högsta värde. Den kinesiska civilisationen var gammal, när västerns kultur var ny. När världens första inbyggare vandrade omkring som vildar, hade den samtidigt bildade kinesen, klädd i siden redan, en månghundraårig kultur bakom sig.

Det kinesiska folket genomgår nu en väldig revolution på fem olika områden. Den utveckling, som Europas genombrott under en lång tidsryck, har sammantränt i Kina till nära karta. Här utvecklingen skall bli icke blott för Kina utan för hela världen, det beror i mycket på, om kristendomen där avgår med segern eller ej. De fyrsidiga nöden är svår, men längt större är den andliga nöden. Det är ett tragiskt liv de flesta kineserna nu lever. Kinas hopp ligger

**Ute Missionens tryft
Klara kyrka SVENSKA MÖRC**

Kyrkan 4/6/50
i den kristna religionen. Erfarenheten visar också, att kristendomen aldrig för djupa rötter i Kinas jordmän, för att man kunna utrotas. Tiden är inne för ett intäkt samarbete mellan missionären och den infödde kristne.

Skall Kina bli ett kristet land? Det kommer under inga förhållanden att fortsätta med att vara ett bedrägligt land. Därtill är det för uppixt. Välet står mellan ett ateistiskt Kina eller ett kristet Kina. Vi missionärer där ute villja ej alls till reträtt, vi villja gå till nya anfall och nya segrar.

**MISSIONÄRSPARET RINELL
ATER I SVERIGE.**

Missionär Oscar Rinell med fru här efter en 8-årig vistelse i Kina i dagarna återvänd hem.

Missionär Oscar Rinell är född i Pingtu, Kina, och har genomgått Bettelseminariet samt någon tid studerat vid baptisternas seminarium i Hamburg. År 1921 utreste han till Kina som missionär, där han 1923 ingick äktenskap med fröken Hellen Collén från Göteborg.

I Kina har Rinell några år företräst den högre folkskolan i Kaiischow, varefter han var förståndare för Kaomi missionsstation 1925–28. Sedan ledde han 1928 och 1929 missionsarbetet i det nu belägrade Chucheng.

En hälsning från Kina.

Vid avresan från Kina sände våra svenska missionärer, intända missionsarbetare och kristna genom oss sina hjärtliga hälsningar till hemförsamlingen och missionsråderna i Sverige.

Undertecknade be härmde genom Eko få framföra deras varmaste hälsningar till alla våra missionärer, som hedja, offra och intressera sig för Guds rikes utbreddande i Kina.

Hellen och Oscar Rinell.

P. S.

Kriget vid Chucheng slut.

Baptistmissionens expedition har i dag (måndag) erhållit ett telegram från Kina, vari meddelas att kriget i Chucheng upphört och att missionärerna äro bevarade. Telegrammet manar även till hän och offer för Kinamissionen. O. R.

Missionärsparet Rinell, som här till Ekos gamla bekanta och tragna vänner, anlände för 14 dagar sedan till Sverige. I söndags hilsades de välkomna vid möten i Tabernaklet.

Eko förenar sig med välkomsthallsarnas skara. Må Gud vara med er och erda barn även under vistelsen i hemlandet liksom han skyddar er och därborta i Östern.

Missionär Oscar Rinell, Kina:
Riksdagsmedlemmarnas jubileumskonferens var en sannsynlig missionsmöjlighet. Förbundet, som är äldst och inställningsmäst rikt utsträckt, sedare är baptistförförfattarens. Alldeles som det kristna missionsfretaget i reslutet måste vara en ungdomsrörelse, så är riksdagsförbundet starkt missionscentriskt betonat. Detta att de unga och missionen är oskiljaktigt förenade, utgör hörjen för en ljus framtid för förbundet.

i Norrköping.

bundssekreterare med sin mäktiga stämma utfästat, att intet regn skulle falla under tisdags e. m., då kurssens båtfärd till K. F. U. M. s vackra sommarhem skulle gå av steplen. Men — då båtarna »Frama» och »Framåt» lade ut från kajen, började ett stilla regn att falla, som sedan med större eller mindre intensitet fortsatte större delen av e. m. och kvällen.

Men baptistungdom har aldrig fruktat det väta elementet. Och det gjorde ej heller de ca 200 utfärdsspelarna. På den båt, där signaturen befann sig på utresan, var stämningen glad och kamratlig. Svenska, danska, finska och norska nationalåldringarna klingade friskt och hurtigt och överröstate det smattrande regnet och den stönande ångmaskinen. Och när levropen för respektive länder, dämade under båtens plåttak, var det en enande interkontinentalism, som behärskade alla. Och ännu mer gripande tonade de kristliga ungdomssånger från frälsningsungdomar — i alla åldrar! — ombord. Maskinisten sade, där han stod bland kol och skyfflar: »Sjung bara, så går det mycke bättre å elda!». Och enligt andrahandsuppgifter, var programmat i huvudsak lika och stämningen lika hög, även på den andra båten.

Dämpade vid det vackra sommarhimmelns indaga förpligning, allt under det framförna knäppte och de olika föreningarnas representanter, bekantade sig med varandra. Utfärdens klimax var dock missionär Oscar Rinell. Det gick rörligt av tankeskickar och kom en liten försök till fästa i Kina-missionsproblem — som alltid förresten, när den mannen taler. Stilla och lugnt och med sin sympatiske hystning uttalas han de mest originallastankar. Och att han hade andartets uppmärksamhet, märktes tydligt. Och sången av Norrbottensevenelisten E. A. Pettersson var en sannskyldig njutning för alla lyssnare.

Nog hade man velat statuera hängde därute, trots muren himmel och enskilda regnskurar, men återfördens måste anträdes klockan halv sju på kvällen. Och »Frama» och »Framåt» visade, att de även kunde gå tillbaka. Visserligen skrubbadé de bottenstena och visst snärjde propellarna in sig i sjögräset i det grunda vattnet, men med tillbjudet av den 60-åriga svensk-finske ynglingen pastor Swordson gick allt väl, och vi kommo ut på djupare-vatten för att precis på slaget åtta glida in i Norrköpings hamn igen. Visst voro väl endel lite våta av regnandet, men allasade, att utfärdens var trevlig och väderet alldeles idealiskt — om man nu ville vara solidarisk med östgötlandsbygden, som väl behövde detta regn.

Kanske det också borde sägas, att några hade sin båtfärd på bil — som vanligt — och den var ju något torrare men om den var lika krevlig, betivilar.

E. W. — d.
(Forts. av kursen skildras i nästa n. r. Red.)

De unga och missionen.

Missionsfrågan har i dessa dagar ånyo aktualiseras genom den i dagarna följna stora missionskonferensen.

Missionen är även en ungdomsfråga, varför vi böra ägna den aldrig slappnande uppmärksamhet. De unga och missionen — höra de också ihop! Män och kvinnor i livets vär finnas, som besvara frågan nekande. Enligt deras mening torde missionen överhuvud icke äga något berättigande. Glädjande nog växer dock den skaran, som hyllar en diametralt motsatt uppfattning i hithörande frågor. Större och ädlare uppgift än missionens finns ej för kristen ungdom.

Missionen och ungdomen dragas emotständigt till varandra genom evangeliet om Kristus. År Han vår frälsare och erfara vi sälunda personlig gemenskap med Gud, så äro vi i besittningen av det högsta goda i religionen och livet. Detta medvetande om att äga svaret på alla det mänskliga hjärtata, ja, hela mänskreläckets tids- och evighetsfrågor tvingar oss att göra Jesus Kristus känd i världen. Sedan Andreas griplits af Mästaren, uppsökte han strax sin broder, Simon Petrus, och sade till honom, »Vi hava funnit Messias». Och han förde honom till Jesus. Paulus, den store hednamissionären, utbrister: »Ve mig, om jag icke förkunnade evangelium». »För alla har jag blivit alt, för att i alla händelser frälsa några.» Den av febern tärde och döende missionären i Persien, Henri Martyn, hälsade missionsvännerna med orden: »Lév närmare Kristus, mottag ett rikare mätt av Hans ande; ty Kristi ande är missionens ande.»

Ungdomen är utrustad med gavor och anlag av stor betydelse för missionsarbetet. De unga älska höga och stora ideal med en brinnande passion. De bästa förstånds- och hjärtekrafter fordras för att erövra världen för Kristus. År ungdomen gripen och entusiasmerad av målet, lägges hela personligheten i att vinna det. Intet halvgjort arbete i kampanjen för sanning och rätt. Svårigheter avskräcka ej, och på offer är man beredd. Missionen kräver hjältemod och osviklig trohet. Känslan av att få deltaga i ett krävande men fruktbarande företag fylder själen med glädje. Framtiden med alla dess rika möjligheter skådades i hoppets rosenkimmer. Verket är av Gud och Han skall kröna det med seger. De unga och missionen äro sälunda skapade för varandra.

(Forts. å sista sidan.)

(Forts. från 1:a sid.)

Bilheli och historien visa oss, att Gud brukar de unga i missionens tjänst. Jesu lärjungar, som först fingo befallningen att gå ut i hela världen med evangelii budskap, varo unga män. Stefanus, den förste martyren, var blott en ung man. Timoteus var blott en adertonär yng'ing, då han började tjäna i evangelium. William Carey, stiftaren av den moderna hednamissionen, var blott 21 år gammal, då han höll sin missionspredikan över ämnet: »Försök stora ting för Gud och vänta stora ting av Guds». Judson, Birmas apostel, var 22 år, då han bestämde sig för att bli hednamissionär. Morrison, Kinamissionens banbrytare, var också en helt ung man, då han fattade samma beslut. Hudson Taylor, K. I. M. grundläggare, hade fyllt 21 år vid avresa till Kina. David Livingstone, Afrikas apostel, reste vid 23 års ålder som Kristi sändebud till den svenska världssidan. Och de allra flesta män och kvinnor, som gjort sitt namn oödliga på historieus blad, ha börgat sista bana på missionsfältet som unga.

Guds missionskallelse till de unga ljuder i dag starkare än någonsin. Ett oerhört betydelsefullt faktum är ungdomsrörelsernas framträende under vår generation i flera icke-kristna länder. Varje nationalistisk rörelse från Cape Town till Shanghai är ett av ungdomen lett företag. Som dem mognar utgöra själva drivkraften i arbetet för nationernas nydaning, måste missionen framför allt använda kristen ungdom i sin tjänst. Alt i vår moderna tid flyter. Män och kvinnor, särskilt ungdomarna, treva, famla och söka. De veta icke, huru framtiden kommer att te sig. De veta endast, att den blir väsentligen oblik det förgängna. Gamla ekonomiska standard, sociala system och religiösa trosformer kastas i smältdegeln. Förespråkare för kristendomen i ett sådant laboratorium måste vara beredda att låta sin tro genomgå samma process; måste vara redo att slå vakt kring det centrala i kristendomen utan alt för stora bekymmer för dess säregna tidsdräkt. Med ungdomlig glöd och ett flammande budskap från Kristus brinnande i hjärtat måste de unga arbeta för världens evangelisering.

Missionen bör vara en profetisk betonad rörelse. Under gångna tider har missionen haft siare, som frimodigt och klart uttalat sig rörande samtidens brännande frågor. Endast profetgestalter kunne tjäna som vägledare vid lösningshaf av nutidens invecklade problem. De unga önska vara före, sin tid och förenade med rörelser, som också äro det.

Profetiska röster börja höjas med hänsyn till de kristnas enhet. En indisk protestantisk biskop har sagt: »En splittrad kristenhet må anses som en källa till svaghet i världen.

landet.» Det ärden synd och skandal i icke-kristna länder. Enhetssträvanden med Kristus som brännpunkt måste upptagas på de kristnas program.

Inom de sociala relationernas område behöva profetior höraas. Det är icke nog att blott fråga om antalet döpta utan även om, huru många av dessa individer leva och handla som kristna.

Profetiska röster fordras i internationella mellanhavanden. Mis-

sionsföretaget representerar västerns enda enhetliga ideella strävande i icke-kristna länder. Elimineras detta, förlora de färgade folken varje bevis på att kristendomen icke är såld till mamonism, imperialism och militarism. Därute måste speciella traktatprivilegier för missionen,yunna genom vapenmakt samt krigsbåtarnas skydd, förkastas.

Missionspolitiken, som bör präglas av trosfrihet, hjältemod och sund framåtåtand, måste utformas så, att varje förbindelse med imperialism avklippes.

Inom dessa tre områden finnas möjligheter för djärva profetiska uttalanden. Kristi ande måste påverka varje fas av det mänskliga livet härhemma och därute. Missionen behöver ungdomen i detta arbete, ty besjälad av nyskapareanda och däckraft vägrar den vara bunden av ett oföränderligt förflutet och vägar oreserverat tro på framtiden.

Den dag det kristna missionsföretaget i realiteten upphört att vara en ungdomsrörelse, har det underskrivit sin egen dödsdom. När den kristna ungdomsrörelsen slutar att vara missionscentrisk, har den därmed slagit en spik i sin egen likkista. Endast då den kristna ungdomen och missionen äro oskiljaktigt förenade gäller tu en ljus framtidsmötes.

Oscar Rinell.

Västernings Tidningar

Kineserna generer sig inte för att ha tre religioner samtidigt. 9/7/30.

Missionären O'so är Rynell, en man i början av fyrtiolet, som hela sitt liv med undantag för några år, varit verksam i Kina, befinner sig nu hemma på visit hos trosfränderna under ett och ett halvt år, varefter han återvänder. Han framhåller, att de kinesiska nationalistträdandena beredde missionen i Fjärran Östern stora svårigheter, och förtrycket var alldeles särskilt kraftigt för ett par år sedan. Då hörde förföljelserna till ordningen för dagen, och den egentliga upprinnelsen till dessa förföljelser kan man spåra så långt tillbaka som till 1922, då Kristliga studentförbundets stora konferens i Peking ägde rum. 1926–1927 nådde förföljelserna kulmen. Bolsjevikinslaget hotade att förkäva all mission, kyrkorna stängdes och skolorna tillhörande missionen tillåtats ej fortsätta undervisningen. Sedan dess ha förhållandena blivit bättre, och man kan säga, att den antikristliga rörelsen ej gör sig så starkt gällande som förrut. Den svenska missionen är ganska stark därutöver, men den amerikanska och anglosaxiska karakteriseras av än större livaktighet. Trots att missionen i Kina under åratål bedrivits ytterst effektivt, så är emellertid de kristnas antal mycket ringa, och om man säger, att i runt tal en halv miljon av den talrika kinesiska befolkningen är kristnat, så kommer man sanningen ganska nära. Kineserna är emellertid ytterst toleranta, när det gäller religion. En kines kan alltså på samma gång bekänna både Konfutses läror, Buddhismen och Taoismen, vilka religioner teoretiskt skilja sig ganska starkt från varandra, men i storhet medvetet är de i stort sett likadana.

Numeras arbetas det inom varje missionssammfund i stort sett efter femårsrörelsen. Denna rörelse innebär, att man dels skall fördjupa och förgrundlägga religionen är från år samt

inom en period av fem år fördubbla resp. församlingars medlemsantal.

— Och när kineserna en gång är döpta, visa de sedan stor avfallingsprocent?

— Nej, det kan man inte säga, utan i stort sett bli de sin religion trogna. Den kristna missionen har slagit djupa rötter bland det kinesiska folket. Den hedniska religionen har förlorat sitt grupp om folksjälen, och man har inget den kinesiska antimissionen svårt att anpassa sig efter de krav, som tiden ställer.

angas du och räddas. 9/7/30. Stämningssättat missionsmöte i Betelkapellet.

B. Mötet i Betelkapellet inleddes av pastor O. Th. Lantz, som läste Davids 72:dra psalm. Därefter hälsade pastor E. Gehlin de närvarande välkomna, varvid han särskilt vände sig till de missionärer, som skulle tala under mötet.

Efter det att musikgruppen hade sjungit en sång, talade missionär O. Rinell från Kina. Nutidsläget i Kina, sade tal, präglar av stora omvälvningar och hastiga, radikala förändringar. Det givs ingen tidsperiod i Kina, då så stora förändringar på alla områden ha skett. De stora nationella rörelserna är endast de yttre tecknen på de ändrade andliga förhållandena. Förflyttningen av hundraden från Peking till Nanking är ett exempel på, att man helt vill bryta med det gamla. De förändringar, som nu ske, skilja sig från föregående där, att hela folkets tankevärld undergår en genomgripande omvandling. Vår tid kännetecknas av ett intellektuellt uppvaknande i Kina utan motstycke i dess föregående historia. Kina står i dessa dagar vid skiljvägen. Det är två röster; som göra sig gällande. Den ena är hednisk materialism, som pekar på Västerlandets maskinkultur och mener, att det är den, som Kina först av allt behöver tillägna sig. Den andra är kristendomen.

Läget är allvarligt, ja kritiskt, och det gäller att inse detta förhållande, och tillvaratagna de tillfällen, som erbjudas. Gör man inte det kanna konsekvenserna bliva fruktansvärdta intebara för Kina utan för hela världen. Om Kina blir kristet eller hedniskt betyder oerhört mycket för hela världen på grund av Kinas stora resurser på alla områden. Mycket har dock gjorts i Kina genom missionen. Under stormen, som under senaste åren övergått landet, har den kristna församlingen, som sedan sekelskiftet haft det lugnt, renata. Den största behållningen är emellertid den, att de infödda arbetarna på ett helt annat sätt än förat nu vilja ikläda sig ansvaret för verksamheten. East de kristna endast är en bråkdel av befolkningen, så är icke mindre än åtta av regeringens femton ministrar kristna och överallt finns lärare och ledare som bekänna sig till kristendomen. Och liksom också inte kristendomen erkännes, så har dock dessa idéer genomsyrat många sinnen. I stället för att hämmas under den antikristliga rörelsen, så har kristendomen befästs. Särskilt glädjande är den väckelse, som i dessa dagar övergår det baptistiska fältet. Dock är arbetet icke fullbordat utan mycket finnes ännu att göra.

ta
isi
efi
oci
gru
häl
An
res

B

Fz

L
och
Sou
ches
weg,
ren

My

H
kon
förl
moi
Sar
Für
ma
gen

F
ytte
Str
liga
sko
huv
hög
lan
arb
tali
ner
av
lor
förl
gen
den
stü
tag
hög
ställ
inlä
på
den
förh
har
sche

115

115

Den kristna missio- nen världens största *VR.* företag.

Till den moderna tids mest omfattande företag hör den koloniala expansionen. Samtidigt som man måste erkänna att de av stormakterna grundade besittningarna i skilda delar av världen i vissa hänseenden bidragit till där boende folks välfärd, kan det dock icke förnekas, att deras strävanden allt för ofta dikterats av en hän-synsfull väldspolitik och vinningslystnad, och på grund härav bärta de inom sig upplösningens frö.

Grundmotivet i kolonialpolitiken har varit befrämjandet av de egna nationernas ekonomiska intressen. Gigantiske affärsföretag med flera miljarder kronors rörelsekapital och en väldig armé arbettare spridda i olika världsdelar är typiska för vår tid. Dessa finansiella, korporationer liksom kolonialexpansionen lida av geografisk begränsning. Den vite affärsmannen i Asien och Afrika synes i allmänhet sträva att förtjäna så mycket som möjligt på så kort tid som möjligt för att sedan kunna bekymmerslöst tillbringa återstående delen av sitt liv i hemlandet.

Bessa omfattande företag engagerar mänskor och röra sig med längt större penningsummor än den kristna missionen. Likväl vill jag väsentliggå efter en artikel i en amerikansk tidning söka styrka påståendet att missionen är världens största i detta företag. Först dock ett citat från prosten dr Gunnar Hogners utmärkta bok: Moderna missionsproblem. Han säger: »Det finnes ingen historisk företeelse i världen, som syftar så långt, som tränger så djupt, som fannar så vitt som den kristna missionen. Den går så långt som himlavävet sträcker sig, ty den har inga gränser».

Den kristna missionen är världens största företag, emedan den har det största potentiala arbetsfältet. Enligt den lägsta möjliga beräkningen finnes det en miljard mänskor i världen som ännu icke omfatta den kristna troen. De sakna både evangelium och dess frukter. De ha religioner, som i alla väsentliga delar är underlägna kristendomen. Om de "blott" bleve i sin tillstånd att lika klama Kristus och Kristi evangeliets verkliga innebörd, skulle miljoner hylla Honom som sin Frälsare. Vilket annat företag i världen har ett så universellt arbetsfält med så omfattande framtidsspekter?

Den kristna missionen är världens största företag, emedan den fyller dess

mest universella behov. Överallt ha mänskorna bättre eller sämre förmått att fylla sina egna behov i fråga om föda, bostäder, kläder, samfärdsmedel, uppföstran. Förbättringar, som borde bliva hela världens egendom, ha gjorts, men mänskorna kunna taga sig fram dem förut. Inom religions geifts gebit ha mänskorna på ett uppseendeväckande sätt misslyckats att tillfredsställa hjärtats behov. Den ena religionen efter den andra har uppfunnits av mänskorne, men även om de innehåller vissa sanningar har dock ej förmått fylla själens djupaste krav. Som religionen har framförallt med Gud att göra, kan en sann och tillförlitlig kungskap om Gud icke härleda sig från mänskor, utan måste komma genom Guds initiativ såsom en gudsuppenbarelse. En sådan uppenbarelse får ej endast uttryckas i ord, utan måste även taga synlig form. Detta var vad som hände i den kristna religionen — Gud uppenbarede sig icke endast i den heliga boken utan också i sin sons person, som blev kött och blodje bland oss. Kristendomen är ej en västerländsk religion — den hade sin upprinnelse i Östern. Den är icke en österländsk religion — den har samlat sina talrikaste anhängare i Västern. Betyder icke detta att kristendomen är en universell religion tack vare dess godomliga ursprung och inneboende kraft? Förmor, ceremonier och tolkningar kunna vara österländska eller västerländska, men Kristus och hans evangelium är universella, och endast de kunna tillfredsställa mänskoras djupa behov efter Gud och evigt liv.

Den kristna missionen är världens största företag, emedan den har de mest storstagna syftena. Den strävar att revolutionera alla statsförvalningar, all handel, all industri, alla sociala relationer, alla mellanfolkliga mellanhavanden, all uppföstran, all tillbedjan, gilt mänskligt uppförande, alla mänskliga motiv. Den strävar främst efter individens pånyttfödelse, vilka individer skola sedan omvanda samhället medels nitt kristliga livs inflytande. Kristendomen föresätter sig icke blott att ersätta andra lägre former av religios tro och tillbedjan; den vill företaga ett korstig, varigenom Guds rike — Guds herravälde i alla mänskoras hjärtan — skall grundas på jorden. Inriktet ejt detta rike här innebär ett fortsättande genom ett oändligt tillkommande av identitet med Kristus och hans syften, icke endast i världen men även i universum, icke endast i tiden, utan också i evigheten. Kristi evangelium är varken enbart individuellt eller blott socialt. Det är Guds rikes evangelium. Vi gör orätt mot den kristna religionens stiftare, om vi icke fatta dess syftena som ett besegrande av livet och samhället i dess helhet, både individuellt och kollektivt, både i tiden

och evigheten, tills det slutliga milet, då alla riken skola tillhöra vår Konung, näts.

Slutligen är den kristna missionen världens största företag, emedan den har Kristus och hans utvalda bakom sig. Jesus är den förste och störste missionären. Han befallde sina efterföljare att vara missionärer. Han kallade den störste av sina tolkare — Paulus — att vara missionär. De ljusaste kapitlen i kristenhets mörkaste skeden handla om församlingens missionsaktivitet. I dag är missionen en samlingspunkt för alla dem som älska Kristus och hans riksak. De, som griper av missionens ande, ehuru ägande skiljaktiga meningar i vissa trosfrågor, finna sig allt mera dragna till varandra i gemensamma intressen och uppgifter. Detta närmande & missionsfältet bidrar mera än något annat att bryta ned av mänskorna skapade skiljemurar och bringa Kristi sanne efterföljare till en andlig enhet i Jesus. Det är i sanning världens största företag, som kan bringa de mest utsökta personaliteteter av olika kristliga missionsorganisationer till sammans i lojalitet och hängivenhet för kristendomens höga uppgift — Guds rikes utbredande i världen.

Gud har i sin nåd även även lätit svenska baptisterna göra en vacker insats i världsmissionen. Det är en förmän som förpliktar. Låt söndagen den 11 januari verkligen bli en missions- och offerhögtid! Må vi fördubbla våra ansträngningar, ty Herren skall regara till dess han lagt alla sina fiender sig till en fotapall.

Oscar Rinell.

Ur Kina-rapporterna.

Kiaochow och Wangtai stationer.

Kiaochow har ett invånareantal av omkring 60,000 med ett häradsområde med samma namn, vilket har 1,570 byar och en jordbrukskande befolkning av cirka 530,000, sammanlagt stad och landsbygd 586,700. Folket har alltid varit konsernativt, endast så småningom har det givit efter för moderna strömningar. — Staden har under många år ägt järnvägs-, post- telegrafförbindelse med den yttervärlden. Runt Kiaochow-bukten är det en livlig ångbåtsstrafik. Busslinjer förekomma i fem riktningar från staden. Större torg- och marknadsplatser står i telefonförbindelse med staden.

Upplysningen bland folket är i stigande. Regeringen har ett omfattande, men dock ytterst otillräckligt skolväsende: 280 amäskolor och 1 realskola. Vår mission har sökt gör en insats på detta område, inseende kristna skolers betydelse för Guds Rike och samhället. Utom missionsens gemensamma realskole- och bibelkvinnaskolan har vår mission 23 småskolor i distriktet med 770 elever. Små- och flickskolan i staden har 150 elever, därav 70 flickor. Den största landsbygdsaskolan är Wangtai med 90 elever. Regeringens inspektör har flera gånger besökt skolorna och yrkat på deras inregistrazione. Åtgärder ha vidtagits härför, fastän privata skolor av den klassiska typen näggetts allmänt stängta. Själva ha vi måst nedlägga 7 landsbygdsaskolor, då de icke fyller de krav, som församlingen och regeringen med rätta ställa på privatskolor.

Med upplysningens stigande har otillfredsställelsen med de gamla hedniska kulturna ökats. Dessa ha börjat att förlora sitt grepp om folket. Avgudar förstöras, avgudatempel förvandlas till ämbetsverk eller skolor. Men den allvarliga frågan är: Skall agnosticismen eller ateismen eller Kristi evangelium ersätta hedendomen och yidskepelsen?

Den 30 april 1934 kan Kiaochow baptistförsamling (496 medl.) fira minnet av sin 15-åriga tillvaro. Under denna tid har den fått fyra dotterförsamlingar, av dessa tre: Kiaochow härad: Wangtai (725 medl.), Longgiatsuen (268 medl.) och Po (269 medl.). Inom Kiaochow-distriket finns också fyra församlingar med 1,840 medlemmar. I samråd med den andliga beväckelsestid, som vi fått uppleva, kunna vi rapportera om att Gud förökar församlingen och fördjupar medlemmarnas andliga liv till helig mognad. Döpta under året: K. 19, W. 71, L. 15, P. 10, sammanlagt 108.

En intensiv evangelisk verksamhet har bedrivits under året. På hela denne del av fältet arbetar 78 infödda medarbetare. Brittiska och Utländska Bibelsällskapet har under året en kolportör och på mycket förtur, vilket till stora delar beror på medar-

betare hem. Men men längre fram det gäller frågorna om lärdomens utveckling och församlingens fostran, tillhörsningen av andlighet och intellektuell värde rustade medarbetare är en av missionsens viktigaste uppgifter, sedan arbetet kommit i gång på ett missionsfält.

Trots den ekonomiska depressionen ha församlingarna insamlat följande summor under året: Kiaochow 817:-, Longgiatsuen 709:48, Wangtai 768:68, och Po 120:-, allt i mex. dollars. K. underhåller en infödd pastor och W. en evangelist. Kostnaderne för de främmande talare, som besökt fältet, såsom the Bethel Band, ha bestriits av församlingen. Kvinnoföreningen i K. har bidragit till samskolan i K. och till barnhemmet i Chucheng. Vi hoppas, att den tid snart skall komma då varje utstation betalar en bestämd procent på sin predikants lön. Självunderhålls väg synes dock knaggig och lång. Tacksamheten för missionsens ekonomiska och personliga understöd blir dess mera djup och allmän.

Missionärerna ha under året, sökt att fylla de av konferensen bestämda arbetsuppgifterna. Hälsotillståndet har icke varit så tillfredsställande som föregående år. Fru Hellen Rinell har måst genomgå en allvarlig operation. O. H. Rinell led ett par månader av ledgångsreumatism. Ester Wahlin har trots klen hälsa flitigt deltagit i verksamheten. Pastor Wang Ge-shan och bibelkvinnan Ho Sinsih, vilka båda arbetat många år i missionsens tjänst ligga då rapporten skriven på sjukbudden på grund av hjärnbödning.

Så skifta skuggor och dagar i det enskilda livet och i missionsgörningen. Men under alt erfara vi Guds nåd och trofasthet.

Rapporten är undertecknad av Oscar Rinell och daterad Kiaochow den 31 jan. 1933.

**FATERNAL GREETINGS
FROM SWEDISH
DIGNITARIES.**

*Swedish Baptist Convention
at Kiaochow. Globe-trotter
visits Tsingtao.*

From our Correspondent.

Kiaochow, Oct. 15.—The Swedish Baptist Mission in Shantung, has just held its annual Chinese conference at Kiaochow. The convention was honoured by the presence of Rev. Frits Petersen from Stockholm, Sweden.

The right Reverend brought fraternal greetings to his fellow-countrymen from Prince Oscar Bernadotte, the brother of King Gustaf of Sweden, and Archibishop Edder of Uppsala.

On his trip around the world Rev. Petersen has during the past year visited America, New Zealand, Australia, Japan, Korea, Manchukuo and China. He is now enjoying a short visit in Tsingtao, the pearl of the East. Within the coming year or so he plans to see India and from South Africa travel through the heart of the continent northward with Europe as his final destination.

Considering Rev. Petersen's age, (he is almost 70 years old), one admires his physical and spiritual buoyancy. His purpose is not to inspect different fields, where Swedish Missions work, but to make their acquaintance and inspire them with high ideals. Several lectures were delivered by him at the convention and they were a great inspiration to all present.

Some ninety delegates were present during the week's sessions and meetings. They represented nine Chinese Churches and more than 4,000 members. 24 Swedish missionaries and 187 native workers are engaged in evangelistic and educational activities. More than 3,000 pupils are enrolled in Schools of different grades.

**SWEDISH PRINCE CELEBRATES 75th BIRTHDAY
TODAY**

Prince Oscar G. A. Bernadotte of Sweden celebrates his 75th birthday today.

The Swedish Prince is the second son of the late King Oscar II and Queen Sofia. He is the oldest brother of King Gustav of Sweden.

Owing to his marriage (March 15, 1888) at Bournemouth in England with the maid of honour Ebba H. Munck of Fulkila, he surrendered all royal rights and titles but received instead the title Prince Bernadotte.

He originally devoted himself to a naval career, participated as Lieutenant and Captain in the *Vansö* frigate's worldtour (1883-85) and advanced to Vice Admiral, but resigned the same year from the service.

Prince Bernadotte's warm religious nature brought him to a rather prominent position in the spiritual layman's movement. He is the leader of the annual Söderläns-conference for the deepening of the spiritual life. This conference corresponds to the wellknown Keswick meetings in England.

On the 75th anniversary of this popular "Swedish Prince", congratulatory greetings from far and near will be expressed.

I Wangtai 10/13/34
Baptistförsamlingen i Wangtai har haft dessas dopförslag. Den 1 juli döptes 20 personer till. Två veckor senare inklude 12 personer sig Kristus genom dopet i Lowang, en utstation till Wangtai. Samtliga tillhörde Wangtai-förslagshagen.

Bland dopsläkternas var kvinorna i majoritet. Detta tyder ju på kvinnans emancipation här i landet. Vid det första tillfälle döptes tre unge generationer — morfar, far och dotter. Flertalet kvinnor och män dro omvälv till dop för september.

Dopklamrar hölls både i Wangtai och Lowang. De infödda missionsarbetarna och kristna från Wangtai ha även i år deltagit i den sederntliga läbelkursen i Kiaochow för att tra församlingar i det distrikts med samma namn. En annan penningfördre skriva om detta andligt givande kines.

Under vintern har predikoverksamheten och skolmissionen i Wangtai fortgått utan avbrott. Utan det regelbundna missionsarbetet har detta distrikt haft besök av missionär A. Leander och bror Sven Ge-ah, vilka ledde några dagars väckelsemöten i Wanggashwang. Fröken Esther Wahlin har även hållit tecknarklasser på trevne platser. Vid dessa tillfällen ha Herrarnas plantering bekräftats andliga välsignelser.

Oscar Rinell.

Dop på Wangtai-fältet.

Den 9 sept. döptes 9 personer i Wangtai och den 12:ta 27 personer på en utstation — Wanggashwang. Samtliga tillhörde vid Herrens nattvard till församlingsgemenskap.

Wangtai-församlingen har haft glädjen tidigare rapportera om tvenne dopförfälten. Vid dessa fyra dopförrättningar under innevarande år ha sammanlagt 74 personer iklätt sig Kristus genom dopet på Wangtai-fältet.

Under det vi prisa Gud för seger, bedja vi missionsvänerna att innesluta ovannämnda bröder och systrar jämte församlingen i edra innerliga förbörner.

Kiaochow den 23 sept. 1934.

Oscar Rinell.

**Min penning
bekännelse.**

Översättning av Hellen Rinell.

Jag tror att...

1. Mina pengar är anförtrodda åt mig att förvaltas. De tillhörda Gud likasom jag gör.

2. Dessa pengar är icke aldrin vinst. De tillhörda icke djävulens mynt. De består av magasinerad mänsklig kraft. De utgöra en del av mig själv, som sätter mig i stånd att verka i Kina eller Indien eller Afrika eller Sverige.

3. Gud räknar med dessa medel för sitt verk. De ska bygga hans kyrka och förkunnika hans evangelium, utbilda hans medarbetare och sända dem ut undervisning och hela och frilla hans barn, och bringa in ett nytt rättidighets- och broderskapets och tridens rike.

4. Att använda mina pengar rätt är en av mina första uppgifter som kristen. Till dess jag så gjort bli mina böner och bekännelser lika med en som säger: »Herre, Herre, men icke gör sin Faders vilja.

5. Jag borde sätta åt sidan en bestämd del av min inkost för församlingen och tjänst åt andra. Jag gör detta såsom ett erkännande av Guds herravilje över alla mina materiella egendomar. Jag gör detta för att skydda mig mot min egen självinkhet. Jag gör detta emedan det är affärsämässigt. Att ge under ingivelse och utan system överensstämmer icke med detta arbetes betydelse.

6. Den proportion som skall sättas åt sidan för dess ändamål bör icke vara mindre än en tiondedel av min inkost. Gamla testamentet förekrevt i Israel och förrisso mottager jag många mer från Gud än människor gjorde i någon föregående generation. Jag borde då berja med mina minsta tionde. Jag borde ge mina mera om jag är i stånd att göra.

7. Jag bor placera dessa medel för Gud liksom sorgsfullt som i min egen affär och hålla noggrann räkning över denna fond. Jag borde studera församlingens verksamhet att jag må ge rätligt. Jag borde ge systematiskt. Jag borde bedja samtidigt som jag ger.

Lydnad för denna bekännelse skall leda oss till givandets välsignelser. I 2 Kor. 9: 6-15 ger Paulus en lång lista på välsignelser som tillfalla den frikostige givaren.

VÄCKELSER I DAG

EN UNDERSÖKNING.

Av PAUL R. ABBOT.

Den kinesiska församlingen är stadd i väckelse. Från många skilda områden och under olike auspicer kommer sättana rapporter som dessa. »Som en del av den andliga rörelsen, utbredd sig över norra Kina, har en väckelse, som sätter Kronan på verket, kommit till Peiping.» »Pingsten kom till Nanking.» »Missionen har i militären erfart en omisskännlig och överdräggelig utgjutelse av Guds Ande. Denna utgjutelse är allmän. Både missionärer och kineser ha berört. Men vi behandla här speciellt religiösa rörelser, som ha påverkat den kinesiske församlingen och den styrande klassen. Dessa väckelser kallas ungefärigen grupperas under tre avdelningar: 1. sådana under intemtionalt kända ledare eller som varit ett resultat av utländsk stimulans, 2. sådana som lemts av kinesiske ledare, kända mer eller mindre nationellt, och 3. sådana i vilka ledarskapet varit lokalt eller provinsiel och som till stor utsträckning varit spontana rörelser inom församlingen.

I. BÖRELSE UNDER INTERNATIONELL INSPIRATION.

Västtysklandska ledare.
Möbler under internationell inspiration hämtade sig från evangelistiska möten under dr Stanley Jones och tidskriften dr Sherwood Edrys ledning. Båda dessa män funno en sällsynt mottagning för det kristna budskapet, men framförallt Kristus som avtryckt i Kinas både personliga och politiska livet. Den studerande klassen, här på månens år, ikke varit så tillgänglig eller intressant för budskapsfunktionären som förekommit i alla övriga världen. I läktarnas lystrade saluter var sympatiat på dessas dansningar, dansar och dansare, mestadts bland ledarna, trots konkurrensen om den hängande hjärten utriktigt efter den vederkyrkelse, "Som dr Jones frambar. Kyrkan hände, såsom någon uttryckt sig, hälft av transatschok under de sista fem åren. Stanley Jones besök utgör en epok: uteslutet på defaitismens period och inleendet av förhoppningens och frimognhetens.

Dr Jones mötte församlingens ledare från norra och södra Kina, från Mukden till Canton, och bringade dem en framställning av kristendom, som var enkel, effektiv, uppfordrande och gripande. Verkligheten av Jesus såsom en levande Herr, som är värdig att få och fordrar en obetingad själverhörighet från minna efterföljares sida, grep många på nytt och gjorde dem till »Jesus-älkare». Betydningen av personlig evangelism och passionen för att dela med sig den frälsande friarenheten intog en framskjutande plats såsom en normal och naturlig kristen metod. Overallt hällösmötet; undratals fatta beklagat antingen av begynnande intresse för Kristus eller myndad understöd tro till och lydbud för hans herravälde. Men den största och mest permanenta insats, som dr Jones besök bringade, är en väckelse av församlingaledarnas hjärter, förstånd och samveten, hjälplanda

dem att upphöra med att blicka tillbaka och att i stället se framåt med ny vision, tro och förväntan.

II. VÄCKELSER UNDER NATIONEN NELLÀ LEDARE.

Kinesiska evangelister

Det finns omkring tio kinesiska evangelister, som är mer eller mindre nationellt kända. Några av dem har hållit möten i alla delar av landet, andra endast i tre eller fyra provinser. Några av dem arbeta individuellt, medan andra verka två och två eller även i större, mer omsorgsfullt organiserade grupper. Följande namn är bekanta för många: hrr Wang Mingtao, John Sung, fil. dr. och pastor Andrew Gih, båda de sistnämnda ha tillhört Bethel Band (fastän den förre arbetat med invandrare är självständigt. Översättarens anmärkning), hr Ni Tao-sheng, fröken Wang Peichen, general Chang Chih-kiang, som, medan han ej kan klassificeras som evangelist, är en predikare och befrämjar sig med religiösa rörelser. Wang-bröderna Leland och John, pastor Chia Yu-ming, teol. dr. och pastor Han Fang-gang. (Den sistnämnde avled i dec. 1933. Översättarens anmärkning).

Det här bönpäpäkats att dessa personer
är rätt bra fördelade med hän-
syn till geografisk placering. De är
alla män med gedigen bildning. Många
bland dem är college-graduarer och
minst två är i besittning av grader
från amerikanska college och univer-
sitet. Några av dem har varit kyrko-
råd i många år, andra pastörer med lång
erfarenhet, författare och administra-
törer. De är ej nybörjan. I några
fall ha de en rik kulturreligiös
grund. Deras synpunkter skiljer sig,
men de är eniga i fråga om att vara
konservativa till sin teologiska in-
ställning. De är mycket hemma i
skrifterna, i vilka de ha en de-
taljerad tankenkunskap. Dessa personer gö-
ra ett djupt intryck på den kristna
sammanslutningen. Deras arbete kan
icke negligeras rörande värdesättning
av religiösa strömningar i våra dagar.

Kina.

samma i sina metoder; andra gå till ytterlighet beträffande bullersamt, dramatiskt, sensationellt och salvesfullt predikande, överträffande t. o. m. deras prototyper i uppeendeväckande och emastänkande drag." Deras teknik är mer varierande än deras budskap. Den anspänner den anklade till den högst utvecklade och falländade. Åtminstone en, vars uppförande är återhållsamt och konstruktivt, framställer högst sällan en inhjut, och gör intet försök att dra sig in nätet. Andra åter anstränga sig att få resultat. De använder, varje känslobelöntad uppföring att hjälpa personer "egenom". Några av dessa väckelsespredikanter betona nödvändigheten av och uppmana till offentliga syndabekännelser, andra inskränka bekännelsen i huvudsak till privata intervjuer, av vilka de ha handrat under en kampanj, och varunder några anse sig ha utfört mitt hästa arbete. Återställelse kräves.

Deras predikan är i allmänhet be-
hövnläggning, levlig, väl illustrerad,
praktisk, etisk och andlig. Svarta
tavlan och Åskrädningsmaterial används
ofta med goda resultat, skapande
öufländliga intryck. Budskapet be-
rör det ära livet, men är ej i större
mån förbundet med sociala frågor.
Det finns ej mycket intresse för kri-
stendomens sociala tillämpning, med
kanake ett undantag för general Chang
Chin-kiangs »Band av tio», om vilket
visenare skola tala. Speciell vikt läg-
gas vid den personliga syndens dö-
dande makt med påföljden att ett
stort antal starkt övertygas om skuld
och berättigas att önska att bö-

- Bathel Bands

I stort sett är berättelsen om Bethel Bands arbete i norra Kina typiskt. Gruppen omfattade dr John Sung, fil. dr. en returnerad student och pastor Andrew Gih, båda kraftfulla, unika och erfarna predikatorer. Med dem finns en tolk och två musiker. Detta band hade definitiva och omfattande resultat i Peiping, Tientsin, Paotingsfu, Chefoo, och många andra städer och församlingar genomträffades av väckelseandan. Blodtörstiga banditer, rovriga ämbetsmän, högdragna soldater, anarkistiska studenter, oärliga tjänare, kommunister, polygamister, sansade vetenskapligt bildade personer, sluga affärsmän, riksske coolies, tiggare, män och kvinnor, unga och gamla, stadsbor och landsfolk

förmåddes att bekänna och övergiva på grund
synder samt gottgöra begångna för- utan peng
seelser och söka upprättelse. I Pei- ► De . . . g
ping ensamt återlämnades en total de evangeli
summa samvetspengar på mer än tjugo
tusen dollars gång.
Rönnebo -

Ivern att andra mäniskor skulle få del av det nya livet, som de erhållit genom omvälvelsen, ledde överallt till organisationen av buntkratals predikogrupper och personlig evangelisering. Studenter varo särskilt nytta och talade med stor kraft om den förvandling, som försiggått i deras liv. I en mellanskola för flickor, där eleverna nästan alla varo från förmögna familjer, krävde de att få besöka mötena, trots lärarnas motvilja. Sedermore bildade de aderton predikogrupper med sammanlagt över ett-hundra elever. I Peiping bildades 16 sådana grupper och i Tientsin 56, vari de väcktes entusiasm och mitläkaren kom till praktiskt bruk.

Kalla och indifferenta församlingar ha blivit pånyttfödda och med flammande hänförelse vittna de om sin nyfunna lycka. Ärtligen har ansvarskänslan för utbreendet av evangelium och för självunderhåll kommit till församlingamedlemmarna. Predikogärningen kommer ej härför att ske för

ER I DAGENS KINA.

ING.

ietoder; andra gå till fande bullersamt, dranellit och salvesefult träffande t. o. m. de i uppsöndeväckande drag. Deras teknik är än deras budskap den enklaste till den och fulländade. Återuppförande är återinstruktivt, framställer utbudjan, och gör ingång i näset. Andra är att få resultat. De är alibetonad uppfinnare personer »igenom». Väckelsepredikanter heten av och uppliga syndabekännelika bekännelsen i huvudintervjuer, av vilka under en kampanj, tra anse sig ha utarbeta. Återställelse

är i allmänhet bildig, väl illustrerad, och andlig. Svarta ingumaterial använder resultat, skapande. Budskapet bemannar är ej i större ed sociala frågor, et intresse för krig tillämpning, med g för general Chang av tio, om vilket speciell vikt läggs. Syndens dödpåföljden att ett övertygas om skuld in önskan att be-

Bands.

rättelsen om Bethel i Kina typiskt. Dr John Sung, ned student och båda kraftfulla predikanter. Med och två musikanade definitiva och i Peiping, Tientain, och många andra ingår genomtränglan. Blodtörntiga ämbetsmän, högarkistiska studiekommunister, polytekniskt bildat, ricksha och kvinnor, unga och landsfolk

förmeddles att bekänna och övergiva synder samt götgöra begärgna förselser och söka upprättelse. I Peiping ensamt återlämnades en totala summa samvetspengar på mer än tjugo tusen dollars.

Iver att andra mänskor skulle få del av det nya liv, som de erhållit genom omvälvandelsen, ledde överallt till organisationen av handikaps predikogrupper och personlig evangelisering. Studenter varo särskilt nytta och talade med stor kraft om den förvandling, som förriggått i deras liv. I en mellanskola för flickor, där eleverna nästan alla varo från förmögna familjer, krävde de att få besöka mötena, trots lärarnas motvilja. Sedermore bildades de aderton predikogrupper med sammanlagt över ett-hundra elever. I Peiping bildades 78 sättana grupper och i Tientsin 52, vari de väcktes entusiasm och mitiklakan kom till praktiskt bruk.

Kalla och indifferenta församlingar ha blivit panyttfödda och med flammande härförelse vittna de om sin nyfunna lycka. Äntingen har ausvars-känslan för utbreendet av evangelium och för självanderhåll kommit till församlingsmedlemmarna. Predikogärningen kommer ej härefter att ske för anställningens och lönens skull, men

på grund av en inre drivkraft och utan pengar och belöning. Ordet »De... gingo omkring och förkunnade evangeliets ord», fullbordas ännu en gång.

Sången i evangelists tjänst har snarare erhållit en ny och behaglig betoning. Sådana perioder i den andliga väckelsehems historia ha vanligen följd av nya uttryck för sång. Bethel Band har genom sina skickliga och väl tränade sångare och musikanter satt igång mänskor med att sjunga glada, flingslade hörer, som berett deras budskap och slagit fast vitala sanningar i deras hjärtan. Sjungandet har blivit spontant i mötena på gatorna och i hemmen. Det representeraende en ny frigörelse från själlyckedistandet såväl som en ny gudom i religionen. Kristendomen har ingen dysther i dessa stridande unga apostlar. Och folkskolorna fängas av deras glädje. Deras arbete gör intyck på en såsom sund och konstruktiv, med sinneärörelser lösgivna i skratt och sång, men under kontroll, utan överdrifter eller verkningar i upphöjningens tecken. Deras metoder att fullfölja arbetet med korrespondens, böner och tryckt material är skickligt utförda såsom en del av deras tjänst för församlingarna.

Inverkan på enheten.

De flesta av de rörelser, som ledas av dessa kinesiska ledare, tendera att bryta ned samsfundsrankorna och ena församlingarna på en basen bestående av gemensam andlig erfarenhet och lojalitet till Kristus. De bygger upp församlingar och utvidga dem. Det finns emellertid en eller två personer, vilkas arbete har varit splittrande och resulterat i separatiska rörelser, en inkräckning av den kristna gemenskapen och ett uppstående av rankor mellan lärjungar. Dessa ha aldrig och krigt förklarat sina synften vara tillintetgörande av den nuvarande församlingen, emedan den såges vara död, korrumpad och avfällig, samt att bilda en rovd sammanslutning, kallad »den lilla hjorten». Där de ha varit istånd att fullborda sina avsikter har det resulterat i en grupp allvarliga personers uträtande ur församlingarna och uppståndet av vad som i alla avseenden utgör ett annat samfund.

Rörelsen under general Chang Chih-kiang, kallad »Band av tio» eller »Tro- och handlingsrörelsen», har intet fast eller fixerat program. Den avser att organisera hela den kristna sammanstötningen i Kina till en

grupper. Dessa grupper ha frihet att taga upp vilken aktivitet de kommer överens om; men den bärande idén är att göra något som hjälper nationen att möta dess nuvarande kris. Rörelsen har en bestämmelse, som betonar sådan aktivitet som personligt arbete, bönegrupper, hibelklasser etc. De kunne emellertid taga del i nationella och internationella frågor genom försök att tillämpa den kristna andan på det nuvarande dagläget, att göra en insats i nationens framtidsskrivande och att tjäna Kina på något praktiskt sätt.

III. VÄCKELSEN UNDER PROVINSIETTA LEDARE.

Andliga rörelser.

Den tredje typen av väckelser, som förekomma i Kina av i dag, karakteriseras som »andliga rörelser», icke emedan de är mer andliga än andra, utan på grund av den speciella betoningen av Andens gävor. Dessa kunne delas i tvense allmänna grupper. Båda ha haft utpräglade pingatelement. Den första har varit mest märkbart bland amerikanska och svenska baptistiska grupper i Shantung. Den lägger vikten vid uppfyllelsen av Andens snarare än vid Andens gävor och betonar den religiösa erfarenhetens källa mer än dessa fenomen.

Både lokala och utifrån kommande missionärer ha deltagit i rörelsen och den har varit under erkänt församlingalederskap. Rätt många nationellt kända evangelister, omtalade härövan har tagit del i och lämnat sina bidrag till den. I stort sett har den tilltält sig mindre överdrifter än den andra gruppen, som vi ska behandla härnäst. Resultaten har varit välgörande, väckande, samlande till ny ansvarsfulla, ny nyttskan för själers frälsning och en moralisk reform i person, hem- och församlingar.

Den andra formen av »den andliga rörelsen» har tydligt känna som »Den andliga nädegåvornas förening» (Ling En Hwei). Denna rörelse har varit

nya församlingen är stadd. Från många skilda områden under olika aspekter kommer rapporter som dessa. »Som den andliga rörelsen, utbredd över norra Kina, har en sitt krons på verket till Peking.» Pingsten Nanking. »Missionen har erfat en snabbläggning, medan ledare utgjute av Guds rörelse och kineser ha behållit vi behandla här speciellt rörelser, som ha påverkat kinesiska församlingen och den kinesiska klassen. Dessa väckelser i särskiljande grupperas under tre delningar: 1. sådana under inverkning av ledare eller som ett resultat av utländsk stimulans; 2. sådana som lemts av kinesiska ledare, kända mer eller mindre väl, och 3. sådana i vilka ledare har varit lokalt eller provinsspecialist och som till stor utsträckning representerar rörelser inom församlingen.

I VÄCKELSER UNDER INTERNATIONELL INSPIRATION.

Västländerna ledare.

Många under internationell inspiration hörde sig från evangelistiska missioner under dr Stanley Jones och tio år sedan funno en sällsynt missionshjälte i det kristna budskapet, framställdes Kristus som svart i Kinas både personliga och politiska hov. Den studerande klassen är på många håll icke varit så vänlig eller mottaglig för budskapsförkunningsens förekommo i alla dess former och åhörarna lyssnade med stor sympati på dessa den kristna mognas ledare. Och i sällskap, särskilt bland ledarna, respekt och kungrads hjärtan svigts efter den vederkville, som dr. Jones frambar. Kyrkan hade, såsom någon uttryckt sig, lidit av granatattack under de sista fem åren. Stanley Jones besök utgör en epok: sittes på defaitismens period och införandet av förhoppningens och frimodigheten.

Dr Jones mötte församlingens ledare från norra och södra Kina, från Mukden till Canton, och bringade dem en framställning av kristandom, som var enkel, effektiv, uppfordrande och gripande. Verkligheten av Jesus såsom en levande Herr, som är värdig att få och fordrar en obetingad självöverlättelse från sina efterföljares sida, grep många på nytt och gjorde dem till »Jesus-fäckare». Betoningen av personlig evangelism och passioen för att dela med sig den frälsande sorgenhet intog en framskjuten plats såsom en normal och naturlig kristen metod. Överallt hölls möten; undratals fattade beslut antingen av egynnande intresse för Kristus eller önygd undersättig tro till och lydbud för hans herravälde. Men den första och mest permanenta insatsen, som dr Jones besök bringade, är en väckelse av församlingledarnas hjärta, förstånd och samveten, hjälpende

dem att upphöra med att blicka tillbaka och att i stället se framåt med ny vision, tro och förväntan.

Oxford-gruppörelsen har haft anseende inflytande på missionärer och utländska affärsmissionsföreningar och utbreder sig hastigt genom landet. Den har även influerat några kinesiska ledaregrupper, men har hittills icke i stor utsträckning genombrottat djupare led.

II. VÄCKELSER UNDER NATIONELL LEDARE.

Kinesiska evangelister.

Det finns omkring tio kinesiska evangelister, som äro mer eller mindre nationellt kända. Några av dem har hållit möten i alla delar av landet, andra endast i tre eller fyra provinser. Några av dem arbetar individuellt, medan andra verka två och två eller även i större, mer omsorgsfullt organiserade grupper. Följande namn äro bekanta för många: hr Wang Mingtao, John Sung, fil. dr. och pastor Andrew Gib, båda de sistnämnda ha tillhört Bethel Band (fastän den förra arbetar med innovervandande År självständigt. Översättarens anmärkn.), hr Ni Tao-sheng, fröken Wang Peichen, general Chang Chih-kiang, som, medan han ej kan klassificeras som evangelist, är en predikare och befrämjar av religiösa rörelser. Wang-bröderna—Leland och John, pastor Chia Yu-ming, teol. dr, och pastor Han Fang-gang. (Den sistnämnde avled i dec. 1933. Översättarens anmärkn.)

Det bör påpekas att dessa personer är rätt bra fördelade med hänsyn till geografisk placering. De äro alla män med gedigen bildning. Många bland dem äro college-graduaranter och minst två äro i besittning av graden från amerikanska college och universitet. Några av dem har varit lärare i många år, andra pastorer med lång erfarenhet, författare och administratörer. De äro ej nybörjare. I mindre fall har de en rik kultuell bakgrund. Deras synpunkter skiljs sig, men de äro eniga i fråga om att vara konservativa till sin teologiska inställning. De äro mycket hemma i skrifterna, i vilka de ha en detaljerad visskap. Dessa personer gör ett djupt intryck på den kristna sammanslutningen. Deras arbete kan icke negligeras rörande värdesättningen av religiösa strömningar i våra dagars Kina.

Några av ledarna är mycket still-

samma i sina metoder; andra gå till yttrandet beträffande bollersamt, dramatiskt, sensationellt och salteffektfullt predikande, överträffande t. o. m. deras prototyper i uppsöndeväckande och väckelse. Dessa teknik är mer varierande än deras budskap. Den inspänner den enklaste till den högst utvecklade och fullständade. Amistoneen, vars uppförande är återhållsamt och konstruktivt, framställer högst sällan en imbjudan, och gör intet försök att dra i nätet. Andra återanstränga sig att få resultat. De använda varje kännabetonad upfinning att hjälpa personer sigenom. Några av dessa väckelsepredikanter betona nödvändigheten av och uppmana till offentliga syndabekännelser, andra inakrävande bekännelsen i huvudsak till privata intervjuer, av vilka de ha hundratals under en kampanj, och varunder några anse sig ha utfört sitt bästa arbete. Återställelse krävs.

Deras predikan är i allmänhet bitteläggning, livlig, väl illustrerad, praktisk, etisk och andlig. Svarta tavlan och åskådningsmaterial användas ofta med goda resultat, skapande outpländliga intryck. Budskapet berör det inre livet, men är ej i större mån förbundet med sociala frågor. Det finns ej mycket intresse för kristendomens sociala tillämpning, med kanske ett undantag för general Chang Chih-kiangs Band av tio, om vilket vi senare skola tala. Speciell vikt lägges vid den personliga syndens dödande makt med påföljden att ett stort antal starkt övertygas om skuld och besjäljas av den önskan att befrias från den.

Bethel Bands.

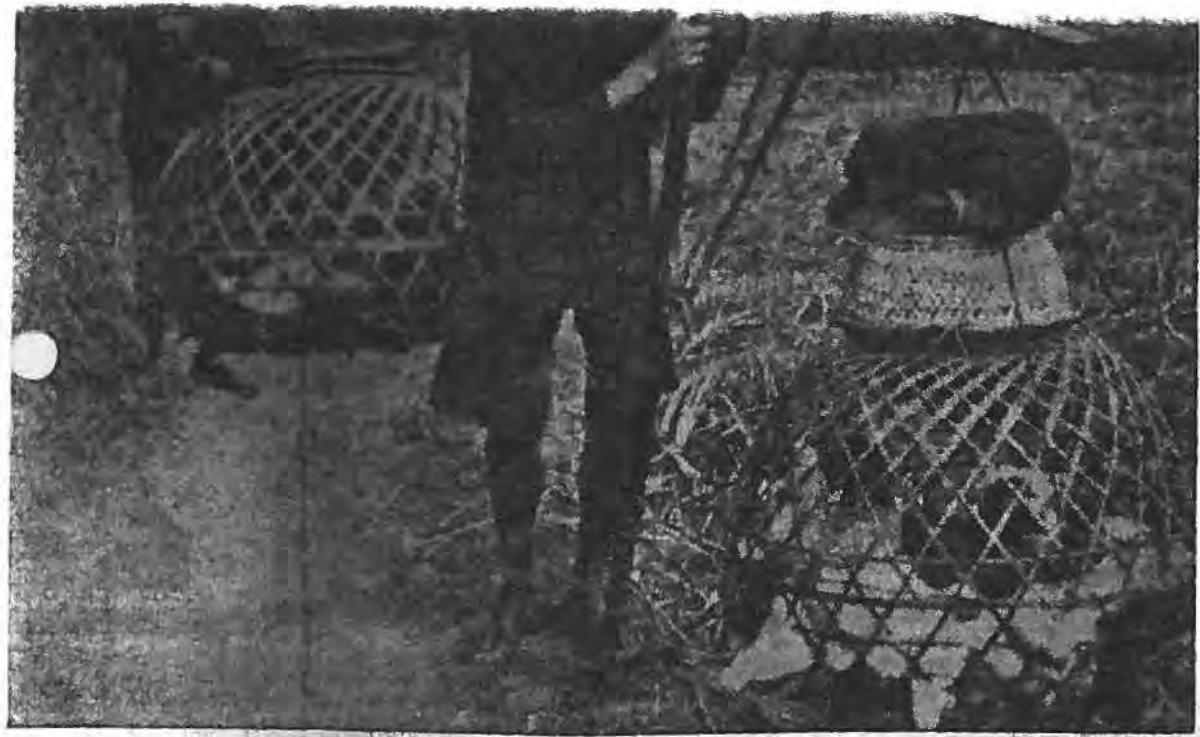
I stort sett är berättelsen om Bethel Bands arbete i norra Kina typiskt. Gruppen omfattades dr John Sung, fil. dr, en »returné» student och pastor. Andrew Gib, båda kraftfulla, unika och erfarna predikanter. Med dem fanns en tolk och två unnekanter. Bets band hade definitiva och omfattande resultat i Peiping, Tientsin, Peotung, Chefoo, och många andra städer och föreningar presenterades av väckelsebandsen. Blodtörstiga banditer, rovgiriga imbetamän, högdragne soldater, anarkistiska studenter, oärliga tjänster, kommunister, poligamister, sansade veteranskapliga bildade personer, alriga affärsmän, rikshashockies, tiggare, män och kvinnor, unga och gamla, stadsbor och landsfolk

förmåddes att bekänna och övergiva på grund av en synde samt götgöra begagna förselser och söka upprättelse. I Peiping ensamt återlämnades en totalsumma samvetspengar på mer än tjugo tusen dollars.

I vissa att andra människor skulle få del av det nya livet, som de erhållit genom omvälvelsen, ledde överställit till organisationen av hundratals predikngrupper och personlig evangelisering. Studenter voro särskilt intressanta och talade med stor kraft om den förändring, som föregått i deras liv. I en mellanskola för flickor, där eleverna nästan alla voro från förmögna familjer, krävde de att få besöka mötena, trots lärarnas motvilja. Sedanmera bildades de aderton predikngrupper med sammanlagt över ett hundra elever. I Peiping bildades 70 sådana grupper och i Tientsin 50, varav de väcktes entusiasm och intresse. Blaskän kom till praktisk bruk. Kalla och indifferenta församlingar ha blivit pånytfödda och med flammande härförslas yttre de om sin nyfunda lycka. Äntingen har ansvarskänslan för utbreendet av evangelium och för självunderhåll kommit till församlingsmedlemmarna. Predikogrundningen kommer ej härför att ske för anställningens och lönen skull, men

Ordföranden i den presbyterianiska missionen i provinsen Shantung, Kina, har i den nyligen publicerade "China Christian Year Book", (1932—1933) gjort en ytterst instruktiv sammanställning rörande väckelserörelserna i våra dagars Kina. Skildringen, som symmer uttryck för såväl kritik som tacksam bemärkan, återges här. Den utgör utan jämförelse en av de intressantaste dokument, som hittills publicerats i Sverige rörande hithörande företeelser. Artikeln har översatts för Svenska Morgonbladet av missionär Oscar Rinell.

att bekänna och övergiva ut gottgöra begäagna för söka upprättelse. I Pei-nt Återlämmaden en totalvetspengar på mer än tjugo ira. Det andra männen skulle det nya liv, som de erhållet omvälvandelsen, ledde överallt sanningen av bundnatals prär och personlig evangeliseringer vore skräckt nitika med stor kraft om den försiggått i deras livs- nskola för flickor, där ele- tan alla vora från förmög- r, krävde de att få besöka rös lärmarnas motvilia. Seddade de aderton predik- ned sammanlagt över ett- sver. I Peiping bildades 76 rupper och i Tientsin 52, räcktas entusiasm och mit- till praktiskt brak. Ich indifferenta församlingar pånyttfödda och med flam- aförelse vittna de om sin ny- ka. Antingen har ansvars- är uthredjandet av evangelium jälvanderhåll kommit till för- edlemarna. Predikogärn- er ej härefter att ske fö- ens och lönens skull, men

på grund av en inre drivkraft och utan pengar och belöning. Ordet »De... gingo omkring och förkunna- de evangeliets ord», fullbordas ännu en gång. Sången i evangelists tjänst har snarare erhållit en ny och behaglig be- toning. Sådana perioder i den and- liga väckelsens historia har vanligen åtföljts av nya uttryck för sång. Beihai Band har genom sina skick- liga och väl tränade sångare och mu- sikanter satt igång männen mod att sjunga glada, fängelanda körer, som berett deras budskap och aldrig fast viidla sanningar i deras hjärtan. Sjungandet har blivit spontant i mö- tten på gatorna och i hemmen. Det representerade en ny frigörelse från självedvetandet såväl som en ny glädje i religionen. Kristendomen har inges dysterhet i dess strålande unga apostlar. Och folkskolorna fängas av deras glädje. Deras arbete gör in- tryck på en såsom sund och kon- struktiv, med sinnesrörelser lösgivna i skratt och sång, men under kon- troll, utan överdrifter eller verkingar i uppkämplingens tecken. Deras metoder att fullfölja arbetet med korrespon- dence, bönahistor och tryckt material är skickligt utförda såsom en del av deras tjänst för församlingarna.

Inverkan på enheten.

De flesta av de rörelser, som ledas av dessa kinesiska ledare, tenderar att bryta ned sannundakrankorna och ens församlingarna på en basis be- stående av gemensam andlig erfaren- het och lojalitet till Kristus. De byg- ga upp församlingar och utvidga dem. Det finns emellertid en eller två per- soner, vilkas arbete har varit splitt- rande och resulterat i separatiskska rörelser, en inkirkning av den krist- na gemenskapen och ett uppdelande av skrankor mellan lärljungar. Dessa ha aldrig och krigt förklarat sina syften vara tillintetgörelse av den nu- varande församlingen, emedan den sä- ges vara egen, kontumperad och av- fallig samt att hälsa en vissad sammanslutning, kallad »den lilla hjör- den». Där de ha varit iständ att fullborda sina avsikter har det resul- terat i en grupp allvarliga personer utträffande ur församlingarna och upp- rättandet av vad som i alla avseen- den utgör ett annat samfund.

Rörelsen under general Chang Chih-kiang, kallad »Band av tio» eller »Tro- och handlingsrörelsen», har in- tet fast med korrekt program. Den avser att organisera hela den krist- na sammanslutningen i Kina till smä-

grupper. Dessa grupper ha frihet att taga upp vilken aktivitet de kommer överens om; men den bärande idéen är att göra något som hjälper nationen att möta dess nuvarande kris. Rörelsen har en bestämmelse, som be- tonar sådan aktivitet som personligt arbete, bönegrupper, bibelklasser etc. De skulle emellertid taga del i nationella och internationella frågor genom försök att tillämpa den kristna andan på det nuvarande daglifget, att göra en insats i nationens fram- åtakrider och att tjäna Kina på något praktiskt sätt.

III. VÄCKELSEN UNDER PROVIN- SIENNA LEDARE.

»Andliga rörelser.«

Den tredje typen av väckelser, som förekomma i Kina av i dag, kan karakteriseras som »andliga rörelser», icke emedan de är mer andliga än andra, utan på grund av den speciella betonningen av Andens gavor. Dessa kallas delas i tvåne allmänna grupper. Båda ha haft utpräglade pingstelement. Den första har varit mest märkbar bland amerikanska och svenska, baptistiska grupper i Shan- tung. Den lägger vikten vid uppfylle- se av Anden anarare. En vid Andens gavor och betonar den religiösa erfarenhetens källa mer än dessa fenomen.

Både lokala och utifrån kommande missionärer ha deltagit i rörelsen och den har varit under erkänt försam- lingaledareskap. Rätt många nationellt kända evangelister, omtalade härövan ha tagit del i och lämnat sina bidrag till den. I stort sett har den tillätit sig mindre överdrifter än den andra gruppen, som vi ska behandla här- näst. Resultaten ha varit välgörande, väckande, samlande till ny ansvars- känsla, ny nitätskan för själars frälsning och en moralisk reform i per- son, hem- och församlingliv.

Den andra formen av »den andliga rörelsen» har tydligt känna som »Den andliga nädegåvornas förening» (Ling En Hwei). Denna rörelse har varit

(Forts. & sida 12.)

den presbyterianiska missionen Kina, har i den nyligen publicerade »Year Book«, (1932—1933) gjort en sammanställning rörande vi- lagars Kina. Skildringen, som är my- kivälv kritik som tacksm betonar, Den utgör utan jämförelse av dokument, som hittills publicerats i hithörande företeelser. Artikel i Morgonbladet av missionär

Väckelser i dagens Kina

— Fortsättning från 5:te sidan. —

inhemska, mera känslabetonad och mer spontan än den andra. Utan att vara beroende av berömda ledare har den spritt sig från församling till församling. Den nädde Shantung från Nanking och slog först rot i Feihsiens. De företeelser, som förekommo där, såsom öppen syndabekännelse, svängning av kroppen och armarna medan man upprepade gånger sjöng enkla körer, tungomålstalade och avlade ivriga vittnesbörd, tilldrog sig uppmärksamheten av lokala ledare i andra distrikter. De besökte Feihsiens och blevo undervisade i läran. Allvaret och upprightiget, livets glädje och förändring, uppgjorda familje- och församlings-tvister, villigheten av de väckta att ge till missionen som aldrig tillförne syntes förordna rörelsen som ønskvärd för församlingen. Den spred sig till många delar av fältet, i synnerhet Weihsien, Shantung, där nästan hela församlingen och predikantkåren accepterat rörelsen. Närvaren av en bildad predikantkår och det faktum att den lett rörelsen har i stor utsträckning bidragit till en gradvis skeende moderation av känslabetonade överdrifter och villfarelser. Den presbyterianiska synoden har utfärdat Återhållsamma och inskränkande bestämmelser i avsikt att skilja mellan vad som är bibliskt och tillåtet och vad som icke är det. Dessa bestämmelser förbjuder att ersätta dopet med fotvagningen och Herrens nattvard med »den andliga festen». De förkasta tvångbekännelser av synder genom församlingstukturens metoder och förbjuda strängeligen användning av extas för att angiva andra personers synder, samt bekänneelse av synder för de avhöra. Församlingsautoriteterna ha med vredig uppsyn ogillat allt hokuspokus såsom inbillningen av »mannas nedkomst», »meddelande med de döda», och dylikt.

Tvenne former av tungomålstal ha iakttagits, nämligen en sorts stämmande till följd av temporär förlamning av röstorganen, mest förekommande erfarenhet vid extatisk bön, och talande eller sjungande med en sorts utstötande ljud, som är obegripligt för andra och även för personen själv. Några gör anspråk på att kunnna tolka.

Metoder och väckelseerfarenheter.

Mycket har gjorts av visioner och drömmar. Man gör anspråk på att tydligent ha riktat en andlig välvinkel. Bör för helbrigdagsgörelse är vanlig så väl som bevärtelse av onda andar. Några sängliggande ha fått upp och andra »helbrigdagsgörelser» ha rapporterats. Den begynnande och väsentligaste företeelsen har dock varit en religiös erfarenhet av en djup skräckkänsla, ledande till öppen bekännelse och upprättelse. Den har åtföljts av en glädjefull förminnelse av frihet och befrielse. Långvariga möten, omfattande ofta hela natten, ha hållits. Vid dessa möten uppsändas ångestfulla böner av och för sådana som icke ännu funnit friid. T. o. m. icke-läskunniga människor lära sig snart nog denna enkla teknik och är iständ att hjälpa varandra.

Erfarenheten gör mänskorna ivriga att dela med sig åt andra, likgiltiga för svårigheter, kritik och motstånd. Veka kvinnor ha trängt sig in i banditernas farfyllda hälpor och lastens nästen i avsikt att predika för förhårdade personer. Kvinnor såväl som män, både bildade och olärd, ha föremuat sig med predikogrupper besökande plats efter plats för att vittra om deras nyförvärvade frid och att tvinga andra att ingå i Riket. De ha givit frikostigt av sin tid och sina medel. Med denna aktivitet ha kvinnan erhållit en ny frihet och i samma mån som de visat andliga förutsättningar en ny ställning och auktoritet i kristna kretser. De ha även anmält en ny glädje i livet, ett lösgörande

hjärtat. De äro ej nöjda, ej heller äro församlingsmötens längre tillfredsställda med blottna kunskap. De önska att personen vet om något som hänt med den. Under det att känslorna bringata mycket i förgrunden kräver likväl rörelsen i sin bästa gestaltning en etisk förändring av livet genom änger, bekänelse och Återupprättelse.

Psykiska fenomen.

Tillgjorda företeelser igenkännes, och stundom ignoreras, blott för att senare bekännas av den skyldige, när han på allvar föres in i strömmen av äcta längtan efter Gud. Ledarna erkänna att väckelser ha sina ofullkomliga och t. o. m. farfyllda sidor. Men där det finns vis ledning växer man bort från barnsliga element, säges det, lämnande de permanenta och vitala krafterna kvar. De erkänna även existensen av en rent psykisk eller, såsom de säga, »demolisk» rörelse, som vill löpa parallellt med Andens äcta verk och efterape det. Men falskheten avslöjas i sinomtid.

Missionärernas inställning till Ling En Hwei har långt ifrån varit enhetlig. Den överdrivna sinneförelsen, som är ett uttryck för omogna handlinjer, varomkvi senare skola tala, den bristande urakillningen vid mottaganden av psykologiska företeelser såsom om de voro av den Helige Ande, det ovärda uppförandet av dem som behärskas av vad många anse vara hysteri, det ofta förekommande självinskränkandet, »holy roller»-karaktären på den stora delen av företeelserna, allt har lett missionärskåren i de flesta fall att vara föraktig ifråga om att ge sitt sanktion till den. Den har ställt sig på sidan av rörelsen och lätit den löpa sitt eget lopp under känslan av att ju förr denna rörelse är över desto bättre bär det för den unga församlingen.

I andra fall har den utländske kristne arbetaren sett tecken på äcta andligt liv i rörelsen. Medan hans bifall till eller medverkan i utövningarna ej lämnats, har han visat sin sympati med och förståelse för kinesernas längtan efter fullare kristlig erfarenhet och kristligt liv. Hans vilighet att stå vid deras sida, att närvara vid långa och trötsamma möten, hans uppenbara sökande efter en djupare kristen erfarenhet för sig själv, och ejkliva hans närvoro ha i några fall åtminstone hjälpt att behålla kineserna mer sansade och att bevara deras syften att vara mera sant andligt.

I dessa strävanden att icke vara allt för tråkiga och deltaga så långt som möjligt med de kinesiska kristna ha många missionärer kommit till rigare kristlig erfarenhet. Det har förekommit ett hjärterannsakande, ett övergivande av synd, ett förödmjukande av sig själv, en längtan efter sann verklighet, ett genuint sökande efter vägar att hjälpa sina bröder, som resulterat i väckelse i deras egna hjärtan. Icke få missionärer föredragit att datera sitt djupare andliga liv från dessa nyligen hållna möten i stället för från sitt mera formella kristliga liv. Begynnande med en känsla av vanmakt och oförmåga att möta den störtflod, som förde församlingen med sig, såväl som i många fall i den medvetna bristen på ett vitalt budskap, buret av en grundlig och gedigen helgelse, ha män och kvinnor kastats tillbaka på Gud för att finna sin tro besvarad, vederkyckt och ispirerad.

Självjorda och inkompetenta ledare.

Där det har varit samarbete och sympati mellan missionärer och den kinesiska församlingens ledare har rörelsen icke gått till sådana bländande-värda ytterligheter. Det har utan tvivel förekommit element i väckelserna, som varit fördärvtiga och moraliskt och andligt förevagande. Men de ha

ut vilken stegen äro klart markerade och oföränderliga. Om man ej äger dessa har man ej Anden, och ens uppnådda punkt på andlighetens väg kan mätas med antalet mottagna nädegåvor. Stegen äro bekänelse, ryckningar, dansande, rullande, tungotal, exponering, visser, röster och direkta uppenbarelser. Vad som började såsom en fri spontan väckelse har inom ett större distrikts härdnat till en lagkodex, som ingen vägar överträda eller invända emot för så vitt den icke vill stämplas som osändlig. De som hålla sig på avstånd från rörelsen mötas med beskyllningar och fördomande epitet, eftersom sådana erfarenheter bliva i deras ägaren ögon beviset och normen på Andens uppfyllelse.

Under möten praktiseras i korus högt uttalade böner. I somliga delar av landet har detta urartat till »en ritual i kaos», och en liturgi i ordning. Dansande, hoppande och obehärskade handlingar praktiseras i församlingen utan restriktioner. Mötena äro pandemoniska. Alldeles som önskade bryta med gängnas tider stillsamma och högtidliga guds-tjänster och i stället ville låta oväsen vara det förhärskande i samman-komsterna. Missljuset under bön spränger nästan öronhinnorna. De vilda jämmerropen och tårarna påminner om högljutt gråtblandad klagan vid gravarna. Alt detta rövar bort från guds-tjänstens all andakt. De fortsätta ofta på detta sätt till smätmimmarna. I den män anhängarna hängiva sig åt dessa känslaströmningar bli de genomsakta och fasta ansträngda kropparna åtkomliga för »ryckningar», röstorganen framkalla ortikulerade ljud och hysteriskt skratt. Många falla i »religiös svimning» och förbliva i sådan vanmakt för långa perioder, stundom för tjugofyra timmar. Några få ha dött som resultat på känslaströmningen; ej så få ha förlorat sitt förstånd.

Extas och andra ytterligheter.

Dessa svimningar eller dessa extatiska tillstånd såsom de kallas äro mycket uppskattade erfarenheter. De kallas även för hänyckningar, att vara »uppryrcta» (2 Kor. 12: 2). Stundom bliva de efterapade, efter som deras besittning skänker stor prestige. Återvändna till medvetandet omtalas de hänyckta personerna vad de sett. De förtälja underbara berättelser om resor till den himmelska staden, där de mottogos, undtagades och njöt av alla sorters bebisar. De säga sig ha sett stärtigt anseende byggnader, höga murar och portar, goda ting att åta (persikor med mera), välvundande och mängdfärgade blommor, vackra kläder. De ha lyssnat till sång och musik. De ha haft social gemenskap med himmelska varelser. T. o. m. treenigheter är beskriven såsom Fader, Son och Moder. - De ha vilat såsom ett barn i Jesu sköte. De som sikt klassificeras dessa typiska erfarenheter framhålls att synerna i allmänhet uppenbara sådant som fattiga och hungrande människoliv saknat, men genom det härovan omtalade har deras längtan blivit tillfredsställd. I visionerna få en del glimtar av platser för lidande och återvända för att skildra de fördömdas sorger och plågor på ett så levande sätt att förhårdade personer förändras. Vid ett sådant tillfälle blev ledaren för ettunen kommunister med bestämda avsikter att plundra en stad förhindrad i sina planer genom en dylik berättelse. Han bekände sina synder och förklände, att han haft nog av kommunisten och skulle hämnas efter tjäna Gud.

Det givs i denna ytterlighetsform av Ling En Hwei ringa betoning av Bibeln. »Erfarenhetens är viktigare. Möjligheten av nya, privata uppenbarelser, som överträffa tidigare erkenningar, skriften iämförelsevis betydelse.

hjem, livets glädje och förvandling, övergående familje- och församlingstexter, välligheten av de väckta att giva till missionen som aldrig tillförde synes förurska rörelsen som anknutit för församlingen. Den spred sig till många delar av fältet, i synnerhet Weihaiwei, Shantung, där nästan hela församlingen och predikantkåren accepterat rörelsen. Närvaron av en bildad predikantkår och det faktum att den lett rörelsen har i stor utsträckning bidragit till den gradvis skeende moderatör av klassibetonade överdrifter och viltfärreser. Den presbyterianiska synoden har utfärdat återhållsamma och inskränkande bestämmelser i avsikt att skilja mellan vad som är bibliskt och tillåtet och vad som icke är det. Dessa bestämmelser förbjuda att ersätta dopet med fotvagningen och Herrens nattvard med »den andliga festen». De förkasta tvångshåndslutningar av synder genom församlingstukten metoder och förbjuda strängeligen användning av extas för att angiva andra persons synder, samt bekännelse av synder för de avlidna. Församlingsautoriteterna ha med vredig uppsyn ogillat allt hokusokus såsom inbillningen av »mannas nedkomst», »meddelande med de döda», och dylikt.

Tvenne former av tungomålstalet har iakttagits, nämligen en sorts stammande till följd av temporär förlamning av röstorganen, mest förekommande erfarenhet vid extatisk bön, och talande eller sjungande med en sorts utstötande ljud, som är obegripligt för andra och även för personen själv. Några göras anspråk på att kunna tolka.

Metoder och väckelseerfarenheter.

Mycket har gjorts av visioner och drömmar. Man gör anspråk på att tydigen ha iuktat »en andlig välvinkel». Bön för helbrägdagörelse är vanlig så väl som bevärvelse av anda andar. Några sängliggande har fått upp och andra »helbrägdagörelser» ha rapporterats. Den begynnande och väsentligaste företeelsen har dock varit en religiös erfarenhet av en djup skuldskänsla, ledande till öppen bekännelse och upprättelse. Den har åtföljts av en glädjefull förmunnece av frihet och befrielse. Långvariga möten, omfattande ofta hela natten, ha hänt. Vid dessa möten uppsändas angstfulla böner av och för sådana som icke ännu funnit frid. T. o. m. icke-läskunniga mäniskor här sig smart nog denna enkla teknik och är iständ att hjälpa varandra.

Erfarenheten gör mäniskorna ivriga att dela med sig åt andra, likgiltiga för svårigheter, kritik och motstånd. Vekta kvinnor har trängt sig in i banditernas farofyllda hålor och lastens nistens i avsikt att predika för förhårdade personer. Kvinnor såväl som män, både bildade och olärda, har förenat sig med predikogrupper besökande plats efter plats för att vittna om deras nyförvärvade fröjd och att »svinga» andra att ingå i Riket. De har givit frikostigt av sin tid och sina medel. Med denna aktivitet ha kvinnan erhållit en ny frihet och i samma mån som de visat andliga förutsättningar en ny ställning och auktoritet i kristna kretsar. De ha även smakat en ny glädje i livet, ett låggrändande av konventionalismens band och utvidgningen av området för deras enformiga liv. Nya känslor ha genomtränt dem, nya och djupare verkligheter än vad de någonsin förut erfärt ha upplevt, nya och mystiska krafter ha väntat inom dem. För första gången ha de lärt sig glädjas över religionen. Att se deras skinnande anleten och höra deras hjärtligt sjungna sånger, såväl som att lyssna till det vilda sus av spontan bön, som uppstiger från åhörareskaran, fördjupar övertygelsen att dessa mäniskor rört vid verkligheten. Bönen är brinnande och ofta vacker. Var och en beder högt och denna praxis har gjort tunsartens artikulerande och örända för sina egna röster. De äro otaliga med fixerade och formella petitioner. Denna framgang ifråga om artikulering har varit ett steg framåt till att kunna vittra om vad Gud gjort för dem. Inlärandet av doktrinen har visat att sidan för vital personlig erfarenhet av religionen. Väckelsen har undrat trons sätte från huvudet till

av äcta längtan efter God. Ledarna erkänner att väckelser ha sina ofullkomliga och t. o. m. farofylla sidor. Men där det finns vis ledning växer man bort från kärnligt elefant, siger det. Missionärerna de permanenta och vita krafterna kvar. De erkänner även existensen av en rent psykiatisk eller, såsom de säga, »demoniisk» rörelse, som vill löpa parallellt med Andens äkta verk och efteraret. Men falakheten avslöjas i sinom tid.

Missionärernas inställning till Ling En Hwei har långt ifrån varit enhetlig. Den överdrivna minnesrörelsen, som är ett uttryck för omogna handlinjer, varom vi senare ska tala, den bristande urskillningen vid mottagandet av psykiatiska företeelser såsom om de voro av den Helige Ande, det ovärdiga oppförandet av dem som behärskas av vad många anser vara hysteri, det ofta förekommande självinslurandet, »holly roller»-karaktären på en stor del av företeelserna, allt har lett missionärskåren i de flesta fall att vara försiktig ifråga om att ge sin sanktion till den. Den har ställt sig på sidan av rörelsen och lätit den löpa sitt eget lopp under hänsyn av att ju förr denna rörelse är över »desto bättre blir det för den noga församlingen.

I andra fall har den utländska kristna arbetaren sett tecken på äcta andligliv i rörelsen. Medan hans hufvudtillfäller medverkan i »öömvärlden» ej hämnat, har han visat sin sympati med och förståelse för kinesernas längtan efter fullare kristlig erfarenhet och kristligt liv. Hans vilighet att stå vid deras sida, att närvara vid långa och tröttasamma möten, hans uppenbara sökande efter en djupare kristen erfarenhet för sig själv, och självva hans närvoro i nägra fall åminstone hjälpt att behålla »manna mer»-sannade och att bevara deras syften att vara mera sant andliga.

I detta strävan att icke vara allt för kritiska och deltaga så långt som möjligt med de kinesiska kristna ha många missionärer kommit till rikare kristlig erfarenhet. Det har förekommitt ett hjärterannsakande, ett övergivande av synd, ett förödmjukande av sig själv, en längtan efter sann verklighet, ett genuint sökande efter vägar att hjälpa sina bröder, som resulterat i väckelse i deras egna hjärtan. Icke flmissionärer föredrar att datera sitt djupare andliga liv från dessa nyligen hållna möten i stället för från sitt mera formella kristliga liv. Begynnande med en »känsla av vannmakt och oförmåga att möta den störtflöd, som förde församlingen med sig, såväl som i många fall i den medvetna bristen» på ett »vitalt budskap, burat av en grundlig och gedigen helgelse, ha män och kvinnor kastats tillbaka på Gud för att finna sin tro bevarad, vederkvikt och sporrad.

Självgjorda och inkompetenta ledare.
Där det har varit samarbete och sympati mellan missionärer och den kinesiska församlingens ledare har rörelsen icke gått till »sådana klanderanda ytterheter. Det har utan tvivel förekommitt element i väckelserna, som varit förärvliga och moraliskt och andligt försvagande. Men de har oftast förkommitt där självgjorda ledare rest sig och till följd av psykiska gävor och hypnotiska personligheter varit i stand att producera fenomen, som tilltalat primitiva mäniskor såsom godomliga ting. I många fall ha pastorer och församlingen, ehuru till en början motståndare till besök av sådana personer, förts in i rörelsen för att skydda sig själv. Personer av sådan kaliber, vilka skapat att sig ett anseende och ett parti i församlingen på grundval av att vara »någon storhet», utöva en väldig makt inför vilken pastorerna står rådlösa. Härigenom har en icke-officiell klass vuxit upp. Den torde ännu vara rätt liten och har för det mesta ett mycket begränsat område men utöver stor makt för gott eller ont.

Väckelser, ledda av dessa personer med ringa religiös eller kulturell bakgrund, ha gått till den största ytterlighet. Det har byggts upp eller rättere växt upp, en omfattande teknik,

mötas med beskyllningar och fördömande epitet, eftersom sådans erfarenheter avsliva i deras ågors ögon beviset och normen på Andens uppfyllelse.

Under möten praktiseras i korus högt intalade böner. I somliga delar av ländet här detta urartat till en ritual i kors, och en liturgi i ordning. Dansande, hoppande och obehärskade handlingar praktiseras i församlingen utan restriktioner. Mötens äro pandemoniska. Alldeles som man önskade bryta med gängna tider stillsamma och högtidliga guds-tjänster och i stället ville låta oväsen vara det förhårskande i sammankomsterna. Missljuset under bön spränger nästan öronhinnorna. De vilda jämmeroppen och tårarna påminna om högljutt gråtblandad klagan vid gravarna. Alt detta rövar bort från gudstjänsten all andakt. De fortsätta ofta på detta sätt till smätmittarna. I den mån anhängarna hängiva sig åt dessa känslorströmningar bli de genom vakor och fasta ansträngda kropparna åtkomliga för »ryckningar», röstorganen framkalla artikulerade ljud och hysterisk skratt. Många falla i »religiös svinning» och förbliva i sådan vannmakt för långa perioder, stundom för tjugo fyra timmar. Några få ha dött som resultat på känslorsträngningen; ej så få ha förlorat sitt förstånd.

Extas och andra ytterligheter.

Dessa svinnningar eller dessa extatiska tillstånd såsom de kallas är mycket uppskattade erfarenheter. De kallas även för hänyckningar, att vara »uppryckta» (2 Kor. 12: 2). Stundom bliva de efterapade, eftersom deras besittning skänker stor prestige. Återvändna till medvetandet omtalas de hänyckta personerna vad de sett. De förtälja underbara berättelser om trevor till den himmelska staden, där de, med motgo, undgångs och njöto av alla sorters behag. De säger sig ha sett stäntigt unymkade byggnader, höga murar och portar, guda ting att ita (persikor noteras särskilt), vallarkande och mängdfärgade himmor, vackra kläder. De ha lyssnat till sång och musik. De ha haft social gemenskap med himmelska varemer. T. o. m. treningarna är beskriven såsom Fader, Son och Moder. De ha vilat såsom ett barn i Jesu sköte. De som sökt klassificera dessa typiska erfarenheter framhållit att synerna i allmänhet uppenbara sändt som fattiga och lunggrända mänskakolv saknat, men genom det härovan omtalade har deras längtan blivit tillfredsställd. I visionerna få en del glimtar av platser för lidande och återvända för att skildra de fördömdas sorger och plågor på ett så levande sätt att förhårdade personer förvandlas. Vid ett sådant tillfälle blev ledaren för ett enskommunister med beständiga avsikter att plundra en stad förhindrad i sina planer, genom en dylik berättelse. Han bekände sina synder och förklarade, att han haft nog av komunismen och skulle hädanefter tjäna Gud.

Det gives i denna ytterlighetsform av »Ling En Hwei» ringa betoning av Bibeln. »Erfarenheten» är viktigare. Möjligheten av nya, privata uppenbarelser, som överträffa tidigare orakler, göra skrifterna jämförlevisor betydelselös. Det föreskommmer en förvrängning av bibelundervisningen eller ett åsido-sättande av den. Tillika med denna placering av Ordet i andra rummet praktiseras en fantastisk, allegoriisk uttydning av skriften. T. o. m. kyrkofäderna, som voro mest skyldiga till detta skenbart riktiga sätt att förstärka dogmerna, äro ej överläggana i gavan att spinna mycket av litet och få enkla bibliska berättelser till överraskande försvare av deras egen praxis eller teori. Idéen om den Helige Anden såsom varande feminin, en Gud-Moder, har vunnit rätt stor utbredning och återspeglar sig genom uttrycket »Vår Gud-Moder», som brukas i böner.

Bibelstudier i gruppörelser.

Lyckligtvis är detta ej allmänt för väckelserörelserna. I stora sett kan det sägas, att en större iver har varit märkbar för studium av Bibeln. Försäljningen av Bibeln har tilltagit. Frivilliga grupper ha uppstått för

de rörelserna. Detta har spiller rikliga troende ha många fall samlas i lärarna eller en vackert välbröd, tillsammans apostoliaka församlingar mältid, ej heller källrens mältid, utan är en gemenskapens gudaforsamling, men är också fall ha dessa heiliga församlingen, men är ofta identifierade med och ofta de närmaste kända.

Kristen kommers i västra Shantung grupp, som är kommande att allt äges kallas »Jesushemmet» med en familj till etthundra personer komma och gå efter ves den största i drag av medel och gemensamma livets fälle hållas speciellt samla ett större s-givande distrikts av den extrema typen. Dans utgör sakligaste upprepning hög-

annsaka skrifterna. Mycken tid har använts, särskilt bland kvinnorna. Många bland dem ha lärt sig att läsa i avsikt att de må kunna läsa Bibeln. En församling, där väckelseandan varit mest verksam, rapporterar, att praktiskt varje kristen kvinna i distrikten kan läsa Bibeln. Vid afton och morgonbön har hela Bibeln genomlästs och Nya testamentet tvenne gånger under det gångna året. Därmed denna betoning gjorts och vissa ledare lagt tonvikt vid bibelklasser ha överdrifter varit färre och verklig framgång kunnat antecknas. Bibeln har visat sig vara en stor konservator först då när man känt behov av förtroghet med densamma.

Medan Oxfordgrupper ej berört församlingen i någon större utsträckning har en inhemsk grupp rörelse vuxit sig fram under de senast flydda åren. Den började omkring Peiping med att små grupper av liktänkande och i allmänhet socialt homogenare män niskor samlades i hem för att bevissta de reguljära församlingens gudstjänster. Detta har spritt sig till andra städer och liknande grupper av uppriktiga troende ha mångfaldigats. I några fall samlas de på söndagskvällarna eller en veckokväll och »bryta bröd» tillsammans. Detta är ej den apostoliska församlingens »kärleksmåltid», ej heller kallas det »Herrns måltid», utan är endast den heliga gemenskapens gudstjänst. I vissa fall ha dessa helt dragit sig från församlingen, men i andra äro de allt fort identifierade med organisationen och ofta de närmaste själarna, ivrända för församlingens tillväxt och stärkande.

Kristen kommunism.

I västra Shantung finns det en grupp, som är kommunistisk i den mening att allt äges gemensamt. Den kallas »Jesushemmet». Begynnande med en familj har det stundom växt till etthundra personer. De tillåtas att komma och gå efter behag. Det ges den största frihet rörande bidrag av medel och arbete till det gemensamma livets upphälle. Vid tillfälle hållas speciella möten som samla ett större antal från det omgivande distrikten. Dessa möten äro av den extrema »Ling En Hwei»-typen. Dans utgör en av de svindlakligaste företeelserna. Historien uppger sig själv i det »radana». I hög grad känslabetonade rörelser, medan åt antinomism (ringaktning av den mosaiska sedelagen under evangeliets tidsälder). Översättarena anmärkn.) En framstående ledare, av den extrema falangen förfäktar och rättfärdigför merå förtroligt umgänge mellan könen än den stricke kinesiska anständighetsfordringar härditan tillåta. Efter långa häntmöten omfattande över en vecka eller, tio dagar är det ett oundvikligt, lossande av känslornas tyglar. Besydligt merå frihet tillåtes mellan könen. En högligt sällskapsliv sanktioneras. Det förekommer till os med ett avsiktligt tillräckande från vissa ledares sida att glömma könens egenart. Den moraliska förslappning har dock ej varit utbredd. Där denna militärtyp odlatas har kristendomen bland de icke-kristna lidit gamla mycket.

A andra sidan har det varit stor tillitning i församlingen. T. ex. i Weihsiensfältet i Shantung mottogos niohundra, på ett år, eller tre gånger så många som de föregående tolvmånderna. I Chefoo förenade sig femtio elever från Yih Wen Middle School och Commercial College samt åttio andra med en församling. Ett distrikts i Tengchowfu rapporterar femtio procent tillhörning och Tsing-

stad gör anspråk på den största tillitning i församlingens historia. Många nya centra ha öppnats och äldre församlingar ha väckt att mera bidraga till kristligt arbete. Det kristna universitetet i Shantung har bevitnat en religiös rörelse bland studenterna, som påverkat hela institutionens liv.

Vissa grupper ha gjort mycket av uttryck sådana som »Halleluja» och »Pris ske Gud» till dess att de blivit meninglösa fraser likvärdiga med besvärjning. Upprepade ad nauseam ha de förvandlats till kortare former sådana som »Ah-lu» för »Halleluja». Några ha betecknat uttrycken såsom kolor, varigenom djävulen bortjagas, och så anses ett snabbt avskjutande av dem medest ett ivrigt upppepande vara mycket verkningsfullt. Fältrop och rytmiskt sjungande samt svängande av kroppen och taktslagning få stort utrymme, och tillsammans med viss praxis, såsom ett väldamt bläsande för att driva bort djävulen, synas de vara en återgång till primitiva religiösa föreställningar.

Värden i rörelsen.

Från ovanstående beskrivning kan det lätt inses att väckelerörelserna i Kina ej ha varit en oblandad välmåelse för det kristna arbetet. Det goda och det dåliga har liksom vötet och ogräset växt upp tillsammans. Mästaren förbjöd försöket att förstöra ogräset under växtdiden, på det att den goda såden icke må ock rynkas upp. Det skulle vara likt oförnuftigt som farofullt att på grund av de uppenbara oefukomigheterna och villfarelserna sluta ögonen för det goda i rörelsen. Grovheter, barnaliga och primitiva element ha förakommit, men vi få ej glömma att många bland folket äro enkla, obildade och barnaliga. De ha aldrig sammanträffat med sådana ting förr, och det är ej förvånansvärt att de ej förmått göra någon åtakillnad, utan varit låt påverkade och dragni förhastade och falska slutaer. Kineserna äro emellertid ett synnerligen sansat och förståndigt folk. Om de avvila från den sydliga medelvägen kommer de i sinnet att återvända till sunt sinnessätt och dekorum. De bli visligare för dessa känslabetonade utlykter, vilka med tiden kommer att uppkänna efter sitt rätta värdet.

Om det ånges erfarehetsfader, genom vilka församlingen pedstrar och vilka måste beklagas, så finns ännu utmärkande drag, som vi borta känner oss djupt tackasamma för. Att något sköts, vågar väl ingen försöka. Att mycket gott blir följden av dessa väckeler som en summering betrakta de betydelsefulla resultat av dessa varierande och omfattande väckeler i församlingen. Vi behöva ej mycket ord om dem, och vi förstår, såsom vi utörligt framhållit härövan, att inga äro helt fria från allvarlig överbelöning eller parodiering.

E första hand har församlingen erhållit en nästan entydig känsla av synd. Den troddes till stor del sekanas i kinesisk psykologi. Väckelserna ha ej endast manifesterat dess axistansi i den kinesiska kristna mentaliteten, utan har skärt medvetandet av beständiga gynder. Med syndamedvetandet har Gud också blivit en verklighet för akror, som förut endast kände honom som bekännelseformel.

Personlig religion.

Såsom man kanske väntat har kristendomen upplevd som en personlig religion, blivit mera inhemsk. De kinesiska kristna tänka ej nu i någon

större utsträckning på den såsom en utländsk religion. Den har rotat sig själv i kinesisk jordmän och frambringat omiskänsliga frukter i deras egna och deras grannars liv. Religionen synes för dem vara av rikare värde i det mänskliga livet. Deras erfarenhet har öppnat nya utsläpp i andliga ting. Formalism är osmaklig; frihet fördras. Folket kräver medanvar och är otäligt rörande eklesiastiskt herravälde. Det ges mindre konventionell form och mera inre drift. De tänka på den Helige Ande som leende.

Kristendomens hör ha för dem blivit mera levande genom de senaste årens väckeler än genom det föregående frikommunards undervisning. Samlingen har erhållit en friskhet och ett nytt värde såsom den sett geesse deras egen omvälvelse och förländrade liv. Detta gör bibelstudier och vittnande för andra till en inre maning, en glad plikt. Budskapet överlämnas icke härrefter åt den avlönade evangeliisten, utan delas av den frivillige predikanten. Detta är också en viktig och länge efterlängtad vinst för församlingen, en sak som all möjlig förmaning ej tycktes istånd att åstadkomma. Tillika har en verklig passion för själavinnande varit synlig, en villighet att åtaga sig ansvaret, att taga ledningen och använda tid och medel mera frikostigt än förut varit käpt.

Det finns bland församlingens medlemmar mera böjd, över tron, mera broderlig tillgivande, mera mittlikad, mera frigjordhet från självmedvetande och mera andens demokrati till följd av den gemensamma erfarenheten. Och denne nämnningen som betalar kostnaderna. Det nya livet behöver ledas, fostras, fördjupas och tillämpas. Det är att hoppas att i den man som det ledes till stilla vattens denna rörelse ej må förlora något av sin dynamiska kraft, sin friskhet eller sin vitalitet. Den bärde städernas med sympati. Samarbetet med den bärde i tron och förväntningens anda. Den bär med trohet och hjältemod korrigeras och renas, men detta böt ske inifrån och ej bara genom kritik utifrån.

P. O. PETERSSONS Kassaskåpsfabrik

Tel. Västertorp 28

och pris på begärda

kritik

elekar

124

121

35-årsjubileum i Kiaochow.

Kinabrev av Oscar Rinell.

Baptistförsamlingen i Kiaochow, Shantung, Kina, har just firat minnet av sin 35-åriga tillvaro. Jubileet avhölls den 28–30 april. Tillslutningen var mycket god. Tackamhetens och lovens anda präglade högtiden.

Representativ samling.

Den jubilerande församlingen hade glädjen genom J. A. Rinell hälsa en synnerligen representativ samling välkommen. Representanter hade nämligen infunnit sig från samtliga församlingar tillhörande vår baptistmission i Shantung. Dessutom voro våra amerikanska trosfränder i provinsen representerade. Innan vår mission organiserat sin svensk-kinesiska konferens tillhörde den deras s. k. Nordkinas baptistmissionskonferens. Fastän vi numera äga en självständig organisation sändes årligen »fraternals» representanter till respektiva konferenser. Flera av våra infödda missionsarbetare ha erhållit sin teologiska utbildning vid baptistseminariet i Hwanghsien. Slutligen deltog även enskilda från andra samfund under högtiden.

Givande program.

Programmet omfattade tre dagar med tre möten varje dag. På söndagen utgjorde söndagsskola och nattvardsfirande ett tillägg till det allmänna programmet. Av praktiska skäl firades själva jubileet på söndagsaftermiddag, fastän årsdagen för församlingens bildande inträffade på måndagen den 30 april. Till huvudtalare hade särskilt inbjudits vår missions mestor, J. E. Lindberg, och doktorerna Glass och Lowe, båda seiormissionärer i den amerikanska baptistmissionens tjänst. Flera av våra infödda missionsarbetare jämte A. Leander deltog med tal. Gripanda och instruktiva förde talarna vårtankar till den kristna församlingens grund, missionsuppgifter, kraftkällor och framtidsutsikter. Kören, som bestod mest av kinesisk skolungdom, förhöjde stämningen genom flera sångnummer. Kapellet var vackert smyckat för högtiden.

Jubileumsfestlighet.

Den tryckta årsberättelsen, som illustrerats med bilder från missionens tidigare senare år, var författad av J. A. Rinell. Som det svenska originalt kommer att inflyta i Vecko-Posten hävningas läsaren till den. Utdrag ur den kinesiska årsberättelsen förelästes vid jubileumshögtiden. Gud här i sin nåd under med- och motgång bevarat, utvecklat och välsignat sin plantering. Den ringa begynnelsens dag har efterföljts av framgång. Seger- och klangtider har församlingen upplevt, då skuldmedvetne och

förlossade själar funnit friid i Frälsaren och genom dop upptagits i församlingsgemeinkapten. De tre små rummen, som först fingo tjäna som kapell, kök och sovrum ha utbytts mot en stor och ändamålsenlig kyrka samt komfortable bostäder för missionärer och infödda missionsarbetare. Skolor ha öppnats och talrika elever ha åtnjutit eller åtnjuta undervisning. Nya utposter, ja, fyra dotterförsamlingar (nämliken Wangtai, Lungkiatsun, Kaomi och Po) ha tjänat som ljudhärдар. Flera missionärer och många kinesiska medarbetare verka för kristendomens och sanningens utbreddande. Nödidaende ha erhållit hjälp för sina behov och sociala olyckor ha bekämpats. Församlingen har ej endast utvecklats med hänsyn till antal medlemmar utan även i andlig mognad.

Sedan en för tillfället särskilt avfattad sång sjungs unison, erinrade ledaren av festligheten om att fem av dem som voro närvarande vid församlingens bildande, alltför äro i livet, verksamheten och nåden. Fyra av dem äro missionsveteranerna J. E. Lindberg med fru, J. A. Rinell med fru. Den femte var en av de fyra, som döptes av vår första dopförträdare J. E. Lindberg. Bei Chin-tsing, så heter han, avlade däröfter att grunda vittnesbörd om de svårigheter, som i början voro förenade med att vara en kristen, men huru Gud hade hjälpt i allt. J. E. Lindberg erinrade meddryckspade om sina minnen och intryck från hanbrytningstiden. Dr. Lowe, som anlände till Kina för 35 år sedan, skildrade sina erfarenheter från vårt fält. Bland de infödda missionsarbetarnas anföranden bör fru Chia tal särskilt noteras. Hon har tjänat missionen över tjugo år. På ett livligt sätt omtalade hon huru mycket missionen ändå bettytt särskilt för henne och de kinesiska kvinnorna. Ett djupt intryck gjorde även representanterna för Kiaochows dotterförsamlingar och med Kiaochow intimit förenade institutioner, t. ex. bibelkvinnoskolan, mellanskolan, småskolan. I samband med deras hyllning överlämnades även bonader med kinesiska inskrifter om evangelietts välsignelser och oforgänglighet. Hela högtiden utgjorde ett mäktigt pris till Gud för hans underbara nåd.

Missionsarvet förpliktar.

Ett stort och rikt missionsarv har lämnats oss som tillhöra en yngre generation. Det är vår oavvisliga plikt att förvalta, om möjligt utöka och göra det rikare för kommande släktled. Göra Gud oss till trogna förvaltare av hans mångfaldiga nåd! Leda han allt framgent sin församling och sitt verk till ännu större framgångar och härligare segrar!

Från Berlin till Kina. 24.5.34

Missionär Oscar Rinell berättar, om en amerikansk baptistmissionsledare, dr. Dodd, som besökt vårt Kina-fält på väg från baptistkongressen i Berlin. Han är jämte sin fru ute på en världsomsegling. Han är ordförande i Sydstatens baptisternas missionsförelse, rektor för ett läroverk och mångårig pastor i första baptistförsamlingen i Sheveport, Louisiana, U. S. A. Han tillhör Baptistsällskaps arbetsskott. Han talade vid sitt besök på vårt fält om de svenska baptisternas insats i världskongressen. Svenska baptisterna sades ha gjort en

vacker insats. Den svenska kören sjöng. Rektor Nordströms föredrag hörde till de viktigaste inläggene. »Jag har lärt känna Nordström genom vårt samarbete i arbetsskottet såsom en man av visdom, sunt förfuvt och vederhäftigt omdöme», sätta föllo hans ord. Red. Byström, missionssekr. Modén, pastor Swedberg och andra svenska namn nämndes med förkärlek. I ett särskilt tal till de amerikanska missionärerna härade upprirade dir. Dodd vad härovan sagts om svenskarna i samband med andra upplevelser under kongressen. Dr. Dodd gjorde följande reflexioner angående läget i Kina:

»Nu är det mest kritiska och viktigaste ögonblicket i Kinas, ja, världens historia. Kina övergår från en klassisk till en vetenskaplig tidsperiod. Ett enigt Kina med alla dess nationella resurser kan bli den mäktigaste nationen i världen. Om Kina blir hedniskt, antikristligt och komunistiskt, kan det bli den största faran på jorden. Men Kina enat, med vetenskapliga kunskaper i sina bänder, och evangeliet kan bli den största kraften och välsignelsen i världen. För edra barn och barnbarns skull och för våra barns och barnbarns skull på andra sidan havet må vi söka vinna våra medmänniskor för Kristus. När jag gått genom Kinas städer och byar har mitt hjärta gripits av tanken: om alla dessa människor blev krisana, vilken välsignelse skulle då ej bli följd. Mitt hjärta brister vid tanken på alla dem som skola gå förlorade. Jag tänker särskilt på det unga Kina, de unga som skola bliva Kinas framtida ledare. I våra skolor bör allt göras för att vinna de unga för Kristus. Tänk vad det skulle betyda för dem själva, deras hem, deras land, för Guds rike och Guds ära, om de vunnos för Kristus!«

Vad skall det betyda för Kinas miljoner och för hela världen, att baptisterna varit i Berlin?

Wangtai. 4/3/05

Församlingen här kan int. s. tillbaka
på en kvartsekelläng tillvaro. Den räk-
nar 792 medlemmar och har under året
jät. genom dop mottaga 74 personer. Re-
gelsbunden verksamhet har bedrivits även
på 11 läger, och arbetarestabben har
bestått av 13 evangelister, 4 bibelkvinnor,
1 kolportör samt några tillfälliga
medhjälpare. Ett stort antal bibeldelar
och traktater har spritts på fältet. 1
samhåll härförde må nämnas Petrus Pers-
sons i Göteborgs varma intresse och fri-
hetsgåva till traktatmissionen. En av
hans traktater har översatts till kinesisk
och spritts på fältet. Den kommer in-
om kort att utgivas även på japansk
språk. Missionsskolornas antal ha nu
der kret. verit sex, 242 elever. Ha under-
ritat av 79 lärare. Av eleverna ha 17
blit. döpt. Aven här står man ånyo
in i fridan om registrering av skolorna.
Två viktiga beslut ha föranlettas av
verksamhetens utveckling; det ena gäl-
ler att kommande av en större gu-
stafskola och det andra bildandet av
seminariet i Wanggochwan.

V.P. 29/8/35

PO.

Tidigt i bristande personliga mis-

de senaste fyra åren sorterat under Chubergsationen. Sten F. Lindberg har under denna tid haft ansvaret för verkstaden på denna plats med omnejd.

Hans senaste missionärskonferans be-
slöt ifriggick med, innhvarande Årsbör-
jen i till Kiaochoh-stationen. Med und-
tagning av ovannämnda tid har missions-
arbetet före och efter förför-
kämpandet år 1938 bedrivits från
Kiaochoh. O. H. Rinell har åter kall-
ats till församlingens pastor.

Den 21 juli inklärde 6 personer sig
Kristna genom dopet. Antalet hade
varit stora, om ej ett ihållande regn för-
hindrade flera dopkandidater. Vi hoppas
ha en följdsvälvning i september. De
dopade tillkommandes vid Herrens bord till
morgonen.

Oscar Ripell.

WANGTAI.

Wangai den 14 juli döptes 13 personer i Wangai och dagen därpå 23 på Chang Ba Chu. Samtliga hälften tillkommna vid Hurrens bord till medlemsskap.

Oscar Riegel

青島泰晤士報
THE TSINGTAO TIMES

Published Every Day Except

Telephone.....4118

Telegraph Add: "Times" Tsingtao.

Monday & Holidays

1 Hsin Tai Road, Tsingtao,

One Year	\$20.00
Six months	\$ 11.00
One Month	\$ 2.00
Single Copy	10 Cents

Advertising on application to
supplied on application to Business
Dept.

Tsingtao, 1st March 1935

THE SWedes IN ABYSSINIA.

(Contributed)

The present strained relations between Italy and Abyssinia has turned the attention of the world to the Ethiopian empire. When a commission for adjusting frontier incidents was recently appointed, the Abyssinian Government demanded Swedish and British representatives. Abyssinia is ultimately tyopic in Sweden just now also for another reason. During January the Swedish Crownprince visited this African country, and the daily press has had a good deal to say about Swedish people who are in the service of the Abyssinian state. The old imperial empire, which legend and tradition claim was ruled by the Queen of Sheba, is by peaceful means becoming a Swedish sphere of interest.

**Ethiopian Appointments of
High Officials
of 1931**

A few years ago a great sensation was created in Sweden, when Dr. Johannes Westholm, attaché at the Swedish Legation at Constantinople, was called and appointed imperial diplomatic advisor, went to Adis Ababa and established himself as African statesman with immense influence. Since then a Swedish flying general, Eric Virgin, has been engaged in this capacity by the same Negus Negesti (-King of Kings). Five Swedish Officers have recently accepted the invitation to organize a modern military academy for king Solomon's present descendant in the dark continent. The Monarch's personal medical attendant and superintendent of the large up to date imperial hospital is also a Swede, whose name is Knut Hammer. Another Swede, Rev. Olof Anderson, who formerly served as missionary in that country, has recently been nominated educational commissioner of the province of Tigray. His colleague, pastor Olof Eriksson in Adis Ababa, has made himself renowned in the intellectual sphere, especially as author of textbooks in the difficult native language.

The list of those who have appointments in Government service is by no means herewith exhausted. The nurses in the above mentioned hospitals are of Swedish nationality. A young Dr. Nystrom, educated at Beirut in Syria, has had many years practice in the capital. A fairly large staff of missionaries are working in the country. Swedish business men have tried to establish themselves as hunters of big game in virgin districts. The Swedish minister at Cairo is also accredited to the Ethiopian sovereign and there is a Swedish consul at Aswa Atbara. All this is noteworthy as it is only a generation ago, during the reign of Queen Victoria in Britain, when it was considered under the dignity for the head of an European power to even answer the personal letter from the ruler of Abyssinia.

they have made their native country known and esteemed in the adopted land.

Missionaries in Pioneer.

Nobody could imagine such results when the first Swedish missionaries of the Lutheran faith were sent out to this field by the Evangeliska Fosterlandsstiftelsen during the sixth decade of the 19th century. They were exceedingly poor, unfamiliar with the ways of higher society. The authorities often scattered them from place to place. When they did not do that, their subjects were in several cases permitted to kill them. It must have been a comical sight to see these Swedes clothed in long black clerical garb trudging along through the deserts with their few possessions loaded on a few camels, which they could afford to hire. Nowadays these missionaries do not in this way break against what is considered good style, for the white man in Africa. Their social position has risen, and owing partly to that they have been able to do, what has been done. The missionaries have also had good help through Emperor Haile Slesse's general attitude towards European culture. He is a wise and fairly enlightened man and strives to lift his people and better their conditions of life. Quite a lot of Europeans are now in the country—only in the capital they number two or three thousand against as many hundreds some tens of years ago—but the Swedes were amongst the first and, further have the privilege of belonging to a small nation, which can never be a danger for the Abyssinian state. The French, Italians, British and even Americans guard their own special interests. Greeks, Jews and Armenians as a rule do not enjoy any great prestige so far in Africa. Only Swiss, Austrians and Swedes then remain. The Emperor has since days of yore had special liking for the latter, and they have never been disloyal to him.

The Emperor's Attitude to Western and Chinese Cultural Ideas

His acquaintances with the Swedish missionaries began very modestly, while he was only a regent called Ras-Taffari. Educated by Catholic missionaries and religiously interested his first approach to the Swedes was only to find out their teaching, but after some time their acquaintance widened. He began to read Swedish journals, especially "the Illustrated". This was done by inviting one of other missionary to the palace, who explained the pictures and translated the text. When he later considered that he was in need of a white physician and an European adviser, who was acquainted with the outer world's views and ideas, his confidence had so grown that he requested the missionaries advice and cooperation in securing them. The medical attendant was found in Hamer, the diplomatic in Keimodin, whose family has always been very close to the Missionary Movement and Fosterlandsmötet. By this time Ras-Taffari had already taken the name of controlling the facts about Sweden and the conditions there. On his European trip some ten years ago, he also visited Sweden. It is characteristic of the man and his thoroughness that he did not only visit King Gustaf in the palace, but also Archbishop Söderström in Uppsala and the missionary seminary at Johannelund, the School from which the missionaries in his country came.

The relations between Sweden and Abyssinia are now more numerous and extensive. Last autumn a Swedish geologist investigated Abyssinia's geology on the spot. Recently a Swedish firm announced the delivery of a large consignment of iron beds made to imperial Abyssinian order. The Swedish literature about Abyssinia is growing quite voluminous. All this shows that the Swedish Abyssinian missionaries have played an important pioneer role as officers of the same nationality have done in Persia.

varors intresse och till
att traktatmisionen. En av
de här översatta till kinesisk
är på fältet. Den kommer in-
tressivs även på japanska
konsulatförmedlarnas antal ha-
nit till 248 elever i under-
lära. Av elevernas 17

29/8/75

PO.
Endast av bristande personliga mis-
tider i Kiaochow har Po under

de fyra åren sorterat under Chusionen. Sten F. Lindberg har under denna tid haft ansvarat för verk-
på denna plats med omnejd.
Samma missionärskonferens be-
gick med innevarande års bör-
för Kiaochow-stationen. Med un-
derstöd i samband med denna
tid har missions-
et både före och efter försam-
lades år 1923 bedrivits från
O. H. Rinell har åter kal-
lungs pastor.

Oscar Rinell.

WANGTAL.

... den 14 juli döptes 13 personer
tai och dagen därpå 23 på
Chang Ba Chu. Samtliga hä-
llades vid Herrens bord till
... män.

Oscar Rinell.

One Year	\$20.00
Six months	\$11.00
One Month	\$5.00
Single Copy	10 Cents

Advertising on application to
supplied on application to Business
Dept.

CHINA
Tsingtao, 1st March 1935

THE SWEDES IN ABYSSINIA.

(Contributed)

The present strained relations between Italy and Abyssinia has turned the attention of the world to the Ethiopian empire. When a commission for adjusting frontier incidents was recently suggested, the Abyssinian Government demanded Swedish and Belgian representatives. Abyssinia is a timely topic in Sweden, just now also, for another reason. During January the Swedish Crown Prince visited this African country and the daily press has had a good deal to say about Swedish people, who are in the service of the Abyssinian state. The old imperial empire, which legend and tradition claim was ruled by the Queen of Sheba, is by peaceful means becoming a Swedish sphere of interest.

Ethiopian Appointments of High Officials

A few years ago a great sensation was created in Sweden, when Dr. Johannes Lohmeyer, attaché at the Swedish Legation at Constantinople, was called and appointed imperial diplomatic adviser, went to Adis Ababa and established himself as African statesman with immense influence. Since then a Swedish flying general, Eric Virgin, has been engaged in this capacity by the same Negus Negesti (-King of Kings). Five Swedish Officers have recently accepted the invitation to organize a modern military academy for King Solomon's present descendant in the dark continent. The Monarch's personal medical attendant and superintendent of the large up to date imperial hospital is also a Swede, whose name is Knut Hansen. Another Swede, Rev. Olof Andersson, who formerly served as missionary in that country, has recently been nominated educational commissioner in the province of Tigre. His colleague, pastor Olof Eriksson in Adis Ababa, has made himself renowned in the intellectual sphere, especially as author of textbooks in the difficult native language.

The list of those who have appointments in Government service is by no means herewith exhausted. The names in the above-mentioned hospitals are of Swedish nationality. A young Dr. Nystrom, "educated" at Beirut in Syria, has had many years practice in the capital. A fairly large staff of missionaries are working in the country. Swedish business men have tried to establish themselves as hunters of big game in virgin districts. The Swedish minister at Cairo is also accredited to the Ethiopian sovereign, and there is a Swedish consul at Addis Ababa. All this is noteworthy as it is only a generation ago, during the reign of Queen Victoria in Britain when it was considered under the dignity for the head of an European power to even answer the personal letter from the ruler of Abyssinia.

The reader, who may imagine Abyssinia as an ordinary, uncultivated negro kingdom in the style of travellers books, has reason to ask how this has come about, how the Swedish people have been so favourably received by the Ethiopians and why they have diplomatic representation amongst them and prince visits. The answer can only be one. Everything has been accomplished by Swedish missionaries. During their seventy odd years of missionary work

do that, their subjects were in several cases permitted to kill them. I must have seen a comic sight to see these Swedes clothed in long black clerical garb trudging along through the desert with their few possessions loaded on a few camels which they could afford to hire. Nowadays these missionaries do not in this way break against what is considered good style for the white man in Africa. Their social position has risen, and owing partly to that they have been able to do what has been done. The missionaries have also had good help through ^{the} Emperor Haile Silese's general attitude towards European culture. He is a wise and fairly enlightened man and strives to lift his people and better their conditions of life. Quite a lot of Europeans are now in the country—only in the capital they number two or three thousand against as many hundreds some tens of years ago, but the Swedes were amongst the first and further have the privilege of belonging to a small nation, which can never be a danger for the Abyssinian state. The French, Italians, British and even Americans guard their own special interests. Greeks, Jews and Armenians as a rule do not enjoy any great prestige so far in Africa. Only Poles, Austrians and Swedes then remain. The Emperor has since days of yore had special liking for the latter, and they have never been disloyal to him.

The Emperor's Attitude to Western Cultural Mission

His acquaintance with the Swedish missionaries began very modestly, while he was only a young called Ras Taffari. Educated by Catholic missionaries and evidently interested in his first approach to the Swedes was only to find out their teaching, but after some time their acquaintance widened. He began to read Swedish journals, especially "The Illustrated". This was done by inviting one of other missionary to the palace, who explained the pictures and translated the text. When he later considered that he was in need of a white physician and an European adviser, who was acquainted with the outer world's trials and tribulations, his sentiments had so grown that he requested the missionaries advice and cooperation in preventing them. The medical scientist was found in Helsingfors, the diplomatist in Stockholm, whose family has always been very dear to the Missionary Movement and Fosterlandsmotivet. By this time Ras Taffari had himself taken the pains of controlling the facts about Sweden and the conditions there. On his European trip some ten years ago, he also visited Sweden. It is characteristic of the man and his thoroughness that he did not only visit King Gustaf in the palace, but also Archbishop Soderblom in Uppsala and the missionary seminary at Jochannelund, the School from which the missionaries in his country came.

The relations between Swedish and Abyssinia are now more multifarious and extensive. Last autumn a Swedish geologist investigated Abyssinia's ice age on the spot. Recently a Swedish firm announced the delivery of a large consignment of iron beds made to imperial Abyssinian order. The Swedish literature about Abyssinia is growing quite voluminous. All this shows that the Swedish Abyssinian missionaries have played as important a pioneer role as officers of the same nationality have done in Persia.

SWEDISH MISSION'S SUCCESS

20/7/35
KIAOCHOW NEWS.

**Bandit Activities. Conscription
In Embryo. Examination
Results.**

Kiaochow, July 17.—The sound of cannons was heard today close to the neighborhood of Kiaochow. Some eighty bandits had the day before taken 30 captives from two villages only 12 to 30 li distance from the city. The bandits are reported to be well equipped with horses and modern weapons.

As soon as a telephone message re: the serious situation was received, police and troops were rushed off to Ta Hang, a former railway station west of Kiaochow. Although firing was continuous all the odds are against the militia. The Kao-liang (sorghum) crops render good protection for the bandits. The southern section of Kiaochow district has been infested with bandits since the Spring. Bandit activities during the Summer will probably increase instead of decrease.

Preparations have been taken in order to cope with local disturbances. Administrators of villages have completed a military course. A start in conscription has been made as one person in every well-to-do family amongst the farmers has been instructed in the use of weapons and military exercises. Two such courses have been completed. Representatives of families not so well off will be instructed this fall. Rifles and ammunition are to be supplied by the civilians. Students in Senior Middle Schools and Colleges are also compelled to take a course in military tactics. The consequences of a militarized China are hard to foresee.

Five Junior Middle Schools of Kao-mi, Tsimo and Kiaochow have recently concluded their State examinations at Kiaochow. Three of these were Government and two Private or Missionary institutions. According to the results the Swedish-Chinese Private Middle School of Kiaochow heads the list. The total results for all Middle Schools in Shantung have also been announced. In the First Class, i.e., 5 Government Schools, Of 10 Schools in the Second Class the above mentioned Swedish-Chinese School obtained fifth place. It was second of all Private or Missionary institutions with Tschow in the first place of honour.

TANG PU BUREAUX
(KUOMINTANG) IN
THIS PROVINCE
DOOMED LACKING

SUBSIDY

Kiaochow. Sept. 4—The

Kiaochow, Sept. 4.—The Hsin Tang Pu or local committees of the Kuomingtang in Shantung seem doomed. All subsidies to them from the Provincial Government will be discontinued, from the beginning of this month, according to Chinese sources. The only exception is the Provincial Party Headquarters at Tsian-hau.

General Han Fu-chuh, Chairman of Shantung, will thereby have some \$700,000.00 according to an estimation. This sum, however, is to be used for the relief of homeless and destitute flood victims. Unless the National Government can provide large enough sums to cope with the tragic calamity from floods in Shantung no change will probably be made in the above decision re: the Tang Pu.

Refugees have been distributed in different districts all over the province. Kiaochow has at present some three thousand. The majority of them are staying in towns in the city, while remainder is divided between Wangtai and Lung Shan Wei. A great many women and children are amongst the sufferers. Food is provided by the local Government.

The refugees will stay several months before returning to what was once their homes. This being the case, it would be sound policy for the local Government not only to meet their physical needs, but in addition to provide work for them. It is proposed to have a special committee appointed to consider the question of providing work for the refugees. The committee will be asked to consider the following points:

- 1. To find a suitable place for the refugees to live.
- 2. To provide food, clothing, shelter, medical supplies, etc., for the refugees.
- 3. To provide work for the refugees.
- 4. To provide educational facilities for the children.
- 5. To provide recreational facilities for the refugees.

K'M'FANG. BUREAU CLOSES AT KIAO- CHOW AND PLAN FOR DYKE REPAIR MADE

Kiaochow, Sept. 11.—The Haientang Pu, or local bureaux of the Kuomintang in Kiaochow has been ordered to wind up its business within three days. All district party committees in Shantung must likewise close.

Kiaochow, Sept. 11.—The // Hsien Tang Pu, or local bureaux of the Kuomintang in Kiaochow has been ordered to wind up its business within three days. All district party committees in Shantung must likewise close.

Kioshochow has been ordered to supply as its contribution to the repair of the dykes of the Yellow River four hundred men, two hundred wheelbarrows and two hundred donkeys. Other districts which have not been flooded are also to make their contributions.

Both Government and Mission Schools in Kiaochow have been ordered to teach two hundred illiterates amongst the refugees during their stay in this city.

Dr Mott om det nuvarande världsläget.

Världsmisionens Grand Old Man i fjärran Östern.

Dr. John R. Mott, ordförande i det internationella missionsrådet, befinner sig t. n. på sitt nionde besök i Kina.

Innan ankomsten till detta land tillbringade denne 70-årlige missionsråd nära veckor i Japan, där han mottogs i audiens av kejsaren. Dr. Mott har förarats med medaljer av amerikanska, franska och japaniska regeringar. Eftersom japanerna icke skänkte utmärkelser eller tillåt främplingar möta deras kejsare utan urskiljning, måste man draga den slutsatsen att de äga betydande förtroende för Mott. Han intervjuade flera av Tokios militära ledare, inklusive general Sadro Araki vars bok framhäller japanernas som de Guds barn, vilka är beständiga att regera världen. Motts logiska skäl för fortsättandet av freden mellan Japan och Amerika erbjöll en omfattande spridning genom tidningspressen. Efter att ha deltagit i det nationella kristliga rüdets särskilt anordnade möte i Kamakura den 12-14 mars här han varit närvärande vid flera konferenser under samma auspiciér i flera andra städer. Han mötte även ledare för K. F. U. M. Talade i konferens och vid studentmöten och andra samlingar. Ett besök avlades från den 29 mars till den 5 april i Korea.

Dr. Mott, åtföljd av fru Mott, anlände

den 8 april till Shanghai. Dagen därpå hälsades han hjärtligt välkommen av borgmästaren Wu vid en av honom anordnad middag. Omkring åttio gäster voro närvarande, förfämligast kineser. I ett längre anförande uttalade dr. Mott sina farhågor över de internationella utsikterna och betonade nödvändigheten av att tillämpa kristliga principer. Guds lag måste förverkligas på alla livets område, saade han. Dr. Mott har hällt flera konferenser med kristna administratörer och missionsledare i Shanghai. Tankutbytet har koncentrerat sig kring den kristna rörelsens problem och behov i Kina. Frågan om den av internationella missionsrådet planerade missionskonferensen under 1938 bör förläggas till Asien har diskuterats. Vid det kinesiska missionsrådets utkottasammanträde i hoy 1934 utfördades nämligen en inbjudan att hålla denna konferens i Kina. Dr. Mott kommer att delta vid missionsrådets vart annat år förekommande konferens i Shanghai april-dec 25-maj detta år. Korta visiter kommer tidigare att avläggas i Nanking, Peiping och Hankow i missionens intresse. På varje plats har möten planerats med Mott som huvudlärare.

Dr. Mott har nyligen besökt Peiping. En särskild middag anordnades till hans ära, varvid 205 personer infunnit sig. Åmnet för dr. Motts orienterande före-

drag vid detta tillfälle var: »Det nuvarande världsläget.» Då det innehåller mycket tankvärt taga vi oss friheten att efter en engelsk tidning återgiva följande sammandrag.

Dr. Mott hade i allt besökt 67 länder under de senaste 40 åren. Hans iakttagelser under denna tid ledde honom att tro att nutidsläget absolut saknade motstyrke i världshistorien. Alla dörrar i världen är öppna för konstruktiva makter, och mycket beror på huru dessa möjligheter tillvaratas.

Det trängande i tidsläget.

Folken i världen av i dag ställas inför den största kombination av olösta problem, som någonsin varit känd. Detta gör den rådande situationen mer trängande än någon föregående. De förmåligaste orsaker härstil är de hastigt stigande nationell strömningar, rasistiska förfodomarna och patriotismen. Vad mer är: världen befinner sig i ett bildbart stadium. Omedelbart efter världskriget gavs det en sådan period, men inom några år har den praktiskt sett fixerats. På depressionens smedeård, där det nu arbetas på övertid ha folken i världen anslutna gång hamrats till en plastisk och brukbar massa.

I vilka former kommer den nya världen att fixeras? frågade dr. Mott. »Klasaintressens, materialismens och militariismens former eller idealismens, altruismens och det konstruktiva internationella samarbeteformen?«

Den nuvarande situationen har givit upphov till en hittills okänd andlig jässning och aktivitet. Väntan på stora ting finns bland ledare av världens folk i världen. Översätt förekommer känslan av att vara på tröskeln till något stort. Det är var sikt att dra sig fördel av dessa tillstående andliga utvecklingar, att leda dem i ideella banor och så omgestalta världen, saade dr. Mott.

Mänsklighetens faror.

»Detta är nödvändigt, ty tiden är utanlike även i avseende på faror för mänskligheten. Den nyligen förekommande utbredningen av den så kallade högre civilisationen, som angriper såsom med kallbrand de efterblivna folken i världen brister på erkända ledande principer för den yngre generationen och antikristliga rörelser i skilda delar av världen, särskilt i Ryssland, alla bidrage till denna fara. De sändrade inflytelserna mellan männen skörska ha utvecklats till en utsträckning man aldrig tillförmöget bevisnat, inflytelser som kraftfullas av en viss typ som kommersiell expansion, militär imperialism, etnicitet, diskriminering etc.

Mänsklighetens tilltag på vår jord. Mer än

fem miljoner mera soldater är födde i dag än vid världskriget och Nationer pendla mellan fruktan o gärelse. Söndrande makter föröka mellan folkraserna.

Finns det en utväg! Dr. Mott svarade Sir Robert Hart vid besvär denna fråga. »Antingen måste den nu ett jättestort militär och marin som i sig själv är tillräckligt att världen, eller ett utbredande av domen i dess renaste form. D sluttade med att alla intelligentia mäste välja det senare alternativet. Oscar F

Grundstensläggning i Wangtai.

Grunden lägges till Wangtais nya kapell.

23/5/35

Under strålande värsol försiggrick den 22 april nedläggningen av grundstenen för ett nytt kapell i Wangtai.

Baptistförsamlingen i nämnda köping har nämligen länge känt behov av ett större och mera ändamålsenligt kapell. Insamling för byggandet av en sådan gudstjänstlokal förfärdigades i fjol härligt, på fältet. Den är ännu icke avslutad men har tills dato inbringat Mex. \$ 1.350:— Missionsledningen har även godhetsfullt beviljat Wangtaistationens värdsamma ledären om ett mindre ekonomiskt bidrag till byggnaden. Grunden till det nya kapellet är nu färdig.

Tillslutningen vid den enskilda missionsrika ceremonien var rikt stor. Trenne svenska pastorer, samt vid olika tider tjänat församlingen som dess föreständare, hade infunnit sig. Vår till Kina nyligen anlända missionär, Iréne Anna Anderson, hedrade även mötet med sin närvaro. Här till kom flera infödda missionsarbetare och en hel del församlingsmedlemmar, skolungdom och utomstående vänner.

Bedag mötet uppnats hälsade församlingen nuvarande föreständare samtliga välkomna. Med ledning av Ef. 2: 20 erinrade han om Jesus Kristus säsom

hörnstenen i den kristna uppenbarelsen, församlingen, civilisationen och i de troendes tillgivenhet. För den skulle läggas detta kapells hörnsten i dag, vars murar skola uppföras och som ett fullbordat tempel invigas åt Gud.

Missionär J. A. Rinell påminde om missionsarhetets ringa begynnelse i Wangtai och om församlingens tillväxt i inre styrka och ytter slagkraft under dess 26-åriga tillvaro. Han utsalade den förhoppning, att kapellbygget skulle i särklass bli en helgedom åt Herren liksom varje själ bor var i ett Guds tempel.

Missionär Eric Strutz, som även en tid varit församlingens pastor, betonade vikten av att bygga på den enda annan grunden och att vårt byggnadsvärk må bliva beständande.

Programmet omväxlade i övrigt med

sång, bibelläsning och bön. Sedan med-

lemmarna fängnat de utländska gästerna

med ett välsmakande mål kinesmat, an-

träddes den en timmes långa biläden

tillbaka till Kiaochow.

Vår bön är att inskriftionen, som ristats på grundstenen, må ständigt klämteckna det nya kapellet — »Helgat åt Herren».

Oscar Rinell.

Kapellinvigning i Wangtai.

14/11/35

Wangtai kapell.

Onsdagen den 9 oktober var en stor dag i Wangtai baptistförsamlingens historia. Deas nya kapell invigdes då. Från när och fjärran hade representanter från alla församlingarna på fältet och många andra infunnit sig, så att det nya kapellet var så gott som fullsatt, då invigningshögtidigheten tog en början klockan två e. m.

Efter gemensam sång, bibelläsning och bön höll församlingens pastor, O. H. Rinell, invignings- och hälsningstal. Ur detta hämta vi följande: »I fjol kunde Wangtai församling fira minset av sitt 20-åriga tillvaro. Ringa var begynnelsen. Kapellet var mycket litet men trots det minda växte skaran av troende. En tomt om inköptes en tomt och ett kapell byggdes. Under årens lopp växte verket och detta för litet och mindre tillräckligt vände. varför man började långt bort bygga större och mera ändamålsenligt»

I fjol fattade församlingen beslut om att utsända insamningslistor till kyrkoförsamlingarna och andra intresserade. Den ville göra sitt härligt, föret härlute, innan en väldjan sättes till trossyekonen hemma i Sverige. Omåder lovade också hemförsamlingen i Sverige ett mindre ekonomiskt bidrag.

Resultatet av församlingens egna, grannförsamlingarnas och enskildas gemensamma ansträngningar härlute blev över förväntan, Gud vare pris. Tills dato har inkommit nära 3.000 kinesiske dollars. Ensam insamlingen här ute har sälunda varit tillräcklig att täcka omkostnaderna för kapellets huvudbyggnad. (Den del som synes på fotot.) Långt innan det vackra resultalet uppnåtts och innan Sverige definitivt lovat oss hjälp, fattade vi i tro på Gud beslut att i år skriva till verket. Vi önskade framgångsrikt den svenska-kinesiska förlaget till Kiaochow, där missionären Rinell utöva sin verksamhet. Detta sätter församlingarna i en position med stor värde för församlingens verksamhets utveckling. Salutaren Yang, Xia och Ow, tog byggnadsarbetet på entreprenad för en summa av \$ 2.850:— Denna summa har senare något höjts på grund av diverse extra arbeten i samband med bygget.

Redan den 22 april 1935 nedlades vid en särskild högtidsstund grundstenen, på vilken inristats: »Helgat åt Herren». Gud har givit gott väder, så att byggnadsföretaget nu är fullbordat. Broder Rinell fraphöll till sitt nägra synpunkter på frågan: »Till vad vi inviga helgedomen?»

På istet följde invigningsbön av J. E. Lundberg och evangelisten Tai. En för tillfället sammansatt kör sjöng också vackert. J. A. Rinell predikade. Efter ytterligare kursång kom en punkt på programmet, som blev både gripande och särskilt intressant. Från den närliggande predikanboenden kom broder O. H. Rinell inbörande med en grammofon och läskade tystnad. Döm om vår häpnad, då vi tydligt och klart fingo höra vår vän och kamrat Egon Rinell hålla ett lyckönekningstal till Wangtai församling på den härligaste Kiaochow-dialekt samt avsluta med att tillsammans med sin fru sjunga en av våra välbekanta sanger. Det syntes, att skaran blev mäktigt gripen över denna hälsning på deras eget språk från fjärran land. Så följde korta lyckönskningstal av representanter för olika församlingar på fältet. Efter att

Grunden lägges till Wangtais nya kapell. 15/5/35

Under strålande vårsol fördjupades den 29 april nedläggningen av grundstenen för ett nytt kapell i Wangtai.

Baptistförsamlingen i närmaste köping är nämligen länge känt behov av ett större och mere ändamålsenligt kapell. Församlingen för bygget, av en sådan gudstjänstlokal, lärjade dock härute, på fältet. Den är ännu inte avslutad men har tills dato inbringat Mex. \$ 1,350: — Missionsledningen har även godhetsfullt beviljat Wangtaistationens värdsamma ledighet om ett mindre ekonomiskt bidrag för byggnaden. Grunden till det nya kapellet är nu färdig.

Tillslutningen vid den enkla men minnesrika ceremonien var rätt stor. Trenne svenska pastorer, som vilj olika tider tjänat församlingen som dess förständer, hade infunnit sig. Vår till Kina nylijägen anlände missionär, Irénken Anna Andersson, hedrade även mötet med sin närvaro. Här till kom flera infödda missionsarbetare och en hel del församlingsmedlemmar, skolungdom och utomstående vänner.

Sedan mötet öppnats hälsade församlingens nuvarande förständer samtliga välkomna. Med ledning av Ef. 2: 20 erinrade han om Jesus Kristus, såsom

bärnstenen i den kristna uppenbarelserna, församlingens civilisationen och i de troendes tillgivenhet. För den skall läggas döpta kapells hörnsten i dag, vars murar skola uppföras och som ett fullbordat tempel invigas åt Gud.

Missionär J. A. Rinell påminde om missionsarbetets ringa legynelse i Wangtai och om församlingens tillväxt i sin styrka och ytter slagkraft under de 26-åriga tillvaron. Han uttalade den förhoppning, att kapellbygget skulle i sanning bli en helgedom åt Herren lika som varje själ-bör vara ett Guds tempel.

Missionär Eric Strutz, som även en tid varit församlingens pastor, letonade viken av att bygga på den enda sanna grunden och att vårt byggnadsverk må bliva beständande.

Programmet omväxlade i övrigt med sång, bibel läsning och bön. Sedan medlemmarna fängnat de utländska gästerna med ett välvakande mål kinesiskt, inträdde den en timmes långa bilarbete till Kiao-chow.

Vår bön är att inskriftionen, som ristats på grunden, måständigt känneteckna det nya kapellet — »Helgat åt Herren.»

Oscar Rinell.

Wangtai kapell.

Onsdagen den 9 oktober var en stor dag i Wangtai baptistförsamlings historia. Dessa nya kapell invigdes då. Från när och fjärran hade representanter från alla församlingarna på fältet och många andra infunnit sig, så att det nya kapellet var så gott som fullsatt då invigningshögtidligheten tog sin början klockan två e. m.

Efter gemensam sång, bibel läsning och bön höll församlingens pastor, O. H. Rinell, invignings- och hållningstal. Ur detta hämta vi följande: »Jag kunde Wangtai församling fira minset av den 26-åriga tillvaro. Ringa var begynnande. Kapellet var mycket litet men trots det snabbt växte skaran av troende. Så snart man inköptes en tomt och ett hus sättes inredet. Under årens lopp växte skaran detta för litet och mindre tillförlitlade varför man började längt efter en större och mera ändamålsenligt kapell.«

I fjol fattade församlingen beslut om att utalda insamningslistor till systerförsamlingarna och andra intresserade. Den ville göra mitt hästa först härute, innan en väldan sändes till trossyskonen hemma i Sverige. Omåder lovade också hemförsamlingen i Sverige ett mindre ekonomiskt bidrag.

Resultatet av församlingens egna, grannförsamlingarnas och enskilda gemensamma ansträngningar härute blev över förväntan, Gud vare pris. Tills dato har inkommit nära 3,000 kinesiska dollars. Ensamlingsförsamlingen här ute har sällunda varit tillräcklig att täcka omkostnaderna för kapellets huvudbyggnad. (Den del som synes på fotot). Längt innan det yackravresultatet uppnåtts, och innan Sverige definitivt lovat oss hjälp, fattade vi i tro på Gud beslut att »ärskräcka till verket». Vi önskade att vi skulle hala den svenska-kinesiska handeln tillbaka till Wangtai och förföljd till dess att kapellet uppförts. Rinell uttalar i sitt tal: »Detta är en viktig meddelande av församlingen till hela världens verkställande utskott. Snömen, Yang, Kia och Ow, tog byggnadsarbetet på entreprenad för en summa av \$ 2,850: — Denna summa har senare något höjts på grund av diverse extra arbeten i samband med bygget.

Redan den 22 april 1936 nedlades vid en särkild högtidsstund grundstenen, på vilken intiats: »Helgat åt Herren.« Gud har givit gott väder, så att byggnadsföretaget nu är fullbordat. Broder Rinell fråghöll till slut några synpunkter på frågan: »Till vad vi inviga helgedomen?«

På sista följe invigningsbön av J. E. Lindberg och evangelisten Tai. En för tillfället sammansatt kör sjöng också vackert. J. A. Rinell predikade. Efter ytterligare körslag kom en plåkt på programmet, som blev både gripande och särskilt intressant. Från den närliggande predikantbostaden kom broder O. H. Rinell inbärande med en grammofon och äskade tystnad. Döm om vår häpnad, då vi tydligt och klart fingo höra vår vän och kamrat Egon Rinell hålla ett lyckönskningstal till Wangtai församling på den härligaste Kiao-chow-dialekt samt avsluta med att tillsammans med sin fru sjunga en av våra välbekanta sånger. Det syntes, att skaran blev mäktigt gripen över denna hälsning på deras eget språk från fjärran land. Så följe korta lyckönskningstal av representanter för olika församlingar på fältet. Efter att ha pågått nära tre timmar avslöts den högtidliga invigningastunden.

Kapellet består, utom av huvudbyggnad, som rymmer omkring två hundra personer, av en sidoflygel mot norr med 60 sittplatser för kvinnor då den stora lokalens är fullsatt. På södra sidan finnes också en sidoflygel, vari inrets kommittérum samt rum för pastorn, då han vistas i Wangtai.

Må så Gud i sin nåd välsigna Wangtai församling och dess verksamhet under kommande dagar.

Kiao-chow den 17 okt. 1936.

Eric Strutz.

Baptistförsamlingen
Wangtai
är ändamålsenligt
bygget
lokalt
fältet
täckas
naden.
G
är nu
fjär
Den 22
historisk
ty
då
kapell.
E
vid denna
tre svenska

En historisk dag i Wangtai.

Grundstenen har lagts.

Baptistförsamlingens utveckling i tider tjänat församlingen som dess Wangtai kräver ett större och mera föreständare. Vår till Kina nyligen ändamålsenliga kapell. Intresset för byggandet av en sådan gudstjänstlokal är stort. Insamlingen härute på fältet täcker redan nästan halva kostnaden. Grunden till det nya kapellet är nu färdig.

Den 22 april kan betecknas som en historisk dag i församlingens historia, ty då lades grundstenen för ett nytt kapell. Bland den talrika publiken vid denna enkla högtidlighet märktes tre svenska pastorer, som vid olika

Oscar Rinell.

17/8/13

15/11/35

127

Baptistförsamlingens utveckling i tider tjänat församlingen som dess Wangtai kräver ett större och mera föreständare. Vår till Kina nyligen ändamålsenliga kapell. Intresset för byggandet av en sådan gudstjänstlokal är stort. Insamlingen härute på fältet täcker redan nästan halva kostnaden. Grunden till det nya kapellet är nu färdig.

Den 22 april kan betecknas som en historisk dag i församlingens historia, ty då lades grundstenen för ett nytt kapell. Bland den talrika publiken vid denna enkla högtidlighet märktes tre svenska pastorer, som vid olika

Oscar Rinell.

17/8/13

15/11/35

127

Baptistförsamlingens utveckling i tider tjänat församlingen som dess Wangtai kräver ett större och mera föreständare. Vår till Kina nyligen ändamålsenliga kapell. Intresset för byggandet av en sådan gudstjänstlokal är stort. Insamlingen härute på fältet täcker redan nästan halva kostnaden. Grunden till det nya kapellet är nu färdig.

Den 22 april kan betecknas som en historisk dag i församlingens historia, ty då lades grundstenen för ett nytt kapell. Bland den talrika publiken vid denna enkla högtidlighet märktes tre svenska pastorer, som vid olika

Oscar Rinell.

17/8/13

15/11/35

127

Wangtai har fått sitt nytt kapell.

Brev från Kina.

Wangtai är en köping å Kiaocho-districtet. Den ligger 25 km. söder om Kiaocho. Samhället, som rör omkring 10 000 invånare, och har talrika och folkrika byar runt omkring, besöktes först av pionjärmissionären J. E. Lindberg. Det var år 1895. Året därpå följdes han av undertecknad. Vi lyckades då hyra en liten stuga, som utgjorde flygelbyggnad till avgudatempel Barmhärtighets gudinna. Efter att sälunda ha fått fastläggas köpingen földe och fru Hedvig Rinell med sig Hon medförde sina tvemålningarna Egon och Oscar, och hela famnen stannade i W. några dagar. Som hon var den första utländska kvinnan och barnen de första utländska barnen, som visat sig i samhället, strömmade flera hundra nyfikna kineser dagligen dit för att begära dem. Ven kunde då förutse, att den då knappt 6 månader gamla Oscar senare skulle bli föreständare för en betydande missionsstation på platsen och pastor för ett par församlingar i distriket samt få bygga en tidsenlig kyrka blott ett stenkast från avgudatempel. Men så har Gud lett det.

Under de år som missionen haft verksamhet i Wangtai, ha utom den nämnda flygelbyggnaden, tressen hus använts som kapell. Till näst sista huset flyttade, med voro där, även en infödd kyrkpräst i avsikt att få växter församlingslokal. Då det inte lyckades kom man att genom mordbråd vänta ut. Men Gud ledde det så, att den stocknade, innan den kunde göra sin större skada. Vid denna tid regerades emellertid häradet av en sträng men rättvis mandarin. Han lät kostnadsfritt reparera kapellet åt oss, arrestera prästen, giva honom 400 bambuslag på bara kroppen och såsom ett tecken till att han var utstött från häradet sända honom byxlös hem till sitt i ett annat härad befintliga hem. Sedan den tiden har köpingen varit kemiskt renad från katolikerna. Men under de månader striden pågick hade både församlingen och dess ledare en tckymmersam tid, och hade ofta ärende till Gud. Och Gud, sin vana trogen, svarade och gjorde mer, än vad vi kunde bedja eller tänka.

Det nu sedan 1913 uppförda kapellet inköptes av br. A. Leander. Visser i Östersund och Kjumia-Ebeneser bidrog ganska mycket till denna betalning. Men dyrt var det inte, ty det var ett spökhus, och alla kineser som hade försökt att idka affärer i detta samma hade blivit fattiga. Ingen ville sålunda ha det. Men missionen var inte rädd. Den har också haft god tur i det. Både församlingen och skolverksamheten har trivts och frodat. Ingen har under tiden sett eller hört några spöken! De trivas inte i Guds hus!

Församlingen i Wangtai bildades år 1909 av 32 personer. Dess förste föreständare blev undertecknad som också sedan vid olika vakanstider tjänat församlingen. Jag efterträddes första gången (1910) av A. Leander, som i sin tur (1921) efterträddes av A. J. Lidquist. Sedan ha br. Eric Strutz och Oscar Rinell (den senare två gånger) tjänat församlingen såsom pastorer. — I år har församlingen utsunt en dotterförsamling på

218 medlemmar. Den kallas Wanggochang's baptistförsamling. Moderförsamlingen räknar 602 medlemmar. Den så väl som dotterförsamlingen har många utposter och skolor. Arbetet har icke varit fäfängt i Herren.

Det nya kapellet och dess invigning.

Det nya kapellet är byggt av sten och tegel och uppfört å samma tomten som det gamla kapellet. Det sena är i del andra hus kommit att användas till skollokal, svartvakt etc. Utom den stora salen, som rymmer omkring 300 personer, finns å ömse sidor om plattformen, vilken är försedd med dopgrav, ett par mindre salar. Dessa kunna lätt genom dörran ordningarna

Kapellet.

läggas till den stora salen. Härigenom beredas plats för ytterligare omkring ett hundra personer. Vid sidan av den minsta salen finns också ett boningsrum med ett litet kök. Dessa är avsedda för den utländske missionären. Det hela är mycket snyggt och praktiskt, vadav hrr. Egon och Oscar Rinell — den före som arkitekt och den senare som byggmästare — fingo samtidigt lovord, att de hade lyckats bra.

Offervilligheten för kapellbygget hade hos missionärerna och kineserna varit god. Genom deras gemensamma bemöanden, jämte några göteborgares kärleksfulla handräckningar, kunde själva kyrkan, den kostar ungefärligen 3 000 kr. — vid invigningen överlämnas taklöst åt Gud. Å en del tillbyggen, förändringar och reparatörer å de gamla husen vilar dock fortfarande en liten skuld.

Kapellinvigningen hölls i förening med den svensk-kinesiska konferensen den 9 oktober. Missionens alla församlingar hade mittemot representerat sig med 56 kinesiska och 8 svenska ombud. Jämte dessa deltago också många andra församlingmedlemmar och vänner så att lokalerna varo överfulla. Stämningen var från början till slut mättad med helig andakt och tacksamhet till Gud. Som ett glansnummer kunde räknas Egon Rinells för publiken helt oväntradt anförande, som å en liten grammofonskiva prästerades, och vilket tal slutade med en av hemma och Gerda Rinell på kinesiska gemensamt sjungen sång — en favoritsång för kineserna.

Må nu det nya templet få bliva väd-

invigningspredik
TEL, ett Gud
hörnstenarna
woe shing

10/11
orisk dag i Wangtai.

Grundstenen här lagts.

Jens uteckning i tider tjänat församlingen som dess föreständare. Vår till Kina nyligen anlända missionär, fröken Anna Andersson, hedrade även mötet med sin närväro. Programmet omväxlade med sång, bibelläsning, bön och goda anföranter. Allvarliga och för tillfället lämpliga minnesord gavas församlingen av J. A. Rinell och Eric Strutz. Den förförande uttalades, att inskriften för ett nytt talrika publiken bli utmärkande för denna nya helgdom — »Heligt är Herren.»

Oscar Rinell.

betecknas som en samlings historia. Den förhoppningsvis uttalades, att inskriften för ett nytt talrika publiken bli utmärkande för denna nya helgdom — »Heligt är Herren.»

Oscar Rinell.

Wangtai har fått nytt kapell.

15/11/35

Brev från Kina.

Wangtai är en köping i Kiao Chow distriket. Den ligger 25 km, söder om Kiao Chow. Samhället, som räknar omkring 10,000 invånare, och har talrika och folkrika byar runt omkring, besöktes först av pionjärmissionären J. E. Lindberg. Det var år 1895. Året därpå följdes han av undertecknad. Vi lyckades då hyra en liten stuga, som utgjorde flygelbyggnad till avgudatempel Barmhärtighetens gudinna. Efter att sällunda ha fått fast boende i köpingen följde också fru Hedvig Rinell med dottern Egon och Oscar, och hela familjen stannade i W. några dagar. Som hon var den första utländska kvinnan och barnen de första utländska barnen, som visat sig i samhället, strömmade flera hundra nyfikna kineser dagligen dit för att begäpa dem. Vem kunde då förutse, att den då knappat 6 månader gamla Oscar senare skulle bli föreständare för en betydande missionsstation på platsen och pastor för ett par församlingar i distriket samt få bygga en tidsenlig kyrka blott ett stenkast från avgudatempel. Men så har Gud lett det.

Under de år som missionen haft verksamhet i Wangtai, ha utom den nämnda flygelbyggnaden, trene och bus använts som kapell. Till näst sista huset flyttade, men voro där, även en infödd kyrkpräst i avsikt att få värvat en lokal. Då det inte funnits så man att genom mordförbrytning ut. Men Gud ledde det så, att den slöcknade, innan den kom, en storre skada. Vid denna tid regerades emellertid häradet av en sträng men rättvist mandarin. Han lät kostnadsfritt reparera kapellet åt oss, arrestera prästen, ge honom 400 bamsuslag på bara kroppen och såsom ett tecken till att han var utstött från häradet sända honom byxlös hem till sitt i ett annat härad befintliga hem. Sedan den tiden har köpingen varit kemiskt renad från katolikerna. Men under de månader stridens pågick hade både församlingen och dess ledare en tckymmersamtid, och hade ofta ärende till Gud. Och Gud, sin vana trogen, svarade och gjorde mer, än vad vi kunde bedja eller tänka.

Det nu sedan 1913 angynda kapellet inköptes av br. A. Leander. Vänner i Östersund och Kumla-Ebeneser bidrog ganska mycket till dess betalning! Men dyrt var det inte, ty det var ett »spökhus», och alla kineser som hade försökt att idka affärer i detsamma hade blivit färtiga. Ingen ville sällunda ha det. Men missionen var inte rädd. Den har dock god tur i det. Både församlingen och skolverksamheten har trivts och frodats. Ingen har under tiden sett eller hört några spöken! Det trivas inte i Guds hus!

Församlingen i Wangtai bildades år 1909 av 32 personer. Dess förste föreständare blev undertecknad som också sedan vid olika vakanstider tjänat församlingen. Jag efterträddes första gången (1910) av A. Leander, som i sin tur (1921) efterträddes av A. J. Lidquist. Sedan ha br. Eric Strutz och Oscar Rinell (den senare två gånger) tjänat församlingen såsom pastorer. — I år har församlingen utsänt en dotterförsamling på

218 medlemmar. Den kallas Wanggochang's baptistförsamling. Medlemsförsamlingen räknar 602 medlemmar. Den så väl som dotterförsamlingen har många utposter och skolor. Arbetet har icke varit fäfängt i Herrnen.

Det nya kapellet och dess invigning.

Det nya kapellet är byggt av sten och tegelstål och uppfört å samma tomt som det gamla kapellet. Det sena är del av det andra huset, kommit till användning till skoldokater, arbetsrum, etc. Utom den stora salen, som rymmer omkring 300 personer, finns också sidor om plattformen, vilken är försedd med dopgrav, ett par mindre salar. Dessa kan lätt genom dörran ordningarna

Kapellet.

läggas till den stora salen. Härigenom beredes plats för ytterligare omkring ett hundra personer. Vid sidan av den minsta salen finns också ett boningsrum med ett litet kök. Dessa är avsedda för den utländska missionsnären. Det hela är mycket snyggt och praktiskt, vadav br. Egon och Oscar Rinell — den före som arkitekt och den senare som byggmästare — fingo samtidig lovord; att de hade lyckats bra.

Offervilligheten för kapellbygget häste hos missionärerna och kineserna varit god. Genom deras gemensamma bemödan, jämte många göteborgares kärleksfulla handräckning, kunde själva kyrkan den kostar omkring 3.000 kr. Invigningen överlåts skuldfri åt Gud! Å en del till byggen, förändringar och reparatörer å de gamla husen vilar dock fortfarande en liten skuld.

Kapellinvigningen hölls i förening med den svenska-kinesiska konferensen den 9 oktober. Missionens alltio församlingar hade lätit representera sig med 56 kinesiska och 8 svenska ombud. Jämte dessa deltago också många andra församlingmedlemmar och vänner så att lokalerne vore överfulla. Stämningen var från början till slut mättad med helig anslut och tacksamhet till Gud. Som ett »glansnummer» kunde räknas Egon Rinells för publiken helt ovantade anförande, som är en hitsänd grammofonavskrift presterades, och vilket tal slutade med en av honom och Gerda Rinell på kinesiska gemensamt sjungen sång — en favorit sång för kineserna.

Må nu det nya templet få blixta vad

invigningspredikaren önskade: ett BETEL, ett Guds hus, blixta vad en av bärnstenarna angiva: »Goe Dju woe shing» = Heligt i Herren!

J. A. Rinell.

Den nya församlingen.

EN NY FÖRSAMLING I WANGKOCHUANG.

Vår Kinamission kan nu räkna tio baptistförsamlingar. Den 25 maj bildades nämligen en ny församling i Wangkochuang. Den är en dotterförsamling till Wangtai baptistförsamling och en dotterdotterförsamling till Kiaochow.

Den nya församlingen bildades i fullt samförstånd med moderförsamlingen och vid bildandet gjordes en formell överenskommelse att få upptagas i vårt svensk-kinesiska baptistsamfund.

Ett samlingscentrum.

Både strategiskt och missionellt sett är Wangkochuang sannerligen lämplig som samlingscentrum för den nya församlingen. Denna stora marknadsby ligger fågelvägen 50 rakt söder om Wangtai och är i Kiaochow härad. Wangkochuang församling består av 218 medlemmar, 147 manliga och 71 kvinnliga. Den erhöll från Wangtai församling dessutom i hemgåft 3 utstationer och 3 skolor med

likas många infödda missionsarbetare

Till församlingsbildandet hade inbjudits som huvudtalare J. E. Lindberg, J. A. Rinell och Koa Shing-han. Deras inspirerande budskap gav lyftning till högtiden och lämnade rik behållning för hjärtat och minnet. Samtliga baptistförsamlingar, tillhörande vår svenska-kinesiska konferens, sände representanter till högtiden med undantag av de två längst bort liggande, som dock hade hälsningskrivelser.

des genom händers påläggning. Her-

rens nattvard firades gemensamt på söndagsförmiddagen. På söndagsförmiddagen framförde representanterna för de olika baptistförsamlingarna jämte moderförsamlingen sina gratulationer till den nybildade församlingen samt lämnade sporrande minnesord. Grannskapets intherska församling gav den nya baptistförsamlingen en väggbonad med inskription: »Den orubbliga klippan».

Högtidsdagarna präglades av samförstånd och framåtåndande. Vår bön är att Wangkochuang baptistförsamling må grundas på den enda levande grunden — Kristus, att den må vara en social och andlig organism, varigenom Mästarens rika liv flyter, och att den såsom en integrerande del i den universella församlingen må vara en fortsättning av Kristi personlighet, ideal och ande. Missionsvärnar, innerliga förbörner och edert varma intresse.

Oscar Rinell.

Mögtiden.

Högtiden inleddes fredagen den 24 maj med ett välkomstmöte på kvällen. Under lördag och söndag hölls fyra möten om dagen. Själva församlingsbundandet försiggick på lördag eftermiddagen. J. A. Rinell tjänade taktfullt och parlamentariskt som mötets ordförande. Till den nya församlingens förståndare valdes O. H. Rinell. Tvenne diakoner avskil-

UNGDOMENS VECKOPOST.

Bibelskolan i Kiaochow och årets avgående klass.

U.P. 14/4/36
En möder i Israel,
som övar inflytande i tre världsdeler.

Fru Ida Colldén, tillhörande Göteborgs andra baptistf., fyllde 75 år påskdagen. Jubilaren miste sin blide make för över 25 år sedan. Hon har haft förmånen se alla nio barnen omvända. Av dessa leva sex, som samtliga tillhör församlingen. David är missionär i Kongo och Hellen Rinell i Kina. Fru C. är bland de stilla i landet, som i trohet sätta en ädel säd, som burit en härlig skörd, då även de övriga barnen äro i aktiv tjänst i vår församling. — Någon såde vid uppaktningen träffande, att hon över inflytningen i tre världsdeler genom sina barn. God give syster C. en ljus aftonskymning.

D. B.

Fredagen den 12 juli.

Skolavslutning Kiaochow.

Juni är framför allt en examensminnad i våra olika avdelningar i missionskoleverksamheten här i Kiaochow.

Först på listan stod Bibelskolan för kvinnor. Deras examen avhölls den 10 och 11 dennes. Det var många frågor de hade att besvara! Mer än vanligt många åhörare satttu tålmodigt och hörde på hela tiden. Fleras omdöme var att eleverna skötte sig bra i alla ämnen. För detta tacka vi Gud som givit hälsa och arbetar under den gångna terminen.

Noi elever slutade sin 3-årskurs denna gång. Tre av dessa tillhörde Kiaochows församling, tre tillhörde Wangtai, en är ifrån Kaomi och en från Po, men hon skall arbeta i Chicheng. Vår innerliga bön är att alla må bli flitiga arbetare i Guds vingård. Må de vinna många av sina systrar för Guds rike!

Under varterminen ha 22 elever varit inskrivna i skolan. En har slutat på grund av svag hälsa. De övriga har arbetat bra och uppfört sig väl.

Måra ha varit fruarna Ki, Hellen Rinell och undertecknad. Goda lektions-er i givits av examinerade sjukskötarkonfröken Chen i hälsolära. Dessutom ha en del av eleverna fått delta i ett par av folkakolans klasser under Meizimona Li och Wang. Två av de avgående eleverna ha fått litet undervisning i orgelspelning av fru Ki, för vilket de äro mycket tackfulla.

Vi hopen denna verksamhetsgrupp få vore ihugesliten i Edra varma och ivriga medarbetare. Skräddaren är sitt mycken, men medarna äro så få.

Hedvig Rinell.

Missionärveteran på Kina-fältet.

MISSIONAR J. A. RINELL 70 ÅR.

Den 27 nov. fyller missionär J. A. Rinell, Kiaochow, Kina, 70 år.

Efter förberedelser för det evangeliska arbetet och missionärskalaset samt efter en kort period som predikant i Fredrikshald i Norge utreste Rinell till svenska baptistsamfundets missionsfält i Shantung, Kina, 1894. Sin gärning som missionär har han utfört vid Kiaochow huvudstation, som han föreställt och förestår, med tillhörande utstationer; där under årens lopp församlingar flerstädes bildats. I 1944 har han hittills fått tjäna, under vilken tid han hittills fått bevitna, huru Kristi Rike segrat, i det att Härliga sködar härts på den del av det stora Mittens rike, där vårt samfund har sitt verksamhetsfält.

På bemärkelsedagen.

SJUTTIOÅRIG DALA-PREDIKANT.

Den 18 nov. uppnår pastor Eric Ericsson, Falun, 70 år. I mer än ett halvtsekels del har E tillhört Baptistsamfundet, och den tid han tjänat i ordet och läran, närmar sig femtiotlet års. Sedan han 1880 fullbordat kurs vid Betel-seminariet, hade han pastorsebefattningar intill sekelskiftet. Sedan dess och även en kortare period tidigare har han tjänat som distriktpredikant, senast inom Södra Dalarnas distrikt, där han vid det här laget kan se tillbak på ett 25-årigt arbete. Han har som en ordets förkunnare utfört en trogen gämming och ännu i höstens tid brinner hans nit med klar läsa. Han är ännu ungdomlig till såväl kropp som själ och man lyssnar gärna till hans förkunnelse.

80 år

fyller änkefru Kristina Alkér, 70 år, Nörrlandet, den 20 nov. Sedan 1887 har hon tillhört Hamrånge baptistförsamling med undantag av några år, då baptisterna i Norrlandsdelarna, därtill en man nedlagt hon i yngre dagar ett uppskattat arbete inom söndagskolana område. Även blåbandsverksamheten har varmt omhuldats.

75 år

uppnår den 12 nov. fru Matilda Svensson, Vara, medlem av baptistförsamlingen sedan sekelskiftet.

70 år

uppnår den 18 nov. Karl Oscar Carlsson, Algjöstugan, mångårig och trogen medlem av Blacksta baptistförsamlingen.

70 år

fyllde den 2 nov. handl. C. W. Carlsson, Torbjörntorp. Han har under en lång följd av år tillhört Falköpings baptistförsamling, där han även tjänat som diakon. I missionsarbetet har han verksamt deltagit, och han hemma. Har stött uppställt för Ordets förkunnare.

70 år

uppnår den 13 nov. skräddarmäst. Carl Lundin, medlem av Norrköpings baptistförsamling, där han nedlagt 40-årigt arbete som organist och ledare för sångkören Klippan.

60 år

fyllde köpmannen Hj. Strandqvist, Högsby, den 23 okt., mångårig medlem, diakon och kassör i baptistförsamlingen. Genom sin redliga vandel och gudsfruktan, har han vunnit stor förtroende både inom och

70 ÅR

J. A. RINELL.

Den 27 nov. fyller missionär J. A. Rinell, Kiaochow, Kina, 70 år.

Efter förberedelser för det evangeliska arbetet och missionärskalaset samt efter en kort period som predikant i Fredrikshald i Norge utreste Rinell till svenska baptistsamfundets missionsfält i Shantung, Kina, 1894. Sin gärning som missionär har han utfört vid Kiaochow huvudstation, som han föreställt och förestår, med tillhörande utstationer.

Utom evangelisk predikan, skriftspridning och församlingsvård har det ingått både byggnadsarbete och bibelkoleverksamhet m. m. i hans mera än fyrtioåriga missionsgårdning. Han har även utgivit några böcker och skrifter samt varit en flitig medarbetare i olika tidningar. Vid trevne tillfällen ha makarna Rinell gjort uppehållt besök i hemlandet och därvid hållit föredrag i konferenser och ute i församlingarna i landet. Xwen ha de gjort kortare besök i U. S. A.

C. H. Spurgeon och det engelska baptistsamfundet.

V.P.—12/11/86

I sin senare artikel »I samfundsfrågan» gör red. Alg. Ahlbäck några uttalanden, som synas vara riktade mot den mening undertecknade gjort gällande rörande vad som kan anses vara för baptismen grundläggande. Det är särskilt uttalandet om Spurgeons utträde ur det engelska baptistsamfundet, som kan föranleda ett beriktigande. A. säger: »Vem vill bestrida att Spurgeon var baptist även efter sitt utträde ur det engelska baptistsamfundet eller att hans förening i Metropolitanatsbernaklet var en baptistsförsamling även efter sitt utträde med sin pastor ur samma samfund?» Detta är en fråga, som grundar sig på en enligt min mening alldeles felaktig uppfattning om Samfundet. Gi följdande uttalande.

四

sk
M

Jun att lamma Baptist Union innanför ett
vårs utträde ur den engelska baptistgemen-
skapen, så skulle nog Spurgeon aldrig ta-
git det steg han tog. Han tillhörde liksom
mycket det engelska samfundet efter 1888
som före detta år. Detta framgår av föl-
jand faktum:

Det engelska baptistaamfundets organi-
sation är väsentligen en annan än det
svenska baptistsamfundets. Dessa grund-
läggande organisationsform är de s. k.
»associations», d. v. s. distriktsammanslut-
ningar. Sådana sammanslutningar fanns
det under främst början av det engelska sam-
fundet.

det enda från början av det engelska sammundets historia. Den distriktsförening, som Spurgeon och hans församling tillhörde, hette »London Baptist Association«. Från denna utträdde Spurgeon aldrig, och medlemskapet i denna var konstituerande för tillhörigheten till det engelska baptistsamfundet. Därtill kom,

att de flesta engelska församlingar och ett stort antal enskilda personer vore organiserade i Baptist Missionary Society, ett missionssällskap, som bildades 1792. Det hörde både Spurgeon och hans församling, och från detta sällskap utträdde han heller aldrig. Han tillhörde det och understödde det till sin död. År 1818 bildades bland de engelska baptisterna en organisation, som fick namnet Baptist Union. Till denna kunde enskilda baptister, församlingar, baptistiska skolor och läroverk och även personer, som icke vore medlemmar av baptistförsamlingar, men som ville stödja baptistisk verksamhet vinna anslutning. Även till denna förening hörde pastor Spurgeon och hans församling. Det var från denna sammanslutning, vars ledning antagl. hava skapat för mycket av vissa moderna och rationalistiska tendenser, som Spurgeon med sin församling utträdde fyra år före sin död. Varken han själv eller de engelska baptisterna har gjort något att uttala.

tisterna i övrigt ansågo att detta utråde betydde någon ny ställning till det engelska baptistsamfundet. Spurgeon var efter detta utråde lika hängiven den engelska baptistgemenskapen som förr. Vi ha sett, att vissa historieaktrivare och andra, som icke inta en mot baptisterna vänlig inställning, triumferande påstått, att Spurgeon dock före sin död utträde ur baptistsamfundet och sätta sig till sist hamnade i det rätta färshuset, men vi ha icke förr sett baptister göra något sådant påstående. När nu red. Ahlbäck gjorde det, så beror det väl på förbiende av de fakta jag här anfört, eller också på önskan att framhålla den store Spurgeon som exempel för dem, som i dessa dagar utträde ur det svenska baptistsamfundet. Anledningen må vara vilken som helst visst är i varje fall, att Spurgeon förblev i gemenskap med det engelska baptistsamfundet både i fråga om trooppfattning och organisation ända till sin död. Vi må komma ihåg, att Baptist Union var nägot lejt ansett på Spurgeons tid nu sedan hu Mr. Denne organisation har i grunden varianthet sedan Spurgeons död, framstet genom deklar. J. Eli Stans-
spurson's sista utgåva, utgivet

Redaktör Algot Ahlbäck skriver: 'Jag önskade få en mening tillagd i min artikel. Det är i den period, som börjar: »Pastor Ongman hävdade — — ». Efter orden: — — — fullödigt pingstbudskap i både förkunnelse och upplevelse, »skall inryckas meningen: »Av detta skäl kunde ingen nödvändighet föreligga, för ett utgående ur den baptistiska gemenskapen.» Alltså omedelbart före meningen: »Sådan var pastor Ongmans tanke — — ».

Vi taga därför ånyo in det stycke, som
Äsyftas, jämte tillägget i fråga:

»Pastor Ongman hävdade alltid, att hans och missionens plats var inom de svenska baptistförsamlingarna. »Vår kallelse är att verka inom baptistsamfundet, så länge vi det kunnas», brukade han säga. I motsats till många andra ansåg han, att baptism och pingstväckelse mycket väl kunnna förenas, ja att de bora höra sannan.

Baptisternas gamla ståndpunkt har ju varit, att bibeln skall vara en troende mänskicas avgörande norm för såväl tro och leverne som församlingsordning och verksamhetsprinciper, och det folk, som har en sådan uppfattning, borde ju helt naturligt vara bärare av ett fullständigt pingstbudsak i både förkunnelse och upplevelsé.

Av detta skäl kunde ingen nödvändighet föreligga för ett utgående ur den baptistiska gemenskapen.

Såden var pastor Ongmans tanke, och
samma åsikt har varit rådande i missionen.
Även efter pastor Ongmans främställe, ehu-
ru utskrifterna att kunna behålla densam-
ma underståndom — och ej minst på den
ästa tiden — förfalit vara synnerligen
må.

Detta tillägg gäller red. Ahlbäcks första artikel. Genom ett förbiende blev rättegången ej införd i föregående nummer.

diakonikér), skulle vara den, att jag vägrat
att efterkomma konferensens uttalande i
den ekumeniska frågan. Så var icke fal-
det. Jag mottog meddelandet att jag var
inteständig från Filialpredikanten, genom
hvilken från dess pastor mer än sex mån-
ader före den konferens, då uttalandet i
den ekumeniska frågan gjordes. Det mätte
ärlunda ha varit någon annan orsak till
diakonernas beslut än min vägring att ef-
terkomma konferensens uttalande. Eburu
sagde snälligt, att konferensen trots hårda
meddelanden rätt att uttala sig om enskilda med-
lemmars ställning i en sådant fråga, så han
jag följt handlist efter ordalydelsen i
konferensuttalandet. Om man med den
ta resolution menat något annat än vad
jag ansett att den innehöll, det vet jag
icke. Det förefaller mig dock underligt,
att broder Ahlåck är så män om att kon-
ferensens beslut skola efterleyas. Tänk om
konferensen skulle besluta något, som
inget i en för Grebromässan ogynnsam
ärkännande. Skulle broder Ahlåck då också
vara här på sitt män sätte, att ej efter
konferensens beslut? Jag hoppas att alla
medlemmar icke skall fåta några
andra beslut, ty det kunde ju betyda, att
den uttalade sig i frågor, som låge utom
dess befogenhet.

Må det också tillåtas mig att inlägga en stilla gossaga mot bröder Ahlbäckas uttalanden, att alla pingstvänner och alla döpta medlemmar av svenska Misjonärskyrkan är baptister, fastän de icke kallas så. Vad skola männe pingstvänner säga om detta! Jag hörde Hyligen en pingströrelsens ledande man i mycket starka ordalag göra gällande, att Örebro Missionsföreningens medlemmar och ledande man, icke alla voro några riktiga pingstvänner. Han menade, att de icke kände dess rätta pingstdanen, då de ju icke är ett levit-frihet. Men nu vädjer broder Ahlbäck, att alla pingstvännar ärö baptister. Ar icke detta bara en lek-mördord? Må baptisterna få vara baptister, så länge de vilja vara det, och pingstvännerna pingströrelser. Jag troz icke att de två komma ihågna, om vi icke få uppleva en förtroende, som upphär våra hagen för vad de föreläser, som upphär våra hagen för vad de föreläser. Till din hör man icke göra sig något. Jag troz, att pingströrelsen har en uppdrag, när din i trohet mot vissliper verkar till att visa minnen om den tiden, som varit lång sedan baptister.

J. A. RINELL

Den 27 nov. fyller missionär J. A. Rinnell, Kiaochow, Kina, 70 år.

Efter förberedelser för det evangeliska arbetet och missionärskallet samt efter en kort period som predikant i Fredrikshald i Norge utreste Rinell till svenska baptistamfunds missionsfält i Shantung, Kina, 1894. Sin gärning som missionär har han utfört vid Kiaochow huvudstation, som han föreställt och förestår med tillhörande utstationer.

Utan evangelisk predikan, skriftspridning och församlingsvård har det ingått väldigt få missionsföreningar. Men i hemsöns mera än fyrtioåriga missionsförföring har man även utgivit några böcker och skrifter samt varit en flitig medarbetare i olika tidningar. Vid tressne tillfällen ha maskarna Rinell gjort uppehållsbesök i hemlandet och därvid hållit föredrag i konferenser och ute i församlingsarna i landet. Även ha de gjort kortare besök i U. S. A.

Den 27 nov. kyrklig missionär, Klaochow, Kina; 170 kr.

Efter förberedelser för det arbete och missionären i en kort period som predikan rikshald i Norge utreste Rinell ska baptistförsamlingen i Shantung, Kina, 1894. Sin gis missionär har han uträttat vid huvudstation, som han före förestår, med tillhörande utrustning.

Utom evangelisk predikningspridning och församlingssvärldingått både byggnadsarbetet och skoleverksamhet m. m. i handfyrkärtiga missionsföreningar, även utgivit några böcker, och samtidigt varit en flitig medarbetare i tidningar. Vid trema tillfälle karna Rinell gjort uppakatiskt hemlandet och därvid hänt konferenser och utställningar. Xven ha de gjort kort i U. S. A.

Sk K

Jun
i våra
verksa
För
kvinnan
och 1
de ha
många
de på
att ele
För de
och si
nna.

No
gång.
försam
ifrån I
skall
bör År
Guds v
sina s
Unde
inaktiv
grund
betat I
Lära
Rinell
ner ha
terkan
utom h
i ett p
Horizo
avgående
ning i
ket de
Mitt
vara in
fönböner
arbetarn

ga, som grundar sig på en enligt min mening alldeles felaktig uppfattning om Spurgeons förhållande till det engelska baptistförsamfundet. Jag vägar med stod av historiska fakta, att Spurgeon aldrig utträdder ur det engelska baptistförsamfundet, varför ej men att tor vitryckte det engelska baptistförsamfundet i betydelse av trosgemenskap, eller organiseras med förfogemanskap. Hade hans åtagd 1888

att lämna Baptist Union inneburit ett utträde ur den engelska baptistgemenskapen, så skulle nog Spurgeon aldrig tagit det steg han tog. Han tillhörde lika mycket det engelska sammundet efter 1888 som före detta åg. Detta framgår, av följande faktat:

Det engelska baptistförsamfundets organisation är väsentligen en annan än det svenska baptistförsamfundet. Dessa grundläggande organisationsform är de s. k. associations, d. v. s. distriktsammlutningar. Sådana sammanslutningar fanns det ända från början av det engelska sammundets historia. Den distriktsföreningen, som Spurgeon och hans församling tillhörde, heter »London Baptist Association». Från denna utträddes Spurgeon aldrig, och medlemskapet i denna yrkostituerande för tillhörigheten till det engelska baptistförsamfundet. Därtill kom, att de flesta engelska församlingar och ett stort antal enskilda personer varo organiserade i Baptist Missionary Society, ett missionssällskap, som bildades 1792. Dit hörde både Spurgeon och hans församling, och från detta sällskap utträddes han heller aldrig. Han tillhörde det och understödde det till sin död. År 1819 bildades bland de engelska baptisterna en organisation, som fick namnet Baptist Union. Till den här kunde enskilda baptister, församlingar, baptistiska skolor och läroverk och även personer, som icke varo medlemmar av baptistförsamlingar, men som ville stödja baptistisk verksamhet vinna anslutning. Även till denne förening hörde pastor Spurgeon och hans församling. Det var från denna sammundedas viste ledning endast hvarvurit det mycket att vissa moderna och rationalistiska tendenser, som Spurgeon med sin församling utträddes fyra år före sin död. Varken han själv eller de engelska baptisterna, övrigt anser, att detta utträde betyde någon ny ställning till det engelska baptistförsamfundet. Spurgeon var efter detta utträde lika medlem i den engelska baptistgemenskapen som förrut. Vi ha sett, att vissa historiekrivare och andra, som icke inte en mot baptisternas vanlig inställning, triumfarande part, att Spurgeon dock före sin död utträddes ur baptistförsamfundet och sättdes till sist hamnade i det rätta firahuset, men vi har dock sett baptister göra något sådant påstående. När nu red. Ahlbäck gjorde det, så beror det väl på förbiende av de fakta jag här anfört, eller också på önskan att framhålla den store Spurgeon som exempel för dem, som i dessa dagar utträda ur det svenska baptistförsamfundet. Anledningen må vara vilken som helst, visst är i varje fall, att Spurgeon förblev i gemenskap med det engelska baptistförsamfundet. Både i fråga om trospredication och organisation ända till sin död. Vi må komma ihåg, att Baptist Union var något helt annat än Spurgeons tid. Nu vad den nu är. Denne organisation har i grunden förändrats sedan Spurgeons dagar, främst genom doktor J. H. Shakespeare's oförtrutna arbete i detta syfte.

Jag nödgas tyvärr även rätta en annan icke fullt exakt uppgift, som givits her, på förförsamling. Red. Ahlbäck påpekar, att anledningen till att understöddes blivit förvägrad att tala i några församlingar, bl. a. i Filadelfiakyrkan (genom beslut i Filadelfiaförsamlingen i Örebro

der A. vill ge något värde står i högsta

läser man med undran de egen-
orden om att man kan anse sin
allt ärlig till sambandet trots
icke på något sätt vill un-
arbete. Kan detta förenas?

Hur går det med ett
ing eller ett folk, som
handla så?

alla
lera saker till
er mig emot
sider. Det
ligt in-
det
all-

höra sanningen.

Baptisternas gemenskapsställning har ju varit, att bibeln skall vara en troende mänskicas avgörande norm för såväl tro och leverne som församlingsordning och församningsprinciper, och det folk, som har en sådan uppfattning, borde ju helt naturligt vara bärare av ett fullsöligt pingstbudsak i både-förkunnelse och upplevelse.

Av detta skäl kunde ingen nödvändighet föreligga för ett utgående ur den baptistiska gemenskapen.

Sådant var pastor Ongmans tanke, och samma åsikt har varit rådande i missionen även efter pastor Ongmans främfall, eftersom utsikterna att kunna behålla densamma understundom — och ej minst på den sista tiden — förefallit vara synnerligen små.

Detta tillägg gäller red. Ahlbäcks första artikel. Genom ett förbiende blev rättelsen ej införd i föregående nummer.

diskonkår), skulle vara den, att jag vägrat att efterkomma konferensens uttalande i den ekumeniska frågan. Så var icke fallet. Jag motog meddelandet att jag var utestängd från Filadelfiakyrkan genom brev från dess pastor mer än sex månader före den konferens, då utalandet i den ekumeniska frågan gjordes. Det måste åklunda ha varit någon annan orsak till diskonkårs beslut än min vägran att efterkomma konferensens uttalande. Eburus angå, att konferensen icke hade någon rätt att uttala sig om enskilda medlemmars ställning i en sådant fråga, så har jag lojalit handlat efter ordalyselsen i konferensuttalandet. Om man med den på resolution menat något annat än vad jag anser att den innehöll, det vet jag icke. Det förefaller mig dock underligt, att broder Ahlbäck är så män om att konferensens beslut skola efterleyas. Tänk om konferensen skulle besluta något, som ginge i en för Örebroföreningen ognynsam riktning! Skulle broder Ahlbäck då också säga, att man måste sätta sig efter konferensens beslut? Jag hoppas vår allmänna konferens icke skall fatta några sådana beslut, ty det kunde ju betyda, att den uttalade sig i frågor, som låge utom dess beslegenhet.

Mi det ovan tilläts mig att inlägga en stilla gengång med broder Ahlbäcks uttalande, att alla pingstvänner och alla döpta medlemmar av svenska Missionsförbundet är baptister, fastän de icke kallas så. Vad skola männe pingstvänner mänsaga om detta? Jag hörde nyligen en pingströrelsens ledande män i mycket starka ordalag göra gällande, att Örebro Missionsföreningens medlemmar och ledande män, icke alla varo några riktiga pingstvänner. »Han menade, att de icke hade aden rätta pingstandar, då de ju icke gjett ut i frihet». Men nu siger bröder Ahlbäck, att alla pingstvänerna är baptister. Att icke detta bär en liten med ord! Att baptisterna är våra baptister, så länge de vilja vara det, och pingstvänerna pingstvänner. Jag tror icke att de två kuhorna förenas, om vi icke få uppleva en väckelse, som öppnar våra ögon för vad som är det stora väsentliga i kristendomen: livet i Kristus och gudsgemenskapen. Till dess bör man icke göra sig några illusioner. Jag tror, att pingströrelsen är det innehåller dess undergång, och ingen må förtänka oss om vi icke utan vidare vilja gå med på detta. Baptismen hade dock lett mycket för Guds sak i världen och överallt i världen, innan någon visste något om pingströrelsen. Vi äro därför nog att tro, att den kommer att leva sitt liv även i fortsättningen t. o. m. pingströrelsen skulle få ännu fler medlemmar från baptistförsamlingarna än vad den hittills fått. Men jag är viss om att baptistförsamlingarna önska leva i ett broderligt förhållande till pingströrelsen, osöde få detta. Men då måste anhängare av denna rörelse, vare sig de finnas inom eller utan baptistförsamfundet, vara lojala mot dessa församlingar, och erkänna deras rätt att få leva och verka enligt sin egenart och den kallelse de tro var.

N. J. Nordström.

Svensk-kinesisk konferens

V.P. Högtidsdagar i Wangta.

Årets svenska-kinesiska konferens hölls den 9–14 okt. i Wangta. Församlingen därstädde hade också den stora glädjen att på konferensens första dag få invigas i sitt nya, vackra kapell. Det finns nu ökade möjligheter för församlingen att vinna framgång, sedan den fått sin lokalfråga lyckligt löst. Matte Guds välsignelse till i fortsättningen över missionsarbetet även på denna del av vårt Kina-fält!

En stor skara ombud hade infunnit sig, representerande alla våra tio församlingar. Sessionerna varo mycket talrik besöks, och vid kvällsmötena kunde icke alla åhörare beredas sittplatser. Man trängdes åtskilligt nära vid dörren. Det kan aldrig elgas redan i början, att det var en synnerlig god konferens. Däröförfäddes f. ö. endast en morgon. Men så var också det andliga intäget mycket starkt. Varje morgon kl. 6 hölls motbön. Så hölls predikningar och föredrag varje för- och eftermiddag, och på kvällarna hölls väckelsemöten. När tid var över, så handlades praktiska verksamhetsfrågor.

Ett mycket värdefullt möte i konferensen gjorde en bekant svensk bröder, en presbyterian från Ningbo. Han holl tydne starkt upp, sammade föredrag över ämnet: »Tiondegränden. Det här intill till vardagliggörerna att få lysna till en sådan intelligens och andemätad förkunnelse. Det därför är en tacksamhetston genom ens själ vid tanken på att Kina ändå har en skara helhjärtade begåvade vittnen som holt gott in under Kristi kryv. Man kan utan överdrift säga att pastor Djang behärskade sitt ämne suveränt, vilket i förefäning med den tekniskt fullständige framställningen och den personliga gripenheten icke kunde annat än tvinga den sömnigaste och slöaste åhörare. Ett nittiotal personer anteknade sina hämmän som ett ytter bevis på att man händanefter ville gå in för principen att ge Herren tionsdagen sina inkomster. Matte de och meddelade närd att hålla de inför Gud givna.

Bland övriga föredragymål var missionären evangelisten Kao Sheng-hans, som handlade om nödvändigheten av lämpliga ledare, kraven, som bör ställas på dessa, samt deras utbildning. I analysen till bröder Kao skräckte och varmhjärtade föredraget, dess eftertan på infödda pastorer. Den frågan är allt pass viktig, till och närvarigen måste löses inom vår missions. I och med att församlingarnas anslutning och medlemmatalet ökas, så blir det mer och mer ogoerligt, för att ligga ej absolut omöjligt, för missionärerna att hinna med alla uppgifter. Och vidare: missionären, hur duktig och tränad han än månde vara, vinner dock aldrig den fortföringen med församlinglivet innerstida, som är förutsättningen för en effektiv sjukhusvård. I detta hänseende distanseras han ohjälpigt av den inföide pastorn, ett förhållande, som ju endast är glädjande. »Kinas frälsning genom kineserna», den satsen är nog värd att begründas.

Ett bland de mera viktiga verksamhetsfrågor, som man samtalade om, var arbetet i Ih-chao. Verksamheten i nämnda stad har under flera år skötts av en evangelist. Missionär ha också då och då besökt Ih-chao-fältet. Br. Sten Lindberg har nedlagt ett förtjänstfullt arbete där, och för närvarande har br. Martin Janson ansvarat för arbetet i Ih-chao. Det stora svärdet från övriga missionsstationer samt missionärens övriga arbetsuppgifter utgöra dock mycket stora hinder för tätare besök och förtjänstfullt arbete där, och intensivt evangeliationsarbete. Flera gånger har det framställts önskemål från den lilla församlingen, att en missionär-familj skulle bosätta sig i Ih-chao, och även i framtiden en sådan begär. Det stora folkets och av ingen protestantisk mission annu och upprörande området skulle genom öppnandet av en missionsstation tättre kunna bearbeta. Ih-chao-evangelisten,лик och resebidrag ha under några år bestrikt av våra kinesförsamlingar samt genom bidrag av missionärer. Även i år insamlades under konferensen löften och kontakter omkring 820 doll.

WORSHIPERS OF THE GREAT ASPEN IN KIAOHSIEN

Kiaochien, Oct. 17.—In the western suburb of the city of Kiaochien grows the large aspen which recently has been elevated to a god by increasing numbers of natives. This veneration is not due to the air giving the foliage its tremulous character. This particular poplar is said by believers to have miraculous healing power over divers diseases.

In spite of the Public Safety Bureau prohibiting the payment of divine honours to this Populus tremula crowds are daily increasing around it. People have not only come from Kiaochien but also from Kaomi, Pingtu and Tsingtao. Your correspondent saw a great number of girls and old women worshipping during the daytime. Many worship at night in the light of lanterns.

Good business is made by sellers of paper and incense to the worshippers. They latter travel some distance from the aspen in the river bed. Facing it they first burn their paper and then light their incense. A cup of water is placed beside the incense. Prayers are said. During this religious exercise it is believed that the water is transformed to medicine. It is then carried home and given to those who are affected by various diseases. Rumours are afloat that people have been healed and petitioners increase therefore in numbers.

That superstitions are so deeply rooted amongst a certain section of the Chinese people seems almost incredible in this enlightened twentieth century. When having witnessed the devotional exercises in honour of the aspen-god one cannot but be convinced of its reality.

Yttre missionsfältet

Svensk-kinesiska kvinnoförbundet.

Det var stora högtidsdagar i Wangta den 8–14 okt. I det nybyggda kapellet, som samtidigt invigdes, avhölls då vår Svensk-kinesiska konferens. Våra kamrater, Hellen och Oscar Rinell samt deras kinesiska medarbetare, hade haft ett drygt arbete med att få allt klart för att mottaga gäster från olika håll. Men de hade lyckats väl i sin uppgift, allt var så väl ordnat och det vilade högtidsstämning över mötens från början och till slut.

Kvinnoförbundets tionde årsmöte började med öppningsmötes rad. Från olika lokalföreningar hade ombud mött upp. Det var en väcker samling, som representerade kvinnorna på vårt fält. Hjärtat fylldes av tack och lov till Herren för vad som ändå vunnits bland kvinnorna under år som gick. Många av dem intogs nu en ledande ställning på olika områden. En del är goda instruktörer och mödrar som söka höja de kinesiska hemmen.

Mötet börjades med att sjunga sången: »Verka ty natten kommer». Sångarens manning blev också den ton som genomgick hela mötet. Å Wangtais Kvinnoförbundet vägnar hälade vi varmt och hjärtligt välkomna av Hellen Rinell. Hon påminde om förmånen och välsignelsen att få vara med i vingårdarbetet och att Herren vill att vi alla ska taga del. Därefter intog ordföranden, fru Kiang, sin plats och inleddé mötets förflyttningar. Förbundet består nu av 6 st. lokalföreningar med till sammans 225 medlemmar. Under året har insamlats mex. dollars 194:24. Dessa medel används dels för direkt evangeliskt arbete och dels för välgörande ändamål. Per vårt barnhem insamlas friligen medel och dessutom förfärdiga systrarna en del ekor och kläder för samma ändamål.

Föredrag hölls över följande ämnen: 1) Huru skräckten kristen bevara den samma troen och läran. 2) Kvinnans skyldighet mot sitt barn. Så behandlades frågan huru få bättre sitt upphåll i intresset inom föreläsningsarna och på lämpligt sätt vinna andra och beledts: 1) Att medlemmarna ska slöka sig i kontakt med varje kvinnlig församlingamedlem, 2) Söka stå i kontakt med församlingar, som saknar kvinnoförbund, 3) Söka få hand om medlemmar som komma från annan ort.

Tillfälle gavs för systrar, som under året tjänat som bibelkvinnor att heddela om kvinnobedynetet ute på fältet. Dessa meddelanden frammanade glädje och tankamhet för segrar som vunnits, men de minnade också till mera böni. Många svårigheter möts i arbetet och mycket återstår att vinna.

Genom detta hela meddelande önskar Kvinnoförbundet alla sina varma fridrar till de kärva missionsvänerna i Europa. Låt oss få veratlänneslutna i Europa!

Ehrligt uppdrag Mathilda Persson.

Thure Skoglund.

Svensk-kinesiska konferens.

Högtidsdagar i Wangtsai

Årets svenska-kinesiska konferens hölls den 8–14 okt. i Wangtsai. Församlingarna därutöver hade också den stora gläden att på konferensens första dag få inviga sitt nya, vackra kapell. Det hämsade många möjligheter för församlingar att vianta framtid, sedan de fått en lovad fruktlighet. Många gudar väntades till i fortsättningen över misionsarbetet även på denna del av vårt hems-fält!

En stor skara ombud hade ifrånuit sig representanterade alla våra församlingar. Sessionerna varo mycket talrik besöpta, och vid kvällsmötet kunde icke alla åhörare beredas sittplatser. Man trängdes åtskilligt nere vid dörrarna. Det kan gärna sägas redan i början, att det var en synnerligen god konferens. Därom rände f. s. endast en mening. Men så var också det andliga instaget mycket starkt. Varje morgon kl. 6 hölls motombön. Så hölls predikningar och föredrag varje före- och eftermiddag, och på kvällarna hölls väckelsemöten. När tid var över, så handlades praktiska verksamhetsfrågor.

Ett mycket värdefullt meddelande i konferensen gjorde en missionsvisebroder, den presbyterianiske pastor Djang. Han höll två gånger starkt uppdrag ommede föredrag över ämnet: »Tiondegränden». Det körde in till världsligheterna att få lyssna till en sådan intelligént och andemittlad förklarande. Det därför rände en tanksamhet genom ens själ vid tancken på att Kina ändå har en skara helljärtade bekvämde vittnes, som helt gott inrädder Kristi krav. Man kan utan överdrift säga, att pastor Djang behärskade sitt ämne suveränt, vilket förföring med den tekniskt fulländade framställningen och den personliga gräpenheten icke kunde annat än lämna den sönningaste och sörjaste åhörare. Ett mittiotal personer anteknade sina namn såsom ett yttre bevis på att man händester ville gå in för principen att ge Herren tillsyn över sina inkomster. Många de dock kom ihåg, nöd att hålla upp inför Gud givna hopp.

Bland övriga föredrag måste särskilas evangelisten Kao Sheng-hans, som handlade om nödvändigheten av lämpliga ledare, kraven, som börd ställas på dessa samt deras utbildning. I analysering till br. Kao's berättelse och varmhjärtade föredraget vades ejfarat kristen på infödda pastorer. Den frågan är så pass viktig, att den snarliggen måste lösas inom vår mission. I dock med att församlingarnas antal ökade och medlemsantalet ökas, så blir det mer och mer oönskligt, för att inte ejta absolut omöjligt, för missionären att finna med alla uppgifter. Och vidare: missionären, hur duktig och tränad han än månde vara, vinner dock aldrig den förtrogenhet med församlingens innersta, som är »bränningens för en effektiv sjuhärad». I detta hänseende distanseras han ohjälpligt av den infödda pastorn, ett förhållande, som ju endast är glädjande. »Kinas främsting genom kineserna», dvs satsen är nog värld att begrundas.

En bland de mera viktiga verksamhetsfrågorna, som man samtalade om, var arbetet i Ih-chao. Verksamheten i nämnda stad har under flera år skötts av en evangelist. Missionären har också då och då besökt Ih-chao-fältet. Br. Sten Lindberg har nedlagt ett förtjäNSTFÖRARBETE där, och för närvärande har br. Martin Jansson ansvarat för arbetet i Ih-chao. Det stora avståndet från övriga missionsstationer samt missionären övriga arbetsuppgifter utgöra dock mycket stora hinder för tätare besök och för ett mera planmässigt och intensivt evangelisationsarbete. Flera gånger har det framställts önskemål från den lilla församlingen, att en missionärsfamilj skulle bosätta sig i Ih-chao, och även i år framkom en sådan begär. Det stora, folkrika och av ingen protestantisk mission ännu ockuperade området skulle genom öppnandet av en missionsstation tillsyns kunna bearbeta. Ih-chao-evangelistens lön och resebidrag ha under några år besträttas av våra kinesförsamlingar samt genom bidrag av missionärer. Även i år insamlades under konferensen i löften och kontanter omkring 320 bolalar.

En hel del smärsiga frågor behandlades likaså, vilka emellertid här sakna sitt in-

WORSHIPPERS OF THE GREAT ASPEN IN KIAOHSIEN

Kiaohsien, Oct. 17.—In the western suburb of the city of Kiaohsien grows the large aspen which recently has been elevated to a god by increasing numbers of natives. This veneration is not due to the asp giving the foliage its tremulous character. This particular poplar is said by believers to have miraculous healing power over diverse diseases.

In spite of the Public Safety Bureau prohibiting the payment of divine honours to this Populus tremula crowds are daily increasing around it. People have not only come from Kiaohsien but also from Kaomi, Pingtu and Tsingtao. Your correspondent saw a great number of girls and old women worshipping during the daytime. Many worship at night in the light of lanterns.

Good business is made by sellers of paper and incense to the worshippers. They latter kneel some distance from the aspen in the river bed. Facing it they first burn their paper and then light their incense. A cup of water is placed beside the incense. Prayers are said. During this religious exercise it is believed that the water is transformed to medicine. It is then carried home and given to those who are affected by various diseases. Rumours are afloat that people have been healed and petitioners increase therefore in numbers.

That superstitions are so deeply rooted amongst a certain section of the Chinese people seems almost incredible in this enlightened twentieth century. When having witnessed the devotional exercises in honour of the aspen-god one cannot but be convinced of its reality.

tressa att referera. Det är ganska naturligt, att en mission, som lever och visar sig vara utvecklingsfördig, driften skjuter nya skott. Men det gäller och att ha klar blick för metoder och verksamhetsformer, vilka uppfyller sätet en given foljd, av utvecklingens egen skapande krafft. Och det som aldrig får forgåta-som missionens Alfa och Omega, såsom själva nerträdan i missionens huvudvärld, det är det genom den helige Ande hjälpe och brinnande hjärta. Herren hjälper oss att kunna vara brinnande missionärer, som skapa brinnande församlingar!

Slutligen några statistiska uppgifter. Under senaste året ha ett 250-tal döpt och förenats med de 10 församlingarna. Hela medlemsantalet var vid konferens årets slut 4,243. 40 värddagskolor ha varit i verksamhet, i vilka omkring 1,850 elever undervisats. I missionens barnhem ha 26 skyddalingar helt och hället erhållit vård. De på fältet insamlade medlen uppgår till 19,500 Mex. dollar.

»Icke åt oss, Herre, icke åt oss, utan åt ditt namn giv årah för din näde, församlingens skul!» Ps. 115: 1.

Thure Skoglund.

fältet

Svensk-kinesiska kvinnoförbundet.

Det var stora högtidsdagar i Wangtsai den 8–14 okt. I det nybyggda kapellet, som samtidigt invigdes, avhölls då vår Svensk-kinesiska konferens. Våra kamrater, Hellen och Oscar Rinde samt deras kinesiska medarbetare, hade haft ett drygt arbete imed att få allt klart för att mottagna gäster från olika håll! Men de hade lyckats väl i sin uppgift, allt var så väl ordnat och det välvde högtidstämning över mötens från början och till slut.

Kvinnoförbundets tionde årsmöte började mötens rad. Från olika lokalföreningar hade ombud mött upp. Det var en väcker samling, som representerade kvinnorna på vårt fält. Hjärtat fylldes av tack och lov till Herren för vad som ändå vunnits bland kvinnorna under år som gått. Många av dem intaga nu en ledande ställning på olika områden. En del är goda lärstrur, och mödrar som söka höja de kinesiska hemmen.

Mötet börjades med att sjunga sången: »Verka ty natten kommer». Sångaren manning blev också den ton som genomgick vårt möte. Å Wangtsais kvinnoförbundet vägnar hälsades vi varmt och hjärtligt välkomna av Herrin Kiang. Hon påminde om förmånen och välmiganen att få vara med i vingårdarbetet och att Herren vill att vi alla ska taga del. Därefter intog ordföranden, fru Kiang, sin plats och inledde mötets förhandlingar. Förbundet består nu av 8 st. lokalföreningar med till sammans 226 medlemmar. Under året har insamlats mex. dollare 194:24. Dessa medel ha använts dels för direkt evangeliskt arbete och dels för välgörande ändamål. För vårt barnhem insamlas årligen medel och dessutom för färdiga systrarna en del skor och kläder för samma ändamål.

Föredrag hölls över följande ämnen: 1) Huru skall en kristen bevara den sanna tron och läran. 2) Kvinnans skyldighet mot sitt barn. Så behandlades frågan huru på bästa sätt upphållna intresset inom församlingar och på lämpligt sätt vissa andra och bösluts: 1) Att medlemmarna ska sätta sitt i kontakt med varje kvinnlig församling medlem, 2) Söka sätta i kontakt med församlingar, som sakna kvinnoförbund, 3) Söka hand om medlemmar som kommer från annan ort.

Tillfälle gavs för systrar, som under året tjänat som bibelkvinna att meddela om kvinnearbetet ute på fältet. Dessa meddelanden frammanade glädje och tacksamhet för segrar som vunnits, men de mätade också till mera bö. Många svärigster möta i arbetet och mycket återstår ännu att vinna.

Genom detta lilla meddelande önskar kvinnoförbundet sända sina varma fridsöner till de kala missionärerna i fältet. Låt oss få vara inneslutna i Edra förbörner!

Erligt uppdrag Mathilda Persson.

20 miljoner nödlidande

genom senaste översvämmningarna i Kina.

Morgonbladet 25/10/35
**Skadegörelse på egendom
för över 1/2 biljon dollars.**

VINTERN MOTSES MED BÄVAN.

börjande naturkatastrofens omfattning
lämnas.

Kiaochow i oktober.

Om tillståndet i de genom de senaste viktiga områdena är oversvämmade områdena under augusti, förklarade Hsu Shih-yin, ordförande för The National Flood Relief Bureau, att Yangtze-översvämmningen ensamt hade krävt 100,000 mäniskoliv och lämnat 14,000,000 hemlösa. Han sätter att de berörda skadorna över ett vattenkadat område på 100,000 kvadratkilometer var i närheten av 300,000 mexic. dollar. Detta gäller endast Yangtze-dalen.

Tjugu miljoner nödlidande.

Fortsättning från 1:a sidan.

som i år drabbats av översvämmningar, äro Kiangsu, Huuan, Hopai, Fukien, Shansi och Kwangtung.

Efter att ha företagit en officiell inspektionsturné genom de översvämmade områdena under augusti, förklarade Hsu Shih-yin, ordförande för The National Flood Relief Bureau, att Yangtze-översvämmningen ensamt hade krävt 100,000 mäniskoliv och lämnat 14,000,000 hemlösa. Han sätter att de berörda skadorna över ett vattenkadat område på 100,000 kvadratkilometer var i närheten av 300,000 mexic. dollar. Detta gäller endast Yangtze-dalen.

I Gula flodens dalgång var förhållandet fruktansvärt allvarligt. I Hu's rapport för detta område beräknas 5,500,000 hemlösa i provinserna Shantung, Hopai och Honan. Översvämmningsområdet omfattar 40,000 kvadratkilometer och totalförlusten var även approximativt 300,000,000 mexic. doll. Ensam i Shantung har mer än 41,250,000 man (= kinesiska tunnland) förstörts genom översvämmning, och de materiella skadorna beräknas till 250,000,000 dollar med sammanlagt 3,500,000 flyktingar.

Ingen kan beräkna storleken och nöden av 1935 års översvämmningar förrän vintern börjar, men det är säkert att det då kan förväntas ett intensivt och utbreddt lidande. Yangtze- och Gula flodens översvämmningar torde redan beröra omkr. 20 milj. mäniskor. Tills datum kan väl ingen precis ange huru många personer omkommit till följd av naturkatastrofen, antalet måste i varje fall överstiga 200,000. Förlusterne i egendom är även oberäkneliga. I runt tordas de överstige en halv biljon dollar.

Många av de svältande leva kvar i sina ruinerade hus, ty de vilja ej övergiva de miserabla relikerna efter sina forna boningar. Snart kommer vintern, då miljoner flyktingar, vilka för att rädda livet lämnat allt vad de ägde i sticket, icke kunna skydda sig mot den bitande kölden med annat än de lätta sommardräkter de bort, då ölyckan kom. De måste frysas ihjäl, om de ej få hjälp.

Förutom dessa materiella svårigheter utsätts många för sjukdomar i samband med översvämmningen. Marken omkring boningshusen är genomdränkt av flodvattnet och blir alsträngplatser för moskiter. Personer, som nu

är. Där flyktingar tvingas att samlas i stora koncentrationsläger under osanitära förhållanden föreligger alltid en allvarlig risk.

När skörden förstörts och boningshusen sannanfallit måste familjen på något sätt söka dra sig fram. Familjen lämnar kanske kvar en person på sin egendom för att bevakat hela hemmet övergivna reliker, medan de andra resa sin väg och bli tiggare. De kanske förmå livnära sig till hösten på detta sätt, men då måste de ha kläder och sängkläder. Det är då ej sällan upplösningen av familjen hotar. Flickor och unga hustrur kanske säljas och unga män nedgas inskriva sig i armén som soldater i sikt att därmed försörja sig eller rent av bli banditer.

Under dylika förhållanden är familjen upplostd och detta utgör översvämmningens svåraste konsekvenser för de överlevande, långt allvarligare än de materiella skadorna.

Det framgår av denna summariska överblick av situationen just nu å de översvämmade områdena i Kina att omfattande nödhjälpsförförder måste genast vidtagas för dessa lidande miljoner. Nationalregeringen äger ovan omtalade nationella nödhjälpskommissioner för att dels bringa de hemlösa och svältande försörjning, och dels tillämpa moderna vitskrap och ingenjörskonst vid bekämpandet av översvämmningen. Några provinserna regeringar har i sina respektive huvudstäder också skapat organisationer med liknande syfte.

Nationalregeringen gör sitt bästa, liksom de provinsiella och lokala myndigheterna, men vid sådanne allvarliga naturkatastrofer återstår mycket för privata organisationer och individer att göra. För ett så utarmat land som Kina är behovet av uppmuntran och hjälp även från utlandet i ögonenfallande. Svenska Baptismissionen har funnit ett ypperligt evangelisationsställe i flyktingarnas koncentrationsläger. Något över ett hundra alfabeter bland dem undervisas i våra skolor. Lokala kampanjer för insamling av medel har organiseras i Kina och utlandet för att lindra nöden bland Kinas miljoner. Generalissimo Chiang Kai-sih har föreskrivit att de medel, som insamlats för att uppföra en minnesbyggnad till hans här i Shanghai, skola i stället användas för de nödlidande. Under gångna tider ha kineser hemma och borta samt deras vänner överfållt ej låtit beaktansvärd appeller för att rädda mäniskoliv förklinga obörda.

Vi tro att filantropiskt sinnade män och kvinnor i varje land nu ska skola Kina.

Oscar Rinell.

Om tillståndet i de genom de senaste viktiga översvämmningarna särskilt svårt utsatta områdena i Kina har missionär Oscar Rinell tillställt Svenska Morgonbladet nedanförda korrespondens, vari direktören en sammansättning över den

intervallande års naturkatastrof torde vara den mest omväxlande och fruktansvärd Kina upplevt sedan Tao Kuangs regeringstid i början av förra seklet, då det kinesiska folket drabbades av liknande olyckor. Eller ingen exakt beräkning är möjlig kan en rätt bra idé om att

strickningen av skadorna erhållas genom avlägen publicerade approximativa statistiska uppgifter. Översvämmningarna denna sommar beröra enligt The China International Funine Relief Commission ika mindre än 10 provinser i Kina. Av dessa provinser är Shantung tydlig den svärsta offret. De därmed mest allvarligt berörda provinserna är Kiangsu, Hunan och Kiangsi. Andra provinser,

(Forts. s. sid. 5)

Innoförbundet.

Detta högtideligt i Wangska
stiftet levde, enligt att vi
kunna konstatera. Vars kunnar
öfver och teos. Rindal hänt deras ki-
n. särskilda händelse hett att drygt
med att få allt tillförlit att omfatta
från sista hall. Men de hade lyck-
ats ännu, att varit väl
ord.

Detta förförfattning
från sista och till slut
nördabets tödade brända borts
en rad. Får olika lokatörer
område sätta upp. Det var en suc-
cifring, som representativa kvinnor
varje gång. Hjärtat sättaes av trak-
till. Herren till vad som nu vun-
nud. Kvinnorna under åf son gärt
av dem intaga till en ledande ställ-
t åtika området. En del är goda
och undrar som de här de kri-
bemålen.
börjades med att sjunga sågen:
"Ty nation kommer! Singarens ma-
lef körs den komma genomsjök
öfver." *Westerlän* Kunugömmaren
hittades i sängen och dödlig
na. "Herr Rindal." Hon påminde
månen oob välgivningen att ja var
välgerdarsöd och att Herren vil-
alla sköls faga del. Därofver intog
uden, fr. Kiang, en plats och inge-
nödiga förhandlingar. Förbundet be-
kräftades med tillståndet att till
150 medlemmar. Under kost har
det max. dollars pris. Dessa me-
dlemmar är förtroendevalda
och rättigheter för lika medlemmar
och deras förlikande landstads
och bantians landsbygd. Fördelen medel
sätter förtroende medlemmar i del
höger för egen handslit.
Lag tillde över följande ämnen: 1)
skaffa en kristen buren den sanna
i Kristus. 2) Kunugömmarens förtroende
ur. 3) Behandla dem trogen hur
a det svenhälla häntet från
1900 och på längre tid i hela andra
åren. 4) Att medlemmarna skola
i kontakt med varje kristen och
medlemmar. 5) Söta ut i kontakt
medlemmar, som spina kyrkoher-
der. 6) Söka i handkom medlemmar som
finna annan ort.
Alla sätter för sittet, och under det
medlemmar, att meddelas om
hur det ska ske. Dessa medde-
lningar, som spina kyrkoher-
der. 7) Söka i handkom medlemmar som
finna annan ort.
Alla sätter för sittet, och under det
medlemmar, att meddelas om
hur det ska ske. Dessa medde-
lningar, som spina kyrkoher-
der. 8) Söka i handkom medlemmar som
finna annan ort.

Den svärsta perioden med hänsyn
faran för epidemier torde ändå
vara efter översvämmingen avtagan-

börjande naturkatastrofens omfattning
börjades.

Oscar Rinell.

Kiaochow i oktober.

Om tillståndet i de genom de se-
naste vädslarna översvämmningarna
beräknat svart mistis området i Kina
har missionsär Oscar Rinell tillställt
Svenska Morgonbladet nedanstående
korrespondens, vari därjämte även en
räkning över den möjlig kan en rätt bra idé om si-
lhetas.

(Forts. s. 14.)

Skadegörelse på egendom för över 1/2 biljon dollars.

VINTERN MOTSES MED BÄVAN.

ströckningen av skadorna erhållas ge-
nom nyliken publicerade approximativa
statistiska uppgifter. Övervärlden har
na denna sommar berörs enligt The
China International Finance Bank
Commission iole mindre än 10 pro-

viner i Kina. Av dessa provinser
är Shantung tydligast det endast
offret. De därutest mest allvarliga
berörda provinserna är kanske Hu-

peh och Kiangsi. Andra provinser,

öfver hälften har också förtroende
att förtroende vidsträcker sig till
ögonenfallande. Svenska Baptistmissionen
ha i sina respektive hu-
vudstäder också skapat organisationer
med liknande syfte.

Nationalregeringen gör sitt bärta,
likaså de provinsiella och lokala myn-
digheterna, men vid sådana allvarliga
natukatastrofer återstår mycket för
private organisationer och individer
att göra. För ett så utarmat land
som Kina är behovet av uppmuntran
och hjälp även från utlandet i ögonen-
fallande. Svenska Baptistmissionen
har funnit ett ypperligt evangelis-
ationsställe i flyktingarnas koncen-
trationsläger. Något över ett hundra
analfabeter bland dem undervisas i
våra skolor. Lokala kampanjer för
insamling av medel ha organiserats i
Kina och ifrågår för att hindra nöd-
den bland Kinas miljöner. Generalka-
simo Chiang Kai-schi har föreskrivit
att de medel, som insamlats för att
uppföra en minnestryggnad till hans
ara i Shanghai, skola i stället an-
vändas för de nödlidande. Under gäng-
na tider ha kineser hemma och borta
samt deras vänner överallt ej lättit
beaktansvärda appeller för att rädda
människor förklinga obördna.

(Forts. s. 14.)

Tjugu miljoner nöd- lidande.

— Fortsättning från s. 1a sedan —

som i år drabbats av översvämmningar,
är Kuangsu, Hunan, Hopei, Fukien,
Shansi och Kwangtung.
Efter att ha företagit en officiell
inspekionsturné genom de översvämm-
made områdena under augusti, för-
klarade Hsu Shih-yin, ordförande för
The National Flood Relief Bureau,
att Yangtze-översvämmingen ensamt
hade krävt 100,000 människoliv och
lämnat 14,000,000 hemlösa. Han sä-
ger att de beräknade skadorna över
ett vattenkadat område på 100,000
kvadratkilometer var i närheten av
300,000 mexic. dollar. Detta gäller
endast Yangtze-dalen.

I Guia flodens dalgång var förhål-
landet fruktansvärt allvarligt. I Hsu's
rapport för detta område beräknas
5,500,000 hemlösa i provinserna Shan-
tung, Hopei och Honan. Översvämm-
ningsområdet omfattar 40,000 kvadrat-
kilometer och totalförlusten var även
approximativt 300,000,000 mexic. doll.
Ensam i Shantung har mer än
41,250,000 mou (= kinesiska tunn-
land) förstörts genom översvämmning,
och de materiella skadorna beräknas
till 250,000,000 dollar med samman-
lagt 3,500,000 flyktingar.

Ingén kan beräkna storleken och
nöden av 1935 års översvämmningar
förrän vintern börjar, men det är
säkert att det då kan förväntas ett
intensivt och utbrett lidande. Yangtze-
och Gula flodens översvämmningar tor-
de redan beröra omkr. 20 milj. män-
niskor. Tills datum kan väl ingen
precis ange huru många personer om-
kommit till följd av naturkatastrofen,
antalet måste i varje fall överstiga
200,000. Förlusterna i egendom är
även oberäknliga. I runt torde de
överstiga en halv biljon dollar.

Många av de svältande lever kvar
i sina ruinerade hus, ty de vilja ej
övergiva de miserabla relikerna efter
sina forna boningar. Snart kommer
vintern, då miljoner flyktingar, vilka
för att rädda livet lämnat allt vad de
ägde i sticket, icks kunnas skydda
sig mot den bitande kölden med annan
än de lätta sommarkräckter de bur-
dös olyckan kom. De måste frysja ihjäl,
om de ej får hjälp.

Förutom dessa materiella svårigheter
utsätts många för sjukdomar i samband
med översvämmningen. Marken
omkring boninghusen är genomdränkt
av flodvattnet och blir alstringsplatser
för moskiter. Personer, som nu
leva i det fria med vatten under sig
(de bättre konstruerade husen vid
Gula floden är byggda med tegel-
pelare, som ofta står kvar sedan ler-
väggarnas spolierats), och inandande
den fuktiga luften, utsatta även för
ofta förekommande regnkurar, utan
ordentligt skydd, bli snart nog offer
för malaria och åkommor i andnings-
organen. De levnära sig, när de kunna få det, på halvrutan säd och utan
tillräckligt bränsle till kokning. Följden
blir ej sällan dysenteri, gastrisk
feber, kolera och andra magasjukdomar.

Den svärsta perioden med hänsyn
faran för epidemier torde ändå
vara efter översvämmingen avtagan-

de. Där flyktingar tvingas att sam-
las i stora koncentrationsläger under
sanitära förhållanden föreligger all-
tid en allvarlig risk.

När skörden förstörts och bonings-
husen sammanfallit måste familjen
på något sätt söka dra sig fram.
Familjen lämnar kanske kvar en per-
son på sin egendom för att bevara
det lilla hemmet övergivet reliker,
medan de andra resa sin väg och bli
tiggare. De kanske förmå levnära sig
till hösten på detta sätt, men då
måste de ha kläder och sängkläder.
Det är då ej sällan upplösningen av
familjen hotar. Flickor och unga
hustrur kanske säljas och unga män
nödgas inskriva sig i arméen som
soldater i avsikt att därmed försörja
sig eller rent av bli banditer.

Under dylika förhållanden är familjen
upplöst och detta utgör översvämm-
ningens svärsta konsekvenser för de
överlevande, långt allvarligare än de
materiella skadorna.

Det framgår av denne summariska
överblick av situationen just nu Å de
översvämmade områdena i Kina Å att
omfattande nödhjälpsförfogningar nästan
genast vidtagas för dessa lidande mil-
joner. Nationalregeringen äger över
omtalade nationella nödhjälpskomis-
sioner för att dels bringa de hemlösa
och svältande undsättning, och dels
tillämpa modern teknik och in-
genjörskonst vid bekämpandet av
översvämmningen. Några provinsiella
regeringar ha i sina respektive hu-
vudstäder också skapat organisationer
med liknande syfte.

Nationalregeringen gör sitt bärta,
likaså de provinsiella och lokala myn-
digheterna, men vid sådana allvarliga
natukatastrofer återstår mycket för
private organisationer och individer
att göra. För ett så utarmat land
som Kina är behovet av uppmuntran
och hjälp även från utlandet i ögonen-
fallande. Svenska Baptistmissionen
har funnit ett ypperligt evangelis-
ationsställe i flyktingarnas koncen-
trationsläger. Något över ett hundra
analfabeter bland dem undervisas i
våra skolor. Lokala kampanjer för
insamling av medel ha organiserats i
Kina och ifrågår för att hindra nöd-
den bland Kinas miljöner. Generalka-
simo Chiang Kai-schi har föreskrivit
att de medel, som insamlats för att
uppföra en minnestryggnad till hans
ara i Shanghai, skola i stället an-
vändas för de nödlidande. Under gäng-
na tider ha kineser hemma och borta
samt deras vänner överallt ej lättit
beaktansvärda appeller för att rädda
människor förklinga obördna.

Vi tro att filantropiskt sinnade män
och kvinnor i varje land nu skola
räcka Kinas hemlösa, svältande och
frysande miljoner en hjälpende hand. Men det gäller en tåvan med tiden.
När vinteren börjar, komma miljoner
kineser att kämpa en daglig kamp
mot hungersnöd och död. De måste
ha sitt understöd — mat, kläder och
medicin. Om dessa skola hinna dem
i tid, måste människor med god vilja
handla skyndamt och frikostigt.

Oscar Rinell

— Stoffet efter civilingenjör Axel
Nygren jordfastas på onsdagen i Na-
krematoriet. Kyrkoherre Hagard förf-
rådde jordfastningen. Kransar hade
bl. a. sändts från Marinförvaltningens in-
genjörsskola, K. S. S. B., G. K. S. S.
samt från klädesmagasinet Söder. Den

År 1935 är ett världsminne i baptistförsamlingens historia. En dottersamling bildades nämligen så att en kina-mänslig kyrka uppfördes och invigdes. Den senaste svensk-kinesiska konferensen hölls dock här. Så betydelsefulla högtider, tyda på ökad missionsmöjligheter, och förpliktelser för framtiden. Den första predikolokalen förvärvades för ungefär 40, nu sedan. Det var en flygelbyggnad till avgrudatemplet. Barmhärtighetens gudinna. Det senast använda kapellet förvärvades 1913. I okt. invigdes det nya kapellet. (Se V. P. för den 14 nov. 1935.)

Under året har en kvinnoförening bildats, och den strävar efter att evangelisera och lyfta Kinas kvinnor.

Församlingen räknar 609 medlemmar och har under året genom dop mottagit 41 personer. Regelbunden verksamhet bedrivs även på 9 orter, och arbetarstabben har besökt av 8 evangelister, 2 bibelkvinnor samt några tillfälliga arbetrare. Missionsskolornas antal har varit 3 skolor med 131 elever och 5 lärare.

Wangkochuang.

Wangkochuang-församlingen bildades den 28 maj 1935 av 218 medlemmar. Under året ha 23 personer döpts, och numären är nu 238. Modernförsamlingen lättes i hemgård & utställningar och 3 skolor med lika många evangelister och lärare. Här till kommer 3 bibelkvinnor, och 3 tillfälliga kolportörer. Församlingen som ännu saknar egen predikolokal har fastnat bestämt om att vidtaga åtgärder för hela kommande av en sådan. En av bibelkvinnornas har i sitt hemby inköpt ett mindre hus för att evangelium därtaffta förfunna. En familj har öppnat flera av sina rum för sammlingsmöten. En medlem har bidragit till hyran för kapellet på en station.

Po församling

har på grund av bristande missionärskräfter i Kiao-chow sett om under Chuching de senaste fyra åren. Sedan i maj 1935 leder arbetet där Återfrån Kiao-chow. Församlingen består av 282 medlemmar. Genom dog ha 12 personer förvandlats till församlingen. Regelmänt verksamhet bedrivs på 6 platser, med 5 evangelister och 4 bibelkvinnor. I 3 skolor ha 40 elever ännutit undervisning. Innanlagningssumman är kr. 268. På res. utspänt ha medlemmarna helt eller delvis tillkättat sitt ansvar för lokalkyrkor.

Först da av översvämningarna berörda områdena ha en mångd modigande omhändertagits genom regeringens försorg. Missionen har sikt sträcka dem en hjälpan hand i materialt avseende och härigenom intyget sig tillfället för evangelisk mission bland dem. »Jag har», skriver missionär Oscar Rinell, som förestår de tre förenade församlingarna, »påhållit mig om motseendet i kärna och tilltriffligt 4,000 kilometer i missions-tjänst på färdevägar, som ej sällan varit svåra att taiga sig fram på. Vår Gud är, att Gud må hära i helgedom och i koja samt genom församlingarnas och de enskilda medlemmarnas liv och verksamhet.

Baptismens 100-års-jubileum i Kina.

Högtidsdagar i Kiao-chow.

Av Oscar Rinell.

Baptismens sekelskrift i Kina firas innehavande är i skilda delar av detta stora land. Det är nämligen 100 år sedan J. Lewis Shuck, den förste baptistmissionären i Kina, anlände. Under denna period har det kinesiska baptistförfundet nått en hastig utveckling och räknar nu mer än 70,000 medlemmar.

I avsikt att delta i firandet av detta hundra-års-årsjubileum har Baptistsvärldssalliansens ordförande, dr George W. Truett, och sekreterare, dr J. H. Rushbrooke, kommit till fjärren Öster. Först besökte Sydkina, där baptismens vaga ståt och där missionsverksamheten mest krönt med framgång, och sedan andra delar av detta land. Dessa framstående baptistledare äro för närvarande gäster hos kinesiska församlingar associerade med amerikanska, engelska och svenska baptistmissioner i provinsen Shantung.

Under påskhögtiden erhöll vår missionsförening ett mycket uppskattat besök av dr. Rushbrooke och hans tolv, missionsör Henry Payne. Missionens svenska och kinesiska representanter för olika stationer och församlingar hade taltrikt samlats till påskhögtid och jubileumsfest i Kiao-chow. J. A. Rinell hälsade samtliga från nära och fjärran hjärtligt välkomna. Det väckte smyckade och rymliga kapellet var till trängsel fullsatt under högtidsdagarna.

Vid tvenne möten gav dr. Rushbrooke en livlig och gripande skildring av den baptistiska världen. Han

framförde hälsningar ej endast från vår Missionsförelse utan även från 12,500,000 baptister i mer än 60 länder, representerande det största frikyrkliga sambundet i hela världen.

Denna internationella baptistfamilj är stadd i hastig tillväxt. Det finns mer än 23 gånger så många baptister nu i världen som för 100 år sedan. Baptisternas antal växer fortare än världens folkängd ökas. Ingen enda kristen sammanslutning kan uppvisa samma snabba utveckling. Av Europes 26 nationer finnas baptister i samtliga länder med undantag av en mindre stat. En intressant blixttarné singo de närvärande även göra till många länder i Asien, Afrika och Amerika. Baptismens svårigheter och

segrar belystes på ett sätt som sent skall glömmas.

Högtiden varade i dagar tre med tvenne möten varje dag. Missionärerna J. E. Lindberg och Martin Jansson samt flera kinesiska predikanter höll andemöttade predikningar. Helt naturligt kretsade deras förkunnelse kring påskens budskap om Jesu död och uppståndelse. Hornmusik av trenne kinesiska bröder förekom under mötena. En svensk-kinesisk sångkör bidrog med flera vackra nummer. Vad dr. Rushbrooke kallade för baptismens nationalsånger: »Hell Jesus utav Betlehem . . .» (Psalmisten nr. 76) och »Ljuvt kärleksbandet är . . .» (d: 518) sjöngs spontant antingen av kören eller unisont.

Ett viktigt ingång i denna uppbyggelse- och baptishögtid var det uppväxande släktet. Söndagsskolans minnestext om Jesu seger över döden blev en hoppgivande sanning särskilt mot bakgrundens av rektor Wangs endesons nyligen inträffade hastiga död, varom föreståndaren Eric Strutz upplyste. Juniorerna och ungdomarna hade även en stor sammandragning. De äro nu organiserade i fem lokala föreningar. Syftet med detta arbete bland det uppväxande släktet är att lära de unga känna Gud, studera den heliga skriften samt tjänst och offra för Guds rikes ntbreddande. De ungas sanger, bibelkantsp, tal, offer, etc. vittnade om vilka framsteg, som gjorts mot detta mål.

Högtidsdagarna i Kiao-chow utgöra ett nytt bevis på att baptismens budskap sådant det framställts i Nya Testamentet fyller alla människors djupaste behov, oavsett ålder, kön, hufvud, bildningsgrad, samballsställning, etc. Firandet av baptismens 100-åriga tillvaro i Kina har helt visst stärkt kärleksbanden mellan våra kinesiska bröder och systrar med alla som dela samma dyrbara tro i anna länder. Må det kunna sägas om de kinesiska kristna, liksom om alla andra, att de äro lojala mot Kristus samt att varje baptist är en missionsär och en kämpa för religiös frihet. Gi ve Gud att det stora och rika baptistarvet må förmeras och berikas av vår generation till välgörande för kommande släktled!

IN TSINGTAO

1574 THE CHINA BAPTIST CENTENNIAL.

The China Baptist Centennial is now being celebrated in different parts of this great country. It is exactly 100 years ago, since J. Lewis Shuck, the first Baptist Missionary to China, arrived. During this time the Baptist denomination has had a rapid growth and now has more than 70,000 Chinese members.

In order to attend the Centennial celebrations the chairman of the Baptist World Alliance, Rev. George W. Truett, D. D. of Dallas, Texas, and the secretary, Dr. J. H. Rushbrooke of London, are in China. These distinguished Baptist visitors are at present guests of Chinese Churches connected with the American, English and Swedish Baptist Missions in the province of Shantung.

The Centennial celebrations at Kiaochow were honoured by the presence of Dr. Rushbrooke and his interpreter Mr. Henry Payne. Cordial greetings were brought from 12,500,000 Baptists in more than 60 countries, representing the largest independent Churchfellowship in the world.

Kiaochow News Notes

ANTI-ILLITERACY CAMPAIGN

The local Government has widened and improved the motorroads this spring. The anti-illiteracy campaign is getting under way. Some twenty schools for illiterates have been opened. All expenses for teacher's salary, textbooks, etc. are met by the Provincial Government. These schools have only one year's course, and the first year will soon close. It is amazing what a remarkable progress in learning Chinese characters can be made in such a short time. Shantung has a larger budget for schools of this type than any other province.

BANDIT ACTIVITY

Buddhist devotees have been making their annual pilgrimage to temples on hills in the southern part of Kiaochow district to offer sacrifices to the gods. Great crowds gather at such occasions and good business is done at the markets. When returning from such a pilgrimage some two hundred were recently held up and robbed by five bandits on a small winding mountain road close to Shangchuan. The day after, bandits robbed all doing business on the hill in connection with the temple celebrations.

WHEAT HARVEST.

Kiaochow. June 22:—The farmers in the Kiaochow district are at present busy reaping the wheat harvest. It cannot with any exactness

be called a bumper harvest. The severe weather had previously almost entirely spoiled the winter bean crop. Hail completely ruined the wheat crop in a small section west of Kiaochow a few days before harvest-time.

KIAOHSIEN NEWS NOTES

1574 Suppression of Bandits.

Kiaohsien, Tuesday—An expedition of some five hundred military, police and local militia are at present cooperating in the southern section of Kiaohsien in order to exterminate the bandits. Beginning in the east this force combed Sao Chu Shan and has today marched south to investigate Ta Chu Shan. When arriving at Lo Shan in the west a bandit suppression expedition from Chucheng will cooperate with the Kiaohsien force. During the past few months bandits have made occasional raids on villages with these mountains as their base. Those kidnapped have been held for large ransoms. It is not unusual nowadays to kill victims in spite of ransoms having been paid. The reason probably is the fear of kidnappers being identified as members of local communities.

Training of Local Militia.

Bandit activities in this district have, however, not been carried on in such a large scale this summer as in preceding years. A partial explanation to this may be found in the training and organizing of the local militia. Alternative military courses, lasting three months each, have been held since the beginning of last year. The eighth class is now in training. Starting with the weakest families and gradually coming down the scale according to their standing materially each home must send one recruit. Two hundred are approximately trained in military drill during each course. Each recruit is supplied with arms by the Government when in training. Expenses for food, uniform, etc. are met by the recruit. On returning to their respective districts weapons must be bought by each individual. The recruits are enrolled and organized as local militia and held responsible for the preservation of peace in their respective districts. Some of these units have had minor encounters during the summer with bandits, but unfortunately have usually been routed by them. The training of local militia in this and other districts may be considered the embryo of conscription in China.

1574 Five missionaries of the Swedish Baptist Mission arrived yesterday by the s.s. "Taingtao Maru" from Europe via Shanghai.

Rev. and Mrs. E. G. Rinell and Miss E. Wahlin, who have spent a pleasant furlough in Sweden, are old residents of Kiaohsien (when they left China the town was known as Kiaochow) where they have been engaged in evangelical and educational work for many years.

Miss I. Ericsson and Rev. V. Andreev are newcomers on the mission field. They will first study the Chinese language at the College of Chinese Studies in Peiping before returning to Shantung for their work.

KIAOHSIEN NOTES

Mao Tse-tung 22/9/36
Educational Work

Elementary, secondary and technical schools are well under way with their Autumn term. The Private Junior Middle School of the Swedish Baptist Mission has this fall the largest enrolment of students in its history. In spite of having up a new building last spring the School is filled to capacity. This popularity may be due to an increase of students in school age, the good discipline of the School and the teaching of the faculty which has resulted in the success of students in the annual state examinations.

Döpförrättnings å Kiaochow-fältet.

Baptistförsamlingarna inom Kiaochow härad ha under juli månad haft flera döpförrättnings. Så döptes den 12 juli 32 personer i Kiaochow stad, den 18, 20 i Wangtai, den 15, 31 i Wangkochuang samt den 19, 17 i Lungkiatsun och 11 i Po. Inom åtta dagar förenade sig alltså med Kristus genom dopet sammanlagt 111 personer. Samtliga hälsades omedelbart vid Herrens nattvard till respektive baptistförsamlingars gemenekap.

Dopkandidaternas antal på en del platser har enligt anmälningar varit större, men ett större regn hindrade edhliga från att komma. Detta gäller särskilt Wangtai, varför vi hoppas få dop igen i september. Så mycket mer berömvärt var det att ett totalt dopkandidater, däribland flera kvinnor gingo 25 kilometer i hällande regn för att döpas. Missionsvänner, Med Gud för dessa nydöpta, att de nu växa till i Jesu nåd och kundskap. Oscar Rinell.

Bibelkurs och dop i Kiaochow härad.

Vår sedvanliga bibelkurs i Kiaochow, som i år hölls den 29 juni–10 juli, skänkte mycken upplysning och inspiration.

Härtill bidrog i hög grad broder Kiangs sakliga och andemättade bibelutläggningar och predikningar. Han är lärare vid baptisternas teologiska seminarium i Hwanghsien, Shantung, och tjänade som huvudlärare vid vår kurs. Uppfostrad i ett kristligt hem och i missionens skolor har han dock under en följd av år blott varit en nominell kristen, eburu han iklätt ansvarsfulla poster i den amerikanska baptistmissionen i denna provins. Han räknar sitt andliga genombrott till blott fem å sex år tillbaka såsom en följd av väckelsen i hemtrakterna och sin helbrigdagsgörelse genom trons bön. Det karaktäristiska för hans förkunelse om frälsning och det kristliga livet är hans betoning av den andliga erfarenhetens realitet.

Kursdeltagarna bestodo även i år av representanter för alla fem baptistförsamlingarna inom Kiaochow härad. Stationens manliga och kvinnliga missionärer samt en del infödda missionsledare deltog även i kursen medelst undervisning i bibelns grundsanningar, homileti och sång. Utom gemensamma möten, ledda av br. Kiang, anordnades särskilda klasser för evangelister, bibelkvinnor, församlingsmedlemmar och intresserades.

Efter bibelkursens avslutning följde en rad dopförrättnings i samtliga församlingar i Kiaochow distrikt. Så döptes den 12 juli 32 personer i Kiaochow stad, den 13, 20 i Wangtai, den 15, 31 i Wangkochuang samt den 19, 17 i Lungkiatsun och 11 i Po. Inom åtta dagar förenade sig alltså

med Kristus genom dopet sammanlagt 111 personer i distriket. Samtliga hälsades omedelbart vid Herrens nattvard till respektive baptistförsamlingars gemenekap.

Oscar Rinell.

KIAOHSIEN NEWS NOTES

Oct. 14, 1936

Brigadier General Tang Pang-chih.

Kiaochien, Oct. 8.—Brigadier General Tang-chih left Kiaochien last Monday with his troops for Weihsiien. The Magistrates and other dignitaries of this city and Kaomi gave him a grand send-off at the two railway stations.

The regiment under the command of General Tang has been garrisoned here during the past two years. General Tang obtained his education at Nan-Kai University and at a Military Academy. Being a scholar he still uses his leisure hours for the cultivation of his intellect. Keen in improving his knowledge in the English language he mixed freely with the foreign community and studied English journals.

An Efficient Military Force.

The physical fitness, military training and moral discipline of General Tang's troops combine to make them very efficient fighting units. During their stay in Kiaochien the soldiers were responsible for the upkeep of the main roads from the railway station to and in the city. Compared with the irresponsible feudal militarism of the Tuchun period this modern type of military force has certainly made great progress.

Nomination of New Magistrate.

Mr. Chou Chu-sheng has served as Magistrate of Kiaochien about two years. During this time he has improved the dirt-roads and launched several constructive projects. He has unexpectedly been recalled to Tsinan succeeded by Mr. Chao Tan-yo.

We tender our sincere congratulations to the Rev. J. A. Rinell, Chairman of the Swedish Baptist Mission of Shantung, who celebrates his 70th birthday today.

Before the Germans occupied Tsingtao he found this place an excellent surrounding to spend a summer vacation and a happy hunting ground.

Rev. and Mrs. Rinell, senior, have spent more than forty years as missionaries in Shantung. During this time they have been stationed in Kiaochow and engaged in evangelical and educational work.

Mr. Rinell is the author of several books in Swedish about China and the missionary enterprise.

En hälsning från Kina.

För Ungdomens Veckopost av Gerda Rinell.

1 sept. 1944.

Det var den 3 juni 1944 och vi var samlade till dopförhör i kyrkan i Kiao-hsien. Framme vid plattformen stod en flicka med länka ljusa hårflätor. Hennes hår var ljus och skär, men det var särskilt hårrets färg, som stack av så tydligt från de gulhyade kamraterna med det svarta haret omkring henne. Men kinesiska talade hon och saade unför så här: "Jag har haft firminen att växa upp i ett kristet hem. Jag har främst tidiga är hirt om Jesus. ----- Nu vill jag begravas med Jesus i dopet för att också uppstå med honom."

Strax efter kom en kinesgoss från till plattformen för att avlägga sin bekännelse. "Jag har växt upp i ett kristet hem. Mor och Far har visat mig vägen till Jesus. ----- Enna rosse kom från ett hem, där vi nu kan räkna kristna i fyra generationer.

Dessa två vittnesbird grep mig djupt. Här var en svensk flicka, med typiskt nordiskt utseende, och en kinesisk gosse, gulhyad och med svart hår. Till det yttre så olika, men här stodo de i ett baptistkapell i Kina viätt nande om samma underbara välsignelser, firminen av att äga ett kristet hem och vissheten om en egen frälsningsupplevelse. Alla äro vi Ett i Kristus! -

Flickan jag här berättat om, var Doris Rinell och samtidigt dijptes också vir dotter Alice. Båda avlade sin bekännelse inför församlingen på kinesiska och med dem dijptes också 26 kineser. Dophögtiden var söndagen den 4 juni. Oscar Rinell var dopförrättaren och medan Doris och Alice, tillsammans med tre missionärer sjöng: "Jag nu den pärlen funnit har, som är min själs begär. Du frigar vad, - Här då mitt svar! Min frälsare det är." gick dopförrättaren ned i dograven. Vi fortsatte sjunga: "Se, han är min rättfärdighet. Min frid, min sällhetshjälp..." medan Doris och Alice tillsammans stego ned i dograven. Dopformuläret lästes på svenska och sången sjöngs också på svenska. Kyrkan var fyllt av en andäktig skara som med gripenhets bevitnade den heliga handlingen och både missionärer och kineser tackade Gud för att missionärernas barn också äro med bland den frälsta skaran.

Omedlbart efter dopförrättningen samlades vi till nattvard då de 28 nydijpta hälsades välkomna till församlingen. Det har förunnats oss att bevittna väckelse bland våra ungdomar här på stationen denna vår. Även medelålders och äldre ha också kommit med. Det har varit uppförskande skurar över den torra marken! De sista åren ha varit fröga och tunga i verksamheten. Det ser ut som om krigstider icko äro väckelsetider. Förhållandena ha lagt helt beslag på människorna och det har varit som omman icke haft tid över för sin själ.

Vad vi under våren fått uppleva har gett oss nytt mod och ny tillförsikt och vår bön är att detta skall vara början till en stor väckelse först och främst i denna stad, där så många ännu gå främmande för evangelie budskap, men också ut över hela världen.

De nydijptas skara hade varit mycket större om alla som ville hade fått vara med, men många av de nyfrälsta hindrades av sina familjer. Flera av dem komma från de s.k. bättre familjerna i staden. De äro konservertiva och hålla hårt på sina gamla religioner och betrakta det som en skam för hela släkten om någon av dess medlemmar blir kristen. De nyfrälsta äro i behov av vårt stöd och våra förbön. Många av dem utstår verklig förföljelse i sina hem. Många hem i staden ha dock, genom våra skolungdomar, öppnats för oss och vår förkunnelse. Än i dag gäller ordet. "Ett litet barn skall leda dem".

*Från min vittnesbird L.P. om dopförslagen
Härlig också*

A Dophögtid och vakt- ombyte i Kiaohsien

"Dopanmälningar dugga"

Från läder har det kommit, till barnen
skall det gå —. Omgefär samtidigt som
vi läsa om hylningarna för de tre vele-
ranerna i Kina, en av dem fra Hedvig
Rinell, kommer budet om att två flickor
Rinell i tredje led blivit döpta till
Kristus i samband med en stor dopförrärling
i Kiaohsien. Dopförrärlaren var
Oscar Rinell, far till den enda av de två
dopkandidaterna Rinell — den andra
var hans brorsdotter.

Nog är det gripande att läsa om detta.
Så lå missionärerna sina barn och barn-
barn med på Guds väg. Må vi alla —
härhemma eller på fälten — få de nya
stältena, som bärta värt namn, med oss
in i Guds församling!

Den 4 juni i år kan betecknas som
en märkesdag i Kiaohsien i tvenne
bemärkelser: missionsstationens nye
stationsföreståndare Martin Jansson
tillträde sin befattning och försam-
lingen bevittnade en gripande
svensk-kinesisk dophögtid.

Kineser och svenskar.

Anmälningar till dop ha duggat
på sistone. Ånnu flera hade anmält
sig, om icke deras hedniska hem
lagt nästan överstigliga hinder i
vägen. Barn i sådana familjer ha-
t. o. m. hotats att utdrivas, om de
vågade taga detta steg. Några där-
emot ha haft förmånen att födas och
uppföras i kristliga hem. Bland
barn i tredje led ha vi Doris och
Alice Rinell. De unga utgjorde ett

vande ordets budskap till rik välsignelse. Under juli månad hade jag tillfälle att för första gången besöka Gotland och tillsammans med rektorerna Hedwall och Ernestam samt Gotlandspräkanterna medverka i den kända Etelhems-konferensen. Att senare få deltaga i juniorläget i Tofta, och göra besök i Stånga, Havdhem, Näs, Slite och Gotheims församlingar, gjorde vistelsen på ön så mycket mera minnesrik. I den sistnämnda församlingen verkar min mångårige vän från Finland pastor J. A. Kom-
stadius till välsignelse! Johannes Söderman.

ROBERTSFORS —

Ett tålmötesvecka

minnes vi med särskild glädje, under vilken pastor Cernéus med fra samt evang. Claesson som Herrens vittnen fingo vara till rik välsignelse. Mycket folk samlades till, mötena. På söndagen kunde tålet på längst när ej rymma de skator som samlades till kvällsmötet. Budskapet var allvarsättat och Guds Ande var verksam. Riktigt med musik och sång bidrog till att höja intresset för mötet. Så tacka vi Gud för dessa vittnen. Makarna Cernéus offrade sin semester för detta fält. Så vilja vi varmt tacka alla, som offra och bedja för Västerbottens-fältet. Vi ha genom Elsa och Otto Byström, mottagit gavos i form av kläder, som vi vidarebefordra till ihopbehövande, vilka mottagit gavorna med också samma hjärtan. Frida Hellgren,

HÄRJARNE —

Sextiårsjubileum

bör församlingen den 30 juli. I inlednings-
möte talade pastoreerna C. Hj. Hägg och
Lars Kristensson.

Böndagene tvenne möten hölls i NTÖ:s
rymliga lokal, som välvilligt avgiftsfritt
ställts till förfogande. Församlingens före-
ståndare inleddes mötet varefter ovannämnda
pastorer predikade. Duettsing utfördes av
Sigurbild och Märta Amcoff från Ragunda.

I eftermiddagsmönet gavs gläntor från
församlingens 60-krigs verksamhet och se-
dan sedan past. Knut Karlsson och ovän-
nämnda bröder, vilka samtliga förut tjänat
församlingen.

Past. J. W. Karlsson läste några av honom
för högtidliga verser.

Hälsningar sändes till medlemmar, bland
vilka några tillhörde församlingen i över 50
år.

Församlingsmötet på kvällen inleddes av
G. Matheson, och samtidigt talare hade
Johannes Hellgren från Ramunda

starkt inslag bland dopkandidater
och nästan alla gå i missionens sko-
lor. Tre äldre personer i samma fa-
milj ha på grund av en helbrägd-
görelse omfattat den kristna tron.
En man hade gjort bankrott och
funnit Kristus som sitt enda hopp.
Så kommo de från olika miljöer, men
alla ha kommit under kristlig infly-
tande. Många hade fått starka im-
pulse och fattat heliga beslut un-
der Li Chi-shings mötesserie. Redan
på församlingsmötet i lördags av-
lade de frimodiga bekännelser om
sin sinnesändring och tro på Kristus
sin Frälsare.

Två Rinell i tredje generationen.

Söndagen var en sannskyldig dag
i Herrens gårdar. Den stora kyrkan
var fullsatt under andemättade mö-
ten. Dophögtiden förekom på e. m.
Efter sång och bibelläsning hölls
doppredikan. Därefter knäböjdé 28
vitklädda dopkandidater vid talare-
stolen, och de buros i brinnande bön
inför Gud. Sedan invigningssång
sjungits och ytterligare bibeccitat
om det kristliga dopet anförs, för-
rättades den gripande dopakten.
Den började med ett svenska inslag
i den kinesiska infattningen. Medan
sången: »Jag nu den pärlan funnit
har» sjöngs, stego dopförrättaren,
Oscar Rinell, jämte hans dotter Doris
och brorsdotter Alice ned i dop-
graven. Så förrättades dop enligt
svenska baptisternas dopformulär.
Omedelbart följde även lyckiggjor-
da kinesiska bröder och systrar i do-
pets grav och döptes i den treenige
Gudens namn på deras modersmål.
Hela tiden följde den stora Ahörare-
skaran andäktigt dopakten. Med
tanke på hur svårt det alltid varit
att skapa verklig stämning och vär-
diga former vid våra dopförrätt-
ningar i Kina fällde en närvärande
missionär det ytterstet, att »det var
alldel som i dophögtid i Sverige». Sent
skola vi glömma den allvar-
mättade stunden!

Krigs Herrrens bord.

Omedelbart följde Herrens natt-
vard, då pastor Han Feng-ming hälsade
de nydöpta välkomna till för-
samlingens gemenskap. Vår kine-
siske pastor välkomnade även för
samlingens vägnar missionär Martin
Jansson till sin nya uppgift i
Kiaohsien. Hans svenska kamrater
hade tidigare välkomnat honom vid
en välsmakande kinesisk festmåltid
i fra Hedvig Rinells hem. På f. m.
höll broder Jansson en givande in-
trädespredikan och på e. m. riktade
han förmaningsord till dem som just
iklätt sig Kristus genom dopet och
till församlingen.

Br. Janssons flyttnings till Kiaoh-
sien är ett förverkligande av mis-
sionärskonferensens beslut. De sena-
re tre åren har Kiaohsien- och
Wangtai-stationerna fallit på min
lott. På grund av nedsatta krafter
begränsas härrefter min uppgift till
Wangtai station. Martin Jansson,
som haft ansvaret för Kaomi sta-
tion överlämnar stationsförestå-
ndareskapet till Eric Thoong. Led-
ningen av Kiaohsien station och
Wei Pin församling har nu överta-
gits av Jansson. Vi tro att detta för-
farande är från flera synpunkter
en lycklig lösnings av placeringsfrå-
gan. Må Gud välsigna sina tjänare
med frisk hälsa och styrka.

Avisor

F. stabbläggaren LARS MALCUS VESTER
fick den 1 aug. hembud. Med honom gick en
av Stocka baptistförsamlings trognaste med-
lemmar bort. Få vore de möten som broder
Vester utblev, därfor känns det tomt, när
han ej längre är ibland oss. Vil förtrogen
med Guds ord deltog han ofta med vittnes-
börd. Frid över hans minne!

R. Berggren.

JOHAN OSCAR CARLSSON, Lixarve.

Den 2 juli fick Far flytta från skuggornas
och prövningarnas värld till ett land, där
ingen sjukdom finnes. Ett av hans sista ord
var detta: Jag vill gå hem. Stillta som han
levat skedde flyttingen.

I baptistförsamlingen var Far medlem under nära 55 år. Under mer än tjugo år ledde
han församlingen. I sin uppfattning var han
konsekvent. Jag minns, att han ibland i sin
ungdoms tid kunde uttrycka sig med skarpa
i vissa frågor. Han tillhörde den första ge-
nerationen — där visste man, vad man ville
och ville vad man visste.

Den 9 juli fördes Fars stoft till den sista
vilan. Det föll på min lott att viga stoffet till
gravens ro. Erinran gjordes om att livets
största rikedom är att tjäna Gud. Pastor Sven
Lingren från Köping utförde solosång.
Tofta kyrka, där akten ägde rum, var så
gott som fullsatt. Vid griften, dit den avlidne
bars av sex söner hölls tal och ned-
lades en stor myckenhet kransar och blom-
mor. Pastor A. Olsson uttalade församlin-
gens tank och nedlade dess krans.

Efter begravnigen hölls en minnesguds-
tjänst i Betelkapellet där en hel rad talare
hade ordet. Mycken sång och musik förekom.
Högtidsstunden där liksom senare i hemmet
vid Lixarve var vacker och värdig. Johan
Oscar Carlsson var född 1871. Fars stämma
har för alltid tyvärt hämnare — vile han i
frid! John Carlsson.

TVA AV RONNEBY

församlings äldsta medlemmar, Jo han
Danielson, Möljeryd, och fra Ein
Joh a n s s o n, Ronneby, ha under juli
månad fått ingå i Herrens vila. Br. Daniels-
son har tillhört församlingen sedan 1922. Fru
Johansson var född 1857 och döptes i Ronne-
by 1937.

Båda begravdes den 9 juli å Bredåkra
kyrkogård. Så gā de gamla bort en efter en.
Vi bedja Herren fylla de tomrum som upp-
står efter de hemkallade. Sker inte detta, så
glems ledens oroväckande med tanke på för-
samlingens framtid.

Må Herren hålla oss vakande till dess
Hans kallelse når oss!

Oskar Pettersson.

FRÖKEN AMANDA OLSSON,

tillhörande Göteborgs 2:dra baptistförsam-
ling, avsommade stilla och fridfullt i tron på
sin Frälsare den 27 juli efter en längre tids
alltjämt buren lidande. Hon var en kristinna,
höftalskande för själars frälsning. Hon be-
gravdes den 4 aug. i närvär av sörjande an-
höriga och vänner.

C. G.

FRU BERTA ABRAHAMSSON,

döpt och förenad med Göteborgs 2:dra bapt-
istförsamling år 1936, avled lycklig i tron på
sin Frälsare den 27 juli efter en längre tids
alltjämt buren lidande. Hon var en kristinna,
höftalskande för själars frälsning. Hon be-
gravdes den 4 aug. i närvär av sörjande an-
höriga och vänner.

C. G.

KORT och NYTT

ORGANIST- OCH KYRKOSÄNGAREKA- MEN

har avlagts i Uppsala av fr. Karin Hedwall,
dotter till rektor Fredr. Hedwall vid Betel-
seminariet, samt av Harry Axelsson och
Faune Franzén. Den förre tjänstgör under
sommaren som organist i Tabernaklet, den
senare i Immanuelskyrkan. Samliga ha va-
rit musikdir. Henry Lindroths elever.

TILL REKTOR VID SIGTUNA FOLK- HÖGSKOLA

her från den 1 sept. utsätts komministern,
teol. och fil. kand. Ingvar Sahlin, "Viksta".
När Manfred Björkquist blev biskop ut-

Dophögtid och vaktombyte i Kiaohsien

"Dopanmälningar dugga"

Från föder här det kommit, till barnen skött det gå —. Unglefri samtidigt som vi läsa om hyllningarna för de tre vete- renerna i Kina, en av dem är Hedvig Rinell, kommer budet om att två illic- kor Rinell i tredje led blivit döpta till Kristus i samband med en stor dopför- rättning i Kiaohsien. Dopföräldrarna var Oscar Rinell, far till den ena av de två dopkandidaterna Rinell — den andre var hans brorsdotter.

Nog är det gripande att läsa om detta. Så låg missionärerna sina barn och barnbarn med på Guds väg. Må vi alla — hårhenna eller på fältet — lå de nya släktarna, som bärer världens namn, med oss in i Guds församling!

Den 4 juni i år kan betecknas som en märkesdag i Kiaohsien i tvenne bemärkelse: missionsstationens nye stationsföreståndare Martin Jang tillträde sin befattning och församlingen bevitnade en gripande svensk-kinesisk dophögtid.

Kineser och svenskar.

Anmälningar till dop ha duggat på sistone. Annu flera hade anmält sig, om icke deras hedniska hem lagt nästan oöverstigliga hinder i vägen. Barn i sådana familjer haft o. m. hotats att utdrivas, om de vågade taga detta steg. Några där emot ha haft förmånen att födas och uppförstras i kristliga hem. Bland barn i tredje led ha vi Doris och Alice Rinell. De unga utgjorde ett

starkt inslag bland dopkandidater och nästan alla gick i missionens skolor. Tre äldre personer i samma familj ha på grund av en helbrägdagörelse omfattat den kristna tron. En man hade gjort bankrott och funnit Kristus som sitt enda hopp. Så kommo de från olika miljöer, men alla ha kommit under kristligt inflytande. Många hade fått starka impulser och fattat beliga beslut under Li Chi-shings mötesserie. Redan på församlingsmötet i lördags avlade de frimodiga bekännelser om sin sinnesändring och tro på Kristus Frälsare.

Två Rinell i tredje generationen.

Söndagen var en sannskyldig dag i Herrens gardar. Den stora kyrkan var fullsatt under andemättade möten. Dophögtiden förekom på e. m. Efter sång och bibelläsning hölls doppredikan. Därefter knäböjde 28 vitklädda dopkandidater vid talarestolen, och de buros i brinnande bön inför Gud. Sedan invigningssång sjungits och ytterligare bibelcitat om det kristliga dopet anförs, förrättades den gripande dopakten. Den började med ett svenska inslag i den kinesiska infattningen. Medan sången: »Jag nu den pärلان funnit har» sjöngs, stego dopföräldrarna, Oscar Rinell, jämte hans dotter Doris och brorsdotter Alice ned i dopgraven. Så förrättades dop enligt svenska baptisternas dopformular. Omedelbart följde även lyckligjorda kinesiska bröder och systrar i dopets grav och döptes i den treenige Gudeus namn på deras modersmål. Hela tiden följde den stora åhörarskaran andäktigt dopakten. Med tanke på hur svårt det alltid varit att skapa verlig stämning och värda former vid våra dopförrättningar i Kina fällde en närvarande missionär det yttrandet, att »det var alldelös som en dophögtid i Sverige. Sent skola vi glömma den allvarsmättade stunden!«

Kring Herréns bord.

Omedelbart följde Herrens nattvard, då pastor Han Feng-ming hälsade de nydöpta välkomna till församlingens gemenskap. Vår kinesiske pastor välkomnade även församlingens vägnar missionär Martin Cernéus till sin nya uppdrag i Kiaohsien. Hans svenska kamrater hade tidigare välkomnat honom vid en välsmakande kinesisk festmåltid i fru Hedvig Rinells hem. På f. m. höll broder Jansson in givande inträdespredikan och på e. m. rikta han förmaningsord till dem som just tilltäckts sig Kristus genom dopet och till församlingen.

Br. J. W. Karlsson läste några av honom för högtiden författade verser. Helsingar sändes till medlemmar, bland vilka några tillhörde församlingen i över 50

åren. Jämte sångarna från Ragunda erkade församlingen egna sångare och på ett förtjänstfullt sätt i alla tillslutningen fram allmänhetens synnerligen god.

Elving Jansson.

Auson

F. stabbläggaren LARS MALCUS VESTER

fick den 1 aug. hembud. Med honom gick en av Stocka baptistförsamlings trognaste medlemmar bort. Få voro de möten som broder Vester uteblev, därfor känns det tomt, när han ej längre är ibland oss. Väl förtrogen med Guds ord deltog han ofta med vittnesbörd. Frid över hans minne!

R. Berggren.

JOHAN OSCAR CARLSSON, Lixarve.

Den 2 juli fick Far flytta från skuggornas och prövningarnas värld till ett land, där ingen sjukdom finnes. Ett av hans sista ord var detta: »Jag vill gå hem». Stilla som han levat skedde flytten.

I baptistförsamlingen var Far medlem under nära 55 år. Under mer än tjugo år ledde han församlingen. I sin uppfattning var han konsekvent. Jag minns, att han ibland i sin ungdoms tid kunde uttrycka sig med skärpa i vissa frågor. Han tillhörde den första generationen — där visste man, vad man ville och ville vad man visste.

Den 9 juli förde Fars stoft till den sista vilan. Det föll på min lott att viga stoftet till gravens ro. Erinran gjordes om att livets största rikedom är att tjäna Gud. Pastor Sven Lingren från Köping utförde solosång. Tofta kyrka, där akten ägde rum, var så gott som fullsatt. Vid griften, dit den avlidne bars av sex söner hölls tal och nedlades en stor myckenhet kransar och blommor. Pastor A. Olsson uttalade församlingens tack och nedlade dess krans.

Efter begravningen hölls en minnesguds-tjänst i Betelkapellet där en hel rad talare hade ordet. Mycken sång och musik förekom. Högtidsstunden där liksom senare i hemmet vid Lixarve var vacker och värdig. Johan Oscar Carlsson var född 1871. Fars stämma har för alltid tynt härnere — vile han i träd!

John Carlsson.

TVA AV RONNEBY

församlings äldsta medlemmar, John Danielsson, Möljerid, och fru Elina Johansson, Ronneby, ha under juli månad fått ingå i Herrens vila. Br. Danielsson har tillhört församlingen sedan 1922. Fru Johansson var född 1857 och döptes i Ronneby 1937.

Båda begravdes den 9 juli å Bredåkra kyrkogård. Så gick de gamla bort en efter en. Vi bedja Herren fylla de tomrum som uppstår efter de hemkallade. Sker inte detta, så gesles ledens oroväckande med tanke på församlingens framtid.

Må Herren hålla oss vakande till dess Hans kallelse når oss!

Oskar Pettersson.

FRÖKEN AMANDA OLSSON,

tillhörande Göteborgs 2:dra baptistförsamling, avsommade stilla och fridfullt i tron på sin Frälsare den 25 juli efter en kort tids sjukdom. Hon förenades med vår församling för över 44 år sedan. Genom sitt stilla, försynta, Kristus-lika väsen vann hon allas aktning och kärlek. Alltid nitålskande och uppoffrande i församlingens och kvinnoföringen verksamhet. Begravningsakten föregick den 29 juli i närväro av många sörjande släktningar och vänner.

C. G.

FRU BERTA ABRAHAMSSON,

döpt och förenad med Göteborgs 2:dra baptistförsamling år 1936, avled lycklig i tron på sin Frälsare den 27 juli efter en längre tids litigt brett lidande. Hon var en kristinna, nitålskande för själars frälsning. Hon begravdes den 4 aug. i närväro av sörjande anhöriga och vänner.

C. G.

KORT och NYTT

ORGANIST- OCH KYRKOSANGAREXAMEN

har avlagts i Uppsala av fr. Karin Hedwall, dotter till rektor Fredrik Hedwall vid Betel-seminariet, samt av Harry Axelsson och Rune Franzén. Den förra tjänstgör under sommaren som organist i Tabernaklet, den senare i Immanuelkyrkan. Samtliga ha varit musikdir. Henry Lindroths elever.

TILL REKTOR VID SIGTUNA FOLKHÖGSKOLA

har från den 1 sept. utsetts kommunister, teol. och fil. kand. Ingvar Sahlin, Viksta.

När Manfred Björkquist blev biskop, ut-sågs docent Gösta Lindeskog, Uppsala, till ledare för stiftelsen. Han kvarstår som arbetsledare, medan pastor Sahlin skötter rektorsbefatningen.

EN BAPTISTHÖVDING

Dr George W. Truett hädankallad

I ett gudfruktigt hem i North Carolina, U. S. A., växte en skara barn upp. Särskilt moderns varma tro och frömmä vundel blevo heliga minnen för barnen. Ibland när fader och de äldre sönerna arbetade ute på fälten, brukade modern tillståga den lille George och hans yngre bror att stanna inne en stund, medan hon gick ensam ut i trädgården. Var hon åu sorgen, när hon så gick, strålade alltid hennes ansikte av glädje, när hon kom tillbaka från dessa stunder. Orsaken till denna förändring intresserade de båda gossarna, och de föresatte sig att finna den. En dag smögo de sig efter modern. De sågo då henne ligga med ansiktet mot marken, och de hörde henne tala med någon, som de inte kunde upptäcka. Hon nämnde deras namn och bad om vishet att kunna fostra dem till goda och nyttiga människor. De smögo sig tillbaka med outplänliga intyck i sina barnsjälar.

Under inflytande av en sådan djup kristlig anda i sitt barndomshem växte George W. Truett upp, och det är förklarligt, att han tidigt kände frälsningslängtan. Hans avgörelse för Kristus skedde under en predikan i en enkel lokal, där predikanten betonade den enskilda fullständiga överlätelser Åt Gud. I sitt hjärta sade han: »Jag överläter mig just nu till dig, o Jesus Kristus.»

I Truets framtidströmmar högrade juristens kall, och han började utbilda sig för detta. För att förbättra sin ekonomi med hänsyn till studierna undervisade han i en byskola, som genom hans begävning som lärares snart tilldrog sig uppmärksamhet i vida kretsar. Emellertid flyttade föräldrarna till Texas, och den unge George följde med dit. Här delade han sin tid mellan ett gymnasium, arbete på farmen och självstudier i juridik.

Tidigt röjdes hos Truett stor talarebegåvning och djup gripenhet för andliga ting. Man sökte och i den baptistförsamling, som familjen tillhörde, göra honom uppmärksam på den utrustning Gud givit honom för en evangeliförkunnares uppgift. Han ville ej lyssna till detta. Han önskade fullfölja planerna på det levnadskall han fattat såsom sitt. En särskild händelse kom honom dock att ge vika. Vid en offentlig sammankomst gjorde en diakon i församlingen en allvarlig vädjan till honom att icke motsä Guds kallelse, och i detta instämde hela samlingen. Under den natt som följde utkämpade Truett häftiga strider med sig själv, men innan han gick till vilja, var hans beslut fattat. Han hade valt predikarens heliga kall. Följande dag avskildes han för evangelii tjänst.

Efter några studieår vid ett universitet tog han sin grad 1897 och kom samma år till Första baptistförsamlingen i Dallas, Texas huvudstad, i vilken församling han fick utföra hela sin livsgärning.

Hur Truett fattat sin uppgift som Herrens tjänare framgår av ett uttalande av honom i en intervju, som han beviljade denna tidnings redaktör vid regionalkonferensen i Göteborg 1937:

— Ser du, det personliga själavändet, det är detta det gäller. Vi

Med en brinnande blick såsom rakt in i intervjuarens själ ropade han: Vi alla — du — varenda en. Under den här månaden har 1.239 baptistpredikanter i Texas varit samlade till fem dagars samtal och bönn just kring den frågan. Men skola vi bli själavinnare, så måste vi betala priset. Om vi vilja betala priset, så skall Gud ge oss segern. Ty Gud är densamma nu som förr. Och evangeliet är detsamma som förr. Men vi själva måste dö från självets liv och uppstå i Kristi liv. Om vi gör det, så skall Herren åter ge oss segertider.

Och Truett var själavinnare. »Hans predikan röjde en eldsjäl i helig glöd. Och sällan höjde han evangelii ljusfackla utan att se den väcka slumrande till besinning och leda tvekande till avgörelse.» Han ägde popularitet som ingen annan, och folk ur alla klasser lyssnade gärna till hans förkunnelse, statsmän, vetenskapsmän, pedagoger, affärsmän etc. Han ägnade därvid den enskilde stort intresse. Vid några av sina möten iakttag Truett en yngling, som först visade sig tilltalad av hans predikan, men sedan tycktes likgiltig. Orsaken till förändringen fann han vara den inställning, som ynglingens fader, en bemärkt läkare, hade till religiösa frågor. Truett uppökta fadern och förehöll honom detta. Vid mötet samma kväll kom fadern fram till sammans med dem som begärt förbön, och sonen, som sett sin fader gå fram, reste sig och gick även han fram för att söka samtal och förbön. Ett annat exempel: »Big Jim» var en man av »vilda västern»-typ — i sitt bälte hade han en utmanande revolver. Han kom till ett av Truets möten. Pastor sökte utforska vem han var. Man upplyste om detta och tillade: »Han kommer alltid till det första mötet, när någon ny predikant talar i staden. Han kommer aldrig tillbaka.» Man visste dock, att det just nu var osämta mellan honom och en annan vildmarkens son, och man fruktade, att Jim, som man visste hade fyra mäniskoliv på sitt samvete, skulle öka dessa med ännu ett. Men Jim kom till mötet även nästa kväll. Truets predikan den kvällen var lika som blott för Jim; under bönen att det ord måtte bli sagt, som kunde bli honom till frälsning. Jim syntes gripen och kom efter predikan fram bland de frälsningssökande. Han blev omvänt, försonade sig med sin fiende och sökte gottgöra det förslutna. Så blev även »Big Jim» ett mäktigt bevis på evangeliets omskapanade kraft.

Då Truett tillträde pastorstjänsten i sin församling, hade den 715 medlemmar. Om arbetets utveckling och den skörd för Guds Rike han fick inbärga där få vi inblick i av några ord av honom i den intervju i Göteborgsmötet 1937 vi ovan omnämnd.

— Vi ha nu 7.500 medlemmar. Jag

kongress i Stockholm 1923, då han höll kongresspredikan i Immanuelkyrkan. Den predikan blev mycket uppmärksammad. En framstående penna framhöll i en huvudstadstidning, hur han talade med en röst, som nådde till varje vrå av det stora templet, hur han byggde satserna med enkelhet, förande ett enkelt språk med enkel präglad och gav sina åhörare ett stycke av den äkta konsten, det naturliga uttrycket för den djupa personligheten.

George W. Truett var en baptistfolkets hövding, en profetgestalt, och hans livsverk söker över hela världen sin like. Bland stora förtroenden, som visades honom var posten som president för sydstaternas baptister, som dä räknade mer än tre och en halv miljoner, och presidentskapet i Baptist World Alliance, som han innehade närmast före den nuvarande presidenten dr. J. H. Rushbrooke. I Sverige är dr. Truett känd främst från sitt besök vid Baptisternas världsförbund.

GEORGE W. TRUETT

Pet var med djup rörelse jag såg, at doktor Truett redan kallats från oss. Det är blott fem år, sedan jag sist mötte honom vid den stora baptistvärldskongressen i Atlanta, som han ledde med den förmuga och kraft, som var honom särregen. Jag kunde väl icke ana, att vi träffades för sista gången härnere. Men sadant är livet, och sådan är döden.

Truett var en ovanlig mäniska. Hans begåvning och förmågor voro ovanligt rika. En predikare av Guds nade i alla avseenden och en själavinnare, som aldrig lämnade ett tillfälle obegagnat att vinna någon själ för sin store Konung. Otaliga vä-

kelsemöten ledde av denne nitiske man, som därför var en förmångledare av ovanliga talanger.

Såsom mötesledare hade han en stor makt. Det låg något mäktigt betvingande i hans röst, och den personliga tyngd, som präglade hela hans väsen, kom till uttryck på flerfärdiga sätt. Han gav färg och glans åt det hela, och det blev en kristen färg och en kristen glans.

Jag minnes kongressen i Toronto i Kanada. Även där ledde Truett. Stridens värger gingo höga mellan fundamentalister och modernister. Men det var inten som hade ett ont ord att säga om Truett trots hans konkilians och liberalistlär. Att han trodde på Ordet och var en kristen utan vank och tadel, det visste alla.

Välskrad var hans bana. Lycklig var han också. Med rika gavor kom han till ett folk med makt och framgång, följde honom, där han på världspräk förkunnade Guds sanning. Kanske andra förhållanden skulle ha förminkat hans inflytande. Men sedan allt skulle han ståt såsom ett äde föredöme i sann tro och brinnande italskhet att på allt sätt frälsa några.

Barnen har förlorat en stor man och en ädmjuk Kristi tjänare. Men mindre över, och sådden får

INRE MISSIONEN

Höstens och vinterns arbete planeras

— Framför allt behövs samlings och koncentration, man får inte breda ut sig, så att allt rinner ut i sanden, framhöll pastor E. Gehlin i sitt inledningsföredraget till ett ni-

tifvarataga sommarens möjligheter till evangelisation. Bland annat framhölls, att man helt visst skulle kunna göra mer av Vallersvik som kristen turistort.

På det tankeväckande föredraget

EN BAPTISTHÖVDING

Dr George W. Truett hädankallad

I ett gudfruktigt hem i North Carolina, U. S. A., växte en skara barn upp. Särskilt moderns varma tro och fromma vandel blevo heliga minnen för barnen. Ibland när fadern och de äldre sönerna arbetade ute på fälten, brukade modern tillsgå den lille George och hans yngre bröder att stanna inne en stund, medan hon gick ensam ut i trädgården. Var hon än sorgsen, när hon så gick, strålade alltid hennes ansikte av glädje, när hon kom tillbaka från dessa stunder. Orsaken till denna förändring intresserade de båda gossarna, och de föresatte sig att finna den. En dag smögo de sig efter modern. De sågo då henne ligga med ansiktet mot marken, och de hörde henne tala med någon, som de inte kunde upptäcka. Hon nämnde deras namn och bad om vishet att kunna fostra dem till goda och nyttiga människor. De smögo sig tillbaka med outplänliga intyck i sina barnasjärar.

Under inflytande av en sådan djup kristlig anda i sitt barndomshem växte George W. Truett upp, och det är förklarligt, att han tidigt kände frälsningslängtan. Hans avgörelse för Kristus skedde under en predikan i en enkel lokal, där predikanten betonade den enskilda fullständiga överlåtelse åt Gud. I sitt hjärtा sade han: »Jag överläter mig just nu till dig o Jesus Kristus.»

I Truets framtidströmmar hägrade juristens kall, och han började utbilda sig för detta. För att förbättra sin ekonomi med hänsyn till studierna undervisade han i en byskola, som genom hans begävning som lärare snart tilldrog sig uppmärksamhet i vida kretsar. Emellertid flyttade föräldrarna till Texas, och den unge George följde med dit. Här delade han sin tid mellan ett gymnasium, arbete på farmen och självstudier i juridik.

Tidigt röjdes hos Truett stor talarebegåvning och djup gripenhet för andliga ting. Man sökte också i den baptistförsamling, som familjen tillhörde, göra honom uppmärksam på den utrustning Gud givit honom för en evangeliförkunnares uppgift. Han ville ej lyssna till detta. Han önskade fullfölja planerna på det levnadskall han fattat såsom sitt. En särskild händelse kom honom dock att geva vika. Vid en offentlig sammankomst gjorde en diakon i församlingen en allvarlig värdjan till honom att icke motstå Guds kallelse, och i detta instämde hela samlingen. Under den natt som följde utkämpade Truett häftiga strider med sig själv, men innan han gick i vilja, var hans beslut fattat. Han nev valt predikarens heliga kall. Följande dag avskildes han för evangelii tjänst.

Efter några studieår vid ett universitet tog han sin grad 1897 och kom samma år till Första baptistförsamlingen i Dallas, Texas huvudstad, i vilken församling han fick utföra hela sin tjänst.

Hur Truett at sin uppgift som en Herren framförde ett utländande av en intervju, som beviljades redaktörer i Göteborg

Med en brinnande blick såsom rakt in i intervjuarens själ ropade han: Vi alla — du — varenda en. Under den månaden ha 1.200 baptistpredikanter i Texas varit samlade till fem dagars samtal och bön just kring den frågan. Men skola vi bli själavinnare, så måste vi betala priset. Om vi vilja betala priset, så skall Gud giva oss segern. Ty Gud är densamma nu som förr. Och evangeliet är densamma som förr. Men vi själva måste dö från självet sitt liv och uppstå i Kristi liv. Om vi göra det, så skall Herren åter ge oss segertider.

Och Truett var själavinnare. »Hans predikan röjde en eldsjäl i helig glöd. Och sällan höjde han evangelii ljusfackla utan att se den väcka slumrando till besinning och leda tvekande till avgörelse.» Han ägde popularitet som ingen annan, och folk ut alla klasser lyssnade gärna till hans förkunsel, statsmän, vetenskapsmän, pedagoger, affärsmän etc. Han ägnade därvid den enskilde stort intresse. Vid några av sina möten iakttag Truett en yngling, som först visade sig tilltalad av hans predikan, men sedan tycktes likgiltig. Orsaken till förändringen fann han vara den inställning, som ynglingens fader, en bemärkt läkare, hade till religiösa frågor. Truett uppsökte fadern och förehöll honom detta. Vid mötet samma kväll kom fadern fram till sammans med dem som begärt förbön, och sonen, som sett sin fader gå fram, reste sig och gick även han fram för att söka samtal och förbön. Ett annat exempel: »Big Jim» var en man av »vilda västern»-typ — i sitt bälte hade han en utmanande revolver. Han kom till ett av Truets möten. Pastor sökte utforska vem han var. Man upplyste om detta och tillade: »Han kommer alltid till det första mötet, när någon ny predikant talar i staden. Han kommer aldrig tillbaka.» Man visste också, att det just nu var osämja mellan honom och en annan vildmarkens son, och man fruktade, att Jim, som man visste hade fyra mäniskoliv på sitt samvete, skulle öka dessa med ännu ett. Men Jim kom till mötet även nästa kväll.

Truets predikan den kvällen var lik som blott för Jim, under bön att det ord måtte bli sagt, som kunde bli honom till frälsning. Jim syntes gripen och kom efter predikan fram bland de frälsningssökande. Han blev omvänt, försonade sig med sin fiende och sökte göttgöra det förflutna. Så blev även »Big Jim» ett mäktigt bevis på evangeliets omskapande kraft.

Då Truett tillträddes pastorstjänsten i sin församling, hade den 715 medlemmar. Om arbetets utveckling och den skörd för Guds Rike han fick inbärga där så vi inblick i av några ord av honom i den intervju i Göteborgsmötet 1937 vi ovan omnämnt.

— Vi ha nu 7.500 medlemmar. Jag

kom direkt från Seminariet till Dallas. Då fanns där fyra baptistförsamlingar, nu har antalet vuxit till över fyrtio. I församlingen har jag mottagit 16.000 personer. Församlingen har gått efter annan »svärmat», nya församlingar har ut från den blivit bildade, där vi först hade upptor.

George W. Truett var en baptistfolket hövding, en profetgestalt, och hans livsverk söker över hela världen sin like. Bland stora förtroenden, som visades honom var posten som president för sydstaternas baptister, som räknade mer än tre och en halv miljoner, och presidentskapet i Baptist World Alliance, som han innehaftade närmast före den nuvarande presidenten dr J. H. Rushbrooke. I Sverige är dr Truett känd främst från sitt besök vid Baptisternas världs-

kongress i Stockholm 1923, då han höll kongresspredikan i Immanuelkyrkan. Den predikan blev mycket uppmärksammad. En framstående penna framhöll i en huvudstadstidning, hur han talade med en röst, som nädde till varje vrå av det stora templet, hur han byggde satserna omedelbart, förande ett enkelt språk med enkel präglung och gav sina åhörare ett stýcke av den äkta konsten, det naturliga uttrycket för den djupa personligheten.

Och nu har denne Herrens tjänare, vid 77 års ålder, såsom redan i förra numret av vår tidning angavs, fullgjort sitt värv och gått till högre tjänst. George Washington Truett helöverlätelse åt och hans trohet mot Gud manligen allt Guds folk till efterföljd.

GEORGE W. TRUETT

Pet var med djup rörelse jag såg, kändes den leddes av denne nitiske man, som därjämte var en församlingsledare av ovanliga talanger.

Såsom mötesledare hade han en stor makt. Det var något mäktigt betvingande i hans röst, och den personliga tyngd, som präglade hela hans väsen, kom till uttryck på flersfaldiga sätt. Han gav färg och glans åt det hela och det blev en kristen färg och en kristen glans.

Truett var en ovanlig mänsklig. Hans begävning och förmågor voro ovanligt rika. En predikure av Guds nåde i alla avseenden och en själavinnare, som aldrig lämnade ett tillfälle obegagnat att vinna nagon själ för sin store Konung. Otaliga vä-

INRE MISSIONEN

Höstens och vinterns arbete planeras

— Framför allt behövs samling och koncentration, man får inte breda ut sig, så att allt rinner ut i sanden, framhöll pastor E. Gehlin i sitt inledningsföredrag till ett gitande samtal om »Våra bekymmer och angelägenheter inom inre missionen vid det sammantäde

tillvarataga sommarens möjligheter till evangelisation. Bland annat framhölls, att man helt visst skulle kunna göra mer av Vallersvik som kristen turistort.

På det tankeväckande föredraget följde ett samtal, i vilket de flesta missionsarbetarun samt pastor Berndt Sörenson och rektor Fr. Hedwall, som även hade inbjudits, deltog. Samtiden präglades av nöd över

hela landet. Men veder allt skulle han ståt såsom ett ädel föredöme i sann tro och brinnande vitalkan — att på allt sätta frälsning.

Baptisten har förlorat en stor man och en ödmjuk Kristi tjänare. Men minnet lever, och sädden får gå till skörd.

H. Danielson.

VÅR YTTRE MISSION

KINA

Dopförrättningar.

Baptistförsamlingar inom Kaomi och Kiaohsien härader ha under sommaren haft flera dopförrättningar.

Så döptes den 30 juni 8 och den 25 augusti 3 personer i Kaomi samt dagen därpå 6 i Siaokiaustun.

Den 14 juli iklädde 23 personer sig Kristus genom dopet i Wangtai och följande söndag 14 personer åt utställningen Shangchhwang.

I Wangkochwang döptes 4 personer d. 14 juli och två den 21 juli i Po. Samtliga bröder och systrar ha förenats med ovannämnda baptistförsamlingar.

I stort sett har dopsiffran varit lägre än föregående år. Intensivering av kampanjen för tillvaron synes mera helt ligga beslag på männskoras tid och undanträngta intresset för andliga ting. Vi tacka dock Gud

Oscar Rinell.

ur djupet av våra hjärtan att hans verk likväl fortgår utan avbrott trots vartgatider.

Oscar Rinell.

Lördagen 13 augusti 1938

Utresande

missionärer.

Missionär och fru Oscar Rinell med dottern Doris.

Missionären Oskar Rinell, hans maka fru Hellen Rinell och deras 10-åriga dotter Doris skola i sept. via Amerika återvända till Kina. Baptistmissionens ledning i Shantung har uttalat önskan, att Rinell skulle komma ut till missionsfältet i slutet av 1938. De ämnas nu via Shanghai söka taga sig till Tsingtao och därifrån vidare till Kiaochien och beräknas vara framme i nov.

Missionär Oskar Rinell är född i Pingtu, Shantung, Kina. Sin ungdom tillbringade han i Östern. Sedan fick han åren 1914–21 signa sig åt sin utbildning i Sverige och Tyskland. Från 1921 har han varit missionär i Baptistmissionens tjänst och som sedan fullbordat två verksamhetsperioder i Kina. År 1923 ingick han äktenskap med fröken Hellen Collidén, som sedan stått vid hans sida i arbetet och nu även följer med till Kina.

70 ÅR

Missionär
HEDVIG RINELL.

Svenska baptistsamfundets Kinamissionär, fru Hedvig Rinell, maka till missionären J. A. Rinell, fyller 70 år den 12 oktober.

Fru Rinell föddes i Tensta, Uppsala län. Hon har läroinseramen, och sedan hon antagits till missionär av Baptistmissionen, väntades hon någon tid i London för språkstudier. År 1892 ingick hon äktenskap med missionär J. A. Rinell, varafter makarna följande år reste ut till Kina. De har dör verkat i staden Kiaochow och sett en stark församling härmed kristna institutioner uppstå.

Fru Rinell har väsentligen signat sig åt läraverksamhet. Från och med 1904 har hon i många år varit föreståndarinna för missionärens flickskolor samt dessutom lett en skola för bibelkvinnor. Här till kan läggas att hon i sitt hem utfört en god fosterförägöring, vadav makarna Rinell ha tilldyne se två av sina söner som missionärer i Kina.

Från dag till dag Sommarnöjet.

Av

Per 27/38

Glan skymtar genom gläntan. Ett sädесfält, en gammal bygdeväg, en skogsgrop och en vassvik och därutanför det vida vattnet. Ty Glan är ingen vanlig liten struntsjö. Den är stor och bred, det är nio kilometer från strand till strand, det är perspektiv och horisont över sjön, och det finns vatten, som räcker till för textilstaden i all framtid.

Först måste jag be Glan om hövlig ursäkt. Jag har inte tyckt om och kanske talat illa om vissa sanka stränder i sjön, längsgrunda till led. Men det är bara en sida av sjön, den sämre. Varje sjö har minst två stränder och Glan har minst fyra. Nu vet jag bättre, nu känner jag en strand så skön, så omväxlande, så härlig. Den är Glans verkliga, bättre jag. Och efter den sidan skall en sjö bedömas.

Strandgränsen börjar med en vindsvippe udde. Vågorna skölja över stenarna. Ekarna på holmen dämpa en pinande västanvind, som enast stod i månader under första halvåret. Markvegetationen av små enar och vita björkar verkar park, men längre upp och längre bort, där skrevorna finns, bor räven med sin familj. Om kvällarna går han på jakt och lurar sig till en och annan stek av and eller sjöfågelsunge. Och när han sugit sig mätt på blod och kött tar han sig tid till en ylända kvällskonsert, som kommer ägornas övriga vilt att lyssna och vara på sin vakt.

I vassviken mellan holmen och udden ligger ryssjorna på lur. Om man ror tyst och låter bli att plaska med årona, vilket är en konst så god som någon, kanske man kan ha tur att få se ett spetsigt gäddhuvud sticka fram mellan piporna. Fortare än kvickt är dock den långa gäddkroppen försvunnen — tyvärr inte i ryssjan, men det finns chans att locka fram fisken igen med ett blänkande drag, som svirrar någon halvmeter från ytan. Bestämt var det i denna vik som vännen och brodern "CS" knep själva gammelgädden någon gång på förvären. Den fisken var en gammal slipad filur, som säkert var något av en skräck för Glans övriga fiskinnehavare. Vem kan räkna huru många kilo fisk en gammelgädd slukar per år och alltså undanhåller fiskaren på land? Det är nog i varje fall åtakilliga! Fjortonfemton kilo var det visst den gädden vägde, så det måste vara stadiga don i den ryssja, som skall härbärgera en sådan bjässse. Jag gratulerar till fiskeleykan! Själv fick jag inte se den sevärdade gäddgiganter, men vännerna på gården har berättat om den, och de är inte släkt med någon skeppare. Så sant måste det vara!

På udden står två stugor. I den invid sjön bo tre gracer på weekend med sitt friluftskök, och uppe på krönet härska hr Torparkvist, som är en fin karl och bor i villa i stan om vintern. Hans halsklinghatt är en mexikansk sombrero av halm, och till den för han en jättestav, skuren och skalad och högst original. Liksom många andra på trakten är han nykorad som simborgare.

Udden är ett litet paradis. Tallarna står höga och granna i stätiliga, långa linjer, strandgräset växer meterhög och förgylles upp av blodröda rosor och blåsvarta-blåbär. Vid stranden ut mot den blåa havet

dan ligga de klippiga bergen. Sjön plaskar in mot gnejen, som reser sig brant och djärv. Det finns stup och hålor, det är bråddup och det är bergshällar, som skymta under ytan. Här växer ljungen yvig och vild, här breder lingonriset ut sig och här har den vindpinnearna slagit rot i skrevornas mörka mylla. Den ser högt garvad och erfaren ut med vriden stam och rufsiga krona, men den passar här ut på klippan. Till timmerns duger den rakt in i men till fågelbo är den som skapt, och varje gång jag ser klippornas förvuxna smällar, tänker jag på den gång, när en huggormshona i en tallkrona ynglade ungar och släppte ned på oss pojkar, som bara slog ihäl utan att först veta varifrån reptilerna kommo. —

En bit från klippan börjar storskogen, där virkestallarna tävla i höjd och bredd. Här nägonstans bor både ugglan och höken, som brukar förena sig i kvällskonserten, när mörkret faller på, men när det ännu är ljus törjs de inte säga ett knyst. Ty då är det liv och lust vid badklipporna strax intill. Här finns det grytor och handfat av sten och härliga hållar, soliga och såpade, här finns det dykstenar och djupvatten, som det inte är någon idé att pejla eftersom det är djupt värre. Den klippiga stranden svänger, och mellan högbergväggar bjuder den på två sandviken, som är som gjorda för sommarkoloniens minsta. Herrkapet Patrongren är hyggligt folk, som läter alla boda och njuta av naturen och som tack därför sköter alla sig som mänska, när man är i skogen. Det är mjuk sand på botten, det är sand på plagen och just nu är det sommarvarmt, vatten, varför badlivet florerar.

*

Skogsvägen slingrar uppåt. Det är fuktigt och skönt härinne. Här finns en porlande källa med friskt härligt vatten, som hr Skogman och hans fru, vilka bo i dockstugan vid vägen, hämmar varje dag. Och vattnet går också upp till ett nytt hus i trakten, ett ungdomshem i sportstugestil, där det snickeras och hämnas och gräves och schaktas om kvällarna.

Uppe vid gården, där Patrongren residerar och där den musikaliske Statarström och hans kollegor ha sina studior och Rättarson sin bostad, växer en rönn som en parasit mellan ett par grenar på en hundrårig poppel, av vilket trädslag det finns två värdröt. Ruddammen ligger spegelblank, de "skruvade" jättetallarna invid smedjan i backen brinna i kvällssolen, och kossorna nere på gärdet idissla dagens grönbete. Nerifrån den igenvuxna Laxfjärden hörspovens locktoner, och uppe bland Hammarbackens ekar och torngravar stryker en skygg harpalt och vänsas fasanerna.

Men ute i Glan ligger bland annat två skär. Rött ut med kurs mot Svartingesidan. Tre kilometer ut i sjön — det är en lagom simtur, när vattnet är tjugogradigt. Här går gården gräns, här slutar fiskevattnet. Dessa skär är Glans stora och lilla Karlsoär. Det är fågelskär, och det minsta är alldeles kritvitt av måsarnas minnen. På det stora skäret växer en lind och annat lövskogsbuskage i en sällsynt vacker, skyddad klyfta. Här har man ett friluftareservat. Här bor den stora ron och friden — d. v. s. när inte Glan är i skjortsmässning och vinden

Soffor vid Sandbyhov. Önskvärt vore, om ett par soffor kunde placeras vid ingången till Sandbyhov till gagn för äldre besökare.

Iakttagare.

Nummerbrickor. Vid den mycket anlitade Rättshjälpsanstalten borde införas systemet med nummerbrickor för de besökande under mottagningstider. Då väntetiden merent kan uppgå till både en och två timmar, saknas inte goda skäl för införande av ett kontrollsysteem med nummerbrickor för de besökande, något som f. ö. tillämpas i motsvarande institutioner på andra håll.

Besökande.

Arkösund. Dagens önskan är att åtminstone ett t. ex. tisdag och torsdag åtgå till Arkösund avgick från Östra station kl. 10 fm. med hemresa kl. 17,32.

På bekostnad av veckans övriga dagar är söndagstrafiken ditut väl tillgodosedd.

Beundrare av Arkösund.

NYFIKEN PA STORSTADEN.

Denne mycket unge man har fotograferats i grinden till egyptiska legationen i London, dit han fått följa med den nye ambassadören Hassan Nashat Pascha. Den lille pojken är nio år gammal och heter Abdul el Arab. Han tillhörde i Kairo madame Nashats hushåll och eftersom han är begåvad med en sund nyfikenhet, gav han sig inte förrän han fick lätta att följa med och titta närmare på världstaden. Det är den första titten som syns på bilden.

Ingen sällskapsfågel utan en skygg och rödd liten gynnare, men trivsam är den med sina brunsvarta fjädrar och sin långa näbb, som plockar och pickar i ett.

Men på en klippa invid "kusten" stiga rök och lägor upp. Det är dock ingen fara, det är ingen skog, som brinner, men det är ett lägerbål, som tändes. Det knastrar, det sprakar och det skjuter i det krutorra gruvkivet, och lågorna värma så passande just som solens röda klot rullat ned bort till Doverstorpastranden — Glans solnedgångar är berömda!

Ungdomen har lägrat sig kring bålet, innan det är dags att krypa in i tältet uppe vid sommarhemmet. Här är det stämning, friid och vila. Det är högt till taket i ungdomens pelarsal. Ungdomsledare tala om karaktärer, om stora kvinnor, om mäniskor, som varit föredömen för unga av i dag, om vackra ideal, om ungdomens drömmar och brobyggplaner, om dess mål och strävanden. Men lyssnar gärigt, man tänker och

VA

I anslutning till vattenpoliskåren i Tyskland organiserades polisen om i Wien. Organisationsarbetet har polisen. På bilden här ovan

riga. I det förstnämnda är hon född, dit reser hon på nytt inom kort med mamma och pappa. Där trivs hon bäst, säger hon. Hon är inte rädd för krig och japaner. Hon tror på Gud liksom mor och far. Doris känner trygheten i bönen "Gud som harer barnen kär, se till mig, som liten är". Den gäller både i Sverige och Kina, i fred och krig, bland vita och gula.

"Gå upp för solskensberget, röd och varm om kind" sjunger hon — tonerna dallrar, och det dallrar jämvälv i hjärtana hos människorna, som lyssna. Hon sjunger på kinesiska och på svenska. Med flickaktig charm tecknar hon med händerna vägen upp för solskensberget. Då är det kväll på sommarnöjet.

NUOMI MUJE.

Av

Per 25/7/38

Glan skymtar genom gläntan. Ett sidsifilt, en gammal bygdeväg, en skogsgrop och en vassvik och därutan för det vida vattnet. Ty Glan är ingen vanlig liten struntsjö. Den är stor och bred, det är hela en kilometer från strand till strand, det är perspektiv och horisont över tjän, och det finns vatten, som rinner till för textilstaden i all framtid.

Först måste jag be Glan om hövlig ursikt. Jag har inte tyckt om och kanske talat illa om vissa sanka stränder i sjön, länggrunda till ledar. Men det är bara en sida av sjön, den sätter. Varje sjö har minst två stränder och Glan har minst fyra. Nu vet jag bättre, nu känner jag en strand så skön, så omväxlande, så härlig. Den är Glans verkliga, bättre jag. Och efter den sedan skall en sjö bedömas.

Strandgränsen börjar med en vindsvext udde. Vågorna skölja över stenarna. Ekarna på holmen dämpar en pinande västanvind, som anvisat stod i månader under första halvåret. Markvegetationen av små enar och vita björkar verkar park, men längre upp och längre bort, där skrevorna finns, bor räven med sin familj. Om kvällarna går han på jakt och lurar sig till en och annan stek av and eller sjöfågelsunge. Och när han sugit sig mätt på blod och köttar han sig tid till en yländande kvällskonsert, som kommer ägornas övriga vilt att lyssna och vara på sin vakt.

*
I vassviken mellan holmen och udelen ligger ryssjorna på lur. Om man rör tyst och låter bli att plaska med årorna, vilket är en konst så god som någon, kanske man kan ha tur att få se ett spetsigt gäddhuvud sticka fram mellan piporna. Fortare än kvickt är dock den långa gäddkroppen försvunnen — tyvärr inte in i ryssjan, men det finns chans att locka fram fisken igen med ett blänkande drag, som svirrar någon halvmeter från ytan. Bestämt var det i denne vik som väninen och brodern "CG" knep själva gammelgädden, någon gång på förvären. Den fisken var en gammal sliped-filur, som säkert var något av en kräck för Glans öröriga fiskimévnare. Vem kan räkna huru många kilo fish en gammelgädda slukar per år och alltså undanhåller fiskaren på land? Det är nog i varje fall åtakilliga! Fyrtionfemton kilo var det visst den gädden vägde, så det måste vara städig den i den ryssja, som skall härhärgera en sådan bjässe. Jag gratulerar till fiskeleykan! Själv fick jag inte se den sevärdade gäddgigan, men vännerna på gården ha berättat om den, och de äro inte släkt med någon skeppare. Så sant måste det vara!

På udden står två stugor. I den invid sjön bo tre gracer på weekend med sitt friluftskök, och uppe på krönet härskar hr Torparkvist, som är en fin karl och bor i villa i stan om vintern. Hans älsklingshatt är en mexikansk sombrero av halm, och till den för en jättestav, skuren och skalad och högst originell. Liksom många andra på trakten är han nykord som simborgare.

Udden är ett litet paradis. Tallarna står höga och granna i ståtliga, långa kolonner, strandgräset växer meterhögt och förgylles upp av blodröda smultron och blåsvarta blåbär. Vid stranden ut mot sjön ligger kiselstenarna och lockar till s. k. "smörgåskast" och vid den simmande vassruggen ha skrattmåsarna bon, som de ängsligt vakta. Varje rodbåt, som närmar sig den gröna vassön, blir anfallen från luften av en pluton skrikande, varnande märsar, som förgäves söka skrämma människorna på flykten — trots att dessa människor aldrig tänkt en tanke på att ofreda märsarnas reden.

*

I vassviken vid udden kluckar ekans botten mot vattnet, medan motorbåten ungjär litet mer gravitetslast. Vid vätta värar gör Glan in över halvöns spändade landtunga, men på andra si-

den liggda de klippiga bergen. Sjön plaskar in mot gnejsen, som reser sig brant och djärvt. Det finns stup och hällor, det är bråddjup och det är bergshällar, som skymta under ytan. Här växer ljungen yvig och vild, här breder lingonriset ut sig och här har den vindpinade martallen slagit rot i skrevornas mörka mylla. Den ser högst garvad och erfaren ut med vriden stam och rufsig krona, men den passar här ut på klippan. Till timmer duger den rakt inte men till fågelbo är den som skapt, och varje gång jag ser klipporna förvuxna smällar, tänker jag på den gång, när en huggormshona i en tallkrona ynglade ungar och släppte ned på oss pojkar, som bara slog ihjäl utan att först veta varifrån reptilerna kommo. —

En bit från klippan börjar storskogen, där virkestallarna tävla i höjd och bredd. Här någonstans bor både ugglan och höken, som brukar förena sig i kvällskonserten, när mörkret faller på, men när det ännu är ljus törts de inte säga ett knyst. Ty då är det liv och lust vid badklipporna strax intill. Här finns det grytor och handfat av sten och härliga hällar, soliga och såpade, här finns det dykstenar och djupvattnet, som det inte är någon idé att pejla eftersom det är djupt värre. Den klippiga stranden svänger, och mellan höga bergväggar bjuder den på två sandviken, som är som gjorda för sommarkoloniens minsta. Herrskapet Patrongren är hyggligt folk, som läter alla boda och njuta av naturen och som tack därför skötter alla sig som man ska, när man är i skogen. Det är mjuk sand på bottens, det är sand på plagen och just nu är det sommarvarmt i vattnet, varför badlivet florerar.

*

Skogsvägen slingrar uppåt. Det är fuktvält och skönt härinne. Här finns en porlante källa med friskt härligt vatten, som hr Skogman och hans fru, vilka bo i dockstugan vid vägen, hämtar varje dag. Och vattnet går också upp till ett nytt hus i trakten, ett ungdomshus, sportstugestil, där det slickas och hemma och grävs och schaktas om kvällerna.

Uppe vid gården, där Patrongren rensiderar och där den musikaliska Statströms och hans kollegor ha sina studier och Rättarson sin bostad, växer en rönn som en parasit mellan ett par grenar på en hundrårig poppel, av vilket trädslag det finns två värdräd. Ruddammen ligger spegelblank, de "skruvade" jättetallarna invid smedjan i backen brinna i kvällssolen, och kossorna nere på gärdet idissla dagens grönbete. Nerifrån den igenvuxna Laxfjärden hörs spövens locktoner, och uppå bland Hammarbackens ekar och forngravar stryker en skygg harpalt och väns faserner.

Men ute i Glan ligger bland annat två skär. Rätt ut med kurs mot Svartingesidan. Tre kilometer ut i sjön — det är en lagom simtur, när vattnet är tjugogradiet. Här går gårdsens gräns, här slutar fiskevattnet. Dessa skär är Glans stora och lilla Karlsöar. Det är fågelskär, och det minsta är alldeltes kritvittet om märsarnas minnen. På det stora skäret växer en lind och annat lövskogsbuskage i en sällsynt vacker, skyddad klyfta. Här har man ett friluftsreservat. Här bor den stora ron och friden — d. v. s. när inte Glan går i skjortärmarna och vinden friskar i. Den här sjön krusas fort, blåsas upp i ett näfs som andra berömda kollegor men ångar sig lika fort, lugnar sig, breder ut sig som en spegel och gör allt väl igen.

Yrkessiskaren har doningar här ute. Här går gösen till, den verkliga Glansfisken. Och det lilla skäret bär syn för sängen: på en klippspets ligger en stor och präktig gös, halvaten av en märs, som tydligen fått ett riktigt skrovål och måst lämna läckerheten för att vila sin kräva. På en håll i vattenbrynet trippar en nätt liten krabat, en trevlig liten fågel, som tyvärr blir allt sällsyntare här hemma, nämligen beckasinen. Det är precis

Soffor vid Sandbyhol. Onödigt vore, om ett par soffor kunde placeras vid ingången till Sandbyhol till gagn för äldre besökare.

Inläggare.

Nummerbrickor. Vid den mycket anlitade Rättahjälpsanstalten borde införas systemet med nummerbrickor för de besökande under mottagningsstiderna. Då väntetiden merendels kan uppgå till både en och två timmar, saknas inte goda skäl för införande av ett kontrollsystem med nummerbrickor för de besökande, något som f. ö. tillämpas i motsvarande institutioner på andra håll.

Besökande.

Arkösunds. Dagens önskan är att Alminstone ett par dagar i veckan t. ex. tisdag och torsdag läg till Arkösund avgick från Östra station kl. 10 fm. med hemressa kl. 17,32.

På bekostnad av veckans övriga dagar är söndagstrafiken ditut väl tillgodosedd.

Beundrare av Arkösund.

NYFIKEN PA STORSTADEN.

Denne mycket unge man har fotograferats i grinden till egyptiska legationen i London, dit han fått följa med den nye ambassadören Hassan Nashaat Päschä. Den lille pojken är nu år gammal och heter Abdul el Arab. Han tillhörde i Kairo madame Nashaats hushåll och eftersom han är begåvad med en sund nyfikenhet, gav hon sig inte förrän han fick läfha att följa med och titta närmare på världstaden. Det är den första titten som syns på bilden.

Ingen sällskapsfågel utan en skygg och röd liten gynnare, men trivsam är den med sina brunsvarta fjädrar och sin långa näbb, som plockar och pickar i ett.

Men på en klippa invid "kusten" stiga rök och lågor upp. Det är dock ingen fara, det är ingen skog, som brinner, men det är ett lägerbål, som tändes. Det knastrar, det sprakar och det skjuter i det kruitorra grenvirket, och lågorna värma så passande just som solens röda klot rullat ned bortif. Doverstorpsstranden — Glans solnedgångar är berömda!

Ungdomen har lägrat sig kring bålet, innan det är dags att krypa in i tälten uppå vid sommarhemmet. Här är det stämning, friid och vila. Det är högt till taket i ungdomens pelarsal. Ungdomslidare tala om karlar-karlar, om stora kvinnor, om män-niskor, som varit föredömen för unga av i dag, om vackra ideal, om ungdomens drömmar och brobyggplaner, om dess mål och strävanden. Man lyssnar girigt, man tänker och fattar beslut. Nyss ha sockenkyrkans klockor ringt till helgmål. Och när elden börjar falna stiger en liten flicka upp på berget, som är talarstol och sångarestrad. Det är Doris, en flicka, som har två hemland, Kina och Sve-

I anslutning till vattenpoliskåren i kiska flödpolisen omorganiseras os te i Wien. Organisationsarbetet har polisen. På bilden här ovan se

rig. I det förstnämnda är hon född, dit reser hon på nytt inom kort med mamma och pappa. Där trivs hon bäst, säger hon. Hon är inte rädd för krig och japaner. Hon tror på Gud liksom mor och far. Doris känner tryggheten i bönen "Gud som haver barnen kär, se till mig, som liten är". Den gäller både i Sverige och Kina, i fred och krig, bland vita och gula.

"Gå uppå solskensberget, röd och varm om kind" sjunger hon — tonerna dallra, och det deltar jämväl i hjärtana hos människorna, som lyssna. Hon sjunger på kinesiska och på svenska. Med flickaktig charm tecknar hon med händerna vägen uppå solskensberget. Då är det kväll på sommarnöjet.

Firma Plomm

Missionsveteranen Rinell avliden i Kina.

Baptistisk
pionjär som
har gått hem.

Missionär J. A. Rinell.

På torsdagskvällen ingick telegrafiskt meddelande om att missionär J. A. Rinell i Kiaochien (Kiaochow) Shantung, Kina, avlidit, nära 75 år gammal.

Missionär Rinell var en av de främsta baptistmissionärerna i Kina, där han verkat i bortit 50 år, närmare bestämt från våren 1894. Han är jämte J. E. Lindberg en av de svenska banbrytarna inom baptist-

missionen i Kina. Rinell har vifört en betydelsefull gärning inte blott som förkunnare och församlingaledare utan också som den ledande mannen i hela den svenska baptistmissionen i

(Forts. s. 5.)

— Fortsättning från 1:sta sidan. —

Kina. Sålunda hade han under flera decennier föreställt samfundets främsta huvudstation, den i Kiaochow, Shantung, och flera församlingar m. m. Och i de flesta fall har också hans omdöme och förslag varit avgörande för missionsledningens i hemlandet beslut och åtgärder. Under många år var han ordförande i missionärskonferensen i Shantung och dess verkställande utskott samt missionskassör.

Med sin sällan svikande arbetsförmåga och mångadiga begåvning, har Rinell under åren lopp fått ta intu med de mest skilda och krävande uppgifter utom de direkt själavärande och evangelisande, bl. a. omfattande byggnadsarbeten och omfattande skolverksamhet, för att inte tala om de många grannlägg och svåra uppgifter, som föranletts av nationella oroligheter och krig i landet gång på gång. Han har också varit flitig författare och medarbetare i olika tidningar i Sverige, Kina och Amerika.

A v. hans böcker och skrifter nämns: Boxarupproret i Kina (tillsammans med J. H. Swordson, 1902), Missionsproblem, De svenska baptisternas Kinamission m. fl.

Under sina besök i hemlandet 1905–06, 1919–20 och 1932–33 gjorde han högt skattade insatser i den andliga verksamheten och framförallt för att sprida kunskap om och väcka intresse för Kina och missionen där. Han har, liksom tillsammans med sin hustru, även besökt U.S.A.

Missionär Rinell var också mycket kulturellt intresserad och har till Sverige medfört en hel del värdefulla etnografiska föremål, som förvaras i etnografiska avdelningen i Riksmuseet.

Johan Alfred Rinell var född i Rinna i södra Östergötland den 27 nov. 1866. Hösten 1883 blev han en avgjord kristen och började kort därefter arbeta i söndagsskolan. 1884 slöt han sig till ortens baptistförsamling. Ett par år därefter började han predika, samtidigt som han genom privatstudier sökte förkovra sig för uppgiften. Hösten 1888 inträdde han i Betelseminariets andra klass. Samma år besökte den store missionsledaren J. Hudson Taylor Sverige, och hans väckande missionsföredrag och mäktiga appeller tände ett starkt missionsintresse även bland seminaristerna, och inte mindre än fyra kamrater i Rinells klass vigde sedan sitt liv åt missionsgärningen. Men förhållandena tillätade icke Rinell att efter seminariekursens slut 1891 resa till Kina strax, utan han var först en tid pastor i Fredrikshalds (Haldens) baptistförsamling i Norge och studerade även en tid i London. Till Kina anlände makarna Rinells i april 1894, där han sedan oavbrutet verkat med undantag för Sverigebesöken.

Missionär Rinell sörjs närmast av maka, född Jansson, samt barn, av vilka två söner, födda i Kina, efter vederbörlig utbildning också igna sig åt missionärskallet på samma fält som föräldrarna. För övrigt kommer saken sedan efter den härdangångne, som var icke blott en mycket duglig missionär utan även högt skattad personlighet, att känna starkt i vilda kretsar.

M
Montgomery Daily News

In Remembrance of Rev.

The deceased J. A. Rinell 27/9/41

The death of Rev. J. A. Rinell on July 3 at Faberkrankenhaus, Tsing-tao, China, at the age of 75, is an irreparable loss for the Swedish Baptist mission. The funeral service was conducted two days later at the International cemetery. A large gathering of friends representing different nationalities were present to pay their last respects to this pioneer Swedish missionary.

Rev. J. E. Lindberg, an old schoolmate and co-worker of the deceased for some 50 years, conducted the impressive service. A great number of beautiful wreaths were laid and sympathetic speeches held by representatives of church organizations and a wide circle of friends.

and sacrifice were always typical for his missionary career.

"The Old Pastor," as he was respectfully called by his wide Chinese acquaintances, has always given evangelistic action a place of central prominence. The founding and growth of several local Christian Churches in the district of Kiaochien will remain the best living monument over his life. During many years he has been Chairman of the Swedish Baptist Mission in the south-eastern section of Shantung. His sound judgment and progressive leadership has been a not unimportant reason for the success of the said Mission. Long before the Chinese Government had accepted Western educational ideals, he advocated the use of modern schools in the missionary enterprise. Philanthropy has always been close to his heart. He has often been engaged in different forms of relief work, twice at the request of the local Chinese Government. The Post Office in Kiaochow was started by him and he was some time in charge of it. In order to be more efficient in supervising the ever growing missionary activity, he learnt to drive first a motor cycle and later a car on very good drives at an age very close to 70. During almost half a century in his adoptive land he has only had three short furloughs in Sweden. On behalf of the Swedish Academy of Science (Vetenskapsakademien) he has sent home a valuable collection of things Chinese which now can be seen in its museum at Stockholm. He is author of five books in Swedish and a great number of special articles in different journals.

J. A. Rinell's name is indelibly written in the annals of the Swedish Baptist Mission which this year celebrates its 50th anniversary.

(Contributed)

The funeral service for Rev. J.A. Rinell was conducted Saturday afternoon at the International Cemetery. A large gathering of friends representing different nationalities were present to pay their last respects to this pioneer Swedish missionary. Rev. J.E. Lindberg, an old schoolmate and coworker for some 50 years of the deceased, conducted the impressive service. A great number of beautiful wreaths were laid and sympathetic speeches held by representatives of church organizations and a wide circle of friends.

With the passing of Mr. J.A. Rinell yet another old landmark has been removed from Shantung. He arrived with his young wife at Shanghai on April 12th 1894 and they have since then been stationed as missionaries of the Swedish Baptist Mission at Kiaochien. Before the German occupation of Tsingtao he found the surroundings of the then Chinese fishing village a happy hunting ground and a pleasant summer resort. During his sojourn in Shantung he has seen this port grow into a modern city, while flags have often changed. Every summer-vacation was spent in this "Pearl of the East." It was his plan to spend his retirement also here. Now that his overworn heart has ceased to throb it is fitting that he has found a resting place close to the graves of such well known Tsingtaoties as Dr. Faber and Dr. Voskamp, not to mention other names.

Mr. Rinell has had thrilling experiences and lived to see great changes in the history of China. He had only been in Kiaochow five months, when he was compelled to flee with other missionaries on account of the war between China and Japan (1894-95). Chinese troops mistaking these foreigners for enemies opened fire on them. Luckily the party was rescued by an American gunboat and brought to safety. During the Boxer Rising (1900) he had to flee again from Kiaochow, this time to Tsingtao. The German Consulate house at Mata on the Kiaochow Bay was partly put on fire the same night the missionaries stayed there. While on an overland trip to Chefoo, Boxers destroyed his bicycle, but the brave "Viking" walked some 400 kilometer before returning home. During later years of ministry and we were missionarie

With the passing of Rev. Rinell an old landmark has been removed from Shantung. He was born on November 27, 1866, at Rinna, Östergötland, Sweden. During the autumn of 1883 he was converted to the Christian faith and soon started to work in the Sunday school. His brother had organized a Sunday school in a neighboring village and this became a fitting field for Rinell's first missionary efforts. He was baptized on August 2, 1884. Two years later he started to preach. He entered the second class of Bethel Seminary at Stockholm 1888 and completed his theological course there 1891. He then became minister of the Baptist church at Fredrikshald and remained there in that capacity until the autumn of 1893.

The call to be a missionary in a foreign country grew stronger than

ever. Together with his young wife, whom he married Oct. 8, 1892, they dedicated their lives to the cause of foreign missions on November 6, 1893, in Bethel church, Stockholm. They started their journey the day after via London to the Far East. They reached Shanghai April 12, 1894. Since September 28, 1894, they have been stationed as missionaries of the Swedish Baptist mission at Kiaochien, Shantung. Before the German occupation of Tsingtao he found the surroundings of the then Chinese fishing village a happy hunting ground and a pleasant summer resort. During his sojourn in Shantung he has seen this port grow into a modern city, while flags have often changed. Every summer-vacation during latter years has been spent in this "Pearl

*See also article
Rude
Wade
Perry
Sept. 1941 page
506.*

of the East." It was his plan to spend his retirement there also. Now that his overworked heart has ceased to throb it is fitting that he has found a resting place close to the graves of such well known Tsingtao missionaries as Dr. Faber and Dr. Voskamp, not to mention other names.

Mr. Rinell has had thrilling experiences and lived to see great changes in the history of China. He had only been in Kiao-chow five months, when he was compelled to flee with other missionaries on account of the war between China and Japan (1894-95). Chinese troops mistaking these foreigners for enemies opened fire on them. Luckily the party was rescued by an American gunboat and brought to safety. During the Boxer Uprising (1900) he had to flee again from Kiao-chow, this time to Tsingtao. The German Custom House at Mato on the Kiao-chow Bay was partly burned the same night the missionaries stayed there. While on an overland trip to Chefoo, Boxers destroyed his bicycle, but the brave "Viking" walked some 250 miles before returning home. During later years of banditry and war unselfish service and sacrifice were always typical of his missionary career.

"The Old Pastor," as he was respectfully called by his wide Chinese acquaintances, has always given evangelistic action a place of central prominence. The founding and growth of several local Christian churches in the district of Kiao-hsien will remain the best living monument to his life. During many years he has been chairman of the Swedish Baptist mission in the south-eastern section of Shantung. His sound judgment, progressive leadership and noble personality has been a not unimportant reason for the success of that mission. Long before the Chinese government had accepted Western educational ideals, he advocated the use of modern schools in the missionary enterprise. Philanthropy has always been close to his heart. He has often been engaged in different forms of relief work, twice at the request of the local Chinese government. The post office in Kiao-chow was started by him and he was in charge of it for some time. In order to be more efficient in supervising the ever growing missionary activity, he learned to drive, first a motor cycle and later a car on not too good dirt roads at an age very close to 70. During almost half a century in his adopted land he has only had three short furloughs in Sweden. On behalf of the Swedish Academy of Science (Vetenskapsakademien) he has sent home a valuable ethnographical collection which now can be seen in its museum at Stockholm. He is the author of five books in Swedish and a great number of feature articles in different journals.

He will be gratefully remembered as a good husband, loving father, loyal friend and faithful missionary.

Rudex.

MINNEN 28/8/41 FÖRPLIKTA

Nyss kallades en av vårt samfunds missionärer i Kina in i Guds vila: J. A. Rinell. Under nära ett halvt sekel tjänade han Gud på vårt fält i Shantung. Där blöt han mark för Guds Rike. Där predikade han för otaliga skaror i städerna och byar, på gator och vägar Frälsningen och försöningen i Kristus. Där grundade han församlingar. Där värnade han det, som genom Guds hand växte under hans händer. Där byggde han in missionen i folkmotvärande och folksjäl. Hans namn går till den svenska missionens historia som en av dess största i Kina.

Men minnen förplikta. En broder, för vilken missionen är en hjätesuk, skrev och föreslog, att vi skulle huggfesta J. A. Rinells minne genom en insamling för någon speciell gren av vår Kina-mission. Han närlöt en gåva av kr. 100: — som grundplåt.

Kommittén för missionen utom landet har behandlat frågan och med tacksamhet tagit upp förlaget och för det härmed vidare. Särskilt ville vi rända oss till missionär J. A. Rinells många personliga vänner, och bland dem allra först till hans jämnåriga. Han var född år 1866.

Och vi våga vända oss till 1866 års män och kvinnor inom vårt samfund och värdsamt värdja till dem att gå i spelsen för denna insamling, dels genom att själva skänka en gåva och dels genom att insamla t. ex. på en lista för ändamålet. Och i övrigt inbjuda vi alla att delta i denna gård av tacksamhet och kärlek.

Vi hoppas, att missionens vänner må upptaga detta föslag och förverkliga planen för en J. A. RINELLS MINNESFOND FÖR KINA-MISIONEN.

Gåvor torde insändas till vår exp., Klarabergsgatan 50, Stockholm, postgiro 23 97.

Stockholm den 26 aug. 1941.

Kommittén för missionen utom landet:

Hj. Danielson, Arvid Svärd,
Erhard Gehlin, Edvin Ryde,
Erik Rudén.

N.P. 17/7/46.
Till J. A. Rinells
minne

Med en mer än vanlig granskhet mottogs vi för några dagar tillbaka budet om J. A. Rinells häданförd. Både min hustru och jag ägde hans bekantskap från tidiga ungdomsår liksom med hans faröldrar och syskon.

Livligt står det för minnet, med vilken hämförelse han slöt sig till Guds folk och inträdde i den då för tiden rätt så föraktade församlingen av troende och döpta kristna. Karaktärsfast och målmedveten var han i sin kristna tro och allt vad han som en ung kristen företog sig. Djupgående och allvarlig var hans missionskalisse. Mer än ett hinder mötte honom, men han övervann dem alla i Kristi tro.

Och så blev han, jämte J. E. Lindberg, samfundets pionjär och ledaren av dess synnerligen framgångsrika mission i Kina. Dessa män har Mitt se den kristna skaran på vårt fält växa från 0 till 5,000. Detta är icke många beskrift. Hjärdigt och glömskäckt hade arbetat. Resultatet har därför också blivit ovanligt rikt.

Säsong åt ingen annan av vårt samfund blev det mig beskrift att vid inspektionen av verksamheten i Kina med egna ögon se och i någon mån bedöma det verk som nu under femtio år hedrificerar där. Mitt högkvarter under vistelsen i Kina var just på vänernas Rinells station och i deras enkla men trivsamma hem. Aldrig glömmas de upplevelser vi hade tillsammans.

Mitt bestärda intryck blev, att såväl J. A. Rinell som hans mesta arbetade på längden med alltid givna rationella mål. De uppväxande generationerna voro alltid i deras tagkvar. Dem framför andra ägnades Rinells kärlek och omsorg. På dem trodde de. Av dem väntade de mycket. Och deras hopp har icke kommit på skam.

Länge behövde man icke vistas i Kiao-shien för att inse, hur värderad Rinell var av stadiens myndighetspersoner. Mandarinen (= borgmästaren) begärde företräde och sökte Rinells råd i viktiga angelägenheter. Vid en högtid, som hölls på missionskyrkans skolplan, införde sig både mandarinen och högste befolkningen för stadens arméförhållning och intalade sin tacksamhet för vad de fått visa med om. En tur i Rinells sällskap genom staden gav många och vackra vittnesbörd om huru aktad han var av hovet och läger. De kristna predikanterna med präster, hyllade stor kärlek och synnerlig respekt för fader Rinell. Så gjorde också hans kamrater.

Rinell var sträng men god. Han tålde icke vacklande hit och dit. En man, ett ord, plågade engelsmänner lågga. Så ville Rinell också ha det i enskilt liv och gemensam gärning. Men rik på förlåtelse var han, när fel och synd beklädades av uppriktigt hjärta. Jag såg den underundrade minnenfulla tårar som ett barn, när det gällde att förbereda sig över en dödlig medborgarskada.

Högt aktad var Rinell av andra missionsföreningars representanter. Jag hade tillfälle att många och i särskilda detta i Sverige lande till amerikanska engelska och svenska missionsföreningar, vilka intog en helt annan ställpunkt än han i dop- och församlingfrågor.

Outräddligt har han arbetat. Endast tre gånger har han under snart femtio år besökt hemlandet för vila och rekreation. När de få gånger han varit i Sverige har han invigt besökt en mängd av våra församlingar vilket med stor intresse konstaterats till hans föredrag.

Nu har Rinell nått av en stund högt ålder, därför ingenting unna vi honom i den vilan hos Gud. Men den ansvarsfulla positionen i Kina står torn. Gud, som kunnat utträcka, skall fulla den åter. Samma och begravna är Rinell av tusentals kristna i Sverige och olika världsdelar. Men utöver Gud för vad han varit och för den rika skörd som sprungit upp efter den aktade broders livslänga sättningsarbete.

Rinells minne liksom han själv lever. De kunnna icke dö.

C. G. Lundström

En hövding har gått hem

Kina-veteranen J. A. Rinell död

Den 3 juli erhöll vår mission följande telegram, avsänt samma dag från Tsingtao, Kina:

*Father passed away — Far har
gått hem. Oscar.*

Så har då en hjälte gått att av

sin Konung dubbas in i den eviga
fridens ridderskap, en förbunds-
folkets hövding har nått sitt Nebo,
en ledare i pilgrimsskaran har gått
över den sista Jordan. I välsignel-
se följa honom hans gärningar ef-
ter. Och kring J. A. Rinells bär
trängas de svenska baptisterna,
missionsfolk från skilda länder och
samfund — och de sex tusen med-
lemmarna i församlingarna på vårt
Kina-fält och dem som höra till de-
ras husfolk, så och förvisso tiotu-
sentals, ja kanske hundratusentals
kineser, som mött honom, hört ho-
nom vittna om Kristus och sett
hans heliga vandel.

*Hur skön är icke hans död, som
fdr dö som en hjälte i Kristi Rike,
som en hövding i Guds Israel.*

Välsignat skall J. A. Rinells
minne leva bland Sveriges och Ki-
pas baptister och bland alla, som
förunnades ndden att möta denne
Kristi tjänare!

En väns vittnesbörd.

Enligt ett telegram från Kina, som anlände till Baptistmissionens expedition i torrädags, har missionär J. A. Rinell avlidit. Dödsbudet var ej alldeles oväntat. Rinell har en tid varit klen till sin hälsa, men man hoppades dock i det längsta, att han skulle tillfriskna. Nu är hans stora livsverk i Kina under nära ett halvsekel avslutat.

Jag har personligen känd den avlidne sedan hösten 1890. När jag då vann inträde i Betelseminariet, tillhörde han såväl som J. E. Lindberg seminariets fjärde klass. Han rörde redan då några av de dräg, som varit utmärkande för den framgångsfulle missionären. Med nobelt lugn förenades hos honom på ett värdigt sätt en beständig framstånd. Kärleken till missionen var väckt i hans hjärta. Han var en av de elever vid seminariet, som mottogo ett starkt intryck av det föredrag, som missionär J. Hudson Taylor vid besöket i Sverige 1888 höll i Betelseminariet.

Efter slutade studier i Beteseminariet kallades Rinell till pastor för Fredrikshalds baptistförsamling, vilken befattnings han innehade till hösten 1893, då han jämte sin maka — han hade 1892 ingått äktenskap med läkareninnan fröken Hedvig Jansson,

Missionär J. A. Rinell

Han stod på sin post — han föll på
sin post.

En hjälte i Israel har fallit. J. A. Rinell är icke mer ibland oss. Det är med djupt vemod vi uppresa de orden för oss själva. Han föll på sin post. Långt därborta i det avlägsna landet skall hans grav redas. Där levde han. Där gav han det bästa av sig själv. Där kämpade han sin sista kamp. Där somnade han in med synerna för sitt öga om evangeliets segrar bland jordens största folk. Men för oss känns bortgångens tung och svår.

Vår mission i Kina skriver begynnelsen och en god del av sin övriga historia med namnen Vingren, Rinell och Lindberg. I den nyss utkomna femtioårsskriften om vårt arbete därborta kursiverades detta missionsens klöverblad på ett särskilt sätt. Nu är en av de tre redan hemförlovad. J. A. Rinell har gått och hans tomma plats skapar den djupaste saknad.

Han tillhörde den skara av unga män, som vid åttiotalets slut riktigt djupt grepas av missionsandan. 1894 anlände han till Kina. Där skulle han komma att utföra ett arbete av stora mått. Han var med om förstlings-skörden, han var med om den första församlingsbildningen, och han har sedan genom åren på ett utomordentligt sätt fyllt sitt kall såsom missionär. Såsom ordförande i såväl missionsrådskonferensen som i den svenska-kinesiska konferensen samt såsom sakkunnig och initierad i varje detalj av arbetet har J. A. Rinell utövt ett arbete som näppeligen kan överskattas. Han har sett arbetet utvecklas till vad det nu är, en livlig mission med nära fem tusen medlemmar och en rik verksamhet i

Akuta — antog Baptistsmissionens katedra att bli missionär i Kina. Sedan de antagit kallelsen och hittvit avskildin för arbetet, reste de i slutet av 1892 till England, där de under vintern istodde språkstudier. I London träffade Karl Vingren dem, då han nämnten Aterkort från Kina. Makarna Rinell avreste kort däröter och anlände till Shanghai den 12 april 1894. På hösten samma år bosatte de sig i Kinnochow, nu kallat Kiaochien.

Ehuru Rinell tänkat var mission i många häxseenden och därigenom varit i kontakt med hela världen fält i Shantung, har dock Kiaochien utgjort centralpunkten för hans mångartiga verksamhet i Kina. Före honom var missionär J. E. Lindberg där, och senare hade gjorts. Men sedan Lindberg överflyttade till Chucheng, blev Rinell den ledande kraften i K., och han gav i mångt och mycket sin pridel att det blommstrande missionsarbetet i förenin med skolorksamhet i av olika slag i denna stad. I allmänhet har han också ägt god hälsa, varigenom det varit honom möjligt att under så lång tid med nistan oturminskad kraft åagna sig åt de olika uppdragerna.

Genom tidningsartiklar och på trycket utkomna böcker har han gjort oss har hemma under årens lopp bekanta med vår mission i Kina. Särskilt upplyrande i detta hänseende är hans skrift »Svenska Baptistsmissionen i Kinas», vilket arbeta utkom med anledning av vår Kina-missions 40-åriga bestånd. Under de arbrott i arbete i Kina, som föranlets av de blott tre större förra kommande hemmavistelserna i Sverige, har Rinell genom resor och föredrag i vårt land stöttat intresset för missionen. Det var alltid intressant att få lyssna till hans innehållsrika och även i formellt avseende väl formade föredrag.

Som missionsledare utmärkte sig Rinell getum stor klokt och räddighet vid kritiska tillfällen. Han fick snart tillfälle att visa sina anslag i detta häxende. Vissa upplevaser under Japans krig med Kina 1895, beskrivna i Betelseminariet 1895, berättar om kriget mellan Japan och Tyakland 1914, senare orolider och om slutligen det ånnu pågående kriget mellan Japan och Kina ha varit rätt allvarliga för missionären, men genom ett bemötande fullt förärfande ha upptagna svarigheter lyckligt avvecklats.

sin Konung dubbas in i den eriga fridens ridderskap, en förbunds folkets hövding har nått sitt Nebo, en ledare i pilgrimsskaran har gått över den sista Jordan. I välsignal se följa honom hans gärningar efter. Och kring J. A. Rinells bär trängas de svenska baptisterun.

Det är med djupaste trcksamhet vi tänka på J. A. Rinell. En Guds gäva till oss var han.

Vid hans sida har hans utmärkta och hängivna mänka stått. Vilket missionsarbspär. Vilken föresyn för oss alla. Och barnen ha de vunnit för samma levande tro som, bodde i dem själva. Det ligger något av sublim storhet i detta. Nåd är det, men när den har haft ett gott material.

Broder J. A. Rinell Svenska Baptistsamfundet tackar dig. Sov i ro till uppståndelsens morgon. Uppb. 14: 13.

Hj. Danielson.

Rinell var både som kristen och missionär en man med ovalanlig resning, en god Jesu Kristi sirdisman. Han ägde något av en hävdning särdrag i sitt väsen. Han huv ett rodiskap i Herrens hand, och Herren använde honom till att kappet arbeta i vår mission under ett huvusekel. Vid hans öppna gatay i mitt namns hus med våra kinesiska församlingsläckra und för J. A. Rinells valstyrkebringande livsgärning!

J. A. Rinell föddes i Rinn, Östergötland, den 27 nov. 1866. Där blev han döpt den 2 aug. 1884. Han studerade i Betelseminariet Åren 1888–91, kl. 2–4.

K. A. Modén.

Hj. Danielson

besöker under tiden 10–23 juli 1941 Trans, Mantorp, Trehörna, Saby, Oxelösund, Stigtomta, Högsjö, Norrköping II och Katrineholm.

Mottagning den 14, 15 och 16 juli när som helst. All post till exp. Klarabergsgatan 30.

Bönen vakt onsdagarna den 16 och 23 juli kl. 12 på dagen varhelst vi äro.

Evangelisternas bönestund

i staden Kiaochow i Shantungprovinjen i norra Kina. Dessa små hus voro sålunda början till Svenska baptistmissionens första huvudstation i nämnda land.

Vi, min hustru och jag, behödde ett av dessa hus under de två första åren av vår vistelse i Kina. Huset var det enklaste man gärna kan tänka sig. Det bestod av tre rum. Vartdera av dessa rum var ungefär så stort, att man på golvytan kunde placera fyra enmanssängar, sida vid sida av varandra. Husväggarna bestodo till större delen av lera och taket av blågrå tegelpannor. I stället för gängjärn roterade dörrarna på utskjutande trätappar. Dörrarna voro för övrigt så otäta, att man med lätthet kunde köra ut singrarna i springorna. Fönstren bestodo av grova, lodräta »träblyn», å vilka papper klistrades. Golvet bestod av stampad lera. Väggar och »panel» voro kalkstrukna. Möblemanget bestod av några överklädda packlådor, medfördra från Sverige, ett par däcksstolar, använda under sjöresan, ett fyrkantigt bord, lånat av kineserna och en »kang» (tegelbädd), som tjänade som säng.

Den kristna världen — även vi inberäknade beredde sig att fira jul. Våra yttre förhållanden uteslöt all lyx. Och dock önskade man ha något som påminde om julen. I hela staden — en stad på omkring 50,000 invånare — fanns på den tiden så vitt man vet icke en enda kristen utom missionärerna, icke en enda som hörde hört talas om julen eller som förstod dess budskap. Samtliga levde i synd och elände. De arbetade, åto och drucko, gifte sig och bortgiste sig, tände sin rökelse och sina offereldar framför vidriga avgudabilder, nedlade sina offer framför dessa samt kastade sig själva ned inför deras fötter i ödmjuk tillbedjan, under julen likaväl som under alla andra dagar på året.

För missionärerna, som sågo och visste allt

gärna att »den nyfödde födas i mänskornas hörn, mörkret överläckte landet, gamla Frans Xavier vill här vill du öppna dig för».

Julen är dock glädjensmåste därför fira den i kunde dock icke anskaffa ett par enkla ljusstakar från hemlandet. Dessa men sjungas, jultexten höjas till den Högste. Jag de rådande förhållandet den lilla stugan — kanspraktfullt palats, där ju blixtrande diamanter. Låned till den lilla kojan i vår första jul i Kina.

Och nu efter omkring 40 hällandena förändrats gärna i nämnda missionsstationen är flera, missligen annorlunda, bostädernar och bekvämligheten större. Ljuset, det sbrutit sig igenom. Skaror villigt till evangelium. Tvänta även på vårt fält. Sjung under jultiden i våra de materiella ljusen till. Honom, som är det sanna brustit. Guds Ande går fram segra,

Men ännu är mycket oglüsare, under din julglädje det olyckliga och hårt pris i dubbel mening lidande ner å en smula från ditt sympati, medlidande, del och förbön.

Vår första jul i Kina

Av J. A. Rinell

Vår missions första kinamissionärer — bröderna Carl Vingren och J. E. Lindberg — hade (1893) lyckats förhyra ett par små enväningshus i staden *Kiaochow* i Shantungprovinsen i norra Kina. Dessa små hus voro sälunda början till Svenska baptistmissionens första huvudstation i nämnda land.

Vi, min hustru och jag, bebodde ett av dessa hus under de två första åren av vår vistelse i Kina. Huset var det enklaste man gärna kan tänka sig. Det bestod av tre rum. Vartdera av dessa rum var ungefär så stort, att man på golvytan kunde placera fyra enmansängar, sida vid sida av varandra. Husväggarna bestodo till större delen av lera och taket av blågrå tegelpannor. I stället för gångjärn roterade dörrarna på utskjutande trätappar. Dörrarna voro för övrigt så otäta, att man med lätthet kunde köra ut fingrarna i springorna. Fönstren bestodo av grova, lodräta »träblyn», å vilka papper klistrades. Golvet bestod av stampad lera. Väggar och »panel» voro kalkstrukna. Möblemanget bestod av några överklädda packlädor, medfördra från Sverige, ett par däcksstolar, använda under sjöresan, ett fyrkantigt bord, lånat av kineserna och en »kang» (tegelbädd), som tjänade som säng.

Den kristna världen — även vi inberäknade — beredde sig att fira jul. Våra ytter förhållanden uteslöto all lyx. Och dock önskade man ha något som påminde om julen. I hela staden — en stad på omkring 50,000 invånare — fanns på den tiden så vitt man vet icke en enda kristen utom missionärerna, icke en enda som hade hört talas om julen eller som förstod dess budskap. Samtliga levde i synd och elände. De arbetade, åto och drucko, gifte sig och bortgifte sig, tände sin rökelse och sina offereldar framför vidriga avgudabilder, nedlade sina offer framför dessa samt kastade sig själva ned inför deras fötter i ödmjuk tillbedjan, under julen likaväl som under alla andra dagar på året.

För missionärerna, som sågo och visste allt

detta utan att kunna hjälpa var det icke så lätt att få den rätta julstämningen. Man ville så gärna att »den nyfödde judakonungen» skulle födas i människornas liv och hjärtan. Men mörkret överläckte landet och folket. Med den gamle Frans Xavier ville man ropa: »O, klippa, när vill du öppna dig för min Mästare?»

Julen är dock glädjens och ljusets tid. Man måste därför fira den i detta tecken. Julgran kunde dock icke anskaffas. Men familjen hade ett par enkla ljusstakar och några stearinljus från hemlandet. Dessa måste tändas, julpsalmen sjungas, jultexten läsas och julens lov höjas till den Högste. Det var sälunda i trots av de rådande förhållandena jul och julglädje i den lilla stugan — kanske större än i månget praktfullt palats, där julluset återspeglades i blixtrande diamanter. Ljuset från ovan silade ned till den lilla kojan i hednaland. Det var vår första jul i Kina.

— — —

Och nu efter omkring 40 år ha de yttre förhållandena förändrats ganska mycket även å nämnda missionsstation och missionsfält. Missionärerna äro flera, missionsstationerna betydligt annorlunda, bostäderna bättre, möblemanget rikare och bekvämligheterna i mångt och mycket större. Ljuset, det sanna ljuset, har även brutit sig igenom. Skaror av kineser lyssna nu villigt till evangelium. Tusentals ha blivit omvänta även på vårt fält. Stora skaror samla sig under jultiden i våra kapell, och i skenet av de materiella ljusen tillbedja och besjunga de Honom, som är det sanna ljuset. »Klippan» har brustit. Guds Ande går framåt segrande och för att segra.

Men ännu är mycket ogjort. Låt därför, käre läsare, under din julglädje dina tankar gå till det olyckliga och hårt prövade Kina. Låt dess i dubbel mening lidande och hungrande miljoner få en smula från ditt bord — en smula av sympati, medlidande, deltagande, kärlek, offer och förbön.

Oscar Rinell.

Luckor i vår världsbild

Från insidan av krigets Kina

Följande artikel, skriven den 18 ang. i år, har kommit från Kina.

F. n. utkämpas det mest omfattande och förödande kriget i mänskostörts annaler. Högst i länderna har i likhet med Sverige kunnat hålla sig utanför världskrigets fasor. Det torde endast vara de neutrala ländernas befolkning, som varit i tillfälle att skaffa sig en allsidig och objektiv uppfattning av det nuvarande världsläget. De kämpande nationerna har matat sitt folk med propaganda, varför en ensidig och subjektiv bild av tidsläget uppkonstruerats. Vi som bo i Österrik genom tidningspress och radio fått kännedom om axelmakternas syn på dagens brännande frågor. Luckor ha uppstått i vår världsbild härute liksom för ett orikneligt antal andra mänskor i skilda delar av jordet på grund av krigen.

Isolering och ny postväg.

Under ett par år har isoleringen från Sverige varit nästan fullständig. Några få telegramer ha växlat. Vi ha kännedom om att andra ej näst bestämmelseorten. Högst få svenska brev har bitrat vägen till vårt missionsfält i Shantung. Med undantag av Läkarinnornas Missionsförenings tidning har nästan ingen svensk tidning nätt oss på cirka 1/2 år. Vi ha levat i okunghet om baptistmissionen och kristenheten i hemlandet och hur våra släktningar och vänner befunnit sig.

Något över ett år sedan meddelade herr Erik Nordström, vår gode landsman och postdirektör i provinsen

Shantung, att post kunde skickas via Siberia och Turkiet till Schweiz. Vi började då sända brev till Svenska beskickningen i Bern med vördsam anhållan att breven vidarebefordrades till adressaten i Sverige mot erläggandet av postporto vid framkomsten. Tack vare beskickningens stora tillmötesgående har denna väg visat sig vara den säkraste att nå målet. Strax innan årskiftet i år knöts postförbindelser direkt med Sverige.

Att våra brev skrivna under januari innevarande år gått fram bekräftades genom telegram från missionsledningen. Under försommaren och sommaren har meddelande nått oss från missionsföreståndare Danielsson och missionssekreterare Rudén. Släktningar och vänner har lyckats få sina brev igenom. Sverigepost har alltid uppskattats, men den spridit dubbel glädje under dessa krängliga tider. Breven läsas högt, och utdrag av allmänt intresse göras och sändas till andra missionsstationer.

Svenska tidningar — stor överraskning!

Vi ha längtat intensivt efter svenska tidningar. Vilken stor överraskning blev det inte den 3 mars i år, då en bunt Svenska Dagblad nädde oss. Dyliga buntar innehållande Sveriges främsta kulturorgan ha senare nu och då mottagits. Postdirektör Nordström har varit vänlig nog att sända oss dem från professor Eric Nyström i Peking. Nyström har i sin tur fått dem från Svenska konsulatet i Shanghai.

tänka på: dessa, som födas i de krigförande länderna. Många av dem föringa sin livsgnista tänk, då fader med själens fyllt av blodiga och stinkande skräcksyn från slagfälten var hemma på permission. Ipan, de föddes, gick moderen med en evigt mänande oro för sin make, för sin fader och sina bröder, släpade och slet för att hålla hemmet samman. Och till slut fick hon kanske fly från det under de fierliga bombplåsan skugga. Som den där italienska modern, vilken födde sitt barn uppe i bergen, medan de allierade eskadrernas syfde luften med sitt helvetiska motordå.

Så kommer en gång freden med alla de inre sammanbroten i nederlagets länder, med uppror, inbördeskrig, ny svält, nationell nesa med patriastämplingar på de slagnas panna, segrarnas okupation, och därtill det egna folketstrådom för någon generation framåt för att gälla vad ledarna brutit och bygga upp vad de förstört. Det blir världen för den unga generation att växa upp uti, vilken vi nu kalla krigets barn.

När vi stanna inför dessa förhållanden gripas vi av vända. Kriget går tydligt mot sitt slut. Men vad sker därför? Odödligt ska det gå med barnet?

ett annat
anske ej

arbets- och samfundet är
församlingarnas pastorer
Många nya uppstår
när det gäller ungdoms-
många givande bibelstudie
djupat oss i bibelordets rike.
Flera offentliga möten
som varit rikt valsignade av
lar ha blivit frålst, avfallig
barn ha kommit åter. God vi
för allt!

När detta skrives, har en kort
söndagskollarare, gemensam
bibelskolan, begynt. Sakert skola i
söndagsskolskolan och bibelskolan
elever finna sig gott tillsammans.
vi gemensamt få förkovra oss för up-
gisten att vinna barnen för Jesus.

Gundhild Zetterman.

Å
R.
k

Vår R
liga mis
som tor
missions-
Det är i
nu Lin
baka ju
rikt arb
dier i F
mans m
12 april
det var
ska Bat
gren öp
är tidig
mans m
stärknin
komsten
Holtz n
skap me
stora vo
Farmo
barn, son
och lackar
sitt hem. H
— Vill A
härligaste
lekskulla och
Jaström, som M
dotter Mariam
telse hos Eder,
dem, som bidra
nad. Ett innerli
kar jag för all
hon fått med sig
och belöne Eder r
ord: Filipperbrevet
Vasa, Finland den

k
ö
da
Gu
T
gåv
en h
ligare
finna

Ett l

GU

Farmo
barn, son
och lackar
sitt hem. H

— Vill A
härligaste
lekskulla och
Jaström, som M
dotter Mariam
telse hos Eder,
dem, som bidra
nad. Ett innerli
kar jag för all
hon fått med sig
och belöne Eder r
ord: Filipperbrevet

Vasa, Finland den

Vi sände brevet till d
gällde. Då vi nu, utan
publicera brevet, ville
skulle få bärta en hälsni
tack till alla baptisthem
där man med varm hand o
hjärta tagit emot barn från

Hj. Daniels

besöker 11–24 nov. Sthlm
Sthlm II, Konserthuset (M
sikl.), Enköping, Strängnäs, M
ried, Sthlm VIII samt försam
lingar inom Närke, Sörmaland och
Västmanland.
Mottagning varje morgon
7.45–8.15. Under dagen i Sthlm
Saron.
Bönevakt varje morgon
med Bibelskolan i Saron Kl. I.
Insänd bö- och tacksägelseäm
nen. Gud har hört oss.

i någon mån fyllas. Vi förmoda att
vår Missionsledning och våra mis
sionsvänner på grund av ovan om
lade förhållanden sakna kännedom
om åtskilliga detaljer rörande vår
Kina-mission. Våra brev, förhandlin
gar och protokoll ha givits endast i
en ringa omfattning kunnat nå veder
börande. Vi hoppas, att de förbättrin
gar, som inträtt i fråga om postför
bindelser, kommer att fortsätta och
därmed även upplysningarna om vår
mission bli rikligare. Under hela ti
den här en väg alltid varit öppen,
nämndigen vägen via radiotronen. Vi
är också i kontakt med den vägen brak
flitigt. Vi tacka Gud innanligt för
varje utryck för Missionsledningens
och Missionsvännernas varma hjärt
till vår Kina-mission. Men vi även här
efterskriva, ofta och därigenom
uppnå kontakt och fylla ut evenemang
luckor i varandras världsbild.

ÅTER ETT KINA-JUBILEUM

J.P. 10/44
En femtioårig

kvinnomissionsgärning

Vår Kina-missions två första kvinnliga missionärer fira i år en högtid, som torde förunnas endast ett fåtal missionsarbetare på de yttersta fälten. Det är fruarna Hedvig Rinell och Anna Lindberg. De kunnan blicka tillbaka på ett femtioårigt, välsignelsriktt arbete i Kina. Efter en tids studier i England landstego de tillsammans med J. A. Rinell i Shanghai den 12 april 1894. De fortsatte, så snart det var dem möjligt upp till Svenska Baptistmissionens fält, där Wengren öppnat en missionstation ett par år tidigare i Kiaohsien och tillsammans med J. E. Lindberg väntade förstärkning. Fru Lindberg var vid ankomsten till Kina ogift och hette Holtz men ingick följande år äktenskap med J. E. Lindberg. Många och stora voro dessa pionärers uppgifter. Eftersom de voro de första vita kvinnorna i dessa trakter av Kina, väckte de ofta stort uppseende och många utrapater hade de att driva under de första åren. För övrigt synas inte svårigheterna tagit slut än. Utom hemniens skötsel gällde det att så snart som möjligt lära språket. Snart finna vi dem också i sällskap med sina män på byresor, då det gällde att komma till tals med kvinnorna och söka få dem med till mötena. Eftersom båda två voro lärarinno, vil utbildade för sitt kall, var det för

dem naturligt och närmast till hänsyn att tänka på möjligheterna att nå barnen och ungdomen med evangelium. Det dröjde ej heller länge, förrän kärleken till det unga Kina tog sig uttryck i bibelklasser och söndagskolor. Fru Rinell startade den första vardagskolan år 1900 i Kiaohsien och fru Lindberg i Chucheng år 1905. År ut och år in, i med- och motgång, ha de sedan fortsatt på den inslagna vägen. Tusentals äro de kineser, som i dag kunnan tänka tillbaka på de lyckliga år i missionsskolan under dessa lärarinnores ledning. Fru Rinell har senare varit den inspirerande kraften, vad gäller startandet och utvidgningen av såväl små- som folkskolorna i Kiaohsien, flickskolan och realskolan samt vår hibelkvinnoskola.

Seg uthållighet, outröttligt och hängivet tjänande har präglat våra kärakamraters liv under dessa många år. Trots Aldern, fru Rinell tyller nästa gång om fru Lindberg. Hon har alltid i arbetet för den kinesiska ungdomens fostran och frälsning. Stor har i sanning Guds nåd varit över våra systrar, och den välsignelse de fått vara till kan ej nog skattas. Må de återstående arbetsdagarna och åren bli fyllda av den friid och glädje som följer på ett i trohet utfört arbete för Gud!

E. Strutz.

Anna Lindberg.

Hedvig Rinell.

LOVSÅNG

(Ev. mel. nr: 387 i Psalmisten).

— Höglodlad vare, Gud, ditt namn
för lid och evighet,
vår enda frid, vår trygga hamn,
som ej av växling vel!
För evigt står ditt fridsförbund,
när allt ses falla här,
med trofast kärlek stund för stund,
det omsorg om oss bär.

— Din kärlek allting övergår,
vad man på jorden fann.
I all vår nöd du oss förstår
och städse hjälpa kan.
För all vår skuld den misskund ger
och torke ~~läran~~
Hills frälsad själen rörligt lärt
och tror och fattar mod.

— Beprisad vare du, o Gud
Du alla sjölers frös!
Högl slige sångens klara!
Lill dig från trogna brö
Din makt och era va
varhelst ett hjärta
på jorden och
ett evigt jub!

Swedish Baptist missionaries in Shantung have expressed loyal felicitations to their Majesty King Gustaf the Fifth of Sweden on his 85th birthday.

His Majesty King Gustaf has wired "heartfelt thanks" and "kind wishes" to the Swedish missionaries in this province.

June 21st 1943

HALVSEKELDAG

i Kiaohsien

EGRON RINELL 50 ÅR

Endast någon månad efter J. A och Hedvig Rinells ankomst till Kina år 1894 såg deras förstfödde son Egon dagens ljus i staden Tengchow i Shantung-provinsen. (Då varit öppnades för makarna Rinell ut till Kina dit Rinell känd sig kallad i samband med missionsmannen Hudson Taylors besök i Sverige och missionsmöten på Betel-seminariet, tillsnade de baptistförsamlingen i Fredrikshald, Norge.) Sin skolutbildning fick han senare tillsammans med sina syskon långt från hemmet i Kina Inlands-missionens skolor i Cheefoo. Som missionär — 1912 — såg han för första gången Sverige, sina fäders land. Två år tidigare hade han genom dop förenats med kinesförsamlingen i Kiaohsien.

Kärleken till Gud och hans verk samt det land han anser som sitt andra fosterland avgjorde livskallt, missionsären. Åren 1913—1916 användes därför till studier vid Betel-seminariet. Till Kina ställdes färden 1917. Hemma i det kinesiska språket från barnaåren kunde Egon Rinell upptaga missionsarbete så gott som omedelbart. På många områden har han sedan under årens lopp gjort en betydande insats till Guds namn ära och hans Rikes gagn genom vår mission. Närmast hjärtat har väl ungdomens andliga fostran legat. Realskolan i Kiaohsien har i honom ägt en kunnig och målvärdig rektor och lärare, samt en trogen förespråkare. Men även som

redvilligheten att ytterligare stärka missionens sak är tydlig bland skilda länders kristna. I Schweiz har nyligen ett landsomfattande missionsråd bildats, vari de olika missionssällskapsrepresentanter — aldeles som

Egon Rinell.

väckelssevangelist, bibelstudieledare och församlingsvärdare är han uppskattad av kinesförsamlingarna och kamraterna.

Inom såväl missionärskåren som den svenska kinesiska konferensen har Egon Rinell beklätt olika betydelsefulla förtroendeposter. Allt hans arbete präglas av andlig klarsyn och värme, ordning och reda samt hängivet utgivande. Sveriges baptistungdom korrade honom tidigt till sin representant i Kina och har därför under många år stått understödjande ekonomiskt.

Till Egon Rinell och hans hem i Kiaohsien strömmar på högtidsdagen den 15 maj mångas tankar med tacksamhet för gott kamaratskap och trogen vänskap samt gratulationer och till önskan om Guds välsignelse för kommande år. Svensk baptism hoppas på ännu många år av gott samarbete för Kinas räddning och frälsning.

E. Strutz,

EGRON RINELL.

Missionär Egon Rinell, Kiaohsien, Kina, fyller 50 år den 15 maj.

Missionär Rinell är född i Kina, studerade vid Betel-seminariet i Stockholm 1913—16 och återvände som Svenska Baptisternas Ungdomsmission till Kina 1917. Det är en i många avseenden betydelsefull insats han fått göra, i synnerhet då det gällt att vinna det unga Kina för Kristus. Missionens realskola i Kiaohsien har legat honom särskilt varmt om hjärtat. De flesta av de yngre medarbetarna där borde ha föstrats under hans ledning. Under många år innehade han rektorsbefattningen för realskolan. Denna överläts 1929 till nuvarande rektorn, Wang Feng-Yung. Egon Rinell har dock alltid stått kvar som lärare och rådgivare i skolstyrelsen.

Då den nya bibelskolan för såväl män som kvinnor startades år 1940 utsågs Egon Rinell till dess ledare. Han är en ypperlig folktalare, som behandlar det kinesiska språket på ett sätt så att både hög och låg, lär och olärd rycker med. Vid olika tillfällen har han tjänat som tolk, bland annat åt Kagawa.

"Kina-Egron" berättar

V.P.
25/3/44 50-årsintervju

En av våra medarbetare i Kina intervjuade missionär E. G. Rinell — mest känd som Egron — inför hans 50-årsdag den 15 dennes. Postgången är inte så snabb, och först en vocka efter högtidligheten åro vi i tillfälle att publicera den intressanta intervjun.

Brevet är avslänt den 26 februari och dagtecknat i Kiaohsien.

Kyrkan och bibelskolan ligger ungefärt mitt i staden Kiaohsien. Alldeles intill är missionär E. G. Rinells bostad i en vacker f. d. kinesisk trädgård. Vi stiga in i det västerländska inredda hemmet. Fru Gerda Rinell är bortrest för ett par dagar. Familjens solstråle, en ettårig flicka, kommer emot oss med ett strålande leende. Pappa Egron är vid god vigör, spänstig och som vanligt mycket upptagen. Endast några vita härstrån kring öronen skallra om att han håller på att granna i jämsten.

— Du är ju född i Kina och har tillbringat större delen av ditt liv här. Var här Du hemma? Vilket land anser du är ditt fosterland?

— Sverige, naturligtvis. Såsom sådant älskar jag det mycket och bevarar många oförgätliga minnen från mina tillfälliga besök där. Men här är jag född och fostrad och har varit så länge att Kina kanske borde räknas som mitt fosterland. Mina livsrötter ha slagits så djupt i den kinesiska jorden och folksjäljen, att jag helst skulle vilja leva och dö i Kina.

— Hur länge har Du varit Riksungdomsförbundets missionär och vad har din speciella uppgift varit under tiden?

— Det var visst på Riksungdomsförbundets konferens 1916 som jag anstogs som dess Kina-missionär. Utred-

sen via Amerika och Japan var rätt spännande, ty världskriget var i full gång. År 1917 anlände jag lyckligt till detta land igen. Efter knappt ett års språkstudier började jag mina missionärssuppgift bland ungdomen. Jag tog da hand om samrealskolan. Med undantag av tillfälliga besök i hemlandet, har jag under alla år dels som rektor och dels som lärare tjänat den. Sedan bibelskolan omorganiseras är 1939 här jag samtidigt forestatt den och deltagit i undervisningen. Under årens lopp ha vi brottats med en del skolproblem, men i stort sett ha skolorna haft en glädjande utveckling. Jag känner som en stor Guds nad att ha fått vara med i detta viktiga missionsarbete.

— Under de senaste åren ha nästan alla skolor i norra Kina nedlagts, hur har Du kunnat hålla bibelskolan och samrealskolan i gång. Hur är stallinjen just nu inom denna missionsgren?

— Alla anglo-amerikanska missionskolor ha lagts ned på grund av kriget, många få ha sedanmera återupptagits av myndigheterna, men givetvis med förlust av sin kristliga karaktär. Som vår mission tillhör en neutral stat och då en sammanslagning ägt rum mellan bibelskolan och samrealskolan, ha de maktläggande hittills i stort sett lättat oss vara i fred. Bibelskolan består nu av tvåne avdelningar: den egentliga teologiska linjen och den allmänna linjen. Vid sidan av realskolans profana ämnen intagdes kristendomen en större plats än förr. Lärarrestabben omfattar 11 personer, som mer eller mindreagna sin tid av undervisningen. Elevantalet är cirka hundra. Dyrtiden, som gör sig gällande på alla områden, har skapat intellektuelle bekymmer för skolhusshuset. Lärarna kunna med sina sista löner en

Till sista sidan

sista beskedet kom och det blev positivt.

Ska de mötas på havet?

Nu är missionärerna ute på sin långa färd. Den beräknas ta tre månader — Drottningholm går till Kapstaden. Missionärerna Löhvén fortsätta därifrån med tåget till Kongo. Sista etappen på resan blir en flodfärjd nedför Kasai till Basakataland.

Vid det här läget torde missionärerna makarna Bylin och fröken Greta Person samt Albin Bodin vara på resa hem — men var, det veta vi inte.

Må vi ihågkomma missionärerna på havet — både de utresande och de hemresande.

dikoverksamheten och känner till den nytt blod i den infödda i arbetarestabben. Vad har real- och bibelskolan betytt för rekryteringen till missionens kinesiska arbetsstab?

— Majoriteten av våra evangelialärare och bibelkvinnor ha utbildats i realskolan eller bibelskolan. Samt pastorer och rektorer i våra församlingar och missionsskolor ha först sin utbildning i dem. Några graderar ha engagerats i ledarstämma i andra missionssällskap. Utom dess, många f. d. elever lyckats på olika områden i livet. Betydelsen av apo och intellektuellt rikt utrustade kirkiska ledare kan knappt överstås i ett folks evangelisering och kändande.

— Jag instämmer. Nu en annan. Dina arkitektoniska anläggningar har t. sig uttryck i flera ritningar för att mänskliga kapell och skolhus. I bibelskolan finns en del intressanta modeller såsom Åskådningsmateriel. Vill Du berätta lite om detta?

Augustinus,

Fruktan

Den tråkligsta frukten är rädd för att Gud skall komma, den barnsliga frukten är rädd för att Gud skall gå bort.

Augustinus,

Från föregående sida

Kina-Egron berättar

dast genom rätt stor försakelse få debet och kredit att gå ihop. Det är en Guds nad, att vi kunnat hålla på tills nu.

— Med din samlade fond av skolrefarenheter vore det intressant att få höra ditt svar på frågan: Anses du att den gula rasens intellektuella kapacitet är jämnad med den vita?

— Om kineser och utlänningar har samma tillfälle till skolutbildning, komma de förra utan tvivel lika länge, om icke längre, på vetandets bana. Det står sannerligen icke efter i intellektuell begåvning, de äga en okuvlig vettighet, god fatningsförmåga och ett utomordentligt säkert minne. Många av våra elever har fortsatt sin utbildning i högre skolor, några ha tagit universitetsgrader. Två ha erövrat doktorstitel i utlandet. Kinesernas värdena för lärdom är urgammal. De lärda har alltid stått främst på samhällsskalan.

— Du har själv deltagit flitigt i pre-

Intervjuaren tillägger, att bibelskolan verkligen har anledning att värsta över detta material, som bl. innehåller en Palestina-karta i red och en modell av Tabernaklet i ök med tillbehör, varav vissa delar överdragna är koppar och guld. Det åskådningsmaterial, som förvaras monterbord eller skåp skulle mycket försvara sittan plats på utställningen vid Baptistsamsfunds 100-årsjubileum om fyra år.

Till sist sände missionären följande hälsning till Ungdomsförbundet och Samfundet i samband med sin årsdag:

— Vi är mycket taktsamma God för Förbundets och Samfunds vackra insats i vår Kiriamission. De förutnänt kunde missionen icke bedrivits i denna omfattning. Hopp både yngre och äldre missionsvännar attjämt hålla ut i sin självpoffrade och förebedjande gärning. Missionsarbetet är icke fäsligt, icke en desses ödedsdigra tider. Må Guds nad välsignelser, vilja över Ungdomsförbundet och Samfundet!

"Kina-Egron" berättar

V.P.
25/3/44 50-årsintervju

En av våra medarbetare i Kina intervjuade missionär E. G. Rinell — mest känd som Egron — inför hans 50-årsdag den 15 dennes. Postvägen är inte så snabb, och först en vecka efter högtidsheten kro vi i tillfälle att publicera den intressanta intervjun.

Brevet är avsänt den 26 februari och daglocknat i Klaohsien.

Kyrkan och bibelskolan ligger ungefärt mitt i staden Klaohsien. Alldeles till är missionär E. G. Rinells bostad en vacker f. d. kinesisk trädgård. Vi går in i det västerländska inredda rummet. Fru Gerda Rinell är bortrest ett par dagar. Familjens solstråle, ettårig flicka, kommer emot oss i ett strålande leende. Pappa Egron är vid god vigör, spänstig och som alltid mycket upptagen. Endast två vita hårstrån kring öronen allra om att han häller på att na i tjänsten.

— Du är ju född i Kina och har tillgod större delen av ditt liv här; här hör Du hemma? Vilket land anser du att dit fosterland?

— Sverige, naturligtvis. Såsom sätter ålskar jag det mycket och bevar många oförgåtliga minnen från att tillfälligt besökt där. Men här är född och fostrad och har varit inge att Kina kanske borde räknas mitt fosterland. Minna livsrötter lagits så djupt i den kinesiska jord och folksjälens att jag helst skulle leva och dö i Kina.

Hur länge har Du varit Riksungsförbundets missionär och vad har speciella uppgift varit under ti-

Det var visst på Riksungdomsundets konferens 1916, som jag ansökte att bli Kina-missionär. Utve-

sen via Amerika och Japan var rätt spännande, ty varldskriget var i full gång. År 1917 anlände jag lycklig till detta land igen. Efter knappast ett års språkstudier började jag min missionsuppgift bland ungdomen. Jag tog då hand om samrealskolan. Med undantag av tillfälliga besök i hemlandet, har jag under alla år dels som rektor och dels som lärare tjänat den. Sedan bibelskolan omorganiseras är 1939 har jag samtidigt förestatt den och deltagit i undervisningen. Under årens lopp ha vi brottats med en del skolproblemen, men i stort sett ha skolorna haft en glädjande utveckling. Jag känner som en stor Guds nad att ha fått vara med i detta viktiga missionsarbete.

— Under de senaste åren ha nästan alla skolor i norra Kina nedlagts, hur har Du kunnat hålla bibelskolan och samrealskolan i gang. Hur är ställningen just nu inom denna missionsgren?

— Alla anglo-amerikanska missions-skolor ha lagts ned på grund av kriget, några få ha sedermåra återupptagits av myndigheterna, men givetvis med förlust av sin kristliga karaktär. Som var mission tillhör en neutral stat och da en sammanslagning äger rum mellan bibelskolan och samrealskolan, ha de makttagande hittills i stort sett hittat oss varin i fred. Bibelskolan består nu av tvåne avdelningar: den egentliga teologiska linjen och den allmänna linjen. Vid sidan av realskolans profana ämnen intager kristendomen en större plats än förr. Läraresstabben omfattar 11 personer som mer eller mindre ägnar sin tid åt undervisningen. Elevantalet är ett hundra. Dyriden, som gör sig gallande på alla områden, har skapat intellektliga bekymmer för skolhuset. Lärarna kunna med sina små löner en

Till sista sidan

sista beskedet kom och det blev positivt.

Ska de mötas på havet!

Nu är missionärerna ute på sin långa färd. Den beräknas ta tre månader — Drottningholm går till Kapstaden. Missionärerna Löhven fortsätter därifrån med tåget till Kongo. Sista etappen på resan blir en flodfärd nedför Kasai till Basakataland.

Vid det här laget torde missionärerna makarna Bylin och fröken Greta Person samt Albin Bodin vara på resan hem — men var, det veta vi inte. Må vi ihågkomma missionärerna på havet — både de utresande och de hemresande.

dikoverksamheten och känner till vten av nytt blod i den infödda medarbetarestabben. Vad har real- och bibriskolan betytt för rekryteringen i missionens kinesiska arbetsstab?

— Majoriteten av våra evangelister, lärare och bibelkvinnor har utbildats i realskolan eller bibelskolan. Samtliga pastorer och rektorer i våra församlingar och missionskolor ha först fått sin utbildning i dem. Några graduater har engagerats i ledarstämma i andra missionssällskap. Utom dessa ha många f. d. elever lyckats på andra områden i livet. Betydelsen av andlig och intellektuell rikt utrustade kinesiska ledare kan knappast överskattas i ett folks evangelisering och kristnande.

— Jag instämmer. Nu en annan sak: Dina arkitektoniska anslag har tagit sig uttryck i flera ritningar för hinduistiska kapell och skolhus. Inom bibelskolan finns en del intressanta modeller såsom åskådningsmaterial. Vill Du berätta lite om detta?

Augustinus.

Fruktan

Den tränliga frukten är rädd för att Gud skall komma, den barnsliga frukten är rädd för att Gud skall gå bort.

Augustinus.

Från första sidan

Kina-Egron berättar

dast genom rikt stor försakelse få debet och kredit att gå ihop. Det är en Guds nad, att vi kunnat hålla på tills nu.

— Med din samlade fond av skolersfären voro det intressant att få höra ditt svar på frågan: Ansar du att den gula rasons intellektuella kapacitet är jämnad med den vitas?

— Om kineser och utlänningar ha samma tillfälle till skolutbildning, koinna de förra utan tvivel lika långt, om icke längre, på vetandets bana. Det står sannerligen icke efter i intellektuell hegemony, de äga en okulig vettighet, god fätningsförmåga och ett utomordentligt säkert minne. Många av våra elever ha fortsatt sin utbildning i högre skolor, några ha tagit universitetsgrader. Två ha erhört doktors-titeln i utlandet. Kinesernas värndad för lärdom är urgamal. De lärda ha alltid stått framst på samhällsskalan.

— Du har själv deltagit flitigt i pre-

— Jag har det där bara som en hobby. Efter jag har studerat upp ett ämne gör jag en ritning och instruerar sedan en kinesisk snickare och målar hur föremålet bör konstrueras.

Intervjuaren tillägger, att bibelskolan verkligen har anledning att vara stolt över detta material, som bl. a. innefattar en Palestina-karta i relief och en modell av Tabernaklet i ökenen med tillbehör, varav vissa delar är överdragna av koppar och guld. Detta åskådningsmaterial, som förvaras i monterbord eller skåp skulle mycket väl förvara sina plats på utställningen vid Baptistsamfundets 100-årsjubileum om fyra år.

Till sist sände missionären följande hälsning till Ungdomsförbundet och Samfundet i samband med sin 50-årsdag:

— Vi är mycket tacksamma till Gud för Förbundets och Samfundets vackra insats i vår Kina-mission, ty den förutan kunde missionen icke ha bedrivits i denne omfattning. Hoppas både yngre och äldre missionsvänner alltid hålla ut i sin självpoffrande och förebudande gärning. Missionsarbetet är icke fängt, icke ens i dessa ödesdigra tider. Må Guds nades välsignelser, vilja över Ungdomsförbundet och Samfundet!

148 Andliga värtecken i V.P. 15/1/44 Kiaohsien VÄCKELSETID

Kyrkklockan intill stadens söpontorget ringer till andakt i arla morgonstunden. Över människors larm och jäckt kalla toner från samma klocka fram på f. m. åter till gudstjänst. I samma syfte ljuder malmklangen även på e. m. Så har det upprepats sig dagligen under åltå dagars tid. Från nära och fjärran strömma människor in i den rymliga kyrkan. Skolungdomen utgör den stora majoriteten i åhörareskaran. Bland utomstående, sökare och kristna märkas även kinesiska missionsarbetare och svenska missionärer samt deras barn.

Mötena inledas med en sång- och bönestund. Nya andliga sanger läras och sjungas av hjärtans lust. De ha

författats av den inbjudne mötesledaren, broder Li Gi-shing, en andlig folktalare av rätt stora mått! Han har en dramatisk framställningskonst, han illustrerar predikan med träffande bilder ur livet, och håller sin publik i spänd uppmärksamhet.

Korsets budskap griper skolungdomen.

Framförallt har skolungdomen gripts av korsets budskap och vid eftermöten bett om förbön. Ett stort antal ungdomar ha frimodigt vitnat om sin nya andliga erfarenhet. En del ha ivrigt bett sina hedniska föräldrar att bevista mötena och andra skrivit brev till sina ofrälsta släktingar att avgöra sig för Kristus. Vi tro, att många unga, som äga förvisning om sin frälsning och förnyelse, kommer att annmäla sig till dop om en månad. Att budskapet rört hjärtana framgår även tydlig däraf, att insamlingen för mötesomkostnader stigit till cirka ett tusen dollars. Här ingår ett par läderskor och en ny kinesrock, den senare en gåva till talaren från ett 80-tal skolungdomar, som fattat heliga beslut under dessa dagar.

Mötesseri varade den 23–30 april. Medan det är vår i naturens värld, kunna vi salunda även tacka Gud för andliga värtecken här i Kiaohsien. Detta är andra gången inom något över två år som broder Li lett en bibelstudievecka ibland oss. Han är f. n. en mycket anlitad andlig talare och bibelstudieledare i skilda delar av Kina. Han har en synnerligen viktig uppgift i denna kritiska tidpunkt i den kristna församlingens historia.

Oscar Rinell.

149

Program vid Svenska Skolans Avslutningshögtid den 22 maj,
1945. och första realskoleförmars.

1. Unison sång. Psalmisten Nr 3.
2. Bibelläsning och bön.
3. Sång. Andakt, duett. Eviga ungdomsstrand, duett.
4. Musik. Arne.
5. Uppläsning. Greta, Robert, Alice och Ingeborg.
6. Fosterländska sånger. 4 sånger.
7. Quatre-mains. Sonja-Doris.
8. Pianosolo. Doris.
9. Flickornas extranummer.
10. Sånger. Blommande sköna dalar. Aftonsång.
11. Munspelsolo. John.
12. Tal. Iris.
13. KÖrsång. Kristus såsom Herre.
14. Qmatre-mains. Arne-Doris.
15. Pianosolo. Sonja.
16. Premieutdelning. Egron.
" . Gerda.
17. Sång. Psalm 23.
18. Betygsutdelning.
19. . ? ? ? ? Erik. *Görlannades från världen och lagkrennen*.
20. KÖssång. Heli, Dig, Immanuel! *till Iris & Arne.*
21. Läsk. Till Birthe & Birthe Oscar. *Bergman*
22. Arne.
23. Pianosolo. Doris.

Missionär OSCAR RINELL: Den kinesiska nationens pånyttfödelse

Söder-allehanda
13/12/57

Enorm utveckling under senare år kulturellt och ekonomiskt.
General Chiang Kai-shek Kinas store nationalhjälte och ledare
utan samtida parallel. — Japans egen kris orsaken till kriget.

Vad för måste Japan gå till
sitt blodiga anfall mot Ki-
nas befolkning?

Kan man verkligen tala
om ett uppbyggnadssarbete
i Kina under senare år?

Missionär Oscar Rinell,
f. n. hemma på ferier i Sve-
rige, berättar här nedan
med stöd av många års liv
och verksamhet i Kina och
bland kineserna om lan-
dets storartade och beund-
ransvärdta utveckling på se-
nare år. Här framlägges så-
lunda fakta om Kina, som
förstjäna beaktas av alla.
På grund av artikels
längd ha vi nödgått upp-
 dela densamma på tre
nummer.

General Chiang Kai-shek.

Missionär Oscar Rinell.

DEN KINESISKA NATIONENS PÅNYTTFÖDELSE.

Japans hot mot Kinas enhets-
och återuppbyggnadssverk.

Tiden var mogen för den japanska
armén att än en gång avleda uppmärk-

samheten från den nationella krisen
till sin kontinentala politik. Vad som
skulle ytterligare göras för dess för-
verkligande måste göras snart, ty ett
uppskjutande skulle endast bli mera för-
däktigt för Kina. Sedan den kinesiska
republikens införande 1911, har Kina
 gjort oerhört stora framsteg. Fram-
skridandet har i synnerhet varit i ögo-
nen fallande de senare tio åren under
den nationalistiska regimens ledning.

Forts. pd sjätte sidan

de sista fem eller sex seklern — en grupp kvalificerade, patriotiska och framstegsvänliga ämbetsmän. Fram till den tiden hade de kinesiska politiska ledarna i stor utsträckning kommit från militärkretsarna och högst få civila personer hade åtnjutit någon nämnvärd auktoritet. Centralregeringen har sålunda blivit Kinas första administration sedan revolutionen med en utpräglad civil karaktär. Regeringens program för den kinesiska nationens pányttfödelse omfattade skapandet av en ny politisk filosofi och ett nytt nationellt självmedvetande samt materiell rekonstruktion.

Ländets politiska enhet.

Kinas enande under en centralregering bland många oöverstigliga svårigheter kommer att gå ned i historien såsom en av det 20:e seklets märkligaste bedrifter. Det politiska läget vid nationalregeringens uppträende i Nanking var koatlant. Dominerat av rivaliserande militärledningar (de s. k. tuchun) var Kina på branten av politisk upplösning. Nationens resurser föddes bort på konfliktsfältet, stridslag. Folket betrycktes genom tunga och irreguljära skatter. Värksamhetsförhöding var ständigt lag. Han var en personlig arvad i snarhet att behålla och stärka sin maktområden. Hantinghöja sina egna skatter för att mata krigskostnader; han utnämnde alla ämbetsmän inom sitt maktområde. Politisk moralitet nådde sin lägsta ebb under denna orons och omvälvningens period. Korruption och favgöritysten hörde till ordningen för dagen. Mot denna bakgrund är Kinas politiska omdaning under de närmaste åren anmärkningsvärd. Förändringen består i skapandet av ordning ur kaos, i grundandet av lag och rätt istället för en korrumperad förvaltning. Nepotism och bestickning är nu numer avgjort mindre vanliga än förrut, även om det icke lyckats helt utrota dem. Pekingregeringens auktoritet sträckte sig icke längre än till några få provinser. Centralregeringen har upprättat ordning och tillämpat lag genom hela landet. Politisk stabilitet är ej längre en framtidsväntan utan ett fullbordat faktum.

Centralregeringen i Nanking har framtagit starkare ur varje hennes kris. Landet enande har åstadkommit mera genom moralisk överlättning än med vold, mer genom personlig visdom än med undertryckande tvång. Marsalk Chiangs överbefälshavaren för den kinesiska armén, som anförtrotts denne maktpåläggande uppgift att skapa nationell enhet, har genom sin taktförande, vidhållsamhet och tålamod — kott sagt sina statamnassagenäkaper — funnit mera än genom sitt militärskeggar. Det faktum att många av marsalk Chiangs förtroende mötståndare och kritiker i dag är hans varmaste understödjare är ett väldigt vittnesbörd om nationens erkännande av hans inspirerande ledarskap och hans själuppförranhet till patriotism. Det är förkroppeligtandet av denna enande ande, som främst gör Chiang till föremål för de kinesiska folkskolornas lojalitet.

Forts. från sid. 1

MISSIONAR RINELL...

Aterupphygget av det tusenåriga riket har hämmats av översvämningar, hungersnöd, banditväsen, kommunism, inbördeskrig och utländsk aggressivitet. Såsom sagans nya fågel Fenix uppsteg ur askan, häller ett modernt Kina på att framträda ur kaos och växa sig allt starkare som medlem i nationernas familj.

Uppkomsten av en stark centralregering.

Vid byggandet av detta nya Kina och utgestaltandet av dess öden ha många ledare bidragit, men den mest framstående bland dem är marsalk Chiang Kai-shek. Det nationallistiske Kinas gångna tio års historia är i realiteten historien över denna enda manas arbetsresultat. Om det icke varit för hans militära genitil och statamnassagenäkaper, skulle Kina kanske ej stabiliseras och kommit dit det nu är i sin nationella utveckling. Politiskt och moraliskt högvuxen är han Kinas nationalhjälte. Han är en stataman av stora mätt och en uppright fosterlandsvän. Han är absolut den styrke, ja, den enda, som för närvarande kan era det kinesiska folket. Dr Hu Shih slår: "General Chiangs ledarskap här f. n. ligger samtidigt parallell och står utan någon samtidig parallell och utmaning. I ett land, där folket aldrig hängvit sig åt hjälte-dyrkan, kan sätet, varigenom general Chiang vunnit närmiskornas understöd och beundran, icke tillskrivas propagande eller andra inflytelser. Det måste ha kommit från folkets orubbliga tro, att regeringen med general Chiang som dess verksamhet myndighet och verkliga överhuvud har en beständigt politisk och program, som kommer att eventuellt leda till nationell frigörelse och pányttfödelse". När nationalregeringen i Nanking övertog de administrativa tåmmarna i Sina händer år 1927, körde den Kina med vad det mest behövde under

den allra senaste tiden, som Japan synes börjat fatta, att Kina hastigt utvecklades till en modern stat. Det förakt för kinesisk oenighet, som flera år ansetts motivera en aggressiv japansk politik i Östasien, har, sedan överbefälshavaren Chiangs triumferande återkomst från fängelskapen i Sian förra jul, undanträngts i de japanska ledarnas tankar genom en växande uppfattning av den makt, som centralregeringen kan prestera, och den enighet, som nationen gav uttryck åt. Kina behövde andrum för att sätta det istånd att stå på egna fötter i beredskap för en slutlig kamp för internationell likställighet och oavhängighet.

Materiella återupphyggnadsarbeten.

Kinas återupphygande har gått framåt med stormsteg. Detta tjänar såsom en fysisk basis för nationell enhet. Aven den bitraste kritik av det gamla oföränderliga Kina kan icke förneka i dag, att större materiellt framåtkridande förekommit de senaste 5 å 10 åren än i många föregående decennier tillsammans. Bland de i ögonen fallande feoknem på framsteg måste nämnas kommunikationernas fenomenala utveckling. Den snabba utvidgningen av ett samordnat nätverk av järnvägar, bilvägar, kommersiella flyglinjer, angåtar, långdistanstelefoner, post och telegrafverket samt radiotsändarstationer i en hela nationen omspannande skala har icke endast knutit landets skilda delar närmare varandra geografiskt, utan också skapat en intimare och mera harmonisk mentalitet i norr och söder, öster och väster. Provinserna skiljemurar brytas ned, och det väldiga landet håller på att sammansättas till en enda enhet genom det växande samfärdsystemet.

Kinas mest påtagliga framsteg inom kommunikationerna gjordes i flygväsendet. För tio år sedan fanns ej någon flygtrafik i landet. Flyglinjer ha numer an längd på 10,000 km., och omkring 40 städer äga regelbundna flygförbindelser. Det är möjligt att åta frukost i Hankow, middag i Shanghai och kvällsmat i Peiping samma dag. Man kan flyga på 7 timmar från Shanghai till Chengtu, provinshuvudstaden i Szechuan i västligaste Kina, en fjärd på omkring 13,000 eng. mil, som förut tog en månad i anspråk. Istället för "Peking". Ämbetsmännens storartade avståndhet i gängna tider, äro marsalk och madame Chiang och nutida ledare genom flyget i ständig och nära kontakt med landets alla hörn.

Kommunikationernas snabba utveckling.

Med hänsyn till järnvägar har framsteg gjorts efter två viktiga linjer: tordningstillande av gamla järnvägar och byggande av nya linjer. Beträffande det första har reformer i administrativen genomförts, reparations- och skadade linjer fullbordats och det vidtagits för att likvidera de gamla under från gamla regeringens tid. Rörande det andra finns nya linjer byggts, den längsta bland dem är Canchunglinjen, som förbinder Yunnan med Sydkina. Sedan 1930 har Linjen i avsikt att överlämna den till den senare Arén. Utan dess hälls andra järnvägslinjer på längre eller planeras. Enbart år 1936 hade utvecklingen av järnvägen i Kina nått en total längd av 1,530 kilometer. Från 1931 till 1936 upphöjdes sammanlagt 8,110 km. järnvägslinjer, i medeltal 160 km. per år, medan färj-Arsplanen från 1936 föresägs byggandet av 8,130 km. nya järnvägar, i medeltal 1,628 km. per år.

I utvecklingen av provinsiella och kustjärnvägar har framstegen

MISJONÄR BINELL

Atervärningsgruppen av det tungmärgiga sätet har blemmats av översvämmningar, hungersnöd, banditismen, kommunism, inbördeskrig och tilländisk aggressivitet. Såsom sagans nya-fagel Fenix uppstod ur askan, hiller ett indomän känna på att framträda ur "käos" och växa sig allt starkare som medlem i nationernas familj.

Uppkomsten av en stark centralregering.

Med byggandet av detta nya Kina och utgestaltandet av dess öden ha många ledare bidragit, men den mest framstående bland dem är marskalk Chiang Kai-shek. Det nationalistiska Kinas gångna tio års historia är desslitteren historien över den under minst arbetarresultat. Om det icke varit för hans militära genial och statsmänskaegenskaper, skulle Kina kanske ej stabiliseras och konstituerat det nu är i sin nationella utveckling. Politiskt och moraliskt högverken är han Kinas nationalhjälte. Han är en statsman av stora mäkt och en uppriktig fosterlandsviki. Han är absolut den störste, ja, den enda man för närvarande kan era det kinesiska folket. Dr Hu Shih siger: "General Chiangs ledarskap här f. n. ifrågat samtid parallell och utan jämför samtid parallell och utmaning. I ett land, där folket aldrig hängivit sig åt hjälte-dyrkan, kan sättet, varigenom general Chiang vunnit människornas understöd och beundran, icke tillskrivas propagande eller andra inflytelser. Det måste ha kommit från folkets orubbliga tro, att regeringen med general Chiang som dess verkställande myndighet och verkliga överhuvud har en beständig politik och program, som kommer att eventuellt leda till nationell frigörelse och pånyttfödelse". När nationalregeringen i Nanking övertagit de administrativa tåmmarna i sina händer år 1927, försäg den Kina med vad det mest behövde under

omvälvningens period. Korruption och favoritsystem hörde till ordningen för dagen. Mot denliga bakgrund är Kinas politiska omdaning under de närmaste åren anmärkningsvärd. Förändringen består i skapandet av en ordning för kärna, i grunläggandet av lag och När tillstånd för en korrumperad förvaltning. Nepotism och bestickning är numera avgjort mindre vanliga än förr, även om det icke lyckats helt utrota dem. Peking-regeringens auktoritet sträckte sig icke längre än till några få provinser. Centralregeringen har upprättat ordning och tillämpat lag genom hela landet. Politisk stabilitet är ej längre en fransk utan ett fullbordat faktum.

Centralregeringen i Nanking har framgått starkare ur varje inne kris. Landet enande har Astadkommiss mera genom moralisk övervältning än med vold, men genom personlig visdom än med undertryckande tvång. Marskalk Chiangs överbefälshavare för den kinesiska armén, som anförtrotta demna maktfullgående uppgift att skapa nationell enhet, har genom sin takt, visdom, vishjärtenhet och tålamod — kostat sitt statsmänskaegenskaper — numera mera än genom en militärs negativitet. Det salutum att mängder av kritiker i dag är hans värmoste understöd. Det är ett väldigt vittnesbörd om nationens erkänande av hans inspirerande ledarskap och hans självpoffrande patriotism. Det är också liggetandet av denna enande ande, som främst gör Chiang till föremål för de kinesiska folkskolornas lojalitet.

Den kinesiska regeringen under marskalk-Chiangs ledning insäg klart, att politisk stabilitet var en nödvändig förutsättning för en stark och framgångsrik nation samt att ett enat folk var det första villkoret för ett effektivt förvar mot utländsk inkräkning. Landets enande, parat med ett steget motstånd mot Japans etnografiska kunde ej annat än väcka reflexioner om tänkande japaner. Det är endast nu

de skilda delar närmare varandra geografiskt, utan också skapat en intimare och mera harmonisk mentalitet i norr och söder, öster och väster. Provinsskiljemerar brytas ned, och det vildgående landet häller på att sammansvetaas till en enda enhet genom det växande samförbindelsesystemet.

Kinas mest påtagliga framsteg inom kommunikationerna gjordes i flygväsendet. För tio år sedan fanns ej någon flygtrafik i landet. Flyglinjer ha numera en längd på 10,000 km., och omkring 40 städer är regelbundna flygförbindelser. Det är möjligt att åta frukost i Hankow, middag i Shanghai och kvällssmat i Peiping samma dag. Man kan flyga på 7 timmar från Shanghai till Chengtu, provinshuvudstaden i Szechuan, västligaste Kina, en distans på omkring 13,000 eng. mil, som förr tog en månad i anslutning. Istället för "Peking"-ambetsmännens storartade avståndhet i gångna tider, är marskalk och madame Chiang och nutida ledare genom flyget i ständig och nära kontakt med landets alla hörn.

Kommunikationernas snabba utveckling.

Med hänsyn till järnvägar ha framsteg gjorts efter tvåne riktiga linjer: fordonstillskande av gamla järnvägar och byggande av nya linjer. Beträffande det första ha reformer i administrativen genomförts, reparations- och skadelinjer fullbordats och en del har vidtagits för att likvidera resterna av linjer från gamla regeringen. Under den senaste tiden förändrade det snabba utvecklingen av nya linjer byggs, den första i landet, som förbindelse mellan Kina och Indien, som förbindelse mellan Kina och Sydkina. Sedan 1936 har det byggts i avsikt att öppna en linje från Lung-Haibanan till den senare Arén. Utom dessa kommer att byggas flera andra järnvägslinjer på olika hållningsplaner och planeras. Enhart under 1936 hade utvidgningen av gamla linjer i Kina räckt en total längd på 1,890 kilometer. Från 1931 till 1935 fullbordades sammanlagt 8,110 km. järnvägslinjer, i medeldel 150 km./per år, medan fem-årsplanen från 1936 föreslår byggandet av 8,120 km. nya järnvägar, i medeldel 1,628 km. per år.

I utvecklingen av provinsiella och interprovisiella bilvägar ha framstegen rent av varit fenomenala. De första moderna vägarna startades 1920—21 såsom undsättningshjälp under hungersnöden dessa år. Sedan Nankingregeringen grundades har byggandet av vägar upptagits med allmän hänförelse. Från 1,158 km. moderna vägar 1921 har total längden ökat till över 100,000 km. 1935. Professor Eric Nyström anmärker, att detta är "40 gånger Sveriges längd eller 2 1/2 gånger jordens omkrets vid ekvatorn". I några provinser, i synnerhet Kiangsi och Kwangsi, nä de provinsiella sträckvärdena varje häste (härad) med lokala vägar förbindande alla viktiga städer inom provinsen. Från huvudstaden Nanking kan man nu färdas med bil till Yunnan i sydöst, Kwangsi i syd, Peiping i norr och Chengtu i väster.

Kina har ett modernt postväsende, som utvecklats snabbt genom landet. Postkontor och brevens antal per år stiger till nära en miljard. Stora förbättringar ha Astadkommiss genom centralregeringen ifråga om telegraf, telefon och radio. Nationalregeringen har sedan 1928 reparerat 4,000 eng. mil telegraflinjer, som skadats av tiden, kommunister och soldater, och konstruerat 1,800 mil nya linjer. F. n. finns 60,000 mil telegraflinjer och 1,400 telegraftationer. Telefon finns i alla större städer, och långdistanstelefonlinjer förena nu viktiga folkcentra och ungefärligen hälften av provinserna. Atminstone 13 direkta trådlösa förbindelser länkar Kinas mera betydande städer med ledande utländska nationer. Kina hade endast 18 radiolänsstationer 1931. I dag finns nittontvå.

Detta nätverk av transportmedel har kulturellt, kommersiellt, industriellt och militärt tjänat som tydliga länkar i uppbyggandet av en modern, nationell

stat. Dess kommersiella och kulturella fördelar är påtagliga, medan dess enande inflytande från militär synpunkt har tydligt demonstrerats, då regeringstruppernas rörelser underlitades i kundrandet av regionala uppror eller kommunist-handlare.

(Forts.)

Missionär Oscar Rinell:

Sala Althanda

15/12/37

Hur Chiang Kai-shek reformerat bankväsen, jordbruk och industri.

5,000 diverse och olagliga skatter avskaffade sedan 1933. — Penningväsendet stabiliseringat, jordbrukets 320 miljoner människor hjälpta, skydds-lagar för industriarbetarna. — Ny anda, byggd på samhörighetskänsla.

Missionär Oscar Rinell fortsätter här sin skildring om Den kinesiska nationens pånyttfödelse. Denna gång berör missionär Rinell särskilt finansiella reformer och jordbrukets för-bättring i Kina. Inte mindre än 320 miljoner människor ha sin utkomst inom jordbruk där f. n. — vad säger inte bara detta! Jämsides med dessa reformer har också växt fram en ny anda bland Kinas miljoner. I nästa artikel, som blir den sista, påvisas Kinas kulturella uppbyg-

Fru Hellen Rinell.

gande genom skolväsendets iståndhållande m. m.
Alla av den kinesiska frågen intresserade farde be-
skräta dessa fakta om Kina,

särskilt av värde vid be-
dömandet av den japansk-
kinesiska konflikten.

Finansiella reformer i Kina.

Den ekonomiska rekonstruktionen i Kina har befordrats genom en del viktiga finansiella reformer. Dr T. V. Soong lade i detta hänseende grunden, medan dr. H. H. Kung uppreste strukturen. Under dr. Soongs administration såsom finansminister vann Kina tull-autonomi, upphävde likin, d. v. s. tullar mellan provinserna, och för första gången i kinesisk historia balanserades statsbudgeten år 1933, trots enorma militära och administrativa utgifter. Sedan slutet av 1933 har avskaffats nära 5,000 diverse och olagliga skatter i skil-

Forts. på sista sidan.

allmänheten i utvecklandet av produktiva företag. Attgärder har vidtagits att bilda ett stort antal kooperativa föreningar i städer och på landet. Många fabrikssökande har uppmuntrats till större bruk av inhemska produkter. Regeringen har själv organiserat industriella företag samt ekonomiunderstött en del privata industrier. Fabrikslag promulgerades 1929 och tillämpades 1931. Dessa betydelsefulla lagar beskyddar, som den lämnar barn och kvinnliga arbetare, i arbetstidens och lönen reglering samt i förlikningen vid tvister mellan kapital och arbete. Nya lagbestämmelser utfärdades den 14 okt. 1935 i den allmänna säkerhetens och hälsans intresse i fabrikerna. Preventiva åtgärder mot smittsamma sjukdomar och utbildningen av läkare och sjukvårdsare i arbete för folkhälsan höra även till regeringens syften för det allmänna bästa.

Den psykologiska förändringen i Kina.

Vad som betyder mer än dessa framsteg i landets materiella återuppbyggande, är den psykologiska förvandlingen hos det kinesiska folket. Nationen besjälas av en ny ande. En fundamental förändring har skett i kinesernas uppfattning angående de styrande och i deras inställning till livet i sin helhet. För första gången i de nu levandes minne här en kinesisk regering ägnat mer än en flyktig tanke åt hela landets behov. Nationalregeringen existerar för att tjäna och gagna Kinas miljoner och sammansveta dem medelst band av gemensamma intressen. Denna nya synpunkt är kanske inte 100 proc. förhärskande bland myndigheter i Nanking, ej heller 100 proc. realiseras av dem, men den är den dominerande synpunkten och den, som ger färg och form åt Nankings politik såsom vi sett här ovan. I Kina för ett decennium eller mera tillbaka var detta långt ifrån sant. Ambetsmännen i Pekingregeringen betraktade regeringen såsom ett instrument till att berika sig själva och tillägna sig större makt. Vad blir den naturliga reaktionen för vilken mänskliga som helst, då hon för första gången i sitt liv finner en regering, som faktiskt tjänar hennes intressen och förbättrar hennes lott? Det kan inte gärna bli annat än att man intresserar sig för och understödjer en sådan regering, och är villig att offra något för att behålla denna regering kvar. Detta är precis vad som häller på att ske i Kina av i dag. I stället för att såsom fört undast ägna sig åt familjens och klansens välfärd börja kineserna att intressera sig även för nationens affärer. Kineser ur alla samhällsklasser ha under de senaste två åren såsom en man demonstrerat sitt understöd av patriotiska angelägenheter. Både moraliskt och finansiellt tog detta t. ex. uttryck i Sulyuanas försvar i fjol. När general Chiang Kai-shek fyllde 50 år den 31 oktober 1938, överlämnades till honom och regeringen 100 flygmaskiner såsom ett tecken på nationens uppskattning av deras värdefulla insatser. Dessa flygmaskiner representera ett bidrag från det kinesiska folket Å över 10,000,000 doll., som tvivelutsamt är det största beloppet, som någonsin på friviligheten vägt insamlats för någon enskild person i Kina. Den allmänna ångsan över marskalk Chiangs personliga säkerhet, medan han var i fångenskap i Shan förra december, och det sedermå spontana utbrottet av jubel över hans befrielse vitnade om det kinesiska folkets höga uppskattning av honom personligen och dess lojalitet mot den regering, han representerade. Detta nationella självmedvetande och denna utpräglade allmänhet hos kineserna saknar motstycke i deras historia.

(Front)

MISSIONAR OSCAR BINELL

da provinser, representerande en förlust av inkomster för regeringen på 50 milj. mex. doll. Senare kommo Bank of China och Bank of Communications under statskontroll. De bildas tillsammans med Central Bank grundpelare i Kinas finansiella byggnad. På grund av den akut finansiell kris 1935 nödgades nationalregeringen att antaga en ny myntpolitik. Silvret nationaliseras och nationen ställdes på en pappersmyntbasis. Denna åtgärd bragte osäkerheten till ett plötsligt slut. Den kinesiska dolarn stabiliseras och spekulationer på en av världens största börsaffärer i Shanghai upphörde. Regeringens dekret den 4 november 1935 betecknar slutlunda en ny epok i Kinas finansiella historia. I avsikt att balansera utgifter med inkomster och att tillföra säkra att alla anslag utbetalas för sina bestämda syften, har ett budgetsystem införts i alla centrala och lokala regeringsorgan. Riksbudgeten för 1936–37 uppträder 32 proc. för landets försvar. 53 milj. doll. åro anslagna för rekonstruktion, motsvarande siffror för föregående år varo § 36 miljoner. Regeringen organiserade National Economic Council 1931 med uppgift att planera och leda Kinas ekonomi och förbättringar beträffande bevattnings och odling verkställas i avsikt att tillförsäkra bättre avkastning från jorden. I syfte att införa moderna vetenskapliga jordbruksmetoder finnas omkring 700 jordbruksinstitut spridda här och var i Kina. Utom sitt forskningsarbete rörande jordbruket i allmänhet och utvecklingen av ris, vete, sikes- och bonuksodlingen i synnerhet, ha de engagerats i studiet av lantbruksekonomi och organisation samtidigt i spridning av upplysning bland den jordbrukskande befolkningen. För att kineserna skulle adekvat tillgodogöra sig jorden och skydda sig mot översvämnningar och torka har regeringen företagit omfattande och kostsamma hydrauliska arbeten vid olika vattendrag.

Redan i augusti 1935 gjorde marsalken Chiang Kai-shek sig till förespråkare för People's Economic Reconstruction Movement. I sitt telegram till provinsledarna betonade han, att ekonomiskt återuppförande såsom lösningen av problemet med hänsyn till förbättringar av folkmassornas levnadsstandard och förhållanden kunde endast ske genom ett effektivt samarbete mellan nationalregeringen, de lokala myndigheterna och

Missionär Oscar Rinell: *Sala Alchanda*
17/12/37

Kristendomen välkommen medarbetare i kulturella uppbyggandet i Kina.

1912 3 miljoner elever i skolorna, i dag över 12 miljoner och
44,000 studenter. — Chiang Kai-shek bekännare av kristendo-
men, döpt 1930. — Kriget ett hot mot hela uppbyggnadsarbetet.

Sista artikeln i missionär Oscar Rinells serie om Den kinesiska nationens pånyttfödelse presenteras härmed. Den berör det kulturella uppbyggandet under Chiang Kai-shek och kristendomens ställning i det nya Kina. 1912 fanns 4 universitet, nu 82, det säger en del. Men mitt i allt uppbyggandet har Japan kommit. Ställ allt, som redan vunnits, helt spolieras? Framtiden får utvisa detta.

Nya kulturrörelsen.

Den nationalistiska rörelsen i Kina bottnar i ett intellektuellt uppaknande. Det var en tid, då Kina gjorde anspråk på att vara den mest avancerade nationen i världen, och hade självförtroende. Men upprepade nedering och förödning under 1800-talet utvecklade i det ett mindervärldighetskomplex. Samtidigt som många kineser med iver tilliggade sig västerländska värden, hade det egna landets gamla kulturinflytan de ett starkt grepp om dem. Så kom ett nytt skede, då kineserna å ena sidan icke gjorde anspråk på sin urgamla kulturs ofelbarhet eller överlägsenhet och å andra sidan omvälderade det västerländska yetendet, som förut blint accepterats. De började förstå, att det nya Kina också får taga något från sitt förflutna eller från Västern utan urakning och omvädering. Denna känsla,

General Chiang Kai-sheks maka,
Möglung Soong Chiang.

att den västerländska kulturen ej heller var feifri och allt överlägsen deras egen, återställde det förlorade självmedvetandet, som koloniserade i det s.k. nya kulturrörelsen. Bland utmärkande drag för denna rörelse må nämnas dess kämp för patriotiska syften, dess seger för talspråkets adoptering som det litterära instrumentet istället för det klassiska språket, dess omstörtning av konfucianism, dess uppor mot gamla familje- och sociale traditioner, dess utväljande och mera intelligenta tillgodogörande av den västerländska kulturen — allt i avsikt att skapa en ny kultur för Kina. Den nya kulturrörelsen betecknar en betydelsefull förändring i det moderna Kinas historia. Den markerar början till ett nytt Kina, som är i varande. Den leder Kina in i en ny spok

i kulturutvecklingen, och ingjuter nytt blod i det kinesiska folkets, särskilt ungdomens Adror. Röster höjdes snart över hela landet, uppmanade nationen till strids mot det föräldrade, som hämmade Kinas utveckling, och mot imperialismen, varmed Västern och Japan hade fjärrat Kina. Betydelsen av den intellektuella revolutionen mot det förfutna och utländska består i det kinesiska folkets nya övertygelse, och nationella självmedvetande.

Skolbildningens frammarsch i Kina är även ett uttryck för det intellektuella uppaknandet. 1912 var antalet elever i lägre skolor endast 2,790,000. I dag överstiger de 12,000,000. 1912 fanns endast 4 universitet. Nu finns 82 universitet och 29 tekniska högskolor med 44,000 studenter eller mer än 20 gånger så stort antal som år 1912. Nationalregeringen har en fem-årsplan för obligatorisk skolgång med syfte att ge gratis undervisning åtminstone till 80 proc. av de 40,000,000 i skoldåldern varande barnen i landet. I avsikt att bortlämna icke-kunskapen bland äldre tillämpas en sex-årsplan. Under sjätte lärde 12,000,000 personer att läsa och skriva. Inemot 4,300,000 exemplar textböcker, som brukas i massbildningens skolor, distribuerades i fjo. Radio och filmer ha engagerat såsom medel i upplysningens tjänst bland folkmassorna. Budgeten för 1936–37 anslog 44 milj. doll. för folkuppfosten, en ökning på 7 milj. doll. över föregående år. Där till kommer såsom ett plus de provinssiella skolprojekten understödda medelst lokalskatteinkomster. Skolbildung kan troligen såsom intet annat medel,

Foris. pd sista sidan.

MISSIONÄR RINELL....

som står till nationalregeringens förfogande, undanrödja territoriella, politiska och ekonomiska skrankor, som skilja olika delar av landet från varandra.

Det nya livets rörelse.

Medan tankelivet och verksamheten revolutioneras, arbetar ett nytt moraliskt inflytande sig fram här och var i Kina. Marskalk Chiang Kai-shek insatte 1934 "Det nya livets rörelse", en etisk kampanj med kulturellt och nationellt patos. Syftet med Nya Livsrörelsen är nationens sociala pånyttfödelse genom karaktärsändring. Den vill ge den kinesiska nationen renande och förfinade levnadsvanor, osjälvisk omtanke för andra och ärlighet i handel och vandel. De första steg, som borde tagas, hänför sig till en förbättring av uppförandet samt danandet av karaktären, baserat på en tidsenlig, disciplinerad, produktiv livsföring. Människornas karaktärer måste framförallt höjas. Deras kunskaper måste förökas. Folksjälens lyftning måste börja från början, från självs grunden. Den måste börja med människornas sätt att leva (deras föda, kläder, bostad och verksamhet), med vardaglivets förhållanden. En revolutionär förändring av folketas liv är av primär betydelse. Rörelsen är en realistisk strävan att reformera livsförningen, så att anden samtidigt kan utvecklas. Rörelsen utnyttjade det ideologiska arvet, som förelag från forntider, då Kina upplevde sin storhetstid. Dess traditionella ideal och dygder är etikett, rättfärdighet, redbarhet och samvetsgrannhet. Under de senare åren av oro och strid hade de bortglömts, men har nu gjorts till grundprinciperna i Nya Livsrörelsen. Med goda karaktärer, avancerat vetande och sunda kroppar kan ingenting hindra kineserna från att göra framsteg i hem och samhälle, och följaktligen kan på så sätt nationens pånyttfödelse förverkligas.

Kristendomen en välkomnad medarbetare.

Bakom det vardande Kina spåras även kristendomens inflytande. Social lyftning, intellektuell upplysning, moralisk

inspiration, ekonomisk berikning o. det fysiska livets förbättring kommer till varje folk med ankomsten av Kristi evangelium. Det kristliga budskapet har varit en omskapande makt i individens och samhällets liv. Banbrytande missionärers missionsarbete bär slutligen frukt, och den kristna församlingen håller på att taga sin plats i byggandet av nationen. Genom det kristliga inflytande, som hans maka (née May-ling Soong) utövat på honom, har generalissimus Chiang Kai-shek blivit en bekännare av den kristna tron. Han döptes av d:r Z. T. Kuang den 23 oktober 1930 i Shanghai, samtidigt som den antikristliga rörelsen var på stark frammarsch i landet. De kristna grundsatserna jämte några av Kinas traditionella ideal söka makarna Chiang tillämpa i Nya Livsrörelsen och i Folkets Ekonomiska Uppbyggnadsrörelse. Finansminister d:r H. H. Kung, som nyligen efterträdd marskalk Chiang som premiärminister, utrikesminister d:r Wang Chung-huei, ordförande i National Economic Council och direktör för Kinas riksbank d:r T. V. Soong, den kinesiska ambassadören i Amerika, d:r C. T. Wang, den f. d. kinesiska ambassadören i Sovjetrysland, d:r W. W. Yen och många andra av Kinas mest framstående ledare är kristna. Centralregeringen intager en opartisk inställning till religion. Med kristendomen, särskilt med protestantismen, har den etablerat ett vänskapligt samarbete. Kristna skolor infördes först i det nationella samarbetet genom att inregistreras som privatskolor i Kinas skolsystem. Detta samarbete hade i början åtskilligt av tvång över sig, är ännu icke idealistiskt men visar tecken till förbättringar. Kinas vägjan till samarbete på det medicinska området och i Det nya livets rörelse är helt frivillig. Såsom rådgivare åt regeringen tjänst i förra fallet missionären d:r E. R. Hume och i det senare missionär George W. Shepherd. Många kinesiska rörelser, som nu väldja till kristlig hjälp, är utvidgningar av modeller gjorda av kristna missionärer. Sålunda ombedjas kristna företag att utvidga vad de har varit förespråkare för. Dagbräckningen för kristlig kooperativ i en nationsomspänrande tjänst är för handen. Kristendomen är ej längre en tolererad utbörding utan en välkomnad medarbetare i nationens uppbyggande.

Kinas kamp för sin nationella existens.

Med uppkomsten av en stark centralregering, en växande politisk stabilitet i landet, en smäck utveckling av återuppbyggnadsarbetet och en fundamental psykologisk förnyelse kräver Kina tid att arbeta på sin egen tilltakning. Världen kanske minns marskalk Chiangs budskap vid det republikanskas Kinas silverjubileum, i vilket han bl. a. yttrade: "Kina är kapabel att utöva storverk genom sina egna ansträngningar, kapabel att eliminera militärmens fördärvt bringande krafter, kapabel att företaga konstruktiva åtgärder för att folku välfärd, kort sagt, kapabel att sätta sitt hus i ordning — förutsett att det skänkes tillfälle att arbeta på sitt eget öde ostört och obesvärat. Detta tillfälle ønska vi, och detta tillfälle måste vi ha". Vaket över faror, som hotar landet i dagsgläget i världen, men övertygat om sin egen kraft, är Kina fast beslutat att vinna sin plats i nationernas familj.

Dr Hu Shih, Kinas celebre filosof, sade vid Institute of Pacific Relations årakonferensa i Yosemite, att rekonstruktionen i alla dess olika faser väsentligen försiggått medelst kinesisk personal och kinesiska medel, men givetvis hade hjälp kommit utifrån. "Från U. S. A.", sade han, "få vi utbildningen, av vår kinesiska personal; från N. F. med kunskapens tekniska råd; från Storbrittanien en betydande del pengar; och från Japan — allt motstånd". Kina behövde tid för att kunna förverkliga nationalisternas program för socialt reformarbete och nationell frigörelse. Japan synes tro att att

ja olika delar av landet från varandra.

Det nya livets rörelse.

Medan tankelivet och verksamheten revolutioneras, arbetar ett nytt moraliskt inflytande sig fram här och var i Kina. Marskalk Chiang Kai-shek insattes 1934 "Det nya livets rörelse", en etisk kampanj med kulturellt och nationellt patos. Syftet med Nya Livsrörelsen är nationens sociala pånyttfödelse genom karaktärsändning. Den vill ge den kinesiska nationen renande och förfinade levnadsvanor, osjälvisk omtanke för andra och ärlighet i handel och vanandel. De första steg, som borde tagas, hänföra sig till en förbättring av uppförandet samt danandet av karaktären, baserat på en tidsenlig, disciplinerad, produktiv livsföring. Människornas karaktärer måste framförallt höjas. Deras kunsaker måste förökas. Folksjärens lyftning måste börja från början, från själva grunden. Den måste börja med männeniskornas sätt att leva (deras föda, kläder, bostad och verksamhet), med vardagslivets förhållanden. En revolutionär förändring av folketas liv är av primär betydelse. Rörelsen är en realistisk strävan att reformera livsföringen, så att anden samtidigt kan utvecklas. Rörelsens utnyttjade det ideologiska arvet, som föremåg från forna tider, då-Kina upplevde sin storhetstid. Dessa traditionelle ideal och dygder är etikett, rättfärdighet, redbarhet och samvetsgrannhet. Under de senare åren av öro och strid hade de bortglömts, men har nu gjorts till grundprinciperna i Nya Livsrörelsen. Med goda karaktärer, avancerat vetande och sunda kroppar kan ingenting hindra kineserna från att göra framsteg i hem och samhälle, och följaktligen kan på så sätt nationens pånyttfödelse förverkligas.

Kristendomen en välkomnad medarbetare.

Bakom det vardande Kina sparas även kristendomens inflytande. Sociala lyftning, intellektuell upplysning, moralisk

och samhällets liv. Banbrytande missionsärers missionsarbete bär aldrig frukt, och den kristna församlingen häller på att taga sin plats i byggandet av nationen. Genom det kristliga inflytan- de, som hans maka (née May-ling Soong) utövat på honom, har generalissimus Chiang Kai-shek blivit en bekännare av den kristna tron. Han döptes av d:r Z. T. Kuang den 23 oktober 1930 i Shanghai, samtidigt som den antikristliga rörelsen var på stark frammarsch i landet. De kristna grundsatserna jämte några av Kinas traditionella ideal söka makarna Chiang tillämpa i Nya Livsrörelsen och i Folkets Ekonomiska Uppbyggnadsrörelse. Finansminister d:r H. H. Kung, som nyligen efterträdd marskalk Chiang som premiärminister, utrikesminister d:r Wang Chung-huei, ordförande i National Economic Council och direktör för Kinas riksbank d:r T. V. Soong, den kinesiska ambassadören i Amerika, d:r C. T. Wang, den f. d. kinesiska ambassadören i Sovjetrysland, d:r W. W. Yen och många andra av Kinas mest framstående ledare är kristna. Centralregeringen intager en opartisk inställning till religion. Med kristendomen, särskilt med protestantismen, har den etablerat ett vänslagligt samarbete. Kristna skolor infördes först i det nationella samarbetet genom att inregistreras som privatskolor i Kinas skolsystem. Detta samarbete hade i början åtskilligt av tvång över sig, är ännu icke idealiskt men visar tecken till förbättringar. Kinas väldjan till samarbete på det medicinska området och i Det nya livets rörelse är helt frivillig. Samma rådgivare åt regeringen tjänar i fallet missionsläkaren d:r E. R. Hume och i det senare missionär George W. Shepherd. Många kinesiska rörelser, som nu väldja till kristlig hjälp, är utvidgningar av modeller gjorda av kristna missionärer. Säulunda omeddas kristna företag att utvidga, vad de ha varit förespråkare för. Dagbräckningen för kristlig kooperativ i en nationsomspänrande tjänst är för handen. Kristendomen är ej längre än tolererad utbörding utan en välkomnad medarbetare i nationens uppbyggande.

Kinas kamp för sin nationella existens.

Med uppkomsten av en stark centralregering, en viktande politisk stabilitet i landet, en snabb utveckling av återuppbyggnadsarbeten och en fundamental psykologisk förnyelse kräver Kina tid att arbeta på sin egen frälsening. Världen kanske minns marskalk Chiangs budskap vid det republikanska Kinas silverjubileum, i vilket han bl. a. yttrade: "Kina är kapabel att utföra storverk genom sina egna ansträngningar, kapabel att eliminera militärismens fördärbringande krafter, kapabel att företa konstruktiva åtgärder för sitt folks välfärd, kort sagt, kapabel att ställa sitt hus i ordning — förutsatt att det skänkes tillfälle att arbeta på sitt eget öde ostört och obesvärat. Detta tillfälle ønska vi, och detta tillfälle måste vi ha". Vaket över faror, som hota landet i dagligheten i världen, men övertygat om sin egen kraft, är Kina fast beslutet att vinna sin plats i nationernas familj.

Dr. Hu Shih, Kinas celebre filosof, sade vid Institute of Pacific Relations arskonferens i Yosemite, att rekonstruktionen i alla dess olika faser väsentligen försiggått medelst kinesisk personal och kinesiska medel, men givetvis hade hjälp kommit utifrån. "Från U. S. A.", sade han, "från utbildningen av vår kinesiska personal; från N. F. sak-kunskaps tekniska råd; från Storbrittanien en betydande del pengar; och från Japan — allt motstånd". Kina behövde tid för att kunna förverkliga nationalisternas program för socialt reformarbete och nationell frigörelse. Japan synes tro, att ett starkt och enat Kina står emellan sig och hegemonien i Asien. Det japanska kriget hotar att nu förstöra Kinas mödosamt utförda konsoliderings- och utbyggnadsverk. Kina kämpar mot övermakten för sin nationella existens — detta är ett tecken på begynnelsen till den kinesiska nationens pånyttfödelse.

KINAS MARSKALK CHJANG

samlar massorna i "Det nya livets rörelse", en etisk kampanj med kulturellt och nationellt patos.

Fyra "absoluta krav" skall förnya Kina.

"Nya livsrörelsen" restaurerar försumpad kinesisk kultur. Hög signitär sopar gärna gata för exemplets skull, och sparsam budgum tar "massbröllop" för 25 kr., tvättar sig och läser sig läsa.

En märklig utveckling i det moderna Kina.

T. v. marskalk Chiang Kai-shek med maka vid ett propagandamöte för den »Nya Livsrörelsens». T. h. ungdomen marscherar med Nya Livsrörelsens fanor. Därunder: Höga tjänstemän sopa Peiping gator under en »Renlighetvecka».

det tagit många år i anspråk för att åstadkomma en omdaning i dessa länder, eftersom befolkningen i nä-

(Foto: A. et al. 2)

om ordförande och värd. Därer i huvudstaden hålls till mötet. Sedan lägenheterna är undan överintendent Gauffin föredrag om konstnären illustrerat med intressantkonstverk. Efter föreställningar och förfiskningar, tillfälle att besöka tavelträdgårdsanläggningen.

Broder och systrar, också oss gäller ju Heddens löfte om att bli döpt med Helig Ande och med eld. Också i ditt och mitt hjärta vill kraften från höjden taga sin boning. Men hur är det med din längtan därefter? Bränner dig längtan efter att bli döpt med detta dop och att bli beklädd med denna kraft?

Det finnes en sorts troende mäniskor i vår tid, ett slags »paragraf-kristna». De hava verkligen blivit omvänta, frälsata Guds barn — Gud vars lou! Ja, Gud var evert prisad därfor, ty där finnes dock ett vägsköl i deras liv; där var det, som de gingo över frdn död till liv, från satans makt till Gud. Men likväl märker man så föga av livet hos dem, de äro så rädda och försiktiga, de sakna kraften från höjden. Deras dogmatiska paragrafer äro i ordning, bddes omvändelsen och helgelsen; men det har vuxit mossar på deras omvändelse.

Då och då kommer en broder eller syster i vår väg och säger: »Kan man gå dit?» eller »kan en kristen taga del i det eller det?»

Nu är det naturligtvis icke något orätt att man söker rdd och hjälp hos trogröder, men då man möter sådana mäniskor, som alltid skola hava sin väg utstakad medelst skyddsråd och gränspär och fingervisningar och plakater med »Tillträde förbjudet», tänker man ovillkorligen: »Ack, om du blott hade Guds Ande i rikaro midt, om du blott kände mera till kraften frdn höjden, så behövde du ej alla dessa paragrafer.»

Ty oss och våra barn hör löftet till. Där finnes en rikedom av kraft från Gud dt oss, och den är beredd också dt dig, min bröder och syster. Om du beder Gud däröm, vill han giva dig den. Och vägen till att få den heter lydnad och tro. Gud giver helig Ande dt dem som - öra honom

Björkling, Gräbo den 13 maj 1937.

MATHILDA ERIKSSON.

Ake och Greta. Kerstin.
Lille Stellan.

Trygg i min Jesu armar,
trygg i hans herdefäma,
gömd i hans kärliga skugga,
där har min själ sin hamn.

F. d. handlanden

J. L. Carlsson

avled stilla i sitt hem den 13 maj
i en Alder av 72 år.

Kirkad, saknad.

Karlstad den 14 maj 1937.

Helge och Märta. Hilda.
Mariann.

Jordfästning äger rum Annandag Pingst kl. 5.15 e. m. i Meta & Gamla kyrkogården. Samling för dem, som önska delta, & KFUM kl. 4 e. m.

Vår käre Moster
min trofastas vän

Fröken

Lovisa Matsson

född den 7 april 1857 insomnade
stilla i dag. Djupt sörjd och saknad
av oss och våra barn.

Ljungakile den 12 maj 1937.

Elisabet och Martin Tamzen.
född Sjögren.

Anna Janson.

Den gäva, Gud av nåd giver är
evigt liv i Kristus Jesus vår
Herre.

priser. Inga drickspengar. 10 proc. rabatt 1-20 juni. Öppet 1 juni-1 sept.

Begär utförligt prospekt från

Ekebyholms Badsanatorium, Postadr. Rimbo, Tel. Rimbo 50.

RYDS

BRUNN & BADANSTALT

Modern kurort. Propra rum. God mat. Humana priser. Läkare: Dr. Bertil Benni, Växjö. Obs! 50 % rabatt å rumpriserna under tiden 1/6-26/6. Prospekt:

Kamrararekontoret, RYD, tel. 91

Mellan Skövde och Hjo. Djursätra Brunn

Öppet 3 junii-15 aug.

Synnerligen gynnsamt klimat. Lognt, stilla och enkelt. Intet societetahåll. Radiumhaltiga järnkällor. Vil serverade bad, även elektriska ljusbädd. Omsorgsfull massage-, diaterapi-, kvartslampe-, elektricitets-, betlüfts- och auran behandling. Billigt. Manliga och kvinnliga sjukgymnaster. Sjukköterska. Läkare: Dr. C. A. af Jochnick. Prospekt från Kamrararekontoret, Djursätra, SKÖVDE

SÖDERKÖPINGS BRUNN OCH BAD

Reumatism och Hjärtsjukdomar, Nervsvaghet, Blodbrist m. m.

Modern behandling. Förstklassiga bad. Elektr. ljusbädd. Sjukgymnastik. Massager. Diatermi. Elektricitet, Kvartsljus m. m. — Välvurstat kliniskt laboratorium.

Överläkare: Dr. Martel Johansson. Stockholm. Hantverkaregat. 12. Tel. 50 4715. Upplysningsar genom Brunnskontoret, Söderköping. Tel. 22. Medelläsa kunna erhålla bad mot nedsatt avgift.

Homeopatläkaren JOHN HALLKVIST

(20-årig praktik i lin och utlandet), Kungstensgatan 27, 1 tr., telefon 30 21 1 Stockholm. Träffas vardagar 10-18 o. 6-7 e. m. Annan tid även söndag, tio överläkare. Vetenskapl. hemopat. seminarie rör. Ögondiagnos. Spec: Kroniskt sjukdom. Skräck. Mag. betet. Nerv. Reumat. o. Hudsjukdomar. En mängd tack samhetskrivelse fr. obotlig ansedda patienter finnes. Skriftl. förfrågningsbevisara omg. Frigoliskt. skräckbeskr. fritt mot porto. Ord. medicin m. fr. varje spotek.

Kinas marskalk Chiang ...

— Fortsättning från 1:sta sidan. —

gra av dem icke överstiger t. ex. den i provinsen Kwantung, Kina. Och nu i Kina håller det kinesiska folket på att få sin 'New Deal' av ordföranden i det verkställande rådet och generalissimus över de nationalistiska truppstyrkorna i Kina, marskalk Chiang Kai-shek. Må andra säga vad de vilja om sina 'New Deals' och om deras gagnande verknningar, det finns enligt min ringa mening icke en enskönighet att förtur.

En annan skönhet att jämföra med 'The New Life Movement' (Nya Livsrörelsen), som Kinas generalissimus givit det kinesiska folket.

Nya Livsrörelsens betydelse har klart framhävts genom ovanstående uttalande av Walter Hanming Chen, en talangfull journalist, som inemot tjugo år varit engagerad i North-China Daily News, Shanghai, den mest spridda och den mest tillförlitliga engelska tidningen i Kina.

Om denna märkliga rörelse har den kände missionären Oscar Rinell i Svenska Morgonbladet följande intressanta framställning.

Åtskilligt i denna kinesiska rörelse förfaller den upplyste västerländska som självklart, men så har den ifrån början fallit i Mittens rike. Under sekler hade det kinesiska folket av ämbetsmannaklassen fostrats icke intressera sig för nationens affärer utan att endast ägna sig åt miljens och klanens välfärd. När den publiken infördes, var folket oförrett att taga något ansvar i det fientliga livet, det förstod ej patriotisms krav och saknade lojalitet mot nationen. Likas tragiskt var på sätt dess okunnighet i fråga om

en förlitlig bildning i modern mening. Ich läskunigheten var vitt utspridd, och dess konsekvenser voro känbara för alla riktningar; denna okunnighed medförde en strypning av framståndet. Demoralisering och ruin förstörde landet under den förstmoderherrska regimen, under den gamla militärguvernementernas tid och under kommunist-banditernas seder. Så skilt under de kampanjer, som befriade de stora områden från de komman-

1935 förflyttades budyderna från Nanchang till huvudstaden.

Nya Livsföreningar har sitt i flera folkostruktur. Den 1930 bildades en central för rörelsens befrämjande under Madame Chiang, Kinas mäster, väldes enhälligt som ledare av kvinnor och män.

Vad innebär då Nya Livsrörelsen?

Detta är bildingen den kinesiska nationen och omfattade levnads- och uppförande omtanke för andra och handel och vandel. Detta som borde tagas hämförande till en förbättring av uppförandet, därför att det är av tidsenlig, disciplinärerad, förföring. Människornas mäste framförallt höjas. Folkkunskaper mäste förökas. Folkförföring mäste börja från själva grunden. Den mänskliga mänskornas sätt att leva, kläder, bostad och mat, med vardagslivets förändringar är av primär betydelse. Detta är en realistisk strävan att främja förföringen så att anden kan utvecklas. Med sunda goda karaktärer och avan-kan ingenting hindra kulturen att göra framsteg i samhälle, och följaktligen mäste nationens panyttfödelsernas.

Dessa ledare utnyttjade givetvis det ideologiska arvet som förelagts dem tider, då Kina upplevde storhet. Man tänkte sig in i staden som åstadkommit denna storhet. Och så ledes man att föregå för de fyra gamla männen, på vilka det uråldriga Kinas ideal, som marskalk Chiang till grundprinciper i Nya Livsrörelsen, är »Li», »I», »Lien», »Chih».

Folkets uppmärksamhet fästes för att dirigenten och principerna för etikett, rättvisa, redbarhet och samverkan. Dessa dygder mäste tillämpas i ledning i varje del av landet, från den allmänna till den privata, för att behandla mänskliga värden. Man själv skall fullfölja dem, men skall anpassa sig till dem och hur man skall göra det. »Li» betyder hjärtats tuktade inställning, utvecklad uppträdande. »I» är rättvisa, att leva i allting och utveckla det allmänna andet. »Lien» innebär mänsklig och ingjuter rättskaffande för privata och offentliga livet. »Chih» bringar självmedvetande och kunnande av skam vid felsteg.

Dessa dygder äga en inbördes värde. »Chih» bestämmer handlingsmotiv, »Lien» skänker

medvetande. Nya partiet kommanderar. Den nationen mäste ej vara renaste. Ett antal hyggnader uppfördes. Det högre folket och bondesfolket kunde tillämpas. Framsteg förmärktes inte bara i en provins utan i hela landet.

Nya Livsrörelsens märke, en sköld i blått, vitt och rött med en kompass i mitten (som väl skall visa rätta vägen), ser man buret av nästan alla kineser i mer ledande stillning. På ögonenfallande platser läsas rörelsens moraliska maximer med uppmaning till envan att vara anständig, ren, sann, redbar. Man pläderar för hygien och ytter ordning.

Hög tjänsteman sopar gata i Livsrörelsens tjänst.

Kampen för renlighet och hygge har resulterat i ett förbättrat tillstånd i flera av de större städerna och även en del av landet. Hög ambetsmän kunde stundom se ute med kvastar och huvar i avsikt att göra gator och husväggar ren. De gick ut för att ge föredöme för folket. I en del städer inspekteras alla hus varje vecka och ett anslag märkt ren, »ganaka ren» och »smutsig» uppsättes enligt undersökningen. Många hem, affärslokaler, ambetsverk, tåg- och ångbåtslinjer hållas bättre i ordning. I hygienens intresse uppmärksammas mänskorna att ikke spotta var som heist, icke dricka okokt vatten etc.

Inhemskas produkter gynnas. Underliga och oanständiga modet och damernas klädedräkt förbjudas. Omoraliska böcker och bilder förbjudas. Mutor och utpressningar bland överheten förbjudas strängt. Drickssystemet i hotell, badhus och andra inrättningar vill man få bort. På sina håll arbetar man med framgang på utrotande av opium, spel, lotteri och prostitution.

Bröllop för 25 kr.

Sparsamhet genom avskaffandet av onödiga utgifter vid festligheter och högtider uppmuntras. Vid bröllop och begravningar placeras ett oerhörbart slöseri tidigare förekomma. Numera anordnas ej sållan massbröllop där borgmästaren viger upp till ett 50-tal brudpar på en gång. Kostnaderna för varje brudpar vid första massbröllopet i Shanghai stannade vid kr. 25:-. I Peking och annorstäder kunde förstora summan utbetales för ett bord, d. v. s. en middag för åtta personer. Maximumpriiset har nu bestämts till 12 kr.

Bildningens förmåner delgivs gemene man. Anatabeter beredas tillfällen att lära sig läsa. Textböcker finns gratis till kursdeltagare. Den studerande ungdomen begagnar ofta sina lediga stunder och ferier att undervisa icke-kunskunga utan ekonomisk ersättning. Idrott och kroppslig utveckling genom daglig gymnastik uppmuntrar. Punktlighet fördörs i skolor och ambetsverk. Innan dagens arbete börjar, samlas ambetsmän och studenter i arla morgonstund på flera platser för att salutera Kinas flagga. Ceremonien skall fostra fram respekt för nationalflaggan och lojalitet mot fosterlandet.

Valfärdarbetarna taga sig olika former. Insamlingar göras för nödlidande, och behövande räckas en hjälpanhand. Brandkåren organiseras. Plantering av träd blir allmänna och floder renas. En ny kinala är ansvar för det egna hemmet, den egna byn, den egna staden samt ett nytt intresse för nationella framsteg. Växer sig allt starkare.

Resultaten variera i hög grad på olika platser. I stort sett har Nya Livsrörelsen på kort tid funnit gillja sig

åt stora framgångar. Målet är långt ifrån uppnått, men den framstående, som besjälar rörelsens anhängare, är gott för framtiden. Madame Chiang sade i sitt radiotal vid firandet av Nya Livsrörelsens tredje tillvaro: »Efter tre års erfarenhet är vi mer nagonstain övertygade om att den mest vitala kraften i återuppbygget av vår nation är folkets andliga liv.» Det gripande talet sitter med dess ord: »Nya Livsrörelsens president har gång på gång betonat att »det nya, livet är något vi måste uppleva». Det här kvaliteten i vårt inre liv, som influerar alla våra tankar och handlingar. Den stora viedomsläkare, »Vad som företräder i en människas hjärta bestämmer hennes livs-kvalitet». Om det nya livet inbegriper hjärtats förfärdling, må vi då alla göra denne förfärdling, på denne den tredje minneshögtiden i vår stora andliga rörelse. Hjärtats förfärdling hos var och en av oss kommer snart nog att skapa en ny och framgångsfull nation, denna nation, so mvi alla längta att se.»

Oscar Rinell.

Den mynbilade Föreningen Konstnärernas Vänner

Häller sitt första Årsmöte på Yalde-marsudden tisdagen den 25 maj. Den 95% medlemmen har just anmält sig, och styrelsen hoppas att före årsmötet kunna registrera den hundrade. Vid årsmötet, dit samtliga medlemmar är personligen inbjudna, fungerar prins Eugen som ordförande och värd. En del konstnärer i huvudstaden har även fått kallelse till mötet. Sedan föreningens angelägenheter är undan stöckade, häller överintendent Gantfig ett kortare föredrag om konstnären Ivan Aguéli, illustrerat med intressanta originalkonstverk. Efter föredraget intages te och förfriskningar, gästerna få tillfälle att besöka tavellägeriet samt trädgårdsanläggningen.

Rörelsens ledare utnyttjade givetvis det ideologiska arvet som förelagts från forna tider, då Kina upplevde sin storhetstid. Man tänkte sig in i de metoder, som åstadkommit denna glansperiod. Och så ledes man att söka propagera för de fyra gamla dygderna, på vilka det uråldriga Kinas liv baserats och som än i dag åtnjuta högt anseende. Dessa traditionella ideal, som marskalk Chiang gjort till grundprinciper i Nya Livsrörelsen, är »Li», »I», »Lien», »Chih». Folkets uppmärksamhet fästs på dem för att därigenom befrämja principerna för etikett, rättfärdighet, redbarhet och samverkan. Dessa dygder måste tillämpas som ledning i vardagslivets förhållanden; de är väsentliga principer för främjandet av moral; från dem lär man sig att behandla mänsklor och ting, lär hur man själv skall fullkomnas, hur man skall anpassa sig efter sin omgivning och hur man skall hjälpa andra. »Li» betyder hjärtats och sinnet tuktade inställning, utvecklat i ytter uppträdande. »I» lär att uppförande i allting och utvecklning i tjänstens ande. »Lien» innebär uraskiffling och ingjuter rättskaffandet i det privata och offentliga livet. »Chih» bringar självmedvetande och kunnande av akadem vid fejsteg. Dessa fyra dygder äga en inbördes växelverkan. »Chih» bestämmer handlingens motiv, »Lien» skänker ledning, »I» hämför sig till handlingen som faktiskt häller på att utföras och »Li» reglerar den ytter formen för en bestämd handling. De är alltid beroende av varandra för att göra ett liv fulländat. »Vem som försynder sig mot dessa regler kommer ovillkorligen att misslyckas; och den nation, som negligerar dem, går under.»

Spanskt tack för en snabb svensk hjälp.

Denna solidaritet bättre
än alla tal.

För några vecka sedan meddelades till den Svenska Hjälpmittfonden för Spanien att befolkningen i Santander på grund av försvarade kommunikationsmöjligheter och den stränga kälden utsattes för svåra lidanden. Kommitéen skickade omedelbart för 10,000 kr. konserver och ett par större sändningar kläder. Från Mine Trudi Arquintado, makah till den spanske ambassadören i Paris, kom brev, som var rikt obestridlig intresse för den svenska allmänheten.

Spaniska Ambassaden i Paris.
Herr Georg Branting,

Bernhusgatan 20, Stockholm.
Jag har fått Eders brev angående hjälpen till civilbefolkningen i Santander. Allts först, kär kamrat, till mig på egna och på alla de spanska kamraternas vägnar, som rörs liksom jag av den snabhet och effektiviteten, med vilken Eders hjälpmittfonden, att se hela mitt hjärta tackar Edet och på minna gäng tacta hela det arbetande svenska folket för den beundransvärd bröderliga solidaritet, som förestår.

Bland alla exempel på generös spon-tanhjälp, som kommit från de demokratiska länderna världen runt, är jag att den första platsen tillkommen det svenska folket. Under ledning av Eders kommitté har det med allvar och snabhet förverkligat solidaritetens bud och detta på ett sätt som direkt svagar mot behoven hos dem, av världen som frysar och svifta. Det är en solidaritet hjälper oss till mycket att vinna kriget och säkra vår frihet som alla tillsammans som hållit ut de svika sex månaderna, ja mer, ty sen rock värmer mer än ett tal.

Jag har svårt att finna de rätta orden för att uttrycka för Edet folk, som så väl har förstått demokratiska och så väl förvarar den, allt vad vi känner inför dessa offer och denna generositet från det svenska folket sida. Om vissa av oss under förflyttningsmåndagarna ihållit gråt av bitterhet vid synen av den hållning, som intaljits av några av dem, som vi sällan betraktat och förstår beträckta som våra vänner, så har orden och gärningarna från sådana vänner till oss som svenskarna, haft förmågan att trösta oss mot alla desillusioner ty de fria folken i de skandinaviska länderna ha givit oss bevis för att instinkten att bevara de verkliga demokraterna, denna anda av inbördes hjälpsamhet mellan de verkliga vännerna till freden — och fältaktigen också till freden — inte är tomma ord.

Tusen gånger tack, kär vän, och sök en form för att förmedla beviset på vår uppskattning till alla dem, som öppet eller i det tysta bidragit till att hjälpa befolkningen i Santander.

Vrkesskolornas elevförbund i Mölndal hade i går kväll anordnat en soarr på restaurang Gillet. Över 300 personer hade kommit tillställdes, och publiken bjöds på musik av elevkapellet, ett folkstipspelet, "Folket i Asbo", spelet av amatörer samt sång av kungssångaren Erik Källqvist. Sedan följde dans till tonerna av skolornas eget kapell.

Jimmie Lanceros ger på många begåran ytterligare två jazzkonsertar på Konserthuset i Göteborg, på onsdag, kl. 7 och 9,15 em.

Biopremiärer

Lorensberg. Det är tråkigt, att den svenska kulturen skal vara så skor. Nu häller svensk film på att alldeles så sönner den, om man får tro opinionsnötet. Hur kan egentligen s. k. bildat folk prata sådant strunt! I går kväll hade man tillfälle att på Lorensberg se ett nytt prov på kulturfaran. Det var en Irefilm, som rullades. År den farlig för kulturen, så låt kulturen ryka! Filmen står många trappsteg över de tidskriftsnöveller, varmed grossets av svenska fojket göder sina själar. När man upphäver klagovisorna, borde man kanske besinna, att det inte är romanceria med stora idéer och kämpande tankekar — hur ofta får man för resten sådana! — som fylla svenska folkets vardag, och att den kultur, som presenteras av en del folkbildningsakrars, är kulturvidrigare än värsta Edward Persson-filmen. En flicka kommer till stan, där varken kommer att höja eller slanka svenska kulturen. Den ger en sober förströelse, inte så fasligt logisk men inte på logiskt heller, den visar män vid näppelgen förskrämma den allmänna smaken. Regissörerna Thor Brooks och Carlo Keil-Möller ha ingen fallenhet för att ockra på dålig smak.

De har väl inte åstadkommit något sprudlande amerikansk lustspel, men de har rätt händigt fogat ihop en mängd skickliga detaljer till en underhållande och jämte svänrik komedi. Att de sedan efter föredöme från gentlemanen välat moralisera en del är ju mycket idikt. Men det moralistiska uppdraget klarar tyvärr handlingen. Man hörar nog bäst därarna genom att låta dem hällas och blomma. Att arrangera domens åska över dem är vatten på gás och stopp i springbrunnen.

En modig tis tar avsked från platsen som försäljerska i varuhuset i nägot svenska krälvinkel för att rädda sifurionen åt en lugghusplats, som familjen sätter. Hon litar på att kunnas klar sig i alla väder. Avskedet från den gamla är komponerat i den fantastfullt flugiga stilens med sång och musik och vaggande publik — utan alla knepik på trovärdighet. Hon far till Stockholm men blir redan på stationen bestulen på det illa, hon har och därmed börjar en rad temprerade äventyr. Otur och Gott humör förföljer henne i jämna proportioner under de närmaste dagarna. Hon får emellertid en varuhusplats, som hon leker bort under en — nägot utdragna — flirt. Denna för henne emellertid också samman med en trio av en mästare, en fototeknik och en gammal militär, som installerar sig högt under taket i ett stort hyreshus. Man har alltid tillfälle till det i svenska filmer gouterade nöjet med kivakomikring på taket. Det ger hemma tillfälle att hjälpa både författaren och målaren med en liten lyckospark framåt, och till på köpet blir hon här i målaren. Hon får plats som korrekturlärska på en tidning och stökar till en magasur tongivande kritikers recension av författarens debutbok, så att den dryper av lovord. Och när hon sedan blir kammarjungfru hos en fjolla av något slags societet, skaffar hon målaren en porträttbeställning hos henne och därmed en succé. Den gamla porträtterade gästen faller oförmögt på idén, att hennes dotter och målaren bli varandra så bra, att de ska gifta sig. Men flickan, som kommit till stan, parar i stället ihop henne med författaren. Varför det sedan skulle behöva ett stort moralistiskt brandtai för att slut på filmen, är författarens och regissörernas hemlighet. Och litet gätfullt förefaller det föresten också, varför den modiga tisen skall vara filosofieaugustar.

Det finns goda scener i den stora kritikernas släckkammare, det finns trevliga interjuter från livet i vindrumsmet, det finns drägliga scener mellan målaren och hans gamla, galanta modell, och det finns en helt festlig skildring av det societetspektaklet, som anordnas för en utsökt samling to-

Studenten i Kina är förvandlad.

Socialt arbete efterträder
revolutionärt bråk.

Låt oss hoppas, att den gamla fredliga linjen i Kinas kulturstreck kommer att segra över den krigiska både vad in- och utrikespolitiken beträffar. I Kinas politik har det nämligen sedan långtiden till-

Skagenfisket.

Från G.-P:s korrespondent.

Skagen den 26 febr.
50 trålare införde i dag fängster från 4 till 150 lärda till, till största delen skarpall. Sammanlagt infördes 1.500 lärda och för stor till beläts 15-19 kr., för stor halvväld 11-14 kr., för mindre halvväld 6-8 kr. och för småbarn 3-5 kr. och för stora barn 1-3 kr. per lärda.

Överlärarrekonferens i Göteborg i dag.

Under Göteborgs folkskolors överlärarrekollegiums presidium hålls i dag och i morgon en konferens i Göteborg mellan överlärarerna vid landets tre större städernas folkskolor. Det blir ett trettiotal överlärarer som deltar i förhandlingarna.

En kollosion mellan en personbil och en lastbil inträffade strax före kl. 8 går kväll i köreningen av Andra Långgatan och Nordhemsgatan. Personbilen kom från Masthuggstorget och lastbilen var på väg Nordhemsgatan mot Första Långgatan. Båda fordonen beröllade en del skador men ingen mäniska blev skadad.

Redbergsgårdens revy, Carl Werners nyårsrevy "Nu smäller de", spelades i dag och i morgon kl. 8 em.

De inkarnationerna ungdomarna bra. Eric Abrahamssons naturliga förutsättningar att spela en förkyld och sur kritiker är komplett, Nils Wahlombs blide musiker bortanför världens ondaka snuddade kanske väl mycket vid det sublima men var sympatisk. Tolle Zellman är ju den alltid charmanta Tolle med orden kanande för sig och tankarna för sig. I nära birollen glädde man sig åt Gösta Cederlund, Hjördis Pettersson och Tysten Bergström bland andra.

Publiknaden hadde mycket roligt. Det var också mycket charmerad av den skickvis alldelens brilljanta amatörrörläggningen från nägra ungdomars sjuttiofemmiljövandrings i svenska fjällvärlden. Den lockade och såg med sina natur och folkbilder och pärminneerna om ljuvliga strapaser.

Es An.

Göta. "Rembrandt" har åter en gung Alexander Korda och Charles Laughton, regissören och skådespelaren från "Henrik VIII", samarbetat.

När filmen börjar, står Rembrandt på höjden. Han har anseende, rikeedom, beställningar och en hustru, som han älskar och som betyder allt för honom och hans konst. Så träffar olyckan honom — hon dör. Samma år, som detta händer, fullbordar han sin tavla av skyttekompaniet, "Nattvatten". Beställarna uppgräpper den inte, publikens bevägenhet förslöjer han också och olyckorna börja. Bondflickan Hendrik Stoffels och kärleken till henne räddas honom upp och han lever och arbetar lycklig med henne, tills också hon dör.

Han har ålskat båda sina hustrur intensivt och han har mislat dem med kärlek. Nu finns inget annat motiv kvar för honom än han själv. Med mottaget "Allt är ifrångångens mäla han som slutbild i filmen det porträtt

baka funnits en fredlig linje.

Så talar en svensk K. fil. lic. Sam, Sköld, själv en känd Kinematograf. Mittens rik. Han har en mission i världen. Han har en par års tid han menar i dier vid Göteborgs kungagatagatit om att han är en språket för professor Bern och han tänker nog in att han har åter begagnat till ledningen till ledningen i den, att han är en talarna vid Betlehemskyrkan, Göteborgs kristliga ungdomsocietet presenterar nästan hela kristliga ungdomsocieteten världen.

Dr Sköld visade i Kinas skola sedan 1924. Efter att haft en svensk uppfostran nu som läroverkslärare i Tecknisk skolan, där han varit i 1924-1925, innan skolan flyttat till Tjörn, vid han varit i 1925-1926 i bundetts tjänst vid den medborgarskola i Göteborg, han nu återvände till Göteborg och fortsätta sin utbildning i China College i Shanghai. Wu Winsen Hupei, där han blivit en europeisk skola och Skolan drivs av en unge kanske missionär.

— Skolarbetet är nu förut, säger dr Sköld. En stor duglighet, intresset var. Det har ändrat e förändring da man är hänt till hänne. För att man är med hälst ställa till hänne och därför numera är en Misselse. De ignorerar det, sätta och mena, att de där sätter land bort.

De engelska och amerikanska studenterna underrättar sig till följd. Närställa dem sätta de, d. v. s. godkänna och k de av myndigheterna. Det ex. att obligatorisk kristendom visning icke för förbjuds är alltså valfritt, men likvälrika tillfallen att på detta man i kontakt med engelska förakt. Nu har man skapat.

Vad beträffar det alltionsarbetet har den yrkesnöden verkat i sådan riktning att mera än hittills begynner det som är viktigast i allmänt religiöst uppvaknäven kommer kristendome häller på att ske. Särskilt bygden har evangelisations-

Vårt
för
Kap
Drä

ärer

Studenten i Kina är förvandlad.

Socialt arbete efterträder revolutionärt bråk.

Läatom oss hoppas, att den gamla fredliga linjen i Kinas kulturutveckling kommer att segra över den krigiska både vad in- och utrikespolitiken beträffar. I Kinas politik har det nämligen sedan långtida tider till-

Skagenfisket.

Frdt G.-P:s korrespondent.

Skagen den 26 febr.
50 trålare införde i dag fängster från 4 till 150 läder till, till största delen skarpall. Sammanlagt infördes 1.500 läder och för stor till betalades 16–19 kr., för stor halvall 11–14 kr., för mindre halvall 6–8 kr., för skarpall 3–4 kr. och för små till 1–3 kr. per läda.

Överlärarekonferens i Göteborg i dag.

Under Göteborgs folkskolors överlärarekollegiums presidium hålls i dag och i morgon en konferens i Göteborg mellan överläraarna vid landets tre större städers folkskolor. Det blir ett trettiootal överlära som deltar i förföringarna.

En kollosion mellan en personbil och en lastbil inträffade strax före kl. 8 går kväll i koraningen av Andra Långgatan och Nordhemsgatan. Personbilen kom från Masthuggstorget och lastbilen var på väg Nordhemsgatan mot Första Långgatan. Båda fordonen erhöll en del skador men ingen människa blev skadad.

Redbergsodrden revy. Carl Werners ny-Årsrevy "Nu smäller de", spelas i dag och i morgon kl. 8 em.

De inkarnerna ungdomarna bra. Eric Abrahamsens naturliga förutsättningar att spela en förkyld och sur kritiker är komplett, Nils Wahlboms blide musiker bortanför världens ondska snudde kanske väl mycket vid det sublima men var sympatisk. Tollie Zellman är ju den alltid charmanta Tollie med orden kanande för sig och tankarna för sig. I några biroller glädde man sig åt Gösta Cederlund, Håkan Pettersson, och Torsten Bergström bland andra.

Publiknade mycket roligt. Det var också mycket charmerad av den styckvis alidles hirljanta amatörrupptagningen från några ungdomars sjuttifemmiljövandring i svensk fjällvärld. Den lockade och sög med sina natur- och folkbilder och pärminnelserna om ljuvliga strapaser.

Es An.

Göta. "Rembrandt" har åter en gång Alexander Korda och Charles Laughton, regissören och skådespelaren från "Henrik VIII", samarbete.

När filmen börjar, står Rembrandt på höjden. Han har anseende, rike dom, beställningar och en hustru, som han älskar och som betyder allt för honom och hans konst. Så träffar öfvan honom — hon dör. Samma år, som detta händer, fullbordar han sin tavla av skyttekompaniet, "Nattvakt". Beställarna uppskattar den inte, publikens bevägenhet förslorar han också och olyckorna börja. Bondfliken Hendrikje Stoffels och kärleken till henne rädda honom upp och han lever och arbetar lycklig med henne, till och hon dör.

Han har läkat båda sina hästruck intensivt och han har inläst dem med hjälpe. Nu finns inget annat motiv kvar för honom än hon

baka funnits en fredlig och en krigisk linje.

Så talar en svensk Kinamissionär, fil. lic. Sam. Sköld, själv en son till en känd Kinamissionär och född i Mittens rike. Han är mera lärares än missionär i egentlig bemärkelse. Ett par års tid har man bedrivit studier vid Göteborgs högskola, där han tagit sin fil. lic.-examen i kinesiska språket för professor Bernh. Karlgren och han tänker nog ta ett steg till, innan han åter beger sig till Kina. Anledningen till intervjun är närmast den, att han står som en av huvudtalarna vid söndagens stora möte i Betlehemskyrkan, anordnat av Göteborgs kristliga ungdomsråd, som representerar nästan hela raden av kristliga ungdomssammanslutningar i vår stad.

Dr Sköld vistades i Kina till 10-års-åldern. 1924 återvände han dit igen efter att ha fått en vad man kallar svenska upptrostan. Till Kina kom han nu som lärares vid den svenska högskolan i Taichuanen i provinsen Honan, där han stannade till 1930, strax innan skolan lades ned. Sedan dess har han varit i Svenska Missionförbundets tjänst som missionär, vid han mest fått ägna sig åt ungdomsverksamhet i olika skolor. När han nu återvänder till Kina ska han fortsätta sin verksamhet vid Central China College i staden Wuchang, provinsen Hupeh, där han bl. a. undervisar i europeiska språk och litteratur. Skolan drivs av ett engelskt-amerikanskt missionssällskap. Men för att återgå till intervjun...

— Skolbetallet är mera lovande nu än förrut, säger dr Sköld. Eleverna visar stor duglighet, intresse och allvar. Det har inträffat en markbar förändring de senaste åren i detta hänseende. För tio år sedan ville de helst ställa till bråk och demonstrera, vilket numera är en sällsynt företeelse. De ägna sig åt sina studier i stället och mena, att de därmed tjänar sitt land bäst.

De engelska och amerikanska missionsar underhåller ett flertal skolor. Nästan alla dessa har registrerade, d. v. s. godkända och kontrollerade av myndigheterna. Det innebär t. ex. att obligatorisk kristendomsundervisning icke får förekomma. Amnet är alltså valfritt, men likväl erbjudas rika tillfällen att på detta sätt komma i kontakt med unga och utföra kristligt arbete.

Kinas studentvärld har på ett årtionde fått en helt ny prägel. Särskilt de kristna studenterna har visat sig alltmera villiga att icke blott med munnen utan även i gärning tjäna sitt land. Ej minst är detta i de av torka, övervännings och rövare härjade områdena, där studenterna gräpin. Även i det sociala arbetet tagade livlig del. För de arbetares skullen studenten i settpåräddning arbetar med frukt. Nu har liksom en ny typ skapat.

Vad beträffar det allmänna missionsarbetet har den ytter och insöndrar verkat i sådan riktning, att folket mera än hittills begynt fråga efter det som är viktigast i livet. Ett allmänt religiöst uppväckande, som även kommer kristendomen till gode, häller på att ske. Särskilt på landsbygden har evangelisationsarbetet haft

stora framgångar. Vad som icke bör glömmas är även att spontana, av kristna kineser ledda väckelserörelser uppstått. I detta fall som i många andra övertaga kineserna själva alltmera ledningen på samma gång som de kina- na alt starkare behov av samhörighet med den övriga kristenheten. Därfor är de västerländska missionärerna mera välkomna till Kina nu än under krisen. Kristendomen börjar bli rotad i Kina och den utövar ett inflytande mycket större än vad dess rent formella gränser skulle betinga.

Detta inflytande gör sig gällande i den nya livsrörelsen som har Tsiangkaisjek till ledare och som försöker bygga på gamla kinesiska ideal. Men många av de drivande krafterna i den här rörelsen är kristna o. Tsiangkaisjek och kyrkoherde Einar Wieselgren.

är på sitt sätt kristen. Utgången av den senaste politiska krisen, då Tsiangkaisjek blev tillfångatagen i Sianfu visar, att regeringens makt är stor och att den bekom sig numera räknar även de intellektuella, vilket är ganska avgörande i Kina. Det var faktiskt den allmänna opinionen som knäckte upprorgeneralen. När underrättelsen kom att Tsiangkaisjek åter var fri, anordnades jubelfester i varenda stad i Kina. Hans ställning är stark. Det stora frågestecknet är Japan.

— Vid mötet i Betlehemskyrkan på söndag, som börjar kl. 8 em., tala bl. a. pastor H. D. Landberg, fil. dr J. Julén, dr Sköld, pastor Sam. Palm och kyrkoherde Einar Wieselgren.

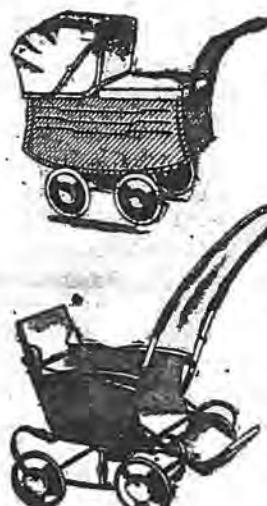
I vår specialavdelning för

barnvagnar

och

barnkärror

kunna vi erbjuda Eder de senaste nyheterna i såväl svenska som utländska modeller till platsens billigaste priser.

Barnsängar
Madrasser
Täcken, Filter
Örngott, Lakan

Barnhagar
Barnstolar
Skinnpåsar
Barnvagnsfällar

I största sortering hos

A.-B. CARL JOHNSON

KUNGSTORGET 2 GÖTEBORG

Vårtygerna

för
Kappor

har sitt obestridliga intresse för den svenska skämtkunsten.

Spanien. Attentatet i Paris.
Herr Georg Brunius.

Burnhaupten. 2d. November.

Jag har läst Eders brev angående hjälpen till skämtförfattningen "Sankt Peter". Alltså just här kommit, till mig ut om och på alla de spanska komikerarnas vagnar, som närs liksom av dem snabbhet och effektivitet, med vilken Eder hjälpt lämna, att av hela mitt hjärta tacka Edet och på minna sätt tacka honom för det arbete som verkligen gjort att den berömda komikernas soliditeten, som viem

Blund alls förtöjd på vinterns spontanfilip, som kommit från de demokratiska länderna världen runt, stor jag att den första platsen tillkommer det svenska folket. Under ledning av Eder kommité här det med allvar och snabbhet förverkligat solidaritetens bud och detta på ett sätt som direkt svarar mot behoven hos dem av vårt folk som frys och svält. Den här solidariteten hjälper oss lika mycket att vinna kriget och säkra vår frihet som alla talförslag som hållits de senaste sex månaderna, ja mer, ty sen rock värmmer mer än ett tal.

Jag har svårt att finna de rätta orden för att uttrycka för Edet folk, som så väl har förstått demokratins sak och så väl försvarar den, allt vad vi kanna inför dessa offer och denna generositet från det svenska folket sida. Om vissa av oss under förflutna månaderna ibland gripita av bitterhet vid åsynen av den härliga, som intagit av några av dem, samtidigt alltid betraktat och förförande betrakta som våra vänner, så har ordet och gärningarna från sådana vänner till oss som svenskarna, haft förmågan att trösta oss mot alla deillusioner ty de fria folken i de skandinaviska länderna ha givit oss bevis för att instinkten att bevara de verkliga demokraterna, denna anda av inbördes hjälpsamhet mellan de verkliga vinnarna till friheten — och fulgåtlen också till freden — inte är tomma ord.

Tusen gånger tack, kira vän, och sök en form för att förmedla beviset på vår uppsättning till alla dem, som öppet eller i det tysta bidragit till att hjälpa befolkningen i Santander.

Vrkesskåernas elevförbund! Möndal hade i går kväll anordnat en soiaré på restaurang Gillet. Over 300 personer hade kommit tillstades, och publiken bjöds på musik av elevkapellet, ett folklustspel, "Folket i Asbo", spelat av amatörer, samt sång av körlektionsångaren Erik Källqvist. Sedan följde dans till tonerna av skolornas eget kapell.

Jimmie Lanceford ger på många be-gärnan ytterligare två jazzkonsert på Konserthuset i Göteborg, på onsdag kl. 7 och 9.15 em.

Intressant historia.

Då jag var ute på stan en dag träffade jag en patient men två år tillbaka, en fru G. G. Hon berättade följande: För två år sedan hade det börjat värka i ena axeln. Värken hade växlat, men ofta hade den varit svår, så livet varit en börda. Hon hade förstått vad som kunde tänkas hjälpa utan att finna minsta lindring. Endast på senare tiden hade hon givit ut 280 kr. Till slut blev hon förskräckt för obotlig. En god vän hade uppmanat henne att vända sig till Modens Inst, ty där bli ju så många hjälpta för sina olika sjukdomar. Jag gick dit sade fru G., och det påvässades, att symtomen visade klart, att det var en förströkning i axeln och som en följd av den uppkomna värken med dödhörande blodflöströmming och hettas gjort, att där hade svärt sig en härd sjukstoffer — reumatiska m. m. — och då var en kron historia färdig för att fortsätta till hjälpen kom på rätta sättet: Först och framst mäste axelledens förskjutning — var så obetydlig att den icke syntes på röntgenplåt — rättes och då kom ett par dars extra värk att inställa sig på grund av att muskler och senor komme i sitt riktiga läge. Därjämte skulle behandlingar givas för att dels återställa elasticiteten hos muskler och senor samt driva bort sjukämnen. Det visade sig, att detta var just rätta vägen också, ty det gick precis som det sades, att det skulle gå. Om några dagar är det nu två år sedan och jag har icke känt det minsta i axeln sedan. Nu skall min systers börja också. På grund av reumatismen i hela kroppen och nervkretsen missar hon för ett och halvt år sedan sluta sitt arbete vid S. K. F. På grund av ekonomiska bekymmer ej kunnat börja förr.

(Annon)

manna smaken. Regissörerna Thor Brooker och Carlo Keil-Möller ha ingen fallenhet för att ockra på dälig annak.

De ha väl inte åstadkommit något sprudlande amerikansk lustspel, men de ha rätt härdigt fogat ihop en mängd skickliga detaljer till en underhållande och jämn svenisk komedi. Att de sedan efter föredraget från gentleman välet moralisera en del är ju inryktat. Men det moraliska uppdraget impregnerar tyvärr handlingen. Man hånar nog bäst därarna genom att låta dem hållas och blomma. Att krangera domens åska över dem är vatten på gás och stopp i springbrunnen.

En modig tös tar avsked från platsen som försäljerska i varuhuset i nägot svenskt kräkvinkel för att räddja situationen åt en luggsal familjeferörsjare. Hon litar på att kunnas klara sig i alla väder. Avskedet från den gamla firman är komponerat i den fantastfullt flugliga stilen med sång och musik och vaggande publik — utan alla anspråk på trovärdighet. Hon far till Stockholm men blir redan på stationen bestulen på det lilla, hon har, och därmed börjar en rad tempretraderade äventyr. Otur och gott humör förföljer henne i jämna proportioner under de närmaste dagarna. Hon får en alltid i varuhusplats, som hon leker bort under en — något utdrogen — flirt. Denna, för henne emellertid ockänd minnen, med en trio av en mäla, en pojke och en gammal matlagningsvagn, som innehöll en hög, under taket sittande rov. Man har alltid tillfälle till det i viktiga filmer gouterade nöjet att kliva omkring på odet ger henne tillfälle att hjälpa både författären och målaren med en liten lyckospark framåt, och till på köpet blir hon kär i målaren. Hon får plats som korrekturslärska på en tidning och stökar till en magisk tongivande kritikers recension av författarens debutbok, så att den dryper av lovord. Och när hon sedan blir kammarjungfru hos en fjolla av något slags societé, skaffar hon målaren en porträttbeställning hos henne och därmed en succé. Den gamla porträttade gäsen faller oförmodligt på idén, att hennes dotter och målaren bli varandra så bra, att de ska gifta sig. Men flickan, som kommit till stan för att i stället ihop hanne med författaren. Varför det sedan skulle behövas ett stort moralistiskt brandai för att få slut på filmen, är författarens och regins hemlighet. Och litet glänsamt förefiller det föresten också, varför den modiga tösens skall vara filosofie magister.

Det finns goda scener i detta stora kritikernas sängkammare, det finns trevliga interiörer från kvæt i vindrarummen, det finns drägliga scenser mellan målaren och hans gamla, galanta modell, och det finns en helt festlig skildring av det societetspaketet, som anordnas för en utsökt samlingsförfaller i och för porträttets avläckande. Denna konstfest är filmens höjdpunkt och saknar inte udd. Fotografen har gjort ett gott, ibland mycket gott arbete. En mängd natliga ljuseffekter — till exempel på den långa halvreden — tala om ett bra öga. Både regissörer och fotograf ha heder av de många omvälvande scenerna. Man skulle bara önskat litet fastare grepp och större sammanhållning av helhetsen.

Gardet av skådespelare är anmärkningsvärt. De älskande ungdomarna är för en gång skull inte omogna barnunge utan riktiga, vuxna mänsklor. Redan det behagligt! Issa Quensel är både vacker och intelligent som flickan som kommer till stan, Åke Ohberg karaktärt och fri från chosar som målaren och Einar Åkeson manlig och elegant som författaren.

År 1929 Kr. per 1000.

Överlärareskonferens i Göteborg i dag.

Under Göteborgs folkskolors överlärareskollegiums presidium hålls i dag och i morgon en konferens i Göteborg mellan överlärares vid landets tre större städers folkskolor. Det blir ett trettioårigt överlärares som deltar i förhandlingarna.

Ett kollektiv mellan en personbil och en lastbil inträffade strax före kl. 8 går kväll i korsningen av Andra Långgatan och Nordhemsgatan. Personbilen kom från Masthuggstorget och lastbilen var på väg Nordhemsgatan mot Första Långgatan. Båda fordonen erhöll en del skador men ingen mänsklig blev skadad.

Redbergsgården revy, Carl Werners nyarevy "Nu smälter de", spelas i dag och i morgon kl. 8 em.

De inkarnationerna ungdomarna bra. Eric Abramsons naturliga förutsättningar att spela en förkyld och sur kritiker är komplett, Nils Wahlbergs blide musiker bartan för världens ondaka snuddade kanske väl mycket vid det sublima men var sympatisk. Tollie Tullman är ju den alltid charmant Tollie med orden kanande för sig och tankarna för sig. I nägra birollerna givde man sig åt Gösta Cederlund, Birger Pettersson och Torsten Bergström bland andra.

Publikun hade mycket roligt. Det var också mycket charmande av den styrkis alldeles briljanta amatörrörelsen från några ungdomars själfamiljsandvändning i svensk fjällvild. Den lockade och sön med sina natur- och folkbilder och pärminneserna om härliga strapaser.

Es Ar.

Göta "Rembrandt" har här en gång Alexander Korda och Charles Laughton, regissör och skådespelaren från "Henrik VIII", samarbete. När filmen börjar, står Rembrandt på höjden. Han har ansedd, rike, dömd, beställningar och en hustru, som han älskar och som betyder allt för honom och hans konst. Så täffar olyckan honom — han dör. Samma år, som detta hänt, fullbordar han sin tavla av skyttekompaniet, "Natavten". Beställarna uppdrar den här, publikens bevägenhet förlorar hon också och olyckorna börja. Bondflickan Hendrik Stoffels och flickan till henne rädda honom upp och han lever och arbetar lycklig med henne, till ochs hon dör.

Han har läskat båda sina hustrur intressenter och han har målat dem med kärlek. Nu finns inget annat motiv kvar för honom än han själv. Med mottat »Allt är fåfänglighet mälar han som slutbild i filmen det porträtt av honom själv som en grinande gubbe, som nu anses vara ett av hans mest suggestiva självporträtt.

Det gradvisa förfallet hos Rembrandt har Laughton tolkat med bredd och must, båst i de första skäden. Sista förändringen har han däremot ej lyckats så bra med, man märker på något sätt masken för mycket. Elsa Lancether som Rembrandts andra hustru Hendrik Stoffels spelar med älskligt behag och Gertrude Lawrence gör hushållerskan Geertje med stor skicklighet. Filmen har kanske inte de amerikanska filmernas kraft och omedelbart medryckande grepp om ämnet men den har andra värdefulla egenskaper: den ger en stor skådespelarprestation och intressanta miljöskildringar.

Ar.

ban nu återfortsätta sin fortgång i China College, som är en vacker skola i Hongkong, där man kan lära sig engelska och matematiken.

— Skolans huvudsyfte är att ge en förtur, så att man kan lära sig engelska och matematiken.

De engelska och amerikanska missionärerna undertecknade ett flertal skolor. Nästan alla dessa har registrerats, d. v. s. godkända och kontrollerade av myndigheterna. Det innebär tex, att obligatorisk kristendomsunderstöd är alltså valfritt, men likväl erbjudas tillfällen att på detta sätt komma i kontakt med unga och utvärda kristligt arbete.

Kinas studentvärld har på ett årtionde fått en helt ny prägel. Särskilt de kristna studenterna ha visat sig alltmer villiga att icke blott med munnen utan även i gärning tjäna sitt land. Ej mindre än detta i de av torrtor, övervälmningar och rövare härjade områdena, där studenterna grida in. Även i det sociala arbetet taga de ledig del. Där har förseende skulle en student ha sitt på sidan av arbetsmarknaden förakta. Nu har dock en typ kommit.

Vad beträffar det allmänna missionsarbetet har den yttre och innera verket i sådan riktning, att folket mera än hittills begärt frågor efter det som är viktigast i livet. Ett allmänt religiöst uppväckande, som även kommer kristendomen till godo, häller på att ska. Särskilt på landsbygden har evangelisationsarbetet haft

Vårtigern

för Kappor Dräkter Kläningar

är nu inkomna i ett verkligt vackert sortiment

Se vårt urval.
Hör våra priser.

J. A. Al
Haga Ny

CHRIS CRAFT-
båtar och motorer besläg m. m.
i sta'n
Tillfällig utställning VIKTORIAGATAN 6
BÅT-TJÄNST

156B

156C

konferens i Göte- borg i dag:

Jörgs folkskolors Sveriges presidium hålls i den en konferens i Göteborg den 19-20 maj. Överlärlarna vid läre städernas folkskolor, tillstånd överlärlare som andlingarna.

mellan en personbil och
ffande strax före kl. 8
n av Andra Lång-
gatan. Personbi-
Masthuggstorget och
på väg Nordhemsgatan
ggatan. Båda fordonen
skador men ingen män-
ad.

is revy. Carl Werners nyller de", spelas i dag och m.

ungdomarna bra. Eric
naturliga förutsättningar
ärkyld och sur kritiker
Nils Wallman bilda

³, Nils Wahlboms blide
anför världens ondska
var väl mycket vid det
var sympatisk. Tollie
u den alltid charmanta
en kanande för sig och
g. I några biroller glad-
Gösta Cederlund, Hjör-
och Torsten Bergström
e mycket rolligt. Det var

1

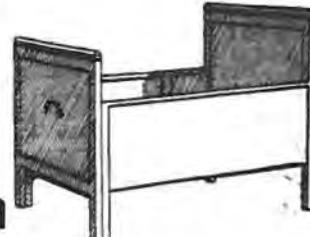
"Rembrandt" har åter en
der Korda och Charles
Giseppe och skädespe-
lare, längst uppvalda, sät-
ter även kommer kristendomen till godo,
håller på att ske. Särskilt på lands-
bygden har evangelisationsarbetet haft

barnkärror

kunna vi erbjuda Eder de senaste nyheterna i både svenska som utländska modeller till platsens billigaste priser.

Barnsängar Madrasser Täcken, Filter Örngott, Lakan

**Barnhagar
Barnstolar
Skinnpåsar
Barnvagnsfällan**

I största sorterings hos

A.-B. CARL JOHNSON

Vårttygerna

för

Kappor Dräkter Klännningar

är nu inkomna ett verkligt vackert sortiment

Se vårt urval.
Hör våra priser

J. A. ANDERBERG

Haga Nygata 5 • Linnégatan 28

A7

•F beslag m., m.

PIAGATAN 6

Tro och bön.

Missionär Oscar Andersson, den första Kongomissionären Sjöbloms efterträdare, berättade om hur starkt minnet av denne pionjär levat kvar bland de svarta därute.

Missionär Blenda Sundberg, som tillsammans med missionär Lissa Collén satt ihop en ABC-bok på en afrikansk dialekt, berättade om den frid som nu rådde mitt inne bland de "vilda" folken i Afrikas urskogar, en frid, som kommit dit tack vare evangeliet.

Missionär Valdemar Sundberg talade om Jesu definition på tron, tron som skulle kunna försätta berg, och om hur viktigt det var för oss att vi inte glömde bort att för Gud ingenting var omöjligt.

Så avslutade missionsföreständare Danielsson mötet, och framförde särskilt ett tack till grosshandlare Sammel och till pastor Martin Andersson, vilka nedlagt ett stort arbete på att anordna det. Också kören, som sjungit varje dag, tackades. Så uppmanade missionsföreständaren missionärerna till mod, och saade att han var säker på att den ytter missionen skulle gå starkare från denna konferens till sitt arbete.

På lördagskvällen hade fem av missionärerna talat för en mycket stor samling mänskor i Betaniakyrkan, och vid söndagens möte var lokalen fullsatt.

ÖSTGÖTA-TIDNINGEN Tisdagen den 13 april.

Gynnsamt läge för svensk kinamission.

Osäkerheten i landet dock starkt förnimbar.

Missionär Oscar Rinell med familj.

Missionärerna Hellen och Oscar Rinell, anställda på Baptistsmissionens fält i Kina, anlände till Sverige i förra månaden.

Den senaste tiden har familjen Rinell vistats i Mjölby samt hos släktningar i Rinna, och det är under dessa dagar signaturen sammanträffat med dem. Samtalet med de långväga resenärerna kom att handla om mycket, om land och folk, resan m. m. Av allt, som kom på tal, kan endast en del bringas till läsrekretsen.

Sedan vi ha samtalat om lite av varje, glider samtalet in på frågan om Kinas politiska liv.

— Har den politiska situationen i Kina klart något, eller är det ännu osäkert huruvida Japan, Sovjet eller Kina till sist kommer att föra hem spelet om väldet över "Mittens rike"?

— Osäkerheten gör sig nog starkt förnimbar, och att förutspå vem som kommer att vinna, är inte så lätt. Japan söker under allt att fullfölja sin expansionspolitik. Men det kan också hända, att ihre politiska förhållanden i Japan kan bli ett hinder att i större utsträckning inblanda sig i Kinas politik. Och Kina kommer aldrig att tillåta Japan att få fria händer i de kinesiska provinserna. Det kommer att försvara sin suveränitet med militärmakt.

— Men Kina har väldingen ordnad militärmakt? inflika vi.

— Nej, det är nog sant. Men man håller på att få det. Myndigheterna söka införa ett slags allmän värnplikt, som visserligen icke ännu omfattar alla folkskolorna, och vad övningstiden beträffar är begränsad till två månader, men ändock utgör ett tydligt bevis på var utvecklingen bär här. Man bereder sig för det stora, avgörandet, med Japan.

— Nå, men Sovjet då?

— Ja, kommunisternas inflytande i Kina är f. n. icke så starkt, emedan regeringen gjort front mot dem. Men s

under mycket gynnsamma förhållanden. Så har det i varje fall varit på Svenska baptistmissionens fält i Shantungprovinssen.

— Hur många församlingar har baptistmissionen där?

— Vi ha 11 församlingar med 4,357 medlemmar. Av dessa blev 215 döpta under förra året.

— Kan missionen få något grepp om den kinesiska ungdomen?

— Jo, det kan man nog säga. Vår mission har ju förutom 67 söndagskolor med 94 lärare och 1,826 barn inte mindre än 37 vardagsskolor, i vilka barnantalet uppgår till 1,310. Vi ha dessutom 2 skolor för utbildandet av infödda arbetare i missionen. Till allt detta kommer också en skola med omkring 150 elever, som motsvarar de svenska samrealskolorna. Denna skola, som inspekteras av staten har till rektor en universitetsbildad kines, som blivit missionen till mycken välsignelse.

— Baptistsamfundets mission i Kina är ju rätt gammal.

— Ja, det är ju snart 50 år sedan de första missionärerna, därför även mina föräldrar, utreste till Kina.

— Och hur länge har ni varit i Kina?

— Jag är ju född därute, varför jag säger att jag varit där hela mitt liv. Min utbildning som missionär jag dock erhållit i Sverige vid seminariet i Stockholm samt vid seminarium i Hamburg. Sedan 1921 har jag, med undantag för endast ett års vistelse i hemlandet, varit i Kina som missionär.

— Och nu är ni hemma efter att ha fullbordat ännu en period därute!

— Ja, vi blev beviljade hemresa, emedan min hustrus hälsa lade hinder i vägen för fortsatt arbete. Men så snart krafterna återvunnits, kommer vi att resa ut igen.

— Och hemresan då har du

Missionärer välkomnade. 4/3/37

Högtid i Tabernaklet.

I onsdags välkomnades missionärerna Oscar och Hellen Rinell vid ett stort möte i Tabernaklet, Stockholm. Missionsstyrelsens ordförande var mötets värd i den församlings helgedom, vilken han tjänar i evangeliet. Han betonade i sitt hälsningstal, att Fjärde församlingen har djupa förståckningar i missionen på vårt Kina-fält: en dotter till honom, fru Doris Strutz, är missionär därute. Och fröken Ester Wahlin är församlingens missionär. Dessutom tillhör missionär O. Rinell, som just välkomnades, församlingen. Missionär Eric Strutz tillhör icke Fjärde församlingen, utan en annan, men han är medlem av församlingens ungdomsförening.

Efter pastor Swedbergs välkomsttal talade missionsföreständare Danielsson och missionssekreterarna Modén och Lundin. Missionär Rinell tackade för välkomnandet och framförde hälsningar från missionärerna, församlingarna och den kinesiska ungdomen. Så talade han intressant och klarläggande om de väckelser, som under de senare åren gått fram i Kina. Dessa väckelser är enastående i den kinesiska missionens historia. De gå över vidar delar av det väldiga landet. Beklagligt nog har en del av värter kommit in, men vi vilja hoppas, att de som nu är gripna av dessa skola bli vakna över det, som icke är i överensstämmelse med Guds Ord och lämna det. Talaren hävnisade också till det hoppfulla och stora, som låg i att kristna kinesiska ledare framträddes och ställdes sig i väckelsens brännpunkt. Mötet avslöts med ett kort tal av red. A. Svärd.

Allt Sveriges land vet, att Tabernaklet i Stockholm har en ypperlig kör, som ledas av br. M. Ljungström. Den medverkade vid mötet. Så gjorde också Musikföreningen, som sjöng utmärkt, även den, under ledning av br. Carlson.

Då vi gingo hem, hade vi känelan av att vi varit med på ett stort och givande missionsmöte.

Missionär Oscar Rinell med familj.

Missionärerna Hellen och Oscar Rinell, anställda på Baptistmissionens fält i Kina, anlände till Sverige i förra månaden.

Den senaste tiden har familjen Rinell vistats i Mjölby samt hos släktingar i Rinna, och det är under dessa dagar signaturen sammanträffat med dem. Samtalet med de långväga resenärerna kom att handla om mycket, om land och folk, resan m. m. Av allt, som kom på tal, kan endast en del bringas till läsrekretsen.

Sedan vi ha samtalat om litet av varje, glider samtalet in på frågan om Kinas politiska liv.

— Har den politiska situationen i Kina klärt något, eller är det ännu osäkert huruvida Japan, Sovjet eller Kina till sist kommer att förta hem spelet om väldet över "Mittens rike?"

— Osäkerheten gör sig nog starkt förnimbar, och att förutspå, vem som kommer att vinna, är inte så lätt. Japan söker under allt att fullfölja sin expansionpolitik. Men det kan också hända, att inre politiska förhållanden i Japan kan bli ett hinder att i större utsträckning inblanda sig i Kinas politik. Och Kina kommer aldrig att tillåta Japan att få fria händer i de kinesiska provinserna. Det kommer att försvara sin suveränitet med militärmakt.

— Men Kina har väl ingen ordnad militärmakt? inflika vi.

— Nej, det är nog sant. Men man håller på att få det. Myndigheterna söka införa ett slags allmän värnplikt, som visserligen icke ännu omfattar alla folkskolorna, och vad övningstiden beträffar är begränsad till två månader, men ändock utgör ett tydligt bevis på vart utvecklingen bär här. Man bereder sig för det stora avgörandet med Japan.

— Nå, men Sovjet då?

— Ja, kommunisternas inflytande i Kina är f. n. icke så starkt, emedan regeringen gjort front mot dem. Men Sovjet söker och använder varje tillfälle, som gives, för sin propaganda. Den unge generalen Chang Hsueh-liangs armé i nordvästra Kina är ju kommunistiskt betonad, och detta har varit en ständig orsak till oro inom Kina.

— Var det inte denne general, som tillfängatog Chiang Kaj-Shek?

— Jo, det är alldeles riktigt. Chang Hsueh-liang och hans armé krävde att, trots sina kommunistiska relationer, få delta i kampen mot Japan. Man har starka skäl att tro, att från denna armé begärts en revision av Kinas ställning till Sovjet. Av de sista nyheterna från Östern framgår ju också, att Chiang Kaj-Shek engagerat Chang Hsueh-liang och hans armé mot Japan. Detta kommer säkert att ha till följd, att när en gång den japanska invasionen hejdats, Kina på nytt får taga itu med sina inre angelägenheter, och söka skaka av sig Sovjet.

— Tror hr Rinell på ett i framtiden samlat Kina?

— Absolut! blir det säkra svaret.

— Nå, missionen då, under vilka förhållanden arbetar den f. n.?

— Man kan gott säga, att mis-

under mycket gynnsamma förhållanden. Så har det i varje fall varit på Svenska baptistmissionens fält i Shantungprovinsen.

— Hur många församlingar har baptistmissionen där?

— Vi ha 11 församlingar med 4,357 medlemmar. Av dessa blevo 215 döpta under förra året.

— Kan missionen få något grepp om den kinesiska ungdomen?

— Jo, det kan man nog säga. Vår mission har ju förutom 67 söndagsskolor med 94 lärare och 1,826 barn inte mindre än 37 vardagsskolor, i vilka barnantalet uppgår till 1310. Vi ha dessutom 2 skolor för utbildandet av infödda arbetare i missionen. Till allt detta kommer också en skola med omkring 150 elever, som motsvarar de svenska samrealskolorna. Denna skola, som inspekteras av staten har till rektor en universitetsbildad kines, som blivit missionen till mycken välsignelse.

— Baptistsamfundets mission i Kina är ju rätt gammal.

— Ja, det är ju snart 50 år sedan de första missionärerna, därbi bland även mina föräldrar, utreste till Kina.

— Och hur länge har ni varit i Kina?

— Jag är ju född därute, varför jag kan säga att jag varit där hela mitt liv. Min utbildning som missionär har jag dock erhållit i Sverige vid Betelseminariet i Stockholm samt vid ett seminarium i Hamburg. Sedan 1921 har jag, med undantag för endast ett års vistelse i hemlandet, varit i Kina som missionär.

— Och nu äro ni hemma efter att ha fullbordat ännu en period därute!

— Ja, vi blevo beviljade hemresa, emedan min hustrus hälsa lade hinder i vägen för fortsatt arbete. Men så smart krafterna återvunnits, komma vi att resa ut igen.

— Och hemresan då, har den inte haft sina olägenheter?

— Inte alls. Resan har helt enkelt varit underbar. Vi fingo först följa med en japansk kustångare ned till Honkong, där vi stego ombord på expressångaren "Potsdam", tillhörande Deutsches Lloyd, och som nu skulle föra oss till Europa. Vi anlöpte Manilla på Filippinerna, Singapor, Columbia på Ceylon, Port Said varpå vi gingo direkt till Genova, varifrån täget förde oss tvärs genom Europa upp till Sverige.

— Och nu komma ni lagom för att få njuta vår härliga, svenska sommar!

— Ja, vi göra så, säger missionären. — Men fortsätter han, på det sättet få vi vara med om tvenne somrar i år, ty när vi lämnade Kina var det vinter, men så snart vi kommo ned mot Filippinerna var det sommar, varför vinterdressen måste läggas av. Vi fingo sedan under resan tre veckor med den allra härligaste sommar. Men så snart vi hade lämnat Port Said mötte oss kyligare vindar och väl inkomna i Medelhavet fingo vi åter taga fram våra vinterkläder. I Sverige mötte oss full vinter, så två vintrar och två somrar få vi vara med om i år, slutar den av Indiska

Missionärer välkomnade. 4/3/37

Högtid i Tabernaklet.

I onsdags välkommades missionärerna Oscar och Hellen Rinell vid ett stort möte i Tabernaklet, Stockholm. Missionsstyrelsens ordförande var mötets värd i den församlings helgedom, vilken han tjänar i evangelium. Han betonade i sitt hälsnings-tal, att Fjärde församlingen har djupa försänkningar i missionen på värld Kina-fält: en dotter till honom, fru Doris Strutz, är missionär därute. Och fröken Ester Wahlin är församlingens missionär. Dessutom tillhör missionär O. Rinell, som just välkomnades, församlingen. Missionär Eric Strutz tillhör ické Fjärde församlingen, utan en annan, men han är medlem av församlingens ungdomsförening.

Efter pastor Swedbergs välkomstord talade missionsföreståndare Danielsson och missionssekreterarna Modén och Lundin. Missionär Rinell tackade för välkomnandet och framförde hälsningar från missionärerna, församlingarna och den kinesiska ungdomen. Så talade han intressant och klärläggande om de väckelser, som under de senare åren gått fram i Kina. Dessa väckelser är enastående i den kinesiska missions historia. De gå över vida delar av det väldiga landet. Beklagligt nog har en del avarter kommit in, men vi vilja hoppas, att de som nu äro gripna av dessa, skola bli vakna över det, som ikke är i överensstämmelse med Guds Ord och lämna det. Talaren hänvisade också till det hoppfulla och stora, som låg i att kristna kinesiska ledare framträdde och ställde sig i väckelsens brännpunkt. Mötet avslöts med ett kort tal av red. A. Svärd.

Allt Sveriges land vet, att Tabernaklet i Stockholm har en ypperlig kör, som ledes av br. M. Lidstam. Den medverkade vid mötet. Så gjorde också Musikföreningen, som ejöng utmärkt, även den, under ledning av br. Carlson.

Då vi gingo hem, hade vi känslan av att vi varit med på ett stort och givande missionsmöte.

Ostgöta-Lidungen

arsord från Kina — glädjebud från Kongo.

Stor anslutning till missionärmötet i Linköping.

Några av missionärskonferensens deltagare. Sittande fr. v. fru Hellen Rinell, grossh. A. Samuel, pastor J. A. Swedberg, missionsförest. Hj. Danielson, pastor Georg Hammarström, fru Anna Samuel. Stående fr. v. missionär Ernst Eriksson, pastor Sigfrid Alm, missionärerna Oscar Rinell och Thure Skoglund, pastor M. Andersson, missionärerna fru Lise Collén, David Collén, frk. Lydia Johansson, Valdemar och Blenda Smedberg samt Oscar Andersson.

Torsdagskvällens möte i Betaniakyrkan i Linköping blev en vacker och värdig upptakt till den fyra dagars missionärskonferens, som Baptistsamfundets missionärsstyrelse förlagt till Linköping. Ett tiotal missionärer från Kongo, Kina och Estland, missionsföreständare Hj. Danielson, pastorer J. A. Swedberg och Georg Hammarström, ordförande respektive ledamot av samfundets missionsstyrelse, hade redan till inledningsmötet infunnit sig. Under fredagen ha ytterligare ett tiotal missionärer samt redaktör Arvid Svärd och missionssekretarie K. A. Morden anlänt.

Unison sjöngs sången 467 i Psalmisten, varpå pastor Martin Andersson läste en del av Jes. 35:te kap. och förrättade bön. Med den apostoliska hälsningen: "Nåd være med er och frid av Gud" välkomnade församlingens ordförande, grosshandlare A. Samuel missionärerna och missionsledarna och betygade församlingens glädje att få mottaga konferensen. "Vi behöva sammanträffa med er missionärer för att vårt missionsintresse levat och

Allvarsord fr. Kina

(Forts. fr. sid. 1.)

vår kärlek till Guds verk på hednafälten förökad", sade tal. bl. a. och uttalade en förhoppning, att dagarna i Linköping och dess första baptistförsamling måtte bli till både andlig och kroppslig vederkvickelse för konferensdeltagarna.

Efter en sång av kören tog missionsföreständaren hand om mötesledningen, tackade i hjärtliga ordalag för välkomsthälsningen samt presenterade de närvarande missionärerna. Därefter gav missionsföreständaren en snabbkiss över en del viktiga missionshändelser från år 1793, då William Carey började sin 41-åriga verksamhet i Indien och fram till den sist utsände svenska baptistmissionären, sjukskötterskan Iris Berg, som just i dagarna anlände till Kongo.

Efter unison sång inleddes pastor Swedberg raden av korta tal. Jesu befallning: "Gå ut i hela världen och gören alla folk till mina lärjungar" var den kristna församlingens massorder. Den har gällt i alla tider. Missionen är universell och gäller alla folk och tider. Vi är på Guds väg, när vi är på missionens väg.

Nestorn bland svenska baptistmissionärer i Kongo Oscar Andersson talade därefter. När Guds helige ande kommer över missionen, är det alltid någonting, sade tal. Detta har inträffat i Kongo. Knappt 60 år ha förflutit sedan Stanley efter sin expedition tvärs genom Centralafrika uppmanade de kristna samfunden att sända missionärer till Afrika, men under denna tid ha vid flera tillfällen stora väckelser gått fram över Afrika och Åstadkommit stora förändringar bland dess folk.

Missionär Oscar Rinell, som är född i Kina och med undantag av ett par korta vistelser i Sverige tillbragt hela sitt liv där, talade om situationen i Fjärran Östern. "Vi står nu inför en kraftmätning av stora mätt. Det nu utbrutna kriget är ett led i Japans imperialistiska strävan i Asien. Bit efter bit har Japan annexerat i Kina. Nu gäller det ytterligare fem provinser i Nordkina, bland dem Shantung, där de svenska baptisterna bedriva mission.

I fortsättningen erinrade om den insats, som den kristna missionen gjort för kinesernas lyftning och

frelsaning. För de svenska baptistmissionärerna, av vilka de flesta nu befinner sig inom krigszonen, är situationen nu mycket kritisk. Må vi, slutade tal., bedja Gud sända sin ande över det hemsköta landet, så att oordningen där må förvandlas i ordning, fulheten i skönhet och mörkret i ljus.

Efter körsång och missionsinsamling talade den nyss hemkomne Kongomissionären Ernst Eriksson, som framhöll att det bästa tack en afrikamissionär kan få är när han märker, att han kunnat vara de infödda till någon hjälp. Vi är för övrigt inte där för att röna tacksamhet av folket där utan för att andligt och materiellt vara till gagn.

Missionär Waldemar Sundberg, Kongo, talade om de senaste årens stora väckelse där och betonade, att den utan twivel kom som resultat av ett långvarigt och intensivt spridande av Guds ord bland de infödda.

Sist talade pastor Hammarström, som erinrade om att den kristna församlingens uppgift är att arbeta efter två linjer, den inre och den yttre missionens.

Mod
miss
fan
Missionär
ping

Fredagskvällen
sionamöte i Be
ping inleddes på
son sång, skrif

Sedan missio
nielson presente
som anlänt unde
föreningen sjung
Kimamissionären
över 1 Kor. 15:

Vid ut

ir fäfa
av Pa
t, fran
7 åre
baptist
delse h
län
it till
a stor

A. 1
br. 2
räcke
skall
Jap
n.
rian
matri
onts
ide
gas,
tar
ett
ing
nia
lä
bel
nd

(Östgöta tidningar)

Modig Kina-missionär på farlig post.

Missionärmötet i Linköping fortsätter.

Fredagskvällens officiella missionsmöte i Betaniakyrkan i Linköping inleddes på övligt sätt med unison sång, skriftiläsning och böñ.

Sedan missionsföreståndare Danielsson presenterat de missionärer, som anlände under dagen och musikföreningen sjungit en sång, talade Kinamissionären Thure Skoglund över 1 Kor. 15: 58 och uppehöll sig vid uttrycket "Veten, att edert arbete icke är fåfängt i Herren". Att detta ord av Paulus alltför äger sin giltighet, framgår bl. a. av den senaste 6 à 7 årens verksamhet på de svenska baptisternas fält i Kina. En god väckelse har hela tiden rått där, och så länge missionsfolket sätter sin tillit till Gud, har man anledning vänta stora resultat av arbetet.

Missionär J. A. Lidqvist, Kina, talade över Hebr. 2: 8-9 om Kristi slutliga herravälde över folken. Detta herravälde skall sträcka sig även till Kina och Japan. Mycket återstår visserligen, innan detta har skett, men början är gjord. Kina äger i dag omkring två miljoner kristna och miljontals människor, vilka äro påverkade av kristendomen. Med fog kan sägas, att Kina har fler sant kristna statsmän än något annat land, och att det nu utbrutna kriget dröjt så länge är förnämligast kinesgeneralen Chiang Kai Sheks förtjänst, som i det längsta försökt förhindra detsamma.

Fru Hellen Rinell, Kina, gav exempel på den ständaktighet och det

trosmod, som kristna kineser under det s. k. boxarupproret visade, även när sådant kunde kosta dem livet.

Efter en sång av musikföreningen och offerinsamling talade fröken Lydia Johansson, som i några år verkat bland den ryska befolkningen vid Peipussjön på gränsen mellan Estland och Ryssland. Större delen av folket i dessa trakter äro stararer, en gammaltroende sekt inom den grekisk-ortodoxa kyrkan. Dessa präster hålla folket nere i okunnighet och vidskepelse för att själva draga fördel därav. I samma syfte söka de hindra all evangelisk mission genom att framställa denna som villfarelse. Myndigheterna däremot, som märkt de goda resultaten av denna mission, möta den med förståelse och erkännanden. Tal "gav skrämmande interörer från de tusextals ryska hemmen, där små inkomster, hejdöst spritmäss bruk och lojhet skapat uruala förhållanden. Efter tolv års arbete finnes i dessa trakter numera en verksam baptistförsamling på 120 medlemmar och talvärdade om stöd och förbön även för denna mission.

Fröken Iris Engbom, Kongo, talade livfullt om korset som missionens centrum. Kristi kors måste vara det tecken, kring vilket allt missionsfolk samlas. Sker detta, då är missionsfolket på den segrande sidan.

Missionär David Colldén, Kongo, utgick från uttrycket "Genom lidande till seger" och gav en serie exempel på att missionens segerväg alltid gått genom såväl andligt som lekamligt lidande.

Missionär Erik Bylin, Kongo, skildrade vilket mäktigt tryck sången "Närmare Gud till dig" gjort på honom, när han strax efter sin ankomst till Kongo första gången hörde den sjungas av de infödda kristna.

Missionär Oscar Andersson, Kongo, erinrade om huru många vita infört allehanda synder och laster bland de svarta, vilket försvarar missionsarbetet i Afrika. Vi behöva människor där av samma typ som Livingstone, vilken var så hängiven Guds verk i Afrika, att han, ehrur döende, på sin sista födelsedag på nytt överlätt sig åt Gud.

Slutligen talade missionssekreteraren K. A. Modéen, som framhöll, att missionen numera är populär även i kretsen, där man tidigare ägnat den mycket litet intresse. Vidare berättade missionssekreteraren om huru missionären Mathilda Persson, som förestår ett barnhem med ett 30-tal skyddslingar i staden Chucheng i Kina, trots att hon befinner sig inom krigszonen vägrat lämna sin post.

Konferensen fortsätter i afton kl. 8 samt avslutas på söndagen med möten kl. 11 f. m. och 5 e. m.

Norrköpings II baptistförsamling har under den senast förflytta veckan haft en serie missionsmöten i Adelfiakyrkan med många olika talare som medverkande. Kinamissionär Oscar Rinell, som bekant god kännare av det kinesiska folket, har hållit instruktiva och väckande föredrag. På lördagskvällen kom pastor Gösta Kylerman från Falun och medverkade. Söndagens förmiddagsgudstjäst pr

dikade pastor Kylerman om Kristi uppståndelsekraft med utgångspunkt från Luk. 7: 11-17. Adelfiakören tog del med sång. Det stora missionsmötet hölls på eftermiddagen, då missionsnär Rinell höll ett orienterande föredrag om den japansk-kinesiska konflikten. Talaren slöt sitt gripande anförande med att betona att det nutida Kina har sina rötter långt in i forntiden. Kina har behållit sin egenart och ursprunglighet under 4000 år. Någon parallell till detta saknas i historien. Det måste ligga en Guds plan bakom detta beskydd av det kinesiska folket under så lång tid, ansåg talaren, som för sin del trodde att Kina hade en stor framtid om det i lugn och ro finge utveckla sig under insiktfull och god ledning, ty, sade tal, Kina är en tacksam åkerteg för Guds rikes ädla sådd.

Stora missionsoffer uppburos i dagens möten. Mötesserien fortsätter.

H. O. Magistrand. Läggs ned 26/10/57

KO-POSTEN

SEXTIONONDE ÅRGÄNGEN

IS Afrika och Asien

ta ordet.

David Colldén.

Oscar Rinell.

V.P. 11/3/37

le lugna förhållanden äro frukt av belgiska regeringen o-h humana kolonial-
eu många europeér frukta
le infödd skola missbruks
h rättigheter de fält, eme
ke äro ruxna denna frihet.
ha dessa olycksprofetor
icke gätt i uppfyllelse.
hadé ju tillfälle att höra
ädande generalguvernören
Protestantiska Missionsråd-
anträde i Léopoldville. Vad
tryck av hans ställning till
antiska missionärernas ar-
till de enskemål, som de
?

Protestantiska Missionsråd-
iit ärsmöte i Léopoldville,
sserade där pd hemresan.
ar hade ju tillfälle vara
presentera vdr mission vid
ferens. En dag fingo vi ett
besök av vice-guvernören,
in holl gav han uttryck för
upskattning av de pro-
missionernas insats till
ts båsta. Vi ha anledning
önskemål vi framfört ge-
ionsrådets sekreterare sär-
lande skolverksamheten
t gynnsamt mottagande.
ärks en avspänning i den
ropagandan mot de pro-
missionärerna? Hur här för-
katolska missionens ut-
dett under de senare dren.
utsändningen av katolska
t till kolonien under de se-
börjat sätta frukt? Och
ig de mera upplysta bland
i allmänhet till den väx-
ska aktiviteten?

örre missionerna ha mer
fått kännung av mass-
av katolska missionärer,
a huvudsakligast inriktat
intaga de större centra.
aggressiva sā det förlärt.
att med säkerhet ut-
upplysta infödingar-
ng till den katolska akti-
en jag skulle tro, att de
om minst åberopa sig pd
is auktoritet, äga de in-
sta sympatier. Säkert är
att flertalet affärsmän
många statstjänstemän
olikernas konkurrens pd
st.

vt egen arbete. Vi ha
rätt mycket om växel-
värn nöt om resultaten.
culle vara intressant och
os häremma att höra,
en liten hopsumming?

Och nu lyssna vi till Asiens röst.

Ni kommo vägen över Genua,
förstör jag. Hur lång tid tar resan?
Det är många vatten Ni under den
befarit: Stilla oceanen, Indiska oceanen
och Medelhavet.

— Ungefär fem veckor. Sträckan
Shanghai—Genua tog 25 dagar i an-
sprök, inklusive tiden som tillbringades i olika hamnar. Vi färdades med
Norddeutscher Lloyd's snabbgöende och moderna oceanångare »Potsdam». Från Genua reste vi med tåg genom Italienskt, schweiziskt och tyskt område till Sverige. Hela resan var utmärkt.

— Medelhavet har ju på sistone, alltsedan början av Abessiniakonflikten, blivit världens oroligaste vattnen. Sågo Ni något, som vitnade därom? Krigsfartyg och befästningar? Och — märkte Ni något av detta nere i Singapore, Englands nyckel i dörren mellan Indien och Australien?

— Vi sågo högst få krigsfartyg och blott en mindre befästning i Medelhavet. Alla dessa tillhörde Italien. Hade sjöresan utsträckts runt Spanien skulle nog Gibraltar och flera nationers krigsfartyg påminnt om den politiska spänningen i Europa. I Singapore kunde man från båtens däck klart se en glimt av fästningar, som göra platsen till en stark militär- och flottbasis för det brittiska imperiet.

— Förmärktes i Asien några ester-
dynningar från den abessinska tragedin? Har hatet mot Europa växt?

— Asiaterna ha haft sin uppmerksamhet riktad på den abessinska tragedin. Västerlandets prestige har onekligen sjunkit genom denna skandal. Nationernas förbunds misslyckande i fråga om biläggandet av konflikten har givetvis ej höjt dess anseende. Tänkande kineser är av den uppfattningen att den abessinska tragedin aldrig blivit historiskt faktum, om Nationernas förbund icke blott moraliskt fördömt Japans expansionspolitik i Kina, utan även förmått effektivt förhindra den samma. Främplingshotet tar numera icke sā markant uttryck som några år tillbaka, men den nationella frihetsrörelsen växer sig allt starkare i Asien.

— Vad är ditt intryck av Chiangs personlighet och hans ofta omnämnda tillämpning av kristna grundsatser i liv och politik? Är han både politiskt och moraliskt ruxen att vara Kinas ledare? Är han ovedersägligt den störste därför nu? Vad är hans in-
ställning till Japan? Hur ställer sig folket i allmänhet till hans regering?

richtig fosterlandsven. Han är absolut den störste, ja, det ende som för närvärande kan ena det kinesiska folket. Glädjen över hans befrilelse från fängenskapen var spontan och allmän över hela landet. Folket hängevenhet för honom personligen var samtidigt en lojalitetsförklaring för den regering han representerade. Den av honom licenssatta »Pepole's Economic Reconstruction Movement», syftar i främsta rummet att förbättra böndernas och det lägre folkets ekonomiska och sociala villkor.

— Hur ställer sig det nya Kinas ledare och folk till den utländska missionen? Återverkar den växande nationalismen på missionens möjligheter att arbeta? Beskäras dessa?

— Det nya Kinas inställning till den kristna rörelsen är numer välvillig och tolerant. Flera av ledarna bekänna sig vara kristna och folket i allmänhet är ganska mottagligt för evangelii budskap. Den växande nationalismen kräver ju avskaffandet av alla ensidiga traktater, däri ingripet extraterritorialrätten, tolkansklausulerne och utländska krigsbåtars skydd i kinesiske farvatten. Även om samtliga nationser fördrag med Kina ej reviderats på likställdhetens grund, så hålla dessa bestämmelser för den kristna missionsarbetaren, i deras faktiska tillämpning, icke på att upphävas eller upphöra. De ha redan gjort det. De nya skolförordningarna beskär i viss mān missionens rörelsefrihet. Enligt dessa bestämmelser måste missionsskolorna inregistreras. Skolstyrelsens majoritet är kineser, rektorn för skolan måste vara en kines och religionsundervisningen i högre skolor är ej obligatorisk utan valfri. Många missionssällskap ha i den kinesiska församlingens namn-inregistrerat sina skolor såsom privatskolor i statens skolsystem. Pd grund av landets allvarsläge ha en del myndigheter ej tillämpat den nya skollagen, varför en del missionsskolor icke ännu kommit under den kinesiska regeringens kontroll.

— Går den nuvarande utvecklingen mot stabilisering? Får Nanking övertaget?

— Sedan republikens införande i Kina ha kaotiska förhållanden ibland varit rådande, tack vare militärhövdingarnas (tuchuns) inbördes rivalitet och ett mycket komplicerat internationellt läge. Under den nationalistiske rörelsens nödiga tillvaro har dock utvecklingen gått alltmer mot stabilisering. Centralregeringen i Nanking har framgått starkare ur varje irre kris. Man kan numera tala om landets enande.

— Betyder detta i sā fall också en begynnande skärpning av inställningen till Japan? Kan ett under Nanking enat Kina möta Japan och driva det tillbaka från sina kuster?

— Ja, en begynnande skärpning är ganska märkbar. Kina har från början sökt lösa konflikten pd fredlig väg. Väldjan till nationernas förbund och Lytton-kommisionens opartisk undersökning är belägg härdp. Den kinesiska regeringen söker i det längsta att undvika beväpnat motstånd mot grannlandet. Under tiden arbetas det febrilt pd landets militarisering. Under 1935 lyckades regeringen avsätta det hotande avskiljandet av fem av Norra Kinas pro-

Veckans pressklipp.

DEN SINNESSJUKA FORBRYTARE-VÄRLDEN.

»Göteborgs Handelstidning» om barnmisshandeln i diktaturländerna:

»Det behöva icke eld och svavel över denna sinnessjuka förbrytarvärld. Dessa därar skola förgöra varandra och sig själva. De som förfära livet egen grundslit, hemfalla åt den förintelse, som ge gitit sina hjärta. När barnen läras upp att hata och dröpa, då är ytan satt till roten. Då flyr livet och dödens ödslighet tager vid. När staterna förvandlas till dårhus, och livets helighet skändas, då står ragnarök för dörren. Surta lägor skola lägga den besudlade världen i aska.«

»GUD DOLJER SIG FÖR UNDERSÖKAREN — MEN GUD UPPENBARAR SIG FÖR SOKAREN.«

»Sanningsvittnet« Aterger ett referat över ett ytterst intressant och instruktivt föredrag, som professor Arvid Runestam nyligen höll i Jakobs kyrka i Stockholm. Vi göra ett par klipp:

»Jag hade en gång ett samtal med en känd vetenskapsperson», sade tal. 'Du må veta', saade han, 'att jag är en hedning.' 'Men är det inte orimligt', invände jag, 'att vi mänsklor inte kunna reda oss utan en makt, som åtminstone droppar in osjälvskicket i mänskorna. Tror du på ett liv utan mening, och kan du tro på en mening utan att tro på en osjälvskhetens makt?' 'Ja jag lever nog, jag också, på de kristna värdena', mäste han erkänna.

Han kunde inte tänka sig att leva ett kort jordlevi utan någon mening.

Men ett hinder står kvar: Jesus Kristus. Det är märkvärdigt, att kristendomen är frälseten genom Jesus Kristus, och dock är han själv det värsta hindret för kristendomen. Han står där som ett cruc i vägen för vår tro. Han står där med sitt kors för vår tanke, vår känsla och vilja, och det tar emot. Varför är Han ett hinder?

Av evangelierna framgår, att Han måste bli en stötesten, t ex. Matt. 11:8. Apostlarna vittra om detsamma: Rom. 9:32-33, 1 Kor. 1:23, 1 Pejr. 2:4. Det var meningen, att Han skulle bli en stötesten eller en hörnsten. Han var satt till fall och uppstående. 'Ibland har det tyckts mig svårt och oförklarligt', sade tal, 'att det skall vara så svårt att få tag på hörnstenen och så lätt att snubbla över stötestenen. Varför, Herr, är det så iklädd trasor och grannlätt, som mänsklor hängt på dig, varför är du så svårt att upptäcka?

Men säkert är, att den enda väg, på vilken vi kunna få en aning om Gud är genom Jesus Kristus. Han måste alltid vara medelpunkten i vår tro.

Det kom en gång en student till en gammal själösörjare och bad honom om bevis för Guds existens. Han hade framställt frågan förr utan att få tillfredsställande svar, och nu kom han i övermodig visshet om, att inte heller denna gång få det uttömnande svaret. Den gamle själösörjaren märkte detta, och i stället för att komma med direkt svar undrade han: hur har du det då i ditt eget liv?

Den unge studenten fick andra bekymmer än frågan om Guds existens, han fick med Gud själv att göra och behövde inte undra längre över vägen att komma i gudskontakt.

Det finns två sätt att nalkas Gud, säger Nathan Söderblom. Det ena är att söka Honom, det andra att undersöka Honom. Gud döljer sig för dem, som undersöka Honom, men uppenbarar sig för dem, som söka Honom.

Från dagens Afrika

Nu låta vi Afrika få ordet.

av
räu
ten
pa
vär
har
del
l
elle
» Ki
kri
N
orä
hos
söde
hava
skyd
geru
träde
korlä
Guds
blott
höjde
parag
Ty
till.
kraft
är be
der o
rärom
vägen
n ad
Ande

Första onsdagen välkomnades missionär David Colldén, Kongo, vid ett möte i Betel, Stockholm. Och den 17 skola vi, om Gud vill, ha ett nytt välkomstmöte, denna gång i Tabernaklet och för missionär Oscar Rinell, Kina, som med fru och barn anlände till Sverige för ett par veckor sedan. Vi är i dag i tillfälle att återgiva följande intervjuer med dessa båda missionärer, vilka som bekant är svägrar: Fru Helen Rinell är syster till David Colldén.

Vad nytt från Kongo?

— Har du haft en god resa hem? Välsam? Stormfri? Och en resa i gott sällskap? Flera protestantiska missionärer med på båten?

— Ja, resan har varit en verlig rekreation. Ingen storm. Men dimman var besvärlig de två sista dygnen. Mistur och ångvissa i aktion hela tiden. Bland passagerarna var jag enda protestanten, och jag får väl anse, att jag var i gott sällskap, då bland medresenärerna fanns fem katolska präster och två nunnor. En belgisk läkarafamilj, en dansk kontorist och en holländsk handelsresande varo mina bordsgrannar.

— Såga du något spår av spanska inbördeskriget vid båtens uppehåll i Teneriffa? Eller argöra de belgiska båtarna inte Santa Cruz under krigstiden? Förmärkte du under resan, via sammanträffanden och samtal, ndgra afrikanska dyningar av den vilda brödrabrottningen i Spanien?

— Vi lade inte till vid Teneriffa, för, övrigt inte nägonstans. Båten gick utan att angöra en enda hamn direkt från Loboito till Antwerpen. Det är för riskfullt att gå in till Kanarieöarna nu, så länge spanska kriget pågår. Man tillämpar också höjda försäkringspremier för fartyg som anlöpa krigshamnar. De belgiska båtarna på Kongo konna kola i Antwerpen för resa tur och retur och behöva säsledes icke gå in till Santa Cruz. Nu gingo vi längt utanför krigszonen och sågo inte ens röken från krigsfartygen.

Men spanienfrågan var ett av de dagliga samtalämnen. Dagsnyheterna i radio gav ständigt nytt stoff för dessa samtal. Den holländske resanden jag nämnde kunde Spanien på sina fem fingrar. Han hade genomsökt landet en gång varje dr i sin firmas intressen. Ofta korrigrade han uppgifterna i radio om avståndet mellan olika platser. Vi lyssnade med intresse till honom, då han yttrade sig om de stridande parternas möjligheter och svårigheter. Hans sympatier låg på regeringssidan. Visserligen ha rebellerna 60 % av Spaniens jord men regeringen har majoriteten av folket, saade han. Vi dare gav han uttryck för den mening, att regeringstruppernas seger icke alls behövde innebära, att Spanien komme att bli kommunistiskt. Det är mella-partierna som utgöra majoriteten. Spanien är varken fascistiskt eller kommunistiskt. Emellertid hudo han svart att förklara Rysslands varma intresse för att rädda Spanien åt socialisterna. När meddelandet nådde oss om det ointagliga Malagas fall blev holländaren stum. De katolska prästerna gav däremot uttryck för sin tillfredsställelse med detta sakernas nya läge.

— För ndgra år sedan var det när i historien från Kongo, som

David Colldén.

Och nu lyssn

Oscar Rinell.

V.P. 11/3/37

— Ja, de lugna förhållandena är säkert en frukt av belgiska regeringens kloka och humana kolonialpolitik. Men många europeer fruktar nog, att de infödda skola missbruksa de fri- och rättigheter de fått, emedan de icke är vuxna denna frihet. Hittills ha dessa olycksprofetior emellertid icke gått i uppfullelse.

— Du hade ju tillfälle att höra ställföreträdande generalguvernören talा vid Protestantiska Missionsrådets sammanträde i Léopoldville. Vad var ditt intryck av hans ställning till de protestantiska missionärernas arbete och till de önskemål, som de framställa?

— Ja. Protestantiska Missionsrådet hade sitt årsmöte i Léopoldville, då jag passerade där på hemresan. Fyra dagar hade jag tillfälle vara med och representera vår mission vid denna konferens. En dag fingo vi ett officiellt besök av vice-guvernören. I det tal han höll gav han uttryck för regeringens uppskattning av de protestantiska missionernas insats till kongofolketets bästa. Vi ha anledning tro att de önskemål vi framfört genom Missionsrådets sekreterare särskilt gällande skolverksamheten skola få ett gynnsamt mottagande.

— Förmärks en avspänning i den katolska propagandan mot de protestantiska missionerna? Hur har försvigt den katolska missionens utveckling gått under de senare åren? Har mass utsändningen av katolska missionärer till kolonien under de senare åren börjat sätta frukt? Och hur ställa sig de mera upplysta bland de infödda i allmänhet till den växande katolska aktiviteten?

— De större missionerna ha mer än vi andra fått kännning av massnivåen av katolska missionärer, ty dessa ha huvudsakligen inriktat sig på att intaga de större centrala Vog äro de aggressiva så det förslår. Det är svårt att med säkerhet uttala sig om de upplysta infödingarnas ställning till den katolska aktiviteten, men jag skulle tro, att de missioner som minst överlägga sig på tatusmakternas auktoritet, äga de inföddas största sympatier. Säkert är dock att de katolska alliansmän i hela arenan är starka konkurrenter till katolskernas konkurrens på affärssgebiet.

— Nu till vårt eget arbete. Vi har läst och hört rätt mycket om väckelsen och även något om resultatet. Men det skulle vara intressant och örörande för oss härhemma att höra, att oss säga en liten hopsummaring av dessa resultat och några glimtar från dagsläget.

Ni kommer tågen över förstår jag. Hur lång tid tar Det är många vatten Ni undar befari: Stilla oceanen, Indisken och Medelhavet.

— Ungefär fem veckor. Si Shanghai—Genoa tog 25 dagar språk, inklusive tiden som till des i olika hamnar. Vi färdas Norddeutscher Lloyds snabb och moderna oceanångare »Po Frdn Genua reste vi med tåg italienskt, schweiziskt och ty råde till Sverige. Hela resan märkt.

— Medelhavet har ju på alltsedan början av Abessiniflikten, blivit världens oroligaste. Sågo Ni något, som därom? Krigsfartyg och bergar? Och — märkte Ni något nere i Singapore, Englands örör mellan Indien och Asien?

— Vi sågo högst få krig och blott en mindre befästning i delhavet. Allu dessa tillhörde Hade sjöresan utsträckts vien skulle nog Gibraltar e nationers krigsfartyg påmin politiska spänningen i Eu Singapore kunde man frå däck klart se en glimt av få som göra platsen till en stör och flottbasis för det imperiet.

— Förmärktes i Asien några dyningar från den abessinska?

— Asiaterna ha haft sin i samhet riktad på den abessinska gedin. Västerlandets prest onekligen sjunkit genom den dal. Nationernas förbund kände i fråga om biläggandet flikten har givetvis ej höjt seende. Tänkande kineser är uppfattningen att den abessinska gedin aldrig blivit ett historium, om Nationernas förbund moraliskt fördömt Jay förmått effektivt förhindrile och markant uttryck so tillbaka, men den nation heterörelsen vuxer sig allt i Asien.

Vad är det intygat att denna dyna är den stora grunlit och politisk? är han både och moraliskt ruxen att va ledare? är han ovedersögl störste därrnere nu? Vad är ställning till Japan? Hur et folket i allmänhet till honom? Har hon sittit nog fullt i hant och bänderna kan bättre vittna för detta.

Lokal läkare/familj, en dansk kontorist och en holländsk handelsresande var mina bordsgrannar.

Sågo du något spår av spanska inbördeskriget vid båtens uppehåll i Teneriffa? Eller angöra de belgiska båtarna inte Santa Cruz under krigsperioden? Förmärkte du under resan, via sammanträfanden och samtalsmötena, att många afrikanska dyningar av den världiga brödrabrotningen i Spanien?

— Vi lade inte till vid Teneriffa, för övrigt inte någonstans. Båten gick utan att uppgöra en enda hamn direkt från Lobito till Antwerpen. Det är för riskfult att gå in till Kanarieöarna nu, så länge spanska kriget pågår. Man tillämpar också högsta försäkringspremier för fartyg som anlöpa krigshamnar. De belgiska båtarna på Kongo kunnat kola i Antwerpen för resa tur och retur och behöver sändes icke gärna till Sancta Cruz. Nu gingo vi långt utanför krigszonen och sågo inte ens röken från krigsfartygen.

Men spansienfrågan var ett av de dagliga samtalssämnena. Dagsnyheterna i radio gav ständigt nytt stoff för dessa samtal. Den holländske resanden jag nämnde kunde Spanien på sina fem fingrar. Han hade genomsökt landet en gång varje år i sin firmas intressen. Ofta korrigrade han uppgifterna i radio om avståndet mellan olika platser. Vi lyssnade med intresse till honom, då han yttrade sig om de stridande parternas möjligheter och svårigheter. Hans sympatier låg på regeringsidan. Tyskernas ha rebellerna 60% av Spaniens jord men regeringen har majoriteten av folket, saade han. Vi dare gav han uttryck för den mening, att regeringstruppernas seger icke alls behövde innebära, att Spanien komme att bli kommunistiskt. Det är mellanpartierna som utgöra majoriteten. Spanien är varken fascistiskt eller kommunistiskt. Emellertid hade han svårt att förklara Rysslands varma intresse för att rädda Spanien åt socialisterna. När meddelandet nådde oss om det ointagliga Malgas fall blev holländaren stum. De katolska prästerna gav däremot uttryck för sin tillfredsställelse med detta sakernas nya läge.

— För några år sedan var det närmast båtarna från Kongo, som gingo med fylda hytter. Folk reste ju hem från kolonien, sändes ut ur den på grund av depressionen och krisen med alla dess följer även för Afrika. Och båtarna gingo tillbaka till Kongo med för bolaget nästan katastrofalt liten persontrafik. Hur är det nu? Har krisens grepp slappnat också i Kongo? När den europeiska høgkonjunkturen dyningar även dit?

— Vi voro endast 80 passagerare från Kongo, men ängaren Leopoldville, som vi mötte ute på havet på väg till Kongo, telegraferade en passagerarlista 270 namn stark. Den svårta krisen är över nu. De privata plantagerna, som varit beroende av sin export av kaffe och olja, ha haft dem. sex svåra år. Priserna på marknaden i Europa har varit så låga, att arbetet på plantagen icke lönat sig. Men nu ha de kommit på grön krist igen. Oljepriset är en god termometer för bedömande av konjunkturer. Nu betalar mer än det dubbla bolunpriset. De inföddas inkomster ökas i takt därmed. Kraven stiger med möjligheten att tillfredsställa dem. Den större köpkraften innelåt sändes ökad import av varor som europeiska passar på att avyttra, då han köper upp de inföddas produkter.

— Röder det i allmänhet lugn och ordning i kolonin?

— Ja, som väl är ha vi det lugnt på den kontinenten i Afrika.

— För man betraktar detta förhållande, att det råder lugn, som en följd ur regeringens vilt militära och rättvisare infödingpolitik!

de tro och tillhörighet de fått, emedan de icke är vuxna denna frihet. Hittills ha dessa olyckesproffio emellertid icke gjort i uppfyllelse.

— Du hade ju tillfälle att höra ställföreträde generalguvernören talat vid Protestantiska Missionsrådets sammanträde i Leopoldville. Vad var ditt intryck av hans ställning till de protestantiska missionärernas arbete och till de českemål, som de framställa?

— Ja, Protestantiske Missionrådet hade sitt årsmöte i Leopoldville, då jag passerade där på hemresan. Fyra dagar hade jag tillfälle vara med och representera vår mission vid denna konferens. En dag gingo vi ett officiellt besök av vice-guvernören. I det tal han höll gav han uttryck för regeringens uppmötning av de protestantiska missionernas insats till kongofolket bärst. Vi ha anledning tro att de önskemål vi framfört genom Missionsrådets sekreterare särskilt gällande skolverksamheten ska få ett gynnsamt mottagande.

— Förmärks en urspänning i den katolska propagandan mot de protestantiska missionerna! Hur har försvigt den katolska missionens utveckling gjort under de senaste åren? Har massutändningen av katolska missionärer till kolonien under de senare åren börjat sätta frukt? Och hur ställa sig de mera upplysta bland de infödda i allmänhet till den växande katolska aktiviteten?

— De större missionerna ha mer än vi andra fått kännning av massvasionen av katolska missionärer, ty dessa ha huvudsakligen inriktat sig på att intunga de större centra. Vog äro de aggressiva så det försökt. Det är svårt att med säkerhet uttala sig om de upplysta infödingarnas ställning till den katolska aktiviteten, men jag skulle tro, att de missioner som minst överläppta sig på statsmakternas auktoritet, äga de inföddas största sympatier. Säkert är emellertid att flertalet affärsmän och även många statstjänstemän gilla katolikernas konkurrens på affärsgloben.

— Nu till vårt eget arbete. Vi häst och hört rätt mycket om väckelsen och öven något om resultaten. Men det skulle vara intressant och örrikligt för oss härhemma att höra, att oss säga en liten hopsummingen av detta resultat och några glimtar från dugsläget.

— Ingen av oss, som var därute, när elden föll över Basakala, skall undgås glömma den härliga tiden. Dass välsignelser sträcka sig fram till dag som inge är. Vi missionärer sågo i denna rückelset ett svar på alla missionsvärners och vdra egna böner om framgång. Hopsummeringen av resultaten skulle för Bendela-fälts rikdomande bli denna: 1) församlingen: större mottaglighet för Guds ord, större offervillighet och ökad livaktighet i verksamheten, skärt församlingsstukl, möjliggjord penom församlingsmedlemmarnas blottande av egna och andras syndar, 2) ute på fältet: många gudlösa byar (en möjlighet som dock kan bli en fara), kvinnornas nya inställning till vrt arbete, ett öppet fält.

— Vi rörelse nog också höra något om evangelistskolan och dess arbete och om bibelöversättningen.

— Evangelistskolan har under sina fyra år utbildat 44 elever, av vilka 30 nu är verksam som evangelister i byarna eller läraryr vid stationsskolorna. De äro godo med hjälpare, som missionärerna högt uppskatta. Deras antal bär ytterligare ökos. Redan nu ersätta de rit kraft i flera uppgifter. Undervisningen har gått ut på att skickliggöra de unga männa för evangeliförkunnarens kall. Interessen för bibelstudiet har varit mycket stor.

Översättningar av alla paulibreven utom ett, samt ytterligare några nya testamentliga böcker. Vi läser ut dem vid våra morgonbörer och använda oss av dem vid predikanourna. Värt mål är att få hela Nya testamentet översatt till kisanata.

Och du kommer så gott som rakt från årets konferens i Semendua. Vi har läst så mycket polit om dem. Låt oss få höra ett par ord även om den — så ska vi släppa dig sedan!

Konferensen var god. En av de bästa. Den gav rik andlig behållning. Det rödde stor enhet och mera enhetlighet i arbetet på samtligen stationer. Konferensen hälsade till alla missionens ränner i hemlandet. Såg alla våra förebudare och offrare, att deras djupa vissvär för den gemensamma uppgiften och stora intressen för allt som gäller yttre missian är oss en källa till stor glädje.

Shanghai—Genua tog 25 dagar i anspök, inklusive tiden som tillbringades i olika hamnar. Vi färdades med Norddeutscher Lloyds snabbgående och moderna oceanångare »Potsdam». Från Genua reste vi med tåg genom italienskt, schweiziskt och tyskt område till Sverige. Hela resan var utmärkt.

— Medelhavet har ju på sistone, alltsedan början av Abyssiniakonflikten, blivit världens oroligaste vatten. Sågo Ni något, som villnade därom? Krigsfartyg och befästningar? Och — märkte Ni något av detta nere i Singapore, Englands nyckel i dörren mellan Indien och Australien?

— Vi sågo högst två krigsfartyg och blott en mindre befästning i Medelhavet. Allu dess tillhörde Italien. Hude sjöresan utsträckte runt Spanien skulle nog Gibraltar och flera nationers krigsfartyg påminnt om den politiska spänningen i Europa. I Singapore kunde man från båtens däck klart se en glimt av fästningar, som göra platsen till en stark militär- och flottbasis för det brittiska imperiet....

Förmärktes i Asien några efterdyningar från den abessinska tragedin? Har hatet mot Europa växt?

— Asialerna ha haft sin uppmärksamhet riktad på den abessinska tragedin. Västerlandets prestige har onekligen sjunkit genom denna skandal. Nationernas förbund misslyckande i Irkja om biläppandet av konflikten har givetvis ej höjt dess anseende. Tänkande kineser är av den uppfattningen att den abessinska tragedin, om Nationernas förbund icke blott moraliskt fördömt Japans expansionspolitik i Kina, utan även förmått effektivt förhindra dem. Samma. Främplingen tar numera icke så markant uttryck som några år tillbaka, men den nationella frihetsrörelsen växer sig allt starkare i Asien.

— Vad är ditt intryck av Chiangs personlighet och hans ofta omnämnda tillämpning av kristna grundsatsen i liv och politik? Är han både politiskt och moraliskt ruxen att vara Kinas ledare? Är han oredersägligt den störste därrnare nu? Vad är hans inställning till Japan? Hur ställer sig folket i allmänhet till hans regering?

Har han sökt upplylla det lägre folket och böndernas rättsvisa krav och skapa bättre ekonomiska och sociala vält för dem?

— Som bekant övergick general Chiang Kai-shek till kristendomen för omkring 6 år sedan eller under den antikristliga rörelsen utövande sitt starkaste inflytande i landet. De kristna grundsatserna jämte många av Kinas traditionella moraliska ideal söker han tillämpa i individens och nationens pånyttfödelse. Den s.k. nya lärersörelsen, som han är upphov till och befrämjar, har gripit vida omkring bland höga och låga. Politiskt och moraliskt högruxen är han Kinas nationalhjälte. Han är en statsman av första ordningen och en upp-

av alla ensidiga krigsdeltagare inbegripet extraterritorialiteten, tolkansklausulerna och stridskoden krigsbåtars skydd i krigsförbundens farvattnen. Även om samliga nationers fördrag, med Kina ej revideerats på likställningsgrund, så hålls dessa bestämmelser för den kinesiska missionärsluren, i deras faktiska tillämpning, icke på att upphäva eller upphöra. De ha redan gjort det. De nya skolförordningarna bestämma att de nya skolorna i högre skolor i viss mänt bestämmelser innehåller missionskolorna inregistreras. Skolbyrånens majoritet är kineser, rektorer för skolan mestadels var en kines och religionsundervisningen i högre skolor är ej obligatorisk utan valfri. Många missionskolorna i den kinesiska församlingenens namn inregistrerar sina skolor särskilt privatiskolor i statens skolsystem. På grund av landets allvarsläge ha en del myndigheter ej tillåtit den nya skollagen, varför en del missionskolor icke ännu kommit under den kinesiska regeringens kontroll.

— Går den nuvarande utvecklingen mot stabilisering?

— Sedan republikens införande i Kina ha kaukiska förhållanden ibland varit rödande, lockade militärhövdingarnas (tuchuna) inbörden rivalitet och ett mycket komplicerat internationellt läge. Under den nationalistiska rörelsens nioåriga tillvaro, har dock utvecklingen gått alltmer mot stabilisering. Centralregeringen i Nanking har framgått starkare ur varje inre kris. Man kan numera tala om landets enande.

Betyder detta i så fall också en begynnande skärpning av inställningen till Japan?

— Nanking enat Kina mot Japan och drivit det tillbaka från sina kuster?

— Ja, en begynnande skärpning är ganska märkbart. Kina har från början sökt lösa konflikten på fredlig väg. Väldigt till nationernas förbund och Lytton-kommisjonens apartistiska undersöknings äro belägg härpå. Den kinesiske regeringen söker i det längsta att undvika beräpnat motstånd mot grannlandet. Under tiden utvecklas det febrili på landets militärisering. Under 1935 lyckades regeringen utsyrta det hotande arkslindjandet av dem av Norra Kinas pro-rörelser. Den oproportionellt stora militärudgeten i Japan och den växande opinionen mot arméns kontinental politik bland japanerna skapade ju nyligen regeringskris i soluppgångens land. Om Japans penetrations i Kina fortgår, kommer kineserne att möta dem med hårdnackat motstånd. Kineserna tro att kraftmätningen förr eller senare kommer. Udgången? Konsko-Stockholms-Tidningens korrespondent i Japan profeterar rätt: »Japan kan komma att segra ihjäl sig i Kina».

— Hur skall man se det underliga intermezzet i december, då Kinas store ledare tillfångatogs och sedan friges? Den där upprorsgeneralen fick ju bra till straff. Det låg väl politisk under?

— Revolten i Sian, då general Chang Hsueh-liang tillfångatogs marsalken Chiang Kai-shek, Kinias statsminister och överbefälhavaren för armén, jämte andra höga ämbetsmän, var sannerligen ett högt spel. Den s.k. unge generalen med sina trupper hände flitt för japanerna i Manchuriet och var missnöjd med beordringen till en så ovligen vrd förr att utrota komunismerna. Chiang vägrade bestämt att förena sig med den röda i ett krig mot Japan. Chang överbevisades von sitt stora misstag. Sedan Chiang frigivits, begärte upprorsgeneralen sig tillräckligt till Nanjing för att få sitt straff. På Chiangs begärde mildrades straffet. Han har ännu en gäng visat sina politiska motståndare stor vidhjärnehet. När jag lämnade Kina var Sian ännu ett olöst problem. Konhända Chang kommer att bidra till dess lösning.

— Hurundant är laget på värt fält

a missbruks
loge, em
tenna frihet
icksprojek
tpfyllelse.
lle att höra
ilguvernören
Missionsråd
oldville. Vod
ställning till
äternas ar
mål, som de

Missionsråd
ille, san
illfälle var
mission vid
fingo vi ett
guvernören.
uttryck för
g av de pro
insats till
ia anledning
framfört ge
reterare sär
erksamheten
ottagande.
inning i den
tot de prote
Hur har för
ssionens ut
senare dren?
av katolska
under de se
frukt? Och
plysta bland
till den väx
n?

erna ha mer
ng av mass
missionärer,
gast inrikta
törra centra
i det försät
räcker ut
infödingar
atolska akti
z tro, att de
eropa sig på
äga de in
r. Säkert är
t affärsmän
tstjänstemän
nkurrens på
irbete. Vi ha
it om väckel
n resultaten
tressant och
ma att höra,
spsummering
ögra glimtar

var därute,
sakata, skall
ärliga tiden:
ka sig fram
i missionärer
svar på alla
ra egna bö
summeringen
för Bendela
denna: 1) k
taglighet för
sillighet och
ersomheten,
möjliggör
edlemarnas
andras syn
inga gudlösa
dock kan bli
a inställning
i fält.
höra något
i dess arbete
gen.
i under sina
iv vilka
vangelis
vid stations
medhjälpare,
it uppskatta
are ökas. Re
kraft i flera
en har gått
e unga män
narens koll.
et har varit
inställts i mån
ls historia i
samt Lukas
gärvingarna
tendela. Men
manuskrift

översättning av alla paulibreven
utom ett, samt ytterligare några ny
testamentliga böcker. Vi läsa ur dem
vid våra morgonböner och använda
oss av dem vid predikningarna. Vårt
mål är att få hela Nya testamentet
översatt till kisakata.

— Och du kommer så gott som
räkt från årets konferens i Semen
dua. Vi ha läst så mycket gott om
den. Låt oss få höra ett par ord även
om den — så ska vi släppa dig se
dan!

— Konferensen var god. En av de
bästa. Den gav rik andlig behållning.
Det rädde stor enighet och mera en
hettighet i arbetet på samtliga sta
tioner. Konferensen hälsade till alla
missionens vänner i hemlandet. Säg
alla våra förebudare och offrare, att
deras djupa ansvar för den gem
ensamma uppgiften och stora intresse
för allt som gäller yttre mission är
oss en källa till stor glädje.

Geografiskt område. Den växande nu
tionalismen kräver ju avskaffandet
av alla ensidiga traktater, däri inbe
gripet extraterritorialrätten, tol
ransklausulerna och utländska krigs
båtars skydd i kinesiska farvattnen.
Även om samtliga nationers fördrag
med Kina ej reviderats på likställig
hetens grund, så håller dessa bestäm
melser för den kristne missionsar
batern, i deras faktiska tillämpning,
icke på att upphäva eller upphöra.
De ha redan gjort det. De nya skol
förföringarna beskåra i viss mår
missionens rörelsefrihet. Enligt dessa
bestämmelser måste missionskolorna
inregistras. Skolstyrelsens majori
tet är kineser, rektorn för skolan
måste vara en kines och religionsun
dervisningen i högre skolor är ej obli
gatorisk utan valfri. Många missions
skoluppdrag har i den kinesiska försam
lingens namn inregistrerat sina skolor
såsom privatskolor i statens skol
system. På grund av landets allvars
läge ha en del myndigheter ej tillämpat
den nya skollagen, varför en del
missionskolor icke ännu kommit un
der den kinesiska regeringens kon
troll.

— Går den nuvarande utvecklingen
mot stabilisering? Får Nanking över
tage?

— Sedan republikens införande i
Kina ha kinesiska förhållanden ibland
varit rördande, tack vare militärhöv
dingarnas (tuchuns) inbördes rival
skap och ett mycket komplicerat in
ternationellt läge. Under den natio
nalistiska rörelsens nödriga tillvaro,
har dock utvecklingen gått alltmer
mot stabilisering. Centralregeringen
i Nanking har främjat starkare ur
varje sitt kris. Man kan numera tala
om landets enande.

— Betyder detta i så fall också en
begynnande skärpling av inställ
ningen till Japan? Kan ett under
Nanking enat Kina möta Japan och
driva det tillbaka från sina kuster?

— Ja, en begynnande skärpling är

ganska märkbar. Kina har från bör
jan sökt lösa konflikten på fredlig
väg. Väldjan till nationernas förbund
och Lytton-kommisionens opartiska
undersökning är belägg härpd. Den
kinesiska regeringen söker i det

längsta att undvika beväpnat mot
stånd mot grannlandet. Under tiden
arbetas det febrilt på landets milita
risering. Under 1935 lyckades rege
ringen avstyrka det hotande avskul
jandet av fem av Norra Kinas pro
vinser. Den oproportionellt stora mi
litärbudgeten i Japan och den väx
ende opinionen mot armenas konti
nental politik bland japanerna skap
ade ju nyligen regeringskris i sol
uppgångens land. Om Japans pene
tration i Kina fortgår, kommer kine
serna att möta den med hårdnackat
motstånd. Kineserna tro att kraft
mötningen förr eller senare kommer.

Utgången? Kanske »Stockholms-Tid
nings» korrespondent i Japan pro
feterar rätt: »Japan kan komma att
segra ihjäl sig i Kina».

— Hur skall man se det underliga

intermezzot i december, då Kinas

store ledare tillfångatogs och sedan

frilags? Den där upprorsgeneralen

fick ju bra lätt straff. Det låg väl po
litik under?

— Revolten i Sian, då general
Chang Hsueh-liang tillfångatog mar
skalk Chiang Kai-shek, Kinas stats
minister och överbefälhavaren för

armén, jämte andra höga ämbetsmän,

var sannerligen ett högt spel. Den

s. k. unge generalen med sina trupper

hade flytt för japanerna i Man
schuriet och var missnöjd med be
ordringen till en så avlägsen vrå för

att utrota kommunisterna. Chiang

vägrade bestämt att förena sig med

de röda i ett krig mot Japan. Chang

överbevisades om sitt stora misstag.

Sedan Chiang frigivits, begav upp
rorsgeneralen sig frivilligt till Nan
king för att få sitt straff. På Chiangs

begär milderades straffet. Han har

ännu en gång risat sina politiska

motsättare stor vridhjärtenhet. När

jag lämnade Kina var Sian ännu ett

olöst problem. Kanhända Chang kom
mer att bidragu till dess lösning.

— Hurudant är läget på vårt fält

foredrag, som professor Arvid Ru
nestam nyligen höll i Jakobs kyrka i
Stockholm. Vi göra ett par klipp:

— Jag hade en gång ett samtal med en
känd vetenskapsman, sade tal. Du må
veta, saje han, att jag är en hedning. Men är det inte orimligt, invände jag,
att vi mäniskor inte kunna reda oss utan
en makt, som Åtminstone droppar in
osjälvishet i mäniskorna. Tror du på ett
liv utan mening, och kan du tro på en
mening utan att tro på en osjälvishetens
makt? Ja jag lever nog, jag också, på de
kristna värdena, mäste han erkänna.

Han kunde inte tänka sig att leva ett
kort jordlev utan någon mening.

Men ett hinder står kvar: Jesu Kristus.
Det är märkvärdigt, att kristendomen är
främlingen genom Jesus Kristus, och dock är
han själv det värsta hindret för kristen
domen. Han står där som ett cruz i vägen
för vår tro. Han står där med sitt kors för
vår tanke, vår känsla och vilja, och det
tar emot. Varför är Han ett hinder?

Av evangelierna framgår, att Han måste
blif en stötesten, t. ex. Matt. 11: 6. Apost
larna vittna om detsamma: Rom. 9: 32–33,
1 Kor. 1: 23, 1 Pejr. 2: 4. Det var meningen,
att Han skulle bli en stötesten eller en hörn
sten. Han var satt till fall och upprättelse.

I bland har det tyckts mig svårt och
oförklarligt, sade tal, att det skall vara
så svårt att få tag på hörnstenen och så
lätt att snubbla över stötestenen. Varför,
Herre, är du så iklädd traeor och grann
låt, som mäniskor hängt på dig, varför
är du så svårt att upptäcka?

Men säkert är, att den enda väg, på vil
ken vi kanna få en aning om Gud är ge
nom Jesus Kristus. Han måste alltid vara
medelpunkten i vår tro.

Det kom en gång en student till en gam
mal själasörjare och bad honom om bevis
för Guds existens. Han hade framställt
frågan förr utan att få tillfredsställande
svar, och nu kom han i övermodig visshet
om, att inte heller denna gång få det ut
tömmande svaret. Den gamle själasörjaren
märkte detta, och i stället för att komma
med direkt svar undrade han: hur har du
det då i ditt eget liv?

Den unge studenten fick andra bekym
mer än frågan om Guds existens, han fick
med God ejälv att göra och behövde inte
andra längre över vägen att komma i guds
kontakt.

Det finns två sätt att tankas Gud, sät
ter Nathan Söderblom. Det ena är att söka
Honon, det andra att undersöka Honom.
God döljer sig för dem, som undersöka Hon
om, men uppenbarar sig för dem, som
söka Honon.

Den som frågar efter Guds existens är
i själva verket i färd med att undersöka
Honon och får räkna med att God döljer
sig för honom. Men det väsentliga hindret
är alltid detsamma: hjärtats olust att bli
ställd i ljuset, att bli ertappat som en synd
are. Det är den trånga port, som vi alla
måste passera. Det är provet på allvaret i
vårt sökande.

just nu? Pågår väckelsen alltför?
Har den visat sig hålla vad den lo
vade?

— Det allmänna läget i Kina dter
verkar naturligtvis på svenska bapt
istmissionens fält i provinsen Shan
ting. Under det gångna året har
lugna förhållanden varit rördande i
de 7 härad, där vdr mission arbetar.
Omkring 3½ miljoner mäniskor
leva inom detta område. Vår mission
räknar nu 11 församlingar med över
4,000 medlemmar. Väckelsen har re
nat och stärkt församlingslivet. Den
pågår alltför, churu ej i samma om
fattning som förr. Även om vissa
arvsidor stundom ej saknats, så har
väckelsen tillfört församlingen ovär
derliga andliga välsignelser.

— Då så många icke läskunniga
genom väckelsen fördes in i försam
lingarna ha väl missionärerna haft
ett stort arbete att lära dessa läsa, så
att de kunnat läsa sin Bibel själva.
— I samband med väckelsen ha vi
känt ett stort behov av en bibelunder
visning, som leder de väckta och för
nyade djupare in i Guds ord. Bibel
studier och kurser ha därför anord
nats. Väckelsen har utan tvivel här
igenom lett i sundare andliga banor
och blivit en andlig tillgång istället
för att rinnu ut i sanden.

Refus.

antung-provinsen,
a anföranden av
K. A. Medén och
ntning till bibel
nings- och upp
dnämissionen.
trande skildrade
Rimell vad som
är kämpa många
de och inflytan
sionen är en av
gsfull sida. Ut
i landet och
ionärer och in
lärvid framträtt
h slutligen be
iter av kristen
brist på sund
tor skada. Mis
i Kina och äl
folk, och han
la oroaende för
löftesrik fram
genom prövnin
e Tabernaklets
förening. Väl
med ett kort
Svärd, vilket
t om den krist
spigft i världen.

DEN KRISTNA FRONTEN.

*Av. Margareta
Kina 17/5-37*

går mot stabilisering.

— Kina går mot stabilisering. Centralregeringen har gjort oerhörda framsteg. Flera av dess medlemmar jämte statsministern äro ju avgjorda kristna. Väckelsevindarna blåsa alltjämt på alla samfunds missionsfält, men det finns ännu stora områden, där evangelium inte förkunnats. I stort sett äro förhållandena ganska lugna i Kina, ehuru det japanska trycket åstadkommer en viss politisk spänning, vars återverkan på missionen förmärkes.

Det är den från Kina nyligen hemkomne missionären O. H. Rinell, som berättar detta för Svenska Morgonbladets medarbetare i en intervju inför välkomstfesten i Tabernaklet på onsdagskvällen.

— Andeutjutelsen har varit allmän i Kina, säger missionär Rinell, som ser mycket hoppfullt på läget för missionsarbetet. Väckelsen, som började i norr för åtta, nio år sedan, har fortsatt hela vägen söderut. Den har ej varit kännetecknande för näget särskilt samfunds missionsverksamhet, utan alla samfund ha varit delaktiga av de glädjande framgängarna.

Emellertid finns det ännu stora områden i Kina, där evangelium inte förkunnats,

— Finns det numera trakter i Kina, där man ännu inte hört talas om Kristus?

Missionär
O. H. Rinell.

I avakildhet från städerna, där Jesu namn aldrig blivit nämnd.

I det stora hela är läget för missionen för närvarande ganska lugnt. Man kan knappast tala om någon främlingsfientlig rörelse, riktad mot missionärerna.

Missionär Rinells intryck i detta avseende överensstämmer med andra nyligen hemkomna missionärers — lugnet synes i stort sett återställt, och områden, som under senare tid ansetts otillgängliga för mission på grund av den politiska oron, betraktas åter som lämpliga platser för evangelisationsarbetet. A andra sidan har det ju betonats, att respekten för främlingar minskats, att missionärerna altså knappast längre i sin egenskap av utlänningar ha den särkra garantien för att ostördas i sitt verk.

Den politiska spänningen i landet gör sig märkbar även i missionen. Den japanska penetrationen påver-

ochbörda framsteg. Den har många avgjort kristna, medlemmar. Statsministern, som tillika är överbefälshavare över armén, är sälunda kristen och med honom flera stycken av de övriga. En mycket stor procent av de styrande i Kina är verkligt kristen.

Som av det ovan sagda framgår, är missionär Rinell fyllt av samma hoppfullhet och entusiasm beträffande missionsarbetet i Kina, som från så många håll och så ofta uttalas i våra dagar.

Välkomstmöte för missionär och fru Rinell.

Av. M. 17/5/37

I Tabernaklet, Stockholm, hölls i onsdags afton välkomstmöte för Baptistsamfundets från Kina nyligen hemkomna missionärer makarna O. H. och Hellen Rinell. Mötet leddes av pastor John Alfr. Swedberg och öppnades med avsjungande av en vers av psalmen: »Din spira, Jesus, sträckes ut». Efter bön och bibelläsning hälsades de långväga resenärerna välkomna till församlingen av mötesledaren, vilken också i egenskap av ordförande i missionsstyrelsen hälsade dem välkomna å Baptistsamfundets vägnar. Missionsföreståndare Hj. Danielson berättade några drag i Kinamissionens historia och gav några data och siffror från de svenska baptisternas missionsarbete i Shantung-provinsen.

Därpå följde korta anföranden av missionssekreterarna K. A. Modén och C. G. Lundin i anslutning till bibelord, som utgöra manings- och uppmuntringord för hednamisationen.

I ett längre anförande skildrade därefter missionär Rinell vad som f. n. rör sig i Kina. Där kämpa många olika makter om värde och inflytande. Den kristna missionen är en av dessa och en verkningsfull sådan. Utörfört berättade han om de senare årens väckelserörelser i landet och om de personer, missionärer och infödda ledare, som därvid framträtt som märkesmän. Och slutligen berörde han några avarter av kristen mission, som genom brist på sundhet itron blivit till stor skada. Missionär Rinell är född i Kina och älskar Kina och dess folk, och han tror, att det trots alla oroande förhållanden går mot en löftesrik framtid, tuktat och renat genom prövningarna.

I mötet medverkade Tabernaklets körs och dess musikförening. Välkomsthögtiden avslöts med ett kort anförande av redaktör Svärd, vilket även uppbärts av visshet om den kristna missionens stora uppgift i världen.

Efter mötet följde en kvällsmöte i Elimkyrkan i Sandvikens församling. Pastor Erik Olson inledder mötet med bön och bibelläsning samt hälsade mötestalaren, Kinamissionär Oscar Rinell, som talade över ämnet »Väckelserörelser i dagens Kina». Tal berörde inledningsvis, att väckelsen började åren 1928–1929 och har i stort sett spritt sig från norr till söder. Underrättelserna ingick om stora väckel-

*Krisen i fjärnan öster om och
missionen i Kina*

161

var ämnat för ett omfattande föredrag av missionär Oscar Rinell i söndags kväll i baptistkyrkan i Avesta. Talaren gav först en exposé över det blodiga skådespelet i dagana Kina, varefter japanernas brutalta krigsföring även mot värnlösa och öppna städer noterades. Den nuvarande konflikten är endast ett led i Japans imperialistiska expansionstråvanden å det asiatiska fastlandet. Japan har helt valt det psykologiska ögonblicket. Vad som särskilt lockar är enorma naturtillgångar och avsättningsmöjligheter för japanska industriella produkter i Nordkina. Det pågående kriget kan bli upptakten till kampanjen om herraväldet i Stilla havet. Risken för internationella föryekningar ligger snubblende nära. Om Sovjet-Ryssland blandar sig med i leken, kan en allmän världskrig utbryta. Krigets direkta och indirekta inverkningar, på den kristna missionen i Kina, är ganska ödedsdigra. Till sist framhöll föredragshållaren att en ekonomisk isolering av Japan utgör ett fredligt och effektivt medel att avveckla detta anfallskrig, som hotar både Kinas nationella existens och världsfreden..

Missionär Rinell fortsätter sina intressanta Kinaföredrag i baptistkyrkan tisdag, onsdag och torsdag. I aften blir ämnet: »Kinas renässans». Och i sengen aften: »Kristendomen förr och nu i Mittens rike».

Gode bönder 17/5/37

Mötesmöte hölls i söndags i Elimkyrkan i Sandviken. Pastor Erik Olson inledder mötet med bön och bibelläsning samt hälsade mötestalaren, Kinamissionär Oscar Rinell, som talade över ämnet »Väckelserörelser i dagens Kina». Tal berörde inledningsvis, att väckelsen började åren 1928–1929 och har i stort sett spritt sig från norr till söder. Underrättelserna ingick om stora väckel-

ser i vitt skilda delar av det stora landet. Den nu pågående väckelsen torde vara den största i kinamissionens historia. Bland västerländska ledare nämnades tal om en luthersk missionär, fröken Marie Månsen från Norge såsom det förnamsta synliga redakceptet i väckelserörelsen. År 1929 fullt hos i sjörövares händer, då den Angara, som hon reste på utefter Kinas kust tillfängtogs. Hon var ensam utlämning bland ett hundratals kinesiska passagerare. Efter att ha svävt i allvarlig livsfara i 28 dagar befriades hon. Både före och efter denna obehagliga erfarenhet har hon lett stora väckelserörelser i norra och centrala Kina med den allra största framgång. Doktor Stanley Jones och Sherwood Eddy har lett stora mötesseminarier på olika folkrika centra. Den studerande ungdomen, som förut var mycket kritisk inställd till religionen över huvud taget, ha samlats på för dem särskilt anordnade religiösa möten och mäktigt berörts av det kristna budskapet.

Oxfordgruppens har påverkat en del missionärer och kinesiska missionsarbetare, men icke annu i nämnvärd grad den inhemska församlingen. En av grupperna där har ekonomiskt möjliggjort att en radioutdrängningstation kommit till stånd med kristligt program. Numera finns i Kina tre sådana kristliga radioutdrängningstationer. Ett i det kinesiska väckelserörelsen. De två är pastorer, läkare och författare med mängd rik erfarenhet inom det religiösa området. Några av dem har fått sin utbildning vid högakolor och två av dem har erhållit sina grader vid amerikanska universitet. Till sin teologiska akademiingång äro de alla konservativa. Deras predikan är framförallt bibelundervisande, till liturgi, etiologi och andemättad.

Väckelsen har i stort sett lett till många andliga banor. En inhemska, spontan och mera känslobetonad andlig rörelse har dock gjort sig skyldig till vissa överdrifter. Men i det stora hela har bestående resultat inregistrerats från den pågående, omfattande väckelsen. Den inhemska församlingen har vuxit i sin styrka och ytterligare slagkraft till följd av denna mäktige rörelse.

Den talrika publiken åtförde det givande missionsföredraget med stor uppmärksamhet. En god missionsinramning för arbetet i Kina företogs och mötet slöts med sång och bön.

KIA

KRISTNA FRONTEN.

L. Wagnleitner
Kina 17/5-37

går mot stabilisering.

— Kina går mot stabilisering. Centralregeringen har gjort oerhörd framsteg. Flera av dess medlemmar jämte statsministern äro ju avgjorda kristna. Väckelsevindarna blåsa alltjämt på alla samfunds missionsfält, men det finns ännu stora områden, där evangelium inte förkunnats. I stort sett äro förhållanden ganska lugna i Kina, ehuru det japanska trycket åstadkommer en viss politisk spänning, vars återverkan på missionen förmärkes.

Det är den från Kina nyligen hemkomne missionären O. H. Rinell, som berättar detta för Svenska Morgonbladets medarbetare i en intervju inför välkomstfesten i Tabernaklet på onsdagskvällen.

— Andeutgjutelsen har varit allmän i Kina, säger missionär Rinell, som ser mycket hoppfullt på läget för missionsarbetet. Väckelsen, som började i norr för åtta, nio år sedan, har fortsatt hela vägen söderut. Den har ej varit kännetecknande för något särskilt samfunds missionsverksamhet, utan alla samfund ha varit delaktiga av de glädjande framgångarna.

Emellertid finns det ännu stora områden i Kina, där evangelium inte förkunnats.

— Finns det numera trakter i Kina, där man ännu inte hört talas om Kristus?

— Knappast existera områden av större utsträckning, där man aldrig hört Jesu namn nämnas, ehuru kunskapen om kristendomen på sina håll är mycket bristfällig. Men naturligtvis finns det enskilda byar i avsaklighet från städerna, där Jesu namn aldrig blivit nämnt.

I det stora hela är läget för missionsföreningar för närvärande ganska lugnt. Man kan knappast tala om någon främlingsfientlig rörelse, riktad mot missionärerna.

Missionär Rinells intryck i detta avseende överenstämmer med andra nyligen hemkomna missionärers — lugnet synes i stort sett återställt, och områden, som under senare tid ansetts otillgängliga för mission på grund av den politiska oron, betraktas åter som lämpliga platser för evangelisationsarbetet. Å andra sidan har det ju betonats, att respekten för främlingar minskats, att missionärerna alltså knappast längre i sin egenskap av utlänningar ha den säkraste garantien för att ostördas få bedriva sitt verk.

Den politiska spänningen i landet gör sig märkbar även i missionen. Den japanska penetrationen påverkar mänskorna indirekt, och härav märkas spår i missionsarbetet. Kina går emellertid mot stabilisering med raska steg just nu. Den nationella centralregeringen har gjort

havare över armen, är salunda kristen och med honom flera stycken av de övriga. En mycket stor procent av de styrande i Kina är verkligt kristen.

Som av det ovan sagda framgår, är missionär Rinell fyllt av samma hoppfullhet och entusiasm beträffande missionsarbetet i Kina, som från så många håll och så ofta uttalas i våra dagar.

Välkomstmöte för missionär och fru Rinell.

B.M. 18/5/37

I Tabernaklet, Stockholm, hölls i onsdags afton välkomstmöte för Baptistsamfundets från Kina nyligen hemkomna missionärer makarna O. H. och Hellen Rinell. Mötet leddes av pastor John Alfr. Swedberg och öppnades med avsungande av en vers av psalmen: »Din spira, Jesus, sträckes ut. Efter bön och bibelläsning hälsades de långväga resenärerna välkomna till församlingen av mötesledaren, vilken också i egenskap av ordförande i missionsstyrelsen hälsade dem välkomna å Baptistsamfundets vägnar. Missionsföreståndare Hj. Danielsson berättade några drag i Kinamissionens historia och gav några data och siffror från de svenska baptisternas missionsarbete i Shantung-provinsen.

Därpå följde korta anföranden av missionssekreterarna K. A. Modén och C. G. Lundin i anslutning till bibelord, som utgöra manings- och uppmuntrungsord för hednamissionen.

I ett längre anförande skildrade därefter missionär Rinell vad som f. n. rör sig i Kina. Där kämpa många olika makter om värld och inflytande. Den kristna missionen är en av dessa och en verkningsfull sådan. Utöftigt berättade han om de senare årens väckelserörelser i landet och om de personer, missionärer och infödda ledare, som därvid framträtt som märkesmän. Och slutligen berörde han några avarter av kristen mission, som genom brist på sundhet i tron blivit till stor skada. Missionär Rinell är född i Kina och älskar Kina och dess folk, och han tror, att det trots alla oroaende förhållanden går mot en löfterik framtid, tuktat och renat genom prövningsgångarna.

I mötet medverkade Tabernaklets kör och dess musikförening. Välkomsthögtiden avslöts med ett kort anförande av redaktör Svärd, vilket även uppbörs av vishet om den kristna missionens stora uppgift i världen.

Ändrings kväll i baptistkyrkan i Arvika. Talaren gav först en exposé över det blodiga skädespelet i dagens Kina, varafter japanernas brutala krigsföring även mot värnlösa och öppna städer noterades. Den nuvarande konflikten är endast ett led i Japans imperialistiska expansionsträvanden å det asiatiska fastlandet. Japan har helt valt det psykologiska ögonblicket. Vad som särskilt lockar är engrå naturtillgångar och avsättningemöjligheter för japanska industriella produkter i Nordkina. Det pågående kriget kan bli upptakten till kampen om herraväldet i Stilla havet. Risken för internationella föryeciljningar ligger spubblande nära. Om Sovjet-Ryssland blandar sig med i leken, kar en allmän världsbrand. Krigets direkta och indirekta inverkningar på den kristna missionen i Kina är ganska ödedsdigra. Till sist framhöll föredragshållaren att en ekonomisk isolering av Japan utgör ett fredligt och effektivt medel att avveckla detta anfallskrig, som hotar både Kinas nationella existens och världsfreden.

Missionär Rinell fortsätter sina intressanta Kinaföredrag i baptistkyrkan tisdag, onsdag och torsdag. I afton blir ämnet: »Kinas renässans», och i morgon, efter: »Kristendomen förr och nu i Mittens rike».

Göteborgs Dagblad 18/5/37:
Missionärmöte hölls i onsdags i Elimkyrkan i Sandviken. Pastor Erik Olson inleddes mötet med bön och bibelläsning samt hälsade mötestalen, kinamissionär Oscar Rinell, som talade över ämnet »Väckelserörelser i dagens Kina». Tal berörde inledningsvis, att väckelsen började åren 1928–1929 och har i stort sett spritt sig från norr till söder. Underrättelser ha ingått om stora väckel-

ser i vitt skilda delar av det stora landet. Den nu pågående väckelsen torde vara den största i kinamissionens historia. Bland västerländska ledare nämnde tal. om en luthersk missionär, fröken Marie Månsen från Norge såsom det förnämsta synliga redskapet i väckelsearbetet. År 1929 föll hon i sjörövares händer, då den ångare, som hon reste på utefter Kinas kust tillfångatogs. Hon var ensam utlämning bland ett hundratals kinesiska passagerare. Efter att ha svävat i allvarlig livsfara i 23 dagar befriades hon. Både före och efter denna obehagliga erfarenhet har hon lett stora väckelsesampanjer i norra och centrala Kina med den allra största framgång. Doktor Stanley Jones och Sherwood Eddy ha lett stora mötescerier på olika folkruka centra. Den studerande ungdomen, som förut var mycket kritisk inställd till religionen över huvud taget, ha samlats på för dem särskilt anordnade religiösa möten och mäktigt berört av det kristna budskapet.

Oxfordgruppörelsen har påverkat en del missionärer och kinesiska missionsarbetare, men icke ännu i nämnvärd grad den inhemska församlingen. En av grupperna där har ekonomiskt möjlighet att en radiotändningstation kommit till stånd med kristligt program. Numera finns i Kina tre sådana kristliga radiotändningstationer. Ett av dem är kinesiska väckelseledare kända över hela landet. De är pastorer, lärare och författare med mängdig erfarenhet inom det religiösa området. Några av dem har fått sin utbildning vid högskolor och två av dem har erhört sina grader vid amerikanska universitet. Till sin teologiska åskådning hörde alla konservativa. Deras predikan är framförallt bibelundervisande, välgärda, etisk och andemättad.

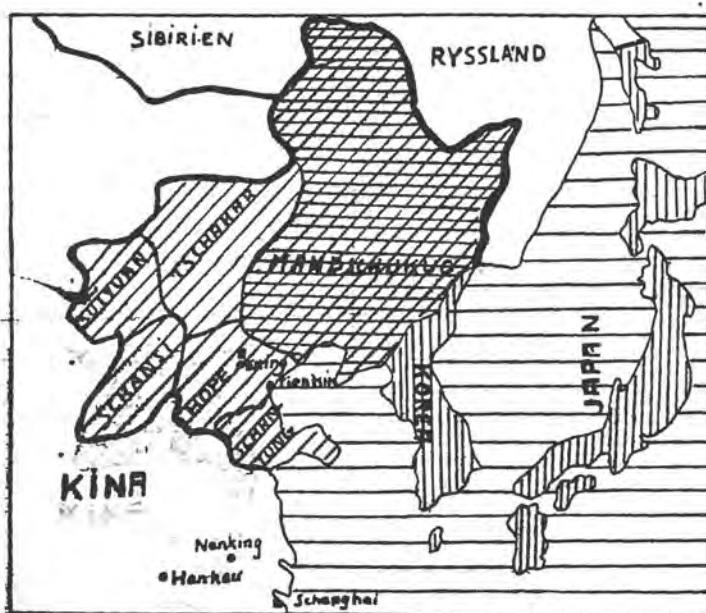
Väckelsen har i stort sett lett till sundade andliga banor. En inhemska, spontan och mera känslobetonad andlig rörelse har dock gjort sig skyldig till vissa överdrifter. Men i det stora hela har bestående resultat inregisterarats från den pågående, omfattande väckelsen. Den inhemska församlingen har vuxit i sin styrka och ytter slagkraft till följd av denna mäktiga rörelse.

Den talrika publiken åhörde det givande missionsfördraget med stor uppmärksamhet. En god missionsförsamling för arbetet i Kina företogs och mötet slöts med sång och bön.

Den kinesisk-japanska konflikten.

V.R.

13/8/37

Det japanska intresseområdet i Kina.

Tidningspressen har under en månads tid med stora rubriker tillkännagivit det kinesisk-japanska krigets olika aspekter. Som utländska och svenska missionssällskap bedriva mission i Nordkina har missionsfolket med spänning följt med utvecklingen i Fjärren Östern.

Bakgrundens-

Efter en längre tids irriterad spänning i norra Kina sammankrävde kinesiska och japanska trupper kl. 10 natten till den 8 juli vid Wanping, bättre känt bland utlämningar som Lukouchiao (Marco Polo Bridge), strax sydväst om Peiping. Här kunnas vi icke närmare ingå på varken Japans eller Kinas förklaringar rörande de orsaker, som ledde till konflikten, eller på de japanska krav, som icke står i rimligt förhållande till intermezzots allvar. Att stridigheterna började på den omtalade platsen är i hög grad signifikativ, ty Wanping är oerhört betydelsefull ur synpunkt av järnvägskommunikationerna mellan Peiping och området söder därom. Fengtai är ett viktigt järnvägscentrum å Tientsin-Peipingbanan, Peiping-Suiyuan banan och en kort linje mellan Peiping och Wanping & Peiping-Hankowbanan. Denja järnvägsknut ockuperades av japanerna efter skärmytslingar med kinesiska trupper den 18 sept. i fjol. Peiping var alltför förenat med Centralkina genom Peiping-Hankowbanan. När Wanping ockuperades av japanerna, blev Peipings förbindelser med Centralkina fullständigt avskurna. Med Wanpings ockupering följa snart även Peipings och annarsliga strategiska

geringen i Nanking. Syftet med det nuvarande kriget synes vara att realisera den skrinlagda planen att göra dessa Nordkinas provinser till ett nytt »Mandschukuo», d. v. s. en japansk koloni. Den kinesiska regeringen har hela tiden i fredens intresse gjort stora eftergifter, men en dylik kränkning av Kinas territoriella och administrativa integritet och suveränitetsrättigheter anger sig varken regeringen eller det fredliga kinesiska folket kunna gå med på. Om det lokala intermezzot ikke häver sig begränsas, ligger det i sakens natur att ett krig mellan de båda nationerna kommer att utbredda sig långt utöver provinsen Hopeis gränser. Skulle kineserna i ejälvförvar begagna sina nationella och provinsiella arméer, är det svårt att tro att japaniska marin- och arméstyrkor kommer att begränsa sina operationer till en enda provins i Nordkina. Kust- och flodstäderna kommer att inväcklas med silt vad detta mestre innebär med häpsyn till rubbning av handel och sjöfart och en allmän osäkerhet för kinesers och utlänningars liv och egen- dom.

Shantung och krisen.

Shantung-provinsen skulle vid en sådan konflikt utvidgning intaga ett strategiskt läge. Om Japans närmaste mål är det ovan skildrade, kommer örikets militärtärskor troligen att följa tvenne anfallslinjer: den norra fronten i Hopei skulle kämpa mot söder och den södra fronten med syd-östra Shantung som han skulle strida i riktning mot norr. Stora japanska truppavdelningar skulle fal-

INDUK.
uren.

gt av änglarna
buren
oninger sköna och
där
fordlivets strid du
nu vilar
hos Frälsaren kär.

ade maka,
poffrande mor

ia Gibson

ember 1862, bar i
len eviga vilan.
13 aug. 1937.
GIBSON.

Torborg o. Ruben.
Harald o. Ruth.
Leonard o. Hilma.
gbok N:o 270.

ingens mediemän
är samt släkta
följa den avlidna
nas i Salemskyr-
21 aug. kl. 3 em.
er rum & Gama
4.30 em.
på detta sätt.

Intört genom
Stockholms Läkarförening.

Dr. Knut Hanner.

Allm. praktik, kirurg.
Humlegårdsgat. 13, 3 tr., hiss. Mot-
tag.-tid fr. kl. 2 eller efter tele-
anm. 62 39 02. Sjukbesök.

TANDLÄKARE

Infört genom
Svenska Tandläkares
Klinikförbund

Tandläkare TIMANDERS PRIVATKLINIK

(t. d. Tandl. Emil Lindblads
Privatkllinik)
HANTVERKAREGATAN 73
Vard. 8 f. m.—8 a. m. Tel. 50 00 37
Lörd. 8 f. m.—4 e. m. 50 37 38
Kostnadsfri rådfrågning.

Tandläkare
S. BRETZ
Västerlånggatan 64. Tel. 20 21 53.
Mottagning 10—2, 4—7.

Tegnérsgatan
TANDKLINIK
Tegnérsgatan 16. Tel. 32 42 42.
Naturgrana lösländer (fr. 35 kr. pr gom)
Smärtfri tandutt. plomb. Mott. 10-1 o. 5-8.
Sönd. 11-1. Kostn.-fri rådför. End. leg. tandl.

... sedan. Verul... japanerna mycket förturtagit, kommit hem tillbäck. När betydelsen av Wanping tillförlit fatta, är det lätt att gissa sig till vem som började striden. Även med den mest liberala tolkningen av existerande fördrag kan man fråga sig med vad rätt japanska trupper provoqua fram konflikter längt ifrån siga reguljära garnisonsstationer. Med vilken rätt kräva japanerna myndigheter att kinesiska trupper förflytta sig i kinesisk jord under japanska order? Inför världsopinionens domstol måste det moraliska ansvaret för kriget vila på dem japanerna ärmen.

Vem sköt först?

Vem som sköt först? Skottet eller skotten i närheten av Peiping har nu mestadels akademiskt intresset. Vad som föranlednat den stora ångslan i Yttersta Ostern och i Europa och Amerika är vem som vill sekratiskt diskutera och var. Erfarenheten i Norra Kina har visat att det är mycket lättare att starta än sluta ett lokalt intermezzo. Den väg av krigspolyas som likt en speld sväper fram bland de båda folken, och de stora truppsammansättningarna och förberedelser i övrigt för krig, tydlig på en väpnad konflikt av stora mått. När det gäller överhängande olyckor, liro de fredssökande kineserna världens championer att i elfte timmen kunna finna en undanflykt från den förestående katastrofen. Det är att hoppas att Englands och Amerikas allvarliga föreställningar i Tokio icke kommer att vara utan effekt. Men även det liberala och kristliga elementet i Japan och Kinas lyckas övervinna svårigheterna på fredens väg. Det skulle dock vara en därskap att munda för möjligheten av att styrre lejlig i Ostasien.

Det historiska perspektivet.

Här gäller det att även ihågkomma det historiska perspektivet. Det japanska imperiet har de senare åren nämligen gjort sin kontinentala penetration. Korea annekterades 1910. Mandschuriet, ett område lika stort som Tyskland, Frankrike och England tillsammans, erövrades 1931 och Jehol 1933. En demilitariserad zon innanför Stora muren upprättades 1933. Kinesernas yttre motstånd omintetgjorda förtrycket att avakilja Nordkinas fem provinser — Hopei, Chahar, Suiyuan, Shantung och Shansi — från Centralre-

ike nägra län. ... kontingenter väl förfäste i söder. Som Kina icke äger en modern krigsfлот av någon betydelse kunde ett dylikt försök göras inom en relativt kort tid. Att ovapnstående icke utgöra några fantastiska planer framgår av gängna tiders erfarenheter. Under världskriget erövrade Japan tykarnas koloni Tsingtao, men tvangs genom Washingtonkonferensen 1922 att återlämna den till Kina. Under nationalisternas fenomenala militära framgångar våren 1927 landstes japanska trupper i Tsingtao och sändes sedan åt Kiaotsibanen ända in i det inre av Shantung till provinsbuvudstaden Tsinan, där en alvarlig konflikt först uppstod med de kinesiska trupperna. Sedan oroligheterna lagt sig, drogo de japanska trupperna sig tillbaka. Inom provinsen särskilt i Tsingtao, bo och bygga ett stort antal japaner och deras finansiella intressen är stora. Enligt telegram har Shantungs guvernör, general Han Fu-chu, erhållit instruktioner från Centralregeringen att «till varje pris» försvara provinsen mot utländsk inkräkning. Försvarsåtgärder ha vidtagits i närheten av Tsinan både utefter Tiansin-Pukow och Kiaotsi järnvägslinjer. Den senare förbindar Tsinan med Tsingtao. Hamnstadens borgmästare, amiral Shen Hung-lie, har meddelat de japanska myndigheterna att han med alla medel, även väld, kommer att motstå sig alla japanska landstigningsförsök i Tsingtao. Att den japanska civila befolkningen i provinsen uppmanas att lämna platsen tyder ju på lägets allvar.

Denna allmänna och geografiska orientering av dagsläget i norra Kina bör ha ett intresse från missionssynpunkt. Innan detta område har den kristna missionen gjort en vacker insats i detta fredliga men av japaner förtryckta kinesiska folks lyftning och frälsening. Missionsinstitutioner i Tientsin har varit utsatta för bombardemang. Man har anledning befara att i och med krigets eventuella utbreddning missionsverksamheten å andra platser i Nordkina kommer att allvarligt hotas. Enligt de senaste underrättelserna från Svenska Baptistsmissionens filial i sydöstra Shantung råder alltför lugn därstädes. Som tvenne huvudstationer, Kiaochien och Kaomi, ligger å Kiaotsibanen blott ett par timmars tågresor från Tsingtao, och en tredje, Chuchang, är endast 80 kilometer från samma

järnväg, kunne de bli utsatta för allvarliga risker i händelse krigsoperationer förekomma i provinsen Shantung.

Vår missio och dagsläget i Kina.

I dessa kritiska tider må Fjärran Östern och den kristna missionen bringas i varm åtanke. Missionssekretarie K. A. Modéns beaktavärda vädjan att förse missionärerna med medel, så att de, om fara uppstår, må begiva sig till mindre riskfyllda platser, kommer säkerligen icke åtförklinga ohörd. Så må våra gävor åtföljas med bönen, att Gud i sin stora nåd må bevara missionärerna, de infödda medarbetarna och kristna i denna hårdt tid i Kina — och om möjligt avvärja striden. Fil. kand. Karl-Gustaf Hildebrand berättar om ett gripande ögonblick vid den allmänkyrkliga världskonferensen i Oxford under en morgonandakt, då den kinesiske studentledaren doktor Koo under stark rörelse bad för överhet och undersåtar i Japan och Kina. Må vi följa det goda exemplet.

Ävgorandet i Ostasien gäller just nu fred — eller ruin. Om konflikten utbreder sig, medför den ruin både för Kina och Japan. Ingen kan säga huru många andra nationer skulle indragas i ruin med Kina och Japan i ett eventuellt ödesdjärt krig. U. S. A:s utrikesminister Hull säger i sin kommuniké till Tokio, att en väpnad konflikt mellan Kina och Japan skulle bli ett dräplag förfredens sak och världens framåtskridande. Den nuvarande affären i Nordkina får icke löpa sitt lopp lika ansvarslöst som den började. Den är icke blott en Kina-Japan affär, ty i dag har hela världen andel i världsfreden.

Rudex.

Den kin

Rudex: *Sv. Magasinet Uppsl. A 198/37*

V.R.

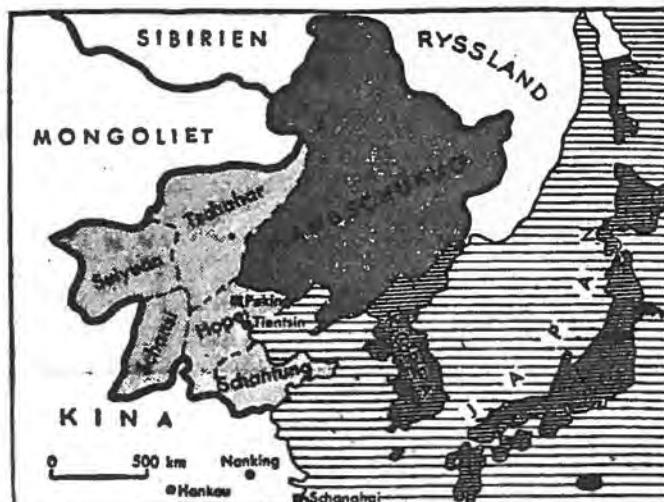
Japanska kriget med Kina början till slutet för japanska stormakten?

Japans militära prestige har avtagit.

Järnmalmsfyndigheterna i Hopei locka japanerna.

Världens uppmärksamhet har ånyo riktats på fjärren Östern. Den politiska spänningen mellan Japan och Kina har urladdat sig i ett ödesdigert krig. Febril förberedelser företas för en kraftmätning av stora mått. Det utgöra ett led i Japans kontinentala politik.

Karta över japanska intresseområdet i Östasien.

Japan har att tacka Kina för sin och upplysning systematiskt förmedlats till Japan. Denna kulturrella korsbefruktning modifierades först efter senare delen av det nit-

(Forts. s. sid. 5.)

Tidningspressen har under tid med stora rubriker tillkännagivit kinesisk-japanska krigets olika utläggningar och svenska medier har utlämnat med spänning följande utveckling i Fjärren Östern.

Bakgrundsen.

Efter en längre tids irriterad spänning i norra Kina sammankrävde kinesiska och japanska trupper kl. 10 natten till den 8. juli vid Wanping, bättre känt bland utlämningar som Lukouchiao (Marco Polo Bridge), skräck sydväst om Peiping. Här kunde vi, icke närmare ingå på varken Japans eller Kinas förklaringar rörande de orsaker, som ledde till konflikten, eller på de japanska kriget, som icke står i närmast förhållande till intermezzots allvar. Att stridigheterna började på den omtalade platsen är i hög grad signifikativt för Wanping är oerhört betydelsefullt ur synpunkt av järnvägskommunikationerna mellan Peiping och området söder därom. Fengtai är ett viktigt järnvägscentrum å Tientsin-Peipingbanan, Peiping-Suiyuan banan och en kort linje mellan Peiping och Wanping-å Peiping-Hankowbanan. Denna järnvägsknut ockuperades av japanerna efter skärmytslingar med kinesiska trupper den 18 sept. i samband med att Peiping var alltför förenat med Centralkina genom Paiping-Hankowbanan. När Wanping ockuperades av japanerna, blev Peipings förbindelser med Centralkina fullständigt avskurna. Med Wanplings ockupering földe snart även

Peipings systerstad Wukien i vargen regeringen eller det fredliga kinesiska folket kunde gå med på. Om det lokala intermezzot icke låter sig begränsas, ligger det i sakens natur att ett krig mellan de båda nationerna kommer att utbreda sig långt utöver provinsen Hopeis gränser. Skulle kineserna i självförsvar begagna sina nationella och provinsiella arméer, är det svårt att tro att japanska marin- och arméstyrkor kommer att begränsas sina operationer till en enda provins i Nordkina. Kust- och flödstrider kommer att invecklas med allt vad detta mest innebär med häpnadsfull rubbning av handel och sjöfart och en allmän osäkerhet för kinesers och utlämningars liv och egendom.

Shantung och krisen.

Shantung-provinsen skulle vid en sådan konflikt utvidgas intaga ett strategiskt läge. Om Japans närmaste mål är det ovan skildrade, kommer örikets militärtstryrkor troligen att följa tvåne anfallslinjer: den norra fronten i Hopei skulle kämpa mot söder och den södra fronten med syd-östra Shantung, som här skulle strida i riktning mot norr. Stora japaniska truppavdelningar skickas fel-

Japanska kriget med Kina . . .

— Fortsättning från 1:a sidan. —

tände seklet med Japans snabba västernisering och fenomenala avancering som världsmakt. Japan har blivit en lättare i västerländsk civilisation för Kina i stället för en lärljunge av den kinesiska kulturen. Japan har gjort sig till företräkare av d. s. k. »Pan-Asianism». Syftemålet skulle enligt upphovsmännen vara rasiell solidaritet, politisk självständighet och ekonomiskt samarbete bland asiatiska nationer. Pan-asiatisk säkerhet hänger Japan på att förvandla till pan-asiatisk hegemoni, i vilken det äger herravälde med självtagna plikter att upprätta och befästa freden i Asien och blanda sig brödernationernas angelägenheter. Kina ansågs framför allt som ett lovande fält för Japans kulturella penetration, politiska expansion och ekonomiska exploatering. Nya områden för sitt befolkningsöverskott, råmaterial tillgångar och nya marknader för industriprodukter har varit grundmotivet till Japans kontinentala politik.

Det gällde först att få permanent fotfäste å det asiatiska fastlandet. Korea måste avlägsnas från Kinas politiska herravälde. Detta fullbordades genom anektering 1910. Omedelbart efter världskrigets utbrott förklarade Japan krig mot Tyskland och erövrade alla tyska koncessioner i provinsen Shantung. I januari 1915 avlämnade Japan de beryktade s. k. 21 fordringarna, vilka, om accepterade i sin helhet, ville gjort Kina till en vasallstat under det japanska öriket och om-

integjort likställiga möjligheter för främmande makter i Kina. Omställningarna för dessa krav mångas i erinran. Normala vänsliga förhållanden rådde mellan dessa nationerna. Det gyllene tillfället måste likväl gripas. De flesta stormakter, som kunde vara intresserade av händelserna i fjärran & tiden, voro helt upptagna i det stora kriget i mänsklighetens annale. President Yuan Shi-kai lyckade modifiera kraven något och Washington-konferensen 1922 tvang Japan att överlämna den d. s. t. tyska kolonien Tsingtao till Kina.

Japan hade sålunda gjort en fejaktig kalkyl: Kinas politiska och territoriella integritet kunde intillintet göras genom ett enda drägs slag. Örikets imperialistiska expansion i Asien måste ske i olika etaper. Åren gå och kaotiska förhållanden skapa ett svaghetsstillsättande Kina. Missnöjet bland de breda folklagen i Japan sjäder. Den japanska militären griper det gamla beprövade medlet: utrikespolitiska äventyr. Depressionen i Västern bidrog att göra tidpunkten lämplig, varför minan sprang i luften & Sydmandschuriska järnvägslinjen natten mellan den 18 och den 19 sept. 1931. Omedelbart ockuperade japanska militärstrupper Mukden och senare andra städer i Mandschuriet.

Kina hoppades på ett fredligt biläggande av konflikten. Den kinesiska armén på ca 200,000 man drog sig tillbaka från Mandschuriet utan motstånd. En väldjan till Nationernas Förbund om en opartisk utredning gjordes. Lytton-kommisionen fördömde Japans imperialistiska politik men förmådde icke effektivt förhindra den. Japan erkände »Mandschukuo» den 15 sept. 1932, innan Lytton-kommisionen hunnit presentera sin rapport till N. F. Detta »kejsardöme» är reriter en japansk koloni.

De japanska invasionsvägarna.

Genom Mandschuriet såsom den norra porten fullföljer Japan sin invasion söderut till andra delar av Kina. En författare säger tråffande: »I förgår var Korea Japans »livlinne» (life line), i går var det Mandschuriet, i dag är det Nordkina, i morgon kan det bli Centralkina och i övermorgon vad som återstår av det kinesiska området. Sedan följe erövringen av provinsen Jehol 1933. Härifrån sträckte japanerna sina tentaklar in över hela Manchuriet. Framträngandet innanför Stora muran fortsatte. I avsikt att förhindra japansk ockupation av Peiping och Tientsin slöts det s. k. Tangku-fördraget, varigenom en demilitariserad zone upprättades i 22 häder eller distrikt i östra Hopei. Avslutandet av denna överenskommelse den 31 maj 1933 utgjorde första steget i upphandlet av Kinas administrativa integrering i norra delen av det egentliga Kina

och blev upphovet till en rad påföljande svårigheter.

Under sommaren 1935 präglades låget i Norra Kina Ånyo av hög spänning. Drastiska japanska krav ställdes då på lokala myndigheter i Peiping och Tientsin och följdেn blev d. s. Ho-Umetsu-avtalet. Resultatet härav blev en del politiska och militära förändringar i Hopei. General Hayao Tada, överbefälhavaren för den japanska garnisonen i Nordkina, väckte strax därefter sensation genom utgivandet av en skrift, vari han öppet pläderade för norra Kinas fysiska skilsmässa från centralregeringen i Nanking. Skriften sätter sig givit inspiration åt missnöja element i Nordkina att upprätta en spontan självständighetsrörelse. Faktum är dock att Kenji Doihara, chefen för Kwantungarméns speciella tjänstesdepartement, var medelst intrigspel ansvarig för dess organisation och finansiering. Doihara hade tidigare spelat en framstående roll i liknande spontana självständighetsrörelser i »Mandschukuo» och har sedan varit känd som »Lawrence av Mandschuriet». Han torde i själva verket ha uttänkt planen om upprättandet av en oavhängig regim i Nordkina, omfattande de fem provinserna Hopei, Chahar, Suiyuan, Shanxi och Shantung.

Femtedelen av Kina under Japan.

Ungefär en femtedel av Kinas landområde hade nu lagts under japansk Herravälde. Som det i stort sett är ett gleset befolkat område kunde man antaga att den japanska emigrationen skulle ha framgång. Hittills har detta ej skett av klimatiska skäl. Japan har förresten i sitt eget lands nordliga delar fullt jämförliga kolonisationsområden. Det Mandschuriska Eventyrret har visat sig vara en ekonomisk besvikelse. En vinstgivande affär kan det ej vara förän om många år, om enså. Japanska affärsmän synas allt mera böja sig tro att hela Eventyrret blott skapar deras kejsardöme-övärkommers, politiskt besvär, och rika tillfällen att i det oändliga hälla pengar in i en avloppstrumma. Den japanska armén har förlorat politisk prestige. Vad tjänar det till för nationen att ha en effektiv stridskraft, om den brukar sin makt att befrämja felaktiga politiska syften. Många civila japaner har börjat framställa denna fråga. Det svåra mysteriet i Tokio den 26 febr. 1936, då 3,000 soldater under ledning av yngre officerare besatte regeringsbyggnaderna och dödade en hel del medlemmar av regeringen, bidrog att underminera populärt förtroende för armén. Några av dessa officerare skickades till fastlandet för att sona sitt brott. Undra på att den militära disciplinen i periferien är svår att upprätthålla under dylika förhållanden? Onkeligen har den ekonomiska oron integrerat på sistone i det krigsrika riket. Stora finansiella företag började uppdecka att den sabelskramlande politiken, som armén följde, skapade en vitt utbredd anti-japansk folkstämmning i utlandet och förstörde förutsättningarna för realiseringen av drömmen om ett

produkt. De motsatte sig tendensen till ökad statskontroll efter fasistska linjer. Den socialistiska arbetarklassen i fabrikstäderna böjde allt starkare kravet på social rättvisa i hemlandet. Allt detta jämte väldsamma pristegningar hade skapat en alvarlig kris.

Tiden var mogen för den japanska armén att än en gång avleda upp märksamheten från den nationella krisen till sin kontinentala politik. Vad som skulle ytterligare göras för dess förverkligande måste göras smart, ty ett uppkutande skulle endast bli mer fördelaktigt för Kina. Detta landets stabilisering under statschefen Chiang Kai-sheks mälemedvetna ledning, det växande nationalistiska uppvaknandet bland kineserna, parat med ett stegrat motstånd mot Japans erövringspolitik, kan ej annat än väcka reflexioner hos tankande japaner. Det är endast på den allra senaste tiden, som Japan synes börjat fatta, att Kina har utvecklats till en modern stat, och det hänger på att skapa en modern armé. Det förakt för kinesisk oenighet, som flera är ansetts motivera en aggressiv japansk politik i östasien har, sedan överbefälhavaren Chiang triumferande återkomst från fangen skapen i Sian förinden jul, undanträngts i de japanska ledarnas tanke genom en växande uppfattning av der makt, som centralregeringen kan presentera. Kinas återuppbrygande har gått framåt med stormsteg, trots ihre svårigheter och ett komplicerat internationellt läge. Dr Hu Shih, Kinas eldske filosof, sade vid Institute of Pacific Relations Årskonferens i Yosemite att rekonstruktionen i alla dess olika faser väsentligen försiggått medels kinesisk personal och kinesiska medel, men givetvis hade hjälpt kommittéer. »Från U. S. A., sade han, »i vi utbildningen av vår kinesisk personal; från N. F. sakkunskaper tekniska råd; från Storbritannien betydande del pengar; och från Japan — allt motstånd.» Kina behövde ti för att kunna förväradera nationella program för socialt reformbete och nationell frigörelse. Japan synes tro att ett starkt och eust Kina står emellan sig och hegemonien Asien.

Så kom intermezzot den 8 juli Wangping mellan japanska och kinesiska trupper. Missförståendet kunde lätt ha klarats upp på diplomatisk väg. Telegram från Öster om att Japan önskar nu med vapenmakt att göra det nordkinesiska problemkomplexet. Den kinesiska regeringen har alltid varit beredd på eftergifter, med det finns en gråta varför den känner sig kunna gö. Det fredliga kinesiska folket är förvissat att deras sak är rättfärdig. Dessa jord har inkräktats, dess nationella existens är hotad, dess landsmän förtryckas. Kineserna ska fred och kämpa endast om det är enda utvägen att förhindra nationell förintelse. Historiens dom över ett krig måste drabbas Japan.

Japans närmaste mål

Fr Japans närmaste mål i det gällande kriget att kapta åt sig de omvälvda Nordkinas provinser.

finns tungt vägande skil som tala här för. Ghahar och Suiyuan kunnat tåka som basis för vidare japansk expansion i Centralasien och Övre Mongoliet. De andra tre provinserna Shansi, Hopei och Shantung ha enorma naturtilliggångar och avsättningsmöjligheter. Japan behöver större järnmalstillsättningar, vilka liggia tillräckligt nära förädlingssverken, för att fullfölja sin gigantiska rustningsplan i händelse av krig. Fyndigheterna i Mandschuriet tylla ej Japans behov. Järnmalmafynigheterna i Lun-yeng och Shihchia-chwang i Hopei anses bland de bästa i Östern. Att Kinas järnmal är otillräcklig för den kinesiska nationens egna behov hör ju inte dit! Den påtanika Shihchia-chwang-Tsang-chow-järnvägen genom Sydhopels fruktbara trakter skulle inte endast göra brytningen lätt på dessa platsers gruvor, utan även tappa Shansis mineralresurser. Japan önskar få kontroll över Nordkinas kolfyndigheter, ty imperiets egna kro ytterst begränsade och Mandschuriets av sekunda kvalitet. Shansi är klint som Kinas kolprovins och ungefär halva Kinas kolfyndigheter liggia i Nordkina. Förfusters härv skulle givetvis vara mycket känslig för den framtidige kinesiska industrien. Bomullsodlingen har ej lyckats i Mandschuriet. Japan vill bli oberoende av importen av amerikansk och indisk bomull. Jordmånen i Hopei och Shantung är synnerligen gynnsam för bomullsodlingen. >Japan själv är i stort behov av bomull, såväl den kortstapliga från Hopei (för bomullskrut och dyliga travliga saker) som den långstapliga (textiller) från Shantung, säger professor Erik Nyström. Enkr Suiyuan och Ghahar betraktas som ylleproducerande områden, vilj Japan gärna komma i besittning av ylleprodukterna där. Varum Japan eller Mandschuriets producera ylle. Japans import kommer huvudsakligen från Australien. Japan står i dag i andra rummet näst efter England såsom avsnurare för råolie och i femte å exporternas lista. Japan måste kriget importera salt. Det är ej endast en daglig nödvändighetsartikel men används även för många industrier och används som beständsdelar i giftmedel och explosivor. Japanerna kasta därifrån mangiansfulla blickar på Changtu-saltfältet i Hopei. Japan har redan stora intekningar i Nordkinas mineraltilliggångar och industriella företag. Startandet av flygtrafiken mellan Nordkina och Mandschuriets den 19 nov i tjock-betecknade år framgång för Japans kontroll över kommunikationssystemet i Norra Kina. Kineserna ha intet emot ett s. k. sind-japansk ekonomiskt samarbete i och för sig, men de tillåts icke för närvärande av ett sådant förslag. Ekonomiska och politiska förbindelser är oskiljaktiga. Den politiska uppgörelsen måste först ordnas innan samarbetet kan stabiliseras.

Kinskriget och Sovjet.

Det är omöjligt att förutse vilken utveckling ett japansk-kinesiskt krig får på Sovjet. Japan har funnit tiden inne att gå till Kina, medan Stalins upprensning inom militärbeväpningen pågår som biest. Ryssland kommer säkerligen att följa med Japans strävan att minimera sin maktställning i Östasien. Kinesia Kina tvängas att alliera sig med Ryssland kommer >Mandschukuo< bildigt talat att klämmas med en stor hand. Stalin intager en avväktande stilning. Sovjetis inblandning i kriget i Östern kan ge upphov till en världskrig.

Japans hegemoni i Kina är betingelsen för dess hegemoni i Asien — förspellet till världshegemonin, som är det japanska militärpartiets dröm. Ar kriget i Fjärren Östern upptaket till kampen om Stilla Oceanen? Världshistoriens brännpunkt synes redan vara förflyttad till denna vadöbana.

Om Japans imperialistiska expansion i det asiatiska fastlandet inte klar sig begränsas, så vi inför avgörande händelser av världshistoriska mätt.

R u d e x .

Japans plan expansion i väldiga mått

Norrköping Tidningar 9/9/37
Svensk kinakännare och
missionär om Österns
storpolitik.

MISSION I FARA.

— Japans krig med Kina just nu är utan tvivel endast ett led i Japans stora internationella politik, i dess imperialistiska expansionssträvanden på Asiens fastland, uttalar bl. a. Kinakännaren missionär Oscar Rinell vid ett tillfälligt besök i Norrköping vid en intervju med Norrköpinga Tidningars medarbetare. Missionär Rinell är själv född i Kina och har bott där större delen av sitt liv med undantag för några år han vistats i Sverige för studier och rekreation från missionsarbetet där ute, och han är alltid mycket väl insatt i de kinesiska förhållanden som nu på en gång blivit så högaktuella.

Japaneerna började ju först med att år 1910 annexera Korea, tog Mandjuriet år 1931 — ett område som är lika stort som Tyskland, Frankrike och England tillsammans — och år 1933 lade man så under sig provinsen Jehol, som gränsar till Mandjuriet. Samma år trängde man fram inom den kinesiska muren och kom fram till Egentliga Kina. Det upprättades en demilitariserad zon innanför stora muren, men med dessa platser har Japan fått en bas för sitt arbete längre söderut i landet.

1935 års japanska planer full-

Under de senaste åren har det från Japans sida bedrivits en oerhörd smuggling över gränsen, vilken inverkat dels på den kinesiska affärsvärlden, och dels på den kinesiska statkassan. År 1935 talade de japanska generalerna öppet om att Nord-Kinas fem provinser borde göras obhörande av centralregeringen. Men man fullföljde inte då sina planer av vissa orsaker. Nu har emellertid

(Forts. s-tafta sid.)

Moskau

Japans plan . . .

(Forts. fr. trente sid.)

spänningen fått sin utlösning, och intermezzot i våras blev upptaket, ehuru man säkert med litet god vilja gott kunnat lösa hela saken på diplomatisk väg just då. Japans närmaste mål är enligt min personliga mening, fortsätter missionär Rinell, att söka realisera sina från år 1935 skrivena planer på att kapta åt sig Nord-Kinas fem provinser, nämligen Hopei, Chaha, Suirjuan, Shansi och Shantung, av vilka bara den sistnämnda har hela 38 mill.

Kollision med andra statsintressen.

— Detta är säkert, som sagt, det närmaste målet, men det är säkert icke det enda. Japan söker vinna hegemonien i Kina för att så snälligt också vinna inflytandet i Asien, och detta i sin tur är förspellet till världshegemonien, som är de japanska militärpartiernas dröm. Men detta syftemål kan ju knappast förverkligas på en enda gång, och säkert kommer det att kollidera med andra staters intressen. England och Amerika och även Ryssland har ju stora intressefärer och investeringar därut, och om Japan kommer att vinna herraväldet kommer också dessa statars intressen att bli betydligt kringräkna. Man talar visserligen om den öppna dörrrens politik, men Japan har en egen politik, och vinner man framgång med denna, uppstå också konflikter med stormakterna. Rysslands ställning är givetvis framför allt betydelsefull. Japan har i flera avseenden valt en lämplig tidpunkt. Ryssland har gjort en renaning bland sitt militärbefäl, men man följer nog med intresse med utvecklingen i Kina, och förhållandet har, som bekant, varit spänt mellan dessa länder — man kan om det vill sig illa befara en världsbild och oroligheterna i Östern, ty det är så många fördag och länderna är ju insimsemellan så allierade, att man inte vet, hur saken kan utveckla sig.

Japans psykologiska ögonblick.

Kinas flotta är ju långt ifrån modern, och detta spelar naturligtvis en stor roll i utvecklingen av kriget, fortsätter missionär Rinell. Japan har en avgjort modernare krigsteknik och överträffar Kina i det avseendet, även om Kina utvecklat sin armé och sitt flyg i stor utsträckning under senare år. Men Kina har ej hunnit med i kapprustningen, och därför har också Japan funnit det psykologiska ögonblicket till en krigsoperation varje just nu. Om man inte klämde till just nu skulle Kina kanske växa sig starkare och starkare. Under den nuvarande kinesiske statchefens ledning — han är som bekant en avgjord kristen — har man gjort väldiga framsteg på olika områden, men kriget hotar givetvis också att förstöra detta allmänna konsolideringsarbete. Regeringen hade först en mera svagtaktande hållning, ehuru man naturligtvis inte ville att Japan skulle inkräkta. Det var en stark falang inom regeringen, som ville hålla tillbaka. Eljest hade nog Kina svarat med krig för länge sedan. De radikala elementen ville av rent patriotiska skäl gripa till vapen genast. Nu ha emellertid alla sett varthän de japanska anfallen lett, det är ingen gräns på Japans törst efter kinesisk jord, och en fortsättning på de krigsrika förvecklingarna är oundviklig.

Missionärer avskurna från yttervärlden.

— I norra Kina finns det en hel del missionärer och bl. a. många svenska, berättar missionär Rinell vidare och kommer därför in på ett område, som givetvis ligger honom nära om hjärtat. Han kom hem till Sverige i mars senaste i år tillsammans med sin hustru, och sanningen är, att de skolat sina barns kolvärmat år, men under nuvarande förhållanden är givetvis allt mycket svårt. Vi ha många svenska missionärer dörrute, som just nu är praktiskt taget avskurna från yttervärlden. Men han ej hört något från dem på mycket längre; men det behöver ju inte betyda, att något avissa

Kinas milioner behöva Kristus.

19

Millioner mödrar, de flesta okunniga och vidskipliga, skola värda och uppföstra det uppväxande släktet, landets framtidshopp. Snälla mödrar men ofta *regerade* av sina egna olydiga barn! Hemmets och nationens liv ej sällan undermineras i stället för att höjas. Jesus behöver missionsmödrar för att hjälpa dem.

Millioner barn, som leka på gator och gränder, lyssnande till fula ord, känna sig stolta, om de kunna lunda och svära. Smutsiga och trasiga samlas de ofta i tält och kapell för att höra sång och musik samt bibliiska berättelser. Missionärer behövas för att leda dem till den store Barnavän.

Millioner studeranden, intelligenta och minnesgoda, inhämta ivrigt denna världens lärdom. Rätt många mottaga även visdomen ovanefter i missionens skolor. De unga befinna sig i ett bildbart stadium. Missionärer fordras för att dana kristna karakter.

Millioner ämbetsmän och intellektuella ledare, ansvariga för detta stora land och för medmänniskors välfärd, synas likväl endast tänka på nödvändigheten av att bevara sitt *sansikte*, (sin värdighet) och förvärva personliga vänster. Statschefer Chiang Kai-shek och flera andra

kristna ledare i nationalregeringen är, övertygade att endast Kristenheten förmår borteliminera korruption, skapa allmänanda sociala rättigheter i nationen.

Millioner åkerbrukare, sörjhållit bedersplatser efter Scholaires i den ärevordiga, tusenåriga samhällsskalan, arbeta dagen i ända på sina åkerter. Skörden är tillräcklig under gynngamma förhållanden för livets nödor. Så kommd översvämnningar och hungersnöd. Jordiska ägodelar lämnas i sticket för att rädda livet. Kristna arbetare behövas för att räcka en hjälpende hand åt de nödlidande.

Millioner arbetare och hantverkare, nedtryckta av tunga bördor, arbetande många timmar dagligen i obörsamma omgivningar för en spottstyrver, föra en hård kamp för tillvaron. De har behov av att höra Mästarens universella inbjudan: »Kom till mig, I alla som arbeten och ären betungade så skall jag ge er ro.

Millioner köpmän, i stora basarer och i små butiker, arbeta även de dag och natt utan kännedom om vila på söndagen. Hederliga mäniskor men behärskade av vinningslystnad. Kristi sändebud behövas för att lära dem samla skatter, som mal och rost ej företära och tjuvar ej borträva.

Millioner mäniskor, som under sekler ej bevärdat en plats i den sociala rangordningen, ha varit samhällets olycksbarn. Med förtak har man sett ned på soldater, skådespelare och barberare. Gränsen mellan soldat och bandit har fört stundom varit svår att dra. Rickshawkulis, vars liv förkortas genom ständigt springande med sina mänskliga lass, knoga likväl på. Numera erkänns här omnämnda såsom samhällsmedlemmar. Men de talrika tiggarna! Många av dem vissa, aldringsvärda medborgare förut. Nu fullständigt utblottade. Svältande. Den glasartade blicken i deras ögon och deras förtvivlade rop förfölja dig. Endast Jesus uppskattar alla mäniskor, värda och kam fyra deras tida- och evighetsbehov.

Kinas milioner behöva Kristus och Kristus behöver flera medarbetare. Många flera predikare, lärares, lärjare och hjälpare är ett skräckbehov. Vem vill väga sitt liv åt God och hans rikes utbreddande i Kina! Såsom svar på de myllrande milionernas nödöp och drivna av Kristuskiriek må vi under försakelseveckan och allt framgent bedja och offra.

d. Kina just nu är ett land i Japans politik, i dess missionärsträvanden talas bl. a. Kina. Oscar Rinell sätter i Norrköpings Tid. Missionär Rinell och han har bott sitt liv med unhan vistats i Sverige rekreation från ute, och han är sett i de kinesiska en gång bli-

e ju först med att Korea, tog Mandat område som är yakland, Frankrike m.m. — och är under sig provinsen till Mandjuriet. man fram inom en och kom fram.

Det upprättades zon innanför stora dessa platser har r sitt arbete längre

anska planer full-

åren har det från rivits en oerhörd ränse, vilken in- i den kinesiske affärerna på den kinesiske 35 talade de japan- spet om att Nord- borde göras obe- alregeringen. Men då sine planer av su har emellertid fatta. & tolte sid.)

Volan

Pallone detta systemet kan ju knappast förverkligas på en enda gång, och säkert kommer det att kolldera med andra staters intressen. England och Amerika och även Ryssland har ju stora intresseförare och investeringar därute, och om Japan kommer att vinna hennes värld komma också dessa staters intressen att bli betydligt kringakurna. Man talar visserligen om den öppna dörrarna politik, men Japan har en egen politik, och vinner man framgång med denne, uppstår också konflikter med stormakterna. Rysslands ställning är givetvis framför allt betydelsefull. Japan har i flera avseenden valt en lämplig tidpunkt. Ryssland har gjort en rensning bland sitt militärbefäl, men man följer nog med intresse med utvecklingen i Kina, och förhållandet har, som bekant, varit spänd mellan dessa länder — man kan om det vill sig illa befara en världsbild och oroligheterna i Östern, ty det är så många fördrag, och länderna äro ju sinsemellan så allierade, att man inte vet, hur saken kan utvecklas sig.

Japans psykologiska ögonblick.

Kinas flotta är ju långt ifrån modern, och detta spelar naturligtvis en stor roll i utvecklingen av kriget, fortsätter missionär Rinell. Japan har en avgjort modernare krigsteknik och överträffar Kina i det avseendet, även om Kina utvecklat sin armé och sitt flyg i stor utsträckning under senare år. Men Kina har ej hunnit med i kapprustningen, och därför har också Japan funnit det psykologiska ögonblicket till en krigsoperation vara just nu. Om man inte klämde till just nu skulle Kina kanske växa sig starkare och starkare. Under den nuvarande kinesiske statschefens ledning — han är som bekant en avgjord kristen — har man gjort väldiga framsteg på olika områden, men kriget hotar givetvis också att förstöra detta allmänna konsolideringsarbete. Regeringen hade först en mera svakkande hållning, ehuva man naturligtvis inte ville att Japan skulle inkriktas. Det var en stark falang inom regeringen, som ville hålla tillbaka. Eljest hade nog Kina svarat med krig för länge sedan. De radikala elementen ville av rent patriotiska skäl gripa till vapen genast. Nu ha emellertid alla sett varthän de japanska anfallen lett, det är ingen gräns på Japans törst efter kinesisk jord, och en fortsättning på de krigska förvecklingarna är oundviklig.

Missionärer avskurna från yttervärlden.

— I norra Kina finns det en hel del missionärer och bl. a. många svenska, berättar missionär Rinell vidare och kommer därvid in på ett område, som givetvis ligger honom nära om hjärtat. Han kom hem till Sverige i mars månad i år tillsammans med sin hustru, och meningens är, att de ska stanna hemma halvtannat år, men under nuvarande förhållanden är givetvis allt mycket ovist. Vi ha många svenska missionärer därute, som just nu är praktiskt taget avskurna från yttervärlden. Man har ej hört något från dem på mycket länge, men det behöver ju inte betyda, att något skett. I varje fall kan det dock bli mycket riskabelt, om de dras in på krigskädeplatsen. Kriget har redan krävt sina offer bland missionärerna, och jag tänker då särskilt på d:r Frank Rawlinson i Sjanghai, vilken dödades av en bomb tillsammans med sin dotter, fortsätter missionär Rinell. Han var utgivare av den största och bästa missionstidningen i Kina, nämligen "Chines Recorder". Och vidare har, som bekant, också en svensk missionärsdotter indirekt fallit offer för kriget.

Missionärernas Sjantung ett strategiskt viktigt område.

Provinserna Sjantung, där missionär Rinell verkar inom den baptistiska missionen, är ett strategiskt viktigt område, som Japan siktar mot. Japan har tidigare varit i begiftning av hamnstaden Tsingtao, som sedan tys-

missionens sjuot. De unga serhusa sig i ett bildbart stadium. Missionärer fördras för att dana kristna karakterer.

Millioner ämbetsmän och intellektuella ledare, ansvariga för detta stora land och för medmänniskors välfärd, synas likväl endast tänka på nödvändigheten av att bevara sitt ansikte, (sin värdighet) och förvärva personliga värnster. Statschefen Chiang Kai-shek och flera andra

kristna ledare i nationalregeringen tro övertygade att endast kristendomen förmår bortelimiha corruption, skapa allmänna goda nyttföda nationen.

Millioner åkerbrukar, som erhält hedersplatsen efter Scholtes i den ärevordiga, tusenåriga samhällsskalan, arbeta dagen i ända på sina åkerter. Skörden är tillräcklig under gynnsamma förhållanden för livets nödorft. Så komma översvämnningar och hungersnöd. Jordiska ägodelar lämnas i sticket för att rädda livet. Kristna arbetare behövas för att räcka en hjälpende hand åt de nödlande.

Millioner arbetare och hantverkare nedtryckta av tunga bördor, arbetande många timmar dagligen i ohälsosamma omgivningar för en spottstyver, föra en hård kamp för tillvaron. De måste eljest stjälla eller svälta. De ha behov av att höra Mästarens universella inbjudan: Kom till mig, I alla som arbeten och ären betungade så skall jag ge er.

Millioner köpmän, i stora basarer och i små butiker, arbeta även de dag och natt utan kännedom om vila på söndagen. Hederliga människor men behärskade av vinningslystnad. Kristi sändebud behövas för att lära dem samla skatter, som mal och rost ej förfära och tjuvar ej borträva.

Millioner människor, som under seklet ej bevärdat en plats i den sociala rangordningen, ha varit samhällets olycksbarn. Med förtakt har man sett ned på soldater, skådespelare och barberare. Gränsen mellan soldat och bandit har förut stundom varit svår att dra. Rickshawkulis, vars liv förkortas genom ständigt springande med sina mänskliga lass, knoga likväl på. Numera erkänns här omnämnda såsom samhällsmedlemmar. Men de talrika tiggarna! Många av dem var aktionsvärda medborgare förr. Nu fullständigt utblottade. Svältande. Den glasartade blicken i deras ögon och deras förtvivlade rop förfölja dig. Endast Jesus uppskattar alla människor värde och kan fylla deras tids- och evighetsbehov.

Kinas millioner behöva Kristus — och Kristus behöver flera medarbetare. Många flera predikare, lärare, till Kina läkare och hjälpare är ett skriande försök behov. Vem vill viga sitt liv åt Gud, bor med och hans rikes utbreddande i Kina? Taos 45 Såsom svar på de myllrande miljoniernas nödrop och drivna av Kristi kärlek må vi under försakelseveckan och allt framgent bedja och offra såsom om allt berodde på vår bön och vårt offer, så att de Gud kallat och kallar må beredas möjligheter att vinna Kina för Kristus.

Oscar Rinell.

i landet var det, landet, men nu är det mest kritiskt vid kusten, ett förhållande, som dock kan ändra på sig, om japanerna tränga in i landet.

Missionärerna i Sjantung har i sommar varit i Tsingtao, som är en rekreationsort vid kusten, och så länge spanerna ej landsatt trupper där är det ingen omedelbar fara. Men denna situation kan givetvis svänga om på några få dagar, och det är naturligtvis med stark oro och stort intresse man följer utvecklingen ute i Kina, inte minst med tanke på missionärernas säkerhet till liv och egendom, slutar missionär Rinell, som befinnar sig på en missionsresa genom Sverige.

P.

Morgonbladet, missionär J. Larsson, som genom sitt vistelse i Kina har grundligt både sett sig kinesiska mentalen och

ett års just nu är
det här i Sveriges
missionärer. I den
missionärer som
är bl. a. Kines.
Oscar Rinell
som i Norrköping
Norrköpings Tid-
e. Missionärer till
Kina och har bott
sitt liv med un-
han vistats i Sve-
n rekreation från
ute, och han är
satt i de kinesiska
en gång bli-

e ju först med att
Korea, tog Mand-
att område som är
yakland, Frankrike
måns — och är
nder sig provinsen
till Mandjuriet.
man fram inom
en och kom fram
Det upprättades
zon innanför stora
dessa platser har
r sitt arbete längre

anska planer full-

åren har det från
civiteten en oerhörd
trängsel, vilken in-
n kinesiska affärs-
på den kinesiska
35 talade de japan-
pet om att Nord-
borde göras obe-
alregeringen. Men
då sina planer av
lu har emellertid
forta. & tolte sid.)

panska missionärer. Detta systemet kan ju knappast förverkligas på en enda gång, och siktet kommer det att kollektiva med andra staters intressen. England och Amerika och även Ryssland har ju stora intressefärer och investeringar därut, och om Japan kommer att vinna herrarväldet kommer också dessa staters intressen att bli betydligt kringskurna. Man talar visserligen om den öppna dörrens politik, men Japan har en egen politik, och vinner man framgång med denna, uppstå också konflikter med stormakterna. Rysslands ställning är givetvis framför allt betydelsefull. Japan har i flera avseenden valt en lämplig tidpunkt. Ryssland har gjort en renan bland sitt militärbefäl, men man följer nog med intresse med utvecklingen i Kina, och förhållandet har, som bekant, varit spänst mellan dessa länder — man kan om det vill sig illa befara en världsbild och oroligheterna i Öster, ty det är så många fördrag, och länderna äro ju sinsemellan så allierade, att man inte vet, hur saken kan utvecklas sig.

Japans psykologiska ögonblick.

Kinas flotta är ju långt ifrån modern, och detta spelar naturligtvis en stor roll i utvecklingen av kriget, fortsätter missionär Rinell. Japan har en avgjort modernare krigsteknik och överträffar Kina i det avseendet, även om Kina utvecklat sin armé och sitt flyg i stor utsträckning under senare år. Men Kina har ej hunnit med i kapprustningen, och därfor har också Japan funnit det psykologiska ögonblicket till en krigsoperation vara just nu. Om man inte klämde till just nu skulle Kina kanske växa sig starkare och starkare. Under den nuvarande kinesiske statschefens ledning — han är som bekant en avgjort kristen — har man gjort vilda framsteg på olika områden, men kriget hotar givetvis också att förstöra detta allmänna konsolideringsarbete. Regeringen hade först en mera avvaktande hållning, ehu man naturligtvis inte ville att Japan skulle infrikråta. Det var en stark falang inom regeringen, som ville hålla tillbaka. Eljest hade nog Kina svarat med krig för länge sedan. De radikala elementen ville av rent patriotiska skäl gripa till vapen genast. Nu ha emellertid alla sett varthän de japanska anfallen lett, det är ingen gräns på Japans först efter kinesisk jord, och en fortsättning på de krigsrika förvecklingarna är oundviklig.

Missionärer avskurna från yttervärlden.

— I norra Kina finns det en hel del missionärer och bl. a. många svenska, berättar missionär Rinell vidare och kommer därvid in på ett område, som givetvis ligger honom nära om hjärtat. Han kom hem till Sverige i mars månad i års tillsammans med sin hustru, och meningens är, att de ska stanna hemma halvtannat år, men under nuvarande förhållanden är givetvis allt mycket oviss. Vi ha många svenska missionärer därute, som just nu äro praktiskt taget avskurna från yttervärlden. Man har ej hört något från dem på mycket länge, men det behöver ju inte betyda, att något skett. I varje fall kan det dock bli mycket riskabelt, om de dras in på krigsskädeplatsen. Kriget har redan krävt sina offer bland missionärerna, och jag tänker då särskilt på dr. Frank Rawlinson i Sjanghai, vilken dödades av en bomb tillsammans med sin dotter, fortsätter missionär Rinell. Han var utgivare av den största och bästa missionstidningen i Kina, nämligen "Chines Recorder". Och vidare var, som bekant, också en svensk missionärssyster indirekt fallit offer för kriget.

Missionärernas Sjantung ett strategiskt viktigt område.

Provinsen Sjantung, där missionär Rinell verkar inom den baptistiska missionen, är ett strategiskt viktigt område, som Japan siktar mot. Japan har tidigare varit i besittning av hamnstaden Tsingtao, som sedan tys-

missionells skolor. De unga deltar sig i ett bildbart stadium. Missionärer fördras för att dana kristna karakterer.

Millioner ämbetsmän och intellektuella ledare, ansvariga för detta stora land och för medmänniskors välstånd, synas likväl endast tänka på nödvändigheten av att bevara sitt riksrike (sin värdighet) och förvärva personliga värnster. Statschefen Chiang Kai-shek och flera andra

kristna ledare i nationalregeringen äro övertygade att endast kristendomen förmår borteliminera korruption, skapa allmänna sociala nyttföda nationen.

Millioner Åkerbrukare, som erhållit hedersplatsen efter Scholaires i den ärevordiga, tusenåriga samhällsskalan, arbeta dagen i anda på sina Åker-tegar. Skörden är tillräcklig under gynnsamma förhållanden för livets nödorft. Så kommdöversvämningar och hungersnöd. Jordiska ägodelar lämnas i sticket för att rädda livet. Kristna arbetare behövas för att räcka en hjälpende hand åt de nödlidande.

Millioner arbetare och hantverkare, nedtryckta av tunga bördor, arbetande många timmar dagligen i ohälsosamma omgivningar för en spottstyver, föra en hård kamp för tillvaron. De måste eljest stjälja eller svälta. De ha behov av att höra Mästarens universella inbjudan: Kom till mig, I alla som arbeten och ären betungade så skall jag ge er ros.

Millioner köpmän, i stora basarer och i små butiker, arbeta även de dag och natt utan kännedom om vila på söndagen. Hederliga människor men behärskade av vinningslystnad. Kristi sändebud behövas för att lära dem samla skatter, som mal och rost ej företöra och tjuvar ej bortröva.

Millioner människor, som under seklér ej bevärigats en plats i den sociala rangordningen, ha varit samhällets olycksbarn. Med förakt har man sett ned på soldater, skädespelare och barbergare. Gränsen mellan soldat och bandit har förut stundom varit svår att dra. Rickshawkulis, vars liv förkortas genom ständigt springande med sina mänskliga lass, knoga likväl på. Numera erkänns här omnämnda såsom samhällsmedlemmar. Men de talrika tiggarna! Många av dem varo aktionsvärda medborgare förrut. Nu fullständigt utblottade. Svältande. Den glasartade blicken i deras ögon och deras förtvivlade rop förfölja dig. Endast Jesus uppaktar alla människor värde och kan fylla deras tids- och evighetsbehov.

karna hade till Washingtonkonferensen 1922, då man fick lämna staden till Kina. Japan har emellertid stora försökningar i provinsen, och det bor många japaner där — av Tsingtaos 450,000 innevarande dominera japanerna bland utlämningarna. 2/3 av kineserna ha nu lämnat hamnstaden på grund av oroligheterna och det ovissa tillståndet. Kineserna ha trupper i beredskap och äro beredda att göra motstånd, om japanerna söka landsätta trupper, vilket kan ske rätt snart. Vid de tidigare stridigheterna i landet var det mest oroligt inne i landet, men nu är det mest kritischt vid kusten, ett förhållande, som dock kan ändra på sig, om japanerna tränga in i landet.

Missionärerna i Sjantung ha i sommar varit i Tsingtao, som är en rekreationsort vid kusten, och så länge spanerna ej landsatt trupper där är det ingen omedelbar fara. Men denna situation kan givetvis svänga om på några få dagar, och det är naturligtvis med stark oro och stort intresse man följer utvecklingen ute i Kina, inte minst med tanke på missionärernas säkerhet till liv och egendom, slutar missionär Rinell, som befinnar sig på en missionsresa genom Sverige.

P.

Morgonbladet, missionär J. M. Ström, som genom sin vistelse i Kina haft till grundligt både sätta i kinesiska mentalfoten och

Stormakterna fälla utslaget Japan-Kina.

"Den kristne
generalen" är
bäst i norr.

Kina dock knappast
färdigt för
krig än.

— Kinas chanser i ett eventuellt krig med Japan? Ja, det är en ganska komplicerad fråga, konstaterar vid ett samtal med Svenska Morgenbladet, missionär Josua Sommarström, som genom sin förlängda vistelse i Kina haft tillfälle att grundligt både sätta sig in i den kinesiska mentaliteten och följa ut-

Missionär Josua Sommarström.

vecklingen på olika områden. Missionär Sommarström är för övrigt i full färd med att fullborda sin packning, han anträder nu sitt oroligheterna sin förut bestämdaresa till Kina den 2 augusti.

(Forts. s. sid. 8.)

Stormakterna fälla utslaget

— Fortsättning från 1:a sidan. —

Kina kan knappast vara färdigt för ett krig ännu, säger hr Sommarström. Visserligen har utvecklingen även på det militära området skett mycket snabbt de senare åren, men dels har man haft en hel del trupper engagerade i inbördesoroligheterna och dels har man troligen ej tillräckligt antal fabriker för tillverkning av modern krigsmaterial. Japan har chansen att med sin flotta kunna behärska större delen av Stilla havskusten, dock knappast längre söderut än ovanför Kanton.

Men vad som troligen kommer att fälla utslaget i ett krig mellan Kina och Japan är naturligtvis stormakternas ställning. Ryssland kommer säkerligen att ge Kina sitt bistånd. Japan är Rysslands gamla arvifriende och ryssarna skulle nog inte ha någonting emot att låta det energiska öricket kärra sin makt. England ser ju i Japan en konkurrent för sin industri och sjöfart, och även U. S. A. har intresse av att Japan hålls nere i ödemarket. Så egendomligt det än kan synas, kunnna så vitt skilda politiska intressen enas på en punkt.

Skulle Japan lyckas att ringa in ostkusten, kan det dock tänkas att kuststräckan söder om Kanton kan hållas fri med tillhjälp av engelsmännen, och att även amerikanerna via Filippinerna kunna dirigera trupper dit.

Angående de inre politiska förhållandena är det tydligt, att ett krig mot ytterre fiender kommer att ena Kina inbördes. Man ser ju redan hur den kristne generalen Fenglu-Hsiang skyndat till Chiang-Kai-sheks hjälp — tidigare ha de bekritt varandra. Faktum är, att Fenglu-Hsiang i flera år velat ha krig med japanerna och när man nu satt honom som befälhavare för nordtrupperna har man säkerligen funnit den lämpligaste mannen. Chiang-Kai-shek har till varje pris velat undvika krig, men ser sig nu nödsakad att samla trupperna för att försvara landet.

De senaste åren nationella rörelse, påbörjad av Sun-Yat-Sen och fortsatt av Chiang-Kai-shek, har börjat bärta frukt. Studenter och även i viss utsträckning köpmän ha blivit nationellt medvetna, då

däremot bönderna och de bredare lagren av befolkningen knappast i undå att märka, att förkänningen nägot större utsträckning berörts av trigsutbrottet låg i luften, sätter missionssekr. Martin Lindén,

som genom sitt arbete i Svenska missionen i Kina fått en god inblick i de kinesiska förhållandena. — Kineserna äro fredliga och vilja inte krig, det är jag övervägt om, säger hr Lindén. Men bli de tvingade att möta krigsoperatörer ha de tvivelutan också resurser därför, förutsatt förstås att de hunnit samla sig och hunnit med trupputbildning och vapentillverkning. I kustrakterna har kanske Japan överlämningar, men när det sedan gäller att tränga in i landet kommer stora svårigheter att resa sig för en eventuell erövrare.

Jag skulle vilja rikta en maning till Sveriges folk, att komma ihåg Kina i förbön, säger slutligen hr Lindén. Kineserna äro i en svår situation, och landet och naturligtvis även missionsarbetet kommer att lida av om det blir fullt krigstillstånd. Kinas nuvarande ledare äro allvarliga kristna, och de behöva det stöd som de kristnas förbön kan ge dem.

Shantung-provinsen viktig strategisk punkt.

Missionär Oscar Rinell, en av baptistsamfundets yngre missionärer, född och uppväxt i Kina och nyligen hemkommen därifrån, har också lätit Svenska Morgenbladet taga del av sin uppfattning angående läget i Kina.

— Den här gången synes verkligen kriget vara oundvikligt, och Japans närmaste mål är naturligtvis att kapta åt sig fem provinser i Nordkina. Man försökte göra det 1935, men då misslyckades man, men nu ser det ut som om man ännu mera målmedvetet satte in sina krafter i detta syfte. Japans flotta är stark, och det är mycket troligt att den kommer att blockera Kinas ostkust, säger hr Rinell i likhet med hr Sommarström. Kina har ingen modern flotta, och det torde ej möta så stora svårigheter för Japan att genomföra sin plan, och då blir det naturligtvis i första rummet kuststaden Tsing-tau, som blir målet för dess operationer. Den ligger endast två timmars järnvägsresa från den svenska missionstationen Kiahsien, och strax bortom ligger vår station Kaomi.

Tsing-tau är en viktig punkt just därför att den är utgångspunkt för järnvägen till Peiping, och under världskriget besatte japanerna dena stad och provinsen Shantung men tvang genom Washingtonkonferensen 1922 att lämna den tillbaka till Kina. År 1927 var Tsing-tau än en gång i japanernas väld, och japanska trupper landsattes där, som sändes ända upp till Tsi-nan långt inne i provinsen. De tillbadrades emellertid och Shantung har sedan varit helt kinesiskt. Japanerna ha dock stora intressen att bevara där, och ganska många japaner äro bosatta där.

Det är väl dock troligt att vårt fält blir krigskideplats, även om det blir genomfartsort för trupperna och sätta en strategiskt sett viktig punkt.

— Hur stämningen är bland kineserna, där man haft så nära beröring med japanerna? Jo, följdens har blivit, att man är oerhört nationalistisk och har inga varmare känslor till övers för inkriktarna.

Blir det allvar med ett Kina-Japan-krig kommer det att betyda en allvarlig fara för världsfreden, framhåller missionär Rinell. Och man kan vara ganska säker på, att Kina i dag ej kommer att vara liksom undvikande mot Japan som förr utan ämnar göra stora ansträngningar för att bjuda ett hårt motstånd.

Kinas nuvarande ledare
äro allvarliga kristna.

— Redan under mitt besök i

Tro och bönn.

Baptisternas missionärskonferens avslutad.

Baptisternas stora missionärskonferens avslutades på söndagen i Betaniakyrkan i Linköping. Den som närmast följt dessa dagars förhandlingar, har fått ett bestående intryck av de modiga och glada skildringar från ett svårt och mäodosamt arbete, som missionärerna givit.

Klockan fem öppnades avslutningsmötet med psalmsång, och därefter läste missionsföreständare Danielsson 2:dra psalmen i Psaltaren: Varför larma hedningarna och tänka folken fåfänglighet?

"Det är en glädje för oss att få firad denna missionärshögtid", sade därefter missionsföreständare Danielsson. "Vi har varit tillsammans mycket de här dagarna, och vi har känt Guds närhet. De härvarande missionärerna har flitigt predikat och hållit föredrag, både här i Linköping och ute i Östergötland..

Denna tid av nöd och kval sätter missionsfolket på hård prov, men vår bön är att Herrens ande mätte välmåga oss och hjälpa oss."

Därefter ledde baptistmissionens sekretärare K. A. Modéen bönen, och så talade Kinamissionär Oscar Rinell: "Gud vill!", sade han, "att människosläktet skall vara ett, och man har nu börjat inse, att det måste vara ett eller intet. Men för att vi ska kunna leva tillsammans, måste Kristi ande ingjutas i folken. Hos allt mänskligt finns en längtan efter Kristus".

Missionär Thure Skoglund, som varit 7 år i Kina, talade om evangeliet såsom inbjudan till en kunglig fest, och berättade om den glädje missionärerna i Kina kände, då under de sista åren många bildade kineser tagit emot evangeliets glada budskap, och sedan grått ut som predikanter.

I Kongo, "den vitemannens grav", arbetar missionär David Colldén, som sedan talade: "Det var en gång en församling, som skulle kalla en ny predikant, och medan de diskuterade detta val, sade en man: Den predikant, som vi skall ha, skall vara så stor att han når upp till himlen, när han ligger på knä.

Detta hans yttrande vidrörde något för oss alla väsentligt, nämligen bö-

timerade Arthur Olsson blev en av omgångens främsta med vackert spel från båda håll. Eriksson, som är i gott slag f. n., är klar favorit till mästerskapet i single.

På söndagen spelades följande matcher: K.-E. Eriksson—G. Ljung, 6—4, 6—3; A. Walters, K.-E. Eriksson—Arthur Olsson, G. Ahlin 6—0, 6—1.

Finalmatchen i dubbel hemfördes efter en god match av paret G. Ljung, T. Höglberg, vilka besegrade A. Walters, K.-E. Eriksson med 6—3, 6—3, 8—4.

n. Vi skola följa Jesu ord, Bedjen och eder skall varda givet!"

Så talade missionär Anna Lantz, som nyss kommit hem från Kongo, om hur mycket hemförsamlingens förbörer betyder för dem som arbeta bland de svarta.

Missionär Iris Engbom från Kongo talade om det stora "måste" som stått över Frälsarens liv, och som bör stå också över våra liv.

Missionsföreständare Danielsson erinrade sedan om de framsteg som missionsen gjort under det sista året, och om de 1,300 kronor som det kostar per dag bara att uppehålla missionen i dess nuvarande utsträckning.

Missionssekreterare K. A. Modéen höll ett kort tal med utgångspunkt från Joh. Upp. 7 kap., och påminde om, att man under svåra och hopplösa dagar skulle söka tröst i tanken på hur evangelium gått framåt bland folken sedan Johannes dagar.

Missionär Erik Bylin från Kongo berättade den gamla historien om missionären, som kom ut och fick se en liten infödingsflicka, som känkade på sin lilla bror, och frågade henne, om det inte var en tung börd. "Det är ingen börd, det är min bror", sade flickan. Likaså är de svarta ingen börd för oss, utan de är våra bröder.

Missionär Lisa Colldén, som också har Kongo som sitt arbetsfält, berättade om en ung pojke på skolhemmet därnere, som en gång sagt, när det var tal om predikande: Vi skola vara Guds tändstickor. Ja vi skola vara tändstickor, som, då de en gång kommit i kontakt med plånet, kunne tända eld på stora områden.

Missionär Ernst Eriksson talade om den kristna människans frihet. "Turisten, som kommer ut till Afrika, och ser på infödingarna, där de lata sig, tycker kanske att de är fria, men vi som arbeta där ute bland dem vi vet bättre. De leva i en värld av fruktan för onda och okända makter, och det är först Kristi makt, som kan göra dem fria".

Så talade missionär J. A. Lindqvist, som tidigare arbetat i Kina. Med utgångspunkt ur en tidigare under kvällen citerad fråga, som en neger gjorde om missionär i Afrika: Varför ha ni fått så mycket och vi så litet?, sade han: "Denna fråga löses, när Kristi kärlek får rum i människohjärtat, så att människorna kunna praktisera vad Paulus i Korinterbrevet kallar utjämning: De olika själviska partier, som strider i världen nu, bilda trots allt ett avantgarde för de kristna, då de riva ned allt gammalt, och bereda väg för de kristna, som sedan i sin kärlek kunna bygga på spillorens".

Missionär Helen Rinell från Kina talade om bönens och förbörrens makt, och gav ett gripande exempel på hur starkt förbönem kan verka.
(Forts. s. sid. åtta.)

Missionär Oscar Rinell

Kriget enar Kinas folk.

Men missionen behöver mer än
någonsin stöd hem-
ifrån.

Stora uppgifter.

Kriget har enat det kinesiska folket såsom aldrig förr. Det har stärkt nationslandet. Kineserna bjude fienden ett så hårdnekkat motstånd just för att de anse sig kämpa för sin nationella existens!

Det ligger auktoritet bakom detta uttalande, som gjorts för Östergötlands Dagblad av en Kinasvensk och Kina-kännare av verkligt slag, nämligen missionären Oscar Rinell, på besök just nu i Norrköping. Hr Rinell är född i Kina, han har sin far och mor där ute. Fadern har för resten visst i Kina i 45 år och sonen, som utbildats i engelska skolor, har trätt i faderns fotspår, det vill säga i den svenska baptistmissionens tjänst i Fjärran östern. En bror och en svägerska har hr Rinell för resten där ute också och själv hoppas han få återvända dit igen, när han vilat sig lite och verkat för missionsintressets stimulerande här hemma någon tid. Tre gånger har han förut varit på besök "hemma" och så har han återvänt ut igen till missionärenrs många uppgifter.

Situationen är sådan, säger missionär Rinell, för att återknyta till samtalet, att japanerna hoppas på ett avgörande fortsett möjligt i det pågående.

(Forts. s. sid. 12)

(Forts. fr. sid. 1)
ende kriget, medan kineserna å sin sida tro på ett långvarigt utmötningsskrig med den underförstådda meningen att de militära och framför allt ekonomiska påfrestningarna för Japan till sist skall bli alltför stora.

Direkta och indirekta verkningar för missionen.

Hr Rinell kom hem till Sverige redan i mars, alltså innan kriget bröt ut. Vad han personligen fick erfara var därför endast den politiska spänningen mellan Japan och Kina, en spänning som för resten hållit i sig under många år, åtminstone sedan Japan erövrade Mandsjuriet 1931. Under sin vistelse i Sverige står emellertid hr Rinell i kontakt både med sina kärä där ute och med baptistmissionen över huvud taget och är väl informerad om vad som hänt och händer.

— Det nuvarande kriget har naturligtvis direkt eller indirekt inverkat på missionen och missionsarbetet, säger han. En hel del missionstationer liggia inom krigszonen. Huru många som slagits i spillror är omöjligt att säga, men att så skett är siktat.

Missionär Rinell nämner kinesstaden i Shanghai, där missionsanstaltena naturligtvis drabbats liksom andra byggnader. Och detsamma är förstås fallet på andra krigsskådeplatser. I fråga om krigets direkta verkningsnämner missionär Rinell med venvod det öde som genom kriget drabbade d:r Frank Rawlinson. Det var i början av kriget han stupade i Shanghai. D:r Rawlinson var en Kinakännare och missionsauktoritet som många respekterade. Han utgav den största missionstidningen där ute. I 35 år hade han arbetat i Kina. Det var därför så mycket mera beklagligt att hans gärning skulle få ett sådant slut.

Missionär Rinell har särskilt intresse av Sjantung, där han tjänat i den svenska baptistmissionen. Han talar om att kineserna vidtagit en del försvarsåtgärder, t ex grävt löpgravar. Så länge inte japanerna landsatt trupper i Tsingtau eller efter Sjantung-kusten föreligger ingen direkt fara för missionen där. Men å andra sidan kan detta ske vilken dag som helst med tanke på den moderna flotta varöver Japan förfogar, men som Kina på det stora hela taget saknar.

Kina är mottagligt för kristna budskapet.

En missionär i Kina reser i allmänhet ut i perioder på omkring sju år och får så göra en Sverigesresa både för att villa och för att personligen i hemlandet väcka intresse för missionen.

— Den här gången har jag inte varit ute riktigt så länge, berättar missionär Rinell, men fok ändå komma hem ett tag, kanske delvis beroende på att min hustru varit litet klen. Vårt verksamhetsfält ligger i Sjantung, aktuellt just nu, eftersom japan-sk-nordkinesiska fronten nått till provinsens norra gräns. Vi är ett 20-tal missionärer där ute som verka för svenska baptistmissionen och därtill kommer utländska sällskap, lutheraner, presbyterianer, amerikaner och engelsmän.

Missionen i Kina arbetar i olika riktningar, med predikoverksamhet, skolmission, sjukvård, filantropisk verksamhet o. s. v. I det stora hela kan jag säga att Kina är rätt mottagligt för det kristna budskapet. Atminstone under senare år har inte uppträtt någon mot oss flentlig och antikristlig rörelse eller stämning. Baptistmissionen har li kristna församlingar med ett medlemsantal av omkring 4500 säljar. Vill man utöka detta antal med den protestantiska missionen räknas med lättet upp till en halv miljon församlingsmedlemmar d. v. s. nattvardssberättigade eller till dopkandidater lämpliga. Och därtill kommer alla de som stå församlingen särskilt nära.

— Det kristna inflytandet har också, betonar missionär Rinell i fortsättningen, numera fått en utsträckning långt utöver den kristna församlingens gränser. Det berör olika samhällsklasser, kanske mest de lägre, men har också å andra sidan nått högt upp. Statschefen Tsjiangkaisjek och hans maka äro kristna liksom flera medlemmar av regeringen.

Missionsskolorna med i stora undervisningssystemet.

Missionär Rinell talar vidare något om missionsskolorna i Kina och nämner att de existera i olika upplagor och äro av flera slag. Det finns missionskolor från de allra lägst och upp till kristna universitet. Baptistskolan sträcker sig emellertid på detta område inte högre än till samrealskolor. Regeringen har under senare år visat stort intresse för denna verksamhet och statsanslag har lämnats till kristna universitet. Regeringen vill gärna ha skolorna inregistrerade som privata skolor i Kinas skolsystem. En del svårigheter uppstår kanske i fråga om religionsundervisningen, som icke är obligatorisk utan valfri. Dock kan missionär Rinell intyga att ele-

verna på det stora hela taget talrik besöka kristendomslektionerna och delta i andaktsstunderna.

Missionen behöver mera stöd än någonsin.

Det säger sig självt att missionen under de förhållanden som just nu råda där ute mera än annars är i behov av stöd från hemlandet och från trofränderna hemma. Den ordinarie budgeten kan naturligtvis inte hållas och följas under dessa extra ordinära förhållanden.

Missionär Rinell liksom också pastor Manne Lundgren, i vars hem detta lille Kina-samtal ägde rum, hänvisar i detta sammanhang till den missionsuppgeslevecka som pågått några dagar och fortsätter över lördagen och söndagen samt vidare framåt i Adelfiakyrkan. Förutom missionär Rinell medverkar därför också pastor Gösta Kyllerman från Falun.

Det är Adelfiaförsamlingen som står som anordnare men pastor Lundgren framhåller att veckan fått ett stänk av allians därför att övriga frikyrkopastorer medverka vid densamma.

Missionär Rinells föredrag äro naturligtvis ägnade att samla alldeles särskilt intresse. I kväll talar missionär Rinell i Adelfiakyrkan om väckelsereselser i dagens Kina och i sitt föredrag i morgon e. m. kl. 4 behandlar han ett så intressant ämne som kriget i Fjärden Östern och missionen.

ENL

*"Adelfiaföredrag
Kinas väckessans"* 4/11/37

utgjorde häften för tisdagskvällens föredrag i missionskurserna i baptistkyrkan i Älvängen. Missionär Oscar Rinell framhöll på ett intressant och särskilt sätt att i våra dagar i Kina föregår kanske den mest gigantiska revolutionen, som någonsin förekommit i mänsklighetens historia. Inom en generationer väntas förekomma revolutionerade förändringar i kineserhas intellektuella tankesätt, religiösa livsåtgärder, ekonomiska och industriella processer samt politiska former. Det gamla Kina är försvinget och ett modernt Kina håller på att framträda ur dess liksom sågans nya fägel Fenix uppsteg ur askan.

Den vite mannen här oehört vidgat kinesernas andliga hotkont och satt i deras händer mäktiga hävstänger till nationell förkrymp. Den kristna missionen från västern har varit en av de bidragande faktoreerna till det nya Kinas utveckling. Detta framgår tydligt av föredraget i går kväll vid jämforelsen mellan kristendomen förr och nu i Mittens rike.

Mötteserien avslutas i kväll med föredrag över ämnet: "Väckelsereselser i dagens Kina".

Kina just nu.

En kinakännare berättar.

Händelserna i Kina tilldragna sig just nu intresset. Kina har kommit in i världshändelsernas centrum, och det har gått upp för oss litet var, hur bristfälligt vår kunskap om detta land varit. Det är därför naturligt, att då Avesta f. n. gästas av en framstående kännares av Kina, missionär O. Rindell, vi söka upp honom för att få en liten pratstund om fjärren östern.

Missionär Rindell, som är stationerad vid baptisternas missionsfält i provinsen Chantung i Nordkina, är nästan mera kines än svensk. Han är född där ute och har vistats i Kina hela sitt liv främst kortare besök i Sverige och annorstädes. Med levande intresse har han också följt med utvecklingen där borta i Fjärren östern och studerat folket och landet. Han känner Kinas historia och kultur och han har mycket av intresse att förtälja.

Hr Rindell berättar först något om skolväsendet och om strävandena att nedbringa den stora alfabetismen.

— Man har försökt förenkla undervisningen i skrivkonsten, säger hr Rindell. Det är en dr Yen, som uppfann ett system, som skulle kunna kallas för de 1,000 karaktärerna och som går ut ifrån detta antal skrivtecken, som en början till vidare studier. Förut var det ju så, att litteraturen var avfattad på ett särskilt språk, wen-li, vilket skilje sig väsentligt från talspråket eller pia-hau, som det kallas. Men nu försöker man göra talspråket till skriftspråk och därmed är mycket vunnit. Man håller också på med reformer av skrivtecknen.

— Hur är det med undervisningen i övrigt?

— Ja, den är numera ordnad efter västerländskt mönster och många av kineserna studera också i utlandet. Vid min resa hem hade jag sällunda sällskap med en kines, som just höll på med att skriva sin doktorsavhandling om den europeiska politiken, och s. s. s. visade sig vara mycket insatt i svenska förhållanden.

— Hr Rindells verksamhetsfält ligger ju mitt i världens brännpunkt nu geografiskt sett.

— Ja. Shantung tillhör de fem nordkinesiska provinser, som Japan vill åt. Där finns ju salt och kol. I Hopei ha vi järnmalm och salt, i Charfa och Suiyuan ull samt i Shansi kol. Alltsammans förnödenheter, som Japan lider brist på. Hälften av Kinas kol fås från dessa provinser och järnet i Hopei tillhör det allra bästa i hela Asien.

— Japan ser ju ut att lyckas med sin erövringspolitik i Kina.

— Svårt att avgöra, men kineserna ha nog försummat sin militära utbildning tills på sista tiden. Detta ofta av ideella skäl. Ett kinesiskt ordspråk säger sällunda: »Av gott järn gör man inte spik — goda män bli inte soldater». Nu är det förstås något annorlunda. I början av 1920-talet etablerades ett ganska intimt samarbete med Ryssland genom Kinas nationalhelgon, dr Sun-Iat-Sen, vilket ledde till en militär uppryckning. Det var den uppstående nationella rörelsen, som

tog detta initiativ. Dess nuvarande ledare, general Chiang-Kai-Chek har fortsatt dr Sun's arbete enligt samarbetet med Ryssland icke fortgår som förrut. Det avbröts, när den kommunistiska propagandan blev för utbredd. Den nationallistiska rörelse har tre huvudmål: Kinas internationella likställighet, Kinas politiska enhet och Kinas ekonomiska förbättring. Det är dr Sun som varit rörelsens teoretiker — medan general Chiang-Kai-Chek vill förverkliga dessa idéer. Detta skall ske genom tre olika faser, först en militär period, då landet enas, sedan en upplysningsperiod, då folket upplyses om demokratin o. till sist grundandet av en nationalförsamling. Man stod just i färd med det senare, när kriget bröt ut.

— Finns det rösträtt i Kina?

— Ja, det var just den saken som skulle införas då. Förut har det varit så att det nationella partiet kuomingtang, som är Kinas enda politiska parti, har valt regeringen och riksdag finnes ju inte som bekant.

— Och vad säger hr Rindell om Japans krigföring i Kina?

— Det är ett led i en expansionssträvan, som går tillbaka långt i tiden, senast erövringen av Mandsjuriet 1931 och Jehol 1933. Japan har visserligen inom egna gränser möjligheter att kolonisera, men japanerna tycka icke om kallt klimat, kalla vintrar och söka sig därför åt annat håll. En förkäring till att emigrationen från Japan till Mandsjuriet gått så långsamt beror med all säkerhet på denna japanernas ovilja mot vinterkyla. Beträffande själva kriget så är Japan modernare utrustat, men å andra sidan tror jag inte att Japan väntat ett så segt motstånd från Kina, som det faktiskt rönt. Vi ha också att räkna med andra makters intressen, ty det har visat sig, att med den uppgående solens glans, d. v. s. med Japans tilltagande inflytande i Asien, har andra makters betydelse därtädes och intressen blivit lidande.

— Det kinesiska folkets levnadstandard är väl ganska låg?

— Fruktansvärt låg, skulle man kunna säga. Många millioner svälta sig fram. Arbetet betalas dåligt och inga fackföreningar finnas, som kan arbeta för en förbättring, d. v. s. inga fackföreningar i vår mening. Skräck och gillen, ja, t. o. m. tiggarsföreningar

ha däremot alltid funnits. En del hemliga föreningar kanske också existera. Under samarbetet med Ryssland 1920 och framåt påbörjades en fackföreningsrörelse, men den har icke formått utveckla sig.

H. B.

Sala Allehanda Sovjet den stora faran i Östern.

Aktuell och intressant föredrag i Sala om japansk-kinesiska kriget.

— Om Ryssland blandar sig i Japan: Fjärren östern, sätta upp
en kolonial stat, med Ryssland
som huvud, en allmänt verksamhet,
yttrade på söndagskvällen Ki-
nes-missionär Oscar Bi-
wall i det högtidliga föredrag
om "Kriget i Östern och misio-
nen", som han höll i Johannes-
kapellet i Sala.

Föredraget ingick som ett led i de missionsmöten, som anordnats i Johanneskapellet. På fredagskvällen

Forts. pd andra sidan.

Forts. från sid. 1

SKYDDSKOPPYMPNING...

Utredningens konstaterande av att mänskarna i enlighet med stadganden i 1916 års vaccinationslag i allt större utsträckning förskjutit primovaccinationen till 6-årsåldern och däröver tala enligt förste provinsialläkarens förmening mot antagandet att nyssnämnda majoritetens förhoppning skall infrias och för det som säger att en vaccination med sådana vaga bestämmelser helt uteblir.

Majoriteten vill även lita till isolering av koppsjuka och primovaccinering av kontakter och andra vid uppfrågande epidemi i kampen mot koppsjukdomen än obligatorisk primovaccination i spädbarnsåldern. Såsom stöd för detta uppfattning anföres ett av de åtskilliga fysentala ovanförade barn, som under epidemin i Malmö 1932 funnos där, endast två tioåringar kopporna. Man glömmer därvid, säger förste provinsialläkaren, att den viktigaste förutsättningen för effektiv isolering och begränsning är att smittan från detta mörta immunitet hos vaccinerade och sälunda icke har samma nöjdheter till spridning som inom en icke vaccinerad befolkning.

Majoritetens påstående, att den slutsats, som säger att smittkoppsjäkampendet skulle försvåras eller entydigt omöjliggöras inom en oavancerad befolkning, är oriktig, synes här för första provinsialläkaren klok.

Samhället kan också i förhållanden, då isolering och massvaccination, som majoriteten mera enbart vill lita till vid epidemi, icke kunna erhålla den effektiviteten och noggranheten, som krävs för att de ensamma över huvud skulle kunna vara till skydd.

Majoriteten vill vidare med sitt förslag bibehålla ympningstvåget för t. ex. väpnpliktiga. Dessa komma därmed förvisso i största utsträckning att utsättas för den större risk, som en primovaccination vid denna ålder innebär.

De få fall av encephalit, som inträffat i samband med vaccination, böra icke få beröva vårt folk vaccinationens erkänt goda skydd mot en fruktansvärd farst, som alljämt kan hota oss, heter det i yttrandet. Även väpnplikten innebär sjukdoms- och dödsrisker, men ingen torde åtmiststone i våra dagar tänka på att därmed göra denna frivillig.

Må man i stället söka efter möjligheterna till förminsknings och helt elimineringen av antalet postvaccinal encephalit och i största möjliga utsträckning verkställa primovaccination i spädbarnsåldern.

Med stöd av det anförda tillstyrker första provinsialläkaren alltså av minoriteten avgivet förslag till ny lag om skyddskoppympning.

SOVIET DEN STORA FÄRAN...

Talade missionär Hildur Johansson, som är verksam på missionsfältet i Indien, och på söndagen talade som sagt missionär Oscar Rinell såväl vid förmiddagsgudstjänsten som på eftermiddagen.

Det intressade föredraget om japan-kinesiska kriget utformade sig till en brinnande appell till Sveriges folk, att i möjligaste mån klargöra för sig kriget direkt och med ledning direkt mot stodja kineserna i deras kamp för sin frihet mot de japanska invasionsarméerna. Tal underströk avslutningsvis Stanley Jones' appell till jordens folk att genom ekonomisk isolering bojkotta Japan och japanska varor.

Sakta och distinkt, med en lätt brytning, behandlade missionär Rinell sitt ämne med den insikt och akutskap, som följer av att vara född i det land, kändt förberöde och att stora delen av sitt liv ha varit bofast och verksam där.

Leitungsvägen förförde tal. de histo-

i hem-Nordens utan även i Sydostasien. Det kinesiska folket genomsyrar just nu ett lidande, som ej kan beskrivas med ord, säger missionär Rinell. Det är ett blödande, ett döende-folk.

Orsaken till kriget är inte intermezzot av den 7 juli, utan kriget är endast ett led i Japans imperialistiska strävanden på det asiatiska fastlandet. Omkring en fjärdedel av den kinesiska samhällskroppen har sedan kommit i Japans vält, och stora delar är nu åter allvarligt hotade.

Kina har under de senaste åren undergått en väldig förändring och utvecklats kolossal på många områden. Chiang-Kai-shek, varm kristen och utomordentlig statschef, har till sammans med sin maka Åstadkommit, vad ingen annan lyckats med — han har erat det kinesiska folket. Urkaos har han skapat nationell enighet och stabilisering.

Detta eniga Kina anseas emellertid Japan stå i vägen för dess asiatiska hegemoni. Därför ville man sita under av Kina. Och man vände det nya koloniala ögonflöcket. Amerikanska marionetter och Sovjetas odjurjaka ursäkt i samband därmed. Stora militära bekymmer med Medelhavskonflikten och USA:s traditionella isoleringspolitik gjorde, att Japan kunde sig sakta till en inblandning utifrån. Och därfor slog man till och trodde sig snart kunna stilla världen inför ett fullbordat faktum.

Det pågående kriget kan bli upptaktet till kampen om herravället i Stilla oceanen. Risken för internationella förvecklingar ligger ännu inte nära. Och ett långvarigt utnödingekrig kan bli både Kinas och Japans ruin.

Missionär Rinell gav också en översikt av krigets härjningar på missionsens fält. Krigets direkta och indirekta inverkaner på den kristna missionen i Kina är ganska ödetidiga.

Till sist framhöll föreläsaren att en ekonomisk isolering av Japan utgör ett fredligt och effektivt medel att avveckla detta anfallskrig, som hotar både Kinas nationala existens och världsfreden.

Kinakriget
en ny epok
i Östern.
15/11/37
Västerlandets intressen
frängas tillbaka.

Kinamissionär OSCAR RINELL.

— Vilken utgång kriget i Kina är kommer att få, så är ett säkert: en epok är tillända och ett annat skede börjar. Om Kina skulle vinna, kommer den kinesiska nationalandan att stärkas och man försöker då givatvis realisera nationalisternas krav på internationell likställdhet. Detta betyder, att de västerländska makternas intressen kommer att skjutas i bakgrund och att Kina själv tar herrevället inom sitt område i likhet med andra suveräna stater. Vinner åter Japan, blir resultatet, att det blir Japan som kommer att dominera över hela linjen. Då blir Kina förmöndigen en japansk vasallstat. De japanska intressena i Kina kommer då självfallet att inta en särställning, medan övriga makters intressen sätts i annan hand, detta även om Japan förklarar sig vilja tillämpa den öppna dörrrens politik. Kinas representant i Nationernas förbund, dr Wellington Koo, tolkade läget rätt, då han förklarade, att Kina strider inte blott för sin egen nationella existens utan även för de västerländska makterna, då det får antas, att deras intressen kommer att bli betydligt mera respekterade under kinesisk spira än under japansk överhöghet.

Ungefär så tecknar missionär Oscar Rinell den politiska huvudlinjen i vad som nu sker i Fjärran Östern. Han har ett rikt erfarenhetsmaterial att bygga på, ty han är född i Kina av svenska missionärer och han hela tiden haft sin verksamhet därut. Hans föräldrar ha i 45 år arbetat i Svenska baptistmissionens tjänst och själv har han valt samma levnadssätt. De båda makarna Rinell står trots sin relativt höga ålder ännu mitt upp i aktivt missionsarbete: fadern, som är 71 år, har hand om ett flertal församlingar och är titt och jämt ute på resor i sin kineskärra, medan modern, som är 70 år fyllda, deltar i skolarkivet. Missionsfältet ligger i provinsen Shantung, en av de fem provinser som japanerna nu efterträkt och som är det närmaste målet för deras militära aktion mot Kina. Missionsfältet sträcker sig utmed och söder om den järnväg, som går från hamnstaden och den forna tyska kolonien Tsiangtiao till provinsstaden Tsianan. Hr Rinell liksom hans föräldrar har sin verksamhet i staden Kiaohsin och i närheten ligger en annan stad, Kaomi, där baptisterna ha ytterligare en missionsstation. Den svenska missionsbedriften har sedan 47 år tillbaka. Man har fem huvudstationer och utstationer, elva församlingar med ganska många små folkskolor och en samrealskola, jämte ett par bibelskolor för utbildning av infödda medhjälpare.

Det område, som utgör de svenska baptisternas missionsfält, har ännu dock dragits in i striderna, men kriget sätter sina spår och förberedelser träffas, fortsätter hr Rinell. I den stora hamnstaden Tsiangtiao inträffade i somras ett intermezzo, varvid två japanska soldater dödades. Befolkningsen fruktade en japansk straffexpedition som följd, panik utbröt och det sades, att 20,000 kineser utrymde sta-

den på en enda dag. Nu har två tredjedelar av befolkningen lämnat staden, bland dem så gott som alla japaner, som försiglat ingångarna till sina hus och liksom överlätit åt de kinesiska myndigheterna att se till deras egenhet. Japanerna ha mycket starka ekonomiska intressen i denna del av Kina. Kineserna ha både här och annorstädes vidtagit försvarsåtgärder, iordningställt befästningslinjer etc. T. o. m. vid missionsstationerna har man grävt underjordiska källare och gångar för att skydda sig mot bombränderna. Dock fortgår missionsarbetet som vanligt och skolorna ha fulit med elever. Sálunda har samrealskolan, där min bros förut varit rektor och alltidjämt är verksam, 160 elever, vilket är maximum.

Då det gäller missionen i övrigt har kriget haft en del direkta och indirekta verkaningar. Dock är det högst få dödsoffer bland missionärerna som kriget krävt. Ett av de mest bekanta och tragiska fallen var när dr Frank Rawlinson, den kände fredskämpen och utgivaren av The Chinese Recorder dödades. En del missionärer har fått lämna sitt arbetsfält, medan andra stannar kvar på missionsstationerna.

Kina har de senaste åren kraftigt konsoliderat sig och sökt att förbereda sig på det väntade angreppet från Japan. Ett steg i sådan riktning var en form av väpnplikt, som införts. Först föreskrevs, att unga män från vissa förmögna familjer skulle undgå två månaders forcerad militärutbildning. Denna har sedan utsträckts till allt större befolkningsgrupper. Tvivelstundan har också Kina hunnit med åtskilligt, men mycket återstod, då kriget kom. Kineserna hoppades, att anfallet skulle dröja. Att Japan slog till i somras berodde närmast av tre orsaker. För det första ville man avleda uppmärksamheten från det ekonomiska tillståndet i Japan, som var bekymmersamt. För det andra ville man ha kriget, innan Kina blivit starkt nog att bjuda hårt motstånd. Och för det tredje passade tidpunkten Japan mycket väl, därfor att andra intresserade

makter v. samtidigt Aterup skett u Cheks k. git sikt vägs- os. De gram ka mas inte videring nas poli starkt c miska u. Man i sionär I gen hur korta ti hotas m se geno ta, vet i se blott över Ki och Stil. — Miss i Linné Östern kväv Rinell. när Rin är Linne-nadag.

medlemmen är obligatorisk primovaccination i spädbarnsåldern. "Säsongen den 10:e den 11:e uppsättning" anförs av en värde återkalla till sittal övriga bekräftade barn. Som under epidemin i Malmö 1933 funnits där, endast två ringa kopporna. Man glömmer därvid, säger förste provinsialläkaren, att den viktigaste förutsättningen för effektiv isolering och begränsning av smittkoppsfall är att smittan från detta moter immuniteten hos vaccinerade och sålunda inte har samma möjligheten till spridning som inom en fiktiv vaccination.

Majoritetens påstående, att den uttala, som säger att smittkoppsbekämpandet skulle sparsamas eller istället omöjliggöras inom en ovacinerad befolkning, är oriktig, synes iärt för förste provinsialläkaren klökt.

Banhållet kan också råka in i förhållanden, då isolering och massvaccination, som majoritetens mera enbart vill lita till vid epidemi, icke kunna erhålla den effektiviteten och noggranhet, som krävs för att de ensamma över huvud skulle kunna vara till skydd. Majoritetens vill vidare med sitt föreslag bibehålla ympningstvänget för t. ex. värnpliktiga. Dessa komma därmed förvisso i största utsträckning att utsättas för den större risk, som en primovaccination vid denna ålder innebär.

De få fall av encephalit, som inträffat i samband med vaccination, bär icke få beröva vårt folk vaccinationens erkänt goda skydd mot en fruktansvärd farst, som alljämt kan heta oss, heter det i yttrandet. Även värnplikten innebär sjukdoms- och dödsrisker, men ingen torde åtnjutte i våra dagar tänka på att därfor göra denna irvillig.

Må man i stället söka efter möjligheterna till förminsknings och helt elimineringe av antalet postvaccinal encephalit och i största möjliga utsträckning verkställa primovaccination i spädbarnsåldern.

Med stöd av det anförda tillstyrker förste provinsialläkaren alltså av minoritetens givit förslag till ny lag om skyddskopypmpning.

SOVIET BEN STORA FARAN...

Härnade missionär Hildur Johansson, som är verksam på missionsfältet i Indien, och på söndagen talade som sagt missionär Oscar Rinell såväl vid förmiddagsgudstjänsten som på eftermiddagen.

Det intresserade föredraget om japan-kinesiska kriget utformade sig till en brinnande avslöjning till Sveriges folk, att i möjligheten man klargöra för sig läget däröre och med ledning därav sätta stödja kineserna i deras kamp för sin frihet mot de japanska bärkärtarna. Tal underströk avslutningsvis Stanley Jones' apell till jordens folk att genom ekonomisk isolering bekämpa Japan och japanska varor.

Sakta och distinkt, med en lätt brytning, behandlade missionär Rinell sitt ämne med den insikt och sak-kunskap, som följer av att vara född i det land, ämnet berörde och att större delen av sitt liv ha varit bo-satt och verksam där.

Inledningsvis berörde tal. de historiska förutsättningarna i Fjärren Östern och gav därpå en exposé över det blodiga skådespelet i dagens Kina och japanernas brutala krigsföring mot värnlösa och öppna städer och mordandet av en skyddlös civilbefolkning. Den omtalade pan-asiatiska säkerheten, sade tal., håller Japan nu på att förvända till pan-asiatisk hegemoni. Japanerna anser Kina vara ett tacksamt och lättarbetat fält för deras expansionssträvan den för att skaffa råvarutillgångar, avsättningmöjlighet och utkomst-källor för sitt stora folköverskott. Därför kallar också Japan detta krig en "helig uppgift". Den 7 juli kl. 10 på kvällen inträffade strax utanför Peiping det intermezzo, vilket blev grunden till den krigets fördelelse, som i denna dag rasar inte bara

bemörd. Därpå ville man sätta undan den kinesiska generalen Chang Tso-lin, som försökte försvara Kina. Detta ledde till att den kinesiska befolkningen förlorade sitt land till Japan. I sista krigsföringen förlorades Kina, då Japan visade sig starkt kraftigt framhållande utanför. Och därför låg man till och trodde sig starkt kringa värdet inför ett fullbordat faktum.

Vet pagrande kriget kan bli upp-takten till kommande konflikten. Stilla oceanen. Risken för internationella konflikter ligger emellan-de här. Och ett långvarigt utbrottsföregång kan bli både Kinas och Japans ruin.

Missionär Rinell gav också en oversikt av krigets härjningar på missionsfält. Krigets direkta och indirekta inverkan på den kristna missionen i Kina är ganska ödesdigra.

Till sist framhöll föredragshållaren

att en ekonomisk isolering av Japan

utgör ett fredligt och effektivt me-

del att avveckla detta anfallskrig,

som hotar både Kinas nationella exis-

tens och världsfreden.

Kinamissionär OSCAR RINELL.

— Vilken utgång kriget i Kina än kommer att få, så är ett säkert: en epok är tillända och ett annat skede börjar. Om Kina skulle vinna, kommer den kinesiska nationalandet att stärkas och man försöker då givetvis realisera nationalisternas krav på internationell likställdhet. Detta betyder, att de västerländska makternas intressen kommer att skjutas i bakgrund och att Kina själv tar herreväldet inom sitt område i likhet med andra suveräna stater. Vinner åter Japan, blir resultatet, att det blir Japan som kommer att dominera över hela linjen. Då blir Kina förmodligen en japansk vasalstat. De japanska intressena i Kina kommer då självfallet att inta en särställning, medan övriga makters intressen sätts i andra hand, detta även om Japan förklarar sig vilja tillämpa den öppna dörrrens politik. Kinas representant i Nationernas förbund, dr Wellington Koo, tolkade läget rätt, då han förklarade, att Kina strider inte blott för sin egen nationella existens utan även för de västerländska makterna, då det får antas, att deras intressen kommer att bli betydligt mera respektirade under kinesisk spira än under japansk överhöghet.

Ungefär så tecknar missionär Oscar Rinell den politiska huvudlinjen i vad som nu sker i Fjärren Östern. Han har ett rikt erfarenhetsmaterial att bygga på, ty han är född i Kina av svenska missionärer och har hela tiden haft sin verksamhet därut. Hans föräldrar ha i 45 år arbetat i Svenska baptistmissionens tjänst och själv har han valt samma levnadskall. De båda makarna Rinell står trots sin relativt höga ålder ännu mitt upp i aktivt missionsarbete: fadern, som är 71 år, har hand om ett flertal församlingar och är titt och jämt ute på resor i sin kinesiskåra, medan moderna, som är 70 år fyllda, deltar i skolorbetet. Missionsfältet ligger i provinsen Shantung, en av de fem provinser som japanerna nu efterträta och som är det närmaste målet för deras militära aktion mot Kina. Missionsfältet sträcker sig utmed och söder om den järnväg, som går från hamnstaden och den forna tyska kolonien Tsiangtao till provinsstaden Tsianan. Hr Rinell liksom hans föräldrar har sin verksamhet i staden Kiaochin och i närheten ligger en annan stad, Kaomi, där baptisterna ha ytterligare en missionsstation. Den svenska missionsen bedrivs där sedan 47 år tillbaka. Man har fem huvudstationer och utstationer, elva församlingar med ganska många små folkskolor och en samrealskola, jämte ett par bibelskolor för utbildning av infödda medhjälpare.

Det område, som utgör de svenska baptisternas missionsfält, har ännu icke dragits in i striderna, men kriget sätter sina spår och förberedelser träffas, fortsätter hr Rinell. I den stora hamnstaden Tsiangtao inträffade i somras ett intermezzo, varvid två japanska soldater dödades. Befolkningen fruktade en japansk straffexpedition som följd, panik utbröt och det sades, att 20,000 kineser utrymde sta-

den på en enda dag. Nu har två tredjedelar av befolkningen lämnat staden, bland dem så gott som alla japaner, som försiglat ingångarna till sina hus och liksom överlätit åt de kinesiska myndigheterna att se till deras egendom. Japanerna ha mycket starka ekonomiska intressen i denna del av Kina. Kineserna ha både här och annorstädess vidtagit försvarsåtgärder, iordningställt befästningslinjer etc. T. o. m. vid missionsstationerna har man grävt underjordiska källare och gångar för att skydda sig mot bombaraterna. Dock fortgår missionsarbetet som vanligt och skolorna ha fullt med elever. Sålunda har samrealskolan, där min bror förut varit rektor och alltid är verksam, 180 elever, vilket är maximum.

Då det gäller missionen i övrigt har kriget haft en del direkta och indirekta verkan. Dock är det högst få dödsoffer bland missionärerna som kriget krävt. Ett av de mest bekanta och tragiska fallen var när dr Frank Rawlinson, den kände fredskämpen och utgivaren av The Chinese Recorder dödades. En del missionärer har fått lämna sina arbetsfält, medan andra stannar kvar på missionsstationerna.

Kina har de senaste åren kraftigt konsoliderat sig och sökt att förbereda sig på det väntade angreppet från Japan. Ett steg i sådan riktning var en form av värnplikt, som införts. Först föreskrevs, att unga män från vissa förmögna familjer skulle undergå två månaders forcerad militärutbildning. Denna har sedan utsträckts till allt större befolkningsgrupper. Twivel-utan har också Kina hunnit med att skilligt, men mycket återstod, då kriget kom. Kineserna hoppades, att anfalllet skulle dröja. Att Japan slog till i somras berodde närmast av tre orsaker. För det första ville man avleda uppmärksamheten från det ekonomiska tillståndet i Japan, som var bekymmersamt. För det andra ville man ha kriget, innan Kina blivit starkt nog att bjuda hårt motstånd. Och för det tredje passade tidpunkten Japan mycket väl, därför att andra intresserade

makter varo samtidigt.

Ateruppbry-
åkett unde
Cheks ledn
git sikt p
vägs- och f
tet. De kine
gram kan i
nas internat
videring av
nas politisk
starkt och
miska utve

Man mäs
sionär Rin
gen hunnit
korta tid so
hotas myck
se genom k
ta, vet inge
te blott till
över Kina
och Stilla c
— — —

Missionär
i Linnéak
Östern och
kväm och
Rinell. På
när Rinell
är Linnéak
na-dag.

Kinakriget en ny epok i Östern.

*Egypten
Peking*

13/11/37

Västerlandets intressen trängas tillbaka.

Kinamissionär OSCAR RINELL.

Vilken utgång kriget i Kina är kommer att få, så är ett säkert: en epok är tillända och ett annat skede börjar. Om Kina skulle vinna, kommer den kinesiska nationalistan att stärkas och man försöker då givetvis realisera nationalisternas krav på internationell likställighet. Detta betyder, att de västerländska maktarnas intressen kommer att skjutas i bakgrundens och att Kina självt tar herråvälde inom sitt område i likhet med andra suveräna stater. Vinner åter Japan, blir resultatet, att det blir Japan som kommer att dominera över hela linjen. Då blir Kina förmodligen en japansk vasallstat. De japanska intressena i Kina kommer då självfallet att inta en särställning, medan övriga makters intressen sätts i andra hand, detta även om Japan förklarar sig vilja tillämpa den öppna dörrrens politik. Kinas representant i Nationernas förbund, dr Wellington Koo, tolkade läget rätt, då han förklarade, att Kina strider inte blott för sin egen nationella existens utan även för de västerländska maktarna, då det får antagas, att deras intressen kommer att bli betydligt mera respekterade under kinesisk spira än under japansk överhöghet.

Ungefär så tecknar missionär Oscar Rinell den politiska huvudlinjen i vad som nu sker i Fjärren Östern. Han har ett rikt erfarenhetsmaterial att bygga på, ty han är född i Kina av svenska missionärer och har hela tiden haft sin verksamhet därut. Hans föräldrar ha i 45 år arbetat i Svenska baptistmissionens tjänst och själv har han valt samma levnadskall. De båda makarna Rinell står trots sin relativt höga ålder ännu mitt uppe i aktivt missionsarbete: fadern, som är 71 år, har hand om ett flertal församlingar och är till och jämt ute på resor i sin kineskärra, medan modern, som är 70 år yngre, deltar i skolämbetet. Missionsfältet ligger i provinsen Shantung, en av de fem provinser som japanerna nu efterträkt och som är det närmaste målet för deras militära aktion mot Kina. Missionsfältet sträcker sig utmed och söder om den järnväg, som går från hamnstaden och den forna tyska kolonien Tsiangtiao till provinsstaden Tsianan. Hr Rinell liksom hans föräldrar har sin verksamhet i staden Kiaohsin och i närheten ligger en annan stad, Kaomi, där baptisterna ha ytterligare en missionsstation. Den svenska missionsen bedrivs sedan 47 år tillbaka. Man har fem huvudstationer och utstationer, elva församlingar med ganska många små folkskolor och en samrealskola, jämte ett par bibelskolor för utbildning av infödda medhjälpare.

Det område, som utgör de svenska baptisternas missionsfält, har ännu icke dragits in i striderna, men kriget sätter sina spår och förberedelser träffas, fortsätter hr Rinell. I den stora hamnstaden Tsiangtiao inträffade i somras ett intermezzo, varvid två japanska soldater dödades. Befolningen fruktade en japansk straffexpedition som följd, panik utbröt och det sades, att 20,000 kineser utrymde sta-

den på en enda dag. Nu har två tredjedelar av befolkningen lämnat staden, bland dem så gott som alla japaner, som förseglat ingångarna till sina hus och liksom överlätit åt de kinesiska myndigheterna att se till deras egenhet. Japanerna ha mycket starka ekonomiska intressen i denna del av Kina. Kineserna har både här och annorlunda vidtagit försvarsåtgärder, iordningställt befästningar etc. T. o. m. vid missionsstationerna har man grävt underjordiska källare och gångar för att skydda sig mot bombräderna. Dock fortgår missionsarbetet som vanligt och skolorna har fullt med elever. Sälvunda har samrealskolan, där min bror förut varit rektor och alltjämt är verksam, 160 elever, vilket är maximum.

Då det gäller missionen i övrigt har kriget haft en del direkta och indirekta verkan. Dock är det högst få dödsoffer bland missionärerna som kriget krävt. Ett av de mest bekanta och tragiska fallen var när dr Frank Rawlinson, den kände fredskämpen och utgivaren av The Chinese Recorder dödades. En del missionärer har fått lämna sina arbetsplatser, medan andra stannat kvar på missionsstationerna.

Kina har de senaste åren kraftigt konsoliderat sig och sökt att förbereda sig på det väntade angreppet från Japan. Ett steg i sådan riktning var en form av värnplicht, som införts. Först föreskrevs, att unga män från vissa förmögna familjer skulle undergå två månaders forcerad militärutbildning. Denna har sedan utsträckts till allt större befolkningsgrupper. Twivelutan har också Kina hunnit med åtskilligt, men mycket återstod, då kriget kom. Kineserna hoppades, att anfallen skulle dröja. Att Japan slog till i somras berodde närmast av tre orsaker. För det första ville man avleda uppmärksamheten från det ekonomiska tillståndet i Japan, som var bekmärsamt. För det andra ville man ha kriget, innan Kina blivit starkt nog att bjuda hårt motstånd. Och för det tredje passade tidpunkten Japan mycket väl, därfor att andra intresserade

makter varo engagerade på andra håll samtidigt.

Ateruppbyggnadsarbetet, som främst aktert under marskalk Chiang-Kai-Cheks ledning, har hittills särskilt tagit sikte på att utveckla bil-, järnvägs- och flygväsende liksom vägnätet. De kinesiska nationalisternas program kan i korthet så skisseras: Kinas internationella likställighet och revidering av alla ensidiga traktater. Kinas politiska enande för att skapa ett starkt och enat rike. Kinas ekonomiska utveckling på olika områden.

Man måste förvåna sig, slutar missionär Rinell, över att centralregeringen hunnit med vad den gjort på den korta tid som stått till förfogande. Nu hotas mycket av detta verk av förintelsen genom kriget. Hur detta skall sluta, vet ingen. Japan siktat kanske inte blott till att utsträcka sin hegemoni över Kina utan även över heile Asien och Stilla oceanen.

Missionär Rinell talar i morgon kl. 7 i Linnéakyrkan om Kriget i Fjärren Östern och missionen. Därefter samkväm och anförande av fru Hellen Rinell. På förmiddagen talar missionär Rinell vid gudstjänsten. Söndagen är Linnéakyrkans hednamissions Kina-dag.

170 Bojkott av japanvaror en handling för freden.

Striden Japan-Kina kan bli kampen
om Stilla havet.

Eskilstuna-Kuriren 21/6/32.

Kinafödd missionär berättar för Eskilstuna-Kuriren.

Kinesiska muren, som under dryckhundraden varit för Kina ett fast värv mot nordväst har nu blivit ineffektiv mot den moderna krigstekniken. På bilden visas den enda användning, den för i det japansk-kinesiska kriget — marschväg för trupperna, japanska.

För min del anser jag kampen i Östern vara upptakten till kampen om Stilla havet. Världsteveklingen har alltid gått i västlig riktning — Medelhavet, Nordsjön, Atlantiska oceanen — och nu håller världshistoriens brännpunkt på att förflytta sig till Stilla havet. Då ingår det också i Japans avläggna planer att ha harravälde i Kina och Asien för att så snällingsom kaima behärska Stilla havet och nä fram till världshegemonin.

Japans brutala krigsmetoder har ju väckt harm över hela världen och många känner sig eniga med Stanley Jones, då han säger att Japans inkräkande i Kina utgör det

centrala internationella brottet i vår tid. En effektiv handelsbojkott av Japan, gemensam för alla länder, skulle i väsentlig grad skräna ned dess möjligheter till fortsatt krig, och därmed hade vi tillgrifit ett verksamt och fredligt medel för att påskynda krigets slut. En sådan bojkott vore inte bara en handling för fred i Östern utan för världsfreden.

Det är missionär Ossie Rinell, vilken i går som Eskilstuna baptistförsamlingens gäst talade om "Kina just nu", som i en intervju för Eskilstuna-Kuriren med dess ord i korta drag eksagerar upp bakgrundsn till vad som nu sker i Fjärran Östern.

Fortas s. sid. 5

RINELL.

forts. från sid. 3.

och Västerlandets del i ansvaret. Missionär Rinell är född i Kina och har bott där hela sitt liv. Den sista stora tragedien där slapp han emellertid uppleva på nära håll, då han redan i våras lämnade Kina för sitt Sverigesbesök.

— Ända sedan japanerne 1931 lade beslag på Mandjuriet har stark spänning rått och det var egentligen bara en tidsfråga, när det skulle bryta löst, berättar hr. Rinell. Under de senaste åren har Kina under Tsjiangkaisjek gått framåt på olika områden, och det viktigaste är att man lyckats samla Kina och skapa enhet ur kaos. Också ekonomiskt och ifråga om kommunikationer och dylikt har landet gått framåt. Sedan Kina under senare år öppnat sina portar för Västerlandet och hälsat allt västerländskt välkommet har regeringens håg till samarbete med Japan alltmer avtagit — av lättförklarliga skäl. Men Japan kräver samarbete med Kina mot Västerlandet.

Japanerna ha säkert förväntats över kinesernas tapperhet och dödsförakt, men Kina är icke på långt när så rustat för krigska bedrifter som fienden. Under senare år har man dock iständsatt armé och flyg, och nu har man också slutit fred med de röda för att kunna använda deras trupper. De röda äro mycket japanfientliga och ha gjort märkbara insatser. Japans tal om att kriget är ett krig mot kommunismen i Kina är emellertid bara tomma ord, ty Kina hade klarat av detta problem dem förut. Den nationalistiska regeringen är bara tio år gammal. Den samarbetade till en början med de röda, men sedan lyckades man tränga ut dem från Centralkina mot utkanterna vid västra gränsen. Nu hoppar Japan på ett snabbt avgörande, medan Kinas takтик är ett utnötningskrig, ty Japan har troligen varken militära eller ekonomiska möjligheter att stå sig i en långvarig strid. Västmarkernas intressen i de båda länderna är emellertid så stora att man i så fall kan vänta än värre förvecklingar. Ryssland är icke färdigt, men dras det in i striden, kan det bli gnistan, som tänder en allmän världsbrand.

— En hel del missionsstationer liggia nu inom krigszonen. Svenska baptistmissionens fält ligger i sydöstra delen av provinsen Shantung, och det är ju ingeklunda uteslutet att japanernas landsätta trupper där och söka lägga beslag på järnvägen. Än så länge äro de emellertid icke indragna i stridsområdet, men kineserna ha i dessa trakter grävt lopgravar och vidlagt andra förvarsåtgärder. En hel del kinamissionärer från olika länder har också måst fly. Den protestantiska församlingen i Kina omfattar en halv miljon medlemmar, vilket ju inte är mer än en procent av folkmängden, men det kristna inflytandet sträcker sina verkaningar utöver den kristna församlingen. Statschefen och hans maka och flera andra medlemmar av regeringen äro ju nu också kristna.

Kan man språket så att man lättare kommer dem in på livet skall man finna kineserna vara ett sympatiskt folk, lättillgängliga och gladare än japanerna och mycket förtjänsamma. Den allmänna fattigdomen har gjort dem sparsamma och även de få rika äro mycket mättliga. Centralregering och provinsregeringar äro numera inställda på att hjälpa folket, och vid de senaste stora översvämningarna sökte man bland annat föra människorna bort från det översvämmade området till städerna och köpingar, där de kunde få mat.

— Även om mycket förblir sig likt i Kina, är det också mycket som förändras. De som skaffa sig västerländsk utbildning, antingen i Kina eller i härstammande länder, är oftast västerländska kil-

Ytterliggörande Nr. 1 Det politiska dagsläget och missionen. 30/12/37

Ales /
S

Sedan den kinesiska republikens införande 1911, har Kina gjort oerhört stora framsteg. Framåtskridandet har i synnerhet varit i ögonen fallande de senare tio åren under den nationalistiska regimens ledning.

Aterupphygget av det tusenåriga kinesiska riket

har hämmats av översvämningar, hungersnöd, banditväsen, kommunism, inbördeskrig och utländsk aggressivitet. Såsom sågans nya flagga Fenix uppsteg ur askan har ett modernt Kina framträtt ur kaos och vuxit sig allt starkare som medlem i nationernas familj.

Vid upphygget av detta nya Kina och utvecklandet av dessa öden ha många ledare bidragit, men den mest framstående bland dem är marskalk Chiang Kai-Shek. Det nationalistiska Kinas gångna tio års historia är i realiteten historien över den enda manliga arbetsresultat. Om det icke varit för hans militära genius och statsmannaegenskaper, skulle Kina kanske ej stabiliseras och kommit dit det nu är i en nationell utveckling. Politiskt och moraliskt högvuxen är han Kinas nationalhjälte. Han är en statsman av stora mätt och en uppriktig fosterlandsvän. Han är absolut den störste, ja, den ende som för närvärande kan ens det kinesiska folket. Dr Hu Shih säger: General Chiangs ledarskap har ingen samtidig parallell. I ett land, där folket aldrig hängivit sig åt hjältedyrkan kan sättet varigenom general Chiang vunnit mänskornas understöd och beundran, icke tillakrivena propaganda eller andra inflytelser. Det måste ha kommit från folket - orubbliga tro att regeringen med general Chiang som dess verkställande myndighet och verkliga överhuvud, har en beständig politik och program, som kommer att eventuellt leda till nationell frigörelse och pånyttfödelse. Genom det nationalregeringen i Nanking tog de administrativa tömmarna i sina händer 1927, föregå den Kina med vad det mest behövde under de sista fem eller sex åren — en grupp kvalificerade, patriotiska och framstegsvänliga ämbetsmän. Upp till den tiden hade de kinesiska politiska ledarna i stor utsträckning kommit från militärkretarna och högt få civila personer hade åtnjutit någon nämnvärd auktoritet. Centralregeringen har sällunda blivit Kinas första administration sedan revolutionen att bärta en utpräglad civil karaktär. Regeringens program för den kinesiska nationens pånyttfödelse omfattade skapandet av en ny politisk filosofi och ett nytt nationellt självmedvetande samt materiell reconstruction.

Kinas enande under en centralregering bland nästan oöverträgliga svårigheter kommer att gå ned i historien såsom

en av 20:de seklets märkligaste bedrifter.

Det politiska läget vid nationalregeringens upprättande i Nanking var kaotiskt. Dominerar av rivaliseraende militärhövdingar (de s. k. tuchun) var Kina på branten av politisk upplösning. Nationerna resurser förlades bort på kroniska inbördes stridigheter. Folket förtrycktes genom tunga och irreguljära skatter. Varje militärhövding var sin egen lag. Han ägde en personlig armé i avsikt att behålla och stärka sin maktställning; han uppbär sina egna skatter för att möta krigskostnader; han utnämnde alla ämbetsmän inom sitt maktområde. Politisk moralitet nådde sin lägsta ebb under denna orona och omvälvningens period. Korruption och favoritystems hörde till ordningen för dagen. Mot denna bakgrund är Kinas politiska omdaning under de närmaste åren anmärkningsvärd. Förförändringen består i ett skapande av ordning ur kaos, i grundandet av lag och rätt i stället för en korrumperad förvaltning. Nepotism och bestickning är numeras avgjort mindre än förut, även om det inte lyckats helt utrota dem. Pekingregeringens auktoriteter sträcker sig dock längre än till några få provinser. Centralregeringen har upprättat ordning och tillämpat lagen genom hela landet. Politisk stabilitet är ej längre en framtidsbråkan utan ett fullbordat faktum.

Centralregeringen i Nanking har framgått starkare ur varje inre kris. Landet

ring-politik, kunde ej annat än väcka reflexioner hos tänkande japaner. Det är endast på den allra senaste tiden, som Japan synes börjat fatta, att

Kina hastigt utvecklas till en modern stat.

Det förakt för kinesisk oenighet, som flera år ansetts motivera en aggressiv japansk politik i Ostasien, har, sedan överbefälhavaren Chiangs triumferande Återkomst från fängelsskapen i Sian julen 1936, undantränta i de japanska ledarnas tanke genom en växande uppfattning av den makt, som centralregeringen kan prestera, och den enighet, som nationen gav uttryck åt. Kina behövde andrum för att göra det iständigt att stå på egna fötter i beredskap för en slutlig kamp för likställighet och oavhängighet.

Japan ansåg dock att ett enat och starkt Kina stod mellan sig och hegemonien i Asien. Vad som skulle ytterligare göras för förverkligande av Japans kontinentala politik måste göras snart, ty ett uppskjutande skulle endast bli mera fördäktigt för Kina. Japan griper det psykiologiska ögonblicket och börjar det ödesdigra och omfattande kriget i Kina. Den nuvarande konflikten är endast

ett led i Japans militäristiska och imperialistiska expansionsträvanden på det asiatiska fastlandet.

Kina kämpar icke endast för sin nationella existens utan även för att hindra civilisationen från att återfalla till djungelns barbari. De kinesiska eldarnas hålla före att denna kamp är mer än ett krig mellan två nationer, den är ett krig mot uppenbara fördragabrott, ett hänsynslöst förtörelseverk av kulturinstitutioner och en omänsklig behandling av värnlösa kvinnor, barn och män i öppna städer.

Japan mätter ett dråplag mot Kinas mäodosamt utförda konsoliderings- och återupphyggnadsvärk. Där kriget dragit fram är det endast ruinhögar och aska kvar. Kina sågs ensamt förlorat i döda 300,000 personer. Bulvanregeringar, bestående av funktionärs och japanvänliga kineser, uppriktas av den japanska armén, medan hela den japanska ultramoderna mordtekniken användes för att störa centralregeringen under marskalk Chiang Kai-shek. Skulle detta mål uppnås, kommer Kinas utveckling att ~~gå~~ tillbaka många decennier. Detta är så mycket mer beklagligt som ett rätt stort antal inflytelserika kristna män och kvinnor besitter framstående platser i det politiska och sociala livet i det nya Kina. Generalissimus Chiang Kai-shek och hans duktiga maka, premiär- och finansminister H. H. Kung, utrikesminister Wang Chung-Hui, ordföranden i den lagstiftande yuan Sun Fo, ordföranden i National Economic Council och direktören för Kinas riksbank T. V. Soong (broder till marskalkens maka May-ling Soong) samt många andra i statens tjänst bekänna sig vara kristna. Centralregeringen intager en öppen inställning till religionen. Med kristendomen,

särskilt den protestantiska formen,

har den etablerat ett vänskapligt samarbete. Kristna skolor länkades först i det nationella samarbetet genom att inregistras som privatskolor i Kinas skolsystem. Detta samarbete hade i början åtskilligt av tvång över sig, är ännu icke idealiskt, men visar tecken till förbättringar. Kinas väldjan till samarbete på det medicinska området och i Det nya lätvets rörelser är helt frivilligt. Såsom rådgivare åt regeringen tjäna i förra fallet missionsläkaren dr E. H. Hume och senare missionär George W. Shepard. Många kinesiska rörelser, som nu väldja till kristlig hjälp, sade den nu avlidne dr Frank Rawlinson, särde utvidgningar av modeller gjorda av kristna missionärer, sällunda ombedjus kristna företag att utvidga vad de varit föremål för. Dagbräckningen för kristlig kooperation i en nationens spänande tjänst är för handen. Kristendomen är ej längre en tålerad utbödding utan en välkommen medarbetare i nationens uppbyggande. Allt detta skulle även tyras genom centralregeringens fall.

Det pågående krigets direkta inverk-

bland dem är marxistisk Chiang Kai-Shek. Det nationalistiska Kinas gångna tio Åra historie är i realiteten historien över den enda manas arbetsresultat. Om det icke varit för hanas militära genious och statsmannagenskaper, skulle Kina kanske ej stabiliseras och kommit dit det nu är i sin nationella utveckling. Politiskt och moraliskt högvuxen är han Kinas nationalhjälte. Han är en statsman av stora mäkt och en uppriktig fosterlandsman. Han är absolut den störste, ja, den ende som för nuvarande kan era det kinesiska folket. Dr. Hu Shih säger: General Chiangs ledarskap har ingen sannhilda parallell. I ett land, där folket aldrig hängivit sig åt hjälteyrkan kan sättet varigenom general Chiang vunnit mänskornas understöd och beundran, icke tillakrivas propaganda eller andra inflytelser. Det måste ha kommit från folket orubbliga tro att regeringen med general Chiang som dess verkställande myndighet och verklig överhuvud, har en beständig politik och program, som kommer att eventuellt leda till nationell frigörelse och pányittfödelse. Genom det nationalregeringen i Nanking tog de administrativa tömmarna i sina händer 1927, försåg den Kina med vad det mest behövde under de sista fem eller sex seklen — en grupp kvalificerade, patriotiska och framstegsvänliga ämbetsmän. Upp till den tiden hade de kinesiska politiska ledarna i stor utsträckning kommit från militärkretsen och högst få civila personer hade åtnjutit någon nämnvärd auktoritet. Centralregeringen har sålunda blivit Kinas första administration sedan revolutionen att bärta en utpräglad civil karaktär. Regeringens program för den kinesiska nationens pányittfödelse omfattade skapandet av en ny politisk filosofi och ett nytt nationellt självmedvetande samt materiell reconstruktion.

Kinas enande under en centralregering bland nästan oöverträgliga svårigheter kommer att gå ned i historien såsom

en av 20:de seklets märkligaste bedrifter.

Det politiska läget vid nationalregeringens upprättande i Nanking var kaotiskt. Dominerat av rivaliseraende militärhövdingar (de s. k. tuchun) var Kina på branten av politisk upplösning. Nationens resurser ödelades bort på kroniska inbördes stridigheter. Folket förtrycktes genom tunga och irreguljära skatter. Varje militärhövding var sin egen lag. Han ägde en personlig armé i avsikt att behålla och stärka sin maktställning; han uppbar sina egna skatter för att möta krigskostnader; han utnämnde alla ämbetsmän inom sitt maktemråde. Politisk moralitet nådde sin lägsta ebb under denna orons och omvälvningens period. Korruption och favoritystem hörde till ordningen för dagen. Mot denna bakgrund är Kinas politiska omdaning under de närmaste åren anmärkningsvärd. Förändringen består i ett skapande av ordning ur kaos, i grundandet av lag och rätt i stället för en korrumperad förvaltning. Nepotism och bestickning är numer avsigjort mindre än förr, även om det icke lyckats helt utrotas dem. Pekingregeringens auktoriteter sträckte sig icke längre än till några få provinser. Centralregeringen har upprattat ordning och tillämpat lagen genom hela landet. Politisk stabilitet är ej längre en framtidsönskan utan ett fullbordat faktum.

Centralregeringen i Nanking har framgått starkare ur varje inre kris. Landets enande har bestyrkts

mera genom moralisk övertalning än med väld,

mera genom personlig auktoritet än med tvång. Marskalk Chiang, överbefälshavaren för den kinesiska armén, som anförtrotts denna maktpåläggande uppgift att skapa nationell enhet, har genom sin takt, visdom, vidihjärtenhet och ånlod — kort sagt sina statsmannagenskaper — vunnit mera än genom sina militära segrar. Det faktum att många av marskalk Chiangs förförande motståndare och kritiker är i dag hans varmaste understödjare är ett väldigt vitnesbörd om nationens erkännande av hans inspirerande eldarekap och hans självuppförande patriotism. Det är förkroppsligandet av denna enande anda, som framstår för Chiang till föremål för de kinesiska folkarornas lojalitet.

Den kinesiska regeringen under marskalk Chiangs ledning insåg klart, att politisk stabilitet var en nödvändig förutsättning för en stark och framgångsrik nation samt att ett ensat folk var det företräde villkoret för ett effektivt försvar mot utländsk inkörning. Landets enande, parad med ett stegrat motstånd mot Japans eröv-

Japan ansåg dock att det enda som skulle Kina stod emellan sig och hegemonien i Asien. Vad som skulle ytterligare göras för förverkligande av Japans kontinentala politik måste göras snart, ty ett uppdraget skulle endast bli mera fördelaktigt för Kina. Japan griper det psykologiske ögonblicket och börjar det obesidiga och omfattande kriget i Kina. Den nuvarande konflikten är endast

ett led i Japans militäristiska och imperialistiska expansionsstrívanden på det asiatiska fastlandet.

Kina kämpar icke endast för sin nationella existens utan även för att hindra civilisationen från att återfalla till djungelns barbari. De kinesiska föderna håller före att denna kamp är mer än ett krig mellan tvåne nationer, den är ett krig mot uppenbara fördragobrott, ett hänygnslöst förstörelseverk av kulturinstitutioner och en omänsklig behandling av värnlösa kvinnor, barn och män i öppna städer.

Japan mätter ett dräpslag mot Kinas mädesamt utförda konsolideringar och återuppbryggnadsverk. Där kriget dragit fram är det endast ruinhögar och aska kvar. Kina säges ensamt förlorat i döda 300,000 personer. Bulvanregeringar, bestående av aktionärs och japanvänliga kineser, uppriktas av den japanska armén, medan hela den japaniska ultramoderna mordtekniken användes för att störa centralregeringen under marskalk Chiang Kai-shek. Skulle detta mål uppnås, kommer Kinas utveckling att ~~ta~~ tillbaka många decennier. Detta är allt mycket mera beklagligt som ett rätt stort antal inflytelserika kristna män och kvinnor besittar framstående platser i det politiska och sociala livet i det nya Kina. Generalissimus Chiang Kai-shek och hans duktiga maka, premiär- och finansminister H. H. Kung, utrikesminister Wang Chung-Hui, ordföranden i den lagstiftande yuan Sun Fo, ordföranden i National Economic Council och direktören för Kinas riksbank T. V. Soong (broder till marskalkens maka May-ling Soong) samt många andra i statens tjänst bekämpas av varje kristna. Centralregeringen intager en opålitlig inställning till religionen. Med kristendomen,

särskilt den protestantiska formen,

har den etablerat ett vänskapligt samarbete. Kristna skolor länkades först i det nationella samarbetet genom att irreguljära som privatskolor i Kinas skolsystem. Detta samarbete hade i början åtskilligt av tvång över sig, är ännu icke idealiskt, men visar tecken till förbätttringar. Kinas vägjan till samarbete på det mediciniska området och i Det nya levets rörelse är helt frivilligt. Såsom rådgivare åt regeringen tjäna i förra fallet missionsläkaren dr E. H. Hume och i senare missionsär George W. Shepard. »Många kinesiska rörelser, som nu växer till kristlig hjälp, sade den nu avlidne dr Frank Rawlinson, »är utvidgningar av modeller gjorda av kristna missionärer. Sålunda ombedjas kristna företag att utvidga vad de varit förespråkare för. Dagbräckningen för kristlig kooperation i en nationsomspänrande tjänst är för handen. Kristendomen är ej längre en tolererad utbörding utan en välkommen medarbetare i nationens uppbryggnande. Allt detta skulle även tyras genom centralregeringens fall.

Det pågående krigets direkta inverkningar på den kristna missionsen i Kina är oödeigda. Många missionsstationer har dragits inom krigszonen. Antalet kapell, skolbyggnader och sjukhus, som skjutits i spillo, är säkerligen rätt stort. Exakta uppgifter kunna ännu icke lämnas, då det brinnande kriget ständigt hotar nya områden. Hjältemodiga missionsärer har stannat kvar inom farozonen och sökt lindra det lidande kinesiska folgets nöd. Flera missionsärer ha med svidande hjärtan och under stora färör nödigt fly till lugnare platser. I det stora hela ha offren bland missionsärerna varit relativt få. Ett dödeoffer i början av Shanghaikriget var särskilt kännetecknande, nämligen den över hela världen kände

missionären och skrifställaren dr Frank Rawlinson.

Han dödades bland ett stort antal kineser av en bombe explosion. Rawlinson hade arbetat 35 år som missionsär i Kina. Han var redaktör för Kina-missionens största tidskrift — The Chinese Recorder. Han var en känslomässig som få och en missionsauktoritet, som icke endast respekterades i Ostern men även i Västern. Dubbelt tragiskt är det att denna kämpa för fredens sak skulle själv falla offer för kri-

gete förbannelse. För mig är det särskilt gripande att tänka, att min välsignelserika gärning så plötsligt ändrats. Det kristna missionsarbetet har genom hans död lidit en stor förlust.

Svenska Baptistsmissionens fält i Shantungs ockupation lär enligt telegrammen rektas faser. Mörka och tunga kirgsmöln hota i skrivande stund att utlämna sig över dessa missionsstationer. Provinssen Shantungs ockupation lär enligt teletgrammen vara omödelbart förstående. Huru många missionsärer är kvar på missionsstationerna och huru många evakuerats är oss obekant. Vi tro de är i Fridsfurstens hand. Bed Gud att Han täckes vara en eldemur omkring sitt folk och verk, ja, att Han, om möjligt, avvärjer den hotande katastrofen i Ostern. På Ytre Missionens offredag må vi som enskilda och församlingar genom rika gåvobidrag bidra att avhjälpa nöden bland de krigsnödlidande i Kina och understödja den kristna missions välsignelsebringande arbete för det lidande och blödande kinesiska folkets frälse och upplysning.

Rude.

Oscar Rinell

Massbröllop i Kina

Bland myndigheter i Mittens rike måste räknas det alltmera populära massbröllopet. Sedan dess införande i Shanghai den 3 april 1934 hade myndigheterna därställes uttalat den äktenskapliga välsignelsen över icke mindre än 1,087 brudpar innan februari månads slut år 1936. Tusentals par har förenats genom samma sällsamma äktenskapliga ceremoni i nästan alla landets storstäder.

Första gången den borgerliga vigseln i denna form introducerades i Shanghai, Kinas förnämsta finansiella metropol, deltog endast 57 brudpar. Sedan dess har dess popularitet så småningom tilltagit. Vid tiden för det fjärde massbröllopet hade antalet par ökats till 140, därefter har antalet deltagare i varje ceremoni varit 100 eller däromkring. Under loppet av det gångna året ha fem sådana bröllop anordnats och tillsammans 588 par ingått i det äkta ständet blott i omnämnda stad.

Kineser från alla samhällsskikt representeras genom de vigda. Enligt Shanghais officiella statistik härstammar paren vid massbröllop från femton olika klasser eller yrken. De flesta brudgummar är tjänstemän i olika ämbetsverk, college-professorer, studenter och personal i banker eller kommersiella företag. Kvinnor från hemmen leda brudarnas grupp, efterföld av folkskolelärarinnor, studentskor, buriksbiträdene och tjänstemän i civila institutioner.

Statistiken visar att kineserna allt fort gifta sig i unga år. Majoriteten bland brudgummar, som deltagit i dessa bröllop, är 21 år gammal, medan brudarna är 20. Många 16-åriga kvinnor och 18-åriga män voro bland de vigda. Aldersgränsen för män är vid 18 år, medan 16 år är den lägsta för flickor. Den äldste mannen, som seglade in i den äktenskapliga hamnen var 44 år, medan den äldsta kvinnan var 31. Detta stärker påståendet, att livet ällan börjar vid 40 för de flesta kineser.

Vilken kinesisk medborgare som helst kan anmäla sig som deltagare i ett massbröllop. Den skriftliga begäran till Sociala byrån angiver del-

tagarnas namn, ålder, födelseort och yrke samt åtföljs av tre fotografier. Äldern räknas ej på kinesiskt vis utan efter västerländskt. Den gamla kinesiska seden var att räkna ett nyfött barn såsom ett år vid födelsen och sedan tillägges ett år för varje kinesiskt nyår. Denna praxis följes alltså ej vid anmälan, utan barnet anses ej vara ett år, förrän den första födelsedagen kommer. Myndigheterna undersöka varje anmälan, innan tillstånd till deltagande vid massbröllopet lämnas. En indier önskade en gång gifta sig med en kineskvinnan vid ett sådant bröllop men nekades tillståndsbevis. Inga utlänningar har tills datum deltagit. Ett par tre fall i det flydda har förekommit, då någon av kontrahenterna förut befanns vara gift. Under sådana förhållanden har den förutvarande hustrun eller mannen gått till domstolen med saken eller sökt upphäva äktenskapet. På grund av sådana erfarenheter tillkännagivna myndigheterna namn över alla blevande deltagare i tidningarna för att förhindra komplikationer till följd av »dubbla» äktenskaps ingående.

Massbröllops popularitet kommer därför att det är enkelt, högtidligt och ekonomiskt. På den utsatta tiden samlas alla av myndigheterna godkända brudpar vid stadshuset. Särskilt inbjudna gäster och vänner kunna uppgå till ett par tusen personer. Utanför byggnaden trängas tusentals nyfikna åskräddare. National- och Kuomintang-partiflaggor vaja för vinden.

Brudarna är iklädda skära brudklänningar av siden med vita slöjor, och i sina händer hålla de en brudbukett, bestående av skära rosor. Vid deras sida står brudgummarna iklädda långa blåa rockar, över vilka sitter svarta makwa (jackor). När orkestern stämmer upp bröllopsmarschen sätter bröllopsprocessionen sig i gång.

I tåten går två par brudnäbbar, bärande lyktor — symboler för lycka och välsignelse. Omedelbart därefter kommer brudgummarnas marskalk och brudarnas tärna. De ledar sedan brudar och brudgummar genom den stora hallen i var sin rad i

Japanerna gjorde Kina till nation.

Tidsläget och missionen
belyst på Stockholms
borgarskola.

En hastig men sakkunnig
orientering av det stora pro-
blemet "Tidsläget och mis-
sionen" fick Stockholms mis-
sionsintresserade på tisdags-
(Forts. s. 2.)

Japanerna gjorde Kina ...

— Fortsättning frdn 1:a sidan. —

kvällen i Stockholms borgar-
skolas stora hörsal. Cicero-
ner voro de kända missions-
männen missionssekreteraren,
fil. lic. Herman Sande-
gren, vilken talade över äm-
net "Brytnings i Indien",
missionär Sam Sköld, vilken
skildrade "Kinas pånyttfö-
delse" samt professor Knut
B. Westman, som i snabba
drag skisserade upp kontur-
erna till en "Kristen stra-
tegi". Som anordnare av fö-
redragsserien stod Svenska
Missionerådet.

— När Gandhi och dr John Mott
för ett år sedan sammanträffade i en
liten indisk by — två män som i
mångt och mycket äro varandra lika —
hade de inte hunnit långt i dis-
kussionen förrän meningarna bröt sig,
sade missionssekreterare Herman San-
degren. Och tvisteämnet var mis-
sionen. Dock var det en gång den krist-
na missionen, som började väcka det
indiska lägkastfolkst till medvetande.
Sedan fortsatte verket av ådla indi-
ska reformvänner för att till slut av
Gandhi få sin slutliga utformning.

Men nu ligger saken så till, att hind-
duerna känna att den kuströrelse,
som vinner allt större omfattning, kan
vara en fara, kan bli en dödsstöt mot
hinduismens hjärta. Antingen shall
hinduismen själv kunna lösa frågan
om de kastlösa, konstaterar Gandhi,
eller också är den dödsdömd. Mis-
sionen börjar allt mer betraktas som en
fiende mot hinduismen och allt indi-
siskt samhällsliv. De kristna få inte
blunda för de stora motsättningar,
som finns mellan kristandom och hin-
duism, vilket också är skillnaden mel-
lan en missionerande och en icke mis-
sionerande religion.

Hinduismen är en tystradens och
kontemplationens religion. Kristendomen
kan inte nöja sig med att få ut-
veckla sitt innehåll i tystrad. Dess
budskap måste föras fram av budi-
bärare. Hindufansen är en religion,
som vänder sig endast till Indiens
folk. Man kan inte bli hindu, man fö-
des därtill. Kristendomen däremot är
den universella religionen, även om
den kläder sig i något olika dräkt
hos olika folk. Detta kan hinduen in-
te fatta, vilket bland annat gör att
även frisinnade indier kunna uttala
sin uppskattning av fyskarnes natio-
nalistiska nyfödedom.

Men även inom indiernas egna led
finns det stora motsättningar, vilket
bäst exemplificeras genom de två indi-
ska frihetskämparnas och vänner-
nas, Gandhi och Nehru, olika stånd-
punkt i vita frågor. Gandhi repre-
senterar den gamla tiden. Nehru är
en modern människa med klar nyter-
blick på problemen. Det ödesdigra
med Gandhi, säger Nehru, är att han
grundat sitt handlände på metastayaik.

Han sammanblandar religion och po-
litik, vilket är en alvarlig sak. Och
det måste ju tyckas oss västerlänningar
egentligen att så skulle ha
skett i den religion, som mest av alla
synes oss världsfrånvänt. Snart är
också den stund inne, då man i In-
diens får skördta de bittra frukterna
av denna sammanblandning. Gandhi
är det tragiska monumentet över en
förgången tid — och det nya Indien
kan ännu inte se klart framåt. Mis-
sionen måste nu allvarligt pröva sig,
om det för fram det budskap, som
kan ge folket ledning och hjälp.

Kinasvensk tycker
Sverige är gubbaktigt.

— Kinas gamla kultur var mogen,
ja övermogen så att den ruttnade in-
ifrån, saade missionär Sam Sköld.
Den hade inte något rum för ungdom-
liga viljor. Och så kom stormen. Under
hundra år har Kina utsatts för
hårda stötar utifrån, men även in-
ifrån.

Det är nu i Kina ett sjudande ung-
domsligt liv, vilket gör att, när en
kinasvensk kommer hem till sitt land
igen, han finner till och med ungdomen
gubbaktig. De religiösa proble-
men äro inte Kinas huvudproblem. Det
är dock kulturproblemet. Den väster-
ländska kulturen har i »Mittens
rike» ibland visat sig verka genom
attraktion, ibland genom repulsion.
Kina tillgagnade sig den västerländska
kritiken och den fick verka tills kineserna
sågo att de ingenting ägde av
kultur.

Den hastiga övergången från me-
deltid till nutid sätter nu hela sam-
hället i gunning. Den gamla familje-
kollektiven brytes sönder av väster-
landets individualism, och att kineser-
na därvid något felaktigt fattat den
västerländska friheten, visas bland
annat av den kinesiska översättningen
av detta ord. Det motsvarar nämligen
mer vårt »självständighetsprincipen». Ur
den stora klanfamiljen brytes nu den
»lilla familjen» ut. Det är kristendo-
mennas stora uppgift att i denna tid av
nymornad individualism föra humani-
tetens och mänskokärlekens talan.

Japan gjorde Kina till
nation.

Kina har aldrig betraktat sig själv
som nation utan som en hel värld, och
vad som är mer, som den civiliserade
världen. Så småningom fingo emellertid
kineserna lära känna folk, som
ansågo sig vara dem kulturellt över-
lägsna och som dessutom trodde sig
ha en kulturmission att fylla. Men
problemet Kina — världen blev inte
brännande förrän Japan började här-
sig de västerländska knopen. Då först
sågo kineserna klart och tydligt, att
de var en nation — inte en hel
värld. De nationalistiska känslor, som
då föddes blevo av en het och nästan
apokalyptisk art. En del exesser hä-
nte kunnat undvikas. Men missionen
har fått här en del av kineserna att
då även behöva en personlig omdana-
ning. Den bekanta rörelsen för ett nytt
liv har också omisskännliga kristna
drag.

Hemmaproblem skapa
svårigheter på missions-
fälten.

Professor Knut B. Westman påpe-

kade i sitt föredrag, att det mest
kunna återsähr att göra för missionen,
och en av de största uppgifterna nu
är att få de infödda kristna kyrkorna
med sig. Vid Internationella missions-
rådets sammankomst nästa år kommer
också samsalta att röra sig om,
hur missionen skall kunna tillföra de
unga kyrkor mer av insats. Den
kristna litteraturens ställning ute på
missionsfälten är rätt svag. Likaså
den teologiska utbildningen av infödda
präster. Kyrkornas uppgift är att fö-
ra evangelium vidare, och därvid böra
de och missionen gå hand i hand.
Kyrkornas ekonomi, så att de inte
alltid behöva leva på missionens sub-
sidier, är ett brinnande problem. Ett
krängligt problem att lösa för missio-
nen är också förhållandet mellan stat
och kyrka. Men ett av de allra svär-
raste är det rörande enheten. Det
kommer att bli en samvetsfråga för
våra missionsorganisationer, om de
inte i sin ömtåliga självständighets-
känsla här hemma lägga en börd på
de kristna ute på missionsfälten.

Peson.

173

173

Tidsläget och missionen.

Tre föredrag i Borgarskolan.

Prof. K. B. Westman (överst), missionssekreterare dr Herman Sandegren och dr Sam Sköld.

Tidsläget och missionen var den gemensamma rubriken för tre föredrag i Borgarskolan på tisdagskvällen, anordnade av Svenska missionsrådet. Missionssekreteraren dr Herman Sandegren talade om Brytningar i Indien, missionären dr Sam Sköld om Kinas pånyttfödelse och professor Knut B. Westman om Kristens strategi.

— Indien har femtio å sextio miljoner kastlösa, sade dr Sandegren, och dessa ha nu börjat växna till medvetande om att även de ha mänsklovärde. Oron i detta väldiga bottenskikt skakar hela den indiska samhällsbyggnaden och utgör ett allvarligt hot mot hinduismen. Komma de kastlösa massorna att stanna i hinduismen, eller kommer de att överge den? Med lösningen av detta problem står och faller hinduismen och därmed Indien självt. Men det finns även motsättningar inom hinduismen: den svåraste kritiken har riktats mot Gandhi från hans religions egna företrädere. Gandhi illustrerar det ödeadigra i att använda religionen för politiska syften, säga hans kritikar, som i honom se det tragiska monumentet över en svunnen epok.

— Att tala om Kinas pånyttfödelse kan synas djärvt i dessa dagar, sade dr Sköld bl. a. i sitt föredrag, och dock torde det vara berättigat. Kinas gamla kul-

tur, som hade sina rötter i de äldriga urkunderna, var polerad, förfinad, mogen — ja, övermogen, en kultur med ansiktet vänt mot det förgångna och utan plats för det nyskapande. De hårda stötarna utifrån under senare decennier ha emellertid åstadkommit en serie kulturella revolutioner. Kina av i dag kännetecknas av ett sjudande liv, en gryende kulturförnyelse. Kineserna ha aldrig betraktat sig som en nation, utan som en värld, som den civiliserade världen. I senare tid ha kinesernas upptäckt att de föro en nation bland nationer, och den lärdomen har kostat dem mycket lidande.

Professor Westman gav en orientering om missionen, sedd inifrån, och belyste sin framställning med en del siffror. Han behandlade vidare några organisationsproblem och önskemål i samband med missionens vidare utveckling. — Varför kan man icke lämna hedningarna i fred? fråga många. Då skulle man emellertid vara tvungen att avskaffa världshandeln och stoppa de moderna kommunikationerna — någon annan möjlighet finns icke att reservera en idyll för hedningarna i våra dagar.

V.P. 26/9/37

Dop i Kina

Sedan vi sist rapporterade, ha ytterligare tre dophögtider hållits i Kina-fält.

Den 27 augusti döptes 5 personer i Kaomi. Två dagar senare på utställningen Juma, cirka tre svenska mil i väster, blevo 48 personer döpta. Sammanlagt ha alltså 69 personer iklätt sig Kristus genom dopet och förenats med Kaomi-baptistförsamling under året.

Baptistförsamlingen i Wangtai hade sin tredje dopförrättning den 17 september. Den försiggick på en uppstöt Shi Min Tse, där 14 personer döptes. Detta bringar sälunda antalet döpta i år till 52 personer. Vid näitvardsbordet ha de hälsats välkomna till Wangtaiförsamlingens gemenskap.

Missionsarbetet fortsätter utan avbrott. Möjligheterna torde vara större än någonsin tillförne, även om svårigheterna i vissa avseenden äro allvarligare än förut. Förstärkningar behövas för att fylla de luckor, som uppstår i vårt missionärsled. »Skördens är mycken, men arbetarna äro få. Bedjen fördenskull skördens Herre att han sänder ut arbetare till sin skörd.»

Oscar Rinell.

Fredagen den 31 maj.

175

Vår första infödda pastor.

Pastorsavskiljning i Wangtai.

Söndagen den 5 maj 1940 är en märkesdag i Wangtai baptistförsamlingens historia. Under församlingens mer än trettioåriga tillvaro hade tidigare ingen högtid av liknande art hållits. Med stor glädje och tacksamhet till Gud samlades vi denna dag för att avskilja församlingens första kinesiske pastor — en händelse av historisk betydelse för församlingen.

Vad tiderna ändå förändras! Långt innan församlingen bildades kommo våra äldsta missionärer — J. E. Lindberg och J. A. Rinell med fru — till denna köping med frälsningens budskap. De fingo taga in i en liten flygelbyggnad i Barmhärtighets gudinns tempel. Nu kommo svenska missionärer och kinesiska representanter från systerförsamlingar för att tillbedja i en ändamålsenlig och blomstertycknad kyrka. Ingen vägade i början närla sig de främmande djävlarlarna. I dag räknar församlingen 766 medlemmar. Under åren ha flera missionärer förkunnat evangelium och värdat församlingen här. Vi prisa Gud att församlingen nu vid sidan av en stab infödda missionsarbetare även får sin egen kinesiske pastor.

Kung Rön-yong, pastor i Wangtai.

Pastorsfrågan väcktes i diakonkären en tid tillbaka av den missionär, som nu har ansvaret för verksamheten. Som samtliga voro eniga om behovet av frågans lösening förordades ett förslag däröm i församlingsmötet. Församlingen fattade efter mycket övervägande och bön beslut om pastorseval. Söndagen den 3 mars skedde valet. Resultatet blev att Kung Rön-yong valdes enhälligt till församlingens pastor. Vi tro det vara ett lyckligt val. Han är från ett kristligt hem, har genomgått missionens skolor och erhållit sin teologiska utbildning i en predikansskola. Under en följd av år har han troget tjänat församlingen och missionen i egenskap av evangelist och diaken.

Brev till respektive församlingar ansiktna till vår svensk-kinesiska konferens utsändes med ibjudan att låta sig representera vid pastorsavskiljningshögtiden den 5 maj. Glädjande nog infunno sig många gäster trots tidslägets besvärligheter och avståndens svårigheter. Trenne bilar gjorde dock resorna snabba och komfortabla. Välkomsttalet hölls av missionären, som var blott ett litet barn, då han första gången besökte köpingen. Församlingens förste och mångåriga pastor, J. A. Rinell, höll en givande ordinationspredikan. Pastorskandidaten avlade ett gripande vittnesbörd om sin andliga erfarenhet, kallelse och tro. Därefter följde händernas påläggning och ordinationsbön. Brodershanden räcktes den nye pastorn som tecken på välviljanet i pastorernas led och en bibel överlämnades till honom. Gratulationer och

— läades av representanterna.

Detta är en del av en artikel om den nya pastorn.

Agitationsrim.

I en Ungdomens Veckopost, utgives för 25 år sedan, finna vi följande verser, som lika gärna kan rikta till dess läsare i dag.

Unga skaror spriden, spriden
Nu er egen tidning ut!
Gripen verket an, ty tiden
Den så hastigt tager slut.
Om envar sitt strå vill draga,
Minns att då blir stacken stor.
Ej i missmod må vi klaga,
Nej, ett krafttag ska' vi taga
Som gör U. V. fin och stor.

Vem som helst kan här utföra
Ett gott verk för en god sak.
Cirkeln utav U. V:s vänner
Kan nu vidgas och dess sak
O, den vinna skall allt flera
Prenum'nter bland vårt folk
Och så kan den giva mera.
Skynda då att abonnera,
Ty den är de ungas tolk!

En dälig rimmed som menar väl.

Hässelby villastad.

Bröllopsfest.

Ungdomsföringen tillika med församlingen hade på pingstafton glädjen övervara vigselakten mellan ungdomsfören, ordf. broder Evert Syren och syster Ingrid Johansson. Den frikyrliga vigseln förrättades av past. Walter Berggren. I det festligt dekorerade kapellet fingo vi uppleva en angenimakt. Musikföreningen och en manskör medverkade med sång, telegram upplästes och tal hölls till de nygifna, som båda taga aktiv del i söndagsakolan och bruden även i juniorföreningen. En gäva överlämnades från församlingen och ungdomsföringen. Vi lyckönska dem och önska dem Guds rika välsignelse över kommande dagar.

Birgit L
Vi instämma i lyckönskan. — Red.

Hur lätt bli . . .

Hur lätt bli människornas kinder
heta!
De döma snabba, fast de litet veta,
de många rösterna, som hjärta mäta.
Men i vart hjärta finns en dörr med
lös,
ett hemligt rum, vars nyckel ingen
finnar,
och oljan, vilken i dess lampa brinner,
är hemligheter, som med os förgäs.

Verner von Heidenstam.

ningshögtiden avslutades med välsignelsen av den ordinerade pastorn.

De kinesiske och utländska delta-garna deltog även på ett uppskattat sätt med predikningar och sång under högtidens övriga möten. En gemensam kinesmiddag intogs, då läckerheterna fingo en styrkade åtgång. Uppbrotsstunden kom allt för snart. Vi undrade var och när vi härnäst skulle samlas till en liknande högtid. Intet hedniskt land kan någonsin bli kristet så länge dess kristendom är exotisk, propagerad genom främmlingar och beröende på dem. Vår uppgift är att plantera kristendomen och hjälpa den igit, och sedan fostra den att taga vara på sig själv. Varje nations evangelisering måste väsentligen ske genom nöjda kristna och missionsarbetare. Askiljandet av kinesiska pastorer är ett effektivt led i kristendomens naturalisering och folkmens kristnande.

Oscar Rinell

175

176 Och ändå verkar Gud

Efter två års Kina-krig

Kinakriget rasar alltfort med olöminskad våldsamhet. Det kristna missionsföretaget fortsätter trots hotande faror. Kinesernas sega motstånd i denna nationella kalamitet och Guds församlinge framgångar är värt belysas i artiklar i detta nummer.

Den 7 juli betecknar den andra årsdagen av Lukouchiao-intermezzot och begynnelsen till det japanska kinesiska krigets tredje år. När de första nyheterna från de senaste kinesisk-japanska fientligheterna blixtnabt spredos över världen två år tillbaka, drömde väl ingen att de skulle utvecklas till en beväpnad konflikt av sådan omfattning och intensitet som fallet blivit. Båda nationernas hela resurser ha engagerats i en kamp på liv och död, i vilken själva deras nationella existens nu står på spel. När den fredliga kinesiska kulturnationen insåg, att enda utvägen var att kämpa för sin existens som en fri nation, trodde ingen, att kriget skulle se sitt tredje år, åtminstone varken japanerna eller många utländska känningar av läget. Japanerna skröt, att de skulle slå ned Kina till sina knän* inom några veckor. Medan utländska iakttagare erkände, att Kina var förvisso starkare än nägonsin förut, voro de öppet skeptiska, huruvida detta land skulle en längre tid vara i stand att stå emot Japans överlägsna styrkor. Majoriteten även bland kineserna tvivlade på sin förmåga att motstå Japan för mer än några månader. Alla underskattade

Kinas inneboende styrka

och motståndskraft, alla utom några vidsynta ledare, som voro medvetna om livskraften och uthålligheten hos sin ras, och som lade planer för ett långvarigt utnötningskrig. Världen har mer än en gång slagits med häpnad inför den kinesiska militära och civila befolkningens tålmod och hjältemod inför oerhörda svårigheter och lidanden.

Efter två år av de mest nedsläende erfarenheter: de mest fruktansvärda angreppe från land, hav och luften, den oerhörda förlusten av talrika hem och i många fall nära och kära och alla jordiska ägodelar, är kineserna i sin helhet i dag mera beslutna än nägonsin att strida till sista man. Det finns ingen bland dem som icke skulle hälsa freden välkommen, men fred på Japans villkor ønskar ingen, ty det skulle innebära slaveri. Militärt är Kina starkare än förut. Under de gångna två åren har nya arméer utbildats, arméer som veta för vad de kämpa. Kinesiska friksarornas ökade aktivitet bakom fronterna visar sig allt mer effektiv uti att underminera fiendens moral. På slagfältet mot det tekniskt fulländade japanska militärsystemet ha kineserna under de två sista åren inhämtat värdefulla lärdomar. Anmärkningsvärt är, att sedan Hankows och Kanton s fall förliden oktober ha

de japanska trupperna fullständigt misslyckats

att göra något större framsteg i det inre av landet. Den japanska armén är ställd inför ett allvarligt dilemma: den kan icke avancera och likväl kan den icke slå till reträtt. I avsikt att dölja sitt misslyckande har dess uppmärksamhet vänts till de utländska makterna. Därav de nuvarande Tientsin- och Kulangsu-affärerna och blockaden av Amoy Swatow, Foochow och Wenchow. Dess-åtgärder åsyftar att dra ut västerländska intressen-eller, om de ska lyckas, att ha en lämplig plats att lämna skulden för den japanska

sydlig i Japan, ökns tecken på allvarliga asiksdivergenser mellan de moderata elementen i regeringen och affärsvärlden och cheferna för arméen och flottan, vilka äro beslutna att följa en mer drastisk politik.

Övansläende är ett sammandrag av en artikel i en kinesisk tidskrift. Sammanfattningsvis säger tidskriften: »Lukouchiao-intermezzots andra årsminne finner Kina uppåtgående, medan Japan definitivt visar tecken på ansträngning. Medan det i Chungking finns 'gränslös optimism', såsom en utländsk korrespondent beskrev atmosfären i denna krigsfidshuvudstad, ställes Tokyo med desperation och förvirring inför vilken väg det bör välja för att frigöra sig ur sitt dilemma. Hur mycket längre kriget kommer att vara, vet ingen. Men allt efter som konflikten fortsätter, kommer, synes det, dessa tendenser att i stigande grad vara påtagliga. Kina vet, att det har tiden för sig, och det är tillfreds med att vara tålmodigt.»

Rudex.

Se vidare art. på sidan 1

Dop i Kaomi

Den 29 oktober döptes 1 personer i Kaomi. Denna högtid var den fjärde i ordningen under åren sedan förevarande år är åt detta fölt. Sammanlagt ha 87 personer ikätt sijz Kristus genom dopet i år och förenats med Kaomi baptistförsamling.

Oscar Rinell.

I Tabernaklet, **17/3/37**, oc
Observatoriegatan, hälsas kväll svenska baptistmissionens missionär i Kina li
Oscar Rinell med familj välkommen hem. Oscar Rinell är född i Kina men han har gjort flera besök i hemlandet, där han h
är högt aktad och älskad för sin goda s
gärning och nobla personlighets skull. i
I möte i kväll komma flera av mis- j
sionsledningens män att delta (se annonsen i dag) och sångarkræfter från Tabernaklet medverka. Offer för mis- sionen framhärs. Missionär Rinell kommer att framföra en hälsning från det nya Kina.

spel. När den fredliga kinesiska kulturnationen insåg, att enda utvägen var att kämpa för sin existens som en fri nation, trodde ingen, att kriget skulle se sitt tredje år, åtminstone varken japanerna eller många utländska kännare av läget. Japanerna skröt, att de skulle »slå ned Kina till sina knän» inom några veckor. Medan utländska iakttagare erkände, att Kina var förvisso starkare än någonsin förut, varo de öppet skeptiska, huruvida detta land skulle en längre tid vara i stand att stå emot Japans överlägsna styrkor. Majoriteten även bland kineserna tvivlade på sin förmåga att motstå Japan för mer än några månader. Alla underskattade

Kinas inneboende styrka

och motståndskraft, alla utom några vidsynta ledare, som voro medvetna om livskraften och uthålligheten hos sin ras, och som lade planer för ett langvarigt utnötningskrig. Världen har mer än en gång slagits med häpnad inför den kinesiska militära och civila befolkningens tålmod och hjältemod inför oerhördta svårigheter och lidanden.

Efter två år av de mest nedsläende erfarenheter: de mest fruktansvärda angreppen från land, hav och luften, den oerhördta förlusten av talrika hem och i många fall nära och kära och alla jordiska ägodelar, är kineserna i sin helhet i dag mera beslutna än någonsin att strida till sista man. Det finns ingen bland dem som icke skulle hälsa freden välkommen, men fred på Japans villkor önskar ingen, ty det skulle innebära slaveri. Militärt är Kina starkare än förut. Under de gångna två åren har nya arméer utbildats, arméer som veta för vad de kämpa. Kinesiska fri-skarornas ökade aktivitet bakom fronterna visar sig allt mer effektiv uti att underminera fiendens moral. På slagfältet mot det tekniskt fulländade japanska militärsystemet ha kineserna under de två sista åren inhämtat värdefulla lärdomar. Anmärkningsvärt är, att sedan Hankows och Kanton fall förliden oktober ha

de japanska trupperna fullständigt misslyckats

att göra något större framsteg i det inre av landet. Den japanska armén är ställd inför ett allvarligt dilemma: den kan icke avancer och likväl kan den icke slå till reträtt. I avsikt att dölja sitt misslyckande har dess uppmärksamhet vänts till de utländska makterna. Därav de nuvarande Tientsin- och Kulangsu-affärerna och blockaden av Amoy, Swatow, Foochow och Wenchow. Dess åtgärder åsyftar att driva ut västerländska intressen eller, om de icke lyckas, att ha en lämplig plats att lägga skulden för den japanska arméens misslyckande i Kina. Agitationen mot utländska stormakter är även avsedd att uppehålla moralen i hemlandet, som redan visar tecken på tröttethet över ett krig, som icke visar några tecken till att taga slut.

Ekonomiskt visar Kina inga tecken på sammanbrott, ehuru det har lidit väldiga förluster till följd av fientligheterna. Kinas ekonomiska centrum har förflyttats från de stora kuststäderna, som nu äro under japansk ockupation, till det väldiga inland, där hittills oexploaterade rikedomar av rika inlandsprowinser för första gången tagas i bruk. Japans strävan att underminera kinesiskt myntväsen och påvinga deras egena finansiella planer och system på landet har hittills långt ifrån lyckats. Som Japan är en industri- och handelsnation i motsats till det jordbrukskande Kina, måste den ekonomiska påfrestningen vara ytterst allvarlig.

— Politiskt är

Kina mer enat i dag än någonsin

i sin historia. Förriidaren Wang Ching-wei är politiskt död. Bulvanregeringarna konna att existera, så länge de japanska bajoneterna stödja dem. Medan ingen klyfta utat är

se kriget kommer att vara, vet ingen. Men allt efter som konflikten fortsätter, komma, synes det, dessa tendenser att i stigande grad vara påtagliga. Kina vet, att det har tiden för sig, och det är tillfreds med att vara fämlodig!»

Rudex.

Se vidare art. på sidan 1.

I Kaoni be-
skolor, inklusive
en i en ceremoni
ett missionär
en skola väga
med sin fränva
möte med to
vår kineser
dag inträffade
skolorna befal
ceremoni o
de hjälpa att so
sas gavs Ater
tagande i ceremoni
sas kom till Ka
sinnena inte i
stämde oss fö
solungarna. Tv
söra oss sällskap
affärer ordföran
bäkom befal

Kristen skola befalld till Konfuciusfest.

Sr. M. — 11/11/40
Skolproblem av säreget slag i Kina.

Skolproblem av ganska säregen art kunde uppstå i Kina, där nyligen de kristna skolorna i Kaomi befalldes att delta i en Konfuciusceremoni. Tack vare missionärens fasta hållning avvecklades det heila i godo. Missionär Oscar Rinell i baptistmissionens tjänst i Shantungprovinsen berättar om händelsen, samtidigt som han meddelar, att alla missionärerna där befinna sig väl.

I Kaomi befallde "solungarna" alla skolor, inklusive missionsskolor, att delta i en ceremoni inför Konfucius, meddelar missionär Rinell. Presbyterianernas skola vägade ej annat än gå med, men luteranernas och vår skola lyste med sin frävaro. Följden blev att en solunge med tolk uppsökte och läxade upp vår kinesrektor. Konfucius föddes inträffade den 28 sept.

Skolorna befalldes åter att infinna sig för ceremoni och dagen innan skulle de hjälpa att sopra rent templet. Samma dag gavs åter en påminnelse om deltagande i ceremonien följande dag. När jag kom till Kaomi dagen innan, varo sinnena inte litet upprörda. Vi bestämde oss för att underhandla med solungarna. Två luteraner ville även vara oss tillskap. Vi hade tur, ty vi räffade ordföranden i den förening, som gick bakom befallningen. Han var en

Missionär Oscar Rinell.

sympatisk, kanske universitetsutbildad solunge. Kineserna vägade ej sätta något, utan jag fick nästan uteslutande föra talan genom en kinesisk tolk. Jag förklarade att vi som missionsskolor under inga förhållanden kunde delta i ceremonien inför Konfucius, då detta skulle strida mot vår kristna tro. Under nära zog två timmar diskuterade vi bildningens syften, jordmän, fädermedyrkan, konfucianism, etc. Han var lugn och klartänkt och sökte överlämna oss att delta i ceremonien. Då vi såde bestämt att vi absolut inte kunde göra det, yrkade han ej heller på det.

Vi gingo därifrån till presbyterianerna. Deras missionär hade nyligen anlänt och representanten för deras hemskola självständiga församling var närvarande. Vi talade då om vårt besöd hos myndigheterna och såde att det varo bra om alla missionsskolor kunde handla gemensamt inför myndigheterna, särskilt i frågor berörande den kristna tron. Följden blev att kinesen gjorde uträkt för att deras skola deltagit och lovade att den ej skulle göra om det, och att de tre missionerna skola rådgöra i framtiden.

Växlingar, men Gud är med.

Ett år av krig och mission i Kina.

Ett år av krig och mission har åter avslutats i Kina. När jag kastar en blick tillbaka på det upprullas genast en mängd bilder i mitt inre. Bilder av barbarisk grymhett och djuriska passionerars raseri. Bilder av nationell gryghet och lust, hat och orättvisor. Bilder av förstörelse, av rinnerade städer och byar, av hem, skolor, kyrkor, affärssbyggnader slagna i spilloar. Bilder av lidande, tragiskt och förödande lidande. Bilder av masakrerade kroppar, av hjälplösa barn samt hopplösa kvinnor och män. Bilder av flyktningläger, överfyllda med utblottade mäniskor, vars jordiska ägodelar skövlats genom bomber och granater. Bilder av milioner mänskliga varelser i marsch över denna kontinent sökande säkerhet och skydd i det fria Kina.

Krigets direkta fasor ha åter även varit känsliga, om än i mindre skala, inom s. k. ockuperat område. Nominalt hör Svenska Baptistsmissionens fält i provinsen Shantung dit, men praktiskt lyder en ganska stor del därav under friskitoras herravälde. Mäniskor i gerilladistrikts leva i ständig fruktan för luftstrid och skärmytslingar. Flera byar även inom vårt missionsområde ha bombarderats. Samma eftermiddag regnade omkring 40 bomber ned över Chang Tsang, där missionen har en utstasjon. Hälva byn förvandlades till en ruinhög. Kapellet undslapp nästan utan skador. Försluter i mäniskoliv voro högst minimala. Ungefär samtidigt blev jag en erfarenhet rikare på Guds beskydd under bombardemang från luften vid en missionsresa. Både före och efter sista årsiftet ha luftstriderna varit många och fruktansvärd. Strax innan den nyss hållna missionärskonferensen dödade en bomb fem av våra kinesiska kristna, däribland ett par anställda i missions tjänst, på en annan upstos, nämligen Shi Bo Tse. Frånsätt förhållanden av potentiell anarki och kaos tvingas befolkningen att nästan över förmågan utlämna natura och kontakter till kämpande styrkor. Den starka prisstegringen av livsförnödenheter bar i hög grad intensifierat kunesernas ejes svårkamp för tillvaron.

Dessa tankar trängas först i mitt sinne vid en återblick över det sunna konferensåret. De bilda en mörk scen. Men de utgöra bakgrund för en annan bild, en ljus bild av Jesus gäende på det upprörda folkhavets vågor. Många Guds barn i Östern börja upptäcka mitt i stormen upphöjningar i den mänskliga erfarenheten, varifrån Gud häller på att uppenbara sig i klarare mätto för mäniskorna. Vi bli mera medvetna om sin djupa livsströmningar under vågorna.

Oscar Rinell.

Ett stort drama i mänsklig historia utspelas. Vi kanna ej tillfullt fatta livets djupa strömningar, men vi tro att de betyda mera vid bestämmanden av den mänskliga historien än arméer, bomber och regeringar. Det är just dessa djupa livsströmningar, som Jesu budskap om försoning appetar till samt skänker riktning och form. Av detta skäl är det en oerhört intressant och uppförande förman för en Jesu Kristi missionär att få tjäna i dagens Kina.

En silverkant i de mörka moln, som hopat sig över landet, är det sätt på vilket män och kvinnor vänt sig till den kristna religionen. Både inom det fria och ockuperade Kina ha nya och enastående tillfällen för kristen evangelisation förelegat. Missionen har utom sin predikoverksamhet och skolmission även utfört ett stortrat bjälparebete bland tusentals sjuka, sårade, hemlösa och nödliidande. Den gränslösa nöden har bereit mångas hjärtan för evangeliets frigörande budskap. Ett stort antal personliga avgörelser för Kristus ha förekommit. Stora dophögtider ha även hållits på vårt fält. 406 personer ha under året döpts och anslutits till våra 12 församlingar. Medlemsnumerären är sammanlagt 4.865.

Guds församling framstår som en förblivande institution, som överlever tiden störningar och vrakspillor. Sant är att nägra enskilda individers kristna tro har prövats hårt, särskilt att de givit upp och vänt församlingen ryggen. Majoriteten bland de kristna, prövad i motgångarnas eld, har framgått ur frestelserna med starkare tro, djupare hopp och renare kärlek. Församlingen har i sin nöd drivits åter till Gud, fått en klarare syn på honom och blivit mera medvetna om sin gudomliga mission i tiden.

Med tacksamhet till Gud för hans

n skola befalld Konfuciusfest.

11/11/40
problem
reget
Kina.

iska säregen
i Kina, där nyl-
kolona i Kaomi-
ga i en Konfuci-
vare missionären
ecklades det he-
ir Oscar Rinell i
tjänst i Shan-
ittar om händel-
i han meddelar,
ura där befinna

solungarna" alla
nsskolor, att del-
Konfucius, med-
Presbyterianer-
nat är gå med,
vår skola lyste-
jden blev att en
ökte och lärde
Konfucius fädel-
sept.

er att infinna sig
en innan skulle
templet. Samma
inne i om del-
ihjande dag. När
gen innan, voro
pröda. Vi be-
nderhandla med
iner ville även
hade tur, ty vi
i förening, som
Han var en gör i framtid.

Missionär Oscar Rinell.

sympatisk, kanske universitetsutbildad
solunga. Kineserna vägade ej sätta nä-
got, utan jag fick nästan uteslutande
förlata genom en kinesisk tolk. Jag
förförde att vi som missionsskolor under
inga förhållanden kunde delta i
ceremonien inför Konfucius, då detta
skulle strida mot vår kristna tro. Un-
der nära nog två timmar diskuterade vi
bildningens syften, jordmän, fläderdyrk-
kan, konfucianism, etc. Han var lugn
och klartänkt och sökte övertala oss att
deltaga i ceremonien. Då vi såde be-
stämt att vi absolut inte kunde göra det,
yrkade han ej heller på det.

Vi gingo därför till presbyterianerna.
Deras missionär hade nyligen an-
lant och representanten för deras in-
hemskta självständiga församling var
närvarande. Vi talade då om vårt be-
sök hos myndigheterna och såde att det
voro bra om alla missionsskolor kunde
handla gemensamt inför myndigheterna,
särskilt i frågor berörande den kristna
tron. Följden blev att kinesen gjorde
ursäkt för att deras skola deltagit och
lovade att den ej skulle göra om det,
och att de tre missionerna skola rä-
dda.

Han var en

göra i framtid.

Växlingar, men Gud är med.

Ett år av krig och mission i Kina.

Ett år av krig och mission har åter avslutats i Kina. När jag kastar en blick tillbaka på det upprullas genast en mängd bilder i mitt inre. Bilder av barbarisk grymhett och djuriska passioners raseri. Bilder av nationell girighet och lust, hat och orättvisor. Bilder av förstörelse, av minnerade städer och byar, av hem, skolor, kyrkor, affärshygnader slagna i spilloror. Bilder av lidande, tragiskt och förödande lidande. Bilder av masakrerade kroppar, av hjälplösa barn samt hopplösa kvinnor och män. Bilder av flyktingläger, överfyllda med utblottade männskor, vars jordiska ägodelar skövlas genom bomber och granater. Bilder av milioner mänskliga varelser i marsch över denna kontinent sökande säkerhet och skydd i det fria Kina.

Krigets direkta faser ha åter även varit kännbara, om än i mindre skala, inom s. k. ockuperat område. Nominellt hör Svenska Baptistsmissionens fält i provinsen Shantung dit, men praktiskt lyder en gaoiska stor del därav under friskatornas herravälde. Männskor i gerilladistrikts leva i ständigt fruktan för luftraid och skärmytslingar. Flera byar även inom vårt missionsområde ha bombats. Samma eftermiddag regnade omkring 40 bomber ned över Chang Tsang, där missionen har en utstasjon. Hälva byn förvandlades till en ruinhög. Kapellet undslapp nästan utan skador. Försluster i männskouiv voro högst minimala. Ungefär samtidigt blev jag en erfarenhet rikare på Guds beskydd under bombardemang från luften vid en missionsresa. Både före och efter sista årsakiften ha luftraiderna varit många och fruktansvärd. Strax innan den nyss hållna missionärskonferensen dödade en bomb fem av våra kinesiska kristna, däribland ett par anställda i missionens tjänst, på en annan utpost, nämligen Shi Bo Tse. Frånsett förhållanden av potentiell anarki och kaos tvingas befolkningen att nästan över förmågan utlämna natura och kontanter till kämpande styrkor. Den starka prissättningen av livsförnödenheter har i hög grad intensifierat kiuersernas eljes svåra kamp för tillvaron.

Dessa tankar trängas först i mitt sinne vid en återblick över det svunna konferensåret. De bilda en mörk scen. Men de utgöra bakgrundens för en annan bild, en ljus bild av Jesus gående på det upprörda folkhavets värgor. Många Guds barn i Östern börja upptäcka mitt i stormen upphöjningar i den mänskliga erfarenheten, varifrån Gud häller på att uppenbara sig i klarare mätto för männskorna. Vi bli mera medvetna om djupa livsströmningar under vågorna.

Oscar Rinell.

Ett stort drama i mänsklig historia utspelas. Vi kunna ej tillfullt fatta livets djupa strömningar, men vi tro att de betyda mera vid bestämmadt av den mänskliga historien än arméer, bomber och regeringar. Det är just dessa djupa livsströmningar, som Jesu budskap om försoning apellera till samt stärker riktning och form. Av detta skäl är det en oerhört intressant och uppfordrande förmåga för en Jesu Kristi missionär att få tjäna i dagens Kina.

En silverkant i de mörka moln, som hopat sig över landet, är det sätt på vilket män och kvinnor vänt sig till den kristna religionen. Både inom det fria och ockuperade Kina ha nya och enastående tillfällen för kristen evangelisation förelagat. Missionen har utom sin predikoverksamhet och skolmission även utfört ett storartat hjälparbete bland tusentals sjuka, sårade, hemlösa och nödlidande. Den gränslösa nöden har berett mångas hjärta för evangelietts frigörande budskap. Ett stort antal personliga avgörelser för Kristus ha förekommit. Stora dophögster ha även hållits på vart fält. 406 personer ha under året döpts och anslutits till våra 12 församlingar. Medlemsnummeren är sammanlagt 4.865.

Guds församling framstår som en förblivande institution, som överlever tider störmar och vrakspillor. Sant är att några enskilda individer kristna tro har prövats hårt, så att de givit upp och vänt församlingen ryggen. Majoriteten bland de kristna, prövad i motgångarnas eld, har framgått ur frestelserna med starkare tro, djupare hopp och renare kärlek. Församlingen har i sin nöd drivits åter till Gud, fått en klarare syn på honom och blivit mera medvetna om sin gudomliga mission i tiden.

Med tacksamhet till Gud för hans

nådefulla beskydd och hjälp under det svunna krigsåret och med böa om att Mästaren må säga till krigets stolta böljor sitt »Tig, var stilla, blicka vi framtidens an med förtrösttan och hopp. Med Jesus i missionens färgost frukta vi icke tider stormar. Han borgar för att målet skall nås.

Oscar Rinell

SEMASTERRESAN

OSCAR RINELL:

Bomber och dopförräffningar

Guds verk i krigshärjat Kina

Den kristna missionsrörelsen i detta av kriget hemsköta land har givetvis måst vidkänna vissa ödesdigra konsekvenser. Där kriget rasat och rasar har en del missionsegendom allvarligt skadats. Den personliga bärkraften har på sina håll decimertats. Den kristna församlingen har stundom skingrats. Organiserat missionsarbete har ibland omintegritats eller nödgats finna andra former för att möta växlande behov. Det är ett Guds under, att en så effektiv mission i så pass stor skala har ändå kunnat bedrivas, trots abnorma förhållanden.

Nominellt har Svenska Baptistmissionens fält i provinsen Shantung sedan 1½ år tillbaka varit inom av japanerna ockuperat område. Praktiskt lyder en ganska stor del av vårt fält under gerillabandens herravilje. De som skärmytslingar mellan japanska styrkor och friskarorna kunnar nära som helst och var som helst inträffa, kan det ju vara förenat med stora risker att förfaga missionsförlor. Jag har dock under hälften av året besökt samtliga utstationer tillhörande Wangtai-, Wangkochwang och Po församlingar. Några platser ha erhållit flera besök.

En eftermiddag fick jag på en svensk mils avstånd bevitna, hur japanska flygplan bombarderade Chang Tsang, en utstation till Wangkochwang. Tre till sju bombplan besökte byn i tre revider. Mellan 30–40 bomber fälldes. Jag kunde tydligt höra de kraftigaste explosionerna. Platsen bombarderades emedan friskarorna hade sitt tillhåll där. Som bombplan besökte dessa trakter rätt flitigt, väntade jag några dagar,

innan jag reste till denna utpost. Tillsammans med evangelisten på platsen togo vi

förödelsens styggelse

i närmare betraktande.

Vi sågo nästan alla hål, som uppstätt efter bombnedslagen. Flera fullträffar iakttogs i själva byn, medan ungefärlig halva antalet bomber hade fallit utanför byn. En bomb gjorde en krater över en manshöjd djup och mer än åtta meter i diameter. Halva byn var en enda ruinhög. Femtiofyra hem hade antingen nedbränts eller slagits i spilloror. En kristen familj förpantade hus hade utplånats. Andra församlingsmedlemmars stugor hade så gott som skonats. Ett bombnedslag hade slungat en sten från ett försvarstorn med sådan väldsamhet, att den borrade ett hål genom vårt kapelltak. Eljest hade vår förhyrda guds-tjänstlokal endast nägra smärre skador. Trehundratjugo personer registrerades som nödlidande, varav fyrtio barn. Bombardemanget krävde tre mänskakoliv, två av de döda varo barn. De särades antal översteg ej tio. Inga kristna räknas bland de sårade eller döda.

Vid mitt besök höll representanter för gerillaregimen i distriket Kinamien så att nödlidande medel till de nödlidande. Några grannbyar hade skickat matvaror till de behövande. Wangkochwang baptistförsamling uppmanade sina medlemmar att räcka sina trosfränder i den utblottade byn en hjälpende hand. Missionen har hittills visat sitt deltagande genom att utdela två tusen kilo torkade sötpotatis till samtliga nödlidande samt kontanta bidrag till sådana medlemmar, som gjort materiella förluster. Byns kristna och utomstående ha givit uttryck åt

sin stora tacksamhet

för den handräckning, som missionen givit dem tack vare svenska baptisternas frikostiga bidrag till insamlingen för Kinas nödlidande.

Samma eftermiddag som Chang Tsang bombarderades, upplevde jag mitt livs mest spänande ögonblick. Strax innan solnedgången var jag stadd på resa till Shang Chwang, en utstation till Wangtai, för att hålla möten. Just som jag for genom en by, uppenbarade sig tre japanska stridsplan. Jag hann endast taga beträckning i en lerstuga med halmtak, då första bomben slog ned endast ett stenkast ifrån mig. Explosionen följdes av ett svart damm- och rökmoln. Vår stuga skakades väldamt. Omedelbart vräktes ned mer sprängämnen, medan kulspruteknatter samtidigt fyllde luften. Varje ögonblick kunde vara det sista. Det tog ungefär en halv timme, innan dessa fruktade fåglar lämnade oss efter att ha släppt tio ägg. Flera huslängder stod i lägor. Mor och sonhustru i samma familj lågo där massakrerade bredvid varandra. Här och var funnos endast ruinhögar, där älskade hem förut stått. Jag var glad att kunna så här omedelbart lämna bidrag från vår nödhjälpsinsamling. På kvällsmötet hade vi stor anledning tacka Gud för hans nödefulla be skydd i farans stund.

Dophögtider.

Medan kriget raserat stora värden, bidrager den skriande nöden att väcka många kineser till

dagen den 24 augusti 1939

FÖRTNINGAR

sidan 1.

Bomber...

t kapellets invigningshögtider samlade en uppmärksam publik. Husvärdens vägade ej vara kvar i sin hembygd på grund av oroligheterna. Under sin vistelse i Kinohsien bodde han till sammans med en varmhjärtad medlem av baptistförsamlingen i staden. Denne blev medlet att vinna honom för Gud. Vid sista dopförrätningen i Kinohsien var han, hans son och tre söner bland dem som blev dopta. Dophögtider ha nyligen hållits på flera platser. Så iklädde 16 personer sig Kristus genom dopet i Kaomi, 11 i Soa Kia Tsun, 16 i Po, 19 i Wangkochwang, 23 i Wangtai och 15 i Behsiang, en utstation till den sistnämnda församlingen. Samtliga ha förenats med respektive baptistförsamlingar å ovanstående orter.

Vaktomyrten.

Denna rapport omfattar fem församlingar. Min och min hustrus egentliga uppgift är förlagd till Wangtai, Wangkochwang och Po församlingar. Samtidigt vikarierar vi även f. n. i Kaomi och Soa Kia Tsuns församlingar. Som Sten Lindberg i våras flyttade till Jihchao för att där öppna en ny huvudstation, här Martin Jansson föreställer verksamheten i Kaomi missionsstation. Då hans hemresa var ganska snart föreständande, blev arbetstiden där endast några få månader. Vid avskedsfesten i Kaomi gav församlingen uttryck åt sin stora uppskattning av hans goda insats på detta omfattande fält. I skrivande stund deltar han som var Kinamissions representant vid baptistvärldsalliansens kongress i Atlanta. Programmet upptager ett föredrag av honom om Kina för och nu. Ungefär vid tiden för Janssons ankomst till Sverige, anträda familjen Thure Skoglund jämte tre nya missionärer sin resa ut till Kina. Skoglunds kommit åter att vara ansvariga för Kaomi-stationen. Vi tacka Gud för varje förstärkning, som var mission erhåller i syfte att förvandla Mittens rike till Kristi Rike.

EXTEN

hemmet. (v. 9). Tänk efter vad som hör till en sådan. Fattas något därhemma, så påminn däröm, såsom den lilla flickan gjorde, som sa: »Mamma, varför talar du icke med mig om min själ! Söndagsskolläraren gör det, och pastorn predikar om den, och på bönenötena bedja de för den, men du talar aldrig däröm. 2) För det andra fick han god hjälp utanför hemmet. Faraos dotter gav honom sitt stöd (v. 10). Detta påminner om sådant, som hjälper oss i livet. Tänk på de medel som utanför hemmet är oss till hjälp: Skolor, böcker m. m. Men glöm icke, att all utbildning, vi kunna få, är mer eller mindre misslyckad, om den icke medför ett namn, som ej fläckas.

Sammanfattning.

I. — En märklig man. — Ett stort namn. — God kristendomskunskap.

II. — Hjälplöshet. — Alla hjälplösa i början. — Vackra barn. — Vad som förfilar.

III. — Hjälpsamhet. — Beskyddande moderskärlek. — Vad kärlek

Den kristna missionsrörelsen i detta sykriget hemsökt land har giftvis mått vidkänna vissa ödesdigra konsekvenser. Där kriget rasat och rasar har en del missionsegenom allvarligt skadats. Den personliga bärkraften har på sina håll decimerats. Den kristna församlingen har stundom skingrats. Organisatmissionerarbetet har ibland omintagjorts eller nödgats finna andra former för att möta växlande behov. Det är ett Guds under, att en så effektiv mission i så pass stor skala har ändå kunnat bedrivas, trots abnorma förhållanden.

Nominellt har Svenska Baptistmissions fält i provinsen Shantung sedan 1½ år tillbaka varit inom av japanerna ockuperat område. Praktiskt lyder en ganska stor del av vårt fält under gerillabandens herravälde. Som skärmytslingar mellan japanska styrkor och friskarorna kunnar nära som helst och var som helst inträffa, kan det ju vara förenat med rätt att säga att företaga missionsfält. Jag har dock under första halvåret besökt samtliga utstationer tillhörande Wangtai, Wangkochwang och Po församlingar. Några platser ha erhållit flera besök. En eftermiddag fick jag på en svensk mils avstånd bevänta, hur japanska flygplan bombarderade Chang Tsang, en utstation till Wangkochwang. Tre till sju bombplan besökte by i tre repiser. Mellan 30–40 bomber fälldes. Jag kunde tydligt höra de kraftigaste explosionerna. Platsen bombarderades emedan friskarorna hade sitt tillhåll där. Som bombplan besökte dessa trakter rätt flitigt, väntade jag några dagar,

innan jag reste till denna utpost. Tillsammans med evangelisten på platsen togo vi

fördelsens stygnelse

i närmare betraktande.

Vi sågo nästan alla hål, som uppstätt efter bombnedslagen. Flera fulträffar iakttogos i själva byn, medan ungefär halva antalet bomber hade fallit utanför byn. En bomb gjorde en krater, den en manshöjd djup och mer än åtta meter i diameter. Halva byn var en enda ruinhög. Femtio fyra hem hade antingen nedbränts eller slagits i spillror. En kristen familjs förpantade hus hade utplånats. Andra församlingsmedlemmars stugor hade så gott som skonats. Ett bombnedslag hade slungat en sten från ett försvarstorn med sådan väldsamhet, att den borrade ett hål genom vårt kapelltak. Eljest hade vår förhyrda guds-tjänstlokal endast några smärre skador. Trehundratjugo personer registrerades som nödlidande, varav fyrtio barn. Bombardemanget krävde tre mänskoliciv, två av de döda varo barn. De särades antal översteg ej tio. Inga kristna räknas bland de sårade eller döda.

Vid mitt besök höllt representanter för gerillarådningen i distriktsförsamlingen sitt vanliga nödhjälpsmöte till de nödlidande. Några grannbyar hade skickat matvaror till de behövande. Wangkochwangs baptistförsamling uppmanade sina medlemmar att räcka sina trofränder i den utblottade byn en hjälpende hand. Missionen har hittills visat sitt deltagande genom att utdela två tusen kilo torkade sötpotatis till samtliga nödlidande samt kontanta bidrag till sådana medlemmar, som gjort materiella förluster. Byns kristna och utomstående ha givit uttryck at

sin stora tacksamhet

för den handräckning, som missionen givit dem tack varje svenska baptisternas frikostiga bidrag till insamlingen för Kinas nödlidande.

Samma eftermiddag som Chang Tsang bombarderades, upptävlade jag mitt livs mest spänande ögonblick. Strax innan solnedgången var jag stadd på resa till Shang Chwang, en utstation till Wangtai, för att hålla möten. Just som jag for genom en by, uppenbarade sig tre japanska stridsplan. Jag hann endast taga beträckning i en lerstuga med halm tak, då första bomben slog ned endast ett stenkast ifrån mig. Explosonen följdes av ett svart damm- och rökmoln. Vår stuga skakades väldamt. Omedelbart vräktes ned mer sprängämnen, medan kulspruteknatter samtidigt fyllde luften. Varje ögonblick kunde vara det sista. Det tog ungefär en halv timme, innan dessa fruktade fåglar lämnade oss efter att ha släppt tio ägg. Flera huslängder stod i lägor. Mor och sonhustru i samma familj låg där massakrerade bredvid varandra. Här och var funnos endast ruinhögar, där ålskade hem förut stått. Jag var glad att kunna så här omedelbart lämna bidrag från vår nödhjälpsinsamling. På kvällsmötet hade vi stor anledning tacka Gud för hans nädefulla skydd i farans stund.

Sammanfattning.

I. — En märklig man. — Ett stort namn. — God kristendomskunskap.

I Hjälplöshet. — Alla hjälplösa i början. — Vackra barn. — Vad som förfjular.

II. — Hjälpsamhet. — Beskyddande moderskärlek. — Vad kärlek är. — Exempel därför.

III. — Hjälpmödel. — Uppfostran i hemmet. — Stöd utanför. — Ett ofläckat namn.

Minnesversen.

Min hjälp kommer från Herren. Ps. 121: 2.

1) Min hjälp. — Ex. på vår hjälplöshet lekamligt och andligt.

2) Kommer. — Är intet i mig själv. — Måste taga emot.

3) Från Herren. — Ex. på lekamliga gåvor från Gud. — Ex. på andliga.

B. S.—n.

en uppmarksam publik. Husvärden vägade ej vara kvar i sin hemby på grund av oroligheterna. Under sin vistelse i Kiaochien bodde han till sammans med en varmhjärtad medlem av baptistförsamlingen i staden. Denne blev medlet att vinna honom för Gud. Vid sista dopförrättingen i Kiaochien var han hans son och tre söner bland dem som blevo en döpta. Dophögtider hänt nyligen hållits på flera platser. Så inköpte 16 personer sig Kristus genom döpet i Kaomi, 11 i Soa Kia Tsun, 16 i Po, 19 i Wangkochwang, 23 i Wangtai och 15 i Behsiang, en utstation till den sistnämnda församlingen. Samtliga ha förenats med respektive baptistförsamlingar i ovanstående orter.

Vaktombyten.

Denna rapport omfattar fem församlingar. Min och min hustrus egentliga uppgift är förlagt till Wangtai, Wangkochwang och Po församlingar. Samtidigt vikariera vi över f. n. i Kaomi och Soa Kia Tsuns församlingar. Som Sten Lindberg i våras flyttade till Jihchao för att där öppna en ny huvudstation, har Martin Jansson föreställt verksamheten i Kaomi missionsstation. Då hans hemresa var ganska snart förestående, blev arbetstiden där endast några få månader. Vid avskedfesten i Kaomi gav församlingen uttryck åt sin stora uppskattning av hans goda insats på detta omfattande fält. I skrivande stund deltar han som vår Kinamissions representant vid baptistvärldssalliansens kongress i Atlanta. Programmet upptager ett föredrag av honom om Kina förr och nu. Ungefär vid tiden för Janssons ankomst till Sverige, anträda familjen Thure Skoglund jämte tre nya missionärer sin resa ut till Kina. Skoglunds komma åter att vara ansvarige för Kaomi-stationen. Vi tacka Gud för varje förstärkning, som vår mission erhåller i syfte att förvändla Mittens rike till Kristi Rike.

För Jansses jord. I berättar da för nimms undan hindre anlänc denna fält. U på en ägna l lingar komm dagen samlin Jansses för br tid hj ninger Det ha honor tet rec försan även i av E har

Sko varit missic des d skulle vila o svära på sj janua och li jag, a ter. D på et givit nu är neser rade dröva arbet mar l minst i sk Visse först Thoo använ nar ju lig m samh på d jag g nar ä arbet och ä

Fa gälle: Kaon byari vi i sör, l skar barne sū ni händ axelu teckn na, l vitkl vänd

Dophögtider.

Medan kriget raserat stora värden, bidrar den skriande nöden att väcka många kineser att söka efter det beständende. Ett andligt uppvaknande är ett rätt allmänt drag i denna ödesdigra tid. Nutidsläget är ett enastående evangelisationstillsfälle. Tillslutningen på våra sammankomster har i stort sett varit god. Välvillig uppmärksamhet ägnas det kristna budskapet på flera håll. Detta gäller till och med på obrutna fält. En tid sedan öppnade Po församlingen en ny utstation i Lin Kia Tsun, där ingen kristlig verksamhet tidigare förekommit. På marknaden turades fyra evangelister och jag om att tala till tacksamma åhörare. Bibeldelarna fingo en strykande åtgång. Det nya

Forts. s. sid. 6.

Kaomi-brev

Missionär Nina Fredriksson.

Arbetsfördelning.

För en tid sedan landsteg Martin Jansson för andra gangen på Kinas jord. Det var intressant höra honom berätta lite från sin långa farofylla färd. I alt kunde han se och förnimma Guds beskydd och ledning, undan för undan röjde Gud undan hindren för honom, tills han lyckligt anlände hit till Kaomi, som nu för denna period framstår hans arbetsfält. Under två års tid har här väntat på en manlig missionär, som kan ägna hela sin tid åt våra tre församlingar på Kaomifältet. Nu har han kommit och vi tacka Gud därfor. Söndagen den 27 april hade Kaomi församling välkomstmöte för broder Jansson och samtidigt avskedsmöte för broder Oscar Rinell, som i två års tid hjälpte oss i den pastoralen gärningen och de finansiella göromålen. Det har inte alla gånger varit lätt för honom, eftersom han på Wangtaifältet redan förut hade ansvaret för tre församlingar. Goto församling, som även hör till Kaomifältet, har skötts av Egon Rinell. Denna församling har även välkomnat sin nye pastor.

Ännu ett år.

Skol- och kvinnoverksamheten har varit anförtrodd åt mig. Under vår missionärskonferens i februari talades det om, att jag denna sommar skulle resa hem till Sverige för att vila och hämta nya krafter efter den svåra sjukdomen, tyfus, som lade mig pa sjukbädden i sex veckors tid. I januari kom jag hem från sjukhuset och liksom kamraterna trodde även jag, att det var slut med mina krafter. Men vår Fader i himmelen har på ett underbart sätt hört bön och givit mig krafterna åter så att jag nu är i full verksamhet. Då våra kineser fingo höra talas om min planerade hemresa, blevo de mycket bedrövade. Båda mina kinesiska medarbetare och församlingsmedlemmar ha enträgetbett mig stanna åtminstone ännu ett år och hjälpa till i skolan och kvinnoverksamheten. Visserligen får Kaomi församling förstärkning i höst av familjen Thoong, men fra Thoong måste ännu använda tiden till språkstudier. Lämnan jag dem nu, så ha de ingen kvinnlig missionär till hjälp i kvinnoverksamheten. I bönerna har Gud givit svar på denna fråga och jag förstår, att jag går Guds viljas väg, om jag stannar ännu ett år. Skörden är mycken, arbetarna äro få, det ordet så vi åter och åter uppleva härute.

Smittkoppornas röda tecken.

Farorna äro också stora, när det gäller vår hälsa. I höstas hemsöktes Kaomi av en tyfusepidemi. Ute i byarna börja nu smittkopporna. Då vi i går var till en by på predikobesök, blev jag genast omringad av en skara barn och ungdom. Flera av barnen trängdes för att komma mig så nära som möjligt och fatta mina händer. De flesta av dessa hade på axeln fastsytt ett rött band, som var tecknet på att de hade smittkopporna. Det röda bandet skulle varna de vitklädda, de som söria en död, att vända bort blicken från dem, om ej.

så fingo de sjukdomen överförd på sig. Några av dem hade unsiktena fulla av röda, öppna sår, som ännu inte voro läkta. För att skydda mig mot denna smittofurna fanns intet annat att göra än europa Gud om hjälp och skydd.

Vi ha stor orsak att tacka Gud för att vi denne termin fa arbete i lugn och ro i skolan. Myndigheterna bevära oss ej så intensivt, som de gjorde förra året. De ha öppnat en realskola inne i staden och kanhända att denna skola tar deras intresse i anspråk, så att de ej ha mycken tid över för oss.

Landsbygdens folk har det oerhört svårt. De måste tjäna med både arbetskraft och pengar på två håll, de nya herrarna och sitt eget folk, fri-skarorna, och de senare äro rätt så grymma.

Mi Gud i sin nåd förbarma sig över oss alla!

Intryck från Lidingö-kursen.

En röst från Kongo.

Här följer en del av en brev till författaren från en kurs i Lidingö. Brevet är skrivet av Herman Sandegren, kursens upp-hovsman och ledare, missionär Svante Malmquist, kursens pater, fru Maria Wennerström, kursens husmor, och andra bidrogo var och en på sitt utmärkt sätt att göra kursen lyckad. Från när och fjärran hade ett 80-tal missionsledare och missionärer kommit. Kursdeltagarna representerade nästan alla svenska missions-sällskap och större missionsfält. Ehuru representanterna hyste vitt skilda teologiska åsikter och kyrko-ideal, tog den kristna gemenskapen sig uttryck i en synnerligen angenäm och broderlig samvaro. Denna kurs — i likhet med missionärskurserna i Holsby-Brunn — bekräftar det faktum, att de kristna enhetssträvanden i realitet vunnit större framsteg i världsmissionen än inom kristenheten.

En röst från Kina.

Den av Svenska Missionsrådet anordnade fortbildningskursen för missionärer är nu ett ljus och oförgätligt minne. Missionsskolan på Lidingö visade sig vara en idealisk plats för en sådan kurs. Det vackra vinterväderet höjde även stämningen. Dr Herman Sandegren, kursens upp-hovsman och ledare, missionär Svante Malmquist, kursens pater, fru Maria Wennerström, kursens husmor, och andra bidrogo var och en på sitt utmärkt sätt att göra kursen lyckad.

Från när och fjärran hade ett 80-tal missionsledare och missionärer kommit. Kursdeltagarna representerade nästan alla svenska missions-sällskap och större missionsfält. Ehuru representanterna hyste vitt skilda teologiska åsikter och kyrko-ideal, tog den kristna gemenskapen sig uttryck i en synnerligen angenäm och broderlig samvaro. Denna kurs — i likhet med missionärskurserna i Holsby-Brunn — bekräftar det faktum, att de kristna enhetssträvanden i världsmissionen än inom kristenheten.

Både i Holsby och på Lidingö har man på ett lyckligt sätt kombinerat det uppbyggliga och intellektuella elementet. Uppbyggelsen har starkare betonats vid föregående tillfällen. Bibelstudiet vid den nyligen avslutade kursen under ledningen av pastorerna Joh. Hagner och Göte Bergsten har varit mycket givande både för hjärtat och förståndet. Omvändelsens religiösa och psykologiska process fick en rätt allsidig belösnings av talrare från olika tillslagsläger.

Lidingö gav större skäl för namnet fortbildningskursen än Holsby. Vele av ömnin var omsorgsfullt och fördragshållarna behandlade dem på ett orienterande och vederhäftigt sätt. Tankeväckande synpunkter gavs av missionär Morris Berglings, inledningsföredrag om »Vårt budskap till de icke kristna folken» och missionsföreståndare Nils Dahlberg föredrag om »Vårt budskap till hemförsamlingen». Lic. Sam, Sköldt, lade upplysande om Östersund ungdom inför den kristna livets krav, licent missionsssekreterare Sandegren om »Kristet liv i inhemsk form» (särskilt i Indien) och Dr G. Palmér om »Svenska sammfund i Sverige».

denna period framåt blir hans arbetsfält. Under två års tid ha här väntat på en manlig missionär, som kan ägna hela sin tid åt våra tre församlingar på Kaomi-fältet. Nu har han kommit och vi tacka Gud därför. Söndagen den 27 april hade Kaomi församling välkomstmöte för broder Jansson och samtidigt avskedsmöte för broder Oscar Rinell, som i två års tid hjälpte oss i den pastoralen gärningen och de finansiella göromålen. Det har inte alla gånger varit lätt för honom, eftersom han på Wangtaifältet redan fört hadе ansvaret för tre församlingar. Goto församling, som även hör till Kaomifältet, har skötts av Egon Rinell. Denna församling har även välkommen sin nye pastor.

Annu ett år.

Skol- och kvinnoverksamheten har varit anförtrodd åt mig. Under vår missionärskonferens i februari talades det om, att jag denna sommar skulle resa hem till Sverige för att vila och hämta nya krafter efter den svåra sjukdomen, tyfus, som lade mig på sjukhuset i sex veckors tid. I januari kom jag hem från sjukhuset och liksom kumraterna trodde även jag, att det var slut med mina krafter. Men vår Fader i himmelen har på ett underbart sätt hört bön och givit mig krafterna åter så att jag nu är i full verksamhet. Då våra kineser fingo höra talas om min planerade hemresa, blevo de mycket bedrövade. Båda mina kinesiska medarbetare och församlingsmedlemmar ha enträgetbett mig stanna åtminstone ännu ett år och hjälpa till i skolan och kvinnoverksamheten. Visserligen får Kaomi församling förstärkning i höst av familjen Thoong, men fra Thoong måste ännu använda tiden till språkstudier. Lämnan jag dem nu, så här de ingen kvinnlig missionär till hjälp i kvinnoverksamheten. I bönen har Gud givit svar på denna fråga och jag förstår, att jag går Guds viljas väg, om jag stannar ännu ett år. Skördens är mycken, arbetarna äro få, det ordet få vi åter och åter uppleva härute.

Smittkoppornas röda tecken.

Farorna äro också stora, när det gäller vår hälsa. I höstas hemsöktes Kaomi av en tyfusepidemi. Ute i byarna börja nu smittkopporna. Dävi i går var till en by på predikobesök, blev jag gennast omringad av en skara barn och ungdom. Flera av barnen trängdes för att komma mig så nära som möjligt och fatta mina händer. De flesta av dessa hade på axeln fastsytt ett rött band, som var tecknet på att de hade smittkopporna. Det röda bandet skulle varna de vitklädda, de som sörja en död, att vända bort blicken från dem, om ej.

Jesus gav uttryck för i sin överste-prästerliga förbön bliva en verklighet: »att de skola vara ett, såsom vi är ett». När deltagarna så smidning om gå tillbaka till sina respektive missionsfält, skall samvaron dessförinnan länge leva i deras minne, egande och inspirerande, och de andliga rikedomen kursen fick bli ett redskap att förmedla bliva en tillgång i arbetet därut, för vilken de oftast skola tacka Gud. David Colldén.

En röst från Kina.

Den av Svenska Missionsrådet anordnade fortbildningskursen för missionärer är nu ett ljus och oforgötligt minne. Missionsskolan på Lidingö visade sig vara en idealisk plats för en sådan kurs. Det vackra vinterväderet höjde även stämningen. Dr Herman Sandgren, kursens upphovsman och ledare, missionär Svante Malmquist, kursens pater, fru Maria Wannerström, kursens humor, och andra bidrogo var och en på sitt utmärkta sätt att göra kursen lyckad.

Från nära och fjärran hade ett 80-tal missionsledare och missionärer kommit. Kursdeltagarna representerade nästan alla svenska missionsfält och större missionsfält. Ehuru representanterna hyste vitt skilda teologiska åsikter och kyrkoideal, tog den kristna gemenskapen sig uttryck i en synnerligen angenäm och broderlig samvaro. Denna kurs — i likhet med missionärskurserna i Holsby-Brunn — bekräftar det faktum, att de kristna enhetssträvanden i realiter vunnit större framsteg i världsmisionen än inom kristenheten.

Både i Holsby och på Lidingö har man på ett lyckligt sätt kombinerat det uppbyggliga och intellektuella elementet. Uppbyggelsen har starkare betonats vid föregående tillfällen. Bibelstudiet vid den nyligen avslutade kurserna under ledningen av pastorerne Joh. Hagner och Göte Bergsten har varit mycket givande både för hjärtat och förståndet. Omvändelsens religiösa och psykologiska process fick en rätt allsidig belysning av talare från olika fält, och läger.

Lidingö gav större skäl för namnet »fortbildningskurs» än Holsby. Valet av ämnen var omsorgsfullt och föredragshållarna behandlade dem på ett orienterande och vederhäftigt sätt. Tankeväckande synpunkter gavos i missionär Morris Berglings inledningsföredrag om »Vårt budskap till de icke kristna folken» och i missionsföreståndare Nils Dahlbergs föredrag om »Vårt budskap till hemförsamlingen». Lic. Sam. Sköld talade upplysande om »Österns ungdom inför det kristna livets krav», likaså missionssekreterare Sandgren om »Kristet liv i inhemska form» (särskilt i Indien) och Dr G. Palmér om »Individ, samfund, folk och fas i Afrika». Professor K. B. Westmans serieföreläsningar om »Kyrkobildning i äldre tider» och »nutida kyrkoförfatningar på missionsfältet» gavos en synnerligen god inblick i ett aktuellt och komplicerat problem.

Samtalen på eftermiddagen över dagens ämne varo mycket intressanta. Brännande missionsproblem fingo en mångsidig belysning. De endaste betraktas både i primitiv och kulturmiljö. Den hedningkristna församlingen på olika fält har även nått skilda utvecklingsskedan i sin historia. Nutidslägets faror, möjligheter och utsikter skilja sig i hög grad i skilda delar av världen. Missionärernas trevliga aften gav också uttryck för humor och allvar. De närvarande missionärernas och missionsledarnas rika erfarenhet och samlade fond av kunskaper utgjorde borgen för tankeutbytters saklighet och vidsynthet.

Personligen är jag glad och tacksam över förmånen att fått delta både i Lidingö- och Holsbybrunnskurserna vid detta besök i hemlandet. Dessa kurser ha andligt och intellektuellt givit mig mycket, särskilt är detta fallet med den nyligen avslutade kurserna. Det vore önskligt att missionsledningarnas representanter och hemmavarande missionärer i större utsträckning än hittills togo sig till att delta i dessa av Svenska Missionsrådet anordnade missionskurser.

Götar Engd.

DE UNGA HA ORDET

Svensk juniorpojke brandsoldat
i Kina.

Roy Rinell berättar för Unga Kamrater.

I Göteborg bor i vinter en juniorkamrat, som heter Roy Rinell. Roy är född i Kina. Det är också hans far, missionär Oscar Rinell. Även hans farfar, J. A. Rinell, är kinamissionär. Det är alltså inte så underligt, om Roy betraktar Kina som sitt egentliga fosterland. Men han trivs bra också i Göteborg. Det är så intressant, tycker han, att se den stad, som hans mor berättat så mycket om. I den staden bodde nämligen hon, när hon var junior. Då hette hon Hellen Colldén. Hon och hennes tvillingbror David brukade som juniorer ofta gå ned till hamnen och se på båtarna. Nu ha både hon och David gjort långa sjöresor. David är missionär i Kongo och hon i Kina.

Unga Kamrater harbett Roy berätta något från Kina, särskilt med tanke på att Svenska baptistsamfundets församlingar ha sin stora offerdag för hednamissionen söndagen den 9 januari.

— Ett av mina intressantaste minnen, börjar Roy, är en eldsvåda i Kiaohsien. Det hände en dag efter att vi fått upp en L. M. Ericsson-telefon mellan Sigoan och Hwaynan. En missionär hade haft med sig två apparater från Sverige. Telefonen ringde hemma hos oss. Mamma svarade. Jag såg, att det var något viktigt. Mamma blev så ivrig. »Ja, jag ska komma», svarade hon och ringde av.

— Vem var det? frågade jag.

— Det var farmor, svarade mamma. Och vi måste skynda oss, för det brinner i ett kineshus alldeles intill där hon bor. Kalla på portvakten, Roy!

Portvakten kom snart springande. Han fick en brandspruta, och mamma bad honom skynda sig med den till huset, som brann.

— Det var livat att gå och se på, när

Roy Rinell

det brann. Men det var litet ruskigt också. Men man ville ju visa, att man var karl. Man ville rent av spela brandsoldat. När jag kom fram till lerhuset, som brann, skälvde jag nog litet i knävecken. Men jag försökte visa mig modig.

— Farbror Eric Strutz hade följt med oss. Han började pumpa värre. Så gick han in i det brinnande huset. När han kom ut, var han svart som en sotare.

— Då hörde jag mamma ropa på mig: Roy, du vet, att vi har en brandspruta hemma under trappan, som farbror Sten Lindberg köpte i Sverige. Kila hem efter den.

— Jag sprang hem. Men så hade jag glömt dörrnyckeln. Jag sprang då till Doris och talade om alltsammans för henne. Men hon kunde ingenting göra. Då kom vår tjänare med nyckeln. Jag sprang in i huset, fick tag i sprutan och slängde mig upp på cykeln. Brandsprutan hade jag på ryggen. Inom två minuter var jag framme. Vi pumpade och sprutade, tills elden var släckt. Men vi luktade rök ett par dar efter.

— När jag gick hem, tänkte jag i mitt sinne: Det är bäst att genom försiktighet förekomma att elden bryter ut. Men om elden likväl kommer lös, gäller det för unga och gamla att tillsammans fortast möjligt släcka den!

En bra paroll! Det gäller verkligen i dag för unga och gamla att hjälpas åt att bekämpa allt, som ödelägger hem och människor!

Mr Gege.

4

Rloys första tidningsartikel. Han var 12 1/2 år. Som belöning erhöll han "Unga Kamrater" för 1938. Premiumtidskriften är delad i kr 2:- per av.

Kinas besök i Osby. Ett celebert missionsbesök får Osby på lördagen, då Kina födde och uppväxte missionären Oscar Rinell håller inför offentligheten föredrag i Betania över ämnet: "Österns gula krig och missionen". Herr Rinell är just på väg ut till sitt hem i en kinesisk stad, nu besatt av japanerna, där hans föräldrar och syskon lör närvanande äro överlupna med arbete för att bistå det arma folket. Få missionärer torde vara så hemma i förhållanden som denne "andre generationsmissionär", som dessutom sitter inne med färska underrättelser om krigssituationen.

På söndagen talar missionär Rinell i Hässelholms Ebeneserkapel.

Hässelholms Ebeneserkapel. 8/9/38.

Krig och fred i Chucheng 17/3/38

Kriget kom till vår stad och station den 2 februari. Vi hade då hört att Kaomi och Kiaohsien fallit ett par veckor förrut. Kl. 8.30 f. m. började maaingevilgen smatra och kulsprutorna spela. Efter knappat en timme tyntnade de och segrarna läggde in genom östra porten med flygande fanor och klingande spel. Tvenne kinesiska betänkningssoldater sårades, en granne fick ett ben genomburkt och vår skolhusvigg tröffades av en strökskula. Det hela var ett krig i västficksformat, en barnlek jämfört med kriget 1930, då elden brann 113 dagar inom och utan stads ringmurar. Då nödgades vi mura igen ti fönster, nu blott ett till vår sängkammare. Men kriget är icke slut. Vi veta ej, vad som ännu återstår före fredsatet.

Hur Herren förser.

Kineserna ha rest och flytt här i landet som jagat villebråd från krigets början — mest de förmögna klasserna. När gevärelden började höras, rusade hundratals granar in på missionsstationen i vild förskräckelse, kristna och hedningar om varandra. Det gällde att finna en fristad på neutral mark. De fyllde snart 14 hus och rum och vid företagen räkning ett par dagar senare befannos de utgöra omkring 300 personer, mest unga män och kvinnor. De få nu kinesas blott de kunnar undan fara och fruktan. Denna sammanpackning är dock en hälsorisk både för dem och oss. Ack, att dessa armé militärskor fruktade synd och last som de frukta japanerna!

Redan samma dag på middagen besökte br. Martin Jansson och jag befälhavaren och begärde att få anslag för våra portar med förbud för kinesens manekap att befalla missionsstationens område, och vi erhöll 5 stycken. Därjämte hava vi svenska ministernas och våra egna plakat tillika med flaggor och skyddskällare. Utom dessen försiktighetsmått så vi lita på vår allsmäktige Faders beskydd.

Hur Herren förser, må ytterligare belynas med att, fastän vi inga medel kunnan erhålla från banken i Tsingtao, har Herren försedd oss med gott om pengar genom erbjudna räntedrä ian från kristna och hedningar. Ehuru vi från början dade in vissa förråd, som Gud lagt sin välsignelse till, ha vi därjämte fått mottagna gåvor in natura såsom giss, ankor, böns och egg m. m. Vi ha också fått jordbrott, varav vi kunnan bereda smör i brist på bättre sädant. Detta är bl. a. bevis för att vi icke eleva i osämja med kineserna och att Herren förser sina barn och tjänare med vad de behöva. Den, som fruktar Gud, skall icke fattas något gott. Vi se också i folkgunsten svar på många böner och förböner. Gud vare tach för allt!

Missionsverket i krigstid.

Vi ha ännu icke lagt armarna i kors av modlöshet. Optimismen och tron på Gud är icke döda, ty med flyktingarna hållas dagliga möten på 3 olika ställen. I söndags var kapellet fulpackat med folk. Söndagsskolan, som varit inställt över en månad efter den första bombförsöksträckelsen, återupptogs förra söndagen. Friluftsmötet ha vi ej ännu vägat upptaga, av frukten för trakasserier från soldaterna, vilka äro ytterst misstänksamma mot offentliga folksamlingar. Biblar, sångböcker och annan kristlig litteratur spridas, så att en del förråd hota att tage slut.

Samtliga stationskamrater befinner sig väl och sänder sina varma hälsningar till allt vårt samskifdfolk i norden. Herren Gud vare al-las vår tillflykt och starkhet.

Broderligen

J. E. Lindberg.

Doktorinungen 31/5/38 Japan segrar ihjäl sig i Kina-kriget?

— oc —
DET ÖDESDIGRA GULA KRIGET BE-LYST I FÖREDRAG I BENGTSFORS
AV KINASVENSK.
— oc —

Ett intressant föredrag om Kina hölls i fredags kväll i Betel, Bengtsfors, av en person, som är född och uppväxt i Kina och väl känner dess förhållanden och den kris, det nu genombrever.

Föredragshållaren var missionär Oscar Rinell, en son till missionsägare J. A. Rinell och fru Hedvig Rinell, vilka i Baptistsmissionens tjänst tillbringat 46 år som missionärer i Kiaochien, prov. Shantung, Kina, och i viktigt arbete även sönerna Oscar och Sigfrid inträtt. Tvene döttrar till missionärerna Rinell äro bosatta i USA. Oscar Rinell går i engelska skolor och började lära sig svenska först när han var 18 år; detta till trots talade hon god svenska. Detta är tredje gången han besökt Sverige.

Oscar Rinell har skrivit en bok betitlad »Den kinesiska frihetsrörelsen och missionen», en bok, som fått utmärkta erkännande av Kina-kännare.

Talaren gav en kort översikt över nuvarande läget och vad som lett upp till detta samtidigt erinrade om Japans uppfattning om sin »godomliga mission» och landets kejsertut.

I och med kriget mot Ryssland blev Japan en modern nation. Om Japan valt en fredlig väg, skulle det kunna ha blivit Österns ledare, men nu börjar man tvifla på detta dess mission.

Tal. erinrade om konflikten uppkomst i fjol genom lokala internezzon, men krigets djupare orsak är Japans kontinentala politik och expansionslystnad.

Kriget — utan krigsförklaring — har medfört oanhörd förödelse av liv och egendom, och oskattbara kulturvärdena ha gått och gå förlorade. Under krigets fyra första månader förstördes 133 betydande läromäss- och kulturinstitutioner i Kina. Där ödeläggelsen gått fram återstår knappast något annat än ruiner och aska. Även kvinnor och barn dödas. Genom terrorm trodde Japan sig kunna tillvinga sig fredsvillkor, men verkan blev en helt annan: Kina spände

Forts. s. sid. 4.

blicket — nuvarande konflikten. Den har lett till upprustning, höjda skatter, inre oro. Japan vill tydligare kapa åt sig hela området norr om Gula floden, vilket kommer åt Kinas stora naturrikedomar och upprätta hegemoni över Asien. Detta kan bli upptakten till en kamp om herraväldet i Stilla havet. Kina, som nu kämpar för sin självständiga existens, torde bli för starkt för Japan, som kanske kommer att »segra ihjäl sig» i Kina.

Det finns risker för internationella förvecklingar. Skulle Sovjetrysland blanda sig i leken, kan det bli den gnista som sätter världen i brand.

Tal. kom därpå in på ämnet krigets invärken på missionen. Tvenne framstående missionsledare hade mördats, ejdest hade missionärerna i stort sett skonats. Några hade måst lämna landet, och en pingstmissionär med hustru hade under flykten förlorat sina två små barn. De flesta missionärer ha startat kvar på sina poster.

Den svenska flaggan är hissad på missionsstationernas tak, bombsäkra källare ha inrättats — d. v. s. de torde vara bombsäkra så länge japanerna ej släppa ned några bomber över dem! Sjukhus och skolor hållas öppna så länge som möjligt, och missionen fara hand om en massa flyktingar.

Nöden kanske förbereder jordmånen för evangeliuum. Vissa rapporter tyder därpå. Sköld P. ...

Rakknivar slipas.

Axel P. Olsson & C:o

Järn- & Maskineffär
Tel. 121 Bengtsfors Tel. 121

ERRAR!

Edert bygge,
köpas fördelaktigast
OS

SSON & Co.,

ASKINAFFÄR.
Tel. 121. 161
SFORS

Kinabesök i Osby. Ett celebert missionsbesök från Osby på lördagen, då den i Kina född och uppväxta missionären Oscar Rinell håller inför offentligheten föredrag i Betania över ämnet: "Östers gula krig och missionen". Herr Rinell är just på väg ut till sitt hem i en kinesisk stad, nu besatt av japanerna, där hans föräldrar och syskon för nära varande åro överlupna med arbete för att bistå det arma folket. Få missionärer torde vara så hemma i förhållanden som denne "andre generationsmissionär", som dessutom sitter inne med skräckande underrättelser om krigssituationen.

På söndagen talar missionär Rinell i Hassleholms Ebeneserkapel. *Herr Rinell 8/9/38.*

Krig och fred i Chucheng 17/3/38

Kriget kom till vår stad och station den 2 februari. Vi hade då hört att Khami och Kiaohsien fallit ett par veckor förrut. Kl. 8.30 f. m. började mässingevilgen amattra och kulsprutorna spela. Efter knappat en timme tyntnade de och segrarne tågade in genom östra porten med flygande fanor och klingande spel. Tvenne kinesiska beträckningsadater särades, en granne fick ett ben genomskjutet och vår skolhusvägg träffades av en strökskula. Det behöva var ett krig i västficksformat, en barnlek jämfört med kriget 1930, då elden brann 113 dagar inom och utan stadsens ringmurar. Då nödgrävdes vi mura igen & förstärkte, nu blott ett till vår sängkammare. Men kriget är icke slut! Vi veta ej, vad som ännu återstår före fredsslutet.

Hur Herren förser.

Kineserna ha rest och flytt här i landet som jagat villebråd från krigets början — mest de förmögna klasserna. När gevärelden började höras rusande hundratals granater in på missionsstationen i vild förakräckelse, kristna och hedningar om varandra. Det gillde att finna en fristad på neutral mark. De fyllde snart 14 hus och rum och vid företagens räkning ett par dagar senare befunnos de utgåra omkring 300 personer, mest unga män och kvinnor. De få nu kineses blist de kunna, undan fara och fruktan. Denna sammanpackning är dock en händelse risk både för dem och oss. Ack, att dessa arna mänriskor fruktade synd och last som de frukta japanerna!

Redan samma dag på middagen besökte br. Martin Jansson och jag befästihavaren och begärde att *ik* anslag för våra portar med förbod *ik* kineserna menakap att betrötta missionsstationens område, och vi erhöll 5 stycken. Därjumt hava vi svenska ministernas och våra egna plakat tillika med flaggor och skyddsäkällare. Utom dessa försiktighetsmått få vi lita på vår allmänta Faders beskydd.

Hur Herren förser! Må ytterligare belysas med att, fastän vi inga medel kunnat erhålla från banker i Tsingtao, har Herren förtsett oss med gott om pengar genom erbjudna räntefri läm från kristna och hedningar. Ehuru vi från början dade in vissa förråd, som God lagt sin välsignelse till, ha vi därför fått mottaga gåvor in natura såsom glas, ankor, böns och ligg m. m. Vi ha också fått jordnötter, varav vi kunnat bereda smör i brist på bättre sådant. Detta är bl. a. bevis för att vi icke lever i osämja med kineserna och att Herren förser sina barn och tjänare med vad de behöva. Den, som fruktar God, skall icke fattas något gott. Vi se också i folkgunsten avar på mångas böner och förbörner. God vare tack för allt!

Missionsverket i krigstid.

Vi har konu. icke lagt armarna i kors av modlöshet. Optimismen och tron på God är icke döda, ty med flyktingarna hållas dagliga möten på 3 olika ställen. I söndags var kapellet fullpackat med folk. Söndagsskolan, som varit inställt över en månad efter den första bombförskräckelsen, återupptogs förra söndagen. Friluftsmötet ha vi ej hinnat vägat upptaga, av fruktan för trakasserier från soldaterna, vilka äro ytterst misstänksamma mot offentliga folksamlingar. Biblar, sångböcker och annan kristlig litteratur spridas, så att en del förråd hota att taga slut.

Samtliga stationskamrater befinner sig väl och skänka sina varma hälsningar till allt vårt samlingsfolk i norden. Herren Gud vare al-las vår tillflykt och starkhet.

Broderligen J. E. Lindberg.

Doktorningen 3/5/38 Japan segrar ihjäl sig i Kina-kriget?

DET ODESDIGA GULA KRIGET BELYST I FÖREDRAG I BENGTSFORS AV KINASVENSK.

—:o:—

Ett intressant föredrag om Kina hölls i fredags kväll i Betel, Bengtsfors, av en person, som är född och uppväxt i Kina och väl känner dess förhållanden och den kris, det nu genombrever.

Föredragshållaren var missionär Oscar Rinell, en son till missionärsparet J. A. Rinell och fru Hedvig Rinell, vilka i Baptistsmissionens tjänst tillbringat 45 år som missionärer i Kiaochien, prov. Shantung, Kina, och i vissa arbete även sönerna Oscar och Egmont inträtt. Tvenne döttrar till missionärerna Rinell äro bosatta i USA. Oscar Rinell gick i engelska skolor och förde här sig svenska först när han var 18 år; detta till trots talade hon god svenska. Detta är tredje gången han besöker Sverige.

Oscar titlade »Dagens missionärer i Kina«.

Tidens varande till dets uppfattning och iem

I och Japan er en fred blivit Os tvyrla p. Tal. komst i men for kontinen ned.

Kriget medfört egendom ha gett fyra förtydande Mundusjärlet; ett område lika stort som Tyskland, Frankrike och England till-

i Kina. terstår k och ask das. Ge kunnat ti verkan b

sina krafter ytterligare till ett hjälte-modigt försvare. Men skriande nöd råder bland Kinas blödande folk.

Kanoner ha dandrat över platser,

där — enligt geologerna — grottman-

niskorna bodde för 500.000 år sedan.

Om de nu uppstodo och finge se vad

som ägde rum, skulle de häpna över att mänskligheten ej kommit längre.

Japen talar om fred, men dess hand-

lingar talat ett annat språk. 1910 annek-

terade Japan Korea. 1931 annekterades

Mundusjärlet; ett område lika stort som

Tyskland, Frankrike och England till-

sammans. 1935 anmände man avskilja Ki-

nas fem nordliga provinser. 1937 k-

onsensethes — i det psykologiska ögon-

blicket — nuvarande konflikten. Den har lett till upprustning, höjda skatter, incro. Japan vill tydliggöra kapa att sig hela området norr om Gula floden, vilket kommer att Kinas stora naturrikedomar och upprätta hegemoni över Asien. Detta kan bli upptakten till en kamp om herraväldet i Stilla havet. Kina, som nu kämpar för sin självständiga existens, borde bli för starkt för Japan, som kanske kommer att »segra ihjäl sig» i Kina.

Det finns risker för internationella förvecklingar. Skulle Sovjetryssland blanda sig i leken, kan det bli den ginsta, som sätter världen i brand.

Tal. kom därpå in på ämnet krigets inverkan på missionen. Tvonne framstående missionsledare hade mördats, ejdest juude missionärerna i stort sett skootat. Några hade måst lämna landet, och en pingstmissionär med instru hade under flykten förlorat sina två små barn. De flesta missionärer ha startat kvar på sina poster.

Den svenska flaggan är hissad på missionsstationernas tak, bombsäkra källare ha inrättats — d. v. s. de tördade varu bombsäkra så länge japanerna ej släppa ned några bomber över dem! Sudhus och skolor hålls öppna så länge som möjligt, och missionen fara hand om en massa flyktingar.

Nöden kanske förbereder jordmånen för evangeliuum. Vissa rapporter tyda därpå. Skulle Rysslands röda få utöva inflytande, komme kanske 1925-27 att upprepas, vilka är voro en vanskotts period för Kina.

Kina genomlever en allvarlig kris. Skall det bli ett nytt Abessinien? Skola västerlandets nationer sitta med korslagda armar och åse att Kina fastspikas på imperialismens och militarismens kors?

Vad kunnar vi göra? Vi kunnar bland annat genom att delta i bojkott mot japenska varor visa vår protest mot att en krigiskt nation överfaller en fredig. Vi kunnar sända gåvor till Kina, och det är glädjande att så skett. Vi kunnar bedja att Gud mötta avvända den hotande olyckan.

Östers gula krig är en del av ett världspröblem. Vi ha vår skuld i det som sker. Österlandet har lärt sätta att kriga av västerlandet. Vi böra fatta ett heligt beslut att bättre än hittills tillämpa kärlekens, rättfärdighetens och frihets principer i våra liv. Gör kris-tendomen till en levande faktor personligt, i samhället och det internationella samarbetet.

Bättre teknik och en ny anda skapar en nation av Kina.

Boris Myfuké

20/1/38

Regeringschefens död skulle betyda
kaos för landet, säger infödd
missionären O. Rinell.

— Det nya Kina är i varande. Förbättrade kommunikationer i förening med en ung, livskraftig industri har under de senaste fem åren åstadkommit ett ekonomiskt uppsving som aldrig tidigare i landets historia, och den psykologiska förvandlingen bidrager ytterligare till att skapa en nation av det gäfulla och väldiga riket, berättar missionär O. Rinell för Borås Nyheter. Han är svenisk till bördens men född i Kina och bör sällunda vara väl initierad i det högt aktuella ämnet.

— Under de alra senaste åren har den nuvarande nationalistiska regimen utfört ett utomordentligt gott arbete för att svetsa folket samman, säger pastor Rinell. Tidigare fanns kaos. De olika miljardärerna behärskade var sitt område och hade var sin lag.

Tsjiangkaisjek,
landets store byggmästare.

Inbördesirider hörde nästan till ordningen för dagen.

— Tsjiangkaisjek har sällunda åstadkommit mycket?

— Ja, det kan man säga. Han har lyckats ensa med många provinserna. Han är en utomordentlig statsman, och folket har samlats

(Forts. på sida 4)

Nanking är representativa för det nya Kina.

BÄTTRÉ TEKNIK . . .

(Forts. fr. sid. 1)

kring honom. Som ett exempel vill jag nämna upproret i december 1936, då Chang Hsuehliang — unge generalen som han populärt kallas — tillfängatog statschefen i Sian. Folket följe händelsen redan den största spänningen ledarens död hade betytt kaos för Kina. När han befriades på juldagen var det allmän glädje i hela riket.

— Tsjiangkaisjek har byggd det nya Kina på fast grund. Kommunikationerna ha förbättrats oerhört under senare år, särskilt flyget. För 10 år sedan fanns det inte en flygmaskin i hela Kina, men strax före kriget hadde ungefär 40 städer regelbunden flygförbindelse. Man kunde med lättet åta frukost i Hankau, middag i Shanghai och kvällsmat i Peiping. Man kunde flyga från Shanghai till Chengtu i västra Kina på 7–8 timmar. För inte så länge sedan tog den resan en hel månad i anspråk.

— Andra kommunikationsmedel ha väl också förbättrats?

— Naturligtvis. Bilvägarna ha utvecklats fenomenalt. Man började på allvar bygga dem 1921 efter den stora översvämmningen då folket på något sätt måste hjälpas till arbete. Nu har man kommit så långt, att det finns stora sträckvärgar över hela landet.

Järnvägarna ha också utvecklats betydligt. Förbindelsen mellan Kanton och Hankau har man stor nytta av nu när kriget rasar. Vapentransporterna ske nämligen på Yangtsi och sedan på järnvägen inåt landet. Vapentransporter från Ryssland utgöra givetvis et undantag. De äga rum på andra vägar.

— Och industrin, hur har den utvecklats?

— Under senare år har den utvecklats bra. Staten har grundat vissa företag, men den har också givit sitt stöd åt privatföretagare och genomfört en del finansiella reformer. De ekonomiska framstegen ha under de senaste fem åren varit betydligt större än under många år i Kinas historia.

— Viktigast av allt är emellertid den psykologiska förvandlingen, fortsätter pastor Rinell. Den gamla familj- och klanidén undanträges mer och mer, och

Tys..
get i Spa.
förhoppning av
jande av oron i Me-
kunna fortsätta sin
Centraleuropa.

statsidén kommer i stället, följd av ett nationellt självmedvetande, som stärkts mycket under de senaste åren. Staten har intresserat sig för folket, och folket har i sin tur intresserat sig för staten. Om den kinesiska nationen ännu inte är till, så är den i varje fall i vardande.

— Den nationalistiska rörelsen har givetvis spelat en stor roll?

— Ja, det har den. Och ändå är den inte extrem på något sätt. Dess strävanden syfta till att stärka landets enhet och nå internationell likställighet. Det finns nämligen en del traktat, som icke ställer Kina på samma plan som andra nationer eller betraktar landet som likvärdig medlem i den stora folkfamiljen. Rörelsen syftar sällunda inte till någon slags expansion utåt och kan inte alls jämföras med den nationalistiska rörelsen i Japan. Kinas nationalströrelse bottnar i ett intellektuellt uppvaknande, till vilket kristendomen förresten har bidragit ganska mycket. Man kan faktiskt säga, att en renässans äger rum mitt i allt det nya som bryte fram. Man granskas kritiskt sin egen uråldriga kultur och har även en hel del att invända mot den västerländska. Man tage vara på det bästa hos dem både och försöker skapa något nytt.

Under senare år har man rett moraliskt sökt höja folket genom "Det nya livets rörelse", som det kallas. Den grundade statschefen själv för några år sedan. Många idéer från Kinas storhetstid ger man moraliskt och även cialt förnya nationen. Man också reformera sederna och del andra ytter ting, vilket övrigt har varit till stor nytta de för folket och dess ledar.

— Pastorn nämnde något att kristendomen bidragit till dets intellektuella uppvaknar

— Javisst. Jag vill särskilt tona den saken. Kristendomen har varit en betydelsefull faktor i Kinas nydaning. Den har tytt mycket för folkets intellektuella och sociala lyftning, dess moraliska inspiration och dess fysiska förbättring. Ja nämna ett litet exempel: man bekämpade den s. k. fot-

Böras Nyheter

20/1/38

ik och da skapar ation av Kina.

död skulle betyda et, säger infödd O. Rinell.

Tsjiangkaisjek,
landets store byggmästare.

Inbördesstrider hörde nästan till ordningen för dagen.

— Tsjiangkaisjek har sälunda åstadkommit mycket?

— Ja, det kan man säga. Han har lyckats ena de många provinserna. Han är en utomordentlig statsman, och folket har samlats

(Forts. på sidan 4)

BÄTTRE TEKNIK . . .

(Forts. fr. sid. 1)

kring honom. Som ett exempel vill jag nämna upproret i december 1936, då Chang Hsuehliang — unge generalen som han populärt kallas — tillfängat statschefen i Sian. Folket följe händelsen med den största spänning, ty ledarens död hade betytt kaos för Kina. När han befriades på juldagen var det allmän glädje i hela riket.

— Tsjiangkaisjek har byggd det nya Kina på fast grund. Kommunikationerna ha förbättrats oerhört under senare år, särskilt flyget. För 10 år sedan fanns det inte en flygmaskin i hela Kina, men strax före kriget hadde ungefär 40 städer regelbunden flygförbindelse. Man kunde med lättet äta frukost i Hankau, middag i Shanghai och kvällsmat i Peiping. Man kunde flyga från Shanghai till Chengtu i västra Kina på 7–8 timmar. För inte så länge sedan tog den resan en hel månad i anspråk.

— Andra kommunikationsmedel ha väl också förbättrats?

— Naturligtvis. Bilvägarna ha utvecklats fenomenalt. Man började på allvar bygga dem 1921 efter den stora översvämmningen, då folket på något sätt måste hjälpas till arbete. Nu har man kommit så långt, att det finns stora strävvägar över hela landet.

Järnvägarna ha också utvecklats betydligt. Förbindelsen mellan Kanton och Hankau har man stor nytta av nu när kriget rasar. Vapentransporterna ske nämligen på Yangtsi och sedan på järnvägen inåt landet. Vapentransporterna från Ryssland utgöra givetvis ett undantag. De äga rum på andra vägar.

— Och industrien, hur har den utvecklats?

— Under senare år har den utvecklats bra. Staten har grundat vissa företag, men den har också givit sitt stöd åt privatföretagare och genomfört en del finansiella reformer. De ekonomiska framstegen ha under de senaste fem åren varit betydligt större än under många år i Kinas historia.

Viktigast av allt är emellertid den psykologiska förändringen, fortsätter pastor Rinell. Den gamla familj- och klanidén undanträges mer och mer, och

Tyska
get i Spa
förhoppning ar
jande av oron i Me
kunna fortsätta sin tra
Centraleuropa.

statsidén kommer i stället, följd av att nationellt självmedvetande, som stärkts mycket under de senaste åren. Staten har intresserat sig för folket, och folket har i sin tur intresserat sig för staten. Om den kinesiska nationen ännu inte är till, så är den i varje fall i vardande.

— Den nationalistiska rörelsen har givetvis spelat en stor roll?

— Ja, det har den. Och ändå är den inte extrem på något sätt. Dess strävanden syfta till att stärka landets enhet och nu internationell likställighet. Det finns nämligen en del traktat, som icke ställer Kina på samma plan som andra nationer eller betraktar landet som likvärdig medlem i den stora folkfamiljen. Rörelsen syftar sålunda inte till någon slags expansion utåt och kan inte alls jämföras med den nationalistiska rörelsen i Japan. Kinas nationalitistrorelse bottnar i ett intellektuellt uppvaknande, th. kritiskt förresten har bidragit ganska mycket. Man kan faktiskt säga, att en renässans äger rum mitt i allt det nya, som bryter fram. Man granskar kritiskt sin egen uråldriga kultur och har även en hel del att invända mot den västerländska. Man tager vara på det bästa hos dem båda och försöker skapa något nytt.

Under senare år har man rent moraliskt sökt höja folket genom "Det nya livets rörelse", som den kallas. Den grundade statschefen själv för några år sedan. Med idéer från Kinas storhetstid söker man moraliskt och även socialt förnya nationen. Man vill också reformera sederna och en del andra yttré ting, vilket för övrigt har varit till stor nytta både för folket och dess ledare.

— Pastorn nämnde något om att kristendomen bidragit till landets intellektuella uppvaknande?

— Javisst. Jag vill särskilt betona den saken. Kristendomen har varit en betydelsefull faktor i Kinas nydaning. Den har betytt mycket för folkets intellektuella och sociala lyftning, för dess moraliska inspiration och för dess fysiska förbättring. Jag vill nämna ett litet exempel: missionen bekämpade den s. k. fotbind-

Kommunister skapar sv på nytt för missionen i L

— Från Svenska Morgonbladets korrespondent Björn

Baptistmissionens arbete drabbas av det nya uppstriderna mellan kinesiska regeringstrupper och kung Shansi och Shantung. I norra Shansi har kommunister erfarit — stationerna Fan-shih, Tai-chow, Kuoh-sien och

har meddelande Ingått om platsen för häftiga strider, med Tschu-yuan, där har förlorat män kollektivt. I avslutningsmeningen har förlorat tio leende. Bapti

TT, F. D. Roosevelt, min

När kom

(Fo)

DONATION TILL SKINNSKJ BERG.

En 18-årig ungling, Willi

er med i den svenska delegationen, har

er skickat till Skandinavien, den

Kommunister skapar svårigheter på nytt för missionen i Nordkina

— Från Svenska Morgonbladets korrespondent Björn Hellström. —

LONDON, måndag.

Baptistmissionens arbete drabbas av det nya uppflammandet av striderna mellan kinesiska regeringstrupper och kommunister i Shensi och Shantung. I norra Shansi har kommunisterna — enligt vad Baptistiska Missionssällskapet erfärt — ockuperat missionsstationerna Fan-shih, Tal-chow, Kuoh-sien och Sinchow.

Vidare har meddelande ingått om att anfall igångsatts mot Tal-yuan-fu samt att några av de kinesiska missionsarbetarna hålls fångna av kommunisterna.

I Shantung har de baptistiska missionsstationerna Choutsun, Chang-

tien och Tsing-chow-fu varit skadeplatser för häftiga strider, varvid många människoliv gått förlorade. Ny skadegörelse har förvänts på kyrkan i Choutsun. Baptisterna har måst överga några av sina institutioner, och en del av de kinesiska missionärerna har måst gå "under jorden". De tre stationerna var en längre tid ockuperade av kommunisterna, men de har nu alla befriats av regeringstrupperna. När kommunisterna ut-

(Forts. s. sid. 9.)

Kommunister skapar svårigheter...

— Fortsättning från 1:a sidan. —

Tymde Tsing-chow-fu, bortförde de emellertid 18 medlemmar av missionssjukhusets personal. Förhandlingar fögår om deras frigivande, och officiella representanter för kommunisterna har försäkrat att de tillfångagna inte kommer att bli misshandlade.

I många trakter i Nord-Kina är det omöjligt för någon präst, var sig kinesisk eller utländsk, att verka öppet utanför de större städerna. Femtio präster i Nord-Kina har fått personliga varningar av kommunisterna, att de kommer att fångas, därest de ertappas i landsbygdsdistrikter.

Katolska präster har ställts inför "folktribunaler", såkallade "teou-cheng". Vid dessa sammanträden har kommunisterna inkallat ortens hedningar att framlägga sina klagomål mot kyrkan. Vanligen har "anklagelsen" framförts, att prästerna uppmunrat folket att inte arbeta på söndagarna. Men man har också hört de gamla legenderna från Boxarkrigets dagar återupplivade, nämligen att missionärerna skulle göra medicin av barnens ögon. Sedan dylika anklagelser framförts, faller den hedniska och kommunistiska tribunalen sitt utslag.

Samtidigt kommer emellertid från Yenan-provinsen, som är kommunisternas högkvarter, meddelande om en lösning i situationen. Kyrkor, som varit stängda, har åter upplättts för gudstjänster. Präster, som varit fördrivna, har inbjudits att komma tillbaka till sina församlingar. Dessa lättmader i själva högkvarteret har dock inte hittills reflekterats i Nord-Kina, där förföljelserna fortfäster.

Ovisst hur det är på de svenska baptisternas fält.

Med anledning av ovanstående meddelande har Svenska Morgonbladet vänt sig till den nyligen hemkomne Kina-missionären Oscar Rinell för att höra, i vad mån ifrågavarande oroligheter möjliggen berör de svenska baptisternas missionsfält i Shantung.

— De engelska baptisterna har sitt fält mellan vårt och provinsens huvudstad, Tsinan, på andra sidan koncentrationslägret Weishien i Nord-Kina. I saknad av beständiga detaljer för meddelanden, som nu förekommer, är det svårt att säga, hur pass olämpligt läget är. De röda ha emellertid stora försänkningar i hela provinsen Shantung, även på vårt fält. Vårt fält har tidigare kommit under rödans vält, men flera städer har

Från dag till dag

Att ta farväl.

Ao

Pew.

Det är alltid något tragiskt, när män möts på nytt — kanske det aldrig blir någon gång i denna tiden. Vårt "återseende", glatt och käckt framsagt, vet vi icke mycket om. Det är kanske bara tomma fraser. Måhända borde det i stället ofta vara ett farväl för alltid. Järnvägsplattformar och ångbåtskajer är sådana där avskedsplatser — numera i vissa mån också flygmaskinhangarer. Huru många smärtssamma, hjärtaltitande avskedsscener ha icke utspelats här tågen börjar rulla, båtarna glida och flygplanen lyfta! Här har avskedets stora tragik blottats, mäniskor, som betytt något för varandra, ha sagt farväl — för kortare eller för längre tid men alla i den känslan av att framtidens är oviss och återseendet kanske bara en chijn. "Att mötas och skiljas är livets gång", sjunger man men glömmer ofta fortsättningen bara för den skall att man vet så litet eller intet: "Att skiljas och mötas är hoppets sång."

Därför är det så svårt att säga adjö. Det är en kost, som man aldrig lär sig. Mänskem är så ofrfattig, när det gäller att bjuda farväl vid en längreresa. Den vanliga talförheten sinar bort. Man får svårt att finna ord och uttryck, och vad man säger, verkar så platt, så intesigande, så kallt och främmande utan att man menar det eller rår för det. Därför kanske man i stället inte säger någonting alls, vilket många gånger är vältaligare än en ström av ord.

Två vänner ha just rest. Inte precis till närmaste stad och inte på några få dagar precis. Två vänner på två längresor — den ene till Kina, den andre till Afrika, bågge till missionsfältet. Och inte ha de rest för att vända, när de komma fram: Kina-resentären blir borta så där omkring sju år, Afrika-resentären i minst fyra, kanske fem år. Ett sådant avsked blir litet djupare, får en annan mening, en mera vemodsmättad bottenklang. Det kan hända mycket på sju år och på fyra år, och det händer mycket i Kina liksom i Afrika.

Det är något särskilt med svenska missionärer, som står redo att resa ut, vare sig de skola börja sin första, sin andra eller tredje period på missionsfältet. Det är en lektion i frimodighet att se dem, en läxa i förtrostan och tillit man får lära. En kanske okänd resa över halva jordkloden ligger framför, ovissa är i främmande, svåracklimatiserad miljö väntar — men ändock en sådan glädje under allt. Glädje under det vemodsfyllda avskedet. De gör det som en lydnadshandling på en högre marschorder. Det är detta, som skänker glädje och mod i själva den stund, då man sliter banden med allt där hemma. Ändock måste de ha båvat för den dag, till vilken avresan var bestämd. Den låg till en början så oändligt avlägsen — ett halvår, flera månader. Men för varje stund närmar sig resdagen, tiden går ej att hejda. Resan går ej att uppakuta.

Resan har dock blifvit på de långväga linjeträderna: Det är ingen härvändo. Man står inför ett fullbordat faktum: resdagen är inne. Det är tid att ta farväl. Nåsta dag, nästa båt.

Då kanske de få erfara syskeds smärta i sådan grad, att de aldrig

bli stora pojkar och flickor, när de ses på nytt, om sju år och fyra-fem år. Vad hinner inte hända! Och vad betyder inte så många år i ett barns liv.

Det går en gyllene bro av tankar, böner och välgångsönskningar mellan Norrköping och någon liten missionsby i Central-Afrika, mellan Osby och Kiachien i Shantung i Kina. Ingen dag utan att far och snart också mor i Tanganjika tänker på sina barn i Norrköping och barnen på dem där nere, ingen kväll utan att familjen på missionsstationen i Kina undrar hur pojken hemma i Sverige har det. Om fem år, om sju år — det är en lång tid, men återseendet hoppfullhet finns. vem som helst kanske inte skulle stå ut med en sådan pers som det måste vara att lämna sina barn. För att icke tala om barnens känslor. Men de längtar i sin ensamhet, tyst och utan ord.

Hur måtte det inte ha varit för de stackars Spanienbarnen i fjoll! Här sutto vi i våra komfortabla, ombonade hem och togo emot dem, trodde oss vara godhjärtade svenska samariter och väntade bara på att få inkassera deras djupa tacksamhet. Denna tacksamhet borde väl vara det enda, som kunde besjäl dem, ansågo vi i vår dumhet. Och då hade de ingen annan känsla än denne: hemlängtan. Och ett barns hemlängtan är djupare och smärtssammare än någon annans.

Två vänner ha rest, som sagt. Två missionärer. Den ene återut med sin hustru mot ett land, där det gula kriget raser, där oro och upplösning råder, där mäniskoliv offras och kulturvärden gå till spillo — den andre sörerut till Livingstones Tanganjika för att bryta ny missionsmark i ett distrikt, där man vet föga eller intet om Vite Krist. Det var inte första gången, missionsfältet kallade dem att lämna hem och sina klära i gamla Sverige. Kina-missionären är född i Kina, uppfödd i missionshem, Afrika-missionären har varit där ute i tolv-tretton år, hans hustru något längre. Det är beprövade missionsmän, och erfarenheter är också vad som behövs, när det gäller att leva under en annan stjärnbild i en annan världsdelen, i andra förhållanden och i en miljö, som är så olika vår egen.

Men det fordras också något mera: nämligen som sagt förtrostan och tillit — trots att man är på väg mot en krigszon eller till främmande missionsmark. Det syntes, när de togo farväl, att de ägde det inombords.

RASKT GJORT.

Svårt anfåtad av olycklig kärlek sökte en vaktmästare vid naturvetenskapliga museet i Seattle sin tröskel. Hans kön var, inte så stor varje fall inte tillräcklig för att skulle ha råd att dränka sin sorg, jästa eller destillerade drycker, gängse typer.

I sin nöd tog han sin tillflykt sprit, i vilken museet sätts med naturvetenskapliga preparat förvarades, och med dess hjälp glömska sin kärlek.

Den stackars vaktmästaren, noga handskande med muset, griper upp täckan för att undanvara den unga härför, aldrig hade han

de har nu ana berättas av regerings-t
trumerna. När komunisterna ut-
(Forts. s. sid. 9.)

K - J - S - I - N - E

Kommunister skapar svårigheter ...

Fortsettring från sidan 1a.

rynde Tjeng-chow-fu, bortförde de emellertid 16 medlemmar av missionsföreningens personal. Förföljelser om deras frivändande, och officiella representanter för komunisterna har försäkrat att de tillfångatagna inte kommer att bli misshandlade.

I många trakter i Nord-Kina är det omöjligt för någon präst, var sig kinesisk eller utländsk, att verka sig öppet utanför de större städerna. Femtio präster i Nord-Kina har fått personliga varningar av komunisterna, att de kommer att fänglas, därest de ertappas i landsbygd-distrikter.

Katolska präster har ställts inför "folktribunaler", såkallade "neou-cheng". Vid dessa sammanträden har komunisterna inkallat ortens hedningar som framlägger sina klagomål mot kyrkan. Vanligen har "anklagelsen" framförts, att prästerna uppmanat folket att inte arbeta på söndagarna. Men man har också hört de gamla legenderna från Boxarkrigets dagar återupplivade, nämligen att missionärerna skulle göra medicin av barnens ögon. Sedan dylika anklagelser framförts, faller den hedniska och kommunistiska tribunalen sitt utslag.

Samtidigt kommer emellertid från Yenan-provinsen, som är komunisternas högkvarter, meddelande om en lösning i situationen. Kyrkor, som varit stängda, har åter uppläts för gudstjänster. Präster, som varit fördrivna, har inbjudits att komma tillbaka till sina församlingar. Dessa lättnader i själva högkvarteret har dock inte hittills reflekterats i Nord-Kina, där förföljelserna fortsätter.

Ovisst hur det är på de svenska baptisternas fält.

Med anledning av ovanstående meddelande har Svenska Morgonbladet vänt sig till den nyligen hemkomne Kina-missionären Oscar Rinell för att höra, i vad mån ifrågavarande oroligheter möjligen berör de svenska baptisternas missionsfält i Shantung.

— De engelska baptisterna har sitt fält mellan vårt och provinsens huvudstad, Tsinan, på andra sidan koncentrationslägret Weihien i Nord-Kina. I saknad av bestämda dateringar för meddelanden, som nu företräger, är det svårt att säga, hur pass normalt läget är. De röda har emellertid stora försänkningar i hela provinsen Shantung, även på vårt fält. Eta vårt fält har tidigare kommit de rödas vält, men flera städer har senare återtagits av regeringstrupperna. Enligt ett färskt meddelande över Amerika har regeringstrupperna även återtagit och iståndssatt en stor del av Shantungjärnvägen, som är av stor betydelse för hela vårt fält.

Men å andra sidan är läget och tillfället för komunisternas framryckning gynnsamt nu, då skördarna är goda och det är lätt att få livs-medel.

Vid ett tidigare tillfälle, då minbror Egon hade lämnat sin missionsstation och endast kvinnliga missionärer var kvar, passade komunisterna på att inta stationen. Bror Egon var ner till ett kuststadssjukhus för att hälsa på vår sjuka mor. Hans hemresa på underliga vägar — då järnvägen var förstörd — blev högst äventyrlig, han togs av komunisterna som spion, men de mäste slutligen släppa honom. Kommunisterna vimlar överallt i Shantung, och läget är stundom en smula osäkert. Men vi måste avvakta närmare och direkta underrättelser, innan något mer kan sägas beträffande läget på de svenska baptisternas missionsfält.

Sedan det här. Vart på återseende", glatt och käckt framsagt, vet vi ikke mycket om. Det är kanske bara tomma fraser. Måhända borde det i stället ofta vara ett farväl för alltid. Järnvägsplattformar och ångbåtskajer åro sådanna där avskedsplatser — numera i viss mān också flygmaskinhangarer. Huru många smärtssamma, hjärtalitande avskedesacener ha icke utspelat, när tågen börja rulla, båtarna glida och flygplanen lyfta! Här har avskedets stora tragik blottats, människor, som betytt något för varandra, ha sagt farväl — för kortare eller för längre tid men alla i den känslan av att framtiden är oviss och återseendet kanske bara en chimär. "Att mötas och skiljas är livets gång", sjunger man men glömmar ofta förtäringen bara för den skull att man vet så litet eller intet: "Att skiljas och mötas är hoppets sång."

Därför är det så svårt att säga adjö. Det är en konst, som man aldrig lär sig. Människan blir så ofdfattig, när det gäller att bjuda farväl vid en längre resa. Den vanliga talförheten sinar bort. Man får svårt att finna ord och uttryck, och vad man säger, verkar så platt, så intetsägande, så kallt och främmande utan att man menar det eller rår för det. Därför kanske man i stället inte säger någonting alls, vilket många gånger är vältaligare än en ström av ord.

Två vänner ha just rest. Inte precis till närmaste stad och inte på några få dagar precis. Två vänner på två långresor — den ene till Kina, den andre till Afrika, bågge till missionsfälten. Och inte ha de rest för att vända, när de kommer fram: Kina-resenären blir borta så där omkring sju år, Afrika-resenären i minst fyra, kanske fem år. Ett sådant avsked blir litet djupare, får en annan mening, en mera vemodsmättad bottnaklang. Det kan hända mycket på sju år och på fyra år, och det händer mycket i Kina liksom i Afrika.

Det är något särskilt med svenska missionärer, som står redo att resa ut, vare sig de skola börja sin första, sin andra eller tredje period på missionsfältet. Det är en lektion i frimodighet att se dem, en läxa i förträstan och tillit till man för lära. En kanske okänd resa över halva jordklotet ligger framför, ovissa är i främmande, svåracklimatiserad miljö väntar — men ändock en sådan glädje under alit. Glädje under det vemodsfyllda avskedet. De göra det som en lydnadshandling på en högre marschorder. Det är detta, som skänker glädje och mod i själva den stund, då man sliter banden med allt där hemma. Ändock måste de ha båvt för den dag, till vilken avresan var bestämd. Den låg till en början så oändligt avlägsen — ett halvår, flera månader. Men för varje stund närmar sig resdagen, tiden går ej att hejda. Resan går ej att uppskjuta. Missionsstyrelsen har bokat biljetter på de långväga linjebåtarna. Det är ingen återvändo. Man står inför ett fullbordat faktum: resdagen är inne. Det är tid att farväl. Nästa dag, nästa båt.

Då kanske de få erfara avskedets smärta i sådan grad, att de aldrig haft en aning om densamma. Det är något helt annat än vad de tänkt sig. Något betydligt svårare, mera beklämmande och tragiskt än man trott. Vad är ett avsked vid en annan resa mot detta? Att lämna hemland, barnomsch, föräldrar och syskon för att fara till fjärran länder på många år. Och det säkerligen svåraste av allt: att säga adjö till sina barn!

Bägge dessa missionärer gjorde det. Kina-missionären sände sin pojke till internatskola i södra Sverige, Afrika-missionären har två barn i Norrköpingsskola. Man måste tänka på deras framtid och deras studier. Skolgången i Kina för svenska barn är väl inte minst oviss och bristfällig, den just där i Afrika obefintlig. Föräldrarnas och barnens vägar måste skiljas på ett tidigt stadium. Far och mor måste resa ifrån sina små — som

liv. Det går en gyllene bro av tankar, böner och välgångenskaper mellan Norrköping och någon liten missionsby i Central-Afrika, mellan Ostby och Kiaohaden i Shantung i Kina. Nigen dag istan att far och snart också mor i Tjengjika tänker på sina barn i Norrköping och barnen på dem där nere, ingen kväll utan att familjen på missionsstationen i Kina undrar hur pojken hemma i Sverige har det. Om fem år, om sju år — det är en lång tid, men återseendetet hoppfullhet finns. Vem som helst kanske inte skulle stå ut med en sådan pers som det mäste vara att lämna sina barn. För att icke tala om barnens känslor. Men de längta i sin ensamhet, tyst och utan ord.

Hur måtte det inte ha varit för de stackars Spanienbarnen i fjo! Här sutto vi i våra komfortabla, ombonade hem och togo emot dem, trodde oss vara godhjärtade svenska samariter och väntade bara på att få inkassera deras djupa tacksamhet. Denna tacksamhet borde väl vara det enda, som kunde besjälja dem, ansågo vi i vår dumhet. Och då hade de ingen annan känsla än denne: hemlängtan. Och ett barns hemlängtan är djupare och smärtssammare än någon annan.

Två vänner ha rest, som sagt. Två missionärer. Den ene återstod med sin hustru mot ett land, där det gula kriget rasar, där oro och upplösningsråder, där mänskolv offras och kulturvärden gå till spillo — den andre sörderut till Livingstone, Tjengjika för att bryta ny missionsmark i ett distrikt, där man vet föga eller intet om Vite Krist. Det var inte första gången, missionsfältet kallade dem att lämna hem och sina kära i gamla Sverige. Kina-missionären är född i Kina, uppfodd i missionärshem, Afrika-missionären har varif där ute i tolv-tretton år, hans hustru något längre. Det är beprövade missionsmän, och erfarenheter är också vad som behövs, när det gäller att leva under en annan stjärnbild i en annan världsdel, i andra förhållanden och i en miljö, som är så olik vår egen.

Men det fordras också något mera: nämligen som sagt förträstan och tillit — trots att man är på väg mot en krigzon eller till främmande missionsmark. Det syntes, när de togo farväl, att de ägde det inombords.

RASKT GJORT.

Svårt anfuktad av olycklig kärlek sökte en vaktmästare vid naturvetenskapliga museet i Seattle sin trösglaset. Hans lön var inte så stor varje fall inte tillräcklig för att skulle ha råd att dränka sin sorg jämställer destillerade drycker gängse typer.

I sin nöd tog han sin tillflykt sprit, i vilken museets naturvetenskapliga preparat förvarades, med dess hjälp glömma sin kärlek.

Den stackars vaktmästare noga handskande med musenigheter upptäcktes förstingom, och han avskedades. Innan han för allt hade han emellertid inte mindre än 400 pr. sprit innanför västen.

Firma

Anlita:

ÖSTERNS gula krig

har skapat
fruktansvärd
förödelse.

Norrköping, den 7/9/38
Svensk Kina-missionär,
redo att resa ut till mis-
sionsfältet, om läget i
Östern.
"SPÖKLIKASLAKT-
HUS."

Tillbaka till Kina och missionsfältet
trots att brinna de krig råder och
missionsstationen ligger mitt upp i
krigzon — det är parollen för en
svensk missionsfamilj i dessa dagar.
Den 27 dennes reser nämligen mis-
sionär Oskar Rinell med fru och dotter —
en son skall stanna i Sverige för stu-
dier — från Göteborg till Shanghai via
Amerika, som just nu är bästa vägen
till Kina. I slutet av november be-
räknar man vara ute på missionsfältet
igen. Avresan har fastställts i samråd
med den baptistiska missionsstyrelsen
och de missionären som ännu befinner
sig ute på missionsstationerna. På
grund av krigsförhållandena ute i fjär-
ran Östern ha hemmavarande Kina-
missionärer uppsluttat sina resor —
förutom missionsparet Rinell har endast
någon missionär i svenska kyrkans
tjänst rest ut till missionsfältet sedan
kriget för något över ett år sedan bröt
ut.

Missionär Oskar Rinell har just på
tisdagen och onsdagen besökt Norrkö-
ping före sin avresa till Kina. Han är
själv född i Kina och en stor kännare
av kinesiska förhållanden liksom sina

(Forts. & femte sid.)

Folkmängden i Nürnberg fredubblad.

Enorma fältläger, badkaren
användas som sov-
platser.

TILLSTRÖMNING.

(Enskilt till Nörrk. Tidn.)

NÜRNBERG 7 sept.

(Från U. P:s spec. korr. Edward
Boettie.)

Anyo har Nürnberg demonstre-
rat sin egenskap av boa constrictor,
vilken en gång om året upp-
slukar två gånger sin egen vikt.
För närvarande rymmar Nürnberg
tre gånger så många mäniskor som i
vanliga fall, i första hand S. A.- och
S. S.-män, soldater, Hitlerjugend och
nationalsocialistiska formationer av
alla slag för att inte tala om de tusen-
tals besökarna från landets olika delar.
Efter fem år erfarenheter är Nürnberg
nu i stånd att sluka denna mäniskoma-
massa utan de minsta "kväljningsan-
fall". Atskilliga tusenden ha inkvar-
terats på hotellen och i privata hem,
varvid till och med badkaren tagits
i bruk som sovplatser. En del tåg ha
även inrättats som sovplatser. Res-
ten, isynnerhet partimedlemmparna, ha

Österns . . .

(Forts. fr. tredje sid.)

förfäldrar — härstammande från Öster-
götland. — vilka arbetat i missionens
tjänst: därute under en tid av hela fyra
tiofem år.

— Kriget därute just nu hotar Kinas
suveränitet, och man följer händelsernas
uveckling med spänning, kanske
icke minst missionsfolket i olika länder,
berättar missionär Rinell vid sitt
Norrköpingbesök. Krisen i Östern ho-
tar ju också att bli en missionens kris.
Japan anser sig ha en helig uppgift i
Östern och en självskriven ledaruppgift
därute. Japan borde emellertid
tacka Kina för mycket av sin nuvarande
kultur, som näst dit via Korea. In-
nan Japan blev en stormakt, var just
Kina Japans lärare. Om nu Japan i
denna sin ledaruppgift hade följt fredsvägen,
skulle det ju ha kunnat hänta, att Kina och även andra nationer i Östern
följt Japans ledning. Men nu
följde Japan krigsvägen i stället, och
nu tvivlar man i Östern på Japans le-
derskap.

"Spöklika slakthus."

Kinakriget har skapat en fruktans-
värdförödelse. Blomstrande städer ha
lagts i spillo, oersättlig kulturvär-
den ha förstörts. Tänk bara på det
s. k. medborgarcentrum i Shanghai,
där kanske Asiens stoltaste byggnader
varit att finna — de äro nu i spillo. Man
har kallat vissa platser i Kina,
som hemsöks av kriget för "spöklika
slakthus". En kulturnation hotas med
undergång. Det är icke blott militära
mål, som träffats av kriget, utan också
civilbefolkningen. Farsoter och hung-
ersnöd har följt i krigets spår, och nu
senast har man också hört, huru japa-
nerna använt sig av giftgaser. Det är
svårt att skildra nöden i Kina just nu
— det är kanske ingen översvämnning,
intet xrig och ingen hungersnöd, som
drivit så många mäniskor från sina
hem som under det senaste året. Ki-
nas folk är ett blödande och lidande
folk. Japan har fört talat om att be-
festa freden i Östern, men dess hand-
lingar talat ett annat språk.

Kriget har skapat en kris för mis-
sionen.

Konflikten mellan Japan och Kina
är ju ingen tillfällighet och icke någon
följd av ett eller flera lokala interne-
zzon. Kriget är ett led i Japans kon-
tinentala politik. Man vill säga vinna
hegemoni i Östern. Man har nu in-
tagit Kinas fem nordprovinser — och
det återstår att se, om man skall lyckas
vinna även sina avlägsnare mål,
fortsätter missionär Rinell sin orien-
tering om läget i Östern just nu.

Missionsstationerna ligga i krigszonen.
Många fråga sig, huru de ha det
och huru det gått med dem. Bemärkta
missionärer — dock icke svenska —
ha fallit offer under kriget, dels vid
bombanfall och dels för rövarnas ku-
lor. I stort mäste man dock säga, att
skadorna på missionsens egendom är
ganska ringa dess bättre, trots att kri-
get utkämpats så länge. Missionärerna
ha stannat kvar och ha fortsatt sin
verksamhet, om det har varit möjligt.
Man har kanske haft svårare att vinna
kontakt med befolkningen, men å an-
dra sidan har också många bland ci-
vilbefolkningen flytt till missionsstationerna
för att söka skydd — jag vet en
missionsstation, som fick härbärgering
omkring 1,800 kvartaler och barn under
en tid av omkring 15 dagar. Missionärerna
ha visat ett mycket hjältesmodigt
och självförsakande arbete.

— Man vet icke hur kriget kom till
säger missionär Rinell i fortsetningen.
Ett faktum är ju att Japan hade väntat
att krigsoperationerna skulle gå äppen-
littare. Men hade planerat en militär
offensiv mot Kina. Missionärerna
har blivit betydligt svårare att vinna
räknat med, och ekonomiskt betydlig
det oerhörda upphöringen för den
pansars staden. Kina gör också
mera snigt och bättre resultat än vid
krigets början. Om Japan skulle nog
förlorat missionsen så många med en nötiga
politisk kontroll, och skulle Kina trappa i
förbund med Sovjet, kommissarist
kommit till inflytande, som ja
digre ändringar i den svenska
arbete.

U.N.U.U.

Häger, badkaren
s som Sov-
latser.

RÖMNING.

U-Nötkr. Tidn.)

BERG 7 sept.
spec. korr. Edward
Lentz.)

Nürnberg demonstrerar av
gång om året upp-
pinger sin egen vikt.
de rymmer Nürnberg
ånga männskor som i
örsta hand S. A.- och
ater, Hitlerjugend och
iska formationer av
inte tala om de tusen-
år landets olika delar.
farenheter är Nürnberg
sluka denna männsko-
minsta "kväljningsan-
a tusenden ha inkvar-
len och i privata hem,
med badkaren tagits
platser. En del tåg ha
som sovplatser. Res-
partimedlemmarna, ha

denna stora ledaruppgift hade följt fredsvägen, skulle det ju ha kunnat hänta, att Kina och även andra nationer i Östern följt Japans ledning. Men nu följe Japan krigsvägen i stället, och nu tvivlar man i Östern på Japans ledarskap.

"Spökliga slakthus."

Kinakriget har skapat en fruktansvärd förorelse. Blomstrande städer har lagts i spillror, oerhörda kulturvärdena har förstörts. Tänk bara på det s. k. medborgarcentrum i Sjanghai, där kanske Asiens stoltaste byggnader varit att finna — de äro nu i spillror. Man har kallat vissa platser i Kina, som hemsökte av kriget för "spökliga slakthus". En kulturnation hotas med undergång. Det är icke blott militära mål, som träffats av kriget, utan också civilbefolkningen. Farsoter och hungersnöd har följt i krigets spår, och nu senast har man också hört, huru japsarnas använt sig av giftgaser. Det är svårt att skilda nöden i Kina just nu — det är kanske ingen översvämnings, intet krig och ingen hungersnöd, som drivit så många männskor från sina hem som under det senaste året. Kinas folk är ett lidande och lidande folk. Japan har förr talat om att befästa freden i Östern, men dess handlingar talas ett annat språk.

Kriget har skapat en kris för missionen.

Konflikten mellan Japan och Kina är ju ingen tillfällighet och icke någon följd av ett eller flera lokala intermez-
zon. Kriget är ett led i Japans kontinentala politik. Man vill söka vinna hegemonin i Östern. Man har nu in-
tagit Kinas fem nordprovinser — och det återstår att se, om man skall lyckas vinna även sina avlägsnare mål, fortsätter missionär Rinell sin orientering om läget i Östern just nu.

Missionsstationerna ligg i krigszonen. Många fråga sig, huru de har det och huru det gått med dem. Bemärkta missionärer — dock icke svenska — ha fallit offer under kriget, dels vid bombanfall och dels för rörvarnas kuler. I stort måste man dock säga, att skadorna på missionens egendom är ganska ringa dess bättre, trots att kriget utkämpats så länge. Missionärerna ha stannat kvar och ha fortsatt sin verksamhet, om det har varit möjligt. Man har kanske haft svårare att vinna kontakt med befolkningen, men å andra sidan har också många bland civilbefolkningen flytt till missionsstationerna för att söka skydd — jag vet en missionsstation, som fick härbärgera omkring 1,300 kvinnor och barn under en tid av omkring 15 dagar. Missionärerna ha visat ett mycket hjältemodigt och självförskande arbete.

— Man vet icke hur kriget kan gå, säger missionär Rinell i fortsättningen. Ett faktum är ju att Japan hade väntat att krigsoperationerna skulle gå mycket lättare. Man hade planerat en militär marsch genom Kina. Motståndet har blivit betydligt svårare än man räknat med, och ekonomiskt betyder det oerhörda uppoftningar för den japanska staten. Kina står också nu mera enigt och bättre rustat än vid krigets början. Om Japan skulle segra får nog missionen räkna med en skärt poliskontroll, och skulle Kina träda i förbund med Sovjet, kommer det kommunistiska inflytanet, som ju tidigare icke visat sig vara så lyckligt för missionsarbetet, att öka. Kinamissionen befinner sig alltså i en allvarlig kris. Frågan är om Kina skall bli ett annat Abessinien. Skall Kina fastspikas på imperialismens och kapitalismens kors? Skall missionens rörelsefrihet därutöver kringräkras? Det är svåra frågor att besvara.

Glädjande är att Sverige genom att sända förbandsartiklar sökt hjälpa Kina i dess svåra läge. Svenskarna kunna tacka Gud för fred och frihet och må de bedja för den kristna missionen och att den hotande katastrofen därutöver avvärjes. Krig är ju en vanlig företeelse i världen just nu, och Österns gula krig är endast ett av världens många problem. Östern har

nesiska folket kamp för en både tank- och verksamhet tillverkade revolution, vilken har verkat en fullkomlig förändring i detta gamla isolerade kulturfolks inställning. En av de främsta svenska känslorna är det moderna Kina har för U. V. skrivit två artiklar av vilka vi i dag publicera den första, som behandlar det intellektuella upp-
väkandet. I den följande, som kommer i nästa nummer, berör författaren de faktorer av religiös och moralisk art, som medverkat till den nationella väckelsen.

I.

Vad som under det sista årtiondet betytt mer än oerhörda framsteg i Kinas materiella återupphyg-

Kina

i dagshändelsernas brännpunkt
— landet där det sker något också i andevärlden.

Väckelsen i Shantung

Av MARY K. CRAWFORD.
Övers. och bearbetning av
A. Leander. Häft. 1: 75,
mod. kart. 3:-.

»När man läst denna bok,
är själen fylld med glädje
och hängförelse över Guds underbara verk.»

Guds eld över Kina
Mina erfarenheter från väckelsearbetet. Av A. LEANDER. Häft. 2: 35, mod. kart. 3: 70.

»... kan icke läsas utan att göra det mäktigaste intryck...»
»Onekligen berättas om märkliga ting.»

Minnen och tankar
från min verksamhet som missionär i Kina.

Av KARIN LANDIN 40 öre.
»En intressant och värmande bok, som varje missionsvän bör läsa.»

I bok- o. missionsbokhandeln

Förlaget Filadellia, Shih 6.

RULLGARDINER
A.-Bol. Charles Weyde.

Det kämpande Kina.

1938 Vad ligger bakom händelserna i Östern.

För U. V. av Rudex.

I brännpunkten för dagsintresset står det kämpande och lidande Kina. Bakom vad som nu sker löper en lång utvecklingskedja. I denna bestå några av de kraftigast smidda länkarna av det kinesiska folkets kamp för en både tanke- och verksamhetslivets revolution, vilken har verkat en fullkomlig förändring i detta gamla isolerade kulturfolks inställning. En av de främsta svenska känningar - v det moderna Kina har för U. V. skrivit två artiklar av vilka vi i dag publicera den första, som behandlar det intellektuella uppvaknandet. I den följande, som kommer i nästa nummer, berör författaren de faktorer av religiös och moralisk art, som medverkat till den nationella väckelsen.

I.

Vad som under det sista årtiondet betytt mer än oerhörda framsteg i Kinas materiella återuppbryg-

gande vilka lätt kunna påvisas, är den psykologiska förvandlingen hos det kinesiska folket. Nationen besjälas av en ny ande. En fundamental förändring har skett i kinesernas uppfattning angående de styrande och i deras inställning till livet i sin helhet.

Ett växande nationellt självmedvetande och en mera utpräglad allmänna åro nu utmärkande för det kinesiska folket. För första gången i de nu levandes minne har en kinesisk regering ägnat mer än en flyktig tanke åt hela landets behov. Nationalregeringen existerar för att tjäna och gagna Kinas milioner och sammansvetsa dem medelst band av gemensamma intressen. Denna nya synpunkt är kanske inte 100-procentigt förhållande bland Na-kungmigheterna, ej heller 100-procentigt realiseras av dem som hyss den, men den är den dominerande synpunkten och den som gett färg och form åt Nankings politik.

För ett decennium eller mera sedan var det långt ifrån så. Ambetsmännen i Pekingregeringen betraktade regeringen såsom ett instrument att berika sig själva och tillägna sig större makt. Vad blir den naturliga reaktionen för vilken människa som helst, då hon för första gången i sitt liv finner sig stå under en regering, som faktiskt tjänar hennes intressen och söker förbättra hennes lott? Det kan inte gärna bli annat än ett varmt intresse att understödja en sådan regering, en stark vilja att offra något för att få behålla denna regering.

Detta är precis vad som häller på att ske i Kina. I stället för att såsom förut endast ligga sig åt familjens och klanens välfärd börja kineserna att intressera sig även för nationens affärer. Kineser ur alla samhällsklasser ha under de senaste två åren såsom en man visat sitt stöd av regeringens patriotiska vilja. Både moraliskt och finansiellt tog sig detta uttryck t. ex. i Sulyuans försvar i fjol. När general Chiang Kai-sheh fyllde 50 år den 31 oktober 1936 överlämnades till honom av regeringen 100 flygmaskiner såsom ett tecken på nationens uppskattning av hans värdefulla insatser. Desse flygmaskiner representera ett bidrag från det kinesiska folket på över 10 miljoner dollar. Det är tvivelutsatt det största belopp, som någonsin på friviligheten väg insamlats för någon enskild person i Kina. Den allmänna ångan över marskalk Chiangs personliga säkerhet, medan han var i fängelse i Sian i december 1936 och det senare spontana utbrottet av jubel över hans befrielse vittnade om det kinesiska folkets höga uppskattning av honom personligen och dess lojalitet mot den regering han representerade. Detta nationella självmedvetande och denna utpräglade allmänna hos kineserna saknar motstycke i deras långa historia.

II.

Den nationalistiska rörelsen bottnar i sin tur i ett intellektuellt uppvaknande. Det var en tid, då Kina gjorde anspråk på att vara den mest avancerade nationen i världen, och ägde verkligt självförtroende. Men upprepade nederlag och förödmjukelser under 1800-talet utvecklade hos det kinesiska folket ett skräck, som nu skiljer delar av landet mindervärdeskomplex. Samtidigt som från andra

många kineser med iver tillägnade sig västerländska värden, hade det egna landets gamla kulturinflytande ett starkt grepp om dem. Så kom ett nytt skede, då kineserna å ena sidan icke gjorde anspråk på sin urgamlia kulturs ofelbarhet eller överlägsenhet och å den andra omvärdrade det västerländska värendet, som förut blint accepterats. De började förstå, att det nya Kina icke får taga något från sitt förflutna eller från Västern utan urskillning och omvärdning. Denna känsla, att den västerländska kulturen ej heller var felfri och i allt överlägsen deras egen, återställde det förlorade självmedvetandet, som kulminerade i den s. k. nya kulturrörelsen.

Bland utmärkande drag för denna rörelse må nämnas dess kamp för patriotska syften, dess seger för talsspråkets adoption som det litterära instrumentet i stället för det klassiska språket, dess omstörning av konfucianismen, dess uppror mot gamla familje- och sociala traditioner, dess utväljande och mera intelligenta tillgodogörande av den västerländska kulturen — allt i avsikt att skapa en ny kinesisk kultur.

Denna nya kulturrörelse betecknar en betydelsesfull förändring i det moderna Kinas historia. Den markerar begynnelsen till ett nytt Kina, som är i vardande. Den leder Kina in i en ny epok i kulturutvecklingen och ingjuter nytt blod i det kinesiska folket, särskilt ungdomens, ådror. Röster höjdes snart över hela landet, uppmanande nationen till strid mot det föräldrade, som hämmade Kinas utveckling, och mot imperialismen, varmed Västern och Japan hade tjätrat Kina. Den stora betydelse man tilltagit denna intellektuella revolt mot det förflutna och utländska är grunden för det kinesiska folkets nya övertygelse och nationella självmedvetande.

III.

Skolbildningens frammarsch i Kina är även ett uttryck för det intellektuella uppvaknandet. 1912 var antalet elever i lägre skolor blott 2,790,000. I dag överstiger de 12,000,000. 1912 funnos endast 4 universitet. Nu finns 82 universitet och 29 tekniska högskolor med 44,000 studenter eller mer än 20 gånger så stort antal som år 1912. Nationalregeringen har en fem års skolplan för obligatorisk skolgång med syfte att ge gratis undervisning åtminstone till 50 procent av de 40,000,000 i skolåldern varande barnen i landet. I avsikt att eliminera icke-läskunnigheten bland åldrar tillämpas en sex års plan. Under 1936 lärde sig 12,000,000 kineser att läsa och skriva.

In emot 4,300,000 exemplar textböcker, som brukas i massbildningens skolor, distribuerades samma år. Radio och filmer ha engagerats såsom medel i upplysningens tjänst bland folkmassorna. Budgeten för 1936-37 anslog till 44 miljoner dollars för folkupptrostan, en ökning av 7 miljoner jämfört med året förrut. Här till kommer såsom ett plus de provinsiella skolprojekten, understödda medelst lokala skatteinkomster. Den ökade skolbildningen kan förmodligen sättat annat medel till nationalregeringens förfogande undanröja territoriella, politiska och ekonomiska skrankor, som nu skiljer delar av landet.

Kina

i dagshändelsernas brännpunkt
— landet där det sker något också i andevärlden.

Väckelsen i Shantung

Av MARY K. CRAWFORD.
Övers. och bearbetning av
A. Leander. Häft. 1: 75,
mod. kart. 3: —.

»När man läst denna bok,
är själen fylld med glädje
och hänförelse över Guds underbara verk.»

Guds eld över Kina

Mina erfarenheter från väckelsearbetet. Av A. LEANDER. Häft. 2: 35, mod. kart. 3: 70.

»... kan icke läsas utan att göra det mäktigaste, intycket...»
»Onekligen berättas om märkliga ting.»

Minnen och tankar från min verksamhet som missionär i Kina.

Av KARIN LANDIN 40 öre.
»En intressant och värmande
bok, som varje missionsvän bör läsa.»

I bok- o. missionsbokhandeln

Förlaget Filadelfia, Stockholm 6.

Krisen i Östern. 14/1/38

Konflikten i ljuset av Kinas uppvaknande.

För U. V. av Rudex.

I dag publicera vi den andra artikeln av sign. Rudex, bakom vilken döljer sig en av vårt lands främsta Kinakännare. Den handlar om de etiska och religiösa värdenas påverkan av utvecklingen i Kina.

I.

Medan tankelivet och den intellektuella verksamheten revolutioneras arbetar ett nytt moraliskt inflytande sig fram här och var i Kina. Marskalk Chiang Kai-shek började 1934 »det nya livets rörelse», en etisk kampanj med starkt kulturellt och nationellt patos. Syftet med »Nya-Livsrörelsen» är nationens sociala pånyttfödelse genom karaktärsdaning. Den vill bringa den kinesiska nationen renade och förfinade levnadsvärnor, osjälvisk omtanke om andra och ärlighet i handel och vandel.

De första steg som borde tagas, härför sig till en förbättring av uppförandet samt danandet av karakteren, baserat på en tidsenlig, disciplinerad, produktiv livsföring. Människornas karakterer måste framförallt förbättras. Deras kunskaper måste förökas. Folksjälens lyftning måste börja från början, från själva grunden. Den måste börja med människornas sätt att leva (deras föda, kläder, bostad och verksamhet), med vardagslivets förhållanden. En revolutionär förändring av folkets liv är av primär betydelse.

Rörelsen är en realistisk strävan att reformera livsföringen, så att andan samtidigt kan utvecklas. Rörelsen utnyttjade det ideologiska arvet som förelag från forna tider, då Kina upplevde sin storhetstid. Dessa traditionella ideal och dygder är etikett, rättfärdighet, redbarhet och samvetsgrannhet. Under de senare åren av oro och strid hade de bortglömts, men ha nu gjorts till grundprinciperna i »Nya-Livsrörelsen». Med goda karakterer, avancerat veteende och sunda kroppar kan ingenting hindra kineserna från att göra framsteg i hem och samhälle, och följaktligen kan på så sätt nationens pånyttfödelse förverkligas.

St. Luke's missionssjukhus i Shanghai efter japanskt bombardemang.

II.

Bakom detta Kina i vardande spåras även kristendomens inflytande. Social lyftning, intellektuell upplysning, moralisk inspiration, ekonomisk berikning och det fysiska livets förbättring kommer till varje folk med Kristi evangeliums ankomst. Det kristna budskapet har varit en omväxlande makt i individens och samhällets liv. Banbrytande missionärers missionsarbete bär slutligen frukt, och den kristna församlingen håller på att taga sin plats i byggnadet av nationen.

Genom det kristliga inflytande, som hans maka (född May-Ling Soong) utövat på honom, har general Chiang Kai-shek blivit en berömmare än den kristna tron. Han döptes av dr Z. T. Kuang den 23 oktober 1930 i Shanghai under det den antikristliga rörelsen var på stark frammarsch i landet. De kristna grundsatserna jämte några av Kinas traditionella ideal söka mäktarna Chiang tillämpa i »Nya-Livsrörelsen» och i »Folgets Ekonomiska Uppbyggnadsrörelse».

Finansministern dr H. H. Kung, som nyligen efterträdd marskalk Chiang som premiärminister, utrikesministern, dr Wang Chung-huei, ordföranden i National Economic Council och direktören för Kinas riksbank dr T. V. Soong, den kinesiska ambassadören i Amerika, dr C. T. Wang, den f. d. kinesiska ambassadören i Sovjetrysland, dr W. W. Yen, och många andra av Kinas mest framstående ledare är kristna.

Centralregeringen intager en opariskt inställning till religionen. Med kristendom, särskilt med protestantismen, har den etablerat ett vänskapligt samarbete. Kristna skolor länkades först in i det nationella samarbetet genom att inregistreras som privatskolor i Kinas skolsystem. Detta samarbete hade i början åtskilligt av tvång över sig, är ännu icke idealiskt men visar tecken till förbättringar.

Kinas väldjan till samarbete på det medicinska området och i »det nya

livets rörelse» är helt frivillig. Säsong som rådgivare åt regeringen tjäna i förra fallet missionsläkaren dr E. H. Hume och i senare missionär George W. Shepherd. »Många kinesiska rörelser, som nu väldja om kristen hjälp», sade dr Frank Rowlinson, äro påbyggnader av modeller, gjorda av kristna missionärer. Sålunda ombedjas kristna företag att fullborda vad de själva varit de första förespråkarna för. Dagörackningen för kristlig kooperation i en nationsomspänning tjanst är inne. Kristendomen är ej längre en tolererad utbörding utan en välkommad medarbetare i nationens uppbyggnande.»

III.

Med uppkomsten av en stark centralregering, en växande politisk stabilitet i landet, en snabb utveckling av återupphyggnadsarbetet och en fundamental psykologisk förnyelse kräver Kina tid att arbeta på sitt eget öde. Världen kanske minns marskalk Chiangs budskap vid det republikanska Kinas silverjubileum. Han sade bl. a.: »Kina är kapabelt att utföra storverk genom sina egna ansträngningar, kapabelt att eliminera militarismens fördärvarbringande krafter, kapabelt att företaga konstruktiva åtgärder för sitt folks välfärd, kort sagt, kapabelt att ställa sitt hus i ordning — förutsatt att det skänkes tillfälle att arbeta på sitt eget öde ostört och obesvärat. Detta tillfälle önska vi, och detta tillfälle måste vi ha.» Vaket inför faror, som hota det i dagsläget i världen, men övertygat om sin egen kraft, är Kina fast beslutet att vinna sin plats i världens folkfamilj.

Dr Hu Shih, Kinas celebre filosof, sade vid Institute of Pacific Relations' årskonferens i Yosemite, att rekonstruktionen i alla dess olika faser väsentligen försiggått medelst kinesisk personal och kinesiska medel, men givetvis hade hjälp kommit utifrån. »Från U. S. A.», sade han, »få vi utbildningen av vår kinesiska personal; från N. F. sakunskaps tekniska råd; från Storbritannien en betydande del pengar; och från Japan — allt motstånd.» Kina behövde tid för att kunna förverkliga nationalisternas program för socialt reformarbete och nationell frigörelse. Japan synes tro, att ett starkt och enst Kina står emellan det och hegemonien i Asien. Kina kämpar mot övermakterna för sin nationella existens — detta är ett tecken på begynnelsen till den kinesiska nationens pånyttfödelse.»

Studera 1938

någon av kurserna:

Israels historia.
Profeterna och deras budskap.
Jesus och hans verk.
Studier i Apostelgärningarna.
Trons livsfrågor.
Från urkristendomens dagar.
Världsmisionens nutida läge.
Svenska Missionsförbundets yttersta mission.
Psykologi.
Söndagskolmete.
Teckningskurs.
Allmän musiklära.
Strängmusik.
Svenska språkets språk- och språk-
och skiljeteckenslära.
Svenska språkets form- och satslära.
Svenska språkets stilistik.

Prospekt gratis på begäran.

**SV. MISSIONSFÖRBUNDETS
KORRESPONDENSINSTITUT**
Tegnérgatan 8, Stockholm.

Ett enat Kina mötte kriget.

Svensk missionär berättar
om ny kultur-
rörelse.

10/6/38

Oscar Rinell.

Det är icke tu tal om att Kina
enats inför kriget, säger baptist-
missionären Oscar Rinell, som är
på tillfälligt besök i Stockholm och
som är född i Kina och bott där
ute hela sitt liv med undantag för
några besök i hemlandet.

Den svenska baptistmissionen grun-
dades där ute för 47 år sedan, och
mina föräldrar, som äro kvar, ha haft
sin verksamhet som missionärer där
sedan 45 år tillbaka i provinsen Shan-
tung, Kinas heliga provins, Konfucius
hemland.

Det är alltså en man som kan Kina,
som yttrar orden om Kinas enande.
Men det är icke endast inför kriget
som man slutit sig samman, fortsätter
hr Rinell. Under de senaste tio åren
och under marskalk Chiang och den
nationalistiska regeringen har landet
gjort oerhörda framsteg. Den nuva-
rande centralregeringen, som skapats
av en grupp framstegsvänliga och
patriotiska män, har ett starkt inflytan-
de över hela landet, och jag tror fak-
tiskt att detta Kinas enande, som kan-
ske icke visat sig så mycket utåt,
historiskt sett kommer att betraktas
som ett av det tjugonde seklets bety-
delsefullaste företeelser — det rör sig
dock om ett folk på 450 miljoner.

Japanerna ta hänsyn till
missionärerna.

Jag reste från Kina före krigsut-
brottet, men står i ständig förbindelse
med mina föräldrar. Japanerna ha er-
övrat den provins, där vi ha vårt
station, men av kriget som gått fram där
har vår missionsverksamhet inte hind-
rats nämnvärt. En del missionärer
måste ju lämna sina poster under de
oroligaste tiderna, men flera ha åter-
vänt och vunnit folkets förtroende ge-
nom sitt arbete för kvinnor och barn
och de insatser som de gjort på sjuk-
vårdens område.

Japanerna ha — åtminstone inom
vårt område — uppträtt ganska hänn-
synsfullt mot missionärerna och res-
pektar våra lokaler och områden. Vår
station har tagit emot mångder av
kvinnor och barn, och på en annan
av de svenska baptisternas stationer i
staden Kiaohsien har man haft om
hand och bespisat 1.300 flyktingar, ki-
nesiska kvinnor och barn. Den ki-
nesiska regeringen uppskattar naturligt-
vis dessa prov på praktisk kristendom
och även japanerna ha visat hänsyn
inför baptisternas hjälperksamhet. I
sitt senaste brev meddelade min far
att bomber fällts av japanska flygplan
inom provinsen, men icke mot mis-
sionsstationerna. Man har dock vid-
tagit den försiktighetsåtgärden att
måla svenska flaggan på stationens tak
— något som de japanska stridsflygarna
synas ha respekterat. Vi ha även
grävt en källare, men huruvida den är
säker för de tunga bomber som an-
vändas av japanerna är förstås högst
problematiskt.

Skall Japan "segra ihjäl sig"?

Japanerna ha ju vunnit stora militära
framgångar, men de äro antagli-
gen förvänade över det kraftiga mot-
stånd de mött, och de måste säkerli-
gen beundra de kinesiska truppernas
goda anda och fanatiska dödsförakt.
Krigets fortsättning kan jag ju inte
yttra mig om. En väl initierad per-
son har ifyllt det smärt paradoxala yt-
trandet att "Japan kanske kommer att
segra ihjäl sig i Kina". Och en sådan
möjlighet kan man ju tänka sig.

Som ett bevis på den utveckling
Kina genomgått under de senaste åren
kan man ta samfördamedlen, där fly-
get spelat en stor roll i detta väldiga
land. Man har under detta decennium
skapat flyglinjer över 10.000 km., och
40 städer beröras av dessa linjer. Man
kan äta frukost i Hankou, middag i
Shanghai och kvällsmat i Peiping. Man
kan flyga från Shanghai till Chengtu
i västra delen av Kina på 7 à 8 tim-
mar, en färd som förut tog en hel mån-
nad i anspråk.

Kina har omfattat statsidén.

Men större än de materiella fram-
stegen med flyglinjer, järnvägar och
bilvägar har dock den psykologiska
förvandlingen inom folket varit under
de senaste tio åren. Kineserna ha utan
tvivel fått en ny inställning till sin re-
gering, familje- och klanidén har ut-
vidgats till att omfatta hela folket, ut-
vecklats till statsidén och skapat ett
nationellt självmedvetande som aldrig
förr i Kina.

Personligen tycker jag mycket om
Kina, slutar hr Rinell. Det är ju ett
gammalt kulturland, kinesen är till-
gänglig och vänlig, och man måste

framför allt tro på en framtid för dess
nya kulturförelse och för ett i många
avseenden överläget, tålligt och stor-
slaget folk.

Kiaohsien under ny regim

FEBRUARI-BREV FRÅN KINA.

Missionär Gerda Rinell.

I dag skriva vi lördagen den 12 febr. 1928. Alltså är det bara sex veckor, sedan vi firade julhögtiden. Men denna korta tidsrymd har fört med sig så många händelser här ute. Så iöland är det som man undrar, om vi inte räknat fel på tiden.

Isolerade från yttervärlden.

För V.-I's läsare är det redan bekant, att våra trakter kommit under ny regim. Detta är nu en verklighet för hela världen. Kaomi togo den 14 jan., Kiaohsien den 15 jan., och Chucheng den 3 febr. Vi har varit rätt så isolerade från nyheter, ty redan vid jultidet började vår post bli mycket oregelbunden. De kinesiska tidningarna indrogos alldeles, och de engelska tidningarna från Tsingtao, Tientsin och Shanghai hade mycket svårt att leva sig ihitt. Telegrafförbindelserna med yttervärlden varo också avbrutna, och ingen radio ha vi, så vi levde helt i okunnighet om krigets gång, om man undantagar de mer eller mindre räfflade och överdrivna rykten som vi hörde. Under första veckan av jan. anade vi dock, att något snart skulle hänta. Flygmaskinerna kommo allt oftare häröver och en och annan bomb kastades utanför staden. Förödelsen var dock icoek så stor. Visserligen dödades några personer i byarna här runt omkring, men hade våra städar börjat bombarderas, hade naturligtvis förödelsen blivit fruktansvärd. Den 10 jan. surrade bomblan över vår stad hela dagen. P. e. m. kommo sex plan i sällskap och de flögo så nära varandra som de kunde och på låg höjd och venkställdes en systematisk undersökning av staden. På e. m. ringde ett par av kamraterna upp amerikanske konsuln i Tsingtao för att meddelas, hur vi hade det, och fingo då veta, att Taingtao hade fallit, och på grund därav hade vi alltså haft bevaknings.

utan strid.

Vi förstod nu, att vår stad och Kaomi inom några dagar också skulle vara under ny regim. De trupper som besatte våra städer kommo dock icoek från Tsingtao, utan de följde järnvägen västerifrån, och som de kinesiska trupperna redan hade lämnat dessa trakter, så intogos såväl Kaomi som Kiaohsien utan skottlossning. (Anläggande Chucheng ha vi icke haft så iatt att så tillförlitliga uppgifter, så jag hämmar den platsen. De komma säkert att själva skriva diriffrän.)

Fiendena trupper tågade alltså in här och möttes av tunsalts vita flaggor. Den vita flaggan har ju sin särskilda betydelse i krig, men det kunde dock inte hjälpsa, att våra tankar kretsade omkring vad den vita färgen betyder för kineserna. Det är deras sorgefärg! Och sannerligen — det var en sorgdag för oss alla den 15 jan. 1928.

Misionen hjälper utblottade och värvnlösa.

Jag skall inte ingå i detaljer om vad sedan hänt. Det kan vara nog att säga, att det från början visade sig vara ett åkräckväld som intagit vår stad. De vita flaggorna förlagts redan samma dag med röda solär, och därmed var den japaniska flaggan plåtturad även här. Den femfärgade kinesflaggan, f. d. republikflaggan, hissades dock.

Kineserna hade från början berett sig på, att försé den segrande armén med konung; mat och kläder. Men att de skulle förlora allt vad de ägde genom dessa inkräktare intag, hade de nog inte räknat

till kineskvinnorna om det enda nödvändiga. Många av dem ha sett sina rikedomar, allt vad de hoppats på och satt sin förtrostan till, smält samman som vax. De ha sett sina hem skövlade, en del ha sett sina flickor skändade och t. o. m. mordade. Andra ha fått bevitna, hur deras jordiska stöd, män eller söner, tagits ifrån dem. Allt har samverkat till att de börja dräga efter en högre makt. Någonting som är starkare och mera tillförlitligt än allt detta som tagits ifrån dem. Vi ha möten dagligen för dem och det har varit en glädje att se huru alla, både vita och gula, varit villiga att tjäna i dessa möten. Många av de yngre kvinnorna ha berättat, att de under många år önskat att få gå till vår kyrka, men deras föräldrar eller svärföräldrar ha hindrat dem. Nu ha de köpt Biblar, många av dem, och är ivriga att få kunskap om livets väg. De äldre kvinnorna kanske haft en skeptisk inställning till vårt arbete. De ha sett med misstro och rent av rädsla på båda kvinnor och missionärer. Men genom att de nu fått en fristad i missionens hägo ha deras inställning till oss förändrats. Kineserna är så vänliga och så artiga, även männen hälsa och samtala med oss på gatorna. Vi ha kommit in bland folket på ett nytt sätt genom dessa prövotider. Gud give, att en härlig väckelse fingeståndas just genom detta hem, nu nu, och att människorna, även sedan det blir lugn och fred igen, vilja tillhöra Jesus!

Barmhärtighet i hednaland.

Under juldagen gjorde en insamling i vår kyrka för nödlidande. Vi fingo in ungefär mex. dollars 80:-. Dessa pengar ha vi nu fått använda för att i någon mån lindra nöden runt omkring oss. Vi ha nu under fyra veckor serverat varm millevälling till våra flyktingar. Sedan vi börjat med det, ha flera välbürgade kineser bidragit med gåvor in natura, och tills dato ha vi mottagit sådana till ett värde omkring mex. dollars 100:- Det är glädjande att se kineserna villiga att hjälpa till i detta arbete. Barmhärtighet är annars ett rätt så obrett begrepp i hednaland. Nöden följer i krigets spår. Och att nöden i Kina just nu är obeskrivlig, förstår nog varje tänkande människa. När skall mänskligheten skaka av sig krigets därskap? När skola vi kristna vakna upp över detta djävuliska spel och mälfmedvetet kämpa för det?

De nya herrarna.

Vi mätte endast, att de nya herrarna varit mycket hänsynsfulla mot oss utlänningar. Strax de kommo hit, uppvaktades de av br. J. A. Rinell och E. Strutz, vilka begärde att få något slags skydd för missionens egendomar. De utfärdade snart proklamationer som klistrades upp på våra dörrar och vilka förbjuda soldaterna tillträde till missionens område. Detta har hittills också respekterats. Själva är vi glada över att vara här just nu. Nu, då våra kineser behöva oss mer än annars, är vår plats här vid deras sida. Våra trakter ha ju också skonats från verkligt krig. Det är en stor Guds nåd. Där fält, städer och byar förvandlades till slagfält blir ju hemökelsen och lidandet fruktansvärt.

Innan dessa rader avslutas känner vi behov av att säga Eder alla, trogna föredjärvare, ett varmt tack. Vi ha kändt oss burna på förbönens armar mer än någonsin. Mitt under strid och oro ha vi ägt en underbar frihet i våra hjärtan. Vi känner oss ovärda allt detta, men vi tacka Gud för Eder alla. Vi veta också att det bedes mycket för våra kineskrixtna just nu.

VILARE, 9:e del num. 569 med fotouppsatser till VIII:e C, E, V-P:s exp. 2, v. b. (4072)

den.

Meddelande från yttervärlden.

För V.-I.'s läsare är det redan bekant, att våra trakter kommit under ny regim. Detta är nu en vänlighet för hela vårt fält. Kaomi togs den 14 jan., Kiaoehien den 15 jan., och Chucheng den 3 febr. Vi ha varit rätt på meddelade från nyheter, ty redan vid sjutiden förrjades vår post till mycket oregnbunden. De kinesiska tidningarna indrogos alldeles, och de engelska tidningarne från Tsingtao, Tientsin och Shanghai hade mycket svårt att leva sig dit. Telegrafförbindelserna med yttervärlden voro också avbrutna, och ingen radio ha vi, så vi levde helt i okunighet om krigets gång, om man undantager de mer eller mindre rasflande och överdrivna rykten som vi hörde. Under första veckan av jan. anade vi dock, att något snart skulle hänta. Flygmaskinerna kommo allt oftare häröver och en och annan bomb kastades utanför staden. Förödelsen var dock icke så stor. Visserligen dödades några personer i byarna här runt omkring, men hade våra släktar börjat bombarderas hade naturligtvis förödelsen blivit fruktansvärd. Den 10 jan. surrade bomblan över vår stad hela dagen. P. e. m. kommo sex plan i sällskap och de flögo så nära varandra som de kunde och på låg höjd och vinkställdes en systematisk undersökning av staden. På e. m. ringde ett par av kamraterna upp amerikanske konsuln i Tsingtao för att meddela, hur vi hade det, och fingo då veta, att Tsingtao hade fallit, och på grund därav hade vi alltså haft bevakning.

Utan strid.

Vi förstodo nu, att vår stad och Kaomi inom några dagar också skulle vara under ny regim. (De trupper som besatte våra städer kommo dock icke från Tsingtao, utan de följde järnvägen västerifrån, och som de kinesiska trupperna redan hade lämnat dess trakter, så intogos såväl Kaomi som Kiaoehien utan aktolösning. (Angående Chucheng ha vi icke haft så latt att få tillförlitliga uppgifter, så jag lämnar den platsen. De komma säkert att själva skriva därifrån.)

Fiendene trupper lågade alltså in där och möttes av tusentals vita flaggor. Den vita flaggan har ju sin särskilda betydelse i krig, men det kunde dock inte hjälps, att våra tankar kretsade omkring vad den vita färden betyder för kineserna. Det är deras sorgsfärg! Och sannerligen — det var en sorgedag för oss alla den 15 jan. 1938.

Missionen hjälper utblottade och värvnösa.

Jag skall inte inga i detaljer om vad sedan hänt. Det kan vara nog att säga, att det från början visade sig vara ett skräckväld som intagit vår stad. De vita flaggorna försåg redan samma dag med röda solar, och därmed var den japanska flaggan planterad även här. Den femfärgade kinesflaggan, f. d. republikflaggan, hissades också.

Kineserna hade från början berett sig på att före den svegrande arméns med kusrum, mat och ångkläder. Men att de skulle förlora allt vad de ägde genom dessa inkräktarears infälg, hade de nog inte räknat med. Det värsta är dock deras uppförande mot kvinnorna. Ryktet hade förtäljt om hemska skräck från andra platser. Men vi ville icke tro, att det kunde vara så rysligt. Nu ha vi fått bevis. Många kvinnor sökte komma ut ur staden. Flera av dem mötte soldattrupper ute i byarna, och kommo så ur askan i elden. Kvinnor och barn i tusental sökte skydd hos de olika missionerna i staden. Katolikerna ha haft och ha sin del, den lutherska missionen likaså och vi hade under de första dagarna omkring 1,800 kvinnor och barn i våra skollokaler. Vi ha också öppnat våra hem så långt vi kunnat. Just nu ha vi icke så många flyktingar, men åtskilliga hundra bo ännu kvar. Under den första veckan av den nya regimen drogo stora trupper härigenom, och de rastade vanligtvis här ett par tre dagar, och de levde om som riktiga banditer. Just nu ha vi icke så många soldater här, och på grund därav ha många av flyktingarna vägat gå tillbaka till sina hem. Soldaterna bo i hemmen och de hem som nu haft dem dessa fyra veckor, äro absolut renskrapade på hittil av värde.

Tillfälle till skad verksamhet bland kvinnorna.

Man skulle kunna fylla sidor och åter sidor av det som hänt här dessa veckor, men det kunde jag föreställigast att icke göra det — annu. Vi ha dock genom allt detta fått ett snaständande tillfälle att tala

med oss förändrade. Kineserna äro så frömliga och så artiga, även männen hålas och samtala med oss på gatorna. Vi ha kommit in bland folket på ett nytt sätt genom dessa provotider. Gud give, att en härlig väckelse finge händas just genom detta hem ur världen, och att människorna, även sedan det blir lugn och fred igen, vilja tillhöra Jesus!

Barmhärtighet i bednaland.

Under juldagen gjordes en insamling i vår kyrka för nödlidande. Vi fingo in ungefär en ex. dollars 80:—. Dessa pengar ha vi nu fått använda för att i någon mån lindra nöden runt omkring oss. Vi ha nu under fyra veckor serverat varm mellenvälling till våra flyktingar. Sedan vi börjat med det, ha flera välbärgade kineser bidragit med gåvor in naturs, och till dato ha vi mottagit sådana till ett värde omkring mex. dollars 100:—. Det är glädjande att se kineserna villiga att hjälpa till i detta arbete. Barmhärtighet är anuas ett rätt så okänt begrepp i bednaland. Nöden följer i krigets spår. Och att nöden i Kina just nu är obeskrivlig, förstår nog varje tänkande människa. När skall mänskligheten skaka av sig krigets därfäck? När skola vi kristna väkna upp över detta djävuliska spel och målmedvetet kämpa för frihet?

De nya herrarna.

Vi måste erkänna, att de »nya herrarna» varit mycket hänsynsfulla mot oss utlänningar. Strax de kommo hit, uppvaktades de av brr. J. A. Rinell och E. Strutz, vilka begärde att få något slags skydd för missionens egendormar. De oförstående snart proklamationer som klisterades upp på våra dörrar och vilka förbjuda soldaterna tillträde till missionens område. Detta har hittills också respektierats. Självä äro vi glada över att vara här just nu. Nu, då våra kineser behöva oss mer än annars, är vår-plats här vid deras sida. Våra trakter ha ju också skonats från vänligt krig. Det är en stor Guds nåd. Där hitt, städer och byar förvandlats till slägfält blir ju hemmekoden och lidandet fruktansvärt.

Innan dessa rader avslutas känna vi behov av att säga Eder alla, trogna förebedjare, ett varmt tack. Vi ha känt oss burna på förbönen armarna mer än någonsin. Mitt under strid och oro ha vi fått en underbar frihet i våra hjärtan. Vi känner oss ovärda till detta, men vi tacka Gud för Eder alla. Vi veta också, att det bedes mycket för våra kineksristna just nu.

någonsin.

Från en svensk sionär, som emellertid sa hänsyn icke önskade sig hans namn, tillhör skall nämnas Svenska Morgonbladet om en missionsdagars Kina. Skildringar under vilka sp omständigheter missionsingen utföres i det get hemsöcta Kina.

Det Japansk-kinesiska kriget skrivande stund rasat över månader. De inkräktande har intagit betydande område central- och sydkina. Det har till synes undantränts till västra delen av »de stora mänsklighetens land». Dennis i rätt allmänna uppfattning att litära läget är dock rätt misstänkt. Objektiva känslor hävdar därför att den rötningen i realiter handlar om begränsade områden, nära städer, sträckor, stora floder, järnvägar och storstäder. De väldiga städerna, som tangerar dessa områden ockuperade trakter, i tingen till ingen mans land alltför lojalia mot den kinesiska regeringen.

Svensk missionär på äventyr i Kinas "ingen mans land".

Bombarderad under en missionsresa.

**Den kristna missionen
behövs mör än
någonsin.**

Från en svensk Kinamissionär, som emellertid avvisa hänsyn icke önskar att vare sig hans namn eller den missionsorganisation han tillhör skall nämnas har för Svenska Morgonbladet berättat om en missionsresa i våra dagars Kina. Skildringen visar under vilka spänande omständigheter missionsgärningen utföres i det av kriget hemsköta Kina.

Det japansk-kinesiska kriget har i skrivande stund rastat omkring 22 månader. De inkräktande styrkorna har intagit betydande områden i nord-, central- och sydkina. Det fria Kina har till synes undantränt till den sydvästra delen av de storstagna dimensionernas land». Denna kanske rätt allmänna uppfattning av det militära läget är dock rätt misvisande. Objektiva kännare hävdar däremot att erövringen i realiter handlar om mer begränsade områden, utefter kuststräckor, stora floder, järnvägslinjer och storstäder. De världiga landområdena, som tagts av Japanerna ockuperade trakter, böra anståtta till ingen mans land eller äro alltför lojala mot den kinesiska nationalregeringen.

Nu delar vi med mig.

Själva hår blivit hemnes liu och där sätts den förtrollade den dess vilja sig sedan ägaren sökt bättre i en annan. Strax efteråt körde jag på en marscherande förtroppen. Jag stannar. Ett halvt dussin gräklädda män sätter sig runt mig. Hon ber mig att följa dem. Och sedan detta berörs det mot kastanjer förtödningar och tillsammans med dem, som har blivit med sin förfoljande, går vi.

Detta var landet de här, som har blivit

judet från motorcykeln förväxlades med flygmaskinens surr. Jag passerade en trampcykel, som övergivits på vägen. Framhjulet snurrade ännu runt, men stoltte det manna dess vilja sig sedan ägaren sökt bättre i en annan. Strax efteråt körde jag på en marscherande förtroppen. Jag stannar. Ett halvt dussin gräklädda män sätter sig runt mig. Hon ber mig att följa dem. Och sedan detta berörs det mot kastanjer förtödningar och tillsammans med dem, som har blivit med sin förfoljande, går vi.

Allihop den kristna församlingen och

lämnar samma dag inleda en mötes-

serie. De beklagar att de besvärat

pastorn, och min färd fortsätter mot

söder. Vid bestämmelseorten hölls

under lördag och söndag gudstjänster

och nattvard, bibelstudier och förm

älsningsmöte.

Nu några ord om mitt livs mest kritiska ögonblick. Jag har aldeles blivit en erfarenhet rikare. Jag för på motorcykeln från huvudstationen till den förut omtalade köpingen. Omedelbart fortsatte jag färdens med trampcykeln något över en mil i sydvästlig riktning. Efter den tidigare skildrade resans vedermöder med motorcykeln hade jag skaffat mig en trampcykel särskilt för friskornas eländiga vägar. Resans närmaste mål var ett bröllop i en mindre by. Jag hade blivit ombedt att viga en av våra evangelisters sünner. Sedan brudgummen hämtat sin brud i bärstol skedde vigseln i föräldrarnas hem. Akten bevitnades av en talrik och nyfiken åskrädeskara. Det var den första kristliga vigseln i byn. Sedan vi avslutat den kinesiska bröllopsmidagen med dess läckerheter, hörde vi surr av flygmaskiner. Ungefär en mil söderut kunde vi tydligt observera tre japanska flygmaskiner. De följde den första delen av denna artikel beskrivna vägen inom friskornas område. Om en stund hörde vi en explosion. Detta upprepades flera gånger. Över tjugo sekunder fäldades över safana marknadsby. Friskarorna hade haft sitt tillhåll där men

hade dagen förr begivit sig i väg därifrån. När nog halva byn utplånades genom bombnedfallningen. Vår predikolokal klarade sig med endast mindre skador i taket. Alla fönsterutor förstördes genom lufttrycket. Antalet döda torde inte vara så stort. På grund av bombardemanget har kineserna i denna by och närliggande byar flytt till fredligare trakter.

Denna marknadsby bombarderades i två reviderade samma eftermiddag. Andra gången var människorna i full gång med släcknings- och räddningsarbetet. Då fällde kulsprutorna de flesta offren. Ett par timmars tid hade emellertid flygmaskinerna ej visat sig. Klockan var några minuter över fem. Ett kvällsmöte var utlyst i en by endast 21/2 km. från bröllopsgården. En evangelist och jag startar på våra cyklar med platsen som mål. Vi lämna gängstigen och kör in på stora landsvägen. Den är uppgrävd och endast en skicklig cyklist kan taga sig fram utan att stiga av. Khappat halvvägs snuddar landsvägen vid en mindre by med cirka 1,000 invånare. När vi kommo tilltänkte evangelisten fortsätta landsvägen fram. I hast ändrade han sig och körde i stället vägen som gick genom byn. Vi kommo österifrån och inom tre minuter befunno vi oss vid västra kanten av byn. Vägen är väster kantades bort av en strömfåra och åskräckar. Just som vi anlände till byns sista hus, en liten jordstuga med halmtak, flög tre japanska flygmaskiner söderifrån rakt mot oss. Vi hoppade genast av våra cyklar och ställde dem vid husväggen under träden. Husägaren hade även observerat flygmaskinerna. Inga friskaror funnos i byn. Naturprodukter i form av skatt hade just skickats till den förut nämnda köpingen. Intet skyddsrum mot bomber fanns i hela byn. Instinktivt gingo vi in i den lilla stugan. När jag gick sist genom den låga dör-

rem, följde ögat halmtaket uppåt. Till min förskräckelse såg jag en av flygmaskinerna dyka som en bök i riktning mot oss. Jag hörde endast vända mig om i dörren, då jag såg en bomb singla ned genom luften. En explosion hördes, varefter ett moln av damm och rök steg mot höjden. Detta var ett stenkast från vår lilla stuga, som skakade väldigt av lufttrycket. Pappersfönstren sprack och damm från taket föll ned på oss. Omedelbart hördes en annan flygmaskin dyka, och strax exploderade en bomb ifrån längre bort. Damms- och rökmoln var t. o. m. större denna gång. För att flygarna ej skulle observera våra cyklar på gården och tro att de tillhörde friskarorna, buro vi dem nu skyndamt in i stugan. Dörren stängdes och vi sökte skydd i något hörn eller på golvet vid »kangen» d. v. s. kinesängen. En äldre man med ett litet barn gjorde oss sedan sällskap. Mellan explosionernas brak smatttrade kulsprutornas eld. Vi hörde hur grena och löv regnade ned vid stugan. Hade vi varit på stora landsvägen, utan gömställe, skulle vi helt visst ikke undkommit att bli nedmejade. Till ackompanjemang av flygmaskinernas surr, bombernas dån och kulsprutornas knallar både evangelisten och jag God om hans nädefulla beskydd och räddning. Flygmaskinerna kretsade omkring denna lilla by ungefär en halvtimme. Under tiden fälldes tio bomber, alla utom tre exploderade. Samtidigt som bombardemanget brukades kulsprutorna mot den by, som var slutmålet för dagens resa.

Så snart flygmaskinerna fullgjort sitt terroristiska värv, kröpo förskräckta människor fram ur sina gömställen. Evangelisten och jag gingo genast för att se förödelsen. Det närmaste bombardeslaget hade anfört ett par huslängor i byns mitt. Eldsläckningen var redan i gång. En blek och skålsvande kvinna drogs fram ur spillrorna. Hon ropar hysteriskt att modern är ännu kvar. Några steg åt öster hade en bomb träffat ett träd och exploderat. Huset brevid hade ramponerats fullständigt. Här lågo både modern och sohustrun massakerade. Endast en månad tidigare stod den unga kvinnan brud. Familjen övriga medlemmar stodo på ruinerna och gråto bittert. De uppskattade upprigtigt den handräckning, som jag lämnade dem från nödhjälpsmissionen från Sverige.

»Människans hjälplöshet är Guds tillfälle» besannas även bland det lida och blödande kinesiska folket. Vare sig Kina vinner eller förlorar kriget, så behövs den kristna missionen mer än någonsin. Bed och offra för Guds verk i nödens och dödsskuggornas land — Kina!

Rude.

K m
Kin
rad

ionen
än

Kinamis-
d av vis-
skar att
an eller
tion han
har för
et berät-
sa i våra
ngen vi-
ännande
sionsgär-
av kri-

get har i
ikring 22
styrkor na
u i nord-
fria Kina
ll den syd-
lagna di-
a kanske
v det mi-
sevisande.
remot att
om mera
er kust-
vägslinjer
landom-
av jor-
höra su-
eller äro
siska na-

9 Då äventyr i mans land".

Den provins, där jag haft mitt arbete, lyder nominellt under japansk Herrvärde. Praktiskt utöva japanerna ett starkt inflytande i storstäderna och efterst järnvägslinjerna samt fem till trettio kilometer därifrån ute på landsbygden. Sedan stöter man på ingen mans land och därefter tar friskaroras eller kinesiskt område vid. Gränsen går alltid över uppgrävda vägar och upprivna broar. Den provinsiella regeringen och lokala förvaltningen inom detta område står i förbindelse med den kinesiska krigshuvudstaden Chungking. Reguljära kinesiska trupper förekomma i ett begränsat antal jämte talrika gerillasoldater. Relativt lugna förhållanden råda stundom inom japanernas och kinesernas skilda områden mellan sammandrabbningsarna. Hittills ha både japanerna och friskaroras varit hänsynsfulla mot oss missionärer. Strider mellan fienderna och bombardemang från luften förekomma vid oväntade tidpunkter och platser. När man nödgas resa från japansk område genom ingen mans land till kinesiskt område eller tvärtom kan man helt oväntat uppleva spänningar äventyr eller utsättas för livsfara.

Vår äldsta missionsstation ligger inom japansk område. Så gör även köpingen 25 km. söderut. Marknadsbyn 25 km. söder därom lyder under friskarorna. Vi ha församlingar på alla dessa platser. Jag lämnade en tid sedan huvudstationen i avsikt att övervara den längst bort liggande församlingens sedyvanliga uppbyggelsemöten. Motorcykeln gjordes i ordning och färden anträddes. Den blågula flaggan å fordonet fladdrade vackert för vinden. Utanför staden iakttagt man den flitiga kinesiske lantbrukaren i arbete på sina väl skötta åkerter. Vägen var skaplig för första tre och en halv mil. Därefter hade friskarorna gjort den ofarbar för bilar, kärrot etc. Endast en smal gångstig länndes mellan groparna, så att en skottkärra eller cykel kunde taga sig fram. Även detta var rätt svårt, ty stundom förekommo groparna tvärs över vägen och stundom längst efter bågge sidor, mitt i själva vägen. Jag hade inte hunnit långt förrän jag mötte ett kompani beväpnade friskaror iklädda den grå kinesiska militäruniformen. De marscherade mot norr. Förtruppen överrumplades tydligt av min motorcykels framfart. Utsikten var dålig, då vägen slingrade fram som en orm.

Ljudet från motorcykeln förväxlades hade dagen förut begivit sig i väg därifrån. När nog halva byn utplånades genom bombnedfallningen. Vår predikolokal klarade sig med endast mindre skador i taket. Alla fönsterutor förstördes genom lufttrycket. Antalet döda torde inte vara så stort. På grund av bombardemangen ha kineserna i denna by och närliggande byar flytt till fredligare trakter.

Denna marknadsby bombarderas i två revider. samma eftermiddag. Andra gången varo människorna i full gång med släcknings- och räddningsarbetet. Då fälldes kulsprutorna de flesta offren. Ett par timmars tid hade emellertid flygmaskinerna ej visat sig. Klockan var några minuter över fem. Ett kvällsmöte var utlyst i en by endast 21/2 km. från bröllopsgården. En evangelist och jag startar på våra cyklar med platsen som mål. Vi lämna gångstigen och kör in på stora landsvägen. Den är uppgrävd och endast en skicklig cyklist kan taga sig fram utan att stiga av. Khappast halvvägs anudder landsvägen vid en mindre by med cirka 1,000 invånare. När vi kommo dit tänkte evangelisten fortsätta landsvägen fram. I hast ändrade han sig och körde i stället vägen som gick genom byn. Vi kommo österifrån och inom tre minuter befannos vi oss vid västra kanten av byn. Vägen är väster kantades blott av en strömfåra och åkrar. Just som vi anlände till byns sista hus, en liten jordstuga med halmtak, flög tre japanska flygmaskiner söderifrån rakt mot oss. Vi hoppade genast av våra cyklar och ställde dem vid husväggen under träden. Husägaren hade även observerat flygmaskinerna. Inga friskaror funnos i byn. Naturprodukter i form av skatt hade just skickats till den förut nämnda köpingen. Intet skyddsrum mot bomber fanns i hela byn. Instinktivt gingo vi in i den här stugan. När jag gick sist genom den låga dör-

När de allierade fångarna befriades

A 17/11/45 OSCAR RINELL

KONCENTRATIONSLÄGRET I WEIHSIEN i september.

"Den japanska regeringen sätter sig så snart som möjligt. Till dess kommer edra nuvarande föräldrar att förses genom nedkastande från luften av 500 S. matvaror, kläder och medicin. De första skola kastas ned inom ett par timmar..." Så lydde ingressen av flygbladen till de allierade fångarna, vilka ett amerikanskt flygplan kastade ned över koncentrationslägret i Weihsiens, Shantung, Kina, den 17 augusti innanförare är.

Planet sänkte sig rätt lågt över läger för att se om japanerna skulle ge sig. Sedan kastades ut paket för att se vad som skulle ske. Därefter syntes sju fallskärmar nedstiga. De internerade observerade den men andlös spänning. Nu rör något på sig. Det är ben på levande mänklakor. Här var den amerikanska förtruppen, som fått i uppdrag att taga reda på fångarnas mest trängande behov. De sju männen landade med full utrustning och redo att gå i aktion.

Krigsfångarna jubla, de rusa genom lägre port förbi maktklösa japanska vakter och finna amerikanska militärer i sadesfälten eller bakom upphöjda gravar med ringen på hanen. Hjältarna bäras under överväldigande jubel i i lägret.

Den humanitära missionen.

Snart komma nya amerikanska flygplan från Okinawa på sin "humanitära mission". De sju förstas flygarna, kl 23, komma en i sänder, cirklera nära ganger över lägret och kasta ned de utlovade förråden. Planet saktar fart, öppnar luckor, en stor bunt åker ut och utvecklar sig till ett totalt fallskärmar förbundna till paket. Det var en storslagen syn att se dessa fallskärmar med regnbågens olika färger sänka sig ned över fältet. Dyllyka humanitära missionen uppdroppades ett pris tre gånger. Vid mitt besök sökte jag flings med filmkameran detta ställiga skädespel. Stora skoror av kineser från staden samlades och flinga ett starkt intryck av USA:s räddiga resurser.

En gång haglade fallskärmar med tunga paket runt omkring oss på hälften. Det var ett Guds under att ingen skadades. Någon annmärkte: "Hade jag dödats vid detta tillfälle, skulle det stått på min gravsten: Dödad genom välfärd". Vid den första humanitära missionen trädde verkligen en kinesisk man på underrättelse av ett sätt. Minne: veckor var han medveten, men doktorerna hade begjutts om hanes till diskanda. Fallskärmar och paket inledes här och var på aktrarna och baros av glada och svettiga pojkar och män in i lägret.

Dessas stora bomplan kunde inte landa på det av japanerna lörningsjorda flygfältet i närheten. Andre mindre amerikanska plan från det fria Kina kunde däremot göra det. De förde hit ytterligare 18 män med överste Weinberg som högsta befäl. Alla män i uniform varo synnerligen populära i lägret. De kallades ofta med förnamn och ibland akvallrade radioutdrändningen först om deras löjtnantsgrad.

Svenskar första besökare i lägret.

Som egen korrespondent ville jag få sitt handstilundom om detta koncentrationsläger och träffa amerikanska och brittiska rånare innan de ankommandes. Åt världens olika västerströck anträdde resan från Kiangsi till sällskap med två andra svenska med Weihsiens som till. Detta hade tidigare varit en viss omöjlighet tack vare japanernas många restriktioner. Nu bestod inget att se lägret med allt omöjligheten. Vår tig varpackat med matvaror trots höga biljettpriser. Rätt värde. Flera plats på lokomotivet och

har underkastat sig. Ni kommer att evakueras av de allierade nationernas styrkor så snart som möjligt. Till dess kommer edra nuvarande föräldrar att förses genom nedkastande från luften av 500 S. matvaror, kläder och medicin. De första skola kastas ned inom ett par timmar..."

Så lydde ingressen av flygbladen till de allierade fångarna, vilka ett amerikanskt flygplan kastade ned

över koncentrationslägret i Weihsiens, Shantung, Kina, den 17 augusti innanförare är.

bad japanerna utrymma ett hus, svarade de att instruktioner måste först inhämtas från överordnade i Tsingtao. Översten frigav en amerikan hur lång tid japanerna givit honom att utrymma sitt hus. Svaret lön - en halv timme. Översten gav japanerna då två timmar att lämna huset. Japanerna föll till föga och varo ute inom den bestämda tiden.

Lägersamhällets organisation.

Under japanernas herravälde flingo de internerade frihet att själva ordna sina interna ärenden, då de ej kommo i strid med myndigheternas bestämmelser. Lägret valde en kommitté bestående av nio personer. En person skulle då vara den ansvariga ledaren för en av följande avdelningar: disciplin, allmänna ärenden, sjukvård, tillstånd, förråd, reparations, härbärgering, anställning och finanser. Dessas ledare uttogs sina medarbetare.

Minst en gång i veckan samlades de såsom grupp och valde sin tjänstgörande ordförande för veckan. De olika arbetsgrupperna sköttes av några personer på olika områden, de arbetade viaa timmar i skift och hade kanske var tredje dag ledig. Denna organisation fungerade säkerligen lika bra som i vilket som helst annat samhälle av samma storlek. Det var ofta kvalificerade personer i ledningen och i verksamheten. Det var en lust att se arbetsgårdjen och allmänhandan, som präglade förvaltningen och aktiviteten.

En tid användes tre kök, därefter två. Väldiga kinesgryster brukades, inga utändska spisar. Lägret hade eget bageri under ledning av professionella bagerare. Bröd var det enda som var riktigt och bra hela tiden. Maten lagades till att börja med av damer, sedan utestalande av män. Det var inte alltid lätt att träffa de rätta kraniterna för ett så stort hushåll. Efter det de amerikanska förråden anlände, spisades endast köksherrn i maträtter. De använde fördrogo att ha kamra, och hört himla en sådant mat från köket. Detta var möjligt på slutet, då "jultomten" kom dagligen med krispiga gävor till varje individ. Varje hem hade en större plåtburk till spis och mindre plåtburkar trivdes på varandra tillsammans som skorsten. Med kolstyrb lagades man här extra mat efter råd och längdhet.

De av japanerna tillhandahållna matvaror var långt ifrån rikliga och närande. Ofta var maten alt för ensidig och serverades ej i sin rätta sätt. Villing och gröt av kailiang eller gröna bönor kunne ej i längden vara aptitliga. När jag annmärkte att många av mina vänner i lägret magrat och förlorat i vikt, svarade en hotellegare: "Hur kan det vara annorlunda. Vi ha hållit på att äta avfall!" Missionärerna, som alltid fört ett mera spartansktt liv än affärsmännen, voro mildare i sina omdömen. Så länge "comfort money" utdelades av den amerikanska staten, kunde möjlik. Egg, socker eller andra matvaror köptes genom lägrets marknadstorg eller sjukhus och en tid smuglades in över muran. Men på flera månader utdelades ej sådana medel på grund av den økonomiska växelkurva, som Japan ville twinga USA att ge. Då sålde många sina ringar, juveler och värdesaker för att skaffa det nödvändiga för hunden och de sjuka, trots erövrade priser. Många vuxna ha gått utan s

För en väldig B-29 kastas fallskärmar med förråd, kläder och medicin ned till krigsfångarna i koncentrationslägret i Weihsiens.

på eget initiativ lörningsställt. Yrkessmän, t ex. elektriker, smeder och antikare, arbetade effektivt med primitiva medel och material. Urmakaren anlades rätt mycket.

Sjukvård och dödsfall.

Det stora sjukhuset sköttes av några av de skickligaste läkarna och specialisterna i Kina. Bekränt hades missionens goda utrustning här som annorlunda beskrivits av japanerna, men doktorerna medförde en del av sina instrument. Långt saknade de röntgen, men en van vanlig nog att skanda dit en sådant apparat. Mediciner fanns, men en vis procent av individernas "comfort money" anslog att inköpa ett mindre förråd. De medicinska förråd som flygplaten nedkastade, fyllde ett stort behov. Tandläkare utöva praktiken här. Rätt många utbildade sjuksköterskor tjänstgjorde vid sjukhuset.

Under dessa 11/2 år i lägret ha 8 brolop gått av stapeln, 32 babies föts och 29 dödsfall förekommit. De senare dogo en naturlig död utom två: den ena dog genom beröring med det häckläder. Den andra till följd av en röntgen. De döda märkes tvåne framförande missionärer: Watson M. Hayes, 67 gammal, skaparen av Tanghsien teogiiska seminarium, och Eric H. Liddell 48 år gammal, bland som sjätte frida Olympiska spel.

Skolväsen och upplysning.

De allra minsta ha fått den blästa skötseln i lägret, ty de flingo möjlik även då ingenting kunde uppbragas för andra. Därmed ha barn i skolåldern alltför förmåner. De ha fått sig i sina lekar och gjort framtag i sina studier. Tre skolor ha varit i gång först den amerikanska skolan, en sammanslagning av amerikanska skolor från Tientsin och Tsingtao; vidare Weihsienskolan, bestående mest av brittiska skolor; och slutligen Kina Inland Missioners skola från Chefoo. Den sistnämnda skolan lärasbeställ och elevkvar räknade omkring 200 personer. Det torde ha varit runt 30 elever och 300 elever i alla dessa skolor.

Stor vikt lades även vid upplysning av personer i mogen ålder. Ett stort antal föredrag över kulturella, sociala och tekniska ämnen ha hållits. Professor Burt och dr Leslie Porter, båda professorer vid Teaching Kristna universitet i Peking, ha hållit uppmärksamma föreläsningar om alltjärt historie och kinesisk filosofi. Kinesiska, franska och

... och lägre, amerikanska militära personalen eller bokom uppställd med ringen på hansen. Många lämnade under överlädande i lägret.

Den humanitära missionen.

Här komma nya amerikanska flygplan från Okinawa på sin "humanitära mission". De flögta fänglarna, D 29, komma en i sänd, cirkulera nägra gånger över lägret och komma "med" utlovade förändringar. Planet naktar fort, gässar lucker, en stor bunt åker ut och sväcklar sig till ett totalt fallskärm förbundna till baket. Det var en storstämma syn att se dessa fallskärmar med regnbågens olika färger slinka sig ned över fältet. Dylikta humanitära missioner upprepades ett par tre gånger. Vid mitt besök sågde jag fluga med filmkameran detta ställiga skädespel. Stora skaror av kineser från staden samlades och flingo ett starkt intryck av USA:s vilda resurser.

En gång haglade fallskärmar med tunga paket runt omkring oss på bollplanet. Det var ett Guds under att ingen skadades. Någon annarsköttes. "Hade jag dödats vid detta tillfälle, skulle det stått på min gravsten: Dödad genom välfärd." Vid den första humanitära missionen, införades verkligen en kinesisk rörelse på akademiet för "eli". Under två veckor var han medveten, med doktorerna hade hopp om hänsyn till kinesarna. Fallskärmar och paket vände här och var på åkarrna och baros av glada och svettiga pojkar och män in i lägret.

Dessa stora bombplan kunde inte landa på det av japanerna lösninga gjorda flygfältet i närheten. Andra mindre amerikanska plan från det fria Kina kunde dock göra det. De förför hit ytterligare 18 män med överste Weinberg som högsta befäl. Alla män i uniform varo synnerligen populära i lägret. De kallades ofta med förtunam och ibland akvallade radiotändningen först om deras löjtnantsgrad.

Svenskar första besökare i lägret.

Som eder korrespondent ville få första handaknaden om detta koncentrationsläger och träffa amerikanska och brittiska vänner innan de skingrades till världens olika vädersträck anträddes resan från Klaohsien i tillstånd med två andra svenska med Weihaien som mål. Detta hade tidigare varit en ren omöjlighet tack vare japanernas många restriktioner. Nu begärde ingen att se något pass eller restrestriktion. Värt tig var packat med mäniskor trots höga biljettpriser. Rikt många funno plats på lokomotivet och på vagarnas tak. När de röde intog Klaohsien och vore herrar i vår stad under en vecka sprände de järnvägsbroar och avklistade telefon- och telegrafförbindelser på att riktigt varstånd. Täget kröp sakta fram över dessa tillfälligt reparerade stillen. Resan tog 4½ timmar. Så tar det att timma att gå från järnvägsstationen till koncentrationslägret. Runt omkring lägret är en djup vallgrav med ett elektrifierat taggrödastångsläge, därför en öppen plats med ett liknande inre fästningsgränsmuren. Här och var set man vakttorn.

När japanerna varo ensamma herrar här varo de internerade givitvis förbjudna att gå utanför detta område. Först efter amerikanska trupperna ankom var det tillåtet att gå just utanför lägret, där kineser sådde en del grönaske och andra varor. Dagen innan vi anlände tillåttes promenader i området. Vid burenringen möttes vi av den japanska vaken och nägra kinesoldater. Den första hade tidigare uppgett att bevara krigsfängarna från att rymsa, men numera beskydda dem från de röda och banditer. Med undantag av ett par konsu-

ritter. Mellanrum, tillhörande den amerikanska lutherska missionsen och vid krigsutbrottet stationerade i vår goda stad, jämte deras klakvärda döttrar mottogo oss med stor gastfridhet. Edér korrespondent gjorde senare ett nytt besök och stannade flera dagar i lägret. Jag började känna mig ganska hemma där tack vare den stora förändringen mellan förr och nu sedan amerikanerna övertagit ledningen från japanerna.

Missionsstation väljes som koncentrationsläger.

Här kriget utbröt i Öster, förlade britterna och amerikanarna sin rörelsefritid i Nordkina. I början måste de stanna i sina hem och flingo tillståelse att gå ut till ett partimitt mitt på dagen med särskilda armband, varpå tillkännagavas deras nationalitet. Så upprättades mindre läger, t ex i Tsingtao och Chefoo. Här stannade fänglarna ungefär ett halvår, och kunde rätt att motta besök och mat vid ingången vissa timmar om dagen. Den exakta tiden för Tsingtao-lägret omfattade den 8 februari 1942 till den 20 mars 1942.

Under denna tid gjorde japanerna i ordning ett enda koncentrationsläger för hela Nordkina. De anslöp Weihaien, en centralt belägen och betydande knutpunkt i provinsen Shantungs mitt, omväg för handelsflottan. Utanför städans haka, kresserade murar ligger en stor presbyterian missionsstation, på gärde blott tre kilometer från Järnvägen. Den grundades av dr Robert McHenry Mateer 1883 och förblir utanför staden, fristående från kinesbyar, på grund av befolkningens däldta missionskamp och fiendskap gentemot missionsen. Mateer arbetade över 40 år som missionär i Kina. Missionstationen kom till stånd på grund av det akutska behovet av nödhjälp bland de hungrande och utbrottade. Under mer än 60 år har den hastigt utvecklats och omfattade vid krigsutbrottet en mängdighet och visselnässbringande aktivitet. Den andamålsenliga missionsstation blev sålunda koncentrationsläger för Nordkina och kallades "Civil Assembly Center". Tsingtao krigsfänglar anlände först dit, varefter grupper från Peking och Tientsin.

De flesta amerikaner evakuerades i september 1942 och återvände till sitt hemland. Krigsfänglar från Chefoo flyttades sedan till Weihaien, medan påven utverkade tillståelse för katolska missionsärer att lämna lägret och fortätta sin missionsverksamhet i Peking under vissa restriktioner. Efter Italiens fallgångar i krigsinternerade de italiensarna, som ej varo lojal mot fascismen. Utom de nämnda funnos även i lägret ett mindre antal holländare, norrmän, beliger, ryssar och armenier. Ett slag steg antalet internerade i Weihaien till omkring 2.000 personer. Vid berättelsen finns 1.497. F. n. finnas omkring 150 missionsärer bland dem och tidigare ca 250. Inga militära krigsfänglar internerades i lägret.

Missionsbostäder bli beslagtagna.

Den japanska garnisonen lade beslag på de flesta missionsbostäderna. Collegen-byggnaderna, som sedan bevarades av Senior Middle School, då den högde bildningen sammanslogs med det kristna universitetet i Tsinoan, bibelakolan och en del av sjukhuset användes för att inkvartera de internerade. Elevrummen hade moderniseras betrifftande trädgård och rapsade tak för detta ändamål. Skolornas stora matsal kom räck till pass för måltider. Kyrkan och en del av sjukhuset brukades alltför för sina ursprungliga syften. En salongsal och några förrådrum funnos. Det var här min skolkamrat från Chefoo, numera redaktör för de populära amerikanska tidsskrifterna Life och Time, herr Henry Luce, först såg dagens ljus. En huslänga tjänade som fälgelse, där bland andra en katolsk präst tillbringade en vecka för delaktighet i systerbörson. När överste Weinberg

Under japanernas herravälde drogs de internerade frihet att sätta ordna sina interna ärenden, då de ej komme i stort med myndigheternas bestämmelser. Lägret valde en kommitté bestående av nio personer. En person skulle då vara den nuvarande ledaren för en av följande avdelningar: disciplin, allmänt ärenden, sjukvård, bildning, förråd, reparations, hälsogöring, anställning och finanser. Dessa ledare utövade sina medarbetare.

Minst en gång i veckan samlades de samsöna grupp och valde sin tjänstgörande ordförande för veckan. De olika arbetsgrömlen sköttes av några personer på olika områden, de arbetade vissa timmar i skift och hade kanske var tredje dag ledig. Denna organisation fungerade säkerligen lika bra som vilket som helst annat samhälle av samma storlek. Det var ofta kvalificerade personer i ledningen och i verksamheten. Det var en lust att se arbetsglädjen och allmänheten, som präglade förvaltningen och aktiviteten.

En tid användes tre kök, direktör två. Väldiga kinesrytor brukades, inga utländska spisar. Lägret hade eget bageri under ledning av professionella bagerar. Bröd var det enda som var riktigt och bra hela tiden. Maten lagades till att börja med av damer, sedan uteslutande av män. Det var inte alltid lätt att tränga de rätta kvantitaterna för att så stort hushåll. Efter det de amerikanska förblirnen anlände, spändes gatan i området i maträtterna. Kändrogo att "ta domma", och klocka hörde att det var mat från klockan. Detta var möjligt på slutet, då "jultomten" kom dagligen med krispiga grytor till varje individ. Varje hem hade en större plåtburk till spis och mindre plåtburkar travade på varandra tillsammans som skorsten. Med klostybb lagades man här extra mat efter råd och långhet.

De av japanerna tillhandahållna matvarorna varo långt ifrån riktiga och nödiga. Ofta var maten till för ensidig och serverades ej i sin rätta sätt. "Comfort money" utdelades av den amerikanska staten, kunde mjölk, ägg, socker eller andra matvaror köpas genom lägrets marknanter eller sjukhus och en tid smuglas in över muren. Men på flera månader utdelades ej sådana medel på grund av den ognomma viskulturen, som Japan ville tränga USA att ge. Då sådde många sina ringer, juveler och värdesaker för att skaffa det nödvändiga för barnen och de sjuka, trots oroväckande priser. Många vrouxa ha gått utan socker, mjölk och ägg under längre tid. Av fem sändningar från USA genom Röda korset hade japanerna endast utdelat två, och inta ens beläg deras innehåll utlämnades till fänglarna. Men vilken förändring med freden. Weihaiena stad förser nu lägret med ägg och grönsaker. Härstil kommer de rika förslag av matvaror, som de amerikanska flygplanen nedkastat. Provianterna bevetenskapligt beräknas i behövliga kalorier för varje mål per person i behövliga burkar. Bland pakten gönjdes inte ens "chewing-gum". Många britter njöto t. o. m. grymma tuggummit! Sedan paketen kommit från himmelen, behövdes uppmaningen & flygbildens verkligen följas: "Do not overeat!"

Syrup finns, där skickliga händer ay klänningar, borddukar, gardiner och sängöverdrag. Många hade tråsiga klänningar och skor på sig i tjänsten. Strumpor varo lyxartiklar under den varma årtiden. Vi sågo flera herrar av kläddes till midjan, vandra omkring. Tilltalande klänningar hade sätts av de första fallskärmarna. När flygplanen kommo, flingo alla i lägret vindtrygaröcker, kostymer, underkläder och häder-skor. Reparationsverkstäder hade fänglarna

Fran en väldig B-29 kastas pallatider med förråd, kläder och medicin ned till krigsfänglarna i koncentrationsläger i Weihaien.

på eget initiativ lösningstillit. Ytterst, man, t ex elektriker, smeder och snickare, arbetade effektivt med primitive medel och material. Urmakaren antades rätt mycket.

Sjukvård och dödsfall.

Det stora sjukhuset sköttes av några av de skickligaste läkarna och specialisterna i Kina. Beklagligt hade missionens goda utrustning här som annorlunda hänttagits av japanerna, men doktorerna medförde en del av sina instrument. Länge saknade de röntgen, men en van van upptäckt. Mediciner fattades, men en viss procent av individerna "comfort money" anslog att inköpa sitt mindre förråd. De medicinska förråd som flygplanen nedkastade, fyllde ett stort behov. Tandläkare utöva praktik här. Ett fåtal mängda utbildade sjukhuskor tjänstgjorde vid sjukhuset.

Under dessa 3½ år i lägret har gbrölop gått av stapeln 33 babies föds och 29 dödsfall förekommit. De senare dogo en naturlig död utom träd. Den enda dogen gick beröring med den härliga rödheten. Den andre dog från ett fört. Den döda märkes tvåne framför missionärer: Watson M. Hayes, 67 gammal, kaparen av Tanghsien teologiska seminarium, och Eric H. Liddell 43 år gammal, kind som själv föddes till Olympiska spel.

Skolväsen och uppfostran.

De allra minsta ha fått den bästa skötseln i lägret, ty de flingo mjölk även då ingenting kunde uppbringes för andra. Däravast ha barn i sköldarna ännuflit förmåner. De ha glatt sig i sina lekar och gjort framsteg i sina studier. Tre skolor ha varit i gång: först den amerikanska skolan, en sammanslagning av amerikanska skolor från Tientsin och Tsingtao; vidare Weihaienskolan, bestående mest av brittiska skolor; och slutligen Kina Inland Missionens skola från Chefoo. Den sistnämnda skolans läraresstab och elevkår räknade omkring 200 personer. Det torde ha varit runt 30 lärares och 200 elever i alla dessa skolor.

Stor vikt lades även vid uppfostran av personer i mogen ålder. Ett stort antal föredrag över kulturella, sociala och tekniska ämnen ha hållits. Fröken Burt och dr Lucius Porter, båda professorer vid Yenchings kristna universitet i Peking, ha hållit uppskattade föreläsningar om allmän historia och kinesisk filosofi. Kinesiska, franska och rysska språkkurser ha genomgått. Sedan befarjkars ankomst har kapten Ashwood gesu minsta orienteringe föredrag om det sista. I lägret under krigsåren bidragit att fulla stormar i många världsbild. Nyhetstidningar med upplysning om det allmänna tidsläget och lokala förhållanden i lägret hade även nygång startats. Armén medförde naturligtvis de senaste tidskrifterna. Under hela tiden har ett länebibliotek funnits.

Religion och frihet.

Religion har haft sin givna plats. Flertaondagskolan har tre gudstjänster hållits varje varje söndag. Anglikanska kyrkan hade sin gudstjänst (Forts. å sista sid.)

190A

Biskopens färska kyrkliga sällskap var Ern VI kände i land. Vi förförkunselles som kristna. Guds makt är det som Kristian Bergher sätts engelska förförkunselles och betydande såsom bebisponen som genomsatt Blasop Berggrav. När Lam erinrade om att endast tre i märkelse, i den ortodoxa samta den 5